

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

5th to 8th and 10th to 13th May 1954

Volume XV (Nos. 1 to 8)

TABLE OF CONTENTS

	PAGES
<i>Wednesday, the 5th May 1954.</i>	
I Questions and Answers	1-31
II Policy statement by the new Ministry	32-38
III Adjournment motions re—	
(a) Shooting of Indian Nationals by the French Police	33
(b) Motion admitted during last sitting, point of order re taking up in this sitting	33-34
V Announcement by the Speaker re nomination of two members to the House Committee	34
Announcement re hours of sittings of the House	41
V Supply of copies of original Acts when amending Bills are brought forward	38-39
I Government Bill—The Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954)	40-75
I Half-hour debate re closure of Aaron Spinning and Weaving Mills.	75-82
I Papers laid on the table of the House	83

Thursday, the 6th May 1954.

Questions and Answers	89-121 186-197
Adjournment motions re—	
1) Hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore	121-126
2) Police firing at Naduvattam, Malabar	127
Misreporting of the proceedings of the House in 'Swadesamitran'.	126-127
Short notice question re closure of a mill at Rajapalayam	127-128

V Non-official Business—

A—Bills.

(1) The Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	128-129
(2) The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954	129
(3) The Madras State Official Language Bill, 1954	129
(4) The Madras Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954	129
(5) The Madras State (Official Language) Bill, 1954	129
(6) The Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954	130
(7) The Madras State (Official Language) Bill, 1954	130
(8) The Madras Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954	130
(9) The Madras Muslim Wakfs Bill, 1954	130

VI Government Motion—Motion under rule 122 of the Assembly	131-132
--	---------

B—Resolution.

VII Non-official Business—cont.—Integration of the Malayalam-speaking areas of the State with the State of Travancore-Cochin	132-185
--	---------

VIII Paper laid on the table of the House	185
---	-----

Friday, the 7th May 1954.

I Questions and Answers	199-229 233-237
II Half-hour debate re—	
(1) Homeopathic system of medicine	230
(2) Sahas border incidents	230-231
III Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	30
IV Government Bills—	
(1) The Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	231-235
(2) The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954)	236-243 288
(3) The Hindu Non-Orthodox Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 8 of 1954)	243-282 288-291
V Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules	235-236
VI Papers laid on the table of the House	282

Saturday, the 8th May 1954.

I Questions and Answers	293-320 374
II Announcement by the Hon. Speaker—Messages from the Governor	321
III Government Bill—The Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	32

Monday, the 10th May 1954.

I Questions and Answers	375-406 474-477
II Adjournment motions re—	
(1) Lathi charge on Taj Mahal Beedi Factory workers	406-407
(2) Closure of Commonwealth Tile Factory, Kodakkal	408-412
III Government Bill—The Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954—cont.	412-464
IV Half-hour debate re stationing of Special Armed Police in Tanjore district	464-473
V Paper laid on the table of the House	473

Tuesday, the 11th May 1954.

I Questions and Answers	479-520 581-587
II Adjournment motion re large-scale eviction of cultivating tenants in Laigudi taluk, Tiruchirappalli district	520-52
III Government Bills—	
(1) The Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	522-556
(2) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	556-573
(3) Personal explanation re statement of the Hon. the Minister for Finance during the half-hour debate on 10th May 1954 re stationing of Special Armed Police in Tanjore district	574
IV Half-hour debate re employment of ex-tramway men in the City Transport and resumption of Madras Tramways	574-580
V Paper laid on the table of the House	580

Wednesday, the 12th May 1954.

I Questions and Answers	589-623 681-684
II Information re Modified Scheme of Elementary Education	623-624
III Government Bills—	
(1) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	624-639
(2) The Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	639-648
(3) The Courtallam Township Bill, 1954 (L.C. Bill No. 8 of 1954)	653-679
IV Government Motions—	
(1) Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules re change in the order of business in the Agenda	648, 653
(2) Amendment to the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952)	648-653
V Rajapalayam Mills dispute, information re half-hour debate on	679
VI Papers laid on the table of the House	679

Thursday, the 13th May 1954.

I Questions and Answers	689-729 776-788
II Adjournment motions re—	
(1) Medical aid to inhabitants of Plathur in Chirakkal taluk, North Malabar	729-730 730
(2) Alleged beating by the Srivaikuntam Police	730
III Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules	730-731
IV Non-official Business—	

Resolution

Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	731-777
--	---------

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 5th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri Madhavan Nambiar wanted me to take up his question (starred question No. 501) to-morrow. I shall, therefore, take up starred question No. 501 to-morrow. Next question, 503”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I rise on a point of order, Sir. Last time when we met for the Budget Session, I gave notice of a series of Short Notice questions on matters of burning importance. They were meant to be answered within a short period and now we are assembled after the lapse of a month and a half and many political changes have taken place in our State in the meantime. I wish to know from the Government why answers to those questions were not made ready and answered on the floor of the House at least this day.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know from the hon. Member whether this is a point of order. It is not a point of order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May be, Sir, it is a point of information”

MR. SPEAKER :—“ In that case the hon. Member should have given me notice when he was in my Chamber, and I would have asked the Hon. Minister to be ready with an answer”

SRI K. VINAYAKAM :—“ But, Sir, I was not sure of the papers laid on the table of the House. After coming to my seat, I saw that those questions were not on the agenda and hence I have raised this point of information”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, it is not a point of order. I shall now pass on to the next question (The hon. Member Sri Vinayakam was seen standing in his seat and trying to say something.) I shall ask the Hon. Minister to answer it at the proper time.”

[5th May 1954]

Closure of the Aaron Spinning and Weaving Mills, North Malabar.

* 503 * Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation or report from the interested parties or Labour department about the closure of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri, North Malabar, with effect from 12th January 1954; and

(b) if so, what action has been taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir,

“(b) The matter is under consideration of the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, as the Textile Industry is a public utility service, is it not necessary that the management should give notice to the Government as well as the workers before the closure of the mill and if so, what action has been taken by the Government on that aspect of the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, it is no doubt correct to say that the management closed the mill without any notice. The action that should be taken by the Government on this matter is under examination.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know, Sir, what action the Government are going to take against the illegal closure? Sir, the Hon. Minister was saying that the matter was under consideration. I may say that the mill was closed on January 12th and it has been reported by the Labour Department that this was an illegal closure; questions have also been raised in this House so many times. Now, I want to know definitely from the Hon. Labour Minister what action is going to be taken against the illegal closure of the mill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the information that I now possess is that a still further report is awaited by the Commissioner of Labour. I do propose to discuss the matter with the Commissioner of Labour and then I can tell the hon. Member and the House what action we propose to take.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, for how long has this mill been under closure and what is the number of workers involved?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the mill was closed on 12th January 1954. About the total number of workers involved, I would like to have notice.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know what the important points raised in the memoranda are?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, so far as the management is concerned, they want a loan of Rs. 10

: Postponed from the list of questions for 1st April 1954.

[5th May 1954]

lakhs from the Government. So far as the workers are concerned, they have protested against the closure. The Government have been examining what action they could take on the closure without notice.”

DR. K. E. MENON:—“I know, Sir, from personal information that hundreds of workers are in the street. Are the Government thinking of giving them any help in any way possible?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice on the point, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM:—“தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவது என்றாலும், அல்லது தொழிற்சாலையில் ஆட்குறைப்பு செய்வது என்றாலும் இதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சமீபத்தில் பார்லிமெண்டில் புதிய தொரு சட்டம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இந்த மில்லை மூடியதின் காரணமாக வேலையை இழந்து தவிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the report that the Government have is ‘that the mill was financially in a bad position’ and it was closed, no doubt, without notice. The Government have been examining what arrears of wages and compensation they could secure for the labourers.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Sir, now that the mill has been closed for several months and about 1,400 families are in the streets for want of work, would Government do something urgently somehow to revive the mill?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I cannot give an assurance that the Government would arrange to revive the mill. But I can give the hon. Member this assurance, namely, that Government would take all possible steps to help the workers who are without work.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Are the Government aware of the fact that 1,400 workers who were on rolls on the day of the closure of the mill were to get some Rs. 2,70,000 by way of wages and compensation from the management and is it a fact that the management of the mill concerned has since mortgaged the properties of the mill making the workers lose the arrears due to them to that extent? If so, what action do Government propose to take to see that the workers are not put to trouble or loss?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have no information just at present what exactly is due to the workers. But the hon. Member is aware that I have been discussing the matter with him so that steps may be taken to give some relief to the workers.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“சபாநாயகர் அவர்களே, 1,400 தொழிலாளர்கள் பட்டியலியாகக் கிடக்கக்கூடிய பிரச்சனை இது. அதுவும் மில் நிர்வாகத்திற்கென்று சர்க்காரிடத்திலிருந்து பத்து

[5th May 1954]

வட்ச ரூபாய் கடன் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இந்தப் பத்து வட்ச ரூபாய் கடனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நிர்ப்பந்திக்கும் முறையில் இம்மாதிரியாக மில்லை மூடி 1,400 தொழிலாளர்களைப் பட்டினியாக இருக்கச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களைப் பட்டினி கிடக்கும் வகையில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தியும், சர்க்காரை பயமுறுத்திப் பணம் கடன் கொடுக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்தவும் இம்மாதிரியாக மில்லை மூடியிருக்கிற அந்த மில் முதலாளிக்குத் தக்க பாடம் கற்பிக்கும் வகையில் அந்த நிர்வாகத்தை அவர்களிடமிருந்து சர்க்காரே ஏற்று நடத்த ஆலோசனை ஏதாவது செய்வார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member, Sir, that this Government have informed the management that they are not for giving any financial assistance and the hon. Member will remember that the previous Hon. Minister in charge of Labour has answered a question in this House that the Government did not propose to take over the management of the mill.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I request the Hon. the Speaker to allow a half-hour debate since this is a very important issue.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. We will have a half-hour debate to-day.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do not think I shall have any further information to supply to the House, if the debate is held this evening.”

MR. SPEAKER :—“ It is only a half-hour debate . . .”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall give whatever information I have.”

Community Project Schemes for Tanjore.

11-10 * 508 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the improvements so far made in the villages of Tanjore district under the Community Project Schemes; and

(b) the amount so far spent in the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The Community Project Scheme has not so far been extended to the Tanjore district.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இதர ஜில்லாக்களில் கம்யூனிடி பிராஜக்ட் திட்டங்கள் நடைமுறையில் கொண்டுவந்திருக்கும்போது, தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மட்டும் ஏன் புரரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று மந்திரியாரைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the hon. Member need not have any glamour for the words ‘Community Project’. Perhaps it has some resemblance to the word ‘Communist’. But on this account, he need not have a

5th May 1954]

glamour for the words ‘Community Project’. I may tell the hon. Member that other hon. Members belonging to other districts might even charge the Government that we are partial to Tanjore. Anyhow, we propose to take the whole of the Tanjore district under the National Extension Scheme.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, we do not have any glamour for ‘Community Project’. We only want to know whether there is any scheme for the uplift of the villages in the Tanjore district. Is the National Extension Scheme for the whole district or only for any part of the district?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the scheme is intended for the whole of the district.”

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, is it not a fact that the National Extension Scheme is to be introduced throughout the district and that the scheme is under the consideration of the Government? May I also know whether the Government have taken any decision on the proposal?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the Government have not yet taken a final decision on the matter. They are expected to take a decision in the course of a few days.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, is it the policy of the Government to extend the National Extension Service only to places where people create unrest?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ People creating unrest have nothing to do with the Government’s programme of National Extension Scheme.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக சர்க்காருக்கு கம்யூனிடி பிராஜக்ட் மீதிருந்த பிரேமை தகர்ந்து விட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்றைக்கு கூறியதைக் கேட்டு எதிர்க் கட்சியாளர்களாகிய நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் புரரபட்சமே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் கொண்டுவருவதற்கு நாங்கள் முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில், இம்மாதிரியான திட்டம் கொண்டுவருவதற்கு என்ன அடிப்படை காரணங்களை வைத்து முடிவுக்கு வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the fundamental basis behind the National Extension Scheme or the Community Project is stepping up agricultural production; and there is the possibility of stepping up considerably the agricultural production in Tanjore district and therefore we propose to bring the entire district under the scheme.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, the Hon. Minister was pleased to say that the National Extension Scheme would apply to the whole district. May I know from the Hon. Minister whether, when they are applying this scheme to the district, any preference will be given to backward areas?”

[5th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ When we take the whole district, there is no question of preference. Perhaps we may take some taluks first and others may be taken later on . . . ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ I ask whether any preference will be given to backward areas.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of preference. We are applying the scheme to Tanjore as a whole. When the Mettur Reservoir is opened, water does not come to Sirkali the next day. It comes to Tanjore one day and later to other places. So also, when we start the scheme, it will come to Tanjore, Pattukkottai, Mannargudi, Thiruthuraipundi and so on gradually and very soon.”

Development of fisheries under the Five-Year Plan.

[* 509 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri T. Ananta Pai is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings.”]

SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the schemes proposed for the development of fisheries in the State under the Five-Year Plan;

(b) whether this State has got any assistance under the Point Four Aid for the development of fisheries; and

(c) if so, the particulars thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The following schemes have been included in the Five-Year Plan for the development of Fisheries in this State :—

(1) Salt subsidy scheme for fish-curing yards.

(2) Improvement of indigenous craft and tackle (mechanization of country-crafts).

(3) Deep-sea fishing.

(4) Intensive seed collection and distribution for exploiting inland waters.

(5) Quick transport facilities.

(6) Fish preservation (installation of two ice-cum-cold store plants, one at West Hill and another at Mangalore).

(7) Service scheme for augmentation of headquarters staff.

“ (b) Yes; this Government will be getting American aid under the T.C.A. Programme.

th May 1954]

“ (c) The following equipment, vessels and materials will be received by this State :—

(1) Ten marine diesel-engines (for mechanization of country-crafts).

(2) Three small powered vessels.

(3) One purse seiner.

(4) Two insulated vans.

(5) One ice-cum-cold store plant.

(6) A quantity of improved tackles, nets, hooks, nylon thread, etc.”

Maintenance of personal files of Government servants.

* 510 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

11-20
a.m.

(a) when and why the personal or confidential file system for employees of Government was introduced; and

(b) the category of employees subject to this personal file system?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The system has been in vogue for a very long time even before 1900.

The object of the system is to have on record all information necessary for correctly assessing the character, merit, ability, etc., of an officer, which will be necessary when considering his case for promotion to higher and responsible posts. Otherwise, promotion to higher posts will have to be made merely by seniority, which is obviously not desirable.

“ (b) Personal files are maintained for all officers except members of the Madras Last Grade Service.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Cannot this system, outmoded, obsolete and ancient as it is, be replaced by a system more modern, true and also fair to the subordinate employees? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We consider this system good enough for us and it has worked very well as far as we know.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Is this system applicable to judicial officers and if so, are the speeches made by them which often touch upon politics, noted in these sheets? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This system is applicable to judicial officers also and when they commit a breach of the rules governing their conduct, certainly the fact will be taken notice of.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களை, இந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பற்றி ரகசிய பைல்கள் வைத்திருக்கும் முறையானது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆணித்தரமாக பதில் கூறினார்கள். இந்த முறையானது அன்னிய வகாதிபத்தியம் இருந்துவந்த காலத்தில், தேசிய இயக்கத்தின்

[5th May 1954]

அலை சர்க்கார் சிப்பந்திகள் மத்தியிலும் பிரவேசித்துவிட்டால் என்ன செய்யவேண்டுமென்று அறிவதற்கு இந்த ரகசிய பைல் முறை கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அதே முறையை இப்பொழுதும் நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அதிகாரிகள் மீது எழுதப்படும் குறிப்புகளை அவர்கள் தெரிந்துக்கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டா? அதற்குச் சமாதானம் சொல்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டா? அப்படிப்பட்ட ரகசிய குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய எதிர்கால பிரமோஷன்களைப்பற்றி முடிவு செய்வது நியாயம் என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In regard to adverse remarks, they have got to be communicated to the persons concerned and their explanation obtained. If proper explanation is given, then the adverse remarks are expunged from the file. It is true that the system was introduced by a foreign Government. Though certain systems have been introduced by a foreign Government, yet some are good and some bad. We have to choose the good ones. We think the present system is fairly good. As a matter of fact, remarks with reference to participation in the National movement made in the personal files of officials during the British regime, have stood them in good stead in respect of certain classes of posts and the officers concerned have obtained promotion because of the very fact of participation in the movement.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ If any superior officer makes any adverse remarks wantonly or out of malice and if the fact is found out, do the Government generally take any action against such officer? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If malice is proved, certainly action is taken.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Is it not a well-known fact that persons who are servile and are proficient in what is ordinarily known as ‘crow-catching’ get a good report from the officers and not persons who are really intelligent and earnest in their work? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It depends upon the superior officers concerned. Some superior officers, as a matter of fact, make adverse remarks because of the habit of ‘crow-catching’ on the part of the subordinates concerned. It depends upon the superior officer and not the subordinate official.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ May I know whether such files are maintained in any other country? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They are maintained in many other countries.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Since adverse remarks are not communicated to the persons concerned and their explanation sought, what is the detailed working of the system? ”

[5th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When the explanation is given and if it is found satisfactory, the adverse remarks are expunged.”

SRI V. K. KRISHNA AYYAR :—“ Is the Hon. Minister aware that these adverse remarks are usually made when the superior officer is transferred and he does not remain bravely to face the consequences and that, therefore, there is really no opportunity for the subordinate official to prove malice? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a periodical business, the files being written up every six months or every year. Therefore, there are opportunities for the official to prove malice, if really there is malice.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயகத்தின்பேராகக் கட்சி அரசியல்தான் நடைபெறுகிறது. சர்க்கார்களில் இருக்கக்கூடியவர்களும் கட்சி அரசியலில் உள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் கட்சி அரசியலுக்கு அப்பார்ப்பட்டவர்கள் அல்ல. முந்திய சர்க்காருக்கு விரோதமாக சில சர்க்கார் அதிகாரிகள் இருந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இப்போதைய சர்க்கார் அவர்களைச் சாதகமாக நினைக்கலாமா? அதேபோல் (எதிர்காலத்தில்) இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்காருக்கு எதிராக வரக்கூடிய சர்க்காரிடம் நடந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுவதா? ஆகவே அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்சி தங்களுக்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சந்தேகிக்கவோ அதிகாரிகளை தண்டிக்கவோ கூடாது. ஆகையால் இந்த ரகசிய பைல் முறை கைவிடப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even though the Government Members belong to a certain party, we are for the community as a whole. We do not function purely as partymen. Therefore, the question does not arise. Apart from this, these remarks are not made by Ministers, but by permanent officials who are supposed not to belong to any party whatsoever.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister aware of the fact that in almost all cases, no reasonable opportunity is given to the employees to know about the adverse remarks made in their confidential files? My information, at any rate, is that no opportunity is given with the result that, in the matter of promotion, the junior officers suffer since, in this respect, they are at a disadvantage when the question of promotion arises? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already said that whenever adverse remarks are made, they have got to be communicated to the officer concerned and his explanation obtained. His explanation, I may add, is also filed along with the personal file.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ குறிப்பிட்ட சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குத் தீமை விளைவிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சில அதிகாரிகள் பர்ஸனல் பைல்களில் குறிப்பிட்டுருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பர்ஸனல் பைல்களைக் குறிப்பிட்ட சர்க்கார் சிப்பந்திகள் பார்க்க அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டால் அவைகள் அவர்களுக்குக் காட்டப்படுமா? ”

[5th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. Except in cases where adverse remarks are made, the files are not shown to the officers."

Supply of electricity to Ginjee taluk.

* 511 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the supply of electrical energy will be extended to Ginjee taluk, South Arcot district; and

(b) the names of the villages in the taluk that will get the electrical energy as per the approved scheme?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) This is a part of a major scheme and is likely to be taken up in its turn, subject to availability of funds and materials.

" (b) The following villages in Ginjee taluk will be supplied with electricity as part of the scheme which covers areas in North Arcot as well :—

- (1) Ginjee,
- (2) Avalurpet,
- (3) Kapalambadi, and
- (4) Melamalayanur."

SRI K. ARANGANATHAN :—" The Hon. Minister while replying to the debate on the Budget said that electricity would be extended to the Ginjee taluk in 1954-55. 'I want to know what has happened to his promise? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have never said that it would be extended in 1954-55. There is no provision made in the Budget for this scheme and it has to await its turn which is likely to come in 1956-57."

SRI S. RAMALINGAM :—" உழைப்பாளர் கட்சியினர் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்திருப்பதால் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பிரத்தியேக சலுகை காட்டப்படுமா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I do not see the relevancy of this question to the main question."

SRI K. PARTHASARATHY :—" The Hon. Minister said that the scheme would be executed in its turn. Will he state what are the schemes that will be taken up prior to this scheme? May I know the relative priority that will be given to this scheme?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I would commend to the hon. Member to come to my office where I can furnish him with the list of schemes that have been arranged in the order of priority."

[5th May 1954]

Elections to district boards.

* 512 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the elections to the district boards in this State will be held?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" According to the existing arrangements, proceedings for the conduct of elections to district boards will be commenced by the end of August 1954 and completed by the first week of October 1954."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know whether the district board elections will be conducted under the existing voting system or the Government are going to introduce a new system?"

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" They are going to introduce a different system."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" வேட்டிங் முறையில் ஏதோ மாறுதல் இருக்கப்போகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அவர் குறிப்பிட்ட மாறுதல் என்ன என்பதையும், அப்படிப்பட்ட மாறுதலுக்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்."

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" It is still under consideration."

'Ryan Scheme.'

* 513 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister 11-30
for Industries and Labour be pleased to state— a.m.

(a) how many new handloom co-operative societies have come into being in the State as a result of the 'Ryan Scheme' up to date;

(b) how many weavers have been benefited by the scheme;

(c) the amount that has been spent in working the scheme; and

(d) how much more money the Government propose to spend on this scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Two societies.

" (b) About 71,870 weavers have been benefited, as 14,374 looms were admitted in the co-operative societies under the scheme, each loom giving benefit on an average to five persons.

" (c) The scheme was wound up on 1st February 1954. Time till 30th April 1954 has been granted to the societies for disposing of the cloth produced under the scheme. Recoupment of the business losses incurred by societies in working the scheme has been guaranteed by the Government. The total

[5th May 1954]

expenditure on the scheme will be known only after 30th April 1954, as the exact amount of the loss to be reimbursed to the societies will be known only after the cloth has been disposed of.

“(d) Barring the payment of the amount to compensate the loss already incurred under the scheme, no fresh expenditure on the scheme will be incurred.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know, Sir, the reason for suspending the scheme and what alternative schemes have been introduced by the Government to benefit the handloom workers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, another scheme has been introduced. The expenditure on this scheme would be met from out of the funds of the Mill-cloth Cess Fund. The other scheme has been given up.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, may I know something about the much advertised Ryan Scheme and may I also know what percentage of overheads are involved in this scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In June 1952, the Government sanctioned a scheme for affording immediate relief through the agency of co-operative societies to weavers who were affected by the slump in the Handloom Trade. The scheme assured the weavers continuous employment and a subsistence wage. It also relieved them from the burden of marketing cloth produced by them. It effected the revival of the weavers' co-operative societies which had stopped functioning as a result of the slump in the handloom trade and made it possible for weavers outside the co-operative fold to join the existing or new primary weavers' co-operative societies by paying share capital from a loan of Rs. 25 granted to each of them which was repayable in 12 monthly instalments.

There were certain other features of the scheme which I would like to give to hon. Members. Weavers were paid a subsistence wage not exceeding six annas per knot. All weavers who were anxious to join the co-operative societies were admitted into them. The Government guaranteed to make good the business losses incurred by the societies in working the scheme if the losses arose out of fluctuations in prices of handloom cloth, marketing conditions, etc. The Government sanctioned a loan of Rs. 5 lakhs towards the payment of interest-free advances to weavers for payment of share capital. A loan of Rs. 35 lakhs was granted to the Madras State Co-operative Bank for making advances to the District Co-operative Central Banks which were financing the primary societies working the scheme. The District Co-operative Central Banks were authorized to advance loans to the weavers' co-operative societies for the purchase of yarn and for the payment of wages, at the rate of Rs. 65 per loom,

[5th May 1954]

the repayment of loans being guaranteed by the Government. The Madras State Co-operative Bank also earmarked a sum of Rs. 15 lakhs from its own resources for financing the scheme.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister stated that two societies came into existence under the Ryan Scheme. May I know from the Hon. Minister whether there is a society under that Scheme in Malabar district? If not, will the Hon. Minister be pleased to state why the weavers in Malabar did not get the benefit of the scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The scheme was in operation for only a short period and it gave place to another scheme. Therefore, I am unable to give the particular reasons why the society did not function in Malabar.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ The scheme, which is rather the pet child of Mr. Ryan having failed within a few months of its birth, what are the Government going to do with the officer who was responsible for implementing this scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I cannot admit that the scheme failed. Under the scheme 14,374 looms were admitted into the weavers' co-operative societies and it is estimated that on an average five persons benefited for every loom admitted, namely, 71,870 weavers were benefited by the scheme.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ If the Scheme had not failed as was stated by the Hon. Minister for Labour, what were the special difficulties found in the working of the scheme? Why was it dropped? And what are the special features of the new scheme which has come into operation in the place of the old scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, this scheme was designed in order to meet an emergency situation. There was a serious slump in the handloom trade and weavers found it impossible to carry on their trade and profession. Therefore, as an emergency measure, this scheme was introduced. It served a particular purpose. Then the scheme financed by the mill-cloth cess fund came into existence. The other scheme was, therefore, terminated.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ புதிய திட்டப்படி பல இடங்களில் புதிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளிகள் ரூ 18½ கட்டியும் கூட, கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடைபெறாமலிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir. I would also request the hon. Member to give me particulars so that I may look into them.”

[5th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, will the Government be pleased to place details of the new scheme at least before the House so that they can have the opinion of the House as well and also avoid the fate that overtook the Ryan Scheme? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would again like to state that no ill fate attended the Ryan Scheme and if the hon. Member would put a specific question, I would place on the table of the House, the particulars about the new scheme."

SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு சொசைடிகளில் கணக்குப் பார்ப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் நஷ்டமேற்படுகிறது. ஆகையால் ஆடிட்செய்யும் பீஸைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? "

Delimitation of Assembly and Parliamentary constituencies.

* 514 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have made any fresh delimitation proposals to the Election Commission regarding Assembly and Parliamentary constituencies of the State; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the proposals on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are we to understand that the Government at no stage of the de-limitation proposal had anything to do with them? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Till now, we had nothing to do with that. Now we have to give our suggestions also."

Representations from the Tile Workers' Union, Feroke, Malabar.

* 515 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 9th December 1953, from the Secretary, Tile Workers' Union, Feroke, Malabar district, requesting the Government (1) to constitute a court of enquiry to go into the conditions of the tile industry and tile workers of Malabar and South Kanara; (2) to set up an adjudication court to go into the question of the payment of wages for days of enforced idleness during the year 1952-53 and to implement the adjudication award for constituting an old-age benefit fund, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

[5th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is under consideration of the Government."

SRI K. P. GOPALAN :—" In view of the fact that the tile industry is being mechanised more and more, and in view of the fact that the labourers get very low wages and the conditions in the industry are worse than those in any other industry and there is also severe competition, will the Hon. Minister be pleased to constitute an enquiry committee to look into the condition of the tile industry in Malabar and South Kanara also? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Government had proposed to constitute a Committee to go into the question of classification of workers in the tile industry and certain others also."

DR. K. B. MENON :—" Has the Commonwealth Trust approached the Government with a request to make the tile industry a seasonal industry and what is the Government's opinion on the matter if they had been so approached? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, when I was in Kozhikode, I received a representation like that but that has not yet been examined."

SRI S. RAMALINGAM :—" நெசவு ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளை விசாரிப்பதற்காக ஒரு முக்கூட்டு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதனுடைய சிபாரிசுகளை அமல் நடத்த இயலாது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அதேபோல் இப்பொழுது ஒட்டுத் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களை விசாரிப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்படும் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் ரெகமெண்டேரி என்று செய்வதற்காகவா அல்லது மேண்டேரி என்று செய்வதற்காகவா? இதில் எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படு மென்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I cannot give an assurance that it will be considered either as recom-mendatory or as mandatory."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is the Hon. Minister aware, Sir, that there is considerable alarm among the tile workers in Malabar and that on account of the pressure of vested interests in the tile industry, Government are being persuaded or stampeded into declaring the industry as a seasonal industry, and would Government be pleased to give a categorical assurance on the floor of this House that they would give full opportunity to the labourers concerned and also the hon. Members of this House to express their views on the matter before any such step is taken by them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I am afraid it is only the hon. Member who put the question who is creating the apprehension; he is not at all justified in stating that the Government are stampeded into a particular decision."

[5th May 1954]

S.S.L.C. Examination in language subjects.

* 516 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the S.S.L.C. Examination in language subjects to be held in March 1954 is to be in a modified form;

(b) if so, whether model question papers are being sent to the schools to enable the pupils to understand the type of questions; and

(c) if not, why not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) Does not arise.”

11-40
a.m.

SRI K. VINAYAKAM:—“Is the Hon. Minister for Finance aware of the fact that there was leakage of questions from these examinations and if so, what action have the Government taken to put an end to this kind of leakages?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am afraid, Sir, the hon. Member is quite off the tangent. His question has nothing to do with the main question. I may, however, assure the hon. Member that there was no leakage.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—“Sir, may I know whether the Government have ordered the closure of the Higher Grade Training Centres with a view to restrict the number of trained teachers?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, the main question is in regard to the S.S.L.C. Examination in language subjects and, I am afraid the hon. Member will have to put a separate question if he wants an answer.”

Installation of ‘Vari-typers’ in the Government Press.

* 517 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any ‘Vari-typers’ were installed in the Government Press, Madras, with reference to G.O. Ms. No. 2861, Education, dated 19th December 1952?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir, on 1st February 1954.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Sir, I am not able to understand what this ‘Vari-typer’ is.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member wants to know what a ‘Vari-typer’ is. I think the Hon. Minister will answer it.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, it is spelt in different ways at different places.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, the Superintendent, Government Press, Madras, represents that ‘Vari-typers’ do away with hand-setting. The Superintendent, Government Press, found this

[5th May 1954]

during his stay in England. It is something like a typewriter. Composing is done on these ‘Vari-typers’ and copies are taken on Roto-prints.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Sir, is it something like lino-typing or mono-typing?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, may I commend to the hon. Member that he may pay a visit to the Government Press so that he can satisfy himself about it?”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Sir, I am thankful for the suggestion and I think that necessary facilities will be provided.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, in view of the fact that when more than a thousand copies are taken, the impressions are not sharp but get blurred, may I know why the Government should install such wasteful machinery like ‘Vari-typers’?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, the hon. Member seems to know more of the technique than what I can profess to know. However, if he gives due notice, I shall get the answer.”

Increase in the fee for the E.S.L.C. Public Examination.

* 518 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for the increase in the fee for the E.S.L.C. Public Examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Elementary Science was made a compulsory subject for the examination and the examination fee was enhanced so as to meet the extra expenditure involved.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Sir, in view of the fact that the E.S.L.C. Examination is usually taken by very poor students in the countryside, will the Government try to see that the examination is made as cheap as possible so that more and more boys and girls can have the benefit of this examination?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, we are not making any profits out of this examination.”

SRI M. PALANIYANDI:—“எலிமெண்டரி சயன்ஸ் கட்டாயப்படுத்தப் படுவதால் அதிகப் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது; அதற்காக அதிகம் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். எதற்காகப் பணம் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The addition of Elementary Science as a compulsory subject means that there is one more question paper, the answer papers of which have also got to be corrected and it involves extra expenditure.”

[5th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஹைஸ்கூலில் மூன்றாவது பாரம் படிக்கும் மாணவனுக்கு எந்தவிதமான பணமும் பரீட்சைக்கு வருவிக்கப்படுவதில்லை; ஆனால் எட்டாவது வகுப்பு படிக்கும் ஈ. எஸ். எல். சி. மாணவன் மட்டும் சர்க்காருக்குப் பணம் கட்டி பரீட்சை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இந்தமாதிரி ஒரே தரத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கு இரண்டு விதமான வித்தியாசம் இருக்கிறதே, இதைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member should learn the difference between Higher Elementary School Education and Middle School Education which automatically leads to High School Education.”

SRI A. RATNAM :—“ எலிமெண்டரி பாடசாலையில் ஈ.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ண மாணவன் ஹைஸ்கூலில் இரண்டாம் பாரத்திலும், முதல் பாரத்திலும் சேர்க்கப்படுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மோசமான நிலையில் பரீட்சை நடத்தப்படுகிறதென்று தெரிகிறது. இதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ The main question is in regard to the expenditure on account of the E.S.L.C. Examination. The hon. Member is going into the question of the standard of the examination.”

Collection of figures on language basis in certain district in this State by a Special Officer of the Andhra State.

* 519 Q.—**SRI K. VINAYAKAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a Special Officer of Andhra State by name Sri Basava Raju is collecting figures based on language in the areas of North Arcot district, City of Madras and Chingleput district; and

(b) whether the said Special Officer has taken permission from the Government of Madras to do this work in the areas belonging to Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this is one of the short notice questions put by the hon. Member. The answer is—

(a) The Government have no information in the matter.

(b) No such permission has been sought by the Special Officer of the Andhra Government or by the Andhra Government.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, if the Government are not aware of the fact which has been brought to their notice directly, is the Minister in charge of the portfolio at least aware of the news which appeared in the Press that the Special Officer concerned came to Madras, North Arcot and Chingleput districts and collected relevant figures from non-officials? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we cannot prevent any citizen of the Indian Union from moving from place to place but with reference to this question, no official information was given nor was any permission sought for this purpose.”

[5th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, by way of abundant caution, will the Government of Madras be pleased to depute a similar Special Officer to collect and send statistics from Tamil areas in the Chittoor district? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I think the hon. Member, Sri K. Vinayakan, has been discharging that function.”

Criminal cases filed against the Kisan Sabha workers in Tanjore district.

* 520 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of criminal cases filed by Government against the Kisan Sabha workers in Tanjore district during the year 1953; and

(b) the number of cases that ended in conviction?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Nineteen.

“ (b) Eleven.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ விவசாய சங்க ஊழியர்கள் மீது 19 வழக்குகள் தொடரப்பட்டதில் 11 வழக்குகளில் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். பாக்கி 8 வழக்குகள் என்ன ஆயிற்று என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, out of the remaining cases, 5 have been acquitted and 3 are still pending.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ காங்கிரஸைச் சார்ந்த விவசாய சங்க ஊழியர்கள் எத்தனைபேர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I want notice.”

Proposal to increase the number of municipal divisions in Madras City.

* 521 Q.—**SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to increase the number of municipal divisions in the Madras City from 50 to 80; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ (a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ 6,000 வாக்காளர்கள் கொண்டு, தொகுதிகளை புது டிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்போவதாக ஏற்கனவே கூறப்பட்டது. சென்னையிலே வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 15,000, 20,000 என்று அதிகரித்து வந்துள்ளதால் ஏற்கனவே

[5th May 1954]

இருந்த ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி ஸ்ரீ சங்கர ரெட்டி அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் 80 டிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா ?”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகின்றன. அவைகளைக் கவனித்து சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, is the present Minister for Local Administration aware of the fact that a division like Kodambakkam consisting of 8 square miles extending from Mambalam Railway Station to Poonamallee High Road, with a length of about 7 miles, consists of 24,000 voters? It is a fairly big division which requires splitting up into two divisions. Will the Hon. the Minister for Local Administration take note of this fact and recommend accordingly?”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விநாயகத்தின் திறமையினால் அவருடைய பெரிய தொகுதியைச் சமாளிக்க முடிய வில்லை யென்றால் அதைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“தொகுதிகளைப் பிரிக்கும் விஷயம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அடுத்த தேர்தலுக்கு முன்னால் தொகுதிகளைப் பிரித்து விடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“Sir, I cannot assure anything now.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது ஸ்ரீ விநாயகத்தின் திறமைக்கு ஏற்ற படி தொகுதி பெரியதாக இருப்பதாகச் சொன்னார். அங்கத்தினர்களின் திறமைக்குத் தகுந்தவாறு தொகுதிகள் பிரிக்கப்படுகின்றனவா? அல்லது, வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றபடி தொகுதிகள் பிரிக்கப்படுகின்றனவா ?” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“Sir, the hon. Member may put a separate question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, may I know the basis on which the Government divide the City of Madras into divisions?”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“Sir, the hon. Member may put a separate question.”

Employment of Harijans in temples.

* 522 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether any report was received from the Director of Harijan Welfare and from any non-official agencies for the removal of untouchability in the State in the matter of appointments to offices in temples such as priests, cooks, special officers, etc.;

[5th May 1954]

(b) if so, the action taken by the Government; and

(c) whether a copy of the report of the Director of Harijan Welfare recommending the Harijans for employment in temples will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (c) A report was received from the Director of Harijan Welfare recommending the appointment of Harijans as trustees and menial servants in religious institutions. Resolutions passed by the District Harijan Welfare Committees, Madurai and Tirunelveli recommending the appointment of a Harijan member in the Board of Trustees for each of the temples in each district have also been received. The Government do not consider it necessary to place a copy of the report of the Director of Harijan Welfare on the table of the House.

“(b) Final orders have not yet been passed in the matter.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த ரிப்போர்ட் Harijan Welfare Director இடமிருந்து எப்பொழுது வந்தது? இந்த ரிப்போர்ட்டின் நகலை சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறதா? ஹரிஜனங்களை ஆலயங்களில் பிரவேசிக்க அனுமதிக்கும் சட்டத்தையும் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தையும் நடைமுறையில் அமுலாக்கி ஹரிஜனங்களை ஆலயங்களில் சமையல்காரர்களாகவும் வேலைக்காரர்களாகவும் நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்குவதற்கு பிரத்தியேகமான காரணங்கள் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The report of the Director of Harijan Welfare was received a few months ago. It is being examined by the Government. Government cannot commit themselves to any particular decision before the report is examined.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, now that untouchability is fighting its last battle in the ditches of the temples and Harijans have been allowed entry in all our public temples, may I know why Government take such a long time to come to a decision at least on principle in this matter?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“What is the principle involved? I am not able to understand the hon. Member.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The principle involved is the appointment of Harijans as trustees and servants of the temple.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Here is a case where a Cabinet Minister puts a question and expects an answer from an hon. Member. (Laughter.) I think it is a novel procedure.”

MR. SPEAKER :—“Where an Hon. Minister is not able to understand a question that has been put, he can ask the hon. Member concerned to explain his question.”

[5th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" My question has not been answered, Sir."

MR. SPEAKER :—" Please repeat your question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Now that untouchability is fighting its last battle in the temple ditches and Harijans have been allowed entry in all our public temples, may I know why Government take such a long time to arrive at a decision at least on the principle involved in this report? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It is the principle that is being examined. I may assure the hon. Member that the suggestions made by the hon. Members Mr. Ratnam and Mr. Narayana Kurup will receive very sympathetic consideration."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I inform the House that a member belonging to the Harijan community is in charge of this particular portfolio? "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The point raised by my Friend Sri M. Narayana Kurup is a simple one and there is no principle involved, the principle having been settled long ago by which Harijans were able to enter the most sacred of our temples. Would the Hon. Minister for Harijan Welfare be not casteist in his bias but would forcibly appoint Harijans as trustees in the most sacred of our temples? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I repeat that the matter is receiving the active consideration of Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Already some Harijans have been appointed as trustees. There is no question of making a beginning. The question is whether many more would have to be appointed as trustees. That is under the consideration of Government."

SRI A. RATNAM :—" இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. தவிர, Harijan Welfare Director-ம் மற்றும் பல முக்கியஸ்தர்களும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் இதுவரை கவனம் செலுத்தவில்லை. எனவே Temple Entry Act, Removal of Social Disabilities Act இவைகள் நடைமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படாமல் அமுந்திக் கிடக்கின்றன. ஆகையால், சர்க்கார் இந்த ரிப்போர்ட்டை பரிசீலனை செய்ய ஒரு முக்கூட்டுக் கமிட்டியை நியமிக்க முன்வருவார்களா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I may give the assurance that all possible steps would be taken to see how far the requests of hon. Members can be complied with."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஹரிஜன நல இலாகா, டைரக்டரின் அறிக்கையை ஏன் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்கு அரசாங்கம் காரணம் காட்டுவார்களா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The report is nothing but a recommendation of the Director of Harijan

[5th May, 1954]

Welfare to appoint more Harijans as trustees in temples to facilitate the abolition of untouchability. This is what I have stated in my original answer itself."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Hon. Minister for Finance while intervening said that a member of the Harijan Community was in charge of the portfolio of ' Harijan Welfare '. May I point out to him that simply because a Harijan is in charge of this portfolio and is a Cabinet Minister, he cannot solve the problem? The question is why Government have delayed the matter so long in coming to a decision for appointing Harijans as trustees and servants in our temples."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" As the Hon. the Finance Minister observed, Harijans have already been appointed as trustees for the last six or seven years. The question of appointing more Harijans as trustees and menials such as cooks in the temples is under the consideration of Government."

Extension of the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act and the Madras Tenants and Ryots Protection Act to all municipalities.

* 523 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolutions passed at the Fourth Annual Conference of the Chamber of Municipal Chairmen on 8th February 1954 at Madras urging the Government for the extension of the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, and the Madras Tenants and Ryots Protection Act to all municipalities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

SRI A. RATNAM :—" Madras Slum Improvement Act இந்திய ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டதா? கவர்னர் அவர்கள் சொல்லிய பிரகாரம் அதிற்கண்டபடி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் கேள்வி ஒன்று கேட்கிறீர்கள். உப கேள்வி ஒன்று போடுகிறீர்கள். உங்கள் பிரதானக் கேள்வியையே படித்து பாருங்கள். எப்படி இந்த உப கேள்வி அதன் கீழ் வரும்? the hon. Member may give notice of a separate question."

Assignment of house-sites to Harijans in Mannargudi taluk.

* 524 Q.—SRI A. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have received any applications from the Harijans of Perugavalandhan, Mannargudi taluk, for the assignment of house-sites to them; and

[5th May 1954]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The application was made by the Harijans on the presumption that the sites in which they were residing were Natham poramboke lands. But it was found on enquiry that the sites were in private holdings, that there was no threat of eviction from the owners of the sites and that the relationship between the Harijans and their landlords was smooth and harmonious. No action was therefore taken to acquire the sites for assignment to the Harijans.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ஹரிஜனங்கள் ஒரு இடத்தில் மனை நிலம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டால் அந்த இடம் அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு லாயக்கானதாக இருந்தாலும்கூட அதைக் கொடுக்காது வேறுவிடத்தில் லாயக்கற்ற இடங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இதைப் போக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That is a general question. As far as this matter is concerned, Harijans do not want to leave their place. Even though the Collector offered to them some other place which is quite compact and healthy, the Harijans refused to move from their place.”

SRI S. RAMALINGAM :—“தஞ்சை ஜில்லாவில் பல நிலச்சுவாந் தார்கள் தங்கள் மனைக்கட்டுகளில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்களை நிர்ப்பந்தப் படுத்தி காலி செய்யப்படியாக வற்புறுத்துகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் ?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The question relates in particular to Mannargudi taluk.”

Regeneration operations in the forests.

* 525 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent on forest regeneration operations in the present Madras State during 1952-53; and

(b) the extent of the forest undertaken for regeneration operation during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rs. 2,60,799.

“(b) 4,099 acres.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that only a particular kind of tree is grown in many of our forests? May I also know the steps taken by Government to improve the regeneration operations in our forests?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to give the hon. Member some information about planting of

[5th May 1954]

trees in the forests of South Arcot district in which the hon. Member is interested very much. In addition to the species of economic importance, the following species of trees have also been tried in South Arcot district :—

- (1) Neem.
- (2) *Prosopis juliflora*.
- (3) Tamarind.

*SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பெயர்களை எல்லாம் தமிழில் சொல்லச் சொல்லுங்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கூடுமான வரையில் தமிழில் சொல்லுகிறேன்.”

- (4) *Acacia arabica* (Karuvaalem in Tamil).
- (5) *Cassia siamea* (Poonavaram in Tamil).
- (6) *Sapindus emarginatus*.
- (7) *Terminalia arjuna* (Vella marudu in Tamil).
- (8) *Cassia fistula* (Konnai in Tamil).
- (9) Mango.
- (10) *Dalbergia sissoo* (sissoo in Tamil). ”

Levy of tax on Crossword puzzles.

* 526 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state whether the Government are considering any proposal to levy a tax on Crossword, Squareword and Picture puzzles, etc.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The answer is in the negative.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Is the Hon. Minister for Finance aware of the fact that in Mysore State and even in Bombay State this tax is being imposed? May I know why this Government, when it is struggling to fill up the gap in its budget, have not imposed this righteous tax on unrighteous gains?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Our intention is to prevent crossword puzzles. Once we impose a tax on them we will be creating a feeling that Government are having some vested interest in these puzzles.”

MR. SPEAKER :—“I will take five more minutes and finish the rest of the questions.”

Relief to handloom weavers.

* 527 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the benefits obtained by the handloom weavers under the Relief Scheme formulated by the Government; and

(b) how many handloom weavers are benefited under the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Relief Scheme was formulated with a view to afford immediate relief

[5th May 1954]

to the weavers who were thrown out of employment owing to the slump in the handloom trade. It enabled the weavers to join weavers' co-operative societies by paying share capital with the interest-free loans granted to them. It assured the weavers continuous employment and a subsistence wage and also relieved them of the responsibility to market the cloths produced by them.

“(b) About 71,870 weavers were benefited, as nearly 14,374 looms were brought under the scheme, each loom giving work on an average to five persons.”

12 noon. SRI N. K. PALANISWAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரயன் ஸ்கீம் படி கூலி விகிதம் ஒரு பொந்துக்கு ½ அணு என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. அதைப்போலவே இந்த செஸ் பண்டு திட்டத்திலும் ஏன் கூலி விகிதத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice, Sir.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Is this scheme independent of the ‘Ryan’ scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“This is the same scheme as that to which question No. 513 put to-day relates.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“May I know the number of weavers in Malabar district benefited by this scheme, particularly because of the peculiar conditions of weaving factories in Malabar?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have no information on that matter.”

Disreservation and assignment of Maharajagadai Reserve Forest for purposes of cultivation.

* 528 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there are any arable lands in the Maharajagadai (Naralpalli) Reserve Forest in Krishnagiri taluk;

(b) if so, their extent;

(c) whether any representation has been received from the landless poor ex-tappers and ex-servicemen to deforest the site for assignment for cultivation purposes; and

(d) if so, the action taken on their representation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir. The Maharajagadai Reserve Forest is well wooded.

“(b) Does not arise.

“(c) Yes, Sir. Representations were received by me on 4th December 1953 from the residents of Maharajagadi village for disreservation and assignment of 800 acres in this Reserve Forests which is named ‘Adaguttlabailu’.

“(d) The matter is under examination.”

[5th May 1954]

UNSTARRED QUESTIONS.

Number of Superintendents and Gazetted Officers, communitywar in the Secretariat.

45 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of permanent Superintendents and Gazetted Officers in the Madras Secretariat on 1st January 1954 communitywar (i.e.), Brahmans, Non-Brahmans, Backward Classes, Muslims, Indian-Christians, Scheduled Castes, Europeans, Anglo-Indians and Jains?

A.—The number of permanent Superintendents and Gazetted Officers in the Madras Secretariat as on 1st January 1954 was as follows:—

	Superintendents.	Gazetted Officers.
Hindus other than Backward Classes.	65	21
Backward Classes	4	2
Muslims	8	..
Indian Christians	16	4
Scheduled Castes and Scheduled Tribes.	..	..
Europeans	..	..
Anglo-Indians	..	..
Jains	..	..

The particulars given above exclude officers of the Indian Civil Administrative Cadre, i.e., I.C.S. and I.A.S. Officers.

Rural Development Scheme.

46 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of villages and the number of persons who enjoy the benefits of the Rural Development Scheme in the State; and

(b) the amount of public money spent during 1952–53?

A.—(a) There are about 1,800 revenue villages in the 28 National Extension Service Development Blocks selected for 1953–54 covering a population of about 32 lakhs.

(b) A sum of Rs. 30.46 lakhs was spent during 1952–53 under the former Rural Welfare Scheme now merged with the National Extension Service.

Loss on account of State aid to private industries.

47 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have incurred any loss on account of State aid to private industries during the last six years; and if so, how much; and

(b) which are the industrial concerns responsible for the loss?

[5th May 1954]

A.—(a) No, Sir. The Government has not incurred any loss on account of State aid to private industries during the last six years.

(b) Does not arise.

Rural Water-supply Scheme for Cuddalore taluk.

48 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells dug so far in the Cuddalore taluk under the "Rural Water-supply Scheme" in the year 1951-52; and

(b) the total amount of money spent thereon?

A.—(a) Eight wells were dug in Cuddalore taluk in 1951-52, under the Rural Water-supply Scheme.

(b) The total expenditure on the rural water-supply works in the taluk during 1951-52 is Rs. 10,735.

Hospitals with no doctors.

49 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Government and local fund hospitals where there are no doctors; and

(b) the number of villages in the State where there are no medical facilities?

A.—(a) Fifteen.

(b) No information is available.

Planting of trees in Cuddalore taluk.

50 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total number of trees planted in Cuddalore taluk under the Vanamahotsava scheme in the year 1952 and the total number of trees so planted now in existence?

A.—The information required by the hon. Member is as follows:—

Number of trees planted ... 7,342

Number of trees now in existence ... 1,835

Rural Water-supply Scheme for Kollegal taluk.

51 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of wells dug and the amount spent over them in Kollegal taluk, Coimbatore district, under the Rural Water-supply Scheme for the year 1950-51, 1951-52 and 1952-53?

[5th May 1954]

A.—The particulars regarding the number of wells sunk or deepened, and the amount spent over them, in Kollegal taluk, Coimbatore district, under the Rural Water-supply Scheme, during the years 1950-51, 1951-52 and 1952-53, are furnished below:—

Year.	Number of wells.		Amount spent.
	Sunk.	Deepened or repaired.	
1950-51	2	..	RS. 7,530
1951-52	—	8	8,443
1952-53	..	1	401
Total	2	9	16,374

Total length of tarred roads in Coimbatore district.

52 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the total length of the roads that have been tarred or asphalted in each taluk in the Coimbatore district?

A.—

Serial number and taluk.	Government Roads.	District Board Road.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Coimbatore	29.4	2.0	31.4
2 Avanashi	52.7	..	52.7
3 Palladam	42.2	..	42.2
4 Pollachi	54.6	1.6	56.4
5 Udumalpet	35.4	..	35.4
6 Erode	50.4	3.5	54.1
7 Dharapuram	29.4½	..	29.4½
8 Bhavani	5.7	0.4	6.3
9 Gobichettipalayam ..	13.7	..	13.7
10 Kollegal	..	..	..

Particulars of staff employed in Lignite Project.

53 Q.—SRI S. RADHAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of Tamilians, Bengalis and other Non-Madrasis in the following categories employed in the Neiveli Lignite Mines:—

- (a) Technical staff;
- (b) Non-technical staff;
- (c) Clerical staff;
- (d) Manual workers;
- (e) Lorry and Jeep drivers; and
- (f) Attenders and peons.

A.—A statement * showing the particulars is placed on the table of the House.

[5th May 1954]

Reversion of Tahsildars in South Arcot district.

54 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state how many persons who have acted as Tahsildars, have been reverted to the posts of clerks in South Arcot district for want of vacancies since 1st October 1953?

A.—Three.

Issue of grazing permits for cattle in South Arcot district.

55 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representations were received from the ryots of Kallakurichi taluk, South Arcot district, in October 1953 for the issue of grazing permits for cattle above the quota fixed for the forests; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) & (b) No representation was received in October, 1953.

Grant of loan to industries under the State Aid to Industries Act.

56 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any amount has been granted as loan under the State Aid to Industries Act since 1947 in the South Arcot district;

(b) the progress of the industries aided by the Government under the Act; and

(c) the amount repaid?

A.—(a) A loan of Rs. 10 lakhs has been granted to the Madras Vanaspathi Limited, Villupuram, under the Madras State Aid to Industries Act. It is the only concern in the district granted aid under the Act.

(b) The company has not yet commenced working.

(c) The amount repaid is nil.

Provision of burial-grounds for Harijans in South Arcot district.

57 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of burial-grounds and the extent of lands acquired and given to the Harijans in the year 1952 in South Arcot district?

A.—No lands were acquired for the purpose of provision of burial-grounds for the Harijans in the South Arcot district in the year 1952.

5th May 1954]

Interest charged on loans granted to agriculturists.

58 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the different rates of interest charged by the Government on the various kinds of loans granted to agriculturists;

(b) whether there is any variation from year to year; and

(c) if so, the rates for three years from 1951-52 onwards for each kind of the loans?

A.—(a) & (b) The Government grant advances to cultivators for the following objects:—

(i) Land improvements.

(ii) Mulberry cultivation.

(iii) Pumping installations.

(iv) Purchase of agricultural implements and chemical fertilisers.

A uniform rate of interest is charged on advances to cultivators falling under the above items. The rate of interest on advances to cultivators is fixed every year with reference to the effective borrowing rate calculated by the Government on the loan operations conducted by them during that year. In the case of advances to cultivators, usually a margin of $1\frac{1}{2}$ per cent is allowed over the effective borrowing rate during that year and the lending rate is fixed accordingly. This margin takes into account the cost of additional establishments employed on the work connected with the grant and recovery of loans, cost of time and labour spent on this work by the ordinary revenue staff, loss due to write-off of irrecoverable arrears, and suspension of collection of instalments on loans, etc. There may be variation in the rate of interest from year to year, with reference to the changes in the effective borrowing rate of the Government. Generally the *final* rate of interest for the previous year is adopted as the *provisional* rate for the succeeding year in the beginning; and this provisional rate is either confirmed or revised during the year, with reference to the effective borrowing rate for that year.

(c) The rates of interest for advances to cultivators during the years 1951-52 to 1953-54 were as follows:—

Year.	Provisional rate per cent.	Final rate per cent.
(1)	(2)	(3)
1951-52	4½	5
1952-53	5	5½
1953-54	5½	(Orders not yet issued).

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[5th May 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POLICY STATEMENT BY THE NEW MINISTRY.

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to make a submission. There is a change in the personnel of the Ministry, as we see in this House. We would like to know from the new Ministry its policy. We are happy and offer our congratulations to Sri Kamaraj Nadar on assuming the office of Chief Minister. It was very nice of him to have accepted the office at a very important and critical juncture when an experienced politician Sri C. Rajagopalachariar retired.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order. I am not going to allow the hon. Member to speak. I am on my legs now.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ I wish to make some other submission, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ We are entitled to a statement.”

MR. SPEAKER :—“ I am on my legs and the hon. Member is quite out of order in standing now.”

(Raja Muthiah Chettiar of Chettinad resumed his seat.)

MR. SPEAKER :—“ Whatever the hon. Member wants to say, let him come to my Chamber and tell me. I have to consult the Minister concerned and come to a conclusion. If the hon. Member wants to offer congratulations, I have no objection. I am not standing in the way of his offering congratulations. I myself will congratulate the Hon. Chief Minister. But the only thing is that in this house we must follow a definite procedure in these matters. The hon. Deputy Leader of the Opposition wanted to raise some point. I communicated it to the Minister concerned so that he might also come prepared and I told the Deputy Leader of the Opposition that I would take up the matter as soon as the questions were over.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ Did I not write to you, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ He did write to me saying that he wanted to offer congratulations but only during question time to-day. I may also say that this is not the appropriate time for raising the point. I must consult the Leader of the House and the Deputy Leader of the Opposition. Though the Hon. Member himself belongs to the Ministerial party, I must know from the Leader of the House what he has got to say. Without consulting him, I cannot give an answer. I am going to take up an adjournment motion, given notice of by Sri K. P. Gopalan.”

[5th May 1954]

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ I rise on a point of order, Sir. As the former Chief Minister submitted his resignation and a new Ministry has been formed, is it not parliamentary procedure for the new Ministry headed by Sri Kamaraj Nadar to make a statement on the floor of this House regarding its policy? I would like to make a representation to the Chief Minister through you to make a statement of policy as early as possible, particularly in view of the contentious problems that were discussed during the time of the previous ministry in general and the educational policy in particular. I leave the matter at that.”

MR. SPEAKER :—“ The Deputy Leader of the Opposition came to my Chamber and said that he wanted to raise the same question as that now raised by the Raja of Chettinad. I bring to the notice of the Leader of the House that such a question is going to be raised. Then only he will come prepared and be in a position to answer the points.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ Thank you, Sir.”

III.—ADJOURNMENT MOTION *RE*.

(a) SHOOTING OF INDIAN NATIONALS BY THE FRENCH POLICE.

MR. SPEAKER :—“ Sri K. P. Gopalan has given notice of the following adjournment motion :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz. :—

“ The serious situation created at the Mahe border by the shooting of the two Indian nationals by name Messrs. P. T. Anandan and M. Achuthan by the French Police resulting in their death and injury to many others on 26th April 1954 as a result of the failure of the Government to take effective steps to see that Indian Territory is not violated by the French authorities and that Indian nationals are not molested by them in any manner whatsoever.”

“ I must tell the House that the subject-matter of this adjournment motion is a Union subject. So far as this Government are concerned, they can only give the precautions that have been taken by the Police. Before I rule the motion out of order, I advise Sri K. P. Gopalan to put a short notice question. If the Members want to have a half-hour debate, I have no objection. But clearly this is a Union subject.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I accept your advice.”

(b) MOTION ADMITTED DURING THE LAST SITTING, POINT OF ORDER *re* TAKING UP IN THIS SITTING.

MR. SPEAKER :—“ I wish to make an announcement. Then I will ask the Deputy Leader of the Opposition to say what he wants to say.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I rise on a point of order, Sir. During the last meeting of the Assembly I had

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [5th May 1954]

given notice of an adjournment motion and it was admitted by the Speaker. The Hon. Finance Minister then intervened and made a statement in this House. After that statement was made, I as the mover of the adjournment motion requested the Speaker to clarify whether the adjournment motion was still there. The Hon. Speaker said that it was still there. Unfortunately, the next day the Hon. Leader of the House said that he was not in a position to conduct the business of the House and hence my adjournment motion did not come up again. Since the adjournment motion is still there, I would like to know from the Hon. Speaker when it will be taken up for discussion."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member should have told this to me in my Chamber. As a matter of fact, he was in my Chamber for more than ten minutes to-day. If he had told me about this, I would have given the answer there itself. There are certain things of which the Speaker should be previously informed in the Chamber itself."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER *re* NOMINATION OF
TWO MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. SPEAKER :—"I hope the House is aware of the results of the election of the Public Accounts Committee, the Privileges Committee and the House Committee. Under rule 157 of the Madras Assembly Rules, I nominate the following two Members to serve on the House Committee :—

Sri K. T. Raju.

Sri H. M. Jagannatham."

II.—POLICY STATEMENT BY THE NEW MINISTRY—*cont.*

12.10 p.m. SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன கேட்பார்கள் என்று அறிந்து அதனைத் தாங்களே முன்கூட்டிக் கேட்டுவிடவேண்டுமென செட்டி நாட்டு அரசர் அவர்கள் புதிய மந்திரி சபைக்குத் தலைமை தாங்கும் முதல் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புவதாகச் சொன்னார். அதனிடையே தன் கருத்தைத் தெரிவித்துவிடலாமென்ற நோக்கத்தோடு ஆனால் அதைத் தாங்கள் அனுமதிக்க மறுத்ததினால் உடனே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பிதான் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொன்னார்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the hon. Member is not in order in commenting upon the remarks made by the Raja of Chettinad or by you. Whatever he has got to say, he should put it direct and not go about in this indirect manner."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும். தப்பாகப் பேசினாலும் அதைத் தடுத்து என்ன முறையில் பேசவேண்டுமெனச் கூட்டிக் காட்டத் தாங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஆகையால் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர்

* Communicated by post on 5th April 1954.
Printed as Appendix II on pages 84 infra.

5th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

எழுந்து எனக்கு யோசனை சொல்லித் தரவேண்டியதில்லை. நீங்கள் அவர் உதவியை நாடினால் அவர் வேண்டுமானால் உங்களுக்குத் தன் யோசனையைச் சொல்லட்டும்."

MR. SPEAKER :—"நான் யார் உதவியையும் நாடுவதில்லை. யாராவது யோசனை சொன்னால் அதை வேண்டாமென்று சொல்வதில்லை. நாளை உங்கள் உதவியும்கூட நாடவிலலை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"But I am entitled to intervene and bring to the notice of the Hon. Speaker what I consider right."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செட்டி நாட்டு அரசர் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பியது தவறு என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை உங்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு. ஏனென்றால் புதிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தது அவரது கட்சித்தான். அவர் கொள்கை என்ன, எந்தக் கொள்கையை அவர் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்பது எல்லாம் கட்சியில் அவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதே முடிவாகியிருக்காம். இல்லாவிட்டாலும் கட்சிக் கூட்டத்தில் அவ்விஷயங்களையெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள இவர் களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த செட்டி நாட்டு அரசர் சபையில் ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று சொல்லி புதிய முதல் மந்திரி அவர்கள் தனது கொள்கையை விளக்கி அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னதானது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்."

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—"On a point of order, Sir. The hon. the Deputy Leader of the Opposition is not quite correct in his remarks. The point that I wanted to raise is entirely different. He says that what happened in the party meeting should not have been brought to the notice of the House. It is not a party question. The entire House is entitled to know the views and policies of the Ministry. As an ordinary Member of this House, I brought that point to the notice of the House. (Interruption.) The hon. Member's point that what took place in the party meeting should not be brought to the notice of the House is not correct. It is not a party question. I just brought that matter to the notice of the House as a Member of this House. We are concerned with the work of the Assembly. I raised that point just as the hon. the Deputy Leader of the Opposition or any other Member of the Assembly is entitled to do. Just because I raised that point it does not mean that I should not remind the Government that they should make a statement. I beg to submit through you, Sir, that the hon. Deputy Leader of the Opposition is not entirely correct."

SRI K. VINAYAKAM :—"What is the point of order that is raised, Sir? It is only a personal explanation."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Can any Member force the Hon. the Chief Minister or any other Member of his Cabinet to make a declaration of his policy just now?"

MR. SPEAKER :—"Nobody can do so."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Exactly."

[5th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“யாரையும் யாரும் வற்புறுத்தவதாக இல்லை. யாரையும் யாரும் வற்புறுத்த முடியாது. கனம் சபாநாயகர் வேண்டுமானால் சபை நடவடிக்கையை ஒழுங்குபடுத்த யாரைவேண்டுமானாலும் வற்புறுத்தலாமே தவிர அங்கத்தினர்கள் யாரும் யாரையும் வற்புறுத்த முடியாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், முதல் மந்திரி அவர்களை வற்புறுத்தவோ அல்லது அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை வற்புறுத்தவோ முடியாதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நண்பர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.”

“இப்பொழுது நான் சொல்ல வந்த விஷயம் என்னவென்றால்: இப்பொழுது மந்திரி சபை மாறியிருக்கிறது. மந்திரி சபை மாறி வேறு மந்திரி சபை பதவிக்கு வந்தால் உடனே அறிக்கை கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்பு இருந்த முதல் மந்திரி அவர்கள் நோய்வாய் காரணமாக பதவியிலிருந்து விலகினதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை நம்பலாமா வேண்டாமா என்பது பிரச்சனை அல்ல. இப்பொழுது புதிய மந்திரி சபை அமைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிரதமராக கனம் காமராஜர் அவர்கள் வந்து இருக்கிறார்கள். அவர் ராஜ்ய சபை எதிலும் அங்கத்தினராக இல்லை. இருந்தாலும் அவர் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர். ஆகவே அவருடைய பிரதிநிதித்துவத்தைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ‘என் நாம்தான் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் ஆயிற்றே. இந்த ராஜ்யத்திற்கு முதன் மந்திரியாக இருக்கக் கூடாதா,’ என்று அவர் எண்ணி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டும் வந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி பேசும் நான் தயாராக இல்லை. ஒரு மந்திரி சபை விலகி இன்னொரு மந்திரி சபை வந்திருந்தாலும் என் ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு இடம் இருந்திருக்காது. வரஷ ஆரம்பமாயிருந்தால் சபை கூடும்போது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் தனது சர்க்காரின் கொள்கையை விளக்கி ஒருஉரை நிகழ்த்துவார். அதன்மேல் நாம் விவாதம் நடத்துவோம். மந்திரிகள் பதில் சொல்வார்கள். அதிலிருந்து மந்திரி சபையின் புதிய கொள்கைகள் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ளமுடியும். ஆனால் இப்பொழுது அப்படியல்ல. ஒரு கட்சிக்காரர்கள் தானே. கொள்கையில் என்ன மாறுதல் இருக்கப் போகிறது என்று எண்ணவும் வசதியில்லை. ஏனென்றால் முந்தைய மந்திரி சபையில் **Leader of the House** ஆக இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன ஒரு விஷயத்தை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியின் புதிய சட்டசபைத் தலைவராக ஸ்ரீ காமராஜர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருந்த இந்தச் சபையை காலவரையின்றி ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். நான் ஒரே கட்சிக்குள் ஏற்படும் மாறுதலால் இதை எதற்காக ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, யாருக்கும் இதனால் ஒன்றும் ஏற்படவில்லையென்றாலும் தனக்கு ஏதோ வந்துவிட்டதாகவும், இந்தச் சபையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சக்தியற்றவராக இருப்பதாகவும் சொல்லி சபையை ஒரு நிமிஷம்கூட தொடர்ந்து நடத்த விரும்பாது ஒத்திவைக்கக் கோரினார். அதே கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான் இப்பொழுது கல்வி மந்திரி, நிதி மந்திரி, சட்ட மந்திரி, ஜெயில் மந்திரி, போலீஸில் அரை மந்திரி, **Leader of the House** ஆக பல முக்கியமான பொறுப்புக்களை வகித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார். அதோடு அந்த மந்திரி சபையில் இருந்த வேறு சிலரும் இந்த மந்திரி சபையில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் பின் ஆசனங்களிலே தலை குனிந்து கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு.) இது நகைச் சுவைக்காகச் சொல்லப்பட்ட விஷயமல்ல. அதோடு வேறு கட்சியினரும் கூட இந்த மந்திரி சபையில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member come to the point.”

SRI P. T. RAJAN :—“Sir, I should like to know what exactly is the point that is being referred to by my learned Friend here.”

[5th May 1954]

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member wait for two more minutes, and then he will understand.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“சிறிது நேரம் பொறுமையாக இருந்தால் விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். நானும் முடித்து விடுவேன்.”

SRI A. R. A. R. M. CHOCKALINGAM CHETTIAR :—“எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் என்ற முறையில் அவர் பேசும்போது பழைய மந்திரி சபையில் இருந்த சிலர் இன்றைக்கு பின் ஆசனங்களிலே, தலை கவிழ்ந்து கொண்டு, உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது அழகா என்று நான் கேட்கிறேன்? அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்..... ‘தலை குனிந்து கொண்டு,’ என்றுதான் சொன்னேன்.”

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member come to the point. I have allowed him enough time.”

SRI ANTONY PETER :—“On a point of order, Sir. ஒரு மந்திரி சபை கலைந்து, மறு மந்திரி சபை அமைந்தால் பழைய மந்திரிகளில் சிலரும் அதில் இடம் பெற்றிருப்பார்கள். சில புதிய மந்திரிகளும் வருவார்கள். பழைய மந்திரிகளில் சிலருக்கு இடம் இல்லாமலும் இருக்கலாம். இது வழக்கம். இதை எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் கேலிச் சித்திரமாக எடுத்துச்சொல்வது சரியா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“அது ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையாகாது. Let the Hon. Member finish his speech.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆகவே இந்த மந்திரி சபை அமைந்தபின் பழைய கொள்கைகள் ஏதாவது மாறியிருக்கிறதா, புதிய கொள்கைகள் ஏதாவது புகுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்று நாங்கள் அறிந்துகொள்வது முக்கியமாகும். புதிய கட்சி ஒன்று அத்துடன் சேர்ந்திருப்பதால் அந்தக் கட்சிக்காக என்ன புதிய கொள்கைகள் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அறிய விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பழைய மந்திரி சபை புதிய ஆரம்பக் கல்விதிட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் விரிவாக அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டாம். கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று தானே கேட்க விரும்புகிறீர்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ஒன்றிரண்டு கொள்கைகளை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக மந்திரி சபையுடன் சேர்ந்திருக்கிற புதிய கட்சிக்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் ஏதோ ஒரு ஒப்பந்தம் கூட ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.”

MR. SPEAKER :—“பத்திரிகையில் பார்த்ததைப்பற்றி இங்கே சொல்லாதீர்கள். It should be proved.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“அதாவது அது உண்மைதானா, அதனால் என்ன மாறுதல் கொள்கையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய நாங்கள் ஆவலாக இருக்கிறோம். புதிய மந்திரி சபை பதவிக்கு வந்ததினால் புதிய கொள்கைகள் ஏதேனும் புகுத்தப்படுமா, பழைய கொள்கைகள் ஏதேனும் வாபஸ் வாங்கப்படுமா என்றும் நாங்கள் அறியவேண்டியது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். ஆகவே அதனை விளக்கமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Sir, in spite of the 12-20 long statement made by the hon. the Deputy Leader of the P.M.”

[Sri C. Subramaniam] [5th May 1954]

Opposition, the only point he wants to know is whether we are going to make a statement of policy if there is any new policy which this Ministry has decided to follow. I would like to remind him that whatever might be the personnel of the Ministry, it is the Congress Party that continues to be in power and our party and policy will be guided by the Congress principles and ideals. We are wedded to those principles and ideals and we are bound to follow them. Therefore, the hon. the Deputy Leader of the Opposition need not be under the impression that some Ministry was defeated and that, as a result of that, a new Ministry has been formed. It is only an internal arrangement within the Party and, therefore, the question of a statement of policy does not arise.

"In that connection, the hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the statement I made with regard to the conduct of the business of the Assembly when we sat last. That was a personal disability which I pleaded before the House and I wanted an adjournment of the House, and the Speaker was pleased to adjourn the House. That has absolutely no relevancy with reference to the Ministry which has been constituted. I may assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition and also this House—even though we have come with added strength—it is the Congress Government that continues to be in power and we will follow the Congress policy and ideals."

MR. SPEAKER :—"Let us now take up the next item on the agenda."

V.—SUPPLY OF COPIES OF ORIGINAL ACTS WHEN AMENDING BILLS ARE BROUGHT FORWARD.

SRI M. NARAYANA KURUP :—"On a point of order, Sir. The short point which I wish to raise is this. When a Bill for amending only certain sections of an existing Act is brought forward and when those amendments are not formal ones, are not the Members of the House entitled to have copies of the original Act or at least, as was the practice previously, the relevant sections sufficiently early? Of course, to-day copies of the amendments have been given to us. But an amendment to a section concerns various other sections also. Unless, when the notice of the Bill is given, these materials are also supplied to us, we are not in a position to look into the matter carefully."

MR. SPEAKER :—"I think the amendments were circulated to the hon. Members long ago."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Not the original sections and the relevant amendments."

MR. SPEAKER :—"I think the hon. Member wants copies of the original Act."

5th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Copies of the original Act or at least the information supplied to us to-day ought to have been supplied to us sufficiently early."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, this thing was printed long ago and I thought that it would have been circulated. If there has been any mistake in respect of circulation, I shall look into the matter and see that it does not recur."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Sir, in the absence of the original sections to which amendments are sought to be moved to-day, how are we to be in a position to discuss the entire question? If a copy of these sections is placed on the table of the House just at 11 o'clock, just before the question-hour—and the entire question-hour engages us because we are the people who put supplementary questions—we have no time to read through the papers supplied to us."

MR. SPEAKER :—"These things were circulated long ago. I think the hon. Member wants a copy of the original Act."

SRI K. VINAYAKAM :—"Not only that. Even copies of the amendments sought to be moved were supplied to us only to-day."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, as you were pleased to point out, this Bill was circulated long ago. In case any further information was required by any particular hon. Member, if he had asked for it, it would have been supplied to him immediately. It is only for the convenience of hon. Members that we print the original sections also side by side with the relevant amendments. It will facilitate easy reference. We are not bound to do it, but for the convenience of the hon. Members, we do it. Therefore, one cannot claim, as a matter of right, that at every stage such copies should be given, but we are giving them generally. I give the assurance that if there has been any mistake in respect of circulation, I shall see that it does not recur. I hope the hon. Member will take that assurance."

MR. SPEAKER :—"The mistake is not that of my office. Our office might not have been given enough time to circulate it early."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I shall see that in future such copies are made available to hon. Members sufficiently early. But the present amendments being only amendments referring to procedural matters, I would request the hon. Members to put up with the inconvenience and proceed with the business of the House."

[5th May 1954]

VI.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC (AMENDMENT)
BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6* OF 1954).

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration.’

“ In doing so, I may tell this House that the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930, deals with the suppression of brothels and of traffic in women and girls. As certain defects were noticed in the working of this Act, the Government appointed in 1950 a Committee consisting of the Commissioner of Police, Madras, the Chief Inspector of Certified Schools and Vigilance Service, Madras, the Vigilance Officer, Sri T. Viswanatham, Sri R. R. Dalavai, Srimathi A. V. Kuttimalu Amma and Srimathi Mary Clubwala Jadhav, to examine the existing provisions of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act with a view to remove any defects found in its working and to suggest suitable amendments, to examine whether the Act needs amendment on the lines of the Bombay Suppression of Prostitution (Amendment) Act, 1948, or otherwise and to make recommendations germane to the above. The Committee submitted in all 30 amendments to the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930. These amendments were examined with reference to the existing provisions of the Act. Since the proposed amendments constitute vital changes, they were given the most careful consideration by the Government and the amendment to this important Act which is designed against a social vice has been, if I may so submit, drafted with great care. The Government have finally decided to introduce the Bill for amending the Act in certain respects.

“ Clause 2 of the Bill amends section 6 so as to make the manner in which the inquiry under that section should be conducted clear, comprehensive and self-contained.

“ Clause 3 amplifies section 9 so as to penalize any person who aids any woman or girl in the business of prostitution. A new sub-section has also been added to section 9 specifying the places where an offence under the section can be inquired into or tried.

“ Clause 4 adds a new sub-section to section 11 so as to specify the place where an offence under the section can be inquired into or tried.

“ Clause 5 seeks to bring within the scope of clause (1) of section 12 other forms of solicitation for the purposes of prostitution.

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC
(AMENDMENT) BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6 OF 1954)

5th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

“ I am sure hon. Members will support this Bill and in making this appeal, I may inform the hon. Members that a comprehensive Bill with reference to this subject is now pending before the Central Government and, I think, before the Parliament also. Therefore, whatever changes we are making now are with reference to the proper working of the existing Act. So, I do not claim that by this amendment we are tackling the entire problem. We are only trying to make the working of the existing Act a little easier. If this measure is approached from that point of view, I am sure many of the amendments of which notice has been given will become unnecessary. I shall deal with those amendments when they are moved. Now, I request that the Bill may be taken into consideration.”

ANNOUNCEMENT *re* HOURS OF SITTING OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—“ Before we proceed with the debate on the Bill, I wish to announce to the House that from to-morrow onwards the House will sit from 8 a.m. to 12-30 p.m.”

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC (AMENDMENT)
BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6 OF 1954)—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

“That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

‘That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee.’”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

“That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee.”

The motion as well as the amendment are before the House for discussion.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை . . . ”

MR. SPEAKER :—“ விவாதத்திற்கு பிறகு தான் ஓட்டுக்கு விடப்படும்.”

“ Only after the debate, I can put the motion to the vote of the House.”

[5th May 1954]

12-30
p.m.

* SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன்னால் கனம் ஸ்ரீ சப்ரமணியம் அவர்களால் பிரேரிக் கப்பட்டு, சபை முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவைப் பற்றி சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ஏற்கெனவே, 1930-ம் வருஷத்தில் சென்னை விபசாரத்தடைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்த வருஷம் வரையில் அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்துவருகிறது. 1930-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம் அன்னிய ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் ஆட்சி செலுத்திய காலத்திலும் அமுலில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால், காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகும் இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், அதாவது 1950-வது வருஷத்தில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, இந்தச் சட்டமானது எப்படி அமுலில் நடந்துவந்திருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, மேற்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு யோசனை என்ன என்பதற்கு ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கும்படி சொன்னார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டும் வந்திருக்கிறது. அதையும் வைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது அந்தச் சட்டத்திற்குச் சில மாறுதல்களைச் செய்ய திருத்த மசோதா ஒன்றை இந்தச் சபை முன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

“1930-ம் வருஷத்திய சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக் கும் திருத்தங்களுடன் நாம் பரிசீலனை பண்ணுகிறபோது, ஜனநாயக சகாப்தத்தில் நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலவி யிருக்கிறது; ஜனநாயகக் குடியரசுச் சட்டம் இருக்கிறது. இதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்று முதன் முதலில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவை நாம் ஜனநாயகப் பார்வையோடு பார்க்கவேண் டும். ஏனென்றால், இந்த மசோதாவானது விபசாரத்தைத் தடை செய் வது சம்பந்தமாக இருக்கிறது. இது நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல; உலக முழுவதும் விபசாரமானது சமுதாயக் கேடுகளில் பெரிய கேடாக இருந்துவருகிறது; இந்த விஷயமானது பஞ்ச மகா பாதகத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறதென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட விப சாரத்தைத் தடை செய்வதற்கு இப்பொழுது சர்க்கார் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து திறமையாகத் தடைசெய்ய உத்தேசித் திருக்கிறார்கள். விபசாரத்தை சமுதாயப் பிரச்னை என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டைப்பற்றியவரை விபசாரம் ஒழியவேண்டும் என் பதிலும் விபசாரம் என்பது வெறுப்பை உண்டாக்கக்கூடியது என்பதிலும் ஆட்சேபணை கிடையாது. பெண்களுடைய புனிதமான தன்மைக்கு, பெண் களுடைய ஒழுக்கத்தின் உயர்வுக்கு நம் நாடு சிறந்து விளங்குகிறது. கண்ணகி தன்னுடைய மாசற்ற தன்மையினால், மாசற்ற கற்புடைமையால் கொடுங்கோல் ஆட்சியை எரித்தாள், மதுரைமா நகரையே எரித்தாள் என்பதைப் படித்திருக்கிறோம். கண்ணகியைத் தமிழ்த் தெய்வம் என்று தொழுகிறார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இது தமிழனுடைய பண் பாடு. இந்தியா தேசத்தின் பண்பாட்டை, பாரதப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டால்கூட, அங்கே தெய்வமாக வணங்கப்பட்டு, பெண்களுக்கெல் லாம் எடுத்துக்காட்டாக சீதை விளங்கினாள் என்பதையும் படித்திருக் கிறோம். தன்னுடைய கற்புத் தன்மையை எரி நெருப்பிலிருந்து எழுந்து வந்ததின்புலம் சீதை நிரூபித்திருக்கிறாள். அந்தக் காலத்தில் அவ் வளவு புனிதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக சீதை விளங்கியதாக அறிகிறோம். ஆனும், பெண்ணும் குடும்ப வாழ்க்கையில் உறுதியாக, புனிதத் தன்மையுடன் இருந்துவருவது பாராட்டப்பட்டு வந் திருக்கிறது. குக்கிராமங்களிலும், பட்டினங்களில் பாராட்டப்பட்டு வந் திருக்கிறது. எனவே, உணர்ச்சி ரீதியாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக புனிதமான வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்று கருதப்பட்டு வந்திருக் கிறது. விபசாரம் இல்லாத வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்கிற எண்ணம் நம்முடைய நாட்டில் இருந்துவந்திருக்கிறது.

[5th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

“கற்புடைய மங்கையர்கள் பெய்யெனச் சொல்லின் மழை பெய்யும் என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். பிறனில்விழையாமை, பெண் வழிச்சேறல், வரைவின்மகளிர் என்ற மூன்று அதிகாரங்களில் திரு வள்ளுவர் கூறியிருக்கும் விஷயங்களையெல்லாம் நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத் தில் பார்க்கக் கடைமப்பட்டிருக்கிறோம் என்று எடுத்ததுக்காட்ட விரும்பு கிறேன். வரைவின்மகளிர் என்ற அதிகாரத்தில் ‘அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்’ என்று கூறுகிறார். ‘பொருட் பெண்டிர், மாயப் பெண்டிர், பண்பின் மகளிர், இருமனப் பெண்டிர்’ என்று, இப்படியாகப் பல பாட்டுகளில் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, திரு வள்ளுவர் காலத்திலும்கூட இந்த ஒழுக்கக்கேடு சமுதாயத்தைப் பாதிக்காத வகையில் பல உயர்ந்த கருத்துக்கள் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக் கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

“பிறனில்விழையாமை என்ற அதிகாரத்திலும் பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை ஆண்களுக்கு வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அடுத்தவன் மனைவியைப் பார்க்கக்கூடாது என்று எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவும் சொல்லியிருக்கிறார், என்பதையும் இங்கே நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இருமனப் பெண்டிரும், கள்ளு, கவறும் திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு” என்று திருவள்ளுவர் ஒரு குறளில் குறிப்பிடும்போது, கள் குடித்தலையும், சூதாடுதலையும் போன்ற மகா பாதகங்களில் ஒன்றாக விபசாரத்தையும் சேர்த்திருக்கிறார். இந்தத் தீச்செயலை அடிப்படையி லேயே தீர்க்க முற்படவேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையை நாம் சமுதாயப் பிரச்னையாகவே பார்க்கவேண்டும். அடிப்படையான மாற்றம் வந்தால்தான் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கமுடியும் என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

“தசரதர் ஆட்சியில் ‘வேசையர்’ உள்ளம் ஒரு வழி ஓட’ செங்கோல் செலுத்தப்பட்டது என்று கம்பர் கூறியிருக்கிறார். திருவள்ளுவர், ‘இருமனப்பெண்டிர்’ என்று கூறும்போது கம்பர் ‘வேசையர்’ உள்ளம் ஒரு வழி ஓட’ என்று கூறுகிறார். அப்படிக்கூறுகிறபோது, சமுதாய நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதைக் கற்பனை செய்துபார்க்கவேண்டும்.

‘பெருந்தடங்கள் பிறை நூதலார்க்கெலாம்
பொருந்து கல்வியும் செல்வமும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவனயாவையே’

என்று கம்பர் கூறுகிறார். பெண்களுக்கெல்லாம் கல்வியும், செல்வமும், வாழ்வில் பூத்து இருந்தால்தான் வாழ்க்கையிலே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சரி சமமான வாழ்க்கை வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் தான், வாழ்க்கை வசதிகள் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் கொடுத்தால் தான் வேசையர் உள்ளத்தை ஒரு வழி நிறுத்தி விபசாரத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று பார்க்கமுடிகிறது.

‘காணுகின்ற காட்சியெலா மறைத்து வைத்துக்
கற்புக் கற்பென்றுலகோர் கதைக்கின்றாரே?’

என்று மகாகவி பாரதியார் நம்மைப் பார்த்து கேலி செய்வதுபோல் கூறியிருப்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்து, இந்தத் திருத்தங்களுக் கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள 1930-வது வருஷத்தில் சட்டத்தைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்பொழுது இவைகளையெல்லாம் கணக் கெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தரித்திரம்தான் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; பொருந்தா மணந்தான் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; இளமை மணம் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; விரும்பாதவரை விரும்பும்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்துவது விபசாரத்திற்குக் காரணம்; கருத்தொருமித்த காதலர் இரு வரைச் சேர்ந்து வாழத் தடைசெய்வது விபசாரத்திற்குக் காரணம்;

[Sri P. Jeevanandam]

[5th May 1954]

சொத்தில் பெண்களுக்குப் பங்கு இல்லாதது விபசாரத்திற்குக் காரணம்; கல்யாணம் கார்த்திகளுக்கு அதிகப்படியாகச் செலவு செய்யக்கூடிய சென்ற கால பழக்க வழக்கங்கள் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; ஆண்களுக்கு மாத்திரம் சொத்து உரிமை உண்டு என்றும், பெண்களுக்கு சொத்தில் பங்கு இல்லையென்றும் இருப்பதால், ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சரிநிகர் சமானமாக இல்லை என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அத்தகைய பழைய அமைப்பிலிருந்து விபசாரத்தன்மை ஏற்படுகின்றது என்பதை ஆட்சியாளர் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டால் சரித்திர பூர்வமாக விபசாரம் எவ்வளவு பயங்கரமான முறையில் வளர்ந்துவருகிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

“1950-வது வருஷத்தில் அதாவது சட்டம் இயற்றிய இருபது ஆண்டு களுக்குப் பின்னால் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியானது என்ன சொல்லியிருக்கிறதென்றால், விபசாரம் குறையவில்லை என்று கூறியிருக்கிறது. 1930-ம் வருஷ சட்டத்திற்குப் பின்னால் 1950-ம் வருஷத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், விபசாரம் குறையவில்லை என்று கூறுகிறது.

“அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கூட, விபசாரத்தால் வலிபிஸி, கொளேரியா போன்ற பயங்கரமான வியாதிகள் பெருகி வருகிறது என்று சர்ஜன்-ஜெனரல் சொல்லுகிறார். விபசாரமானது அங்கு கல்யாணமான வர்களைவிட, கல்யாணமாகாத இளம் பெண்களிடையே அதிகமாகப் பார்க்க முடிகிறது. அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் இது பரவிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, சட்டத்தைப் போட்ட பிறகும், இம்மாதிரி நோய்கள் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன; நோய்களைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவைகளுக்கு அடிப்படை யான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ‘நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்புச் செயல்’ என்று திரு வள்ளுவர் கூறியபடி, நோய்களுக்கு மூலகாரணங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவைகளைப் போக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்பவர்களாக ஆவோமே யொழிய, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தவர்களாகச் சொல்லமுடியாது. ஏதோ விபசாரத்தைத் தடுக்க சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம் என்று பிரமாதமாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர, அந்தச் சட்டமானது உண்மையாகவே மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. இந்தச் சட்டமானது மேல் பூச்சுச் சட்டமாகத்தான் இருக்கும். ‘தலைவலியைப் போக்குவதற்காக ஒரு தைலத்தை ஒரு வைத்தியர் கொடுத்தார், வயிற்று வலி ஏற்பட்டது. பிறகு வயிற்று வலிக்கு பஸ்பம் கொடுத்தார். பிறகு கண் நோய் ஏற்பட்டது, அதற்கு வேறு மருந்து கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டு விட்டது என்று ஒரு கதை. நோய்க்கு அடிப்படைக் காரணமாக உள்ளவைகளைப் போக்காமல், இந்தப் பிரச்சினையை அணுகினால் கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கும். அந்த முறையில்தான் 1930-வது வருஷத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டமானது இருபது வருஷ காலத்திற்கும் மேலாக அமுலில் இருந்தும், இந்தப் பிரச்சினை சரியான முறையில் தீர்க்கப்பட்டதாகக் கூறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் கையில் இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியானது பல இடங்களுக்குச்சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறது. கோயமுத்தூர், திருச்சி, விஜயவாடா, கோழிக்கோடு போன்ற முக்கியமான இடங்களுக்குச் சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறது. பிரதம மாகாண மாஜிஸ்திரேட், உஷார் கமிட்டி பிரதிநிதி, மாதர் நல இலாகாவைச் சேர்ந்தவர், மாதர்களில் மிகச்சிறந்த சமூக சேவை செய்யக்கூடிய டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டி, டாக்டர் ஆர். வி. ராஜன் இவர்களிடம் விசாரித்திருக்கிறார்கள். பல இடங் களுக்கு நேரில் சென்று, உத்தியோகஸ்தர்களையும், உத்தியோகப் பற்றற்ற வர்களையும், இன்னும் மற்றவர்களையும் விசாரணை செய்து, அவர்கள் முடிவான சில அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது என்ன? ‘இந்தச் சட்டம் 1930-வது வருஷத்தில் இயற்றப் பட்டபோதே இதில் பல ஓட்டங்கள் இருந்திருக்கின்றன’ என்பதுதான். அதைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் இப்போழுது திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க

[5th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

கின்றன. இதை சமூகப்பிரச்சினையாகப் பார்க்கவில்லை; நிர்வாகப் பிரச்சினை யாகத்தான் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளின் பேரில்தான் இப்போழுது சர்க்கார் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள் என்பது ஒட்டுப்பிளாஸ்திரி போடுவதுபோலவும், டிங்சர் தடவுவது போலவும் இருக்கிறது. அந்தச்சட்டத்தில் ஏழு முக்கியமான குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கமிட்டியார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்: அவைகளாவன,

(1) பெண்களைக் கொண்டு விபசாரம் நடத்துகிறவர்களை அப்புறப் படுத்துவதற்கு ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் இடமில்லை;

(2) ‘Habitual, promiscuous’ என்ற சொற்கள் இருப்பதால், வழக்கமானது என்றும், ஆராதாரத்தனமாக முறையில் ஈடுபடுவது என்று இருப்பதால் இது நிர்ணயிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் இருப்பதால் குற்றவாளிகளைச் சரிவர கண்டுபிடிக்கமுடியாத சங்கடங் கள் ஏற்படுகின்றன;

(3) வண்டி, வாகனாதிகளில் விபசாரம் நடப்பதைத் தடுக்க சட்டத் தில் இடமில்லை;

(4) ஒரு தடவை குற்றம் செய்தால் இரண்டு வருஷ சிறை தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. ஒரு தடவை குற்றம் செய்தால் தண்டனை, மேலும் குற்றம் செய்தால் அதிகத் தண்டனை என்று கடுமையாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தில் வசதி இல்லை;

(5) விபசாரத்திற்கு பல விதத்தில் தூண்டப்படுவதைத் தடுக்கும்படி யான அம்சம் சட்டத்தில் கிடையாது.

(6) மோசமான சாட்சியங்களைத் தடுப்பதற்கு அதில் வழி இல்லை. வேலிக்கு ஓணன் சாட்சி என்ற முறையில் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ள சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது.

(7) இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய போலீஸ் சக்தி பல பல துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதால், இந்தப் போலீசை வைத்துக்கொண்டு விபசார தடைச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்த முடியவில்லை. அப்படி நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனியாக தனிப்பட்ட ஒரு இலாகா இருக்க வேண்டும். அதற்கெனத் தனி போலீஸ் Force இருக்கவேண்டும். பெண் களைக் கொண்டதாக அந்தப் போலீஸ் படை இருக்கலாம். திருவாங்கூர், பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் இருப்பதைப்போல, இங்கும் பெண் போலீசை வைத்து, இந்தச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்த முயற்சிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“வாக்குமூலம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பழைய சட்டத்தில் சில குறை பாடுகள் இருக்கின்றன என்றும், அதற்கும் சில யோசனைகளை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெண் போலீசை கட்டாயம் வைத்தே தீரவேண்டு மென்று அவர்கள் முக்கியமாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“கடைசியாக அவர்கள் சொல்லும்போது, விபசாரத்தைத் தடுப்பதற்கு மக்களெல்லாம் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கும் சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளென்ன வென்றால்; 18 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் விபசார விடுதி யில் இருந்தால், போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து கோர்ட்டில் நிறுத்தவேண்டும். மாஜிஸ்திரேட் விசாரித்து 18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று இருந்தால் அவர்களை ரெஸ்க்யூ ஹோமுக்கு அனுப்ப வேண்டும். 21 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இஷ்டம்போல் பிரயாணம் நடத்தலாம். சட்டத்திலே ஒன்றும் இல்லை. 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. சின்னஞ்சிறு திருத்தங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Sri P. Jeevanandam]

[5th May 1954]

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தின் லுள்ள குறைபாடுகளை நாம் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் செய்யவேண்டியதை நாம் செய்யவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்து, திருத்தங்கள் அவசியமில்லை; இந்திய சர்க்கார் ஆவன செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்யும்போது செய்யட்டும். இந்தக் சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தை நாம் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திவிடவேண்டும். மக்களுக்குப் பிரதி நிதி என்ற முறையில் நம்முடைய அனுபவத்திலிருந்து நாம் தெரிந்து கொண்டதை நாம் தெரியப்படுத்தவேண்டும். கமிட்டியினுடைய அபிப்பிராயத்தையும், அவர்களுடைய யோசனைகளையும் நம் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு, அதன் பேரில் நம்முடைய அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவித்து, மத்திய சர்க்காரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, மத்திய சர்க்காரும் இந்தச் சட்டத்தைத் திறம்பட நடத்தி இன்னும் எவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்து, மக்களுக்கு எவ்வளவு அனுகூலமாக இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யமுடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து, நம் சகோதரிகள் இம்மாதிரி பாதகமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்தும், அப்படி ஈடுபடுவர்களை மீட்பதற்கான முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் சட்ட மூலமாக ஆவன செய்யவேண்டும். நமக்கு அப்பா லிருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய யோசனைகளை நாம் ஆணித் தரமாக எடுத்துச் சொல்லிவிடவேண்டும். யதார்த்த நிலைமையை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திவிடவேண்டும். அப்படிச் கூறும்போது, இன்னொரு உண்மையையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

“இந்தியா மிகப் பெரிய நாடு. இந்தியாவைப்போல சீனாவும் மிகப் பெரிய நாடு. இந்தியாவும் சீனாவும் கிழக்கில் உள்ளது. சீனாவும் இந்தியாவுக்கும் தொன்மையான நாகரீகம் பழக்கவழக்கங்கள் உண்டு சீனாவிற்கும் தொன்மையான பழக்க வழக்கங்கள் உண்டு. சீனாவிலும் விபசாரம் தலைவிரித்து தாண்டவம் ஆடியது. இங்கும் அதே மாதிரியான நிலைமை இருந்து வருகிறது. அங்கு சட்டத்தின் மூலம் மிகத்திறமையாக விபசாரத்தைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது நம்முன் வந்திருக்கும் மசோதா யானைப்பிச்சு சோளப்பொரியிடுவதைப்போல தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இன்று 10 ஆயிரக்கணக்கான உத்தமப்பெண்கள் வறுமையின் கொடுமையால் தங்கள் உடம்பை—நினைத்தாலும் வெறுக்கத்தக்கதாகவும், பயங்கரமாகவும் இருக்கிறது—இப்படிப்பட்ட கேடுகெட்ட நிலைக்கு ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சீனாவில் திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு இன்னும் நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு கவனிக்க முடியும் என்பதற்காக உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் கொடிய பழக்க வழக்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. இது பழைய எதேச்சாதிகாரத் தன்மையில் நடந்துவருகிறது. ஆண்களை உயர்த்துவதாகவும் பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் முறையிலும் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

The arbitrary and compulsory feudal marriage system which is based on the superiority of man over woman and which ignores the children's interests shall be abolished.”

இதை நாமும் சிபார்சு செய்யலாம். முடிந்தால் அமுலுக்குக் கொண்டு வரலாம்.

The New Democratic marriage system which is based on free choice of partners on monogamy, on equal rights for both sexes, and on protection of the lawful interests of women and children shall be put into effect.”

என்றெல்லாம் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் அனேகமாக தெருத்தெருவாக இருந்த விபசார வீடுகள் இப்போது மறைந்திருப்பதாக திருமதி விஜயலக்ஷ்மியைப்போன்ற தேசியத் தலை

[5th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

வர்கள் தேரில் கண்டு வந்து சொல்கிறார்கள். ஆனால் உலகத்தோடு ஒத்திருப்பார்க்கும்போது நம்முடைய பழைய சட்டம் யானைப்பிச்சு சோளப்பொரியிடுவது. இந்த மசோதாவோ சோளப்பொரிதானும் இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“The House will rise for lunch at 1 o'clock and not at 1-30 p.m. and will réassemble after lunch at 2-30 p.m. The half-hour debate will be taken up at 4-30 p.m. and not at 5 p.m.”

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“கனம் 12-51
சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதராஸ் விபசாரத்தை சட்டத்திற்கு
சில திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று வந்திருக்கும் பிரேரணையை நான் எதிர்க்கிறேன். இது ஒரு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். இது பற்றி என்னுடைய கருத்தைக்கூற விரும்புகிறேன். கடந்த 24 வருஷங்களாக இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டும், அதிலே நாம் எடுத்துக்கொண்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள், அது இன்னும் எவ்வளவு தூரம் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். என்றாலும் இப்பொழுது வந்துள்ள திருத்தம் ஒடிசலுக்கு ஒட்டு போடுவது போலத்தான் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்திய சட்டசபையில் ஒரு விரிவான சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு பில்லாக வரும்போது அதற்கு மேல் நம்முடைய நாட்டுக்கு என்னென்ன சேர்க்கவேண்டும், குறைக்கவேண்டும், எந்தெந்தப் பழக்க வழக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எந்தெந்த முறையில் சீர்திருத்தினால் பூரணமாக விபசாரத்தை விலக்க வழி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். அப்போது கொண்டுவருவதே உசிதமானது என்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுதுதான் நாம் முக்கியமாக பெண்களுக்கு நல்ல முறையில் இந்த விஷயத்தில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யமுடியும். அதிலும் இளம் பெண்களுக்கு சீர்திருத்தம் செய்வதில் எனக்கு மிகவும் அக்கறை உண்டு. இதற்காக நான் இளம் வயதிலிருந்தே ஓரளவு பாடுபட்டு வருகிறேன். ஆகவே இந்திய சட்ட சபையில் மசோதா வரும்வரை பொறுத்திருந்து, அதற்குப் பின்னர் மசோதா நன்கு ஆலோசித்து நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த சில திருத்தங்களுக்காக இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* SRI A. RATNAM :—“கனம் 12-53
சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த
விபசாரத் தடை சட்ட மசோதா 1930-ம் ஆண்டிலே அமுல் நடந்தாலும்
கூட 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தத் திருத்தத்தை இன்று அமைச்சர்
கொண்டுவருவதன் காரணம், மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தச் சட்டத்தை
பற்றி விவாதிக்குமுன், இச்சட்டத்தைத் திருத்தி அடல் நடத்தவேண்டு
மென்று சபை அங்கத்தினர்களுக்குச் சொன்னார். காங்கிரஸ் கட்சியில்
திருமதி செளந்திரம் அம்மாள் அவர்கள் பேசும்போது விளக்கமாக
எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். ஆகையால் நேரமில்லாத காரணத்தால், சுருக்க
மாகப் பேசி முடிக்கிறேன். இந்த திருத்த மசோதாவில் என்ன இருக்கிறது ?
படோடோப பெண்கள், கல்வி வளர்ச்சியுள்ளவர்கள், இன்னும் பொது
வேலையில், சமூக சேவையில் ஈடுபடுவோர் விபசாரத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்
களுக்குத் தடைவிதிக்க இந்த மசோதாவில் திருத்தங்கள் இல்லை. பணக்
காரர்கள், அல்லது மிட்டாதாரர்கள், ரெஸ்டாரெண்டுகளில் அல்லது ஓட்டல்
களில் நடத்தும் விபசாரத்தைத் தடுக்க இந்த மசோதாவில் திருத்தங்கள்
இல்லை. ஆனால் தெருவிலே, சேரிகளிலே, குப்பங்களிலே உள்ள தாழ்த்தப்
பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களை, குறிப்பாக ஏழைகளை இந்தச் சட்டம்
பாதிக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விபசாரம் தடை செய்யப்படாமல்,
ஏழை மக்கள் வீணாகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்; சிறைப்படுத்தப்படுகிறா
கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதிகாரமும், அதிகமும் செய்து
கொண்டிருக்கும், சதா விபசாரத்திலே மூழ்கிக்கொண்டிருப்பதை கலை

[Sri A. Ratnam]

[5th May 1954]

யாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்தோர், பட்டதாரிகள், பணக்காரர்கள் போன்றோரைத் திருத்துவதற்கோ, தண்டிப்பதற்கோ இந்தச் சட்டத்திலே ஒன்றுமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் குறையை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கும், திருத்துவதற்காகவும் நான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அதே நேரத்திலே பல தாய்மார்கள், வீணை விசார குற்றம் சாட்டப்பட்டு, நிரபராதிகளில் பலர் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அதாவது விசாரத்தின் பெயரால் குற்றத்தைச் சாட்டி, அதே நேரத்தில் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள், மதுமுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் விசாரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் திருத்துவதற்கு இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. எனவே தான் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சட்டமானது ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமது அவசியமாகிறது. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை இந்த சபைமுன்பு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்மையில் நமது பிரதம. மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சிதம்பரத்திற்கு வந்திருந்த காலத்திலே, சிதம்பரத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள நெய்வேலிக்கு சென்றிருந்தார்கள். அப்போது நானும் அங்கு சென்றிருந்தேன். அச்சமயம் நான் அங்கு ஒரு ஓட்டலில் தங்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. கடலூரில் உள்ள ஓட்டலில் தங்கினேன். நான் தங்கியிருந்த ஓட்டலில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்ற பல போலீஸ் அதிகாரிகளும் தங்கியிருந்தார்கள். காலையில் நான் எழுந்திருந்து பர்த்தப்போது, ஒவ்வொரு போலீஸ் அதிகாரியின் அறையிலும் ஒரு ஸ்திரீ இருக்கக்கண்டேன்.

எனவே இந்த மாதிரியான விசாரம் இந்தக் காலத்திலே இன்னும் நடந்துகொண்டுதான் வருகின்றது. இந்தச் சீர்திருத்தத்தை எல்லாம் யார் நடைமுறையில் அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமோ, பொதுமக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டுமோ அவர்களே இந்த மாதிரியான செயல்களைச் செய்தால் அவர்களையெல்லாம் தண்டிக்கவோ, சீர்திருத்தவோ இச்சட்டத்தில் திருத்தங்கள் இல்லை. இவையெல்லாம் ஏன் இந்தச் சட்டத்தில் அமுல் செய்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று ஆட்சியிலுள்ள இந்த அரசாங்கத்தை சபையின் முன்பு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெண்கள் மட்டும் விசாரி என்று பெயரிடப்பட்டு அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறைக் கூண்டுக்கு, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரோ, மற்றவர்களோ தண்டனை அடைவதற்கு எத்தகைய அத்தியாவசியமும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகையால்தான் ஓரளவு சீர்திருத்தம் செய்ய பெண் போலீஸ்காரர்கள் அல்லது சமூக சேவை செய்யும் அதற்காகப் பயிற்சி பெற்ற மாதர்களைக் கொண்டு போலீஸ்காரர்களுடன்கூட அழைத்துச் செல்லவேண்டும். குறிப்பாக அப்பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் இதர பெண்களுக்கு அவர்கள் கற்பைப்பற்றிய பெருமையை எடுத்துக்கூற வேண்டும். இம்மாதிரி நடைமுறையில் நமக்கு வேண்டுமென்கிற முறையில் இச்சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து உருவாக்குவதற்காகத் தான் இப்போது இங்கு பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பு, 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு திருத்தத்தை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இம்மாதிரியான சமாதானம் கூறும் முறை செய்யப்படுகிறது என்றுதான் கருதுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே நிறைவேற்றம் சட்டத்தை அல்லது திருத்தத்தை நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER:—The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 pm.

The House then rose for lunch.

[5th May 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

*SRI K. VINAYAKAM:—“Mr. Speaker, I rise to support the amendment moved by hon. Member Sri Ramalingam suggesting that this Bill be referred to a Select Committee. Sir, the original Act was passed by the Legislature of this State in 1930 and it has taken 24 solid years for the Government to wake up and find out some lacunae in the working of the Act. I am glad that at least now they have come forward with certain amendments.

“I have very little experience in immoral traffic. But from what I have read about the Act, I would like to give certain suggestions to the Hon. Minister in charge of this Bill, if only he considers them as valuable. This immoral traffic has been in existence ever since the world was created by God. Legislators, administrators, and reformers have tried their best to suppress immoral traffic, but their efforts were in vain and ended in failure. The objects of the original Act are really laudable. But, in practice, it is as ineffective as the Prohibition enactment. Sir, Prohibition, though it is a very good moral measure which is expected to confer certain benefits on the people of the State, is not being properly worked either by the executive officers or by the people who are expected to obey the Act.

“Firstly, let us consider under whose care the legislation that is now before us, is going to be left. The executive officers, i.e., the Police Officers, are expected to respect the law and enforce it to its logical consequences if they come across any brothel institutions. But, what strikes us most and what the common man reads out of the entire situation is that the very officers who are expected to enforce the various provisions of the enactment and safeguard the interests of the people are the real law-breakers. It has been my painful experience to have noted that in most cases, they are actually abetting this kind of immoral traffic. I am not afraid of levelling this charge against the executive officers. However, if the Government were to turn round and ask me to prove this charge by quoting concrete instances, then I am afraid I will be at a loss to do so. On a former occasion, when I said that bottles of whisky were easily available in the streets of Madras, officers were coming to my house and pestering me with the request to let them know where exactly bottles of whisky were available in the City of Madras. I immediately turned round and said that I made the statement on the floor of the House in all seriousness in order to make the officers more alert and make them find out where exactly these things were available. With this idea only, I made that statement very frankly on the floor of the House. I am not afraid of the consequences that are involved in making such frank statements on the floor of the House. But I am sure that such kind of evils could be completely eradicated from society if only the executive officers who are put in charge of this legislation and who are expected to work this Act properly take sufficient care and real interest in the matter. The entire Act only touches a fringe of

[Sri K. Vinayakam] [5th May 1954]

the problem. It touches only those who are in the lower strata of society and who are quite uninfluential. This legislation does not touch the influential sections of society, it does not affect the favoured class. It does not affect—if you will pardon me for using the term—‘society vamps’. This legislation does not touch them, at all.

“They are expected to do social work. But under the guise of social work, they encourage this kind of evil and such a thing is not dealt with in this piece of legislation.”

“Sir, what is the cause of this kind of evil in our society? The major cause which induces people to take to this kind of immoral traffic is the general poverty in the country. If that could be eradicated effectively, I am sure the Government could give a creditable account of themselves. As long as poverty and general unemployment exist in our country, any amount of legislation, however effective it might be, will not touch even the fringe of this problem.”

“Sir, the Bill under contemplation only refers to certain places where immoral traffic is carried on. It has woefully neglected places like big residential hotels, rest houses or what are known as travellers’ bungalows that are situated in the mufassal. These places do not come within the scope of this Bill, as also the cinema theatres which have become cynosures for this kind of immoral traffic. In the City of Madras, this is very virulent and rampant and steps must be taken to check immoral traffic in such places of entertainment as cinema houses, etc.”

“Sir, there is one more thing—private cars. What we call private taxis found at street corners and in lanes and other places in the City of Madras are the easy conduit lines between the abetter and the victim. These are the things which have to be brought within the scope of this Bill.”

“Sir, I am aware that a private Bill was brought forward by a private Member in the House of the People at Delhi and this was discussed thoroughly by the entire House. Our Home Minister, Mr. Katju, came forward to say that he was contemplating a comprehensive Bill so that it could cover all the points raised by Members of that House. Sir, I know that is the stand that was taken by our Finance Minister when he said this morning that in view of the comprehensive Bill which would be brought in by the Home Minister at Delhi, there was no necessity for a full-dress debate upon the Bill that is before us. With the same argument, I could rebut the Hon. Minister in charge of the Bill and ask if the Hon. Minister in charge of the Bill wants hon. Members of this House to wait till a legislation of that kind is brought forward at Delhi, what is the immediate hurry for this kind of amendment here which touches only two sections of the Act? Sir, the original Act was passed in 1930, we have sufficiently waited for over a period of 24 years and all these years this lacuna,

[5th May 1954] [Sri K. Vinayakam]

was not found out, even though courts had pointed out that there were many cases which went against the very legislation, the Government had not thought of an amendment during the past 24 years. Why not this Government wait for some more time since the Central Act would be in operation all over the country in a short time? Or if they want that the defects in the Act should be rectified immediately here and now, I ask why the Government should not see their way to refer this Bill to a Select Committee where most of the points which we raise on the floor of the House could be discussed thoroughly? Nothing will be lost if the Bill is referred to a Select Committee. I know this Bill has been passed by the Upper House of our State. That does not mean that we should not take the opportunity of referring it to a Select Committee and that does not mean that we should rush through and get it passed. I would therefore entreat the Hon. Minister to refer the Bill to a Select Committee and await its decision. Thank you, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Mr. Speaker, Sir . . .”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member might be brief.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Yes, Sir. Prostitution, as some of the hon. Members have pointed out, has been a sort of an institution in our country. Of course, I do realise that during a certain period of the British Raj, this institution had the recognition of the Government. But now, it is not recognised and all of us want to see that this social evil is eradicated as soon as possible. Prostitution and all problems associated with it derive their strength from the basic social defects and unless these social defects are removed and unless bold efforts are made to rectify such defects, this evil cannot be eradicated in our country. The Puranas, the Prophets and all our Rishis and teachers have all propagated their teachings against this and in spite of all that, the evil continues. It is because the social factors which give rise to immorality continue and unless we see that such factors—the social defects—are removed, this evil will continue. Sir, there are so many stories in our Puranas and also Maha Kavi Vellathol, has said that in our country even in karlot streets, there are women of chastity and such are taken as examples so that virtue is propagated among women.”

അനേകം മഹിമയാർന്നതുകൂടാതെ അവ
വേദകാലത്തുനിന്നും നിഷ്ഠാമകാഹളം
വേദകാലത്തുനിന്നും ബ്രഹ്മമണ്ഡലത്തിൽ
വേദശാസ്ത്രത്തിലും ചാരിത്ര്യത്തിലും.

‘Even in the streets where prostitutes live, there is the fragrance of chastity’: That is the sentiment expressed by the poet. Of course, that is the sentiment we also have here.

“My point is this. I have certain doubts with regard to this Bill. We are amending the Act to save girls below the age of 18

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [5th May 1954]

and in the case of girls above the age of 18, though we do not want them to carry on this profession—it is a profession, of course—(Interruption by the Hon. Finance Member)—no action is contemplated. I think when these girls are taken to courts and punished or put in the Rescue Homes, they are to be kept there till they attain the age of 21 or for shorter periods. That is what is stated here. In our society, as I have pointed out, prostitution is a very serious social vice. So, I am worried about what the future of these girls who come out of the Rescue Homes will be. Is there any measure under the contemplation of the Government to see that these unfortunate victims in our society are saved? After all you and I and all of us are responsible for not removing the basic defects in our society. I know young men do not come forward to marry them once they are arrested or once they are in Rescue Homes, because they were suspected prostitutes or they were compelled by circumstances to carry on prostitution. Therefore I think the Government and the House should see that something is done to help these unfortunate victims of a social evil. What I mean to say is that by mere legislation or by mere threat of police officials, social defects cannot be rectified.

2-50
P.m.

“There should be social propaganda; there should be welfare leagues and institutions encouraged by the Government to see that this evil is eradicated. In rural parts nowadays—I can speak about Malabar from experience—the unfortunate victims are girls below 18 years of age. I can give very many instances. In Kozhikode, Tellicherry, Cannanore and other big cities, girls below 18 sell their flesh because of the unfortunate social condition. There are Shylocks to see that the feminine flesh is sold. Such sharks who carry on this trade are not dealt with seriously in this amending Bill. Therefore, my submission is that there should be an intensive campaign among women to educate them about this evil, even if it involves some expenditure so that these unfortunate sisters of ours may not fall a victim to prostitution. We must help society to rid itself of this evil. I speak to-day only to invite the attention of the Ministry to these factors. Every day the centres are increasing in number. Unfortunate poor girls from villages are flocking to the towns because of their intolerable social condition. They are driven away to sell their flesh and so, Sir, there should be something drastic done to eradicate this evil.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“Mr. Speaker, Sir, I think that there is really no need to refer this amending Bill to a Select Committee for the amendments which this Bill contains are very few. One is that the person who aids the commission of this offence is to be booked and the other is about the question of jurisdiction. From the speeches I have listened to this morning and from the amendments that hon. Members have given notice of, I find that there is some misapprehension in the minds of Members regarding the scope and the purpose of the Bill. It is assumed that a person who is immoral has to be punished. I find one of the

[Sri N. Gopala Menon] [5th May 1954]

amendments states that if a person (male) is found in a prostitute's house, he should be fined or imprisoned and that his name should be advertised so that he may not thereafter take to immoral ways. Now, Sir, the scope of the Bill is entirely different. It is not for the purpose of removing immorality that this Bill is before us. The conception of immorality changes from community to community, from country to country and from people to people. Here we have to look at things with a great deal of sympathy. In this country, women are generally under a tremendous handicap. According to the Hindu Law, the woman is never free. During childhood, she is under the protection of her father. When she is married, her husband protects her. When she is widowed, the son protects her so that throughout her life, she is not independent. She has no means of earning for herself. Therefore, what happens is this. If she has no father or brother or son to protect her or no patrimony to depend upon, then what is she to do? She falls a victim to the viles of other people who want to trade on her. She has to sell or hire her body for the pleasures of others so that she may eke out her livelihood. I do not think that the hundreds of thousands of prostitutes in the world are there of their own choice. They are poor unfortunate victims of circumstances and people who want to make a living out of their helplessness and trade on them. I want, therefore, hon. Members to look at this Bill with some sympathy and to say that persons who are immoral should be punished. You find in the Bill that the prostitute is not sought to be punished. There is no clause there which says that a woman who carries on this profession, as an hon. Member put it, of prostitution will be punished. It is because, she is a victim of circumstances. She is helpless and has got to be helped. It is the person, who induces her to take to that life, it is the person who gets together a number of young women in order to make money out of them who has to be punished. The scope of the Bill is that the person who commercialises vice is to be punished and not the person who is the unfortunate victim of circumstances.

“As I said, one of the amendments proposed in the Bill is that the person who aids the commission of the offence should be punished. The other is about jurisdiction. Probably, there have been cases where the courts had to acquit accused persons for want of jurisdiction. I am not aware of this but perhaps it is so, because women come from one place and are taken to another place and the courts trying them naturally find they have no jurisdiction. The Amendment Bill seeks to lay down that, whether the woman comes from another place or whether she is taken into custody at another place, the court before whom she is produced will have jurisdiction to try the case. These are simple amendments which I think ought to go through without much of discussion. I think it may not be necessary in this case to have a general legislation. There could never be a general legislation regarding the morality of our people. That must come by propaganda, by

[Sri N. Gopala Menon]

[5th May 1954]

education and by our own people improving their character. This Bill, which seeks to punish those persons who try to make a living out of the unfortunate condition of these poor women, should be passed without any more discussion.

"In some of the amendments proposed, it is found that persons who commit acts of immorality in lodging houses or travellers' bungalows or in any other place of public resort are sought to be punished. That is not the object of the Bill. The object is this. Where a person takes on lease or otherwise a particular place where these women habitually congregate for the purpose of prostitution and abets the offence, he ought to be punished. The Bill provides for it. The reason is this. The person who lets the house is also guilty. If he does not give his house for the purpose, well, to that extent, it may not be possible to carry on the trade. Therefore, to say that taxiwallahs should be punished if taxis are engaged for the purpose and that owners of lodging houses in districts—as my Friend put it—should be punished is outside the purview of this Bill. You will find, Sir, that this Bill confines itself necessarily to cities, municipalities and places where people largely congregate. It is one of the unfortunate things in society—and it cannot be helped—that a very large number of unmarried persons necessarily come to the cities in search of jobs or for their education or for other purposes. Such people we do not find in villages. You will find that prostitution as such exists only in cities and municipalities and other large towns and not in villages where generally people, from the point of view of morality are purer. I would, therefore, request hon. Members to look at the victims of prostitution with sympathy and to see that those who aid or abet this offence are punished severely. Let them not go one step further and say that those persons who are seen anywhere in the place or in automobiles should be booked. If they do it, they will be entangling themselves into difficulties and there will be no proper handling of the problem. Therefore, I say that this Bill is intended for the poor unfortunate women who take to prostitution not of their own choice. I am sure not one woman in a million would like to carry on this profession—a dignified name—that an hon. Member gave—out of her own wish. It is circumstances which led these unfortunate women to that plight. As I said before, they are bereft of property, they are bereft of all help and the people who carry on this trade go to them and talk to them in alluring terms and promise them that they would get all the nice things of life, all the nice things in this world, and these unfortunate women succumb to these alluring words. I, therefore, wholeheartedly support the amendments now brought forward by the Government to the original Act and suggest that they may be passed immediately."

Mr. SPEAKER:—"Even in a small Bill like this there is too much of repetition. Therefore, I wish to fix a time-limit of five minutes to each hon. Member."

[5th May 1954]

*SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விபசாரத்தடை மசோதாவை சபையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதுபற்றி ஒருபுறம் சந்தோஷமும், மறுபுறம் வருத்தமும் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீகாமராஜ் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் அரசாங்கம் அமைந்த பிறகு முதன் முதலாக ஒரு சமூக சீர்திருத்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் நமது நாட்டில் இம்மாதிரியான துர்பாக்கிய நிலைமை நீடித்திருப்பதுபற்றி வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது."

"1930-ம் ஆண்டில் இந்த விபசாரத்தடை மசோதா, சட்டமாகவந்து, இப்பொழுது 24 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகும் கூட இந்தக் கெட்ட நடவடிக்கை நம் நாட்டிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக விபசாரம் இன்னும் அதிகமாகவே வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு இச்சட்டம் சரிவரத் திருத்தப்படவில்லை என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன். குறிப்பாக, கண்ணகி, சாவித்திரி, அன்னை கஸ்தூரிபாய் போன்ற மாதர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த நமது நாட்டில் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா விவாதிக்கப் படுவதுபற்றி துக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியபொழுதுகூட, பார்லிமெண்டில் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருப்பதன் காரணமாக, இந்த மசோதா உடனடியாக இச்சபையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றும், அதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குவிடவேண்டிய அவசியமில்லையென்றும் கூறினார்கள். ஸ்ரீ கோபால மேனனும் அதே காரணத்தைத்தான் சொன்னார்கள். விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் துர்பாக்கிய ஸ்திரிகளை தண்டிப்பது இச்சட்டத்தின் நோக்கமல்ல என்றும், அதற்குப் பதிலாக அந்த ஸ்திரிகளைக் கொண்டு பணம் சம்பாதிக்கும் எண்ணத்துடன் விபசாரவிடுதிகள் நடத்து பவர்களைத் தண்டிப்பதுதான் இச்சட்டத்தின் நோக்கமென்றும், ஆகவே, இதுபற்றி அதிகம் விவாதிக்கத் தேவையில்லாததால் மசோதாவை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்றும் அவர் கூறினார். விபசாரம் செய்பவர்களை தண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நான் இப்பொழுது பேசவில்லை. ஆனால், இந்தக் கெட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு மூலகாரணங்கள் என்ன, அவைகளைத் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 20, 25 ஆண்டுகளாகியும் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டும். நமது நாட்டில் விபசாரம் இருக்கக்கூடாது என்பதில் யாருக்கும் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இருக்கமுடியாது. அதை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும். மூல காரணம் என்ன என்பதை ஆராயாமல் நாம் இந்தக் குற்றத்தைத் தடுக்க முடியுமா? விபசாரம் செய்பவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபார முறையில் விபசார விடுதிகளை நடத்தி அதன் மூலம் பணம் சம்பாதிப்பவர்களை தண்டிப்பதால் மட்டும், விபசாரத்தை ஒழித்துவிடமுடியாது."

"இந்தச்சட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை விசாரணை செய்ய 1950-ம் ஆண்டில் ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அக்கமிட்டி பல நகரங்களுக்குச் சென்று விசாரணை நடத்தியது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளில் இரண்டு அல்லது மூன்றைத் தவிர பாக்கி சிபார்சுகளை சர்க்கார் அங்கீகரிக்கவில்லை. இந்தக் கமிட்டி சர்க்காராலேயே நியமிக்கப்பட்டது. கமிட்டியின் சிபார்சுகள் யாவை, எந்தெந்த சிபார்சுகளை சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள், இன்னும் எந்த சிபார்சுகளை அங்கீகரித்துக்கொள்ளலாம் என்பதையெல்லாம் ஆராய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கவே இந்த மசோதாவை பொறுக்குக்கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக்கிடையாது. மேலும், இந்தச் சட்டத்தை திறம்பட அமுல் நடத்தி இம்மாதிரி குற்றங்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதே எனது நோக்கம். சர்க்கார் கட்சித்தலைவரும், ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரனும், மற்றவர்களும் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏகோபித்து ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்களும் பூரணமாக விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சில நாட்களில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் முடிவு காண

[Sri K. Madhavan Nambiar] [5th May 1954]

உய்யும் வுடைய அபாயம் மகிமை வுடைய ஒரு மிகவும் சூழ்ச்சிகரமான வேண்டி. அதுவேதான் இவ் விடத்தில் ஒரு மிகவும் கடினமான ஒரு விஷயம்.

3-17 p.m. SRI T. SHANMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விபசாரத்தைச் சட்டத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையும் நாம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தான்வேண்டும். ஆனால் இந்த மாதிரியான இழிவு செயலைச் செய்ய பெண்கள் எதற்காக வருகின்றார்கள், எப்படி வருகின்றார்கள் என்பதை நாம் முதலிலே பார்க்கவேண்டும். முதலாவதாக இந்த நிலைமைக்கு பெண்கள் எப்படி வருகின்றார்கள் என்பதை யோசித்துப்பார்த்து அதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான நிலைக்குப் பெண்கள் வருவதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு. முதற் காரணம் அறியாமை. இரண்டாவது வறுமை. மூன்றாவது இயற்கையான தாபம். அறியாமை யைப் போக்க முதலில் அவர்களுக்கு நல்ல கல்வி அளிக்கவேண்டும். இதையும் சர்க்கார்தான் செய்யவேண்டும். பிறகு வறுமையை ஒழிப்பதற்கு அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக அவர்களுடைய இயற்கை தாபம் இருக்கிறதே அதை ஒழிக்க எந்தெந்த செயல்களால் மென்மென்பதைச் சற்று நன்றி யோசித்தாகவேண்டும். அதற்கு நான் ஒரு நல்ல யோசனை சொல்லுவேன். அனேகமாக இந்தத் தாபத்திற்கு அடிமையாக இந்த இழிவு நிலைக்கு வருகின்றவர்கள் கைம்பெண்கள்தான். அதாவது கணவனை இழந்த விதவைகள் தான். இந்த விதவைகளை மனைவியை இழந்த ஆண்கள் (அவர்களை widower என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்) தமிழில் என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை, மணக்கவேண்டுமென்று சட்டம் போடவேண்டும். தாரத்தை இழந்த ஆவன், கணவனை இழந்த பெண்கள்தான் மணக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டால் நாட்டில் விதவைகளே இருக்க மாட்டார்கள். பார்லிமெண்டில் இதைப்பற்றி ஏதோ ஒரு விரிவான சீர்திருத்தம் வரப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது இருபத்தோறு வயதிற்கு மேல்தான் பெண்கள் மணந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும், நாற்பது வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆவன் யாரும் 25 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களை மணந்து கொள்ளக்கூடாதென்றும் தடைவிதிக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதெல்லாம் அவ்வளவு பொறுத்தமாக இல்லை. Widower widows களைத்தான் மணந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சட்டதிட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெரும்பாலான பெண்களுடைய இயற்கை யான தாபத்தைத் தீர்க்கமுடியும். உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், மக்கள் இவ்விஷயத்தில் ஈடுபட Natural demand இருக்கிறது என்று. (சிரிப்பு.)

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். நீங்கள் எல்லோரும் படித்திருக்கலாம் வல்லான மகாராஜா சரித்திரம். திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு பண்டார சந்நிதி வந்திருந்தார். அவருக்கு ஒரு பெண் தேவையாக இருந்தது. ஒரு பெண்ணும் கிடைக்கவில்லை. உடனே அந்த மகாராஜா தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டு, ‘அம்மா, நீ போய் இன்றிரவு அவரிடம் படுத்திரு’, என்று சொன்னதாகப் புராணம் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்துவிட்டுத்தான், ஒரு மகாராஜா தன் மனைவியை ஒரு பண்டார சந்நிதியிடம் கூட்டிவிட்டிருக்கும்போது நாம் ஏன் இதுமாதிரியாக பெண்களை பிறறிடம் கூட்டிவிடக் கூடாது, இதில் தவறு என்ன இருக்கிறது, என்று இந்த விபசார விருதிகளை நடத்துபவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான ஆபாசப் புராணங்களை முதலில், ban செய்யவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு மக்களிடையே நல்ல நல்ல கருத்துக்களைப் பரப்பும் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை ஸ்ரீ இளவழகன் போன்றவர்களின் புத்தகங்களைப் ban பண்ணுவது ரொம்பவும் தவறாகும்.

ஆகவே நான் குறிப்பிட்டபடி பெண்களுடைய அறியாமை, வறுமை இவைகளைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய, இயற்கைத் தாபத்தைத் தணிக்கும் வகையில் தாரத்தை இழந்தவன், கணவனை இழந்த பெண்

[Sri T. Shanmugam] [5th May 1954]

களையே மணக்கவேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும் ஆபாசமான கருத்துக்களைப் பரப்பும் புராணங்களை ban பண்ணவும், இந்தச் சர்க்கார் முதலில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். இதற்கான விஷயங்களை யெல்லாம் விசாரிக்க இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவது மேல் என்று நினைக்கிறேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். விபசாரமானது எங்கே உற்பத்தியாகிறதென்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் சூசமாகச் சொன்னார்கள். இதற்கு ஆரம்பஸ்தானம் ஆலையங்கள் தான். அத்தனை யும், ஆண்டவன் பெயரால் நடக்கின்றது. ஆண்டவன் பெயரால் அவர்களுக்கு ஒரு தெருவையே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தோடு அவர்களுக்கு, ‘தேவர்களுடைய அடியார்கள்’ என்றும் பெயர் இட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தேவர்களுடைய அடியார்களை யார் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும், சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். தேவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவர்களை யார் அனுப்பிவிட்டு வருகிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவே அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இன்றைக்குத் தடை செய்யப்பட வேண்டியவர்கள் யார்? கொளுத்தப்படவேண்டியவைகள் என்னென்ன என்பதை ஆராயவேண்டும். ஆபாசமான புராணங்கள் பல கொளுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் சொன்னால் என்பால் பலருக்குக் கோபம் உண்டாகலாம், ஆவேசம் உண்டாகலாம். பெண்களுடைய சேலைகளை எடுத்துக் கொண்டுபோய் மரத்தில் வைத்துக்கொண்டு இரு கைகளையும் தூக்கிக் கேட்டால்தான் சேலையைத் தருவேன் என்று ஒருவர் சொன்னாராம். அவன் செய்கின்ற காம லீலைகளுக்கு எல்லாம் பெயர் கிருஷ்ண லீலா. இந்த மாதிரியான பல ஆபாசமான படங்கள் அச்சிடப்பட்டு விற்கப் படுகின்றன. இதை தடைபண்ண வேண்டுமென்று பகுத்தறிவாளர்கள் சொன்னால் அவர்கள் பிரசாரத்தில் தடை விதிக்கின்றது இந்தச் சர்க்கார். எங்கெங்கு பண்டார சந்நிதிகள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் விபசாரம் நடக்கிறதென்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இதே சர்க்கார் மந்திரிகள் அங்கெல்லாம் சென்று அவர்கள் கொடுக்கும் பிரசாதங்களை வாங்கிக்கொள்ளவதும், அவர்கள் போர்த்தும் பொன்னாடைகளை ஆண்டவன் அருளாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்வதும் தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

“அத்தோடு இந்த விபசாரமானது எங்கே அதிகமாக நாட்கிறதென்று பார்க்கிறபோது சென்னைபோன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் அதிகமாக நடைபெறுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆண்டவன் பெயரால் ஒரு பக்கத்தில் விபசாரம் நடைபெற்று வருகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் ராஜாக்கள் பெயரால் விபசாரம் நடைபெற்று வருகிறது. குறிப்பாக தசரத மகாராஜாவுக்கு அறுபதாயிரம் மனைவிமார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு ராஜாவுக்கு ஒரு முனிவரிடமிருந்தே அவரது மனைவியாக ஒதுக்க வேண்டும். (சிரிப்பு.) அதைப்போலவே தான் பணம் படைத்த ஜமீன்தார்கள் தாங்கள், பணம் படைத்திருக்கிறோம் என்ற செறுக்கில், உடல் கொழுத்திருப்பதால் தங்கள் திமிரை அடக்கிக்கொள்ள பல மனைவிகளை நாடுகிறார்கள். அத்தோடு அவர்கள் பணத்திற்கு மயங்கி அவர்கள் விரும்பிய எந்தப் பெண்ணைவது அவர்களோடு விபசாரம் செய்ய இணங்காவிட்டால் அந்தப் பெண்ணின் உயிருக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய நிலைமையும் இன்றைக்கு ஒரு புரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

“அத்தோடு ஒரு சில இடங்களில் பெண்கள்கூட தங்களுடைய இயற்கையான தாபத்தைத் தணித்துக்கொள்ள ஆண்களை விபசாரம் செய்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட நம் நாட்டில் இல்லையென்று சொல்லிவிடக்கூடாது. பணம் அதிகம் படைத்த காரணத்தினால் சில பெண்கள் தங்கள் பணத்தை ஆண்களுக்கு கொடுத்து ஆண்களை இந்தத் தீயவழியில் இழுத்து விடுகிறார்கள்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [5th May 1954]

பொதுவாக நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் தான் இந்த விபசாரம் மிக அதிகமாக நடைபெற்று வருகிறது. நான் நகரங்களில் என்று சொன்னேன். சென்னையில் இல்லையென்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். பெரிய நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் நிறைய நடந்து வருகின்றது என்று நான் சொல்வேன். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதைத் தடுக்க நான் ஒரு யோசனையும் சொல்வேன். யாராவது தன் மனைவி என்று சொல்லிக்கொண்டு நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் ஒரு பெண்ணுடன் வந்து தங்க இடங்கேட்டால் அவர்கள் உண்மையான தம்பதிகளா என்று பார்த்து அவர்கள் சேர்த்திருக்க ஹோட்டல் முதலாளிகள் சம்மதிக்கவேண்டும். அதற்காக தாங்கள் தான் தம்பதிகள் என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் சரட்டிபிகேட்டை தாசில்தாரிடமிருந்தோ, அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் இருந்தோ அவர்கள் வாங்கி வந்தால் தான் அவர்களை ஹோட்டல்களில் தங்க அனுமதிக்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் போடவேண்டும். அப்பொழுது தான் அனுமதியைத் தங்கமுடியாது. ஹோட்டல்களில் நடக்கும் விபசாரத்தைத் தடுக்க முடியும். விபசாரம் செய்கின்ற ஆண் பெண்களை எந்தந்த முறையில் தண்டிக்க வேண்டுமென்று யோசிக்க வேண்டும். அதைப் பரிசீலிக்க இதை ஒரு பொறுத்துக் கமிட்டிக்கு விடுவதே நல்ல. ஸ்ரீ ஷண்முகம் சொன்னதுபோல் அறியாமையைப் போக்கவும், வறுமையைப் போக்கவும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பாதிக்கும் வகையில் இருக்கும் புராணங்களை ஒழிக்கவேண்டும். அவைகளை ஒழிக்க நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்? இன்றைக்கும் ஆலையங்களிலே வருஷாவருஷம் திருமணம் நடத்தப்பட்டு வருகிறதே அதை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? இன்றைக்கும் ஆலையங்களிலே சுவாமியையும், அம்மனையும் பள்ளியறையில் விடுவதாகச் சொல்லும் சம்பிரதாயம் இருக்கிறதே அதையெல்லாம் ஒழித்தால் தான் உண்மையாக இந்த நாட்டிலிருந்து விபசாரத்தை ஒழிக்க முடியும். இதைப்பற்றியெல்லாம் பகுத்தறிவாளர்கள் சொன்னால் அதை ஏற்பதில்லை. அவர்கள் சொல்லுவதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து தக்க ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல அறிவாளிகளையெல்லாம் இதைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We shall seek your co-operation."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"கனம் 'நிதி' மந்திரி அவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்தவர்கள். எல்லாம் அறிந்தவர்கள். அவர்களுக்கு எல்லா விஷயமும் தெரியும். என்னுடைய யோசனை அவருக்குத் தேவையாக வேயிருக்காது. நான் அதைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். பகுத்தறிவாளிகளின் கருத்தை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் அவர் உண்மையான எண்ணம் ஈடேறுதே. நான் வேண்டுமானால் சொல்லுகின்றேன். முதலில் ஆபாசமான புராணங்களையெல்லாம் கொளுத்துங்கள் என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு பெண்ணைக் கடவுளை ஒரு எடுத்துச் சென்றார் என்றால் இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவர்கள் ஏன் விபசாரம் செய்ய அஞ்சுவார்கள்? இவைகளையெல்லாம் கொளுத்துவார்கள்? ஆலையங்களிலே ஆண்டுதோறும் பல திருவிழாக்கள் நடக்கிறதே. அங்கே நடப்பது என்ன? ஒருவர் மேல் ஒருவர் முட்டிக்கொள்ளத் தான் அவர்கள் வருகிறார்கள். அதோடு ஆலையங்களில் இருப்பான் இடங்களுக்கு விளக்குகள் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். சனில்வரன் சந்திரி இருக்கே. இருப்பான் மிகக் குறுகிய இடம். அந்த இருளில் ஒருவர் மேல் ஒருவர் உறையந்து கொள்ளவசதியாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் விளக்கு போடுவார்கள்? இதையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து நல்ல முறையில் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுத்துக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

[5th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, the scope of the discussion was very much enlarged because there is a considerable amount of misunderstanding with regard to this measure. It is not a measure intended to regulate private morality. This is not a measure to penalise or prevent private immorality. This is a measure to prevent the exploitation of women unfortunately placed, exploitation by men and women who take advantage of the situation and commercialise the vice and try to make money by running brothels and trafficking in women. That is the main and only object of this measure. Therefore, if this measure is viewed from that point of view I have absolutely no doubt, many of the very illuminating points raised during discussion on the floor of this House will be somewhat irrelevant for the purpose of consideration of this Bill."

3-28
p.m

SRI V. K. VINAYAKAM:—"We understand the view point of the Government. But there are so many defects in the amending Bill. Why not bring in a comprehensive amending Bill?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is why so many hon. Members spoke with so much vehemence as against private immorality. As a matter of fact, the existing Act does not even punish prostitution. It punishes persons who use this institution of prostitution for the purpose of making money, by exploiting the women. Therefore, the various other questions raised during the discussion will have to be considered, it may be, in some other measure if it is necessary. But it cannot be done as far as this measure is concerned."

"Sir, it is true as far as this problem is concerned, this is only the symptom of the deeper disease, namely the poverty and ignorance which exist in society. We are all trying our very best to remove that poverty and ignorance. But that is quite a different problem altogether. That does not mean, simply because there is a deep rooted disease, the symptoms should never be treated. It is sometimes necessary to treat the symptoms also so that the disease gets cured to a certain extent. It is only from that aspect that this Bill has been brought before the House. In the working of the Act, we found certain difficulties and we are immediately trying to remove these defects and difficulties even though it is rather a little belated."

"Sir, with reference to various other points raised, I already mentioned that there is a comprehensive Bill under the consideration of the Central Government. Hon. Members are probably aware that this is a concurrent subject and it is not, therefore, necessary to have parallel enactments in all the States. That is why we have left it for the consideration of the Central Government. They will take into consideration the various problems existing in the country and I have absolutely no doubt an acceptable Bill will be brought forward there and if some changes are required with reference to the conditions existing in our state, then

[Sri C. Subramaniam] [5th May 1954]

the necessary amendments could be made at that stage. That is the only reason why Government have not brought in a comprehensive Bill at this stage. Therefore, I would ask hon. Members, this being the object of the amending Bill, is it necessary to refer it to a Select Committee? Considering the restricted scope of the amendments proposed, I respectfully submit that the Select Committee will not be able to discharge any useful function in this case. After all we will be going quite outside the scope of the existing Act and also the amending Bill before the House if we want to bring in other points which were raised during the course of the Debate. Therefore, I say it will be unnecessary at this stage to refer this small amending Bill to a Select Committee. I would request the hon. Member who moved the amendment to refer this to a Select Committee to withdraw his amendment. As far as other points are concerned, I will be able to deal with them when specific amendments are moved for the concerned clauses. I, therefore, request the hon. Member Sri Ramalingam to withdraw his amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"Now I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954) as passed by the Council be taken into consideration.'

The motion was carried, and clause by clause consideration of the Bill was taken up.

Clause 2.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

The amendments proposed to this clause are more or less similar. They may be formally moved first and seconded and then they can be discussed together.

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—

"I move—

'In the proposed new section 6 (ii) (a), after the words "so removed" insert the following words:—

"by the police assisted by a woman welfare worker specially trained for such work".'

SRI C. RAJAM RAMASAMI:—"I second the amendment, Sir."

5th May 1954]

SRI A. RATNAM:—"I move—

- :(1) In the proposed new section 6 (ii) (a) in line 1, after the words "so removed" insert the words "by the police assisted by a qualified woman social worker".
- (2) In line 2 of the proposed new section 6 (ii) (a) after the words "brought before a court" insert the words "escorted by a qualified woman social worker".
- (3) In the proposed new section 6 (ii) (b) after the words "disorderly house" in line 4, insert the words "or lodging or rest house".'

SRI D. DASARATHAN:—"I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY:—"I move—

'In line 20, after the words "rescue home or", insert the words "under the custody of Probation officers" and the words "or in such other . . . from that of the girl" shall be omitted'.

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR:—"I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—"I move—

'In the proposed new section 6 (ii) (a), add the following at the end:—

"and provided further that such custody shall be that of a person or a body of females and not a person or a body of males".'

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"The motion as well as the amendments are now before the House for discussion."

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—

3-35 p.m.
கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைக்கேட்கும்போது ருசிகரமாகவும், அதே சமயத்தில் துக்கரமாகவும் இருந்தது. ஆனால் கனம் மந்திரி சபரமணியம் அவர்கள் மசோதாவின் கருத்து என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாக விளக்கி விட்டார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கு விபசாரத் தடைச்சட்டம் என்பது பொருத்தம் இல்லாதான் என்று எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்னதிலிருந்து நன்றாக விளங்குகிறது. Traffic என்பதுதான் பொறுத்தமான வார்த்தை என்று புலப்படுகிறது.

"இப்பொழுது நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விபசாரத்தில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் சாதாரணமாக 13, 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள்தான். இதற்குக்காரணம் வறுமைதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விபசாரம் இன்று நேற்று தோன்றியதல்ல, தொன்றுதொட்டு உலகம் தோன்றிய காலம் முதற் கொண்டு இருந்துவருகிறது. கடந்த 30, 35 வருஷங்களாக எவ்வளவுதான் சமூக சீர்திருத்தம் செய்தபோதிலும், எவ்வளவுதான் சமூகம் இதற்காகப் பாடுபட்டபோதிலும் இந்த விஷயத்தில் சொந்த நலத்திற்காக ஆண்களும், பெண்களும் பயங்கரமான வழியில் ஈடுபடுவதால்

[5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

இது பரவி வருகிறது. பெரியவர்கள் தங்கள் சொந்த நலத்திற்காகவும், தங்கள் அனுகூலத்திற்காகவும், சிறு சிறு பெண்களை இந்த விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்திவிடுகிறார்கள். ஆதலால் இந்தப் பயங்கர விபசாரத்தை ஒழிப்பதற்கு முக்கியமாக அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இதற்கேற்றவாறு அரசாங்கம் சட்டங்கள் செய்யவேண்டும். இது தனிப்பட்ட முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துவருகிறது. முதன் முதலாக இந்த சட்டம் உருவானது 1930-ம் வருஷம். அதிலிருந்து 1936-ம் 1937-லும், 1938-லும் இச்சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இவ்விபசாரத்தை ஒழிப்பதற்காக எவ்வளவோ எதிர்த்துப் போராடி வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் இந்த விபசார விடுதிகளை raid செய்யப்போகும்போதெல்லாம் சிறு சிறு குழந்தைகளைத் தான் பூராவும் இம்மாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதில் 13, 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் தான் 100-க்கு 80 பேர் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். இதில் அனேக பெண்கள் மிக நல்ல குணமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி இதில் ஈடுபடும் பெண்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆசைப்படுவதாகவும் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக அப்படிக் கொண்டுவந்து பழக்கப்பட்ட பெண்களில் பலர் ரொம்ப உத்தமிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக பெரியவர்கள் செய்யும் குற்றத்திற்காக சிறிய குழந்தைகளின் வாழ்க்கை பாழாக்கப்படுகிறது.

கடைசியாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தவிபசாரம் பரவாமல் இருப்பதற்காகவும், வழக்கிவிழுந்தவர்களைச் சீர்த்திருத்துவதற்காகவும் எங்கள் முழுவதன் சேவை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இரண்டாவது கிளாஸில் 'so removed' என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பக்கத்தில் 'by the police assisted by a woman welfare worker specially trained for such purpose, என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்க்கவேண்டும். பெண்களின் குணத்தைப் பெண்கள்தான் அறிய முடியும் என்பதை எல்லோரும் உணர்வேண்டும். இந்த மாதிரி விஷயத்தில் எல்லோரும் குறை சொல்லுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவர்களுக்கு சிபார்சாக பேசுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. விபசார விடுதிகளைப் பரிசோதனைச் செய்யும்போது பெரும்பாலும் 13, 14 வயது குழந்தைகளைத் தான் பார்க்கிறேன். இதைப்பற்றிய விஷயங்களையெல்லாம் சொன்னால் ரொம்ப interesting ஆக இருக்கும். ஆனால் என் அனுபவங்களையெல்லாம் சொன்னால் நன்றாக இருக்காது; சொல்லவும் விரும்பவில்லை. நிற்க! இந்தப் பெண்களுக்கு காவலாக போலீஸ் அனுப்பப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் மனுவைத் தன்மையை இழந்து சில அசம்பாவிதங்கள் நேருவது சகஜமாகிறது. இந்தப் பெண்களை லாக்கப்பில் கொண்டுபோய் வைத்து அங்கே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அனுப்பப்படும் போலீஸ்கான்ஸ்டேபிளோ, சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ மனுவைத் தன்மையை இழந்து இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக அழைக்கப்பட்டு செல்கிறவர்களெல்லாம் மைனர் குழந்தைகள். ஆனால் அவர்களின் வயதைக் கேட்டால் 18 என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நான் 18 வயதிற்குக் கீழுள்ள குழந்தைகளின் மேல் கவனம் செலுத்திவருகிறேன். இந்த விபசாரம் முற்றிலும் வியாபாரத் தோரணியிலேயே நடந்துவருகிறது. இம்மாதிரியாக raid செய்யும் போது அந்த raid செய்யும் பார்டியோடு நிச்சயமாக ஒரு ஸ்திரீயும் உடன்கொண்டுவருவதென்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான raid செய்வதெல்லாம் முக்கியமாக நகரங்களில்தான் நடத்தமுடியும். அதற்காகத்தான் போலீஸ் raid செய்யப்போகும்போது ஒரு specially trained social worker அவர்களுடன் அனுப்பப்படவேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் பணம் அதிகமாகத்தான் செலவழிக்க வேண்டும். இதற்கு trained பெண்களை அனுப்பினால், அவர்கள் மனுவை உள்ளக் கருத்துக்களை அறிந்து Psychology பிரகாரம் குழந்தைகளின் மனதைத் திருத்தியமைக்க நிச்சயமாக வழி ஏற்படும். இதற்கு பயிற்சிபெற்ற பெண்கள் பலர் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் implement

[5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

பண்ணுவதுதான் கஷ்டமென்று சொல்லுகிறார்கள். (Disorderly house) என்ற வார்த்தைகளுடன் (or lodging or rest-house) என்று சேர்க்கும் திருத்தத்தையும் நான் வரவேற்கிறேன். அங்கே மைனர் பெண்களையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு என்னென்னவெல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறோம். அவைகளை யெல்லாம் நாங்கள் கண்டித்தும் இருக்கிறோம். சில இடங்களில் தண்டனை வாங்கியும் தந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளின் பெயர்களைச் சொன்னால் அவர்களின் குடும்பங்களின் பெயர்கள் என்ன ஆவது? பல இடங்களில் 13, 14 வயது பெண்கள் பிடிபட்டபோது, அவர்கள் 21 வயது என்று சொல்லி மீட்கப்படுகிறார்கள். அதனாலே இந்தத்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு உடனே சட்டமாக்கவேண்டும். இதைத் தான் கடந்த 15 வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே இதற்கான உறுதிமொழிகொடுத்தாலே, அதைக்கொண்டு பயிற்சிபெற்ற பெண்களின் உதவியால் பூர்வாங்கவேலை செய் முடியுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER :—"நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் மூன்று திருத்தம் 3 45 p.m. களின் மீதும் பேசலாம்."

* SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திருமதி டி. எஸ். சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு பெண்களுக்குத்தான் அதிக உரிமை உண்டு. அவர் சொல்வது தான் உருக்கமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான் ஆட்சியாளருடைய பொறுப்பும்; சட்டப்பிணியுடைய பொறுப்புமாக இருக்க வேண்டியதவசியம். அவர்களுடைய திருத்தத்தைப் பின்பற்றி தான் என்னுடைய திருத்தத்தையும் வேறுவிதமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தமாவது :

"In the proposed new section 6(ii)(a) in line 1, after the words "so removed" insert the words "by the police assisted by a qualified woman social worker."

சென்னை ராஜ்யத்திலும், மற்றும் குறிப்பிட்ட இடங்களிலும் சமூக ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு மாதர்களும் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கூட, அவர்களுக்கு அதிகமான மான்யங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 18 வயதிற்கு உட்பட்ட பெண்களை போலீஸ்காரர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கோ அல்லது விசாரிக்கும் இடத்திற்கோ கொண்டுவரவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணின்மீது பொய்யாகவோ மெய்யாகவோ விபசாரக் குற்றத்தைச் சாட்டி, அந்தப் பெண்ணை போலீஸ்காரர்கள் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். நிரபராதியாக உள்ள பெண்களையும் போலீஸ்காரர்கள் சந்தேகப்பட்டு அழைத்துக்கொண்டுபோகவும் நேரிடலாம். இம்மாதிரியான 18 வயதிற்குட்பட்ட யௌவனப் பெண்களை போலீஸ்காரர்கள் அழைத்துச் செல்லும்போது அவர்களே இந்த விபசாரத்திற்கு ஊன்றுகோலாக இருக்கிறார்கள். திருமதி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதுபோல போலீஸ்காரர்கள் அனுபவத்திற்கும் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதை விளக்கிச் சொல்வதற்கு விருப்பமில்லை. காரணம், இது விரிந்துகொண்டே போகும். ஆனால், காரணத்தை உணர்ந்திருக்கிற நாம் அது விஷயத்தை நன்கு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

"இது விஷயமாக மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே நிகழ்ந்த ஒரு சிறிய சம்பவத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனைக் கவுனி என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ்காரர் ருதுவாகாத 11 வயதுள்ள ஒரு ஆதித்திராவிடப் பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து 'ரேப்' பண்ணியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணைவன் எழுமூர் பெண்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு, ஒன்றரை மாதம் அங்கு சிகிச்சை பெற்று, என் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு ரிபோர்ட் அனுப்பப்பட்டும், அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு இரண்டு வருஷக் கடுங்காவல் கிடைத்திருக்கிறது.

[Sri A. Ratnam]

[5th May 1954]

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், போலீஸ்காரர்கள்கூட, இந்த அக்கிரமமான செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். விபசாரத்தைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவருகிறோம். ஆனால், விபசாரத்தைத் தடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்களோ, யார் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமோ, நடைமுறையில் நாட்டுக்கு நலம்செய்யவேண்டுமோ, மாதர் குலத்திற்கு, தாய்க் குலத்திற்கு யார் உதவி செய்யவேண்டுமோ, அவர்களே பிற்போக்கான முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். எனவேதான் இரண்டாவது விதிக்கு நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சமூக ஊழியத்தில் தேர்ந்த பெண்களை இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு வைத்தால், அவர்கள் நல்லமுறையில் நடந்துகொள்வார்கள். குற்றம் செய்தவர்களை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். சமூக ஊழியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் நல்ல முறையில் தொண்டாற்றக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுக்கு நல்லவிதமாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே கவர்னர் அவர்களால் சமூக ஊழியர்களுக்குப் பட்டமளிப்புவழி நடத்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நல்ல பயிற்சிபெற்ற ஸ்திரி சமூக ஊழியர்களைப் போலீஸ்காரர்களுடன் அனுப்பி, அவர்களைக்கொண்டு, குற்றவாளிகளை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கோ, விசாரணை ஸ்தலங்களுக்கோ, அழைத்துச் செல்லும்படி செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். 18 வயதுக்குட்பட்ட பெண்ணைத் தனியாக இட்டுச் செல்வதற்கு ஆண் போலீஸ்காரர்கள் இருப்பதைவிட அவர்களுடன் பெண் சமூக ஊழியர்களும் இருப்பதுதான் பொருத்தமாகும். எனவேதான், இந்தச் திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அம்மையார் அவர்களும், நானும் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தம் மிக அத்தியாவசியமும் பொருத்தமும் ஆகும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக

In line 2 of the proposed new section 6 (ii) (a) after the words “brought before a court” insert the words “escorted by a qualified woman social worker”.

இந்தத் திருத்தமும் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்ததைத்தான் தெரிவிக்கின்றது. முதல் திருத்தத்தைவிட இந்தத் திருத்தம் கடுமையாக இருக்கிறது. முதல் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை.

“மூன்றாவதாக

In the proposed new section 6 (ii) (b), after the words “disorderly house” in line 4, insert the words “or lodging or rest-house.”

சட்டத்தில் ‘disorderly house’ என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பின் ‘or lodging or rest-house’ என்பதையும் சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். தெருக்களிலும், நடைபாதைகளிலும், பொது இடங்களிலும் விபசாரம் நடைபெறக்கூடாது என்றுபோலீஸ்காரர்கள் அப்படித் குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளவும், குற்றம்சாட்டவும் இந்தச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் லாட்ஜிங் ஹவுஸ், ரெஸ்ட் ஹவுஸ் போன்ற இடங்களில் விபசாரக் குற்றம் நடந்தால், அவர்களையும் தண்டிப்பதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டியார் வைத்து நடத்தும் சத்திரங்களையோ, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும்படியான ஹோட்டல்களையோ நாம் கவனிப்போமானால் அங்கேதான் மாதர்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்கள் அறைகளை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, உயர்தர வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களும், தனவந்தர்களும் விபசாரத்தைத் தொழில்போல், வர்த்தகம்போல் செய்கிறார்கள். வர்த்தகம்போல் செய்யப்படுகின்ற இந்த நாகரீகமான விபசாரத்தைத் தடைசெய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பையும் காணோம். ஏழை எளியவர்களுக்கும், பிழைக்க வழியில்லாதவர்களுக்கும்தான் இந்தச் சட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறதெய்யோழிய, தினம் நாலு, எட்டைகூட சம்பாதிக்க முடியாத ஏழைகளைத்தான் இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

[5th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

றதேயொழிய, செல்வாக்கு உள்ளவர்களும், பணக்காரர்களும், விபசாரத்தில் ஈடுபடுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. சேரிவாழ் மக்கள் போன்ற ஏழைகளைத்தான் இந்தச் சட்டம் பெரிதும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை அடக்கவேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால், விபசாரத்தை வர்த்தகம்போல் நடத்தி, நாகரீகமாக உல்லாச வாசம் செய்யும் பணக்காரர்களைத் தண்டிப்பதற்கோ, உடந்தையாக இருக்கக் கூடிய ஆண்களைத் தண்டிப்பதற்கோ அல்லது விபசாரத்திற்கு ஹாஸ்டல் களையும், லாட்ஜிங் ஹவுஸ்களையும் உபயோகப்படுத்துபவர்களைத் தண்டிப்பதற்கோ இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. எனவேதான் சாதாரணமான ஏழை மக்கள் விபசாரிகள் என்று கூறப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். சிறைத்தண்டனையை அனுபவிக்கவேண்டியும் அபராதத்தொகை செலுத்தவேண்டியும் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டமானது பெரிய மனிதர்களையும், பணம் படைத்தவர்களையும், உல்லாச புருஷர்களையும், இதை வர்த்தகமாகச் செய்கிறவர்களையும்கூட கட்டுப்படுத்தவேண்டும். எனவேதான், இந்தக் கிளாசிலே நான் இரண்டு புது வார்த்தைகளையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தமானது ரொம்பவும் பொருத்தமானது, அவசியமானது, பொதுமக்களெல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது. ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஐந்தாவது கிளாசிலே.

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் ஐந்தாவது கிளாசிற்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஐந்தாவது கிளாஸ் விவாதத்திற்கு வரும்போது நீங்கள் பிரேரித்து, அப்பொழுது பேசலாம்.”

* SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருமதி செளந்திரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இம்மாதிரி தவறி விடும் பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு செல்லும் போலீஸ் அதிகாரிகளுடன் பயிற்சி பெற்ற ஸ்திரிகளையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று அதை முழு மனதுடன் நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அதைச் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் தான் நானும் அதே துறையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இம்மாதிரி தவறி விடும் பெண்களை போலீஸ் கொண்டுவந்த பிறகு, விடுதிக்குக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். அந்த விடுதியானது எப்படி, யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெண் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறாளோ, அம்மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்படும் விடுதிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விடுதிகள் எல்லாம் பெண்களால் நடத்தப்பட வேண்டும். அந்த விடுதிகள் எல்லாம் ஆண்களால் நடத்தப்படக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய திருத்தம். சிறிது நேரத்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுதியில் சேர்ப்பதற்கு போலீசுடன் ஸ்திரிகள் துணைசெல்லவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இம்மாதிரியாகத் தவறிய பெண்கள் ஆண்களுடைய பாதுகாப்பில் சில வருஷக்கணக்கில் விட்டுவைக்கப்பட வேண்டுமென்பது தவறு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு முக்கியமான அம்சம். ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை அம்மாதும் அம்மாதனுடைய கட்சியைச் சார்ந்த சர்க்கார் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-54
D.M

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I think hon. Member Sri N. K. Palanisamy's amendment introducing a new Clause 2-A will have to be taken up separately.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member has also given notice of an amendment to Clause 2, namely :

“In line 2, after the words “rescue home or”, insert the words “under the custody of Probationary Officers” and the words “or in such other . . . from that of the girl” shall be omitted.”

He can speak on this amendment.”

[5th May 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதியதாக நான் இன்னொரு முக்கியமான புதிய கிளாஸ் போட்டு திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் 7-வது கிளாஸில் பேசக்கூடாது. கிளாஸ் 11-ல் வரும்போது தான் பேச வேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்விதமாக தவறி விரும்பென்கள் அதாவது 18 வயதிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய பெண்களை ரெஸ்கியூ ஹோமில் வைப்பதைவிட, probation ஆபீசர்கள் வசம் ஒப்புவித்தால் அவர்கள் அதிகமாக ஒரு சமூகத்திற்கு ஓரளவு வேலை செய்து, எங்கெல்லாம் வேலை கிடைக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இவ்விதமாக வழி தவறிய பெண்களுக்கு வேலை கொடுத்து வரும்படி செய்யும் முறையில் திருத்தி அமைத்து, அவர்களை probation ஆபீசர்களுக்குக் கீழாக வைத்திருப்பதே நலம் என்ற முறையில் நான் ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Mr. Speaker, Sir, I am sorry I am unable to accept any of the amendments even though I can give certain assurances in regard to some of the matters raised by means of the amendments and especially with reference to the amendment moved by hon. Member Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran and other amendments which are akin to it, namely, that whenever there is a raid by the police, they should be accompanied by a woman welfare worker. * On principle, I agree that such a thing should be done but it is rather difficult to implement it immediately. If we include such a provision in the statute it will be almost impossible to conduct any raid under present circumstances because if there is no woman social worker, there cannot be any raid and no action can be taken. In emergent cases, even where women welfare workers are available, they may not be available at very short notice and no action can, therefore, be taken. But, I can, however, assure hon. Members that we shall try our best to recruit honorary women social workers for this purpose and that executive instructions would be issued, if necessary, to the police that whenever they undertake a raid of this sort, they should seek the help of these honorary women social workers and in cases where they are not able to get the assistance of these honorary social workers they should reduce it to writing why it was not possible to get their assistance. If this amendment is to be incorporated in the statute, it will create a great deal of difficulty and the Police will not be able to act in any emergency. In regard to the amendment to the proposed new section (ii) (a) that a girl so removed shall be brought before a court 'escorted by a qualified woman social worker', moved by hon. Member Sri A. Ratnam, the same difficulty will arise if the words 'escorted by a qualified woman social worker' are to be included in the statute. There is the other amendment of the same hon. Member to insert the words 'or lodging or rest-house' after the words 'disorderly house' in the new section 6 (ii) (b). It is not necessary to particularise these things. If any lodging house or rest-house comes within the mischief of this section, whether it is a lodging house or rest-house

[5th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

or any other sort of dwelling place or house, we will be able to take action. It is, therefore, unnecessary to include the words 'lodging or rest-house' in the statute as if there are the only places where this offence is committed. I am, therefore, not able to accept this amendment. As a matter of fact, if this amendment is accepted, it would appear as if every lodging or rest-house is being misused for this purpose.

“Coming to hon. Member Sri S. Ramalingam's amendment that 'such custody shall be that of a person or a body of females and not a person or a body of males,' I would respectfully submit that if he reads the provisions of this amending Bill he will find that such girls will have to be handed over to rescue homes. These rescue homes are run by certain responsible bodies and there are also women wardens. It is not as if this provision is to keep them in solitary confinement in rescue homes. There are many other women there and they would be in the company of females.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“Are these rescue homes staffed by women?”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Yes, though the administrative body may consist of others. When it is not possible to commit a girl to a rescue home, for specific reasons to be stated in writing, the custody is given to somebody else. These things are dealt with by responsible courts and I am sure they will take sufficient care to see that the girl is not left in charge of anybody who is likely to misbehave or is likely to abuse such trust. Therefore, this amendment is also unnecessary.”

“As regards hon. Members Sri N. K. Palanisamy's amendment, with great difficulty I tried to understand it and I have not been able to do so and to the extent that I have understood it. I think that amendment also is unnecessary. I would therefore request all the hon. Members who have moved amendments to withdraw them in view of the assurance I have given in respect of women social workers being used on such raids and also during escorts.”

*** SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—**“Sir, I wish to say a few before withdrawing my amendment. Voluntary workers will be available in the cities especially where there are Women's Welfare Departments and there are also the Vigilance Association as well as those who are responsible for running the Rescue Homes and Stri Sadhanas. It should not, therefore, be difficult to get them. I know, for instance, that Mrs. V. T. Lakshmi used to go herself for raids in the years 1937, 1938, etc., and in all these years, very good work was done but for some reason or other this was stopped and she was put in charge of some other work. I know also that the quality of work has deteriorated. In the cities, in addition to the Rescue Homes and other workers, Government personnel themselves are available in

70

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC
(AMENDMENT) BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6 OF 1954)

[5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

the shape of Women's Welfare Department workers. However, in view of the assurance given by the Hon. Minister, I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. RATNAM:—"As the hon. Member, Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran, has withdrawn her amendment, I am also withdrawing my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததை முன்னிட்டு நானும் என் திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுகிறேன்."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"There is only the amendment of hon. Member Sri N. K. Palanisamy. The question is—"

"That in line 20, after the words 'rescue home or' insert the words 'under the custody of Probation Officers' and the words 'or in such other' from that of the girl" shall be omitted."

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

New Clause 2-A.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, who has given notice of this new Clause, himself doubts whether it is relevant to the Bill under discussion. Apart from this, 'male prostitution' itself has two meanings."

"இதிலே இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆண் விபசாரம் என்றால் உங்களுக்கு என்ன தெரியும். ஆண் விபசாரம் என்பது மேற்கத்திய நாடுகளில் நடப்பதாகும். அதாவது ஆண்கள் ஓர் இடத்தில் இருப்பார்கள். பெண்கள் அந்த இடத்திற்கு வருவார்கள். அது என்ன அர்த்தம் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை."

The hon. Member's amendment seeks to amend the original Act itself and is therefore clearly out of order. I, therefore, request him not to move his amendment."

SRI N. K. PALANISAMY:—"விபசாரத்திற்கும் பொதுவாக குற்றம் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விபசாரத்தை நடத்திறவர்களுக்கோ அல்லது பாக்கி இருக்கக்கூடிய ஆட்களுக்கோ அதில் தண்டனை இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஆண்களுக்கு மட்டும் இந்த தண்டனை என் இலவே என்பதை கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

MR. SPEAKER:—"ஒரிலினல் ஆட்களுக்கு நீங்கள் திருத்தம் கொண்டு வரக்கூடாது."

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I am not moving my amendment."

5th May 1954]

Clauses 3 and 4.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER:—"The motion is—"

"That Clause 5 do stand part of the Bill."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—"Mr. Speaker, Sir, I move—"

"In the proposed new clause (1) of section 12, after the words 'indecent exposure of her' occurring in line 7, insert the words 'or his'."

The new clause reads as follows:—

"In any street or public place or within sight of and in such manner as to be seen or heard from any street or public place, whether from within any house or building or not, by words, gestures, indecent exposure of her person, or otherwise, attracts or endeavours to attract attention for the purposes of prostitution or solicits or molests any person for such purposes or . . ."

I want the words 'or his' to be added after the words 'indecent exposure of her'. I do not remember the exact wording but when a similar Bill was brought in Parliament some years ago by Srimathi Uma Nehru, the words 'indecent exposure of her person or his' were there. I have not got this paper with me now though I wanted to bring it here. Of course, this particular clause seeks to punish the woman because it is she who solicits and could, therefore, be punished. Here again, I am quoting from my own personal experience, it is not only the 'she' but men also are not exempt from this vice of soliciting. I know the Hon. Sri C. Subramaniam, being a lawyer should have good experience of this also. (Laughter.) I only meant that he has good experience of it only as a lawyer. Especially in cities like Coimbatore and Madurai one cannot escape this vice though it is becoming less and less nowadays. Madurai, being a sacred city, I know it used to be said that 'அங்கு நல்ல வடிக்கட்டின பாவம் இருக்கிறது.' I therefore, think that it is very necessary to include the words 'or his' as suggested by me and I need not dilate further on it. I want this amendment to be accepted."

SRI C. RAJAM RAMASAMI:—"Sir, I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"Delete the word 'her' occurring in line 6 of clause 5."

"கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்ன அதே திருத்தத்தைத்தான் நான் வேறுமுறையில் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். 'அவன் அவள்' என்ற இரு பதங்களையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறபடி அந்த இரண்டு பதங்களையும் எடுத்துவிட்டால் அதே அர்த்தம்தான் வரும். ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபித்து அவர்கள் சொன்னதை நான் ஆமோதிக்கிறேன்."

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendment."

4-8
p.m.

[5th May 1954]

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

'Add the following at the end of clause 5 :—

"and the following words shall be added at the end, namely :—

'Women offenders shall be arrested by women police or by policemen assisted by qualified women social workers'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" All the amendments are now before the House for discussion."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—

"I move—

'In the proposed new clause (1) of section 12 after the words "indecent exposure of her" occurring in line 7; insert the words "or his"."

SRI A. RATNAM :—" I move—

'Add the following at the end of clause 5 :—

"and the following words shall be added at the end, namely :—

'women offenders shall be arrested by women police or by policemen assisted by qualified women social workers'."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'Delete the words "her" occurring in line 6.'"

SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I am afraid that the hon. Mover of this amendment, viz., Dr. Soundaram Ramachandran has not, I am sorry to say, seen the exact scope of the parent Act itself. The Act relates to prostitutes and if one were to look into the English dictionary one could find that a prostitute could only be a woman."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—" I cannot accept it, Sir." (Laughter.)

* SRI N. GOPALA MENON :—" Although we may in common parlance talk of a male prostitute, one could never find such a sort of thing among human beings. That sort of thing is prevalent only in the animal kingdom. We have heard of stud bulls being kept to serve cows. But no male person is being kept in any part of the world solely for the purpose of entertaining females. I know in the old days polyandry was prevalent in some parts of the world. Several women used to marry one man and several men used to marry one woman. That may be due to different consideration. But never have I heard that in any part of the world there are a species of male human beings kept apart for the purpose of being served."

5th May 1954]

DR. K. B. MENON :—" I wish to make a correction as a student of sociology. There are male prostitutes. They are known in Western countries by the name of 'gigolos' and they frequent the health resorts in European countries."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—

"One word of explanation, Sir. Even though I jokingly said that there are male prostitutes, here in this case, solicitation is made an offence. I say this solicitation could be done not only by women prostitutes but also by men. Men also could solicit. That is why I say men also should be included."

* SRI N. GOPALA MENON :—" The amendment tabled by Dr. Soundaram Ramachandran also does not contain the correct expression. When I looked into the Oxford dictionary, this is the meaning I find for the term 'prostitute', viz.,

'A prostitute is a woman who subjects her body to indiscriminate sexual intercourse especially for hire.'

Therefore, to say that there are male prostitutes according to common parlance is, let me submit, not correct English. Another thing is also said here, viz., 'If she makes an indecent exposure of her body'. What I say is suppose you add 'men' also; then it becomes meaningless for the section applies only to prostitutes. If a male person makes an indecent exposure of his body in public, there are other provisions in the Indian Penal Code by which he could be arrested and given the necessary punishment. It is only a woman who could engage herself in prostitution. A man cannot expose any part of his anatomy for the sake of prostitution. Therefore, for the purpose of good reading and for the purpose of good English, I request that Mrs. Soundaram Ramachandran would look into the matter carefully and bring a suitable amendment later for as at present worded her amendment is not correct."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Gopala Menon has explained the position very clearly. It is not the form of solicitation or indecent behaviour on the part of the male that could be brought within the purview of this clause and sought to be penalised. It is only when a prostitute for the purpose of soliciting men makes indecent exposure of her body, she is sought to be punished. Unless we accept that there are male prostitutes, it is not possible to include 'men' also in this clause. Moreover such an amendment will make matters worse. Suppose a man who is going in the street sees a lady. Suppose he makes some signs to her. Then could he be punished for it merely because he made some signs? It is not for that purpose that this clause 5 is framed. It is for the purpose of punishing a woman prostitute who for the purpose of encouraging prostitution purposely solicits and makes an indecent exposure of her body, that this clause has been framed. Only after very careful consideration, we have decided to use only the word 'her'. Therefore, I request the mover of the amendment to withdraw her amendment."

[5th May 1954]

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
“Because this is a matter dealing with solicitation and because I thought that solicitation could be done both by the female as well as by the male, I wanted that the word ‘his’ also should be included.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Then another amendment is necessary.”

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
“I am not a lawyer. In view of what the Hon. Minister has told us, I am withdrawing my amendment. I only want that solicitation by men also should be made a punishable offence.”

“With the permission of the House, the amendment of Srimathi Dr. Soundaram Ramachandran was withdrawn.”

SRI N. GOPALA MENON :—“On a point of information, Sir, I find the second paragraph of clause 5 begins like this:

“(1) in any street or public place or within sight of and . . .”

“I do not know within sight of ‘what’ the ‘indecent exposure’ should not take place. That is not specified here. The wording is not correct. I think the proper wording would be

“(1) in any street or public place or within sight thereof and . . .”
Perhaps then the meaning may be clear.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“I think the meaning would be quite clear if we put a comma after the words:

“(1) in any street or public place or within sight of, and in such manner as to be seen or heard from, any street . . .”

If we insert the comma as I have just suggested, the meaning would be quite clear.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I think the clause as it stands is quite all right. I think Mr. Gopala Menon has read only a portion of it. If he reads the whole clause the meaning would be quite clear.”

MR. SPEAKER :—“Is the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his amendment?”

SRI S. RAMALINGAM :—“I am withdrawing my amendment, Sir.”

With the permission of the House the amendment of Sri Ramalingam was withdrawn.

MR. SPEAKER :—“Is the hon. Member Mr. Ratnam withdrawing his amendment?”

SRI A. RATNAM :—“No, Sir. I am pressing it.”

5th May 1954]

MR. SPEAKER :—“The question is—

“Add the following at the end of clause 5 :—

“and the following words shall be added at the end, namely—

“women offenders shall be arrested by women police or by policemen assisted by qualified women social workers.”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

Preamble.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I move—

“That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

“That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.”

The motion was put and carried.

VII.—HALF-HOUR DEBATE RE CLOSURE OF AARON SPINNING AND WEAVING MILLS.

MR. SPEAKER :—“I will now call Mr. T. C. Narayanan Nambiar to speak. I will allow him ten minutes. Then Mr. K. P. Gopalan may speak for ten minutes. The Hon. Minister will reply afterwards. It is now 4-20. The debate will end at 4-50.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, it is 114 days since the Aaron Mills, Papinasseri, has been closed. During this short period four memoranda were submitted to the Government and several representations were made to the Labour Department. Before the closure of the Mill, the Workers Union of the Mill approached and informed the Government that, unless they interfered immediately, dangerous consequences would follow. When the Mill was closed by the Management, there was an industrial dispute pending before the Special Industrial Tribunal, Madras, regarding the involuntary unemployment caused by the electricity cut. The Management closed the Mill without giving notice either to the Government or to the workers and thus violated section 33 of the Industrial Disputes Act. Workmen have not been paid the wages due to them for two months prior to the closure of the Mill.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [5th May 1954]

Textile industry has been declared a public utility service and as such, it was obligatory on the part of management to have given notice. It is a history of violations of the Factories Act and the other Acts relating to labour, and yet the Government did not raise their little finger against such conscious violation of the labour Acts. By closing the factory when conciliation proceedings in an industrial dispute was pending, the Management violated the provisions of the Factories Act. What I wish to point out is that the closure is due to the silent and indirect help given by the Government inasmuch as they did not interfere in the matter. Another point that I have to bring to the notice of the House is that the indigenous textile factories all over this State are almost in a crisis. Commodities are piling up and people have not got the purchasing power to buy those goods. It is the duty of the Government to help these indigenous factories. I find that the Government are not coming forward to help these industries. Mr. Samuel Aaron, Managing Director of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Papinasseri, approached the Government for some pecuniary help, and it was refused on the plea that it was not the policy of the Government to render such help. It is one of the most important textile mills on the West Coast and it will be a national calamity if the Government do not see that it is re-opened. Nearly 1,400 workers have been thrown out of employment and we may take it that each worker has to support about five dependants on an average. We can very well imagine the misery and hardship caused to these people. As I pointed out this morning, the Management has mortgaged the Mill. According to the Indian Companies Act, I think the relevant provision is section 230, the first charge on the assets of the Mill is the sum due to the debenture-holders and the creditors. If the movable and immovable property is sold for meeting this charge, there will be nothing left for the workers. Therefore it has become the patriotic and democratic task of the workers union to see that wages are realized for which any just action will be justified by general law and by humanity. Ministers including the Hon. Chief Minister were saying on the floor of this House that it was the Communists and Trade Union leaders that were fomenting trouble. I most seriously ask who were creating trouble here. Can we see anywhere in the State workers having more patience than the Aaron Mill workers who waited for two months for receiving even their wages? Can we see a Government anywhere in the country which do not come forward to save the workers? The workers applied for some relief. We, the Members of this House, requested the Government on the floor of this House at least to start some gruel centres for the unemployed workers. Nothing was done. After so much of hue and cry and after several deputations waited on the Central Government, we are told through the Press that the President of the Indian Union has passed orders to give some relief. The Malabar Collector was authorized to give Rs. 200 for workers. I was told that first this amount was entrusted to the Welfare Officer for disbursement. But that was not done.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [5th May 1954]

Again we represented and orders were issued that rice should be distributed to the workers through the agency of Tahsildars. That also has not been carried out. Epidemics are raising their heads in Papinasseri and the surrounding areas. The condition of the unemployed workers is very miserable. Unless the Government come forward immediately to give some relief, their condition will become worse.

Wages were paid to the workers not in cash but in kind in the shape of cloth, rice, tobacco, etc. This is contrary to the payment of Wages Act. Even this was not opposed because we wanted that somehow the Mill should be run and we were hoping that the Government would come forward with some help. The wages due to the workers up to 12-1-1954 was Rs. 28,034-8-3 according to the calculation made by the Labour Commissioner or some other departmental officer. The pay due to the workers for holiday work for the year 1953 was Rs. 6,390-8-3 and lay-off wages Rs. 58,303. The arrears of salary for staff excluding the salary for the months of March and April are Rs. 13,406 and if the salary for March and April is added, the arrears will increase by about Rupees 5,000. The gratuity due to the discharged staff is Rs. 34,463, involuntary unemployment allowance is Rs. 58,303 and leave salary for staff and officers is Rs. 6,888. I do not know what steps the Government are going to take to see that the workers are paid the amount that is due to them. I wish to bring to the notice of the Hon. Minister and the Government another important point. The Management made a deduction from the wages of workers for provident fund purposes. I am told that the provident fund amount also has not been given to the workers. The position about the provident fund amount has got to be clarified.

"I do not want to take any more time of the House. I request that immediate steps be taken to re-open the Mills. I as a Member representing the constituency and as the President of the Workers Union in the Papinasseri Mills assure the Government that the workers and the people of the locality are prepared to co-operate with the Government in their efforts to re-open the Mill. I once again request the Government to take steps immediately for giving relief to the workers and to see that the workers are not denied the money that is due to them."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker Sir, as far as the closure of the mills is concerned, I submit that it is the duty of the Government to see whether the closure is *bona fide* or *mala fide*. I beg to submit that this Government have acted very badly in this matter. Not only that; this Government never cared to honour their own Acts and rules. This Government have gone against their own labour laws. First of all, the Aaron Mills management cannot close the mills without giving notice either to the Government or to the Labour Department or to the workers. Therefore, the closure of the mills is illegal. Secondly, when there is a labour dispute pending before the conciliation officer,

[Sri K. P. Gopalan] [5th May 1954]

without his permission, if a closure is made, such closure is illegal according to section 33 of the Industrial Disputes Act and the management can be prosecuted for the illegal closure under section 31 of the Industrial Disputes Act. Moreover salaries and other dues of the workers run to the tune of Rs. 2 lakhs and odd. According to the Payment of Wages Act, the salaries of the workers must be given every week. The management has violated this provision in the Payment of Wages Act, and, therefore, the management can be punished for the violation of this Act also. I want to bring to the notice of the House another point in this connection. There is a case pending before the Court. The management can also be prosecuted for closure of the mills according to this Industrial Disputes Act. I want to submit that if a labourer were to contravene any of the labour laws, the Congress Government will arrest him and put him to jail. In Cannanore there was a Municipal strike and it took some hours for the notice to reach the Municipal Commissioner, I was then arrested, I want to ask this Government what action did they take against the management who deliberately violated so many laws. I want to state before this House that the Labour Department and the Labour Minister wanted to help the management, and they never wanted to solve this problem. I am certain that the labour policy and the industrial policy of the Government have been responsible for the closure of so many mills in this State. If the Government adopt this attitude towards the owners who close the factories, the factory owners will surely close so many of their factories in future also. This Government will keep their hands tied and they will not do anything also. The Pappinisseri workers have got a national tradition. They have suffered in the national struggles. They requested the Government to open gruel centres and supply them with free rations. But the Government have not done anything. Now the Government have taken steps in the matter, because the Indian Bank is involved. A sum of about Rs. 10 lakhs is due to the Indian Bank. The Labour Commissioner comes in in the name of the management. I want to submit before the House that we will help the Government in settling the dispute. We always wish that the Government should be helped in the settlement of labour disputes. But when the workers are in distress, the Government never come to their rescue. The Government want to help the capitalists only. I want to tell this Government that this is a test case for them. Whether they are going to help the capitalists or the workers or whether they are going to follow the laws of this State, and come to the rescue of the workers, will have to be seen. I have said already that the Trade Union leaders are ready to give whatever help is required by the Government. The Labour Officer can, if he wants, go before the Commissioner for the purpose of making payments to the workers under the provisions of the Payment of Wages Act. But the Labour Department and the Labour Commissioner miserably failed in this matter. The result is that 1,300 workers are thrown into the streets, and thousands of families, depending on these

[5th May 1954] [Sri K. P. Gopalan]

workers, are starving. I request the Government, therefore, to take immediate steps in the matter. Sir, the ex-Chief Minister (Sri C. Rajagopalachari), when it was brought to his notice that a particular factory was closed, said that he would make enquiries. But he never enquired. No action was taken. The factory was closed. My respectful submission is that whenever Hon. Ministers make any statement in the House, they must act quickly. They must see that a human approach is made by the Labour Department. I request the Government to act quickly. Either they must see that the factory is opened, or that they take over the factory or organise relief to workers.

"With these few words, Sir, I resume my seat."

* SRI K. T. SREEDHARAN :—"Sir, the Aaron Spinning and Weaving Mills was closed on the 12th January 1954. More than 1,200 workers are involved, and they are practically thrown into the streets. The closure is illegal for many reasons. First, this concern comes under the essential utility services, and, as such, definite notice has to be given to the Government and the workers before effecting closure. The management has not done so. A specific issue is pending before the Special Industrial Tribunal for deciding the question of payment of compensation to the workers for the involuntary unemployment caused to them due to the power cut in 1952-53. There is therefore a clear violation of section 33 of the Industrial Disputes Act. Conciliation Proceedings were going on when the closure was effected. Proceedings were going on for payment of arrears of dearness allowance at the rate of 3 annas per point and for grant of leave facilities, etc. When conciliation proceedings are going on, the management cannot close down the factory at all. Again, the management has not given notice to its workers that there will be no compensation for the lay-off period. Here also the management has flouted the provisions of the Act. Though the management has flouted the Act, the Government have not taken proper steps or made an enquiry into the whole affair. The only thing that can be inferred from the silence or the inertia of the Government is that they are always with the capitalist. If the Government are really interested in safeguarding the rights and interests of the workers, certainly they should have seen that the management did not commit any illegal act. As soon as the factory was closed, the Union representatives and others who are interested in labour, wrote to this Government that some immediate steps should be taken to relieve the distress of the workers who were thrown out of employment. But I am sorry to state that the Government did not at all move in the matter. The workers are suffering very much for want of means to eke out their livelihood. The Government must now at least—though belated—come to the rescue of these suffering workers so that their suffering may be mitigated. The Government should see that the mill is reopened. I reliably understand that the management has

[Sri K. T. Sreedharan] [5th May 1954]

applied for financial help to this Government and also to the Central Government. This Government have not done anything to extend financial help to the mills. I request the Government to recommend strongly to the Central Government the application of the mills for financial assistance to re-open the mills. I hope that this Government will immediately look into this matter and take steps to mitigate the sufferings of the unemployed workers.

4-40 P.M. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I explained in the morning during the question-hour the position of the Government with reference to this matter. It was, no doubt, unfortunate that the mill had to be closed as early as the 12th January 1954. It is very unfortunate that since then 1,400 mill workers have been without employment. Not only have they been without employment but also there have been lots of arrears of wages that they claim and they have to be paid. At least if the arrears had been paid, there would have been some relief. But, Sir, I would like to mention at once that it is no good throwing the charge on the Government for any act of omission or commission. Here is a mill. Perhaps there has been considerable mismanagement—I do not know whether it is a fact and I do not want to prejudice the issue. At the stage at which the mill stood on the 12th January 1954, the management found it absolutely impossible to carry on. They could not work any longer. They had no finance. The production was there. They could not dispose of it. Then, there were arrears of wages of the workers to be paid. There were also other arrears like electricity charges to be paid. There were arrears for several months. There were also other outstanding amounts. So, it was not possible for the management to continue the working of the mill.

“ It was also, no doubt, true that there were some matters under the Industrial Disputes Act pending. There was the question relating to the compensation to be paid for the electricity cut. There were other such questions also. The mill was closed without notice. That was not legal, I agree. So far as the closing of the mill without notice when a matter under the Industrial Disputes Act is pending is concerned, the legal position is being thoroughly examined, and I can assure the hon. Members that the Government will take such action as is advised by the legal advisers. They will not hesitate to take any action that may be necessary in the matter. But the Government could not compel the mill to continue its working. The Government found that the management were physically unable to carry on after the 12th January 1954. They did ask for the aid of a loan from the Government of Madras. Sir, however much the Government may appreciate and sympathize with the lot of the 1,400 workers and however much they may feel that when they are anxious to solve the unemployment problem, unemployment is added to by this kind of closure of mills, when they consider the question of aiding a business concern by way of grant of a loan, they have to

5th May 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

see whether the concern was financially sound. That is the responsibility of the Government. On such examination, the Government found—I do not want to say anything more which might prejudice the concern's prospects—that the concern was not financially sound and that it would not be proper on the part of the Government to give any loan. The management also applied to the Government of India and that application was forwarded by this Government to the Government of India. Now, on the one hand, hon. Members charged the Government that we did not care for the workers and that we sided with the capitalists. On the other hand, they again charged the Government that we did not care to come to the aid of the concern and freely give the loan asked for without looking into the financial position of the concern and the prospects of recovering the loan. I am unable to understand that attitude, Sir. The Government have been doing their best to see to what extent relief could be given to the workers. The hon. Member Sri K. P. Gopalan referred to the interest of the Indian Bank and insinuated that the Government were interested in capitalistic concerns like the Indian Bank: I do not know whether the Indian Bank is a capitalistic concern. I had a casual talk with the authorities of the Indian Bank and I learnt that they were interested in the unfinished goods on the looms and to that extent, they might come forward not only to pay wages to those who would work to complete the manufacture of the unfinished products but also to pay towards the arrears of pay of all the workers. So, I thought that, without any commitment on the part of the workers whether they could take advantage of that and have some relief, that could be pursued. I then discussed the matter with the Commissioner of Labour. He told me that this would depend on the attitude of the leaders of the Workers Union. Casually the hon. Gentleman Sri T. C. Narayanan Nambiar came to me on some other work. He is the President of the Labour Union. So, I put it to him. ‘ I casually got to know that there is a prospect of giving some relief if the looms could be worked to finish the manufacture of the unfinished products. You consider the matter deeply and if you think that without any prejudice to your claims and to your interests, you could pursue this, you may tell the Commissioner of Labour about it. I would suggest to you to discuss the matter with the Labour Commissioner.’ This is what I told him. I told him again that I was not interested in this or that party and that I was interested only in the workers getting at least some relief. The hon. Member Sri Narayanan Nambiar was good enough to tell me that

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1954]

he would consider the suggestion and that he would discuss the matter with the Commissioner of Labour. Therefore, I suggested to the Commissioner of Labour—he had a programme to go elsewhere—that he could go to Cannanore once again and see if this temporary arrangement could be made which would mean some temporary relief to these poor workers. Now, I have received a report from the Commissioner of Labour that he had discussions with the concerned people in Cannanore. His report is as follows :—

As a result of the discussions I had with the management of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Ltd., represented by Sri Samuel Aaron, Sri A. K. Kunhali Kutty, Receiver on behalf of the Debenture Trustee, Sri N. Gopala Iyer, Secretary of the Indian Bank, Ltd., Madras, Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., President of the Aaron Mills Workers Union and Sri K. P. Gopalan, M.L.A. on the 24th, 25th and 26th April 1954 at Cannanore, there was a general agreement that the mill should be reopened for the completion of the manufacture of goods left unfinished at the time of its abrupt closure on 12th January 1954, on the terms and conditions agreed to between the parties, viz.,

(1) That the mill be reopened to such number of workers as may be required in each department for the completion of the manufacture of goods left unfinished at the time of the closure in January 1954, on a temporary basis;

(2) That the Indian Bank, Ltd., on behalf of the management, will pay arrears of earned wages to the workers amounting to about Rs. 28,000 besides a sum of Rs. 5 to each of the workers on the rolls of the Mill, to be adjusted later towards the amounts due to the workers for leave with wages, lay-off compensation, etc. These payments will be made after one week of resumption of work.

(3) That the workers so employed shall be paid the same rates of wages as they were paid at the time of the closure for the days they are employed in the mill.

(4) That the workers will afford full co-operation for the smooth working of the mill.

The above is the report I have received this afternoon from the Commissioner of Labour. The hon. Member Sri Narayanan Nambiar who met me during my tour in Malabar also told me that they were willing to resume work on this temporary basis. This is what the Government have so far been able to do and there is no use charging the Government that they are siding with the capitalists or that they are apathetic towards the workers. We are further examining what more we could do in the matter. But the Government cannot be compelled to give a loan to the mill, or to open the mill and run it themselves."

4-50 p.m. MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

.5th May 1954]

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. The Malabar Tenancy (Summary Trials) Rules, 1954, issued with G.O. No. 677, Revenue, dated the 23rd March 1954 [Laid on the table under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954].

2. The Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954 issued with G.O. No. 731, Revenue, dated the 26th March 1954 [Laid on the table under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954].

3. The Malabar Tenancy Rules, 1954 issued with G.O. No. 756, Revenue, dated the 30th March 1954 [Laid on the table under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954].

4. Amendments to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931]—

(a) Notification No. 126, issued with G.O. Ms. No. 361, Home, dated the 13th February 1954.

(b) Notification No. 56, issued with G.O. Ms. No. 150, Home, dated the 20th January 1954.

(c) Notification No. 217, Home, dated the 16th March 1954.

5. Notification relating to the levy of enhanced water-cess in areas irrigated from the Walayar Reservoir Project, Malabar, issued with G.O. Ms. No. 2905, Revenue, dated the 13th October 1953.

* Laid on the table of the House on the 30th March 1954.

[5th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 33 asked by Sri S. Radhakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th May 1954, page 29 supra.]

Statement showing the particulars of staff employed in the Lignite Project.

	Tamilians.	Bengalis.	Non-Madrasis.
(a) Technical Staff—			
(i) Gazetted	4	4	..
(ii) Non-gazetted	73	8	1
(b) Non-Technical Staff—			
(i) Gazetted	1	..	..
(ii) Non-gazetted	9	..	..
(c) Clerical	13	..	..
(d) Manual workers	314	5	19
Skilled, highly skilled workers paid monthly on nominal muster roll.	88	18	5
(e) Lorry and jeep drivers	14	..	..
(f) Attenders and peons—			
1 Attenders	15	1	..
2 Peons	5	..	1
3 Watchmen	1	1	..
4 Helpers	1	..	..
Total	535	37	26

APPENDIX II.

[Vide item IV on page 34 supra.]

Copy of D.O. No. 374354-1-M.L., dated 5th April 1954, regarding election to the Committee of Privileges for the financial year 1954-55.

I am directed to inform you that the following 15 Members of the Legislative Assembly have been declared duly elected to the Committee of Privileges for the financial year 1954-55 :—

- 1 Sri S. Chellapandian.
- 2 Sri M. Chinnathambi Thevar.
- 3 Sri V. Gopala Gounder.
- 4 Sri N. Gopala Menon.
- 5 Sri M. Kandaswamy Padayachi.
- 6 Sri Kunhi Muhamed Shafee.
- 7 Sri Mookiah Thevar.
- 8 Sri M. Mounaguruswamy Naidu.
- 9 Sri V. R. Nagarajan.

5th May 1954]

- 10 Sri S. Panchaksharam.
- 11 Sri S. Ramalingam.
- 12 Sri A. Ratnam.
- 13 Sri T. Shanmugam.
- 14 Sri K. T. Sreedharan.
- 15 Sri G. Vagheesam Pillai.

Copy of D.O. No. 2731/54-1-M.L., dated 5th April 1954, regarding election to the Public Accounts Committee for the year 1954-55.

I am directed to inform you that the following fourteen Members of the Legislative Assembly have been declared duly elected to the Public Accounts Committee for the financial year 1954-55 :—

- 1 Sri D. Dasarathan.
- 2 Sri K. P. Gopalan.
- 3 Sri K. B. Menon.
- 4 Sri M. S. Mogral.
- 5 Sri O. A. Nanjappa.
- 6 Sri K. Parthasarathy.
- 7 Sri E. L. Raghava Mudaliar.
- 8 Sri P. B. K. Raja Chidambaram.
- 9 Sri N. Rajagopal.
- 10 Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar.
- 11 Sri P. Selvaraj.
- 12 Sri A. S. Subba Raj.
- 13 Sri R. V. Swaminathan.
- 14 Sri K. R. Viswanathan.

Copy of D.O. No. 3742/54-1-M.L., dated 5th April 1954, regarding election to the House Committee for the financial year 1954-55.

I am directed to inform you that the following 11 Members of the Legislative Assembly have been declared duly elected to the House Committee for the financial year 1954-55 :—

- 1 Sri S. T. Adityan.
- 2 Sri K. Aranganathan.
- 3 Sri A. Govindaswami.
- 4 Sri S. S. Kolkebail.
- 5 Sri A. K. Masilamani Chettiar.
- 6 Sri R. A. Nataraja Mudaliar.
- 7 Sri M. R. Ramachandran.
- 8 Sri N. C. Ramaswamy Kandar.
- 9 Sri A. Ramaswamy Thevar.
- 10 Sri A. M. Sambandam.
- 11 Sri K. R. Sambandam.

[5th May 1954]

APPENDIX III.

[Vide item VI (1) on page 40 supra.]

L.C. BILL No. 6 OF 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930 (Madras Act V of 1930), for the purposes hereinafter appearing; It is hereby enacted as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Act, 1954.

2. *Amendment of section 6, Madras Act V of 1930.*—In section 6 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930 (Madras Act V of 1930) (hereinafter referred to as the principal Act), for sub-sections (ii) and (iii), the following sub-sections shall be substituted, namely:—

“(ii) (a) A girl who has been so removed shall be brought before a Court established under sub-section (1) of section 36 of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920), or, where no such Court has been established, before a Court sitting in the manner specified in sub-section (2) of that section.

(b) The Court shall then make an inquiry in the manner prescribed for summons cases and if satisfied that she is living or is carrying on, or is being made to carry on, prostitution in a brothel, disorderly house or place of assignation or living in a house used for immoral purposes or in any other circumstances calculated to cause, encourage or favour prostitution and that the girl is under 18 years of age may make an order that such girl be placed until she attains the age of 21 years or for any shorter period in a rescue home or in such other custody as the Court, for reasons to be stated in writing, shall consider suitable, provided that such custody shall not be that of a person or body of a different religious persuasion from that of the girl.

(iii) Where a Court has arrived at a finding regarding the age of a girl dealt with under sub-section (ii), such age shall, for the purpose of that sub-section, be deemed to be her true age; and no order of the Court shall be deemed to be invalid or be liable to be interfered with in appeal or revision on the ground that her age had not been correctly determined.”

3. *Substitution of new section for section 9, Madras Act V of 1930.*—For section 9 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“9. *Importing, inducing or aiding woman or girl for prostitution.*—(1) Any person who takes or attempts to take or causes to be taken from one place to another any woman or girl with a

5th May 1954]

view to her carrying on or being brought up to carry on the business of prostitution or causes or induces any woman or girl to carry on the business of prostitution, or aids any woman or girl in the business of prostitution shall be punished with imprisonment which may extend to two years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

(2) An offence under this section may be inquired into or tried in any place to which the woman or girl is taken or caused to be taken or in which an attempt to take her is made, or in any place from which she is taken or caused to be taken or in any place in which she is carrying on the business of prostitution.”

4. *Amendment of section 11, Madras Act V of 1930.*—Section 11 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of section 11, and to that section, the following sub-section shall be added, namely:—

“(2) An offence under this section shall be inquired into or tried in the place from which the woman or girl was induced to go or in any place to which she may have gone as a result of such inducement.”

5. *Amendment of section 12, Madras Act V of 1930.*—In section 12 of the principal Act, for clause (1), the following clause shall be substituted, namely:—

“(1) in any street or public place or within sight of and in such manner as to be seen or heard from any street or public place, whether from within any house or building or not, by words, gestures, indecent exposure of her person, or otherwise, attracts or endeavours to attract attention for the purposes of prostitution or solicits or molests any person for such purposes, or ”.

K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR,

Minister for Law.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 6th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Payment of higher rate of land tax by the ryots of Anjarakandi Estate, North Malabar.

* 501 * Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the ryots of the Anjarakandi Estate in North Malabar pay to the Government, a land tax higher than that prevailing outside the estate;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether any portion or whole has been leased out to any establishments or private individuals; and

(d) if so, when and what portion?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) No Sir.

“(b) Does not arise.

“(c) & (d) The Government have no information.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“Is it a fact that the ryots are asked to pay the revenue due from the owners and if it is a fact, what action do the Government propose to take to collect the revenue from the owners themselves?”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member's supplementary question is about an altogether different subject. The main question is about the ryots' paying a tax higher than that prevailing outside the estate. The hon. Member may give notice of a fresh question.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“Is it a fact that this estate was leased out to the British ruling families by a previous provincial Government long ago and if so, will the Government state the terms under which the estate was leased out?”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member has gone away from the main question.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“The Hon. Minister can answer this question, Sir.”

MR. SPEAKER:—“That is not the point. We must follow certain rules in all these matters. I pass on to the next question.”

[6th May 1954]

Acquisition of a site for the Badagara Taluk Headquarters Hospital.

* 529 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to acquire a site for the Badagara Taluk Headquarters Hospital; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The proposal is under consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Inasmuch as the persons interested in the land proposed to be acquired have already expressed their consent in writing, may I know why this acquisition process has been delayed for so long, especially when there is dire need for a new site for the hospital?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In 1952, the Government sanctioned the acquisition of a plot, but there was opposition for the acquisition of this plot due to the existence of a temple nearby. So, the Director has submitted proposals for acquiring another plot of land which is considered suitable for the purpose. I hope there would be no objection for acquiring this land.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“In view of the fact that sites are available at present close to the existing hospital and the owners are willing to cede them to the Government for the purpose of hospital extension, will Government immediately see that the *de facto* transfer is effected even though *de jure* transfer may take its own time?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already stated that the Director has submitted proposals for acquiring another plot of land and that there seems to be no objection to the acquisition of that plot.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether the persons concerned have expressed their willingness to surrender the land for the purpose?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Notice, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know whether the Government have received any proposal from the Badagara Panchayat Board in this connection?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A Committee has been formed for collecting funds for effecting certain improvements and the President of the Committee has agreed to pay the value of the land to be acquired.”

[6th May 1954]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Mr. Kurup has been saying that consent has been given by the parties concerned. But the Hon. Minister said that there was objection. I would like to know from which party there was objection.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There was opposition for the first site that was proposed to be acquired.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“From whom?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“From the temple authorities.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“At any rate, now that the Hon. the Minister for Health has said that the owners are willing to give the site that is proposed to be acquired at present, will the Government immediately see that the site is taken over and construction started instead of following the usual dilatory procedure of drawing up proposals, preparation of plans and estimates, examination and scrutiny of these proposals and all that?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir, the matter will be expedited.”

List of posts kept outside the purview of the Madras Public Service Commission.

* 530 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to lay on the table of the House a list of posts kept outside the purview of the Public Service Commission and to state the reasons for their exclusion from the scope of the Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Chief Minister) :—“A statement^a is placed on the table of the House.

The general principles observed in excluding posts from the Commission's purview are (1) that the posts are unimportant and the holders thereof will not normally secure promotion to the State Services and (2) that the posts are isolated or of a special or technical nature.”

SRI M. S. MOGRAL :—“May I know whether the list placed on the table of the House is a final one or whether it is capable of alterations if and when circumstances demand?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is not a final one, Sir. As a matter of fact, the regulation is under review and is being changed. Proposals have been sent to the Commission also and their remarks have been obtained.”

SRI S. T. ADITYAN :—“From the list placed on the table of the House, I find that item 18 relates to Commercial Tax Officers

^a Printed as Appendix I on pages 186-193 infra.

[6th May 1954]

including Assistant Secretary, Board of Revenue, etc. Do the Government really consider these as technical posts and they only should select persons for these posts and cannot leave this work to the ordinary channel?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The matter is under consideration of the Government, Sir."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The list supplied to us is a lengthy one and the Hon. Minister himself has said that it is not a final list. So, there may be some other list also. What is the difficulty for the Government to leave these posts also for selection by the Public Service Commission?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is the very thing that is under the consideration of the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" When new posts are created, and nothing is said as to whether the selection of suitable persons to such posts has to be done by the Public Service Commission or by the Government themselves, who makes the appointment?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Something will be said as to whether it will be done by the Services Commission or the Government. It will not be left vague."

8-10 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, from this list, we find at page 7 that District Panchayat Officers, Grades I and II and Deputy Panchayat Officers in the Madras Panchayat Subordinate Service are not being recruited by the Public Service Commission, but by the Government. Is the reason adduced by the Government that they are all unimportant posts valid? Are they not important enough as they have to conduct the entire affairs of the Panchayat Boards?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" They may not come under category I, but they may come under category II."

SRI S. T. ADITYAN :—" The list is very lengthy covering over seven pages and we want some time to study it. May I suggest that we have a half-hour debate, as we have got valid criticisms, mainly with regard to posts specially reserved, etc., and may I suggest that the Government do consent to a half-hour debate?"

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants a half-hour debate on the matter."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think, Sir, any useful purpose will be served. I will not be able to furnish any further information. After all, half-hour debates are intended to elicit further information from Government. The matter is under the consideration of the Government and if necessary, before we finalise, the matter will be placed before the House."

[6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the hon. Member's request is pressed or withdrawn."

SRI S. T. ADITYAN :—" Is it an assurance, Sir, that the list when finalized will be placed on the table of the House?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, when I state a thing I state it quite sincerely and not for the purpose of evading an issue."

MR. SPEAKER :—" After the list is placed on the table of the House, if hon. Members still want a half-hour debate, we can have it at the proper time."

Provision of house-sites to the Harijans of Edambedu village, Tiruvallur taluk.

* 531 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is no provision in the Land Acquisition Act to acquire wet lands to provide house-sites to Harijans even if there is neither poramboke nor dry lands; and

(b) why the request of the Harijans of Edambedu village, Tiruvallur taluk, for the provision of house-sites has not been complied with and why it is pending for the last seven years?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) There is provision to acquire wet lands.

" (b) The request of the Harijans of Edambedu village, Tiruvallur taluk, is for the acquisition of very costly wet lands while suitable dry lands adjacent to their existing cheri are available. As the Harijans are not willing to occupy these dry lands, their request for the acquisition of wet lands has not been complied with by the Collector of Chingleput. The Harijans applied to the Rural Welfare Officer, Tiruvallur, for the provision of house-sites only last year."

* SRI M. DHARMALINGAM :—" Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is a fact that the Land Acquisition Act becomes powerless and the Government are also very much afraid of acquiring lands, if such lands belong to rich and influential persons?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I do not agree with the hon. Member."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I understand from the Hon. Minister that if suitable land is available near their house-sites, they are acquired. May I know what the reasons adduced are for not acquiring wet lands if available elsewhere?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not know; it may depend upon the particular villages in which the Harijans live. Further, when suitable dry lands are available, I do not see any reason why they should prefer wet lands."

[6th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" Will the Hon. Minister for Animal Husbandry be pleased to state . . . "

AN HON. MEMBER :—" He is not the Minister for Animal Husbandry. He is Minister in charge of Prohibition, etc."

SRI K. VINAYAKAM :—" I am sorry; I thought it was his portfolio. Will the Hon. Minister for Prohibition be pleased to state whether there are any instances anywhere in the State where wet lands were acquired for the purpose of house-sites for Harijans? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir. There are certain instances."

Modification of the existing system of local administration.

* 532 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have under consideration any proposal for the modification of the existing system of local administration; and

(b) if so, the salient features of the new proposals?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" (a) Yes, Sir. The proposal under consideration is the decentralization of the functions of the district boards by constituting local boards for smaller units, namely, taluks.

" (b) The scheme is still under consideration."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, immediately after the ex-Minister for Local Administration assumed office, he proclaimed the policy of the Government and gave a skeleton of his views in the newspapers. Subsequently, for repeated questions, he gave us to understand that the appointment of the Committee to go into the question was almost imminent. May I know when the Government will face the problem squarely and take concrete steps to implement their scheme? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" The question of appointment of the Committee is under consideration. As soon as a Committee is appointed, Government will take steps to implement the suggestions made by hon. Members in the House."

SRI S. RAMALINGAM :—" தாலுகா போர்டுகள் ஏற்படுத்துவதை பற்றி ஜில்லா போர்டுகள் தேர்தலுக்கு முன்பாக, அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவார்களா? அல்லது ஜில்லா போர்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு கவனம் செலுத்துவார்களா? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" ஜில்லா போர்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தப்படும்."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, it has been stated that the appointment of the Committee and amendments to the Local Boards Act are under consideration. May I know when Government are going to appoint the Committee at least? "

[6th May 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" The matter is under consideration and the appointment of the Committee will be made early."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" இப்பொழுது தேர்தல் தொடக்கப்படும் ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்கள் தாலுகா போர்டு அங்கத்தினர்களாக மாற்றப்படுவார்களா அல்லது தாலுகா போர்டு தேர்தல் புதிதாக நடைபெறுமா? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" This has nothing to do with the main question, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, why cannot this be kept in abeyance till a decision to establish Taluk Boards is arrived at? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" As legislation and administrative arrangements necessary for bringing the Taluk Boards into existence will take some appreciable time, it has been decided that elections to District Boards should be proceeded with and that the District Boards should continue to function after the elections, until the Taluk Boards are set up."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are we to understand that the principle to establish Taluk Boards has been accepted by Government and only the details remain to be worked out? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" Sir, everything is under the consideration of the Government."

SRI S. RAMALINGAM :—" கமிட்டியை நியமிக்க செய்வது பற்றி சர்க்கார் யோசனை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அல்லது கமிட்டியில் யார் யாரை நியமிக்கலாம் என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" கமிட்டியில் யார் யாரை நியமிக்கலாம் என்பது சர்க்காரின் யோசனையில் இருந்து வருகிறது."

Celebration of Republic Day in 1954.

* 533 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of public money spent for the celebration of Republic Day in Madras during January 1954; and

(b) the amount of money spent on refreshments, etc.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Out of the amount mentioned above a sum of Rs. 10,416-14-0 was spent in Madras.

" (b) Out of the amount mentioned above, a sum of Rs. 2,188-6-0 represents the cost of refreshments and Rs. 1,704 expenditure on entertainment, etc."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Is there any direction from the Central Government that the Republic Day should be celebrated and if so, what are the directions? "

[6th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no special directive. The only directive is that it should be celebrated in a fitting manner."

Stocking of chemical manures in the godowns at Turaiyur.

* 534 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government stocked chemical manures at several godowns at Turaiyur (Tiruchirappalli district) in 1952-53;

(b) the monthly rent paid by the Government for the godown;

(c) for how many months and how much the Government actually paid towards the godown rent;

(d) how many bags were stocked originally; and what was the stock on 1st September 1953; and

(e) the total amount spent by the Government by way of transit and other incidental charges for stocking and clearing the said manure bags?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The answer is placed on the table of the House."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" From the printed statement furnished I find that 13,408 bags of chemical manures were stocked at Turaiyur and after five months it has increased to 13,439 bags. May I know wherefrom these bags of chemical manures were brought to Turaiyur, whether any sales were made to ryots and if not for what purpose these bags were stocked there? May I also know whether Government realise at least now that Rs. 27,000 had been wasted in aimlessly transporting chemical manures from one place to another?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I do not have with me any information now regarding the circumstances under which these manure bags were brought to Turaiyur and stocked there."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Will the Hon. Minister at least tell us whether any sales of the chemical manures were made to ryots of Turaiyur during the 5 or 6 months when they were stocked there?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I should like to have notice, Sir."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபையின் மேஜைமீது வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மென்டை பார்த்தமாதிரத்திலேயே இந்த உரங்களைக் கொண்டுபோவதற்காக அனாவசியமாக ரூ. 27,000 செலவழிக்கப்பட்டிருப்ப

Printed as Appendix II on pages 193-194 infra.

[6th May 1954]

தாகத் தெரியவருகிறது. இது அக்கிரமமானது என்று தெரியும்பொழுது இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு விசாரணையாவது நடத்துவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I shall look into the matter."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த உர மூட்டைகளை எல்லாம் அந்த இடத்திற்கு ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பே கொண்டுபோய் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஒரு குடியானவனுக்காவது ஒரு மூட்டைகூட விற்பனை செய்யப்படவில்லை. வெளியில் வியாபாரிகளால் மூட்டைகள் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கப்பட்டன."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் பேசிக்கொண்டே போகாதீர்கள். கேள்வியாக அதைப் போடுங்கள்."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்பனை கனம் மந்திரிக்குத் தெரியுமா என்று கேளுங்கள்."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" The chemical manures have been stocked in not less than 15 godowns and these were stocked for not less than six months and yet not even a single bag was sold to ryots. May I know why they were stocked there first and afterwards transported elsewhere?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, this question relates to what happened in 1952-53. I have already said that I shall look into the matter."

* 535 Q.—

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, this question may please be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER :—" I have no objection."

Maintenance of stud bulls.

* 536 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many stud bulls are maintained in the State; and

(b) how many new stud bulls were purchased by the Special Officers of the District Boards in 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 1,028 stud bulls;

" (b) 52 new stud bulls."

SRI A. RATNAM :—" இந்தப் பொலிக் காளைகளை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கின்ற பெரிய நிலச்சுவரன்தார்களிடம் பராமரிப்புக்காக ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இந்தக் காளை மாடுகள் எவ்விதம் பொதுமக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Out of the number I have mentioned, district boards are maintaining 223 bulls, private persons and institutions are maintaining 452 and Government themselves maintain 353."

[6th May 1954]

SRI O. KORAN :—" May I know how many stud bulls are maintained in Malabar and at what places? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I know, Sir, stud bulls are maintained in Malabar but I have no information about the number or the places."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" In which districts, Sir, the stud bulls are most active? " (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information."

SRI K. VINAYAKAM :—" How many stud bulls are maintained in the district of Chingleput? Is the Hon. Minister aware of the fact that there is not even one stud bull worth the name in the District Headquarters Veterinary Hospital? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no such information."

*SRI S. RAMALINGAM :—" பொலிக் காளைகளின் பராமரிப்புக்காக சர்க்காருக்கு அதிகப்படி செலவு ஆகிறதென்றும், அதனால் மாடுகள் இல்லாமலேயே செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்ய புதிய முறைகள் கையாளப்படுவதாகவும், அதனால் செலவு குறையுமென்றும் சொல்லப் படுகிறது. இது உண்மைதானா? அப்படியானால் செயற்கை முறையில் மாடுகள் கருத்தரிக்கச் செய்ய என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the deficit in the overall requirements of bulls in this State is estimated to be roughly about 32,195. We propose to make up this deficit by adopting artificial insemination methods."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" May I know whether any chart is maintained as to the number of stud bulls and services that they give in the District Headquarters or Taluk Headquarters hospitals in South Arcot? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry, I have no information, districtwar."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, my first question was how many stud bulls were maintained in the Chingleput district and the other was about the cost of maintenance of each stud bull. Will the Hon. Minister tell us whether the cost of such maintenance is commensurate with the service that each stud bull gives? Is he also aware of the fact that bulls maintained by private individuals in Chingleput—that is rich zamindars—are not used for free service whenever poor ryots approach them for such service? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry I have no districtwar figures. If the stud bulls left with certain individual landlords do not serve the purpose for which they are there, I am prepared to transfer them to the

[6th May 1954]

charge of those who can make full use of them. I would ask the hon. Member to give us help in this matter. Regarding the estimation of services that are given by the stud bulls, I am not in a position to give any information."

*SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—" பொலிக் காளைகள் தனிப்பட்ட பிரமுகர்களிடமும் பராமரிப்புக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்தக் காளைகள் அந்தந்தப் பிரமுகர்களுக்கே சொந்தமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன? இதற்கான நிபந்தனைகள் என்னென்ன? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" செயற்கை முறை மூலம் கருத்தரிக்கச் செய்யும் நடவடிக்கைகளால் பலயிடங்களில் பலன் கிட்டவில்லை. ஆகவே பொலிக் காளைகளை அதிகரிக்கும் யோசனை சர்க்காருக்கு உண்டா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot admit that artificial insemination has been a failure. But still I have been arranging to get the stud bulls stationed in Hosur Cattle Farm distributed all over the State."

SRI N. RAJAGOPAL :—" ஒவ்வொரு பொலிக் காளையும் செய்யும் வேலை என்ன என்பதுபற்றியும், ஒவ்வொரு பொலிக் காளையும் யார் யாரிடம் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பொலிக் காளைகளை வயது வந்தபிறகு வாங்குவதைவிட சிறு கன்றுகளாக இருக்கும் போதே அவைகளைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அரசாங்கமே அவைகளுக்கு நல்ல தீனி போட்டு பராமரித்து பின்னர் பொலி காளைகளுக்குத் தயாராக செய்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like a separate question to be put. But I have already answered that we do have a good number of stud bulls in Hosur Cattle Farm which we are arranging to distribute throughout the districts."

Bifurcation of Irikkur firka.

* 537 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government received any memorandum in August 1953, regarding the formation of a new revenue firka in between Madayi and Irikkur firkas of Chirakkal taluk; and

(b) if so, what action has been taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

" (a) Yes. A representation, dated 28th August 1953, was received from the hon. Member.

" (b) The Government examined the representation in consultation with the Collector of the district and the Board of Revenue and came to the conclusion that there was no need to bifurcate the Irikkur firka."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" What were the grounds on which the bifurcation proposal with respect to this firka was given up? "

[6th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The first was lack of finance. The second ground was, there are so many other firkas in Malabar which are placed in a worse position than this firka. Taking all these into account, we felt that it is not so very necessary now to embark upon this business."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. the Minister be pleased to state whether finance was the consideration or the convenience of the people? Does he know the inconvenience caused to the people by the geographical position of the firka—the long distance between the southernmost and northernmost points, the hardships undergone by the people due to the amalgamation of groups of villages with natural barriers of communication, etc.?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, there is a certain amount of inconvenience but it is not peculiar to this firka alone. As I said, in other firkas also there is this inconvenience. But the main obstacle is lack of finance."

Establishment of new clinical laboratories.

* 538 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state where the Government propose to establish the new veterinary clinical laboratories proposed under the new schemes for 1954-55?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government have agreed to the opening of three clinical laboratories in the State during 1954-55. Two of them are to be located in two of the District Headquarters Veterinary Hospitals and the third in one of the Livestock Farms. The exact places have yet to be determined by the Director of Animal Husbandry."

SRI S. RAMALINGAM :—" புதிதாகத் திறக்கப்பட்டபோகின்ற மூன்று clinical laboratories-களில் இரண்டு இரண்டு ஜில்லா தலைநகர் கால் நடை ஆஸ்பத்திரியில் ஆரம்பிக்கப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இவைகளில் ஒன்றை தஞ்சாவூரில் இருக்கக்கூடிய தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு யாராவது சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா? ஏதாவது சிபார்சு வந்திருந்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது யோசனை செய்திருக்கிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information but I shall consider the suggestion."

Statistics about the examination of bloodstain cases.

* 539 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to State the total number of bloodstain cases that were examined by experts, Chemical Examiner

[6th May 1954]

and other officers of Government during 1952 and 1953 in the State and the number of articles examined and the results of the examinations?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A statement is laid on the table of the House."

Employment of refugees in the Neyveli Lignite Mines Project.

* 540 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of refugees employed in various ways in the Neyveli Lignite Mines Project?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Twenty-two refugees are now employed in the lignite project."

SRI K. ARANGANATHAN :—" As there is a general impression that most of the North Indians employed in the Neyveli works are not refugees but have been brought from Bengal in the name of refugees and employed here, will the Government examine the position with the help of the Bengal Government to find out whether they are real refugees?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government cannot act on impressions conveyed to them by hon. Members of the House. But we have this information that these refugees come from East Bengal and West Punjab in Pakistan—the number being 16 and 6, respectively. Apart from the fact they are refugees, they are mechanics-skilled workmen, fitters, mechanical operators, mine supervisors, master drillers, surveyors, etc."

SRI S. RAMALINGAM :—" பாண்டிச்சேரியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அகதிகள் யாராவது இந்தச் சாலைகளில் வேலை செய்கிறார்களா? அப்படியானால் எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள்? என்ன மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact, Sir, that these refugees had to be appointed because there was a paucity of technically trained men available in Tamilnad?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Whether there is paucity of technically trained men in Tamilnad or not, we owe it to the refugees that we should also employ some of them wherever there is opportunity to employ them."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" As the Hon. Minister said these were refugees, were these refugees recommended officially by the Refugee Rehabilitation Board, at Delhi?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, about this question, I would like to have notice."

[6th May 1954]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, the hon. Member Sri Aranganathan says that these men are not refugees but the Hon. Minister says they are refugees. What are the methods adopted by the Government to find out whether a particular person is a refugee or not? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have already stated that we have this information that these persons come from particular Pakistan States. There is nothing more to be enquired into by the Government. As I have already stated, even if they are not refugees, they are skilled workers and there is nothing wrong in employing them.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ வடநாட்டிலிருந்து வந்த 22 அகதிகளில் நெய்வேலி சுரங்கத்தில் எத்தனைபேருக்கு பெரிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? வடநாட்டிலிருந்து வந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், கூலியாட்களுக்கும், தென்னாட்டிலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், கூலியாட்களுக்கும் ஏதாவது ஏற்றத் தாழ்வு உண்டா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I cannot answer that general question, Sir. These refugees are drawing different rates of pay, namely, Rs. 9 per day, Rs. 5 per day, Rs. 2 per day, Rs. 214 per month, Rs. 84 per month and Rs. 49 per month. I may tell the hon. Member that there are several South Indian workers and skilled workers who are working in ‘ Vadanad ’.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு “ Charity begins at Home ” நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தாரால் அனுப்பப்படும் அகதிகளுக்கு ஏன் இம் மாகாண அரசாங்கம் அதிக பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that the Central Government governs the whole of India including Madras State.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know, Sir, the competent authority that certified these men as refugees? Are they simply certified by Mr. Ghosh, the technical officer on the spot, and classified as refugees by him. Did the persons employed there on the ground that they are refugees, get any certificate to that effect from the Refugees Rehabilitation Board in New Delhi? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already stated, Sir, that even if they are not refugees, if they are qualified mechanics and skilled workmen, there is nothing wrong in employing them.”

Primary Health Centres.

* 541 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Primary Health centres, in the State; and

[6th May 1954]

(b) how many are in South Arcot; and

(c) the considerations governing the opening of such centres?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Sixteen.

“ (b) One.

“ (c) Post-war schemes 92 and 99 provide for the opening of the centres.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Is there any proposal before Government to open any centre in South Arcot district in addition to the existing centres? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such proposal.”

[* 542 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The question will be taken up afterwards.”]

Hours of duty and off-days of nurses in hospitals.

* 543 Q.—**SRI K. P. GOPALAN**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the hours of duty for nurses working in—

(i) the Madras City Hospitals; and

(ii) Government hospitals in mufassal places;

(b) the number of days they are off-duty in a month; and

(c) the hours of duty allotted to nurses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) to (c) The hours of duty and the off-days of nurses are fixed with reference to the local conditions and the convenience of the respective hospitals. They are not the same in all the hospitals in the State.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know, Sir, the hours of duty for nurses in the City hospitals? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the Government General Hospital it is 7½ hours day duty on the first day and 9½ hours on the second day. The number of off-days in a month are five half days and one full day. One night off for night duty nurses. In the Stanley Hospital, it is 7½ hours day duty on first day and 10½ hours for night duty. Nine hours day duty for the second day. Three half days on week days and half a day on every alternate Sunday and one full day are off-days in a month and one night off for night duty nurses. In the Government Hospital for Women and Children, day duty nine hours, night duty 10½ hours. Two days off in a month.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know, Sir, how many beds a nurse attends? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The present proportion is one nurse for eight beds.”

[6th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister aware of the fact that discriminatory treatment is shown between male and female nurses inasmuch as male nurses are made to work for longer hours than female nurses in the Government General Hospital, Madras? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I am not aware of any such discrimination between men and women nurses, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Is it a fact, Sir, that the number of nurses in a hospital is not increased in proportion to the increase in the number of patients in the hospitals and if so, what measures have been taken by Government to see that the existing staff of nurses is not made to work unduly long hours? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the number of nurses is fixed with reference to the sanctioned bed-strength.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Is it the practice in the General Hospital to keep a nurse on night duty throughout the month? As a patient, I have myself found some nurses swooning while on duty because of the strain caused by continuous night duty. Will the Government consider the desirability of reducing the period of night duty from one month to a fortnight or a week or something like that? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, there has been no complaint on that score. This has been the practice for a very long time.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know, Sir, why quarters are not provided for male nurses in the district headquarters hospitals? ”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member give notice of a separate question.”

DR. K. B. MENON :—“ I do not wish to challenge the information given by the Hon. Minister. But I wish to know whether it is a fact that a nurse on an average attends only to eight beds when the hospitals are so overcrowded. The nurses do not complain for fear they will not be retained in their jobs.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already said the proportion fixed is one nurse for eight beds in non-training institutions. In training institutions one nurse and 2½ pupil-nurses are provided for every 15 beds.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact, Sir, that the physical fitness of female nurses have got to be periodically certified by men doctors and if so, why should it be so? Why should not that function be discharged by lady doctors? ” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ That has nothing to do with the main question.”

[6th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Would the Hon. Minister for Health consider whether in view of the lack of efficiency on account of long working hours fixed for nurses, the working hours for nurses, male and female, be restricted to only eight hours a day so that more nurses could be absorbed and better efficiency could be assured? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The number of nurses is being increased from time to time as necessity arises.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Hon. Minister said that the nurses get one off-duty day in a month. That means the nurses have to work for more days and hours. Will the Hon. Minister be pleased to grant them one off-day every week? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such proposal under the consideration of the Government, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister said that the number of nurses is fixed in the ratio of one nurse for every eight beds. Generally, there are twice the sanctioned number of patients in hospitals. May I know who looks after the extra patients, the patients admitted in excess of the sanctioned strength? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have recently had a conference to consider this question and it is proposed to reduce the number of patients admitted so that the nurses and the nursing orderlies may not be made to do very heavy work and also the patients may not suffer for want of proper attention.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, the specific point that I raised was the reduction of the working hours to eight hours for nurses, both female and male. I want to know whether that suggestion commends itself to the Hon. Minister or not? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, no representation has been made by the nurses on this matter. No such proposal is under the consideration of the Government at present.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, while answering a supplementary question the Hon. the Minister for Public Health said that, in order to reduce the number of hours of work of the nurses, the Government propose to reduce the number of extra beds which were required consequent on the increase in the number of patients. Will the Government consider the question of appointing more nurses to look after the extra beds instead of reducing the number of beds? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I have already said that the number of nurses is being increased from time to time as necessity arises. There is, however, a limit to the increase that could be made and financial considerations stand in the way.”

8-40
a.m.

[6th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I suggest that questions Nos. 544 and 545 be taken up together. Question No. 542 can also be taken up now."

MR. SPEAKER :—" We shall now take up questions Nos. 544 and 545 and then take up question No. 542."

Amendment of the Madras Educational Rules.

* 544 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason for amending the Madras Educational Rules during February 1954, for punishing negligent teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Certain lacunae were noticed in the old rules and the amendments were made to remove them. The object of the Government in amending the rules has been clarified in Press Note No. 22, dated 18th March 1954."

* 545 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government consulted any organizations of headmasters or teachers or other educational organizations and Members of Legislative Council elected by teachers, before amending the rules regarding the dismissal of headmasters or teachers;

(b) whether the Government have received any representations regarding the amendments and alterations so made; and

(c) if so, whether any action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Presumably the hon. Member refers to the amendments to the Madras Educational Rules published recently. No representations have been received by the Government against the amendments. Certain criticisms have appeared in the newspapers about these amendments. A Press Note (No. 22, dated 18th March 1954) has been issued clarifying the position and pointing out the misapprehensions on which the criticisms are based."

SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காருடைய அறிக்கையின் பிரகாரம் ஒரு உபாத்தியாயர் அவருடைய வேலைகளைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டாலும், நாசகார வேலைகளில் சம்பந்தப்பட்டார் என்று தெரிந்தாலும், அவருடைய சர்ட்டிபிகேட்டை ரத்து செய்யலாம் அல்லது அவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. அவ்விதமான சட்டம் காலேஜ் புரொபசர்களுக்கும், பிரின்சிபால்களுக்கும் பொருந்தாது என்று இருக்கிறது. ஏன் காலேஜ் புரொபசர்களுக்கும், பிரின்சிபால்களுக்கு மாத்திரம் அந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று கேட்கிறேன். நாசகார வேலை என்பது என்ன என்பதையும் கனம் மந்திரி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, these rules do not affect them. There are other rules regulating the con-
— appointed in the colleges."

6th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, may I know what prevents the Government from consulting the organisations concerned and also the Members of the Legislative Council elected by the teachers when the educational rules affecting the teachers are modified or amended? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The amendments made were only for remedying certain defects in the already existing rules. There was therefore no necessity, Sir, to consult the organisations or the M.L.Cs. concerned."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" The Government are aware that some teachers are not co-operating in carrying out the Modified Scheme of Elementary Education. Have these amendments anything to do with this, Sir? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" These rules came into existence long ago. There were certain defects and they were remedied. This has, therefore, nothing to do with the Modified Scheme of Elementary Education."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. the Minister for Education said in his reply that certain lacunae were noticed in the working of the Educational Rules. Under Rule 154 of the Madras Educational Rules the Director of Public Instruction was empowered to suspend or cancel the teaching certificates of teachers only after a direct enquiry and after a written explanation was submitted by the teacher. Is there any change in the present rules? Also under rule 14, it is said that for subversive activities teachers can be victimised. May I ask of the Hon. the Minister for Education whether the teacher who is to be punished will be given a hearing or whether he will be punished without a hearing? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Previously, under the rules, there was no provision for an enquiry and no procedure was laid down. In the amended rules we have laid down a definite procedure for taking disciplinary action against the teachers. In addition to this, there was previously no provision for an appeal against the orders of the Divisional Inspector of Schools or the Director of Public Instruction. We have now provided for an appeal in these cases and, as a matter of fact, the amended rules are an improvement on the existing rules."

SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாசகார வேலைகளில் சம்பந்தப்பட்ட உபாத்தியாயர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கூறுகிறது. நாசகார வேலை என்பது என்னவென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, this has nothing to do with the amended rules. As a matter of fact the word 'subversive' has been in existence since 1950. It is a well known expression and I am sure the hon. Member knows much about it."

[6th May 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, are there many cases of misbehaviour on the part of teachers in our State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I will not say many cases and it is a matter of opinion as to what is 'many' and what is 'few'."

MR. SPEAKER :—" We shall now go back to question No. 542."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, on a point of explanation, I want a particular point to be clarified."

MR. SPEAKER :—" We are now in question No. 542. There can be no point of explanation now."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I rise on a point of order. The Hon. the Minister for Education in his reply to a supplementary question said that the word 'subversive' was there since 1950. I only wish to have the permission of the Hon. the Speaker to point out the fact that even in 1938 by a Government Memorandum my teaching certificate was cancelled on the ground that I was indulging in subversive activities. Hence the word 'subversive' as introduced by the foreign imperialistic Government is still there."

MR. SPEAKER :—" This is no point of order."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I just wanted to clarify the fact that the word 'subversive' has been there even before 1950."

Construction of a hospital in the Government Estate, Mount Road, Madras, for the benefit of the Members of the Legislature.

* 542 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to construct a hospital for the benefit of Members of the Legislature in the Government Estate, Mount Road, Madras; and

(b) if so, what is the estimated cost?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) The matter is under consideration."

Maternity and child welfare centres in Malabar.

* 546 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposals recently from the District Board, Malabar, for opening maternity and child welfare centres in Malabar;

(b) if so, which were the centres proposed; and

(c) what action the Government have taken on the proposals?

[6th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The centres proposed were—

- 1 Vellore.
- 2 Sreekandapuram.
- 3 Madayi.
- 4 Cheruthuzam Kunhi mangalam.
- 5 Kolayad.
- 6 Kuthuparamba.
- 7 Arikkulam.
- 8 Madapalli.
- 9 Meladi.
- 10 Kaulumpara.
- 11 Makkam.
- 12 Beypore.
- 13 Makkada.
- 14 Vellamunda.
- 15 Edakkara.
- 16 Karuvarakundu.
- 17 Nilambur.
- 18 Kalladikode.
- 19 Ottapalam.
- 20 Pallikkara.
- 21 Tarur.
- 22 Paruthipulli.

" (c) In view of the financial stringency, it will be possible to sanction the opening of only one Maternity and Child Welfare Centre in the Malabar district in 1954-55."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, may I know whether it is a fact that the District Board provided sufficient funds for opening the centres, and that the Government stood in the way? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Malabar District Board is a deficit one and Government also for reasons of finance, did not sanction more than one centre for this district."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in view of the fact that the Kunhimangalam Panchayat Board has already written to the Malabar District Board that the Panchayat Board was prepared to meet a portion of the expenditure if the Government sanctioned the opening of a maternity centre at Kunhimangalam, will the Government consider this question and take steps to open a maternity centre at this place? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" All such proposals are considered in connection with Part II Schemes for the Budget."

DR. K. B. MENON :—" Sir, in view of the fact that the Government have for financial reasons prohibited the opening of more maternity centres, will the Government consider the question of supplying at least one nurse to each village on account of the increasing child mortality? "

[6th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Government sanctioned a number of maternity centres in connection with the last Budget. The Government have to see to the needs of the different districts and not only to the needs of Malabar. The hon. Member's proposal to post a nurse to each village will be much more costly than stationing a maternity assistant."

Payment of travelling allowances to midwives of rural dispensaries.

8 50 a.m. * 547 Q.—SRI O. VENKATASUBBA REDDI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the midwives working in rural dispensaries under the jurisdiction of the Chingleput District Board are paid any fixed travelling allowance; and

(b) whether any discrimination is made against midwives in indigenous medicine in the matter of travelling allowance?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir, when the maternity assistants are deputed on propaganda work in villages on prenatal care; otherwise, not.

" (b) No, Sir."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Will the Government kindly extend this concession to midwives in indigenous medicine also as there is no difference so far as the science of midwifery is concerned between the indigenous and the allopathic systems? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Maternity assistants trained in indigenous system of medicine are deputed for such work if the district board is willing to send them."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" May I know whether Government will encourage midwives engaging ambulance vans wherever they feel an urgent necessity for it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It will not be possible, Sir."

Stocks of kuruva and samba paddy in Tanjore.

* 548 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the stock of kuruva and samba paddy held in Tanjore district in January 1954; and

(b) in which places they were stocked?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The stocks of samba and kuruva paddy held by Government in Tanjore district during January 1954 were as follows :—

(1) Samba—6,987.09 tons.

(2) Kuruva—5,416.25 tons.

[6th May 1954]

: " (b) The above stocks were held by the procuring agents in the various taluks of the district."

Complaint against the quality of Coorg rice.

* 549 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received complaints about the quality of the new arrivals of Coorg rice in the Malabar ration shops; and

(b) whether any steps have been taken to rectify the defects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Collector of Malabar is being asked to enquire into and report on the complaint. Any action necessary will be taken on receipt of the Collector's report."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" This is a matter of rice and food and requires immediate action. Representations were made months ago, I think, at least a couple of months ago. If the Collector's report has not yet come, that is a very sad commentary upon the Collector's action. May I suggest to Government that at least in such matters reports and proposals and various other dilatory measures may be cut through and quick action taken immediately? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry this answer was prepared a few months ago. Quick action has been taken in the matter since then."

Sengipatti Tuberculosis Sanatorium, Tanjore.

* 550 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have decided to give any yearly grant to Sengipatti Tuberculosis Sanatorium in Tanjore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The matter is under the consideration of the Government."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I think the same question was raised a year ago. The then Hon. Minister for Health who continues to be the Hon. Minister for Health even now, said that the matter was being considered and after the consideration was over, the grant would be given. Even after the lapse of one year, the Hon. the Minister for Public Health repeats the same answer. May I know how long will the Government take to consider this matter? May I know when they would give the grant to the hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There was a deficit in the year 1952-53. We are watching whether in the year 1953-54 also there would be a deficit so far as the hospital is concerned. When that information is received, the matter will be considered."

[6th May 1954]

UNSTARRED QUESTIONS.

Statistics about pick-pocketing in the State.

59 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many cases of pick-pocketing were reported and how many ended in conviction during the past three years in the State; and

(b) how many pick-pockets were sent to jail more than once?

A.—(a) & (b) The required particulars are given in the following statement:—

Year.	Number of cases of pick-pocketing		Number of pick-pockets who were convicted and sent to jail more than once.
	Reported.	Convicted.	
(1)	(2)	(3)	(4)
1951	1,434	812	219
1952	1,506	773	269
1953	1,546	801	290

The figures relate to the Residuary Madras State.

Conference of Panchayat Board Presidents of North Malabar.

60 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Conference of Panchayat Board Presidents of North Malabar held at Tellicherry on 29th November 1953; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes.

(b) The resolutions are being examined, after which the necessary orders will be passed thereon.

Criminal offences committed in Co-operative Societies.

61 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of cases of (i) forgery, (ii) breach of trust and (iii) cheating in Co-operative Societies brought to the notice of the Government during the last three years;

(b) the number of cases charge-sheeted in each category;

(c) the number of cases that ended in conviction; and

(d) the total amount of money involved in the offences?

A.—(a) to (c)

	1951	1952	1953
(1)	(2)	(3)	(4)
Forgery	2	5	21
Breach of trust	84	94	109
Cheating	..	3	8

[6th May 1954]

	1951		1952		1953	
	Number of cases.	Persons.	Number of cases.	Persons.	Number of cases.	Persons.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Forgery	2	2	3	4	18	15
Breach of trust	61	91	81	110	54	73
Cheating	..	..	3	3	..	..
Forgery	2	2	..	..	1	1
Breach of trust	23	27	25	25	24	24
Cheating	..	..	1	1	..	..

(d) The total amount of money involved in the cases referred to above for the years 1951, 1952 and 1953 is Rs. 10.96 lakhs.

Cases of write-off under the New Well-subsidy Scheme.

62 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the reasons for sanctioning the write-off proposals in respect of two cases mentioned in item (2) of the answer to question No. 295 given on 4th January 1954; and

(b) the number of cases of such write-off sanctioned during the fasli years 1358-62 in Madras State?

A.—(a) In these two cases, write-off was sanctioned for the following reasons:—

(i) the wells constructed by the grantees had collapsed for reasons beyond their control;

(ii) they had spent more than double the amounts of loan obtained from the Government;

(iii) it was found that real hardship would be caused if the amounts were ordered to be recovered. The cases relate to the New Well-subsidy Scheme of 1950-51.

(b) Forty-seven cases.

Glass factories in the State.

63 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number and the places where glass factories situated in the composite and the residuary Madras State?

A.—A list of glass factories situated in the present Madras State is appended*. As there were no glass factories in the Andhra area before partition, the list is the same for the composite State.

[6th May 1954]

Dispensaries with maternity aid.

64 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of dispensaries, district-war with arrangements for maternity aid and the number of those without such arrangements?

A.—The information is furnished in the annexure*.

Write-off proposals sanctioned in the Co-operative Institutions.

65 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the total amount for which write-off proposals were sanctioned during 1952-53 in the various co-operative banks, stores and societies?

A.—Rs. 3,10,841.

Appointments made in the Commercial Tax Department by transfer from Revenue and Registration Departments.

66 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of persons appointed in the Commercial Tax Department by transfer from (1) the Revenue Department and (2) Registration Department, so far in the Madras State from 1947?

A.—

	Revenue department	Registration department
Commercial Tax Officers ..	6	..
Deputy Commercial Tax Officers ..	19	2
Assistant Commercial Tax Officers.	39	17
Clerks	68	11
Peons	16	..

Assignment of poramboke lands to Backward and Harijan Communities in North Arcot.

67 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of cultivable poramboke lands in North Arcot district;

(b) the extent of lands assigned so far to the Backward and Harijan Communities; and

(c) the total extent of reserved lands in each taluk?

A.—(a) 18,931.00 acres.

(b) 55,143.40 acres.

* Printed as Appendix V on page 197 infra.

[6th May 1954]

(c)

Name of the taluk. (1)	Extent reserved. (2) ACS.	Remarks. (3)
Arkonam	1,414.39	
Wallajah	3,359.02	
Cheyyar	1,544.10	
Arni	—	Estate villages since taken over.
Tiruvannamalai ..	4,739.27	
Chengam	9,384.80	
Polur	7,211.24	
Wandiwash	1,992.01	
Vellore	599.42	
Gudiyatham	1,559.55	
Tirupathur	758.43	

Grant of loans to the various house-building concerns in the City.

68 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what was the amount of subsidy and loan given to the House Building Societies, City Improvement Trust Board, the Corporation of Madras and other co-operative societies in the City of Madras and the interest charged on loans?

A.—The amount of loans given to Co-operative Housing Societies in Madras, the City Improvement Trust and the Corporation of Madras for housing schemes and the interest charged on the loans are as follows:—

(1) Co-operative Housing Societies—

Year.	Amount of loan. RS.	Rate of interest charged. PER CENT.
1947-48	26,500	3½
1948-49	35,80,600	3½
1949-50	11,08,900	3½
1950-51	23,71,050	3½
1951-52	12,33,000	4½
1952-53	13,18,900	4½
1953-54	8,16,750	4½
(Up to 31st January 1954)		
Total ..	1,04,55,700	

[6th May 1954]

Year.	Amount of loan. RS.	Rate of interest charged PER CENT.
(2) City Improvement Trust—		
1948-49	1,00,000	3½
1949-50	1,50,000	3½
1950-51	11,00,000	3½
1951-52	14,00,000	4
1952-53	10,00,000	4½
Total ..	37,50,000	

(3) Corporation of Madras—**(a) Town-Planning Schemes—**

1933	1,00,000	4½
1934	9,04,640	4½
1936	1,00,000	3½
1938	1,00,000	3½
1939	1,00,000	3½
1945	1,00,000	3½
1946	12,00,000	3½
1948	7,50,000	3½
1950	3,00,000	3½
1952	2,75,000	4½
Total ..	39,29,640	

(b) Housing Schemes—

1933	1,00,000	4½
1934	3,39,020	4½
1934	1,00,000	3½
1937	1,00,000	3½
1938	4,03,000	3½
1939	1,00,000	3½
1941	11,030	4
1945	2,16,500	3½
1946	10,31,000	3½
1947	8,50,000	3½
1948	12,40,000	3½
1950	2,00,000	3½
1951	15,50,000	4
Total ..	62,40,550	

[6th May 1954]

The amount of subsidies sanctioned to the Co-operative Housing Societies, the City Improvement Trust and the Corporation of Madras are as follows :—

	RS.	
(1) Co-operative Housing Societies.	53,900	[Sanctioned to the Madras Co-operative House Construction Society, Limited, for Gandhinagar Drainage Scheme.]
(2) City Improvement Trust.	11,000	[Sanctioned to the Soorsha Makhan (Vepery) Improvement Scheme.]
(3) Corporation of Madras.	Nil.	

Employment of social workers in the Community Projects.

69 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many social workers are engaged in the Community Projects and trained for Grama Sevak and Social Work;

(b) how many social service graduates or diploma-holders are employed;

(c) whether the villagers are trained in Anthropology, Group Psychology, Group Methods, etc.; and

(d) what honorarium is paid to the village teachers who take up adult literacy and social education work?

A.—(a) Four Chief Social Education Organizers and twenty-two Social Education Organizers trained for Social Work and one hundred and six village guides trained for Grama Sevak work are employed in the Community Projects.

(b) Nil.

(c) They are trained in principles of social organization, aims and objects of social services, methods of social work, case method, group method, community method and mass approach.

(d) The village teacher who takes up adult literacy work is paid Rs. 8 per mensem if he is untrained and Rs. 12 per mensem if trained. Besides, he is given Rs. 4 per mensem for contingencies such as kerosene, chalk-pieces, etc. Some teachers not drawn from the adult literacy schools who were recently asked to do Community Project work have been paid Rs. 10 per mensem each.

[6th May 1954]

Granting of bus route permits to Harijans in Malabar.

70 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state how many applications for bus routes in Malabar were received from Harijans and how many of them were entertained during the period 1949–53?

A.—During the period from 1949 to 1953 four applications were received from Harijans for bus routes in Malabar district. One route permit was granted by the Regional Transport Authority during 1951 to one of the applicants but the grant was set aside by the Central Road Traffic Board on appeal.

Encouragement given to Harijans in the matter of trade.

71 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government encourage Harijans in the matter of trade; and

(b) if so, in what respects?

A.—(a) & (b) There are no rules or orders relating to the grant of concessions to Harijans by Government with a view to encourage them in the matter of trade. No applications from the Harijans seeking encouragement in the matter of trade have so far been received.

Assignment of house-sites and poramboke lands to Harijans in South Arcot.

72 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many applications were made during the year 1952, by the Harijans of South Arcot district for the assignment of house-sites for residence and poramboke lands for cultivation;

(b) how many applications were made; and

(c) the total extent of lands assigned to the applicants and their approximate value?

A.—(a) The number of applications made during the year 1952, by the Harijans of South Arcot district for the assignment of house-sites for residence and poramboke lands for cultivation were 113 and 422, respectively.

(b) The number of applications sanctioned were 9 and 2, respectively.

(c) An extent of 37 cents with an approximate value of Rs. 477 was assigned as house-sites. An extent of 3 acres and 16 cents of poramboke lands of an approximate value of Rs. 131 was assigned for cultivation.

6th May 1954]

Provision of drinking water wells to Harijans in South Arcot.

73 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many applications were received from the Harijans of South Arcot district for the provision of drinking water wells during the year 1952;

(b) the number of applications considered and the number of wells sunk during the year 1952; and

(c) the amount spent for sinking drinking water wells for the Harijans in that district in 1952?

A.—The information required is furnished below:—

	Rural Water-supply Schemes.	Harijan Welfare Schemes.
(a) Number of applications received during 1952.	181	53
(b) (i) Number of applications considered.	126	17
(ii) Number of wells sunk during 1952.	73	3
(c) Amount spent during 1952 ..	70,707	3,506 (entire allotment.)

Number of elementary schools run under the Modified Scheme of Elementary Education in North Arcot.

74 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total number of elementary schools in North Arcot district and the number of schools run under the Modified Scheme of Elementary Education?

A.—1,596 and 1,595 respectively.

Assignment of lands to political sufferers in Tirumakkottai village, Mannargudi taluk.

75 Q.—SRI P. VENKATESA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many acres of cultivable waste lands are available in Tirumakkottai village, Mannargudi taluk;

(b) how many acres were brought under cultivation during the years 1944–45, 1945–46 and 1946–47;

(c) how many acres were assigned to political sufferers;

(d) how many acres so assigned were brought under cultivation this year; and

(e) whether any loan was granted to political sufferers and if so, how much?

[6th May 1954]

- A.—(a) 109.21 acres.
 (b) Nil.
 (c) 85.12 acres.
 (d) 18.59 acres (in fasli 1363).
 (e) Yes; Rs. 3,750.

Number of peons, attenders and other servants of the Revenue Department of the former Pudukkottai State absorbed in the Madras State Service.

76 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

- (a) the total number of peons, attenders and other categories of menial servants in the Revenue Department of the former Pudukkottai State;
 (b) the number absorbed in the Madras State Service and given the Madras State scales of pay from 1st January 1949;
 (c) the number not absorbed and not given the Madras State scales of pay from 1st January 1949;
 (d) the number absorbed but not given the Madras State scales of pay;
 (e) the number absorbed in service within the former Pudukkottai State area; and
 (f) the number in service absorbed and posted for service outside Pudukkottai State area without the Madras State scales of pay?

- A.—(a) There were 123 peons, 26 attenders and one bill-collector.
 (b) Seventy-eight peons, 11 attenders and one bill-collector have been absorbed and given Madras scales of pay from 1st January 1949.
 (c) Forty-five peons and three attenders have not been absorbed. Only the attenders have not been given the Madras scales of pay from 1st January 1949.
 (d) Nil.
 (e) Thirty-five peons and five attenders have been absorbed within the Pudukkottai State area.
 (f) Nil.

Assignment of darkhast lands in South Arcot district.

77 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

- (a) the number of darkhast petitions received by the Tahsildar of Cuddalore, South Arcot district, from the years 1950 to 1952; and
 (b) in how many cases assignments have been made so far?

[6th May 1954]

- A.—(a) 1950—6.
 1951—105.
 1952—44.
 (b) 1950—Nil.
 1951—7 (all political sufferers).
 1952—1 (political sufferer).
 1953—1 (private individual).

Expenditure incurred for the assignment of waste lands and acquisition of private waste lands.

78 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the amount of money allotted and spent under the following heads in 1952 :—

- (1) Assignment of waste land; and
 (2) Acquisition of private waste land.

A.—The information is not available with the Government.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS RE

(1) HUNGER STRIKE OF WORKERS IN B.M.S. MOTOR SERVICE, COIMBATORE

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri N. K. Palaniswami has given notice of an adjournment motion to discuss an urgent matter of public importance. It reads as follows :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz.,

“ the failure of the Government in not intervening in the trade dispute between the workers and the management of B.M.S. Motor Service of Coimbatore which has resulted in hunger strike of two workers for more than 20 days and since they have been forcibly removed by the Police for breaking the struggle of the workers instead of settling the dispute.”

“ I wish to know from the hon. Member whether this incident is of recent occurrence and whether there is no other remedy or whether there is no other body wherein remedy could be got.

“ இதற்கு வேறு வழியில்லையா, வேறு பரிகாரம் செய்ய முடியுமாதா ? ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கோயமுத்தூர் B.M.S. பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலுள்ள . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Let not the hon. Member go into the details. Let him go into the merits of the question.

“ நீங்கள் எதற்காக மறுபடியும் உள்ளே நுழைந்து பேசுகிறீர்கள்? வேறு சாதகமான வழி கிடையாதா? அதை தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ சர்க்காருக்கும் இதற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.”

[6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" உண்ணாவிரதத்திற்கும் சர்க்காருக்குமுள்ள சம்பந்தமா ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I will also make a statement, Sir, afterwards."

MR. SPEAKER :—" I shall allow the Hon. Minister to go so afterwards."

SRI N. K. PALANISAMI :—" மோட்டார் தொழிலாளிகள் இருவர் கடந்த 22 நாட்களாக ஒருவித காரணமும் இல்லாமல் நிறுத்தப்பட்டதால் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த இரண்டு தொழிலாளிகள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கும் எங்களுக்கும் என்ன பொறுப்பு என்று சர்க்கார் தலையிட முடியாமல் தள்ளிவிட்டால். சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தால்தான் இந்தமாதிரியாவ் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இன்னும் பயங்கரமான நிலைமைக்குப் போகக் கூடிய ஒரு நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில், அதாவது கூடிய ஒரு நிலைமையும் டிஸ்பியூட் ஆக்ட் 12-வது செக்ஷன் பிரகாரம் முத்துசாமி இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்ட் எடுத்துக்கொள்ளும்படி சிபார்சு செய்திருந்தும் கூட என்பவரை லேபர் ஆபீசர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை அடுத்த அண்ணா மாஜேஸ்ட்ரேட் வேலையில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை அடுத்த படியாக, ஒருவித குற்றமும் செய்யாத சுப்பராயலு என்பவர் மீது விணைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவரையும் லேபர் ஆபீசர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தும் கூட இவ்வரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அடுத்தபடியாக, சண்முகம் என்பவர் முதலாளி வரும்போது தூங்கிக்கொண்டிருந்தார் என்ற காரணத்திற்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். சட்டப் பிரகாரம் ஒரு தரம் தூங்கினால் வார்ட்ஸ் கொடுக்கவேண்டும்; இரண்டாம் தடவைத் தூங்கினால் சஸ்பெண்டு செய்யவேண்டும்; மூன்றாம் முறையும் தூங்கினால் டிஸ்பிஸ் செய்யவேண்டும். ஆனால் இவர் ஒரு தரம் தூங்கிய குற்றத்திற்காகவே டிஸ்பிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இதற்குக் காரணம் ஒரு சிலர் தொழிற் சங்கத்தில் இருக்கும் காரணமேயாகும். இவர்கள் மீதெல்லாம் சட்டப்படி ஒரு விதமான குற்றத்தையும் சாட்டி நிரூபிக்க வில்லை. இன்றையதினம் இவர்களெல்லாம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. 15 தினங்களுக்கு முன்பு அடையாள வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அதிலே 5 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பெண்கள் உள்பட அதற்குப்பிறகு எந்த விதமான . . ."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் சொல்வது சரி. அது எந்த விதத்திலே அர்ஜெண்ட் என்பதை நீங்கள் சொல்லுங்கள். அதற்கு வேறு வழி கிடையாதா ? அதற்கு அசெம்பிளிதான் வேண்டுமா என்பதையும் நீங்கள் சொல்லிவிடுங்கள்."

SRI N. K. PALANISAMI :—" ஐந்து பேர்களை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இரண்டாம் தேதியன்று எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் உண்ணாவிரதம் இருக்கும் இடத்திலே பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டுவரும் முத்துசாமி என்பவரை போலீஸ் அதிகாரிகள் வந்து தூக்கிக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இந்த நடவடிக்கை மட்டுமல்ல. கோயமுத்தூரிலே பஞ்சாலத் தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் இம்மாதிரியான பெரிய தகராறுகள் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அனுசரித்து மோட்டார் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் இதர தொழிலாளர்களும், பொது ஜனங்களும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே இந்த பயங்கரமான அபாய நிலைமையைப் போக்குவதற்காக இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The Deputy Leader of the Opposition also wants to say a few words. After he has spoken, I will ask the Hon. Minister to state his position."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரச்சனை சம்பந்தமாக தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு நானும் சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு மெமோராண்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் இதுபற்றி நானும் பேச விரும்புகிறேன். இந்த பிரச்சனை இன்னும் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. மூன்று நான்கு தொழிலாளர்கள் கடந்த 20 தினங்களுக்கு மேலாக உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகின்றனர். ஒரு தொழிலாளியின் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவரைப் போலீசார் பலவந்தமாக அப்புரப்படுத்திக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி சாப்பாடு கொடுப்பதால் அவருடைய நிலைமை இன்னும் அபாயத்திற்கு இடமாகிறது என்று அறிகிறேன். இதுபற்றி மக்களிடையே பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சர்க்கார் எப்படி பொறுப்பாளி என்று கேட்கலாம்? இது சர்க்காருடைய முக்கியப் பொறுப்பு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டதும், அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில், சமர்ப்பித்த மெமோராண்டத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இதில் தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டனர். ஆனால் தலையிடவில்லை."

MR. SPEAKER :—" அப்படித் தலையிடாவிட்டால் வேறு வழி கிடையாதா ?"

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" லேபர் மந்திரி கன்சிலியேஷன் செய்யவேண்டும். முதலில் லேபர் மந்திரி அவர்கள் கன்சிலியேஷன் செய்யவேண்டுமென்று சொன்ன யோசனையைஜில்லா அதிகாரியும் கலெக்டரும் நிராகரித்து விட்டார்கள். இது சட்ட மார்க்கமாக இல்லாத காரணத்தால் இப்பொழுது இந்த சபையை ஒத்திவைத்து இந்த அவசரமான பிரச்சனையை கவனிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் 10 தினங்களில் நிலைமை மோசமாவதற்கு முன்பு உடனடியாக இந்த சபையை ஒத்திவைத்து விவாதத்திற்கு இடம் கொடுக்குமாறு நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I shall not go into the merits of this matter as the hon. Member who sought to move the adjournment motion did. There have been disputes between the management and the union regarding certain action that is reported to have been taken by the management against certain workers. The Labour Department has not been keeping quiet over this matter. The department took it up; the Labour Officer enquired, sought to conciliate and sent reports to the Government. On one matter he sent a report after full enquiry and the Government have passed orders. On another matter, the Labour Officer sent a report and the Government have not yet taken action on it. In regard to the third matter, the Labour Officer told me that he had posted it for enquiry on 28th of April. I had a communication from the President of the Labour Union to the effect that there was some hunger-strike and that he would like to discuss the matter with me. I asked him to meet me at Coimbatore on the 25th of last month. The President of the Labour Union met me and had a discussion. The Labour Officer and the hon. Member who sought to move the adjournment motion were also present at the discussion. I met them thrice on

[Sri M. Bhaktavatsalam] [6th May 1954]

the 25th. Again on the 26th morning before my departure, I discussed the matter with the hon. Member. At the outset, I told them that hunger-strike was not a recognized trade union method. There are veteran trade union leaders here and I am sure they will admit that hunger-strike is not a recognized trade union method. I was told that a previous Labour Officer had submitted a report over which the Government had taken action and that another matter was still pending. I told the President of the Union and the hon. Member that, although the previous Labour Officer had sent his report, I would ask the present Labour Officer to look into the matter, and that about the third matter, the Government would go into it after the Labour Officer enquired and sent his report. If still the union was not satisfied, I told him, I would dismiss the matter with the hon. Member who is taking so much interest in the union and that we could see whether any of the matters could be referred for adjudication. I told them that this hunger-strike must be stopped and that no conciliation could be successfully carried out with this hunger-strike hanging over them. When I was discussing, the Labour Officer showed me a leaflet issued by the Labour Union or by some people on behalf of the union in which it was stated that some more people would undertake hunger-strike opposite to the office of the Labour Officer. I told them that this kind of thing would not be permitted by the Government. The hon. Member who sought to move the motion wanted me to announce my decision. The hon. Deputy Leader of the Opposition said that I did not mediate. I cannot straightway act as a Conciliation or Labour Officer. There is the labour machinery for that. The Labour Officer was there and I asked him to take all possible steps. I could not meet the management. I assured these people that all possible steps would be taken by the Government. The President of the Union and the hon. Member told me that they would try to persuade those who were on hunger-strike to stop the hunger-strike. Then they came and told me that they were not able to persuade those on hunger-strike. I told them that hunger-strike was not a recognized trade union method and that they must be able to stop it. The hunger-strike was started on 14th April 1954. We are always ready to take all possible steps for conciliation if the management has done anything wrong to the workers. In these circumstances I oppose the adjournment motion."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"April மாதம் 14-ம் தேதியிலிருந்து இன்று வரை உண்ணாவிரதம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசியதிலிருந்து அனேகமாக நான் சொன்ன குற்றச்சாட்டை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. பேச்சு வார்த்தை நடத்தியபொழுது, தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கடந்த கால நடவடிக்கைகளை உடனே தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டதே கிடையாது. அவர்கள் கேட்டதெல்லாம், இனியாவது பழிவாங்கப் போவதில்லை என்று அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுத்தால் உண்ணாவிரதத்தை வாபஸ் வாங்கக்கூடியவர்கள் என்பதே. கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்த மனோபாவத்தோடு முதலில் உண்ணாவிரதத்தை வாபஸ் பெற்றால்தான் மற்ற விஷயங்கள் பேசப்படும் என்று சொன்னார்களென்பது தெரியவில்லை, அதோடு கூட 28-ம் தேதி நடைபெற இருந்த பேச்சு வார்த்தை என்

6th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

• நடக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணம் இப்பொழுதும் சொல்லப்படவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் குறுக்கிட்டு இந்த பேச்சு வார்த்தை நடத்தக்கூடாது என்று தடை செய்திருக்கிறார். கனம் மந்திரி அவர்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் இது நடந்திருக்க முடியுமா? மேலும் பத்துப்பேர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனியாவது பழிவாங்கப்போவதில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்தரவாதம் கொடுத்தால் மேற்கொண்டு உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்த யோசனை கூறலாம். முதல் முதலாக லேபர் portfolio-வை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் இச்சமயத்தில் தொழில் அமைதி நிலவ உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, either the leaders have given wrong advice or the workers have wrongly taken to hunger-strike on their own initiative."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"I object to this remark."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"What is there to object to this statement, Sir? The Deputy Leader of the Opposition is not the leader of the union. I am talking about the wrong advice that might have been given by the leaders of the union about resort to hunger-strike. Hunger-strike is not a recognized trade union method."

SRI N.K. PALANISAMI :—"On a point of order, Sir, உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடாது என்று ஏதாவது தடைச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்களா என்று சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member is going into the merits of the question."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I do maintain that hunger-strike is not a recognized trade union method. I told them that, when this hunger-strike was on, no conciliation could be successfully carried out. That was perhaps the reason why the Labour Officer could not proceed with conciliation."

"Regarding possible victimization and all that, there is no question of my giving any undertaking. I told the hon. Member very clearly more than once that we would go into the question and take all possible steps. I told him that, if the hunger-strike were stopped, and if the report of the conciliation posted for hearing on the 28th April were received, the hon. Member could discuss with me on 5th May, when he would be in Madras for attending the Assembly meeting, whether the report was satisfactory or not and that the Government would take all possible steps to prevent victimization of workers."

(Sri M. Kalyanasundram rose in his seat.)

MR. SPEAKER :—"I am not going to allow a debate."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"I have no desire to enter into a debate. I wish to speak on what has arisen from the speech of the Hon. Minister. He has not given any assurance. Throughout his speech he was obsessed by the fact that hunger-strike is not

[Sri M. Kalyanasundram]

[6th May 1954]

a recognized trade union method. Hunger-strike is a recognized method in the trade union struggle and there is no law prohibiting the adoption of hunger-strike in carrying on the trade union struggle. I request the Hon. Minister not to be obsessed by this. I want the Hon. Minister to give an assurance that future victimization of workers will be prevented."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot accept that hunger-strike is a recognized trade union method. There is no question of my giving any assurance. I have more than once told the hon. Member in Coimbatore that the Government would take all possible steps. I would put it to this House and the leaders that they should not stand on a false sense of prestige and make victims of these poor people by goading them to go on hunger-strike."

MR. SPEAKER :—" I have heard both sides. I am ruling the motion out of order for many reasons. Firstly, no *prima facie* case has been made out that it is urgent, secondly the points mentioned in the motion are in dispute and thirdly there are other ways by which the grievance could be redressed. So I rule the motion out of order."

III.—MISREPORTING OF THE PROCEEDINGS OF THE HOUSE IN THE SWADESAMITRAN.

9-10 a.m. SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நடந்த சபை நடவடிக்கைகளைப்பற்றி தவறான செய்திகளை சில பத்திரிகைகள் பிரசுரித்திருக்கின்றன. அதைத் திருத்தவேண்டியது அவசியம் என நான் கருதுகிறேன். புதிய மந்திரி சபை வந்ததுபற்றி பாராட்டுவதைக் குறித்து நான் நேற்று தங்கனிடம் Chamber-ல் அனுமதி கோரியதாக சில பத்திரிகைகளில், குறிப்பாக சுதேசமித்திரனில், ஒரு செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது."

MR. SPEAKER :—" கனம் அங்கத்தினர் அந்தமாதிரி என்னிடம் அனுமதி கோரவில்லை."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" நான் அந்தமாதிரி அனுமதி கோரவில்லை, அப்படி நான் அனுமதி கோரியதாக தாங்களும் இந்த சபையில் அறிவிக்கவுமில்லை. அப்படியிருக்க சுதேசமித்திரனில் தவறான செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. புதிய மந்திரி சபையை பாராட்டுவதற்கு நான் அனுமதி கோரவில்லை. நான் கேட்டது என்னவென்றால், புதிய மந்திரி சபை ஏற்பட்டிருப்பதால் சர்க்காரின் கொள்கைகளில் ஏதாவது மாறுதல் உண்டா என்று கனம் முதல் மந்திரியோ அல்லது சர்க்கார் கட்சித் தலைவரோ அறிவிக்கவேண்டுமென்பதே. அதே முறையில்தான் தாங்களும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகைகள் இத் தவறான செய்தியை திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" It is a fact that the hon. the Deputy Leader of the Opposition did not ask me for permission to congratulate the Chief Minister. It was the hon. Member Raja Muthiah Chettiar of Chettinad that sent me a chit during question time and asked me for permission to congratulate the Chief Minister. Even in his case, in spite of the fact that he sent me that chit during

6th May 1954]

[Mr. Speaker]

question-time, I told him that that was not the proper time for congratulating the Chief Minister. I consulted the hon. the Leader of the House and the Hon. the Chief Minister also. They themselves were not agreeable to any time being allowed for congratulations. I must make this point also clear to the House."

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE—cont.*

(2) POLICE FIRING AT NADUVATTAM, MALABAR.

DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, a Court of Enquiry was appointed by the Government to go into the shooting incident at Naduvattam, Malabar. Will the Hon. the Chief Minister be pleased to make a statement with regard to this matter on the floor of the House and allow the House some time for discussion? "

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I gave notice of an adjournment motion to discuss the shooting incident at Naduvattam. It is still pending. It was only after this that an officer, Sri Sathianathan, was appointed to inquire into the matter. It seems from Press reports that a report on this matter has been submitted by him to the Government. We are anxious to have a discussion on the firing incident as well as the report submitted by this officer. But a copy of that report has not been given to us. Therefore, I want to know at what stage that matter stands and when the adjournment motion will be taken up for discussion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there is no question of the adjournment motion pending even now. The adjournment motion was given notice of about a month back and it has to be considered *de novo*. Many things have happened since then. An official inquiry has been made into the matter and a report has been received by the Government. But, as a matter of fact, neither the Hon. the Chief Minister nor have. I looked into the report. It has not yet come up for our perusal. As soon as it is perused and the Government have examined the report, an opportunity will, if necessary, be given to the House to discuss that matter."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I want to know whether copies of the report will be supplied to the hon. Members for their information. Unless we get a copy of the report, how can we participate in the discussion usefully? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I cannot make any statement with regard to that without going through the report."

IV.—SHORT NOTICE QUESTION *RE* CLOSURE OF A MILL AT RAJAPALAYAM.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராஜபாளையத்தில் மில் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டதும், மில் மூடப் பட்டது குறித்து நான் சென்ற கூட்டத்தில் ஒரு அவசரக் கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அதைப்பற்றி விவாதிக்க தாங்கள் அரைமணி நேரம் விவாதம் கடத்தவும் அனுமதி அளித்தீர்கள். ஆனால் சபை ஒத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டது."

[Sri M. Kalyanasundram] [6th May 1954]

ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி விவாதிக்க நானேக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் தேவலைமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அதற்காக நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரின் யோசனையையும் அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Information was available with reference to the state of affairs existing then. I think it will be quite out of date now. If the hon. Member wants to know the present state of affairs there, he should give me some time so that I may obtain the necessary information. If the discussion is taken up after that, it may be useful. But if we discuss it now, we will only discuss matters relating to what existed about a month and a half back."

MR. SPEAKER :—" We shall take up the next item on the agenda. I think the hon. the Deputy Leader of the Opposition wants a change in the order of business and the Hon. the Leader of the House will move the necessary motion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition has represented that Resolution No. 6 should be taken up first. It is, in effect, the same as Resolution No. 1."

MR. SPEAKER :—" Let us take up the Bills first and then go to Resolutions."

V.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A—Bills.

(1) THE DECLARATION OF MAY DAY HOLIDAY BILL, 1954.

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' For leave to introduce the Declaration of May Day Holiday Bill, 1954.' "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I second it, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That leave be granted for the introduction of the Declaration of May Day Holiday Bill, 1954.'

" When a Bill is introduced, the mover simply introduces it. If there is any objection, then I shall allow a few minutes to the hon. Member who opposes the motion and a few minutes to the mover to explain their respective viewpoints. Then, I shall put the motion to the vote of the House."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I want to make a short statement with reference to that. I want to follow a convention which is prevalent in the Parliament. At the introduction stage, there need not be any formal opposition to the introduction of the Bill. But that does not mean that we accept the principle of the Bill. That only means that we do not want to object to the introduction of the Bill at the stage of introduction. I think that would be a better convention."

[6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" I think there is no objection to the introduction of the Bill."

The motion was then put and carried and the Bill was introduced.

(2) THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) AMENDMENT BILL, 1954.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—" Sir, I move—

' For leave to introduce the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954.' "

SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

(3) THE MADRAS STATE (OFFICIAL LANGUAGE) BILL, 1954.

MR. SPEAKER :—" Hon. Members Sri K. R. Sambandam and Sri K. R. Viswanathan are in their seats."

(4) THE MADRAS HINDU (BIGAMY PREVENTION AND DIVORCE) AMENDMENT BILL, 1954.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I move—

' For leave to introduce the Madras Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954.' "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

(5) THE MADRAS STATE (OFFICIAL LANGUAGE) BILL, 1954.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" Sir, I move—

' For leave to introduce the Madras State (Official Language) Bill, 1954.' "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras State (Official Language) Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

[6th May 1954]

(6) THE MADRAS SHOPS AND ESTABLISHMENTS (AMENDMENT) BILL, 1954.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—
' For leave to introduce the Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

(7) THE MADRAS STATE (OFFICIAL LANGUAGE) BILL, 1954.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri U. Muthuramalinga Thevar is not in his seat."

(8) THE MADRAS MARUMAKKATHAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—
' For leave to introduce the Madras Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954.' "

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

(9) THE MADRAS MUSLIM WAKFS BILL, 1954.

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" Sir, I move—
' For leave to introduce the Madras Muslim Wakfs Bill, 1954.' "

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Madras Muslims Wakfs Bill, 1954.' "

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

MR. SPEAKER :—" Now, let us take up the Non-official Resolutions."

6th May 1954]

VI.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 122 OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Hon. the Deputy Leader of the Opposition has represented that Resolution No. 6 may be taken up first. It is, in effect, the same as Resolution No. 1. The hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan who has given notice of Resolution No. 1 is absent here. Therefore, the Hon. the Deputy Leader of the Opposition wants that Resolution No. 6 may be taken up first. I suppose he has consulted the leaders of other parties also. Therefore, I move—

' That Resolution No. 6 may be taken up first.' "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I am sorry I have not consulted the leaders of other parties. I did not have the time to do so, because I was expecting my hon. Friend Sri Gopalakrishnan to arrive this morning. But I appeal to the leaders of other parties also to agree to this."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The motion itself is out of order. Of course, the Hon. the Leader of the House has complete discretion with regard to the transaction of official business and with regard to arranging the order of official business. He will be quite within his rights in moving for the taking up of any particular official business in the first instance in preference to other business. But in respect of non-official business he cannot do any such thing."

MR. SPEAKER :—" I am not able to understand the hon. Member."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Priority in respect of non-official business is determined by lot. Only when the prior motions or resolutions are not moved or talked out, subsequent motions and resolutions could be taken up for discussion. So, the motion for taking up a particular resolution in preference to other resolutions is quite out of order."

MR. SPEAKER :—" I would like to know from the hon. Member why and under what rule he is saying that the motion is out of order."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know under what rule such a motion is permissible? "

MR. SPEAKER :—" It is open to the Hon. Leader of the House to move that a particular item may be taken up first."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I know the Hon. the Leader of the House is at perfect liberty to arrange the order of business. But, there are hon. Members who have given notice of similar resolutions . . ."

[6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" I wish to know from the hon. Member Sri Kurup whether he wants that this motion should be moved by some other Member."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I wish to submit that in the case of non-official business, priority is determined by ballot and when once it is so determined and circulated, it cannot be changed unless the business prior to any particular item is finished."

MR. SPEAKER :—" It is a pertinent point of order that the hon. Member has raised. The resolution can be moved by some other hon. Member. Since the hon. Member Sri Gopalakrishnan, in whose name the first resolution stands, is absent, some other hon. Member may move the resolution, I think the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar may move it."

Y.—NON-OFFICIAL BUSINESS—cont.

B—Resolution.

INTEGRATION OF THE MALAYALAM SPEAKING AREAS OF THE STATE WITH THE STATE OF TRAVANCORE-COCHIN.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the resolution standing in my name which is the same as the one standing in the name of Sri P. K. Gopalakrishnan and which reads as follows :—

'This Assembly recommends to the Government to recommend to the President of the Indian Republic that the Malayalam-speaking areas in the State of Madras contiguous to the Travancore-Cochin State be integrated with the State of Travancore-Cochin with effect from October 1st, 1954.'"

SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a point of order, Sir, the Mover of a resolution is that person who has given notice of the resolution or a person who has been authorized in writing to move that resolution. I wish to know whether the hon. Member has been so authorized."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may please read rule 122 of the Madras Assembly Rules. This is what it states—

"122 (1) A member in whose name a resolution appears on the list of business shall, when called on either—

(a) withdraw the resolution, in which case he shall confine himself to a mere statement to that effect; or

(b) move the resolution.

(2) If the member when called on is absent, the resolution standing in his name shall be considered to have been withdrawn.

(3) It shall be open to the Assembly to allow a resolution withdrawn under clause (b) of sub-rule (1), or deemed to have been withdrawn under sub-rule (2) of this rule to be moved by any other member."

In the present case, the House should remember that the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has himself given notice of a similar motion."

6th May 1954]

SRI P. SELVARAJ :—" On a point of order, Sir. In the case of Bills, if an hon. Member who had given notice of an amendment was not in his seat, the Hon. Speaker used to say that the amendment would be deemed to have been withdrawn. May I know why in the case of resolutions a different attitude is taken?"

MR. SPEAKER :—" We are following rule 122 when we deal with resolutions. In respect of the matter referred to by the hon. Member, there is a different rule. But here, rule 122 applies."

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of information, Sir. May I know whether the resolutions will be taken up for discussion in the order in which they are printed or whether the list will be recast?"

MR. SPEAKER :—" The resolutions will be taken up in the order in which they are given."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, the serial numbers of these resolutions are fixed by ballots. If the first resolution is not moved, it is the privilege of the Mover of the second resolution to have priority. So, it is out of order to allow other resolutions to be taken up."

MR. SPEAKER :—" The House can allow it. The hon. Member may please read sub-rule (3) of rule 122."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" The rule quoted by the Hon. Speaker applies only to resolutions that are deemed to have been withdrawn. But here, it is not deemed to have been withdrawn."

MR. SPEAKER :—" The rule is very clear. I shall again read it. It states—

"122. (1) A member in whose name a resolution appears on the list of business shall, when called on, either—

(a) withdraw the resolution, in which case he shall confine himself to a mere statement to that effect; or

(b) move the resolution.

(2) If the member when called on is absent, the resolution standing in his name shall be considered to have been withdrawn.

(3) It shall be open to the Assembly to allow a resolution withdrawn under clause (a) of sub-rule (1), or deemed to have been withdrawn under sub-rule (2) of this rule to be moved by any other member."

So, the rule is clear on the matter. The House can give permission to another member to move the resolution. If, however, the House does not want to give permission, that is a different matter."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I wish to draw a distinction, Sir. If some other hon. Member is allowed to move the resolution, then he can do so last. Priority, which has been decided by ballot, has to be observed."

MR. SPEAKER :—" When we take up these items, we will have to reballet all these resolutions again."

[6th May 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Rule 122 which the Hon. Speaker was pleased to quote just now does not mention anything about priority. So, even though some other hon. Member may move the resolution, priority cannot be changed except by ballot."

MR. SPEAKER :—" The House can give permission to any hon. Member to move any resolution. Only when the House objects to the taking up of any particular resolution it cannot be done."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" That is quite a different matter, Sir. The question of the House giving permission will arise only after the resolution is moved. Whether the Hon. Speaker can permit a particular Member to move a resolution standing in the name of another Member who is absent is the question. Mr. Kuttikrishnan Nair and other hon. Members have said that when a Member who has given notice of a particular resolution is absent, that resolution must be deemed to have been withdrawn, and it goes. The priority in respect of the other resolutions should not be changed, and it must stand as it is. I think this is the reasonable procedure."

MR. SPEAKER :—" But, according to rule 122 it is open to the Assembly to give permission to an hon. Member to move a particular resolution which might be deemed to have been withdrawn. It is open to the House to give permission or refuse it."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" It is not clearly stated . . ."

MR. SPEAKER :—" The rule is perfectly all right. If the House so wants, it can refuse permission to the hon. Member to move the resolution."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" When once a Member who has given notice of a resolution is absent, the rule says that the resolution should be deemed to have been withdrawn. That means that the resolution goes for the time being. The subsequent clause will operate only after the other resolutions are moved. I think that is the spirit of the rule quoted by you, Sir."

MR. SPEAKER :—" No, no. Rule 122, sub-rules (2) and (3) are very clear in the matter."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Rule 122 has to be read as a whole. When a Member is absent, sub-rule (2) provides that it shall be deemed to have been withdrawn. But the matter does not stop there. A Member by absenting himself cannot take away the right of the House to discuss a certain resolution. Under sub-rule (3), it has been provided that another Member can be allowed to move the same resolution, standing on the agenda. Therefore, priority stands there. It is open to the House to allow him to move the same resolution. In this case, it is the same resolution and not some other resolution."

[6th May 1954]

MR. SPEAKER :—" I am not going to allow further discussion on this subject. I shall once again read the rule, give my ruling and then pass on to the business on the agenda. Rule 122 of the Assembly Rules reads as follows :— 9-30 a.m.

122 (1) A member in whose name a resolution appears on the list of business shall, when called on, either—

(a) withdraw the resolution, in which case he shall confine himself to a mere statement to that effect ; or

(b) move the resolution.

(2) If the Member when called on is absent, the resolution standing in his name shall be considered to have been withdrawn.

(3) It shall be open to the Assembly to allow a resolution withdrawn under clause (a) of sub-rule (1) or deemed to have been withdrawn under sub-rule (2) of this rule to be moved by any other member.

Now, the House is the final authority. I wish to know whether the House gives permission to Sri T. C. Narayanan Nambiar to move the resolution. If the House has any objection, let me hear the objection."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, for a resolution to be included in the agenda, previous notice should be given. Now under this rule, notice is dispensed with and the resolution may be moved in the same sitting. But priority should not in any way be changed."

MR. SPEAKER :—" I have made the position clear. I will not allow any debate on the matter. If the House gives permission to move the resolution, Mr. Nambiar will move."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know what the glamour about Mr. Nambiar alone is, to ask him to move the resolution? "

MR. SPEAKER :—" There is no glamour about him. There is nothing extraordinary about him. He is only a Malayalee member representing Malabar."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, at this stage I request I may be permitted to explain myself."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may move his resolution and I think the House has no objection. The whole day is allotted for this."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I had given notice of my resolution and it was also ballotted along with others and it has got the sixth place. That is not because of any glamour for Nambiar or for any hon. Member of this House that it has been ballotted . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member will move the resolution now."

[6th May 1954]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I have moved the following resolution :—

' This Assembly recommends to the Government to recommend to the President of the Indian Republic that the Malayalam-speaking areas in the State of Madras contiguous to the Travancore-Cochin State be integrated with the State of Travancore-Cochin with effect from October 1st, 1954.'

There are some amendments also and after the amendments are moved, I shall speak on the resolution."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the resolution, Sir."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I move the amendment standing in my name, namely,

' Add at the end the following :—

" provided that the Tamil-speaking areas which form part of the present Travancore-Cochin State be merged with the State of Madras."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI C. KANDASAMY :—" I move the amendment standing in my name, namely,

' Add at the end the following :—

" and also to take steps for the merger of the French-Indian Settlement of Mahe with the State of Travancore-Cochin and the Settlements of Pondicherry and Karaikkal with the State of Madras simultaneously."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The resolution and the amendments are before the House for discussion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" I rise to a point of order, Sir. Regarding the amendment of the hon. Member Sri Kandaswamy, whatever may be our sympathies for the residents of Mahe and other French Settlements . . ."

MR. SPEAKER :—" It is only a recommendation to the President."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Since it relates to a Union subject, I want to know whether we will be in order in discussing the subject here."

MR. SPEAKER :—" I shall consider that objection afterwards."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രമേയത്തോടും ഇത് . . . (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'To enable other hon. Members to understand let the hon. Member speak in a language which could be understood by others.')

6th May 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ഇന്ത്യ, ഗവണ്മെന്റേതന്നെ ഈ ഭാഷാ സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു തോളം ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ കമ്മീഷന്റെ മുമ്പാകെ വിവിധ ഭാഷാ സംസ്ഥാന ഗ്രൂപ്പുകൾ, ജനാധിപത്യ സംഘടനകൾ, വ്യക്തികൾ, എല്ലാം തെളിവാക്കുകയും കമ്മീഷൻ ലെ അംഗങ്ങൾ അവയെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയായിരിക്കുകയാണ്. സർ, ഈ പ്രമേയത്തിന് ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ചില ഭേദഗതികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദഗതികളെല്ലാംതന്നെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

" ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്താളം ഇവിടെ വിവിധ അഭിപ്രായഗതികളുണ്ട്. ലഭ്യമായ സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തുനിന്നു വരുന്ന മെമ്പർമാരിൽനിന്നു വിവിധ പാട്ടികളിൽപ്പെട്ടവരുടെയിടയിൽ വ്യതിയാനമുണ്ടായതും നീണ്ടു വന്നു. ഒരു പക്ഷേ തീർത്ത സംസ്ഥാനമാണ് വേണ്ടതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ഒരു മക്കിനെ സംസ്ഥാനമാണ് വേണ്ടതെന്നു വാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. അതേ സമയം തന്നെ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ലഭ്യമായ പ്രദേശങ്ങളെ തിരുകൊച്ചിയോടു ചേർക്കുകയും തിരുകൊച്ചിയിലുള്ള തമിഴ് പ്രദേശങ്ങളെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തോടു ചേർക്കുകയും അങ്ങിനെ ഒരു ഐക്യകേരളവും ഐക്യതമിഴ് കവും രൂപീകരിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. അതാണ് ഐക്യകേരള വാദികളായ ആൾക്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനർ വിഭജനം മുഖ്യമായും ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കരുതം. ഈ വാദം ഇന്നോ ഇന്നലെയോ മാത്രം പൊതിരിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. നമ്മുടെ ഈ ഭാരതമെന്ന രാജ്യത്തിൽ ഇന്നു മുൻപുണ്ടായതോളം സംസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം ഇവിടെ നിലവിലിരുന്നപ്പോൾ ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനുമേലെയും ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെ തകർക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും നാടുവാഴി പ്രഭുത്വത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി സാമ്രാജ്യപരമായും ഇവിടെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ആയിരുന്നു ഭാഷകളെയൊ സംസ്ഥാനത്തോളം കണക്കാക്കുകയെന്ന സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിരുന്നതു്.

" 1927 ൽ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനർ വിഭജനം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. പ്രസ്തുത കമ്മീഷന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഇന്നു ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് ന്റെ പ്രസിഡണ്ടും ഇന്ത്യൻ പ്രധാന മന്ത്രിയുമായിരുന്ന പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹറുവായിരുന്നു. ആ കമ്മീഷൻ 1927 ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതു് ഇപ്പോൾ സംസ്ഥാന സഹായകമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 1927 ൽ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടുവന്ന കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പരിരംഗിതരായിരുന്നു ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടത്താളം എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരു ആധുനികപ്പെടുന്ന യാതൊരു സംഭവവികാസങ്ങളും അതിനുവേണ്ടും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതേ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനകാര്യത്തിൽ പ്രധാനമായും സ്വീകരിക്കേണ്ട ഉപാധികൾ അതാണ്. ഒന്നാമതു് ജനാഭിവാക്കം, രണ്ടാമതു് ഭാഷ. ആ കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു് സഹായകമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

. . . In the Chapter entitled 'Redistribution of Provinces', 9-40 a.m. the All-parties Committee appointed by the Indian National Congress in 1927 made significant declaration. Pandit Motilal Nehru presided over the Committee and Pandit Jawaharlal Nehru was its General Secretary. It declared :

'What principles should govern this redistribution? Partly geographical and partly economic and financial but the main consideration must necessarily be the wishes of the people and the linguistic unity of the area concerned. It is well recognized that rapid progress in education as well as in general culture in most departments of life depends on language. If a foreign language is the medium of instruction, business and affairs the life of the country must necessarily be stunted. No democracy can exist where a foreign language is used for this purpose. Democracy must be well-informed and must be able to understand and follow public affairs in order to take an effective part in them. It is inconceivable that

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [6th May 1954]

Democracy can do this if a foreign language is used. It becomes essential therefore, to conduct the business and politics of a country in a language which is understood by the masses. So far as the provinces are concerned, this must be a Provincial language. If a Province has to conduct itself and its Government through the medium of its own language, it must necessarily be a linguistic area. If it happens to be a polyglot area, difficulties will continuously arise and the media of instruction will be even more. Hence it becomes most desirable for provinces to be regrouped on a linguistic basis. The language as a rule should correspond with the special variety of culture, of traditions and literature of the linguistic area concerned. All these factors will help in the general progress of the provinces.

ഇത് അഭിപ്രായം ഇന്നും വളരെ ശക്തിയായി നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നും എന്റെ അഭിപ്രായം.

“സാർ, ഈ അസംബ്ലിയിൽ തന്നെ പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു വസ്തുത മനസ്സിലാകും. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കണമെന്ന് ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഞാൻ സംസാരിക്കുന്ന മലയാളഭാഷ അറിയാത്തവർക്കൊക്കെയാണ് അവാർ അങ്ങിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. അതേ സമയം ഇവിടെ അനേകം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ തമിഴിൽ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. തമിഴിൽ സംസാരിക്കുന്നവർ മുഴുവൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കററ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം. ഈ അസംബ്ലിയിൽ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ജനപ്രതിനിധികളായി വരുന്ന മെമ്പർമാർ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭരണാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്കും മറ്റു മെമ്പർമാർക്കും അതു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണെന്നു പറയാതെ കരമില്ല. ഇങ്ങിനെ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുകയാണു് ഭരണസംബന്ധമായ പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇനി ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ സംസാരിച്ചു വെന്ന് വെക്കുക. ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിച്ചാലും ഇവിടെയുള്ളതിൽ ഒരു വലിയ വീഴ്ചയും അംഗങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാവുകയില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ നാം കാണുന്നതെങ്കിൽ ഇതു് ജനാധിപത്യ ഭരണമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്റെ അഭിപ്രായം. ജനാധിപത്യഭരണം എന്നു വെച്ചാൽ എന്താണ്? രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യപരമായ പുനർനിർമ്മാണം ഭരണാധികാരികളും ഭരണീയരായ ബഹുജനങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനാധിപത്യപരമായ രാജ്യത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം ഭരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനം അത്യാവശ്യമാണ്.

“മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. അതായത്, പശ്ചിമ തീരസംസ്ഥാനമാണ് വേണ്ടതെന്ന വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചു്, മലയ്ക്കും സംസ്ഥാനത്തിന്നു പ്രദേശങ്ങൾ ഒന്നാകുമ്പോൾ തിരു-കൊച്ചിയിലുള്ള തമിഴ് പ്രദേശങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ലെന്നും നല്ല വിളയുന്ന നാണിനാട്ടു് കൈവിട്ടു പോകുന്നത് വലിയൊരു നഷ്ടമാണെന്നുമാണ് അവർ വാദിക്കുന്നത്. അതിനോടു യോജിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനർവിഭജിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ തമിഴ് സമോദയങ്ങൾ മരിക്കാൻ സംസ്ഥാനത്തിലെ തമിഴ് പ്രദേശങ്ങളുമായി യോജിച്ചു് ഒരു ഐക്യതമിഴ്കം കിട്ടാനുള്ള അവകാശം ന്യായമായിത്തന്നെ വേണം. അവിടെ നല്ല വിളയുന്നുണ്ടു്, സ്വർണ്ണം വിളയുന്നുണ്ടു് എന്നെല്ലാം പറയുന്നത് വെറും അർത്ഥശൂന്യമായ വാദമാണ്. അന്ത്യമുൾക്കൊള്ളുന്നതു് ഇതാണ്. It is nothing less than lust and greed for other's properties and other's land. അതു ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു വാദമാ അഭിപ്രായപ്പെടാണു്.

“നിലനിൽക്കുന്ന കടകം തെക്കൻ കണ്ണാടകവും മറ്റു മെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഐക്യ കേരളം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നാണ് മറ്റൊരു വാദം. ഇതു് നീക്കവും അസംബന്ധമാണ്. കണ്ണാടകക്കാർക്കു കണ്ണാടക സംസ്ഥാനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. തമിഴ്കൾക്കു തമിഴ് സംസ്ഥാനവും മലയാളികൾക്കു കേരള സംസ്ഥാനവും. അതാണ് നീതി. പാലക്കാട് വെട്ടു ചേന്ന് മലയാള പ്രദേശം കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനത്തിൽ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ആ ഭക്ഷണ സംസ്ഥാന പ്രമേയം തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ഭാഗീയ ജനവിഭാഗങ്ങളെ തമ്മിലടിപ്പിക്കാനും ദേശീയാഭിപ്രായങ്ങൾ ചവിട്ടി അകറ്റുവാൻ സാധ്യതയും സൈനികത്താവളങ്ങളോടുകൂടി രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയെ

6th May 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

പരാം മാത്രമേ ഉപകരിയൂ. മാത്രമല്ല, ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലയാളി എം.എൽ.എ. മാർ തന്നെ ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരാണ്. തത്പരത സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു കത്തുതീർപ്പും സാധ്യമല്ല. ഏകീകൃത വിവിധഭിപ്രായക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു രജത രേഖ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടു്. അതായതു്, ഈ ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരെല്ലാം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനർവിഭജനം ആവശ്യമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഏകഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റു് നിയമിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മീഷന്റെയും അഭിപ്രായവും അതുതന്നെയാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. ആ പുനർവിഭജനം എന്തെല്ലാം തത്പരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഹർഷികമായ പ്രശ്നം. അതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു വകയില്ലെന്നുണ്ടാ എന്റെ വിശ്വാസം. അതുതന്നെയാണു് 1951 ലെ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

“ഇതിനിടയിൽ വിചിത്രമായ മറ്റൊരു വാദവും വെറുപ്പായിത്തീർന്നു. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനർവിഭജനത്തിനു പററിയ സന്ദർഭം ഇല്ലെന്നു് ഒരു വാദമുണ്ടു്. അതേക്കുറിച്ചും പാക്കിസ്ഥാനും തമ്മിലുള്ള സൈനികക്കാരും ബലത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ ചട്ടത്തിൽ, അന്തർദ്ദേശീയവും സാമുദായികമായും വിവിധതകൾ നമ്മെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചട്ടത്തിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനർവിഭജനം ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തെത്തന്നെ ബാധിക്കുമെന്നും അതു് ആപർക്കമാണെന്നുമാണ് അതിനു പറയുന്ന ന്യായം. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞപോലെ ഈ വാദങ്ങളെല്ലാം വെറും അസംബന്ധങ്ങളാണ്. ഇന്നു ഇന്ത്യയിൽ എത്രയോ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ബോംബേ, ബംഗാൾ, കേന്ദ്രം, മദ്ധ്യപ്രദേശം, മദ്രാസ്, ആന്ധ്രം എന്നിങ്ങിനെ അനേകം സംസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർന്നാണു് ഇന്ത്യാ യൂനിയൻ. ഇന്നു ഇരുപത്തൊമ്പതാം സംസ്ഥാനങ്ങളുള്ളു് ഭാഷാപരമായ പുനർവിഭജനം കൊണ്ടു് വാസ്തവത്തിൽ കുറയുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ മറ്റൊരു ചട്ടം ഇരുപതു ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിച്ചാൽ മതി. ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു പുനസ്സംഘടന സാധ്യമാകും. അപ്പോൾ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംഖ്യ കൂടുകയല്ല കുറയുകയാണു് വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യുന്നതു്.

“സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുടെ പേരിലാണ് മറ്റൊരുതീർപ്പു്. ഐക്യകേരളത്തിന്നു സ്വന്തംകാലിൽനിന്നു കഴിയുമെന്നു എനിക്കു ഉറപ്പുണ്ടു്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്നു വളരെ യഥാർത്ഥ സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അറിവുണ്ടു്, അതിലുടനീളം പലതും കേരളത്തിലുണ്ടു്. ഇവയെല്ലാം മലബാറിൽ സുലഭമാണു്. മലബാറിലെ പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളെ ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് രാജ്യത്തിന്റെ മുതലു വളർത്തിക്കൊണ്ടു് ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഞങ്ങൾ ഈ അസംബ്ലിയിൽ ആവലാതിപ്പെടുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ പറയാറുണ്ടു് മലബാറിന്റെ സ്ഥിതി ഒരു പ്രത്യേക നിലയാണ് എന്ന്. ഞങ്ങളുടെ ആരോപണങ്ങൾ ശരിയല്ല, അനാവശ്യമാണു് എന്നെല്ലാം മറുപടി പറയാറുണ്ടു്. പക്ഷെ ഞാൻ പറയുന്ന, ഞങ്ങളുടെ ആരോപണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിത്തന്നെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. ഒരു നാട്ടിന്റെ പ്രകൃതിയുടെയും, ഭാഷയുടെയും, സംസ്കാരത്തിന്റെയും പ്രത്യേകതകൾ മനസ്സിലാക്കണം ആളുകൾ ഭരിച്ചാൽ ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷവും സാമ്പത്തികവുമായ പുരോഗമനം സാധ്യമാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് തിരു-കൊച്ചിയിലെ തമിഴ് പ്രദേശങ്ങളെ തമിഴ് നാട്ടിനോടുചേർത്തു് ഒരു ഐക്യതമിഴ്കം രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഭരണതീരുമാനം, മാഹിയെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ഐക്യകേരളം രൂപീകരിക്കണമെന്നുള്ള ഭരണതീരുമാനം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. തിരു-കൊച്ചിയിലെ രാജപ്രമുഖ വാഴ്ചകൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടു് മരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ മലയാള പ്രദേശങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഒരു കേരളസംസ്ഥാനം അഭിവൃദ്ധിയുടേയും ഐക്യത്തിന്റേയും നാടായിരിക്കും.

“മാഹിയെപ്പറ്റി ഒരു വാദം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മാഹി ഒരു വലിയ പ്രശ്നമല്ല. അത്രയും ചെറുതാണതു്. ഈ സഭയുടെ വിശാലമായ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തിൽ ഒരു കാൽ ഉറപ്പിക കിടന്നുവെക്കുന്നതൊക്കെ അല്പപോലെയാണു് മാഹി കിടക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പട്ടാളംവേണ്ട, നമ്മുടെ പോലീസ്സും വേണ്ട. മാഹിയിലുള്ള ബീഡി തൊഴിലാളികൾ കൃഷിക്കാരുടേതല്ല, തൊഴിലാളികളും മാത്രം വിചാരിച്ചാൽമതി മാഹിയിലെ ഫർഷുകാരെക്കുറിച്ചു് കടപുകിയെറിയാൻ. അതിനുള്ള വിശദമായ അന്വേഷണം അമേരിക്കൻ സാജ്യാലം സൈനികത്താവളങ്ങളോടുകൂടി രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയെ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [6th May 1954]

അന്നെ അപകടപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ കടമയ്ക്കു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷാ രൂപം സുദൃഢമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാഹിയെ കൂടി കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. മാഹിയെ നമ്മുടെ വീരകർമ്മ സാക്ഷികൾ അതാണാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മാഹിയെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന ഭേദഗതിയെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനപ്പുറം ചിർച്ചയായി സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

“സമ്പന്നനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്ക് നീക്കം ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത സാഹിത്യം ഐക്യരേഖയുടെ സ്വഭാവം കലിൽ നില്ക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലുൾപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന മലയാളപ്രദേശങ്ങളും തിരു-കൊച്ചിയിലുള്ള മലയാളപ്രദേശങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഐക്യരേഖയെ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

“ഇനി ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. അതായത്, അതേ പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം. ഉദാഹരണത്തിന് തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിലേയും നീലഗിരി ജില്ലയിലേയും മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ. അവയും ഐക്യരേഖയ്ക്കായി ചേർക്കുവാനാണ്. ഏതെല്ലാം താലൂക്കുകളെ അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമങ്ങളെ അടങ്ങുന്ന ചേർക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രശ്നം. അതിനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹാരം കാണുന്നതാണ്. പഴയ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തെ ആസംസ്ഥാനമായും ബാക്കിയുള്ള മദ്രാസ് സംസ്ഥാനമായും വിഭജിച്ച അവസരത്തിൽ നാം ചില തത്വങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപ്രദേശങ്ങളെ വില്ലേജ് യൂണിറ്റുകളായി തിരിച്ചു ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ ഏതു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സംസ്ഥാനത്തോടു ചേർക്കുക. അതാണ് നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വം. അതേ തത്വംതന്നെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ യാതൊരു വിഷമവും കൂടാതെ ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. സ്വയംഭരണവും ബാധ്യതകളും (assets and liabilities) വീതിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും നാം ഒരു തത്വം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനിയുള്ള വിഭജനത്തിലും ആ തത്വംതന്നെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

“കാലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനം ഏതുപ്രകാരത്തിൽ നേരുകിയാലും ദൃഢതയായ ഐക്യത്തിനും ധൃതിയുമായ മുന്നേറ്റത്തിനും വഴി തെളിയിക്കുമെന്നതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അവ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാമ്രാജ്യവാദികളായ ബ്രിട്ടീഷുകാർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള അനൈക്യത്തിനും ക്രിമിമ വിഭജനങ്ങൾക്കും കരുതലുകൾക്കും അറുതിവരുത്തും. അങ്ങനെ ജനാധിപത്യവും അവസരസമത്വവും ഇവിടെ സാക്ഷാൽ പ്രകാശപ്പെടും. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിനു മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യയ്ക്കൊട്ടാകെ തന്നെ ഐക്യത്തിന്റെ രാജപാതയിൽ കൂടി സമാധാനത്തിന്റെ രാജപാതയിൽ കൂടി, സുഭിക്കത്തിന്റെ രാജപാതയിൽ കൂടി, സാംസ്കാരികോന്നതിയുടെ രാജപാതയിൽ കൂടി, അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഇതു സഹായിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രാമുഖ്യത്തെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികളോടുകൂടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I must confess that I was not prepared today to speak on this resolution. However, such an important Motion having come before the Assembly, I must say something. Sir, a resolution of this type at this stage is, according to me, unnecessary; inopportune and incompetent. Unnecessary, because the whole idea of redistribution of States has been engaging the serious attention of the Government. The Government of India have now appointed a Commission to go into the whole problem. Various people and organizations have expressed their views on the question of redistribution of States on a linguistic basis and it is up to them to tender their evidence before the Commission and help it to arrive at a decision consistent with the policy behind the appointment of the Commission. Therefore, I think that this resolution is unnecessary just now. The question of linguistic States has been raised in the Assembly on various occasions—at the time of interpellations and otherwise—and this

6th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

Government have rightly adopted the policy that they do not wish to align themselves with any particular view but to remain neutral. That of course does not mean that the Party that is ruling the State for the present has no particular views. I believe not only this Government but every State Government in India has adopted the same attitude because more or less all the States are multi-lingual and it will be awkward and will embarrass others if a majority section speaking a particular language in a particular State expresses a particular opinion on the issue. Therefore, I think that the best policy for the Government would be to remain neutral in such matters. I think it has been their policy and it should be continued. This Assembly in expressing its opinion on this matter, though it is only a recommendation to the Government, will draw the Government away from that policy and will compel the Government to swerve from the policy of neutrality in this matter which it has a right to keep up.

“Then, Sir, I say it is incompetent because the resolution concerns not only the territory comprised in this State but also other States. For instance the mover of the resolution referred to Mahe and also to Travancore-Cochin State. Of course, if the representatives of all these people were assembled in a place and they were given the power to determine how the linguistic areas should be redistributed, then it would be quite within their competence to discuss and arrive at a decision. But just now we are reckoning without the host. Another important State which was mentioned and to which these areas are to be tacked on is the area comprising Travancore-Cochin State. That State has no *locus standi* here. Therefore we have no right to say that a particular area should be tacked on to another State without consulting that State. To that extent, this resolution is incompetent. Coming to the crux of the matter, the only thing which the Assembly is entitled to say, if it so desires, is that we do not want the Malabar district in this State. If it is their desire, they can say so. It will be quite within the jurisdiction of the Assembly. The moment such a wish is given expression to—however much it might affect us, we do not care—that moment we will quit. But that is not the question that has come up here. I do not want to say anything further about that matter.

“Therefore, I submit, Sir, the purpose or the content of this resolution is far beyond the competence of this Assembly. On that ground itself, it has to be voted down. On the question of redistribution of States on a linguistic basis, of course, we have our own opinion. Nobody would say that every language area should have a State. If that were to be the basis, then imagine a North Indian State with Hindi as the State Language. It would be a monstrosity. It will be an unwieldy State. We know there is negotiation or propaganda going on to divide the Uttar Pradesh State itself. Of course, language is one of the important factors that go to make up a State. But nowhere has it been stated that language alone

10
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [6th May 1954]

should be the basis. Even the greatest votary of linguistic States has confessed that administrative convenience, financial stability and many more matters have to be taken into consideration in the matter of redistribution of States. But it is also a matter of opinion whether a State is economically viable or whether a State satisfies the condition of administrative convenience. All these things will have to be considered. The proper forum for that will be to tender evidence before the Commission that has been appointed by the Government of India and not to debate upon that on the floor of this Assembly. Of course, if the Assembly is serious on the matter, we can appoint a committee to go into the question and express the opinion of the Assembly. That has not been done. Therefore, I think this is not a matter which can be discussed in a haphazard manner and decided by a majority or a minority vote because these are questions which have to be decided on principles and not by votes. At this stage when the Commission appointed for this purpose is examining the question seriously, it will only be embarrassing them if one State which is a multi-lingual State expresses its opinion unlike any other State.

"Then, Sir, as I said before, the only thing that is within the competence of this House is with respect to us, Malayalees. It should be left to the people of Malabar to decide whether they should join the Travancore-Cochin State and it is for the people of the Travancore-Cochin State to say whether they would welcome us or not. If the Tamil people do not want us, we will not be erased out of the earth because we are there and we will continue to exist. Sir, there are nations today which are fortunately situated. They are rich. America is very rich. Soviet Russia is very rich. India is very poor. But we do not grumble on that account. We cannot be scrapped. We must exist. Likewise the different States in India may be differently situated. One State may be rich, fortunate, industrially advanced and the people of that State may be happy. There may be other States also which are poor. But in this 20th Century what we are doing is to overcome the barriers created by Nature and to distribute as far as possible the bounties of Nature and to reduce inequality, not only between State and State but even between independent countries. That is why we oftentimes say that no country has the exclusive right to enjoy all the wealth because it has been peculiarly and happily situated on account of Nature's gifts. Of course, I know, these are quite different considerations which are not quite relevant to this aspect of the question. But our stand is this. It is open to the Assembly to decide what should be done with the Malayalee area, the Kannada area or any other area and to make recommendations. But they should not compel us by their majority to go anywhere. We will go to wilderness, to heaven or hell. But it is not a matter for this Assembly to decide."

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this resolution raises very serious and important questions regarding the formation of a Kerala State and as a Member of the Muslim

6th May 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

League Legislature Party, I deem it my duty to offer a few remarks on this very important resolution. As has been pointed out on the floor of this House, this resolution seems to be rather inopportune, for this reason that the matter is now engaging the attention of the *ad hoc* Committee appointed by the Government of India. The High Power Commission appointed by the Government of India is actively engaged in collecting materials and evidence to come to a definite conclusion regarding the redistribution of the different States in India. To me, it appears that it is a little out of the way and also irregular for us to ask the Madras Government to recommend to the President of the Indian Union that the Kerala State should be formed on a certain basis because the very basis is being enquired into by the High Power Commission elaborately and in great detail. This will be a little embarrassing to the Commission and also prejudice the conclusions that might be arrived at by the Commission. So, what I would respectfully ask the hon. Mover of the resolution is not to press the Government to make specific recommendations to the President on the formation of the Kerala State but make this resolution really an occasion for giving out our views on the formation of linguistic States. On the question of the formation of the Kerala State, I would desire to make this point quite clear that, whatever be the views of certain sections in this House, a Kerala State is inevitable and unavoidable in the light of the formation of the Andhra State. By the formation of the Andhra State we have to come to the irresistible position that the residuary State has also got to be redistributed. As a matter of fact, there has been a persistent demand from certain quarters for the integration of the Travancore-Cochin State with the Madras State, and the Tamil areas of the Madras State, on the other hand, have made it abundantly clear that the Travancore-Cochin State is an unwanted factor as far as the Madras State is concerned nor is the Travancore-Cochin State anxious for it. No doubt certain integral parts of Travancore-Cochin State think that joining the Madras State would help them in the direction of removing certain iniquities and difficulties that have resulted from the integration of Travancore and Cochin. As far as Malabar is concerned, it appears to me that Malabar is not anxious to be a part of the Tamil State nor is Tamilnad anxious to have Malabar as an integral part of it because the Tamilians are honestly feeling that Malabar is more a liability than an asset to the Madras State. The Tamilians naturally ask why they should be in charge of feeding the Malabar district by arranging for extra quantities of rice without a corresponding return from Malabar. This may be the natural feeling of the Tamilians who think that if Malabar is disintegrated from the Tamil State they need not be sorry for it.

"In such a situation, the Travancore-Cochin State, the Malabar district and the contiguous Malayalam speaking areas of South Kanara, the Nilgiris district and the islands attached to Malabar and South Kanara districts will be the natural alignment for the formation of a Kerala State. But, this question has to be

10-10
a.m.

[Sri K. M. Seethi Sahib] [6th May 1954]

gone into by the Linguistic Provinces Commission because the integration of areas now attached to districts other than Malabar will have to be considered with the representatives of those districts also and the high power commission alone will be competent to make useful and valid recommendations for the acceptance of the Government of India. This is my view of the matter, namely, that even though I wholeheartedly support the idea of the formation of a Kerala State, I feel, Sir, that the mover of the Resolution will be well advised not to press this resolution at this stage."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I support this Resolution. Before the Andhra State was formed, the Madras State no doubt consisted of the Malayalam speaking, the Kannada speaking, the Tamil speaking and Telugu speaking areas. All these four areas went under the common name of the Madras State. After 1st October 1953, that is, after the formation of the Andhra State, many people in Tamilnad expected that the residuary State would be renamed as 'Tamilnad' notwithstanding the fact that about one and a half districts of Malayalam speaking area and one district of Kannada speaking area continued to remain in the residuary State. Many right thinking people in Tamilnad still think that the name Residuary State is not good."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" It is not the Residuary State but it is called the Madras State."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—" They think that the residuary State should be named only as Tamilnad or 'Tamizhagam' and, in fact, a resolution to this effect has been given notice of long ago by not less than three hon. Members and it is also the feeling of the majority of the Tamil speaking people that after 1st October 1953 it ought to have been called only as 'Tamilnad' or 'Tamizhagam' and not as the Residuary State or the Madras State as the Hon. the Minister for Finance pointed out. Whatever may be the consequences of the formation of the Kerala State, the Tamilians will be neither sorry nor glad for parting with the Malayalam speaking people. After 1st October 1953, the only correct attitude will be that we should have linguistic States re-arranged or re-shuffled on a linguistic basis."

" If the Malayalam-speaking areas and the Kannada-speaking areas are severed from the Madras State, we would be left with 10 or 11 purely Tamil speaking districts. No doubt, after 1st October 1953, the boundary of Tamilnad has been diminished. For a very long time the boundary of Tamizhagam has been fixed as extending from Cape Comorin in the South to Thiruvengadam in the North as mentioned in the earliest Tamil classic 'Tholkappiyam.' Though they have lost a portion of Tamilnad in the North, still the Tamilians do not feel poorer and would, in fact, be very glad if these linguistic States are formed as early as possible. If it is not possible to do so earlier, it is better to have

[6th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

the Karnataka State and the Kerala State at least from 1st October 1954. There is absolutely nothing wrong either for this Assembly or for this Government to take all possible steps to bring pressure on the Central Government to see that these linguistic States are carved out before 1st October 1954 and that a Tamizhagam is formed after the severance of the Malayalam and Kannada speaking areas.

" At the same time, some amendments have also been given notice of to this Resolution seeking to add some Tamil speaking areas in Travancore-Cochin State generally known as Nanjil Nad and certain adjoining areas to the Madras State or Tamilnad after the severance of the Malayalam and Kannada linguistic areas from it. All these proposals may be taken up speedily by the Government without any agitation on the part of the public and without any sacrifice on the part of any individual or a number of individuals. I do not think the creation of these linguistic States would stand in the way of the prosperity of these States or the general prosperity of India taken as a whole. With these words, I support this motion."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I naturally rise to support the Resolution that has been moved here. I am not a little puzzled by some of the preliminary submissions which have been made as a kind of obstacle or impediment to the consideration of this Resolution at this juncture by my hon. Friends, Sri M. Narayana Kurup and Sri K. M. Seethi Sahib. It is said that it is inopportune, it is unnecessary and avoidable or something like that but I would rather substitute three other expressions in their place, namely, that it is inconvenient, it is awkward and very disconcerting indeed to have to speak out on a matter where the feelings of the people are fairly clear and fairly firm."

" But, let us see why it is inopportune. I am glad, even at this moment, to make it quite clear that I am completely and heartily in agreement with hon. Member Sri Seethi Sahib that willy-nilly Aikya Kerala will be formed and I also desire that Aikya Kerala should be formed at as early a date as possible. But, it is the inopportune character of this resolution that I do not quite understand probably because of deficiency of understanding. Now, it is said that there is a high power committee or Boundary Commission or Linguistic States Commission going round collecting data and it is precisely at this moment that public opinion should be mobilised, organisations should express their views and responsible bodies like Legislative Assemblies and Legislative Councils which represent the people should voice the feelings, the sentiments and the opinions of the people. This is the most opportune moment. This is just about the time, when the enquiry is to be held under the care and charge of a high power commission, when we sitting here representing the people of the Madras State, or, shall I say the peoples of the Madras State, should voice forth the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [6th May 1954]

feelings of the people and this House should inform the commission in advance whether it is the view of the people of the Madras State, composed as they are of Malayalam, Tamil and Kannada speaking peoples, that there should be the formation of this Kerala State or there should not be the formation of this State. There is no more opportune moment, no better juncture when this matter should be discussed by this Assembly.

"It would be altogether a different thing if, from a legalistic point of view, we prejudice this issue by giving a verdict in advance. If this House were to be the Judge or Arbitrator of this issue and if this house were to give an advance decision the Boundary Commission or the States Reorganization Commission gives a decision, it might then embarrass the Boundary or the States Reorganization Commission. But, is this House the only body? There are various organizations, various political parties, various kisan organizations of the people who go about mobilizing the opinions of people. Are they not expressing their views? Similarly it will be shirking our responsibility if we do not pass a resolution of this sort and fail to express our opinion which affects, shall I say the destinies of millions of the people of our State, I mean, the millions of Malayalees who now form part of the Madras State. On the other hand, if we realise our responsibility and pass this resolution at this right moment, not only would we have done the correct thing and that too at the right moment but we would also have given the responsible opinion of this House to the Boundary Commission or States Reorganization Commission, on a matter, which as I have said earlier, affects the destinies of millions of Malayalees.

"Shall I say a few words in respect of the argument that has been put forward about the inappropriate character of this resolution? Is the resolution so unnecessary as to be repelled? Let me submit that those who say so have not gone into the merits of the case. Repeated observations by different political parties on the public platform have confirmed the unanimous wish of the people of Malabar to join in Aikya Kerala. As Mr. Seethi has pointed out, we cannot resist the rising tide of the people, just as we cannot resist the tide of the Niagara or the Tiber. If not to-day one day or other, we have to meet it. We have to meet the growing upheaval in the direction of the formation of Kerala State including Malabar not only by intellectuals, individuals or parties or groups but by the Keralas as a whole. Let us not brush aside their argument. Let us go into the rationale of the whole thing. Let us go into the arguments, pros and cons of this subject. Let us now go into the question, which is very often repeated, viz., the question of viability. Is there economic self-sufficiency for the Kerala State to be formed?—that is the question. Is there the optimum administrative self-sufficiency for the State to be formed? Will the new State to be formed be a viable unit? These are the questions which we should consider in connection with the formation of the new State of Aikya Kerala? While doing so, may I request hon. Members of this House not

6th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

to view this question with any bias but view the whole thing dispassionately and calmly, and might I say, reasonably also. It is now said that Travancore-Cochin State, which has come into existence after the integration of the States effected after August 15, 1947, is an economically self-sufficient unit. If that is the argument that is put forward in respect of Travancore-Cochin State, the argument regarding the viability of the unit of Travancore-Cochin cum Malabar is all the more stronger. There could be no argument then in saying that Travancore-Cochin-cum-Malabar could not be economically self-sufficient. There is no need to argue that question at all for that question poses itself for argument only if like Rayalaseema, Malabar, was a drag and drain on the finances of the Madras State. Our experience as hon. Members of the Legislature and with a knowledge of the different Budgets that have been presented, go to show very clearly that Malabar is not so poorly placed as Rayalaseema but that on the contrary, it is contributing something at least to the coffers of the Madras State. If Travancore-Cochin State itself is self-sufficient and is a viable unit, that State plus Malabar will be all the more economically self-sufficient, since the latter will not be a drain on Travancore-Cochin State. Therefore, let me submit that there is no room for the argument that Travancore-Cochin plus Malabar cannot be a viable unit.

"The only thing that is said of Malabar is that it is deficit in regard to food. But what was the picture of the whole of India a few years ago? It was said then that the acutest problem then was the food problem. It was said that the food problem was the most intricate problem, that the Government of India were spending crores of rupees on it and that their foreign exchange was adversely affected on account of it. But what is the picture now? Within a couple of years, the picture has changed. Recently, I think a few days back, the Hon. the Minister in charge of Food observed in Parliament that the food position in the whole country was quite satisfactory and that in fact the Government of India were even thinking of exporting some foodgrains to foreign countries who may need them. Therefore it is, I say that within a few years the picture of Malabar may change. With the new wave of enthusiasm that would be unleashed when Malabar would join the Kerala State, the Malayalees will electrify the whole atmosphere with their ardour and zeal and they will put in their maximum effort and with the already prevalent bounties of nature with which Malabar had been endowed, it would not be difficult to make Malabar self-sufficient in the matter of food within a few years from now. The nightmare of food deficit will vanish then when once the people with their new zeal and with their devotion begin to work to increase the food output. The nightmares of to-day will become the dreams of to-morrow. Once the people of Malabar are enraptured by the enthusiasm of Malabar joining Kerala, I am confident they will put in their best effort to wipe out the food deficit. They will surely increase the food potential of Malabar. Let there be no misapprehension over it.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [6th May 1954]

"The next question that is posed for argument is whether Malabar is enraptured by the enthusiasm in joining with Coorg, which is composed of a couple of taluks? Malabar contains nine taluks and five times Coorg is Malabar. Very recently the legislators of Coorg met and passed a unanimous resolution to the effect that Coorg should continue to remain as a separate unit. They do not want even to join the Karnataka State that may be formed. If such a small State like Coorg much smaller than Malabar could carry on as an economic unit for well nigh seven years after 1947, then why doubt that Malabar cannot be a compact administrative unit. If Malabar is tacked on to Travancore-Cochin, then the area is enlarged and it will be all the more easy to effect the necessary administrative changes. There could be embarrassment only if Malabar is constituted as a separate unit. But what we want is Travancore-Cochin State plus Malabar, viz., the Kerala State. The gains that would accrue from it are enormous.

"It is often said people are expressing fissiparous tendencies when they talk of linguistic States. It is said that those people often forget that India is a Nation and that we should preserve its homogeneous character. I say all these arguments are wrong. Can it be said that those people have no loyalty for Bharath, for India, as a nation? Does it mean that I who plead for the formation of Kerala State is not loyal to the Indian Union? Does it mean that Malayalees, after the formation of Kerala State, would not be loyal to the Indian Union? It is all wrong. The other argument that is put forward against the formation of linguistic States is that it would give room for internecine quarrels between the States? Am I less loyal then to Madras because I happen to be a Malayalee? I love Madras. I was born and bred up in Malabar. So I love Malabar also. I was born and bred up in the Indian soil. So I owe my allegiance to Bharath. How could I be less loyal to Madras after Malabar is tacked on to Travancore-Cochin State? We have had a typical case. The Andhra State which was formed after 1st of October 1953 after prolonged struggle, after bitter altercation, after bitter fight and after martyrdom is now our neighbouring State? Does it mean that the Andhras are now hostile to us? Are we quarrelling with them now? Do we not see in the visitors galleries here some of them coming and witnessing the proceedings of this Legislature? Do we not go to them and shake hands with them with a feeling of mutual love and affection? Will there not be the same reciprocal treatment if we go there? Can we say that the petals and flowers of a tree are different? Can we say that because the branches of a tree are spread over, it is separated from the root? Can we say that the flowers that blossom are distinct from the tree? No, surely not. That is why I say whether it be the Tamils with Tamilagam, or Telugus with Andhra, or Malayalees with Kerala, or Kannadigas with Karnataka—all of them belong to the one unit and that is India. That fact I always conceded. But what I say is when the people are for the formation of their own linguistic State, that is a legitimate cry and it could not be ignored.

6th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

When there are several brothers in a family, it is natural that there will be a division at some time or other. Should we have fights and a suit for partition and then only divide? Let us form the family council with the father and his wife and children, let us sit down together, discuss and divide into homogenous units in the best of spirits, remembering at the same time that we all belong to the same joint family. That is a much wiser course. Therefore I say, administratively speaking, that this 'fissiparous' argument is really chimerical and is an argument which is really not sound. On clear thinking and cold calculation, we find that it is much better for us to divide. There are some things in common and at the same time there are some things which are peculiar to the Malayalam-speaking area as compared with the rest of this composite State. Our Constitution is a federal and not a unitary constitution. In a federal constitution, there must be a federation of several States. How are these States to be formed? For administrative convenience, they should be homogeneous units comprising people speaking a common language. Formation of linguistic States will lead to more harmony. Why do I attach so much importance to linguistic States? Because man has not yet devised a greater force or factor which keeps people closer to their neighbours than language. The very milieu or pattern of our thought, the very style of our living and our customs and manners are influenced by our language. Language is a factor which leads to cohesion or fusion. I do not say that language is the be-all-and-end-all. If there are any other considerations that should be taken into account in the formation of States, we should consider them also. I only say that language is a most important and dominant consideration. If States are formed on the basis of this dominant consideration, each State will be homogeneous within itself and harmonious in the whole. That I submit is a very good reason why we should have Aikya Kerala. Then it is said that the Travancore-Cochin people may not like to take us and we are asked why we should thrust ourselves upon them without consulting them. The whole point is whether we should have Aikya Kerala or not. Let me tell my Tamil friends that, if they oppose the formation of Aikya Kerala, they are really digging the grave for their Tamil State. The argument for the formation of a Tamil State is the same as that for the formation of a Kerala State. So, if my Tamil friends oppose the formation of a Kerala State and at the same time demand the formation of a Tamil State, they will be placing themselves in a very incongruous position. I want them to remember that in the garb of demanding a Kerala State, we are demanding a Tamil State also. Therefore I submit that they should support the demand for a Kerala State.

"Then I want to point out the urgent need for forming Aikya Kerala on administrative grounds. The proof of that need, we are witnessing in this Assembly itself. Is it not regrettable that to-day I should be speaking in English on the Kerala issue? I find that many of the Members sitting in this House do not understand Malayalam. I could convey my thoughts only in Malayalam

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [6th May 1954]

or English. If I want to convey them in Malayalam, the hearers or the receiving sets do not know Malayalam. So I have to adopt an alien tongue. Administrative convenience makes it absolutely necessary and urgent to have a redivision of the States on a linguistic basis. What is the basis of democracy? The rulers and the ruled must have inter-communication of the most intimate character. Then only there will be responsible Government. What the people ask or plead for must be understood by those who are holding the reins of administration and this is possible only when they understand the language of the people. If they do not understand the language, they will miss the aspirations of the people. We have been having clashes in this House during the question hour. We say that the people of Malabar want the execution of an electricity project or an irrigation project and plead that, since the conditions in Malabar are quite different from those prevailing in the other parts of the State, the problems of Malabar should be approached from a different angle. People from Tamilnad cannot understand the peculiar conditions of Malabar. My Friend the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker will bear testimony to the fact that Malabar is a peculiar land. It is quite a homely thing for us, but quite strange for him. It is unfortunate that this sort of relationship should subsist between the rulers and the ruled. It is possible for the rulers to understand the ruled only when they understand the language of the people. I will give one illustration. Recently there was a firing in Naduvattam in Malabar. An enquiry was held by the Government and in it, it was disclosed that the District Superintendent of Police, a Tamil gentleman with the most bona fide intention commanded the unlawful assembly to disperse in Tamil and in English. The announcement had to be translated into Malayalam by a subordinate officer! Many lawyers are making a living in some measure because the ordinary litigant does not know English, which is the language in which the business of the Court is transacted. Let us take agricultural officers who have got to move with the ryots and give them advice and guidance. It is not uncommon that a Tamilian agricultural officer or District or Deputy Superintendent of Police or any other officer is posted to Malabar. Unless the officers understand the language of the people, they cannot enter into the spirit or genius of the people whom they are called upon to serve.

"Democracy can live only where the administrators understand the people and respond to their desires. The vehicle of a common language between the rulers and the ruled is necessary if democracy is to live and harmony is to prevail in the country. If we are to rise as an Indian nation, we must also rise as subordinate units of that nation, namely, as linguistic States."

10-38 * Sri M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் தோழி ஸ்ரீ டி. வி. நாராயண நம்பியார் பிரேரேபித்திருக்கும்படியான தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். மொழி வழியாக மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பது மக்கள் எல்லோருடைய விருப்பமாகும். ஆனால்

6th May 1954] [Sri M. Palaniyandi]

இதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பவர்கள் பிறரைச் சுரண்டி வாழ விரும்பும் சுயநலம் படைத்தவர்கள்தான். தமிழர்களையினும் சரி, ஆந்திரர்களையினும் சரி, மலையாளிகளையினும் சரி சுயநலம் படைத்தவர்கள்தான் மொழி வழியாக மாகாணங்கள் ஏற்படக்கூடாதபடி பல முட்டுக்கட்டைகளை ஒன்று மாற்றி ஒன்றாகப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் நாகர்கோயில் பகுதியிலுள்ள தமிழர்கள் தமிழகத் தோடுசேரவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்து பலவருஷங்களாகிவிட்டது. ஆனால் அங்கிருக்கக்கூடிய சுயநலவிகள், குறிப்பாக மலையாளிகள் அதற்குத் தடையாகப் பல காரணங்களைக் கூறிவருகிறார்கள். இதனால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் உள்ளம் கொதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் ஒத்துழைக்க அவர்கள் மறுத்ததும் உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப்போலவேதான் ஆந்திர மாகாணத்தோடு சேர்ந்துவிட்ட சித்தூர் தமிழ் பிரதேச மக்களும் ஆத்திர மடைந்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் மக்கள் உணர்ச்சியைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாததுதான். இன்றையதினம் நாம் ஏன் தனித் தமிழ் மாகாணம் அமையவேண்டுமென்று கேட்கிறோம் என்றால், இந்தச் சட்ட சபையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் தமிழில் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தப் பிராந்திய மக்கள் அதனை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இன்றைக்கு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆங்கிலம் தெரியாத அங்கத்தினர் யாராவது தமிழில் கேள்வி கேட்டால் கனம் மந்திரிகள் ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்கிறார்கள். கனம் மந்திரிகளுக்குத் தமிழ் தெரியாதா? தெரியும். இருந்தாலும் நம்முடன் மலையாளிகளும், கன்னடர்களும் இருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவேதான் ஆந்திரர்களைப்போல மலையாளிகள் ஐக்கிய கேரள மாகாணத்தையும், கன்னடர்கள் கன்னட மாகாணத்தையும் அமைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் விரும்பவேண்டும். அப்பொழுது, தனித் தமிழ் மாகாணம் தானே அமைந்துவிடும். ஐக்கிய கேரளம் அமைந்தால் அதன் பொருளாதார நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்குமென்ற காரணத்தைக் காட்டி அதைப் பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்லும் மலையாளிகளின் வாதமும் சரியல்ல. பிறரைச் சுரண்டி வாழவேண்டுமென்ற நோக்கம் படைத்தவர்கள் வேண்டுமானால் அப்படிச் சொல்லலாம். நிச்சயமாகத் தமிழர்கள் எல்லோரும் தனித் தமிழ் மாகாணம் அமைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முன்பு இந்தச் சட்டசபையில் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். 1928-ம் வருஷத்திலே ஸ்ரீ மோதிலால் நேருவைத் தலைவராகவும், ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருவைக் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட காங்கிரஸ் கமிட்டி இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள மக்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டாக்க மொழிவழியாகத்தான் மாகாணத்தைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறது. மொழிவழியாகத்தான் மாகாணம் அமையவேண்டுமென்று அன்றைக்கு ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருவே சொல்லி யிருக்கிறார். அன்றைக்கு ஆந்திராவுக்கு ஒரு காங்கிரஸ் கமிட்டி, தமிழகத் திற்கு ஒரு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்றுதான் அமைந்தது. பின்னர் காந்திஜி அவர்களின் தீர்மானத்தின்படி ஒன்றாகிய ஹிந்திப் பிரசாரத்திற்காக ஹிந்திப் பிரசார சபாக்களை நாடு முழுவதிலும் ஏற்படுத்திய காலத்தில் இந்தியா முழுவதையும் மொழிவழி மாகாணங்களாகவே பிரித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஹிந்திப் பிரசார சபா நாகர்கோயிலில் இருக்கும். மலபாரைச் சேர்ந்த ஹிந்திப் பிரசார சபா திருவாங்கூர், கெரசியில் இருக்கும். அதேபோல கன்னட ராஜ்ய ஹிந்திப் பிரசார சபை கன்னட எல்லைக்குள் இருக்கும். இப்படி சரியான முறையில் ஹிந்திப் பிரசாரத்திற்காக மொழிவழியே பல சபாக்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே நிர்வாகத்திற்கும், ஏன் இந்தியா பூராவையும் குறிப்பாக தமிழகத்தையும், ஐக்கிய கேரளத்தையும் அமைக்கக்கூடாது என்று

[Sri M. Palaniyandi]

[6th May 1954]

கேட்டால் அப்பொழுது இருந்த சந்தர்ப்பம் வேறு, இப்பொழுது இருக்கும் சந்தர்ப்பம் வேறு என்று முன்பு ஒரு தடவை கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு எந்தமாதிரியான சூழ்நிலை இருந்தது. அதற்கு மாறுபட்ட வகையில் இன்றைக்கு எந்தவிதமான சூழ்நிலை நிலவுகிறதென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. முன் இருந்ததை விட இப்பொழுதுதான் மொழிவழியாக ராஜ்யங்களை அமைக்கவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இன்றைக்கு 29 மாகாணங்கள் இருக்கும்மாதலால் மொழிவழியாக ராஜ்யங்களை சரிபடுத்தி அமைத்தால் 20 மாகாணங்கள் தான் இருக்கும். அப்பொழுது மக்களும் உற்சாகத்தோடு தங்கள் தங்கள் ராஜ்ய நலனைக் கருதி உழைப்பார்கள். பொது நிர்வாகமும் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மலையாளப் பிரதேசமும் திருவாங்கூர் கொச்சியோடு சேர்ந்து ஒரு ஐக்கிய கேரள ராஜ்யம் அமைவதற்கும், திருவாங்கூர் கொச்சியிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்கள் தமிழகத்தோடு சேர்ந்து ஒரு தனித் தமிழ் மாகாணம் அமைவதற்கும் எல்லோரும் நிச்சயமாக உதவியாகவேண்டும். திருவாங்கூர் கொச்சியிலுள்ள தமிழ் பிரதேசத்தை தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்காததின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அந்த ராஜ்யத்திலே பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப்போலவே கிழக்கு பாகிஸ்தானில் நடந்த தேர்தலில் என்ன ஆயிற்று என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். பாமர மக்கள் எல்லோரும் ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ராஜ்ய நிர்வாகம் அவரவர்கள் மொழியில் நடந்தாக வேண்டும். தனித் தமிழகம் ஏற்பட்டாகவேண்டும். இந்தக் காரணத்தை யெல்லாம் கொண்டுதான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

10-44 a.m. **SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம்மியார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மொழி வழியில் நாடு பிரிவது பைத்தியக்காரத்தனம் என்று நேரு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். மொழிவழியில் நாடு பிரியவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் ஆந்திர மாகாணம் உருவானது. அதே நேரு அவர்கள் ஆந்திரம் பிரிந்த சமயம் ஆசீர்வாதம் செய்ய வந்தார்கள். மொழி அடிப்படையில்தான் கேரளமும், கன்னடமும், தமிழகமும் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது. இதில் மத்திய சர்க்கார் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்காக கமிஷனை வைத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுவது நல்லது அல்ல. இவ்விதமாக சாஸ்ஸாப்பு சொல்லிக் காலத்தைக் கடத்துவது மக்களை ஏமாற்றுவதே ஆகும். திருவாங்கூர் பகுதியில் உள்ள நாஞ்சில் நாடு, தமிழ் நாடாகிய தாயகத்தோடு இணையவேண்டும். அண்மையில் திருவாங்கூரில் தேர்தலில் இராஜ்ய காங்கிரஸ் கமிட்டியால் நிறுத்திவைக்கப்பட்டவர்கள் எலக்ஷனில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக நேரு அவர்களும் முன்பு முதல் மந்திரியாய் இருந்த ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களும், தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரும், இன்று பிரதமராக உள்ள ஸ்ரீ காமராஜரும் சென்றார்கள். இவ்விடத்தில் எவ்வளவுதான் கட்சியின் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தியும் திருவிதாங்கூர் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் சார்பில் நின்ற தமிழர்கள் தமிழ் பேசும் பகுதிகள் தாயகத்தோடு சேரவேண்டுமென்ற ஒரே காரணம் காட்டி குடும்பப் பெட்டியை வைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிரச்சாரப் பலம் பொருந்தியமாட்டுப் பெட்டியைத் தோற்கடித்து திரு காமராஜரே இங்கு இருக்கும் நிலைமையை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். பல் தடவை டில்லிக்குப் பறந்து சென்று பண்டித நேருவைப் பேட்டி கண்டு மந்திரிகள் யாரைப் போடுவது என்று கேட்டவர். அப்படிப்பட்ட கனம் முதல் மந்திரியார் தாயகத்தோடு சேர விரும்பும் திருவாங்கூர் தமிழ்ப் பகுதிகளையும், காரைக்காலில் உள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளையும், புதுச்சேரியிலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளையும் சேர்ப்பதற்காக ஏன் மத்திய அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து சீக்கிரம் உத்தரவைப் பெறலாகாது. இம்மாதிரியாக தமிழ் நாடு மட்டும் சேர்ந்துவிட்டால் போதாது. கேரளமும் பிரிந்து சுதந்திரப் பகுஷ

6th May 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

ராக வாழவேண்டும். கன்னடமும் தனித்து இயங்கவேண்டும். தமிழ்ப் பகுதியாகிய சித்தூர் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டும். திரு காமராஜருக்குச் சொல்லுகிறேன், சீக்கிரம் தமிழகத்தோடு சேருவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று. மத்திய சர்க்கார் ஆந்திரர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் பங்கு போடுவதெல்லாம் குரங்கு அப்பம் பங்கிடுவதுபோல்தான் இருக்கிறது. இது மிக மிக முக்கியமான பிரச்சனை. இதற்கான கிளர்ச்சி உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். திருவாங்கூரில் தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகள் உடனடியாகத் தமிழகத்தோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். அவ்வாறே மலையாளிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதை, சீக்கிரம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடவேண்டும்.

“ புதுச்சேரியில் மூன்று லட்சம் தமிழர்கள் வசிக்கிறார்கள். காரைக்காலில் இரண்டு லட்சம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். பிரஞ்சு காலனியில் வாழும் மக்கள் பேச்சரிமைகூட இன்றி போலீசாரால் அடித்து நொறுக்கப் படுகிறார்கள். மாவூயிலே ஜனங்களைச் சுடுகிறார்கள். இந்த விதமாகப் பிரஞ்சு காலனிகளில் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சரியாக உணவுப் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்குப் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இதற்கான அவசர நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஆமை வேகத்தில் செல்கிறது. இங்கு இருக்கும் நிலைமையை உணருவதற்காக திரு R. K. நேருவை அனுப்பினால் அவர் வெகு அவசர அவசரமாகப் பறந்து வந்து மகாபலிபுரத்தைப் பார்வையிடச் சென்றார். இவ்விதமாக யூனியன் சர்க்கார் நடந்து வருகிறார்கள்.

“ சர்வ தேச சங்கத்தின் தலைமை பீடத்தில் இருக்கும் திருமதி விஜய லக்ஷிமி பண்டிட் ஆகிலும் international politics என்ற முறையில் ஏன் பேசக்கூடாது. திரு காமராஜர் டில்லிக்கு அடிக்கடி செல்கிறார். அப்படியிருந்தும் யூனியன் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் ஒருவிதமான நடவடிக்கை எடுக்காதது வருத்தமாக இருக்கிறது. யூனியன் சர்க்கார் இந்த தமிழ் நாட்டை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. வடநாட்டுக்கொரு நீதி, தென்னாட்டிற்கு ஒரு நீதி என்ற முறையில் இருக்கிறது. திரு பண்டித நேரு பிரதமர் பதவியையும், காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவியையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நமது கனம் பிரதம மந்திரி காமராஜ நாடார் மாத்திரம் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவியை விட்டுவிடவேண்டும். இங்கே பிரதம மந்திரியாக இருந்தால் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஏன் இந்த பாருபாடு? இதற்காகத்தானே நாங்கள் வடநாட்டுத் தொட்பை அறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. திரு காமராஜ நாடார் அறிக்கைவிட்டு பிரயோஜனமில்லை. உத்தரவு கிடைக்குமென்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும். பிரஞ்சு இந்தியாவில் வாழும் மக்கள் தினமும் பிரஞ்சு போலீசாருடன் போராடி வருகிறார்கள். போலீஸ் அட்டேழியம் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. நான் வசிக்கும் இடம் கடலூர். கடலூருக்கும் புதுச்சேரிக்கும் 12 மைல் தூரம் தான். இங்கிருந்து மக்கள் புதுச்சேரிக்கே போவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். பிரஞ்சு போலீசார் அங்குள்ள ஜனங்களை நொக்கு நொக்கு என்று அடித்துக் கொல்லுகிறார்கள். அங்கே போலீஸ் ஆட்சிதான் நடைபெறுகிறது. ஆதலால் இப்போது திரு K. P. கோபாலன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தப் பிரேரணையை வரவேற்று கனம் காமராஜ நாடார் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டிய பகுதிகளைத் தமிழகத்தோடும், மலையாளத்துடன் சேர வேண்டியவைகளை மலையாளத்துடனும், கன்னடத்துடன் சேரவேண்டியவைகளைக் கன்னடத்துடனும் சேர்த்து தனித்தனி மொழிவாரி ராஜ்யமாக இணைக்கவேண்டுமென்பதே என்னுடைய நோக்கம். இதுவே திராவிட நாட்டின் அடிப்படையான லட்சியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Mr. Deputy 10-54
Speaker, I rise to oppose this Resolution. The Government of 10-54
India have recently appointed a States Reorganization Commission

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [6th May 1954]

to go into the whole question of formation of linguistic States and I am sure they will deal with every detail connected therewith. We, the Tamilians, are equally anxious for separation and we are very particular that all the Tamilians in the adjoining States should come into our State so that they may lead a very happy and contented life. One hon. Member on the other side was telling us with reference to the inquiry into the Naduvattam shooting incident that some senior Tamilian officers had been appointed with the result that there was language difficulty and that justice was not rendered and so on. I can tell the hon. Gentleman that the same experience is felt here also. When Malayalee officers are posted here in connection with some important inquiry, we feel the same difficulty. I may tell the hon. Gentleman that wherever it might be and whatever the matter might be, the officers are there to render justice and we should not be talking about all these things here.

"On the question of division of linguistic States, we must realize the repercussions that are involved and we must remember how during the separation of the Andhra area, we had to experience lots of difficulties with regard to the allocation of officers and so many other things. Here also the same difficulty will arise."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a point of order, Sir. I want to remind the hon. Member that he is rather making comments on a certain statement which I have not made. What I said about the Naduvattam firing incident was this: The Tamilian District Superintendent of Police, for the simple reason that he did not know Malayalam, when he had to deal with an unruly mob, and command it to disperse, had to say 'நீங்கள் ஒழிஞ்சு போங்கோ' or something like that. Ordinarily, the people of Malabar and particularly the Moplahs at Calicut could not have understood Tamil and could not have dispersed. There is this difficulty of administration when officers who know only Tamil are posted there. On such critical occasions, the language of the people has got to be used and Tamilian officers cannot do it. This was what I was pointing out. Not that there was not justice because a Tamilian officer was posted there and not that there was not justice because a Malayalee officer is posted here."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Just as there is difficulty when a Tamilian officer is posted to the Malayalam area so also difficulty is experienced when a Malayalee officer is posted to the Tamil area. This was what my hon. Friend Sri V. K. Ramaswami Mudaliar was pointing out."

SRI K. VINAYAKAM :—"When a District Superintendent of Police who knows only Malayalam is posted here, we experience difficulty."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—"With regard to allocation of officers, they must be prepared to take all the Malayalee officers to their State. So, my request is that the whole

6th May 1954]

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

"question should be deferred till the States Reorganization Commission goes into the matter and decides the case impartially. With these few words, I resume my seat."

* SRI C. KANDASAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன்பேரில் நானும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதும் சபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். என்னுடைய திருத்தமாவது :

"Add at the end the following :—

"and also to take steps for the merger of the French-Indian Settlement of Mahe with the State of Travancore-Cochin and the Settlement of Pondicherry and Karaikal with the State of Madras simultaneously."

இதற்கு முன்பு பேசிய பலர் மத்திய சர்க்காரால் ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்த கமிஷன் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்கும்; ஆகவே இந்தச் சபை தலையிடவேண்டியதில்லை என்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கெதிரான வாதங்களைச் சொன்னார்கள்.

"இன்றையதினம், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்படுத்தி வைத்திருந்த மாகாண எல்லைகளை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் பின் சுதந்திரம் கிடைத்து, ஜனநாயகம் நடந்துகொண்டிருக்கும் இந்த நாட்டில் நிர்வாகத்தில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் மொழிவழி மாகாணம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; கேரள நாட்டில் மட்டுமல்ல; வடநாட்டிலும் மொழிவழி மாகாணம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பெரிய அளவு வளர்ந்திருக்கிறதென்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் மிகவும் வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

"தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் மாத்திரம் தனி ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை; மலையாளிகள் மட்டும் கேரள நாடு வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை; கன்னடியர்கள் மட்டும் கர்நாடக ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்சாப், வங்காளம், ஐக்கிய மாகாணம், குஜராத், மகாராஷ்டிரம் போன்ற இன்னும் அநேக வடநாட்டிலுள்ள மாகாணங்களிலுள்ள மக்களும் தனித்தனியே மொழிவழி மாகாணங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே மொழியைப் பேசக்கூடிய மக்களெல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்றாக வசிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்களுக்கென தனி ராஜ்யம் அமைத்துக்கொண்டு, அதை அவர்கள் நடத்தி வந்தால்தான், அந்த மொழி பேசக்கூடிய மக்கள் ஆட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவும், மக்கள் நல்ல முறையில் பல துறைகளில் வளர்ச்சியடையவும் ஏதுவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையானது இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் அல்ல; வடநாட்டில் ஒரு பகுதியில் மட்டும் அல்ல. இந்தியாவிலுள்ள 28 மாகாணங்களிலும் ஏ. பி. லி என்று மூன்று பிரிவுகளாக இன்றைக்குள்ள மாகாணங்களிலும் இருந்து வருகின்றன என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு அடிப்படை என்ன? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் ஆட்சி நடத்திவந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு மொழி பேசக்கூடிய இனங்களைப் பிரித்து வைத்து, ஜனங்களை அடிமைப்படுத்தி, தங்களுடைய ஆட்சியை நடத்திக் கொள்வதற்காக தங்களுடைய இஷ்டம்போல் அமைக்கப்பட்ட மாகாணங்களாகும் இப்பொழுதிருக்கும் பல மாகாணங்களுடைய அமைப்பு.

"நாடு விடுதலை அடைந்த பிற்பாடு, 1947 ஆகஸ்டு மாதத்திற்குப் பிறகு, காங்கிரஸ் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லி வந்த அபிலாஷையை, மொழிவழி மாகாண அமைப்பை, முதல் முதல் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றும்மா

[Sri C. Kandasamy] [6th May 1954]

என்பதை இந்திய மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். காங்கிரஸ் தலைமையினர் விரும்பினாலும் சரி, விரும்பாவிட்டாலும் சரி, ஜனங்களுடைய இயற்கையான வளர்ச்சிக்கான ஒரு அஸ்திவாரத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்காக அவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஆந்திர ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால், அது இந்தியப் பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்களுடைய தயவு தாட்சண்யத்தினால் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அல்லது சென்னை ராஜ்யத்தின் பிரதமராக இருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் விருப்பத்தாலும் ஆந்திர ராஜ்யம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. இவர்கள் இருவரது எண்ணத்திற்கு விரோதமாக, பொதுஜன இயக்கம் இவர்களிடமிருந்து அந்தத் தீர்ப்பைப் பலவந்தமாகப் பெற்றது என்று சொல்ல நான் தயங்கவில்லை.

“இன்று தமிழர்கள் மாத்திரம் தனி ராஜ்யம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பவில்லை. மலையாளிகள் மாத்திரம் கேரள ராஜ்யம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பவில்லை. கன்னடியர்கள் மாத்திரம் கர்நாடக ராஜ்யம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பவில்லை. இந்த தேசத்திலிருக்கக்கூடிய அத்தனை சாதாரண மக்களும், தொழிலாளி மக்களும், விவசாய மக்களும் இன்றிருக்கக்கூடிய மாகாண அமைப்பின் காரணமாக ஆட்சியில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாத பரிதாபமான நிலையில் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையாக உள்ள சாதாரண மக்கள் இந்த நாட்டு நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிகப் பணிவோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது இருபத்தெட்டு மாகாணங்களாக இருக்கக்கூடியது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இருபது மாகாணங்களாக அமைக்கப்படலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ குருப் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் பிரதேச பாஷை, கலாசாரம், பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை, மற்றும் இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்பு போன்ற பல செளகரியங்களைக் கவனித்துக் கொண்டுதான் இன்றையதினம் மாகாணங்கள் மொழிவழியில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவந்தான். முதலில் பொருளாதார விஷயத்தைச் சற்று கவனிப்போம்.

“சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகும் சென்ற ஏழு வருஷ காலமாக இந்த தேசத்திலுள்ள 28 மாகாணங்களின் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையைப் பற்றி சற்று கவனித்தால், அனைத்தாக எல்லாம் பற்றாக்குறை பட்டு டைட்டாகவேதான் இருந்து வருகிறது. பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரண மக்கள் நாளுக்கு நாள் ஏழைகளாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யத்தின் வருமானமும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, சென்ற மூன்று வருஷங்களாக ஒவ்வொரு வருஷமும் பற்றாக்குறை பட்டு டைட்டாகத்தான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மாகாண அமைப்பின் காரணமாக பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை வளர்ந்துவருவதாக சூக்கமாக்கக்கூட நினைக்க முடியவில்லை.

“மொழிவழி அடிப்படையில் மாகாணங்களைப் பிரித்தால் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை எப்படி குறைந்துவிடும்? உதாரணமாக, சென்னை ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். மலையாள ஜில்லாவானது சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்துபோகாமல், திரு-கொச்சியிலுள்ள நாகூரில் நாடு சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேரப்போகிறது. மேலும், பிரெஞ்சுத் தீவுகள் சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேரப்போகின்றன. பிரதேசவாரியாகவோ, வருமான வாரியாகவோ பார்த்தால்கூட, எந்த விதத்திலும் இந்த மாகாணம் பாதிக்கப்படாது என்று நிச்சயமாகக்கூறமுடியும். யதார்த்த ரீதியாகப் பார்த்தாலும் இந்த முடிவுக்குத்தான் வரமுடியும் என்பதையும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

6th May 1954] [Sri C. Kandasamy]

“நிர்வாக செளகரியங்கள் (Administrative convenience) என்று சொல்லப்படுகிறது. இருபத்தெட்டு ராஜ்யங்கள் என்று இப்பொழுது இருப்பதற்குப் பதிலாக இருபது ராஜ்யங்களாகச் செய்தால், அதில் நிர்வாக செளகரியங்கள் எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்படும் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. அதனால் நிர்வாக செளகரியங்கள் அதிகமாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன். நிர்வாக செளகரியங்கள் ஏற்படுவதோடு மட்டும் அல்ல. மேலே இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் ஒவ்வொரு தலைவர் இருக்கவேண்டும் என்ற விஷயத்தில் வெகுவாகக் குறைக்கலாம். Top heavy administration-ஐக் குறைப்பதன் மூலம் செலவுகளைக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. எந்தக் காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும்கூட, இன்றைய தினம் மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படுவதினால், எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இருக்கமுடியாது. மலையாள ஜில்லா மக்களைத் திருவாங்கூர்-கொச்சிக்குப் போகச்சொல்லுகிறோம் என்பதல்ல பிரச்சனை. இப்பொழுது நாம் நிறைவேற்ற உத்தேசித்திருப்பதானது மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு என்ற முறையில்தான் இருக்கும். மாகி, புதுச்சேரி ஆகிய பிரெஞ்சுத் தீவுகள் திரு-கொச்சியுடனும், சென்னை ராஜ்யத்தோடும் முறையே சேர்க்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய திருத்தம் கூறுகிறது. இந்த விஷயமானது மத்திய சர்க்காருடைய எல்லைக் குப்பாது என்று சொல்லப்படலாம். ஆனால், மத்திய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முழு விவரமும் தெரிந்துகொள்வதற்கான முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிரெஞ்சுத் தீவுகளில் வாழும் மக்களுடைய மனோநிலை என்ன என்பதை அண்டையிலிருக்கக்கூடிய நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால், நாம், அவைகளை மத்திய சர்க்காருக்கு தீர்மான ரூபமாக எடுத்துக்கூறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானமும், அதன் பேரில் என்னுடைய திருத்தமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

“பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியப் பிடியில் இன்று அங்குள்ள மக்கள் அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் மக்கள் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீட்டுகளிலுள்ள மக்கள் இந்திய யூனியனைச் சேர்ந்த தாயகத்தோடு இணையவேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களெல்லாம் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும்படியாக செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ராஜ்யங்களை அமைப்பதற்கான ஒரு கமிஷன் தங்களுடைய ரிபோர்ட்டை சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னால், இந்தச் சபையினுடைய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டால், இந்த மாகாணத்து மக்களுடைய அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்கிறதென்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை சகல கட்சிகளும் இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

“வடநாட்டாருடைய சுரண்டல் என்று பேசப்படுகிறது. பாஷாவாரி மாகாணங்கள் அமைக்கப்பட்டால் இம்மாதிரியான பிரச்சனைகளெல்லாம் தீர்க்கப்படவும் ஒருவரை ஒருவர் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கலாம்.

“மாகாணங்கள் மொழிவழியில் அமைக்கப்படும் என்று மக்கள் விரும்புவதெல்லாம் எதற்காக? நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்கள், 85% ஜனத் தொகையுள்ள உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள், பூரணமாக ஜனநாயக ஆட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாமும் ஆட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகின்றோம் என்ற உணர்ச்சி அவர்களிடையே ஏற்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி நாட்டின் பெரும்பாலான

[Sri C. Kandasamy]

[6th May 1954]

மக்களிடையே ஏற்படவேண்டுமானால், ஆட்சியின் அமைப்பை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தேர்தலைப்பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப்பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; ராஜ்யத்தின் வருமான செலவினங்களைப்பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்றிருக்கக்கூடிய அமைப்பில் அரசியல் வாதிகள்தான் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறி, இந்த நாட்டில் வாழும் சகல மக்களும் ஆட்சியில் பரிபூரணமாகப் பங்கெடுத்துக்கொண்டால்தான் ஜனநாயகம் செழிப்படைந்து நாடு முன்னேறுவதற்கு முடியும். மக்கள் பேசக்கூடிய சொந்த பாஷையில் ஆட்சி நடத்தப்பட்டால்தான், சட்டசபையின் நடவடிக்கைகள் நடந்தால் தான், அதிகாரவர்க்கமும் தங்களுடைய மனோபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ளமுடியும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு உழவரும், தொழிலாளியும் தனக்கு எது நல்லது, தன் ராஜ்யத்திற்கு எது நல்லது, தன்னுடைய தேசத்திற்கு எது நல்லது என்பதையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரும்படியான முறை ஏற்படவேண்டுமானால் ராஜ்யங்களை மொழிவழியாக அமைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு உணர்ச்சி இன்றையதினம் மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியை அவர்கள் துவக்கியிருப்பதன்காரணமாக, மக்களுடைய கூக்குரலானது இன்றைய தினம் தீர்மான ரூபத்தில் இப்பொழுது இந்தச் சபை முன் வந்திருக்கிறது. யார் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், யார் இதற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டாலும், மக்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. இன்றைய தினம் இந்த ராஜ்யத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கும் கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை அனுதாபத்தோடு, சுமுகமான முறையில் கவனிப்பார்களானால், தமிழ்நாடு அவருக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் வெகுஜன இயக்கம் வளர்ந்துகொண்டேவருகிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இங்கு மாத்திரமல்ல, வட நாட்டிலும் இந்த இயக்கம் வளர்ந்துகொண்டேவருகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம்.

“அடுத்தபடியாக பிரெஞ்சுநதியாவில் நடக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி நமக்கு விசேஷ பொறுப்பு இருக்கிறது. இது மத்திய சர்க்காருடைய விஷயம் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். இந்தியப் பிரதம மந்திரி கணபதிநேரு அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் நேரடியாகத் தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான அதிகாரம் இல்லை. புதுச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற பிரஞ்சுத் திட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு நிலைமையின் காரணமாக, அது தமிழர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று மாகியில் பிரஞ்சு சர்க்கார் மக்களை சுட்டுத் தள்ளுகிறார்கள். புதுச்சேரி, காரைக்கால் ஆகிய இடங்களில் வசிக்கக்கூடிய பிரஜைகளுடைய பிரச்சினையானது சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாக இருக்கிறது இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்தப் பிரச்சினையானது சமாதானமாகத் தீர்க்கமுடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமாக இருக்கிறது. புதுச்சேரியிலும், காரைக்காலிலும் நடக்கும் இயக்கமானது வலுப்பெற்று, பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் அடக்குமுறைகளும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே வரும் இந்த சமயத்தில், பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் எல்லையையும் மீறினால், தென்னாற்காடு, தஞ்சை ஜில்லா மக்களையும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். ஆகவே, இது விஷயத்தில் மாகாண சர்க்காருக்கும் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பிரெஞ்சுத் திட்டங்களில் வாழக்கூடிய மக்களுடைய பிரச்சினையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விசேஷ பொறுப்பு உண்டு. ஆகவே, பண்டிதநேரு அவர்களோடு இதை வற்புறுத்திக்கூறி, இந்த விஷயத்தில் திட்டவட்டமான ஒரு யோசனையை ராஜ்ய சர்க்கார் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அந்த நிலைமையிலும் இந்த மாகாண அமைப்பு குறுக்கே இருக்கிறதே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. நிர்வாக செளகரியங்கள், பொருளாதார ஸ்திரத் தன்மை என்று பல காரணங்கள் காட்டி இந்தப் பிரச்சினைகளில் ஒரு தீர்வு காணமுடியாமல் இருக்கிறது. இன்றையதினம் மக்களைப் பாதிக்கும்படியான

6th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மக்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன. அன்னிய ஏகாதிபத்தியத் திட்டங்களிலுள்ள மக்களுடைய நலன்கள் போன்ற பலப்பல பிரச்சினைகள் தலைக்குமேல் இருப்பதால், மக்களுடைய கூக்குரல் ஆட்சியாளருக்கு எட்டவேண்டியிருப்பதால் இன்றையதினம் பல கட்சிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. பொது மக்களைக் கருத்தில் கொண்டால் மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைய வேண்டியதுவசியம். அதன் காரணமாக நல்ல பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான இடமேற்படும். இந்த நாடு முன்னேற ஐந்து வருஷத்திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் திட்டங்களில் மக்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்வது அவசியம். அந்தத் திட்டங்களினால் மக்களுக்கு நன்மை உண்டா, இல்லையா; அவைகளில் அடிகள் பங்கெடுத்துக் கொள்வது அவசியமா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள சாதாரண 90% மக்கள், இந்த நாட்டின் ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் ஒரு அங்கம் வகிக்கவேண்டிய அவசியம் இருப்பதை நம் ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த அடிப்படையில் மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்பட்டால், இந்த தேசத்தின் அன்திவாரமானது நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டு, இந்த தேசம் சரியான பாதையில் செல்வதற்கு நாம் முதல் அடி எடுத்து வைத்தவர்களாகச் சொல்லலாம். இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துப்பார்த்தால், இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர் களும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தத்தையும் பிரேரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I now fix a time-limit of 10 11-08
minutes for each hon. Member. The hon. Member Sri Vinayakam a.m.
may now speak.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு என்னை தமிழில் பேசும்படி அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். திருவாளர் நம்பியார் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். அதற்குப் பல காரணங்கள் உள். மொழி அடிப்படையில் மக்களைப் பிரித்தாட்தான் அனைவரும் சுதந்திரமாக, சுமுகமாக வாழமுடியும். இன்று மலையாளத் தாரில் ஒரு சிலர் சென்னை மாகாணத்தில் சிக்கி இருக்கிறார்கள். அதேபோல் அவர்களுடைய பகுதியிலும் தமிழர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மலையாள அங்கத்தினர்கள் சிலர் இந்த மாகாணத்தோடு இணைந்திருப்பதற்காக இன்று நடவடிக்கைகள் பூராவும் ஆங்கிலத்தில் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவர்களை நம் மாகாணத்திலிருந்து பிரித்து அனுப்பவேண்டுமென்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அதேபோல் நாம் அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அவர்களுடைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் பகுதியை நம் மாகாணத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். தமிழர்கள் வாழும் பகுதியான சித்தூர் இன்று ஆந்திராவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விடுதலை அடைவதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர்கள் செய்துகொண்டேவருகிறார்கள். ஆனால் ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு அங்கு வாழும் தமிழர்களுக்கு ஆந்திர சர்க்காரால் தரப்படும் தொல்லைகளை வருணித்து முடியாது. முதலில் அங்கு தமிழ் பஞ்சாயத்து போர்டு தரப்படவில்லை. தமிழ் மக்கள் அங்கு பெருவாரியாக இருந்தும் கூட கடிதப்போக்குவரத்துக்கள் எல்லாம் ஆந்திரத்தில் தான் இருக்கவேண்டும். தமிழில் கூடவேசூடாது என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. 10 அங்கத்தினர்களில் 9 அங்கத்தினர்கள் தமிழர்களாக இருந்தும் கூட இவ்வாறான பல தொல்லைகள் அங்கு வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் மொழி அடிப்படையே முக்கியமான காரணம் என்பதை நன்கு அறியலாம். இதை

[Sri K. Vinayakam]

[6th May 1954]

சபையார் அறியவேண்டு மென்பதற்காக எடுத்துக் காட்டுகிறேன். வாணொலியில் தமிழர்களுக்கு வசதியே செய்துதரப்படவில்லை. ஆந்திர பிரிந்த பிறகு ஆந்திரர்களுக்குத் தான் வாணொலியே தவிர தமிழர்களுக்கு அல்லவென்றும். அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குச் செல்லவேண்டும் என்றும் ஆந்திர சர்க்கார் அறிவித்தனர். ஆந்திர ஆட்சிக்குப்பின் ஆந்திரம்தான் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, திருச்சி அல்லது சென்னை நிலையத்தை திருப்பிக்கொள்ளக்கூட வசதி செய்து தரப்படவில்லை. பின்னால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. அங்கு இருக்கிற மக்கள் பெரும்பாலோர் தமிழர்கள். அவர்களுக்குத் தமிழ்தான் தெரியும். ஒரு சமயம் ஆந்திர மந்திரி ஒருவர் அவ்விடத்திற்கு வந்தபோது வரவேற்புப் பத்திரம் அவருக்கு வாசித்தளிக்கப்பட்டது. தமிழில் வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்து முடிந்ததும் அவர் சிங்கம்போல் சீறிவிழுந்தார். காரணம் அவருக்குத் தமிழ் புரியாது. இதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதை அவர் உணரவில்லை. ஆந்திரம் தெரியாத மக்கள் எப்படி அவ்வாறு செய்ய இயலும்? அதேபோல் வியாபாரிகளின் சேல்ஸ்-டாக்ஸ் கணக்குகள் எல்லாம் தமிழில் இருக்கக்கூடாது என்றும், ஒன்று ஆந்திரத்தில் எழுதித்தர வேண்டும் அல்லது ஆங்கிலத்தில் எழுதித்தரவேண்டும் அல்லது புரியாத மொழியாகிய ஹிந்தியில் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் உத்தரவிட்டனர். ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாக தமிழில் எழுதிக்கொண்டு வந்த கணக்கை எப்படி மாற்றி எழுதிக்கொடுக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. இதுமாதிரி அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படாததால் அங்கிருக்கும் வியாபாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிட் பெடிஷன் போடுவது என்ற அளவுக்கு முனைந்து விட்டார்கள். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக திருவாளர் கனம் காமராஜ் நாடார் அவர்களும், கனம் ராஜாஜி அவர்களும் இந்தத் துறையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, எழுதி தமிழிலேயே கணக்கை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று மாற்றி உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இந்த சிக்கல் எல்லாம் வருவதற்கு முக்கிய மூல காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மொழிவழி மாகாணம் பிரிக்கப்படாததே ஆகும். ஆகவே மலையாளப் பகுதியிலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளை சென்னை மாகாணத்தோடு சேர்த்து அமைத்துக்கொண்டு மலையாளிகள் அனைவரும் ஒரு தனி மாகாணம் அமைத்துக்கொள்ள நாம் தூண்டுதலாக இருக்கவேண்டும். ரீ-ஆர்கனைசேஷன் வந்து மாற்றி அமைக்கும்போது அவ்வாறு செய்யட்டும். அதற்குள் நாம் மொழிவழி மாகாணம் பிரித்துக்கொள்வது நல்லது. அவ்வாறு ரீ-ஆர்கனைசேஷன் வந்து மொழிவழி மாகாணமே பிரிக்கக்கூடாது என்று சொன்னாலும் நான் வியப்படைபவனாகட்டேன். அங்கிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் பரந்த நோக்க முனையவர்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் நாம் நம்பிக்கை வைக்கமுடியாது. நாமே நம்முடைய எண்ணம் இப்படி என்பதைத் தெரிவித்து அதன்படி செய்துக்கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. தயவுசெய்து அவ்வாறான முடிவுக்கு வந்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பவேண்டும். இன்னொரு சர்ச்சையும் ஏற்படக்கூடும். அதாவது தென் மாகாணம் என்று பிரியவேண்டுமென்றும், அதிலே தமிழகமும், மலையாளமும் கலந்திருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு யோசனை சில குறிப்பிட்ட பிற்போக்கானவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கின்றேன். மலையாள நாடு தனியாகப்பிரியவேண்டும். தமிழ் நாடு தனியாகப்பிரியவேண்டும். இன்று எங்கு பார்த்தாலும், எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மலையாளிகள் தான் அதிகமாக அதிகாரம் வகித்து வருகிறார்கள். சீப் செகரெட்டேரியட்டில், சீப் செகரட்டரி முதல் பியூன்கள் வரை, பல டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனர்கள் முதல், கண்டெக்டர்கள்வரை அவர்களே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் தமிழ் நாட்டில் மலையாளிகள் இருக்கக்கூடாது. இதைக் கண்டு மலையாளிகள் ஆத்திரப்பட்டவர்கள். அவர்கள் சொல்லலாம்! ஆன் தி பேசிஸ் ஆப் எபிசியன்சி (On the basis of efficiency) பிரகாரம் எங்களுக்கு கிடைத்துள்ளது என்று. அப்படியானால் தமிழர்களில் திறமைசாலிகளை இல்லையா என்று கேட்கிறேன்? இவர்களுக்கு மட்டும் இவ்வளவு உத்தியோகங்கள் தரப்படவேண்டுமா? இந்த குழப்பங்கள் இனிவராமல் இருப்பதற்கு மலையாளிகளுக்கு இனிமேல் தமிழ்நாட்டிலே உத்தியோகங்கள் கொடுக்கக்

6th May 1954]

[Sri K. Vinayakam]

கூடாது. இருக்கிறவர்களை அதற்காக போகவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு உற்பத்தப்பட்டிருக்கும் ஒப்பந்தங்கள்படி இருந்துவிட்டு போகட்டும். மேற்கொண்டு அதிகமானவர்களுக்கு உத்தியோகம் தராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை வற்புறுத்திப் பேச விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடந்த திருவாங்கூர் தேர்தல் இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவர்கள் எல்லாம் தேசத் துரோகிகள் அல்ல. காங்கிரஸ் எதிர்த்தார்கள். எதற்காக? அவர்களுடைய முக்கிய கோரிக்கையான மொழிவழி மாகாணம் விரும்பியதால் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியும், மற்றத் தலைவர்களும் சொன்னதையும் மறுத்து எதிர்த்து நிற்கின்ற நிலைமை வந்தது. நமது பிரதமர் நேரு, மற்றும் எல்லா காங்கிரஸ் தலைவர்களும் அங்கு சென்று பிரசாரம் செய்திருந்த போதிலும், காங்கிரஸ் கமிட்டி 18 அங்கத்தினர்களுக்கு 14 அங்கத்தினர்கள் பெற்றது. காரணம் தமிழ் மக்கள் தமிழ் நாட்டுடன் சேர விரும்புகின்றனர் என்பதை தெரிவிக்கின்றது. ஆகையால் திருவாங்கூரில் உள்ள 7 தாலுக் காங்கிரஸும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கப்படவேண்டும். அதேபோல்தான் திருத்தணிகை, சித்தூர், புத்தூர் பகுதிகளும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர வேண்டும். அங்கேயும் இம்மாதிரியான தேர்தலுக்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். திருத்தணிகையில் சாதாரணமாக ஒரு தேர்தல் வைத்தும் காட்டினோம். அம்மாதிரி சித்தூர், புத்தூருக்கும் காட்டத் தயார். இந்த விஷயத்தில் காங்கிரஸ் எதிர்த்து ஓட்டுப்போடவும் மக்கள்தயங்க மாட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் நமது இப்போதைய முதன் மந்திரியா யிருக்கும் திரு. காமராஜ் நாடார் அவர்களே நோக்கவந்து பிரசாரம் செய்து, அத்துடன் எங்களுடைய ஒத்தாசையையும் நாடி பிரசாரம் செய்ததினால்தான் காங்கிரஸில் ஒரு ஆந்திரரை நிற்கவைத்தபோதிலும் அவரால் வெற்றிபெற முடிந்தது. ஆனால் இம்மாதிரி ஆந்திரர்கள் நம்மை பல வழிகளிலும் துன்புறுத்துவார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் நாடார் அவர்கள் சொல்லிய ஒரு நல்ல புத்தியையும் அவர்கள் எதிர்த்து இருப்பார்கள்; கம்யூனிஸ்டு களுக்கே ஓட்டம் போட்டிருப்பார்கள். அப்போதே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத் தினராக திரு. ஜீவானந்தம் அவர்கள் ஆந்திரர்களுக்கு என் ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு தேர்தல் வரட்டும். நாங்கள் ஒரு தமிழரை ஷேட்க்கையாக நிறுத்துகிறோம். அவர்களும் ஒருவரை நிறுத் தட்டும். ஏன் பிரகாசமே வந்து நின்றாலும்கூட டிபாசிட் இழக்கும்படி செய்ய எங்களால் முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தை இன்று அங்கு ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் இந்த மொழிவழி மாகாணப் பிரிவினையே ஆகும்.

“இம்மாதிரி மொழிவழி மாகாணம் பிரிக்கப்படாதவரை நமக்கும் கஷ்டம். தமிழ்நாட்டிலே வசிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கஷ்டம். ஆகவே தான் ஆந்திரம் பிரிந்ததைப்போல் மலையாளமும் பிரியவேண்டுமென்று சிபார்சுகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அதே நேரத்தில் அங்கு இருக்கிற தமிழ்ப் பகுதிகளான நாகர்கோவில் போன்ற திருவாங்கூரில் இருக்கும் தமிழ்ப் பகுதிகளை நம்முடைய தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்படவும் சிபார்சு செய்யவேண்டும். அதேபோல் ஆந்திரத்திலிருக்கும் சித்தூர், திருத்தணி போன்ற பகுதிகளையும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க சிபார்சுசெய்யவேண்டும். ஆனால் சித்தூரைப்பற்றி ஒரு தீர்மானம் இந்த சட்டசபையிலே 1953-ம் ஆகஸ்டுமீ 17-ல் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. சித்தூருக்கு ஒரு பெளண்டரி கமிஷன் அமைத்து நாம் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவது என்று அப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கத்தினராக இருந்த திரு. பிரகாசம் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போது அமைச்சராகிவிட்ட காரணத்தினால் பொது மக்களுடைய செல்வாக்கு வேண்டியதில்லை என்று நினைத்து சில தினங்களுக்கு முன் பத்திரிகைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ‘a Thiruttani business’ என்று எழுதியிருக்கிறார். அதாவது திருத்தணி வியாபாரம் அல்லது விவகாரம் என்று நினைத்துக் கொண்டு எழுதியிருக்கிறார். சென்னைக்கு முன்னால் பாத்தியதை

[6th May 1954]

11-20 *SRI K. P. GOPALAN :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഏറെനേസസ് ഹിതൻ ശ്രീ ടി. ഡി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ കൊടുവണിയിലുള്ള ഈ പ്രമേയത്തെ ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടിയാണ് ആൻ. പിന്താങ്ങുന്നത്. ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് കൊടുവണ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്ന നിയുക്തിയില്ല. ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് പറയുകയുണ്ടായി ഇതിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നാണ്. ആൻ മോദിക്കുന്നു ഫുഞ്ചിക്ടന്റയിൽ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമ്മേളനം.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“കമ്മറിയെ നിയമിക്കുന്നതാണ് ആൻ പവർബ്ലി.”

* **SRI K. P. GOPALAN** :—“ കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുവെന്നാണ് എന്റെ കരുതൽ. ഐക്യകേരളം മലയാളികളുടെ ജന്മാവകാശമാണ്. ഐക്യകേരളം വേണോ വേണ്ടതോ എന്ന് ആശയത്തിന്റെ ഒരു കമ്മിറ്റിയും വെച്ചേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതു മലയാളികളുടെ ജന്മാവകാശമാണ്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു ആ ജന്മാവകാശം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അയാൾ അതു പിടിച്ചുവെക്കുക എന്ന ചെമ്പുനമ്പാള കാഴ്ചയിൽ എനിക്ക് ശോകം സംഭവമില്ല.

6th May 1954]

[Sri K. P. Gopalan]

പ്ര. “എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഈ കേരളസാമ്പ്രദായംവേണമെന്ന ആശയം വാദിക്കുന്നത്? ഇവിടെ ചില ബുദ്ധമതപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പറയുകയുണ്ടായി എവിടെ നോക്കിയാലും മലബാറിലെ ആളുകൾതന്നെയാണ് കാണുന്നത് എന്ന്. ശരിയാണ്. മലബാറിലെ ആളുകളെ പല രാജ്യങ്ങളിലും കാണാൻ സാധിക്കും. ആയിരക്കണക്കിന് ഏകദേശം മലബാറിലുനിന്നു അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ് സാധിക്കും. ജീവിക്കാൻ മാത്രമല്ലാതെ എത്രയെത്ര ആളുകളാണ് മലബാർ വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നതിന് കണക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ആശയം പറയുന്നത് ആശയം ഐക്യകേരളം വേണമെന്ന്. മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ജീവനും സാമ്പ്രദായികവിരുദ്ധം വേണ്ടിയാണ് ആശയം ഐക്യകേരളം വേണമെന്നു വാദിക്കുന്നത്.

[illegible]

“കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ സാമ്പത്തിക ദിഗ്ഭയാന്മാർക്കായിട്ടുള്ള ഒരു വാടക വാടക നിയമം. അതിനോട് യോജിക്കാൻ ആർക്കെങ്കിലും തയ്യാറായില്ല. തിരു-കൊച്ചിയുടെ ആകെ യുദ്ധ വാടക 18 കോടി രൂപയാണ്. അതേസമയം എറണാകുളം പ്രവിഷ്യാറ്റിന്റെ വകയായ കണ്ണൂർ പോർട്ട് കമ്മ്യൂണിയുടെ ഒരു കെട്ടിടത്തെ പാലംമാറ്റം ഏകദേശം 18 കോടി രൂപയാണെന്നും. ഒരു കേരള സ്റ്റേറ്റിൽ ഈ നിയമം നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള അതിനുള്ളിൽ. കേരള സംസ്ഥാനം വന്നാൽ പ്രവിഷ്യാറ്റിന്റെ ഈ സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുത്തു ദേശീയവൽക്കരണം വരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് കൗതുകത്തിന് എറണാകുളം സംഭവമില്ല.

“தமிழ்நாடு கோள்மெய்யு” பாதிவாயாபு, ஸரி, உபவாயு மெய்யு கோள்மெய்யு
பாதிவாயாபு, ஸரி, தி.ய-கொழி கோள்மெய்யு” பாதிவாயாபு ஸரி ஊகேஜ
ஸ-ஸமநபாஜஸை ஹிதிகார் வையுபுபுதமன தோன நிபு. காரண ஐந்நுந்
நாக்கனத் கோள்மெய்யு” தாநயாண் ஊகேஜஸை ஜகன்குஜை டிமித் வெகித்குஜு.
‘மெய்யு’ ஐகாபுதிகத் வ்யுதகாய கரு நயம் உணாயிநிசேகஜு ஸுபவ
மான். ஊ ப்ரமேயம் கரு ப்ரமேயமாயுமான். ஸுபவகாஜு ஹிதிக-பககமெய்யு
காள்மெய்யுமோ உஜு கேஜகூதாஜை ஊ ப்ரமேயஸை ஹிதிகாயு ஸுபவகூதிககாயு
ஹிதிககூதிகாயிதனை பாஜாக்காயு வோனகென ஸுந் ஸகிதிககாயு.

“ஹெக்டேகேரத்தினு ஸபரம் காவலர் நிகழூர் ஸாயிகளென மாலுஜு, கேடு
 சாவுஜு கௌரணை பகலிபெருகாந்ருதி ஸாமின கழியுமெனாண்” ஹடர்
 பிசைநம். கேரத்தினு ஸாநத்திகதேறையுளாவுமென்” மாலுஜு, ஸநேக காவ
 லாபி புறிமாஸ கானாநை கிடகாந ஹுறயே ப்ரஹ்ம ஸார் பர்ஹலிகபெருகயும்
 பைய்யும். மவ்வாபிநெர் ஸ்ரவஸ்யஸ்தைகரிஜும் ப்ரஹ்மஸ்தைகரிஜும் ஸ்தாஸர் இயிசெ
 ஸ்ரவேகஸோசெ ஸம்ஸாஸிகாநாந், பவகை ஸுதுகைாந் ப்ரயோஜனமுநாங்குநி
 கபுநாமாலும். ஸுதுஸ்தை ப்ரஹ்ம ஸார் பவமேந்” ஸாறியுநிபு. மவ்வாபிநெர் ஹு
 யெறு ப்ரஹ்மஸ்தாண் பர்ஹலா கானாநை கிடகாந” ! வெஜ்ஜிபுளாசும்புலம் ஓலிந
 தைகவிகிசுநாபவநை ப்ரஹ்ம ஸாமி பர்ஹலா காதிதீஜும். வெஜ்ஜிபுளாசும்புலம் பிபு
 வபெஜும் கேடரியு ஜிளககைாந் துநி நலியுகைாந்லிகாந. ஸாமினம் யவொந
 புலிநலாபும் உசாபிதீபு. நைபிபிபுலு ப்ரஹ்ம மவ்வாபிந ஸம்ஸாஸிபுசெ
 திதாபும் புதகை கயகைமென்” . ஸாமிபுளாசும் பதிளிசைாந் நொலாஸார் பிசி

[Sri K. P. Gopalan]

[6th May 1954]

പെട്ടം എത്രയും ആദ്യകൾ ചരതാടത്തു. എത്രയും ആദ്യകൾ വിട്ടവിട്ട പോകുന്നു. ഇങ്ങനെയും ഗവണ്മെന്റ് ഗോരപുപ്പം വിടുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് ഐക്യകോളം വേണമെന്നും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇത്ര ആവേശത്തോടുകൂടി ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊരു പുരോഗതിക്കു ആവശ്യമായ പദ്ധതിയുണ്ട്. ഒരു കേരളസമൂഹവ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി യാതൊരു നടപടികളും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മലയാളത്തിൽ ഒരു നിഘണ്ടു ഉണ്ടാകാൻപോലും ഇതുവരെ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ധനസഹായം പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. മലബാറിൽ വീടില്ലാത്തവരുടെ പ്രശ്നവും വളരെ ഭയങ്കരമാണ്. അതിനു ഒരു സ്കീം ആവശ്യമാണ്. ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം വളരെയുണ്ട്. തമിഴ് നാട്ടിൽനിന്നു വിട്ട ഒരു ഐക്യകേരളം രൂപീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനുവേണ്ടി വിദ്യാഭ്യാസവും രാഷ്ട്രീയപ്രവൃദ്ധിയും കൂടാതെ കേരളത്തിലെ ആദ്യകൾക്കുണ്ട്.

“മലബാറിനെ പ്രത്യേകിച്ചു എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും സംബന്ധിക്കാവുന്നതായിരുന്നു സാധ്യതകൾ വളരെയുണ്ട്. ഷൊർണൂറിൽ ലോഹ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട അങ്ങനെയുള്ള സാധ്യതകളുണ്ട്. നീലമ്പൂരിൽ സ്വർണ്ണഖനി ഉണ്ടാകാം. മലബാറിലെ ഒരു വ്യവസായം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. മലബാറിലെ കരുമുളക് നമുക്കു എത്രയും വേഗം സമ്പാദിച്ചു തരണം. അതുപോലെ തന്നെ റബ്ബർ, കയർ മുതലായ മറ്റു കൃഷി നങ്ങളുടെ കാര്യവും. എത്രയും ഏകദേശം കൃഷി/ഭൂമി തരിശായി കിടപ്പുണ്ട്. അവയെല്ലാം കൃഷിപര്യവർദ്ധനയ്ക്കായി സാധിക്കും. ഇതിനിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം മലബാറിനെ സാമ്പത്തിക മേഖലയായി കരുതുന്ന വാദം അതാത്സര്യമാണെന്നും. ഒരു കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്വം ഉറപ്പായിരിക്കണം. സൈകന്യങ്ങളും. അതിലൂടെ പറയുവാൻ യാതൊരു മാറ്റവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

“പ്രതിമ തീര സംസ്ഥാനം വേണമെന്നു ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം. ശ്രീ ടി. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞതുപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭൂമി വിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ഒരു സംരംഭമാണിത്. ശ്രീ കെ. പി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ, അടുത്ത കാലത്തു പറയുകയുണ്ടായി ഒരു ചെങ്കിണ സംസ്ഥാനമാണുണ്ടാകേണ്ടതെന്നും. തടസ്സമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു നയമായിരിക്കാമത്. തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ തമിഴ് നാട്ടിനോടു ചേർക്കേണ്ടതിനെ ചുറ്റി ശ്രീ വിനയകുമാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞു. തമിഴ് നാട്ടിനോടു ചേർന്നതെന്ന തമിഴരുടെ വാദം ന്യായമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നും. അതുകൊണ്ടാണ് സംഭവിച്ചാൽ പോകുന്നത് എന്ന കാര്യത്തിലും എനിക്കു സംശയമില്ല. ആതാണ് ഈ ചെങ്കിണ സംസ്ഥാന വാദവും പത്തീമ സംസ്ഥാന വാദവുമെല്ലാം തടസ്സമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമുള്ളവയാണെന്നു ഞാൻ പറയാനുള്ള കാരണം. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ സ്ഥിരജനങ്ങൾ ഈ കേരളസംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ആവേശം കൊള്ളുകയാണെന്നു ഞാൻ ഈ സഭയെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുക. ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നു ഈ പ്രമേയം ഒരു ശുപാർശമാത്രമാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയാണു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തീരുമാനം. ഈ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഒരു കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കണമെന്ന കേരള ജനതയുടെ അഭിപ്രായത്തെ സഹജമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ എല്ലാവരും ഈ പ്രമേയത്തെ ഐക്യകണ്ഠമായി പിന്തുടരണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.”

* Sri P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, the idea with which I have tabled this resolution is that the steps proposed in the resolution may be taken as a preliminary step in the direction of the linguistic reorganization of the States in India. The resolution that I originally tabled contained at the end, the following words, viz., ‘that these steps be taken as a preliminary step for the linguistic reorganization of the States in India.’ I do not want to give the impression that if the Malayalam-speaking areas in the State of Madras are integrated with Travancore-Cochin, that will itself be an Aikya Kerala State. I wish to submit

[6th May 1954]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

that that is not my idea. It will only be a preliminary step for the linguistic reorganization of the States in India and incidentally a step in the direction of the formation of a United Kerala State. I know there are Tamil-speaking areas in Travancore-Cochin. In the recent general elections held in Travancore-Cochin the people inhabiting those areas have clearly expressed their view, that they want to get into the Tamil State.

“Sir, it is argued that this resolution is an inopportune one. I want respectfully to submit that this is the most opportune time to move this resolution. Because, a High Power Commission is at present touring the country to collect data about the reorganization of the States in India. At such a time, it is only opportune that the representatives of the people must express their ideas about the linguistic reorganization of the States in India. Sir, a time-limit, viz., 1st October 1954 has been set with a purpose. For, it will take some time for the High Power Commission to complete its work. It is said that the High Power Commission will submit its report only after a few months, and that too will only be a preliminary report, to the Government of India. For the submission of the final report, it will take even a year. Again, for the consideration of that report by the Government of India and the Parliament, it will take some more time. In this manner, it will take quite a long time for the Government to come to a decision in the matter of the reorganization of the States on a linguistic basis. Therefore I say that the Malayalam-speaking areas in the State of Madras may be integrated with Travancore-Cochin as a preliminary step even by October 1st, 1954. I can very well understand why hon. Members Sri Narayana Kurup and Sri Kuttikrishnan Nair are opposing such a move. They are opposed to this move, because the parties to which they belong are opposed to such a move. That is all. The party to which hon. Member Sri Kurup belongs, namely, the P.S.P. in Malabar has said that a new State called the West Coast State, which should include the whole of South Kanara, should be formed. So, he is opposed to the formation of an Aikya Kerala State. I want to point out to him that even the followers of the P.S.P. party to which he belongs are opposed to his idea.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I request the hon. Member Sri Gopalakrishnan to define what exactly he means by ‘Aikya Kerala’ ? ”

* Sri P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ That aspect of the question will be dealt with by me in the course of my speech. But I may tell Mr. Kurup at once that it is not a West Coast State and it will not include the whole of South Kanara. I want to point out that even the followers of the P.S.P. party in South Kanara to which Mr. Kurup belongs are opposed to the creation of the West Coast State including the whole of South Kanara in it. Mr. Karanth, a leader of the P.S.P. in South Kanara, is opposed to the formation of a West Coast State. I am sorry hon. Member Sri Kolkebil is not here. If he were here now, I am sure

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [6th May 1954]

he would have argued that South Kanara should not join the proposed West Coast State, but should join the Mysore State along with other Kannada-speaking areas and that a Samyuktha Karnataka State should be formed. Naturally, that type of aspiration is visible all over India and everywhere people want that the States should be reorganized at an early date on a linguistic basis. Sir, the Malabar Pradesh Congress Committee has passed a resolution that a Southern State may be formed by integrating the Travancore-Cochin State with the Madras State. This is the view expressed by Sri Kuttikrishnan Nair also. But, even the Congressmen in Tamilnad are opposed to such a move. Thus, both these ideas, viz., the formation of a West Coast State and the formation of a Southern State are against the wishes of the people and it can very well be proved. Therefore the formation of an Aikya Kerala State is the only alternative.

"Hon. Member Sri Kurup wanted to know what exactly I meant by 'Aikya Kerala' and what would be the boundaries of the Aikya Kerala State. A principle can be laid down as to how to demarcate the States on a linguistic basis. I think the village should be the unit which should decide whether it should belong to one State or the other, and the deciding factor should not be the taluk or the district. If the majority of the people inhabiting a particular village speak Malayalam, naturally that village should go to the Kerala State if it is contiguous to it. Similarly, if the majority of the people inhabiting a particular village speak Tamil, naturally that village should go to the Tamil State if that village is contiguous to it. On this basis, a clear demarcation of the States can very easily be done. So, I don't think this will be a difficult question.

"Sir, another argument advanced against the formation of the Aikya Kerala State is that Malabar will be an economic liability to the State of Travancore-Cochin. This argument will fall through if only we take the correct facts into account. Malabar and other Malayalam-speaking areas in this Madras State are intrinsically very rich by themselves. But, the Madras State as it had been constituted by the British had in the past completely neglected the Malayalam-speaking areas. Even assuming for argument's sake that Malabar is an economic liability, I must point out that it is due to the fact that Malabar was neglected for a long time in the past. If only Malabar is properly and well attended to, I am sure that Aikya Kerala will be one of the most prosperous States in the whole of India. Even if it is ruled by the Congress party, it will be one of the most prosperous States with a revenue as big as that of the present Andhra State. It will have a revenue of about Rs. 21 crores. This is equal to the revenue of the Andhra State. Andhra State has a population of 2 crores whereas the proposed Aikya Kerala State will have a population of only 1½ crores. Yet it will have the same amount of revenue as that of Andhra State. This is all what I wish to state at present. I do not want to put forth other arguments as I don't have sufficient time to do it."

6th May 1954]

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose this resolution moved by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar. Sir, I have to oppose it because there is no *bona fides* in the resolution. The wording of the resolution in which the State of Travancore-Cochin is referred to, makes it very clear that this is born out of despair . . ."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of order, Sir. The hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair was just now questioning the *bona fides* in moving the resolution. If that is so, he is imputing motives to the mover of the resolution. Therefore, I invite the attention of the Deputy Speaker to that statement and want a ruling whether it is in order and whether it can be allowed."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not a fraudulent motive which has been imputed. It is only a political motive which is quite parliamentary."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, it is our experience to find people in despair hoping for better prospects again and to get a chance to have their objects achieved. This method has been adopted by the Communists to see whether they will be able to form a Government in any one of the States in India, so that they could implement their policy of setting at naught established Government. Sir, in this connexion, I can assure the hon. Members of this House that though the Communist representatives say that they represent the people of Malabar, I know as a worker that they do not represent in this Assembly the majority of the people of Malabar. I can also assure this House that if a referendum is taken not even ten per cent of the people will vote for Aikya Kerala. I believe that language is not an important factor in deciding the boundaries of States. The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar who spoke just now is himself an illustration of that. He belongs or rather his ancestors belonged to Tamilnad. Even today they speak Tamil in their houses. He talks Malayalam to me but he would talk in Tamil if he meets a Brahman. Yet he claims that Malayalam is his mother-tongue and that a separate State should be formed with Malayalam-speaking people. That is why I say that there is no *bona fides* in the move. The reasons for forming a separate State are not stated in the resolution. The resolution as it stands now is useless. If the resolution is to be useful for the President to act, it must contain certain facts and certain data to prove that it is absolutely necessary to carve out a separate State. Apart from the principle and apart from the words contained in the resolution, there are no grounds alleged which make it absolutely necessary to have a separate State. What I want to point out is that we are not to be carried away by our love of a language, we are not to be carried away by emotions. We have to test the resolution with our intellect and intellectual capacity and see whether it is useful. I stand for a bigger unit. I feel, Sir, that cutting the State into

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [6th May 1954]

small pieces will not be of any help either to Tamil Nad or to Malabar. The physical features of our land are such that a common effort is absolutely necessary to tap the resources of India for the advancement of Tamil Nad, of Kerala and the Kannada-speaking areas. We have to understand that if we form ourselves into separate States, the interests of each of the States will be looked into by the concerned Governments but adjustments towards the needs of other Governments may not be made as we would expect. We know in the case of Mysore State itself, in the matter of water and other amenities, the Madras State has not got the full benefits of her resources. The same thing will happen if Madras is cut into two. Most probably in the areas from where rivers start, there will be quarrels about the possession, quarrels about the use of the resources, etc., and as such, it will not be good either for Tamil Nad or for Malabar.

"We have also to bear in mind that we are able to survive today because we have got the Five-Year Plan. We started with a deficit in food, in mineral resources, and in everything. Now we are able to tide over all those difficulties, because we were able successfully to implement the Five-Year Plan. Unless the next Five-Year Plan is also completed, it will not be possible to make any headway. It is not good for us to waste our energies in these administrative and other matters now. What is required now is that every individual should see that the first and the second Five-Year Plans succeed. It is not in the interests of our State or of any particular State to cut the country into pieces, into small linguistic pieces. We know, Sir, that language is a sheer accident. It is only an accident like the different types of dress that we wear and it is only an accident like the colour of the people inhabiting different parts of the country. It is the civilization behind us, it is our common bonds that have kept us as a separate nation, and that is the most important factor that we have to consider when dividing our land into administrative units.

"So, on merits as well as on facts, this resolution will serve no useful purpose; I oppose this resolution. I also request this House to vote against this resolution. I thank you, Sir, for having given me an opportunity to speak a few words on this occasion."

* DR. K. B. MENON:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the resolution that is moved by a member of the Communist party is not so innocent or so innocuous as it appears. It is very significant that such a resolution is moved by the Communist party. I am not so much interested in discussing in this Assembly the merits of the case as I am interested in discussing the timeliness of the resolution. I feel that the resolution is ill-timed, uncalled for, unnecessary and, if I may add another epithet, mischievous. I feel that it is ill-timed, because the whole issue has been referred by the Central Government to a Commission. If I may use a legal word in a rather loose sense, the whole issue is *sub judice* as

6th May 1954] [Dr. K. B. Menon]

far as the Madras Assembly is concerned. I do accept that the subject may be discussed on public platforms and in party meetings. But for the Assembly to take it up, I believe, is not quite correct nor is it correct for the Assembly to pass a verdict on the issue and prejudge and prejudice the Commission's report.

"Sir, I, therefore, say that the resolution is mischievous. I stick to it and I repeat that the resolution is mischievous. It is mischievous because the Communist party in trying to take political advantage of the position, influence and prestige of the Assembly to further their party ends. We know the Communist party well. The party can hold public meetings but to have brought a resolution here to ask for the verdict of the House and to use that verdict for their party propaganda outside is, I think, very unfair. As far as the Congress party's position is concerned, it is different. It is a much stronger party in the Assembly. The strength of Tamil Nad members here is greater but they have not brought this issue to the Assembly. The resolution has been moved by a Malayalee Member belonging to the Communist party. From the opinions expressed on the floor of the House, it is obvious that Malabar itself is divided on the issue. But I am not here concerned with the merits of the case.

"Sir, reference was also made to the attitude of the Praja Socialist party to the question of linguistic provinces by an hon. Member of the Communist Party. I wish to correct that Member and tell him what the decision of the Praja Socialist party on this subject is. The Praja Socialist party is not opposed to a linguistic division of the country but is of the opinion that language alone should not be the sole and exclusive basis of division. We are certainly interested in the unity of our country and we do not want any step to be taken that will in any way endanger the safety and security of our country. We are also interested in the viability or the finances of the States so carved out. We are further interested in another fact which is commonly ignored and that is that we should not, by a redistribution of the States, make our Democracy a farce. We must remember that the linguistic groups should all be of equal strength and of equal size. Democracy is Government by the counting of hands and votes. When the linguistic States are not of the same size, the State that has a majority in the Parliament will dominate other units. Therefore, it is very necessary to maintain equal strength of individual States in the Federation. If States are formed on a linguistic basis their strength should be so adjusted as to make them equally strong in the Union. These are the considerations that weighed with the Praja Socialist party in taking the decision that the party took. We are not opposed to linguistic division.

"Now, Sir, I have one more point to make and that is about Malabar itself. It has been said here that Malabar is a liability on the Madras State. May be, it is a liability on the Madras State. But we must admit that we are all citizens of one country. If we

[Dr. K. B. Menon]

[6th May 1954]

are a liability, it is the duty and responsibility of the Union to take care of our interests. I am quite sure that if there is a division based on language, if a Kerala State is carved out and if that State is found deficient in any manner, the Union will take care of it by providing it with finances from other States as it does in the case of Coorg which is a Commissioner's Province. We are after all citizens of the same Indian Union and I hope the Union will help all its citizens. The further mischief this resolution has done is that it has thrown an apple of discord on the floor of this Assembly. It has given rise to expression of opinions that could have been avoided. I know and I feel that the relations between the majority and the minority groups in the Assembly have always been very cordial and I wish that that cordiality would be maintained. It is an accident of history that has brought us together in this Assembly and made us speak with one another. We should not forget that. We should not also forget the fact that even if we turn a new page in history and are going to have separate States for ourselves, still our fates will be linked together because we are members of a common Union. Let us continue to move with the same amicability with which we have been carrying on up till now until the Central Government, which will decide the destiny of the States, take a decision in the matter. If the decision is for us to separate, let us separate as friends. If the decision is for us to continue together, let us sit together and work for the welfare of the people who are entrusted to our charge. Sir, here I must also pay a compliment to our Tamil Nad comrades and friends, who are in a majority in this House, that they have never said anything here that might in any way make the minority group feel ill at ease. That is to their credit and I wish that the minority groups will not say anything which will provoke opposition from others. If the resolution has achieved anything, it is that it has provoked the opposition to say what I said just now should have been avoided and this is why I called it mischievous."

(At this stage the Speaker resumed the Chair.)

11-57 SRI P. JEEVANANDAM:—“கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தோழர் ஸ்ரீ டி.வி. நாராயணன் நம்பியார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தின் மீது இரு தரப்பிலிருந்தும் பல அங்கத்தினர்கள் மிக விரிவாக பல அம்சங்களையும் அலசிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

“முதல் முதலாக மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் எல்லா வற்றையும் எடுத்து ஆராய்ந்து பேசுவதற்கு முன்பு நான் ஒரு விஷயத்தை மாதிரி கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோர் முன்னிலையிலும் வைக்க விரும்புகிறேன். கனம் குட்டிசுருஷண நாயர் எழுந்து பேசினபோது அவர் பரிசுத்தமாக இந்த ஐக்கிய கேரள அமைப்பை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். அவர் தக்கிண ராஜ்ய அமைப்பை விரும்புவார். ஆகவே அவ்வாறு அவர் பேசியதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அவர் கேட்கும் தக்கிண ராஜ்யம் சரியா, நியாயமா என்பதையெல்லாம் நான் பின்னர் சொல்கிறேன். தக்கிண ராஜ்யம் வேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் சொல்லும் வாதங்கள் எல்லாம் உலகறிந்தது.

“அதற்கடுத்தபடியாக சோஷலிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசும்போது, ‘தாங்கள் மொழிவழி மாகாண அமைப்புக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. இருந்தாலும் இந்தக் தீர்மானத்தைக்

6th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

கொண்டு வந்தவர்களின் நோக்கம் உண்மையானதல்ல. கட்சிப்பற்றற்ற நிலையில் அதை அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. தங்கள் கட்சிக்கு ஆதரவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்,” என்று சொன்னார். மொழிவழி மாகாண அமைப்புக்குப் பிரஜா சோஷலிஸ்டுக்கட்சி எதிராக இல்லையென்பதும் தெரியும். அதேசமயம் மலையாள சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மொழிவழி அமைப்புக்கு எதிராக இருப்பதும் தெரிந்த சங்கதி.

“நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது இது தான். நெடுங் காலமாக நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் தீர்க்க தரிசனத்தோடு நம் கையில் குடியாட்சி வந்தால் நம் நாட்டின் அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டும், Federal States என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல எந்தந்தப்பகுதி எந்தந்த மொழிவாரி ராஜ்யத்தோடு இணைத் திருக்கவேண்டுமென்பதற்கு பல அழகான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவற்றிலிருந்து சிலவற்றை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் சபையின் முன்பு பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். முதலில் காந்தி யடிகளின் கருத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

“இந்த தேசம் விடுதலை அடைந்த பிறகு, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் இருப்புபிடியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்றபிறகு இந்திய நாட்டில் வாழும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் நல்லுக்காகவும், ஒற்றுமைக்காகவும் ராஜ்யங்களை எப்படி புனர் நிர்மாணம் செய்வது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லி, ராஜ்யங்கள் எல்லாம் மொழிவாரியாகவே அமையவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொன்னது நம் நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மக்களை ஒன்று படுத்துவதற்கு அவசியம் என்று உணர்ந்தே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் புதிய அரசியல் சட்டத்தை இந்தியாவுக்கு அமைக்கும் பொருட்டு இந்திய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்ய சைமன் கமிஷனை அனுப்பிற்று. சுதந்திர உணர்ச்சிமிக்க இந்தியா, இந்த சுவாலை ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களுக்கான ஒரு அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரிக்க பண்டித மோதிலால் நேரு தலைமையில் ஒரு சர்வகட்சி மகாநாடு கூட்டப் பட்டது. அதற்குத் தலைவராக நமது மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ பண்டித நேரு அவர்கள்தான் அந்த கமிட்டிக்கு காரியதரிசியாக இருந்தார்கள். அம்மகா நாட்டில் மொழிவாரி ராஜ்ய அமைப்புக்கு, ஆதரவான கருத்துக்களை மிக தீர்க்கதரிசனத்தோடு கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியிட்ட ரிப்போர்ட்டி லிருந்து முக்கியமான விஷயங்களையெல்லாம் எடுத்து ஸ்ரீ டி.வி. நாராயணன் நம்பியார் தன் பிரசங்கத்தில் சுட்டிக்காட்டினார். நான் அதில் கண்டுள்ள அத்தியாவசியமான ஒரே ஒரு விஷயத்தை மாதிரி சபையின் கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“Hence it becomes most desirable for provinces to be regrouped on a linguistic basis. Languages as a rule correspond with the special variety of culture, of traditions and of literature in a linguistic area. All these factors will hold in the general progress of the province.

“இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது சர்வகட்சி மகாநாடு. அந்த மகா நாட்டில் குழுமியிருந்தவர்கள் பழுத்த தலைவர்கள்; சிறந்த தேசாபிமானிகள். கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும்கூட நாட்டின் வருங்காலத்தை நன்கு எண்ணிப்பார்த்து, தீர்க்க தரிசனத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையோர் அனைவரும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

“இதற்குப் பின்னால் நம் கையில் அதிகாரம் வந்தது. அப்பொழுது 1948-ம் வருஷம் கூடிய ஜெயப்பூர் காங்கிரஸ் மகாசபையானது மொழிவழி அடிப்படையில் மாகாணங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது. அந்தக் கமிட்டியில் காலஞ்சென்ற சர்தார் வல்லபாய் படேல் இருந்தார். ஸ்ரீ பட்டாபி சீதாராமைய்யா இருந்தார். இந்திய நாட்டு முதல்மந்திரி பண்டித நேரு அவர்களும் இருந்தார். 1948-ம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதத்தில் கூடிய இக் கமிட்டி என்ன கூறிற்று.

[Sri P. Jeevanandam]

[6th May 1954]

"Nevertheless if there is a strong and widespread feeling in the areas for the linguistic province, a democratic government must ultimately submit to it unless there is grave danger to the State.

"இந்திய யூனியன் சர்க்காருக்கு பயங்கரமான ஆபத்து எதுவும் இல்லாவிட்டால் மக்களிடையே மிகப்பெருவாரியான அளவுக்கு மொழிவழி மாகாணம் அமைந்தேயாகவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி வலுக்குமானால் மொழிவாரியே ராஜ்யங்களை அமைக்கத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லிற்று. அதேபோல,

"We realise that there is not only a strong feeling but also much merit behind these proposals for the formation of Andhra, Kerala, Karnataka and Maharashtra provinces. We also realise that some of the linguistic areas notably Kerala and Karnataka have rather suffered in the past for their association with the larger multi-lingual provinces.

"என்று கூறியிருக்கிறதென்றால் இந்தக் கருத்துக்கு முரண்பட்ட கருத்துக் களை எந்த தேசிய வாதியும் எதிர்க்க முடியாது. இவைகளை ஒப்புக்கொள்ளாம விருப்பதற்கு இடமேயில்லை. அபிப்பிராயபேதம் இருந்த பிறகும் கூட இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை கம்ப்யுனிஸ்டுக்கட்சி அங்கத்தினர் பிரேரித்தார் என்பதற்காக எதிர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்தான் கட்சித் துவேஷத்தோடு இப்பிரச்சனையை அணுகுகின்றார் என்பதை நாம் உணர்வோம். எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் அது ஏதாவதொரு கட்சியின் சார்பாகத்தானே வரவேண்டும். ஆகவே அது எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அதன் கருத்து உண்மையானதாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை முதலில் உங்களுக்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

"ஏற்கெனவே நான் ஸ்ரீமான் குட்டிசுருஷண நாயர் தங்கிண ராஜ்ய வாதி என்று சொல்லிவிட்டேன். இன்னும் சிலர் மேற்குக் கடற்கரை மாகாணம் வேண்டுமென்கின்றனர், கன்னியாகுமரியிலிருந்து, பாசராமன் கோடாலியை விட்டெறிய அது கோகர்ணத்தில் போய் விழுந்தது என்று கதை சொல்லி அதனால் கன்னியாகுமரியிலிருந்து கோகர்ணம் வரை தங்களுக்கு வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கேளப்பன் கேட்டால் தமிழ்ப்பன் கொடுத்து விடுவானு என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதெல்லாம் மக்களுடைய கருத்தல்ல. மக்கள் பக்கத்திலிருந்து அவர்கள் கருத்தை இவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதாக ஆகாது. சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து ஆந்திரமாகாணம் பிரிந்து விட்டதினால் சென்னை ராஜ்யத்தின் விஸ்தீர்ணம் குறைந்துவிட்டது. ஆகவே இதர மலையாளப் பகுதிகளையும் சென்னையோடு சேர்த்துவிட்டால் சென்னையின் விஸ்தீர்ணம் சரியாகப் போய்விடுமென்று சொல்வது வக்கீலின் வாதம். இம்மாதிரி ஸ்ரீ குட்டிசுருஷண நாயர் சொன்னால் அதில் வக்கீலின் வாதம்தான் பிரதிபலிக்கிறது. நாட்டு மக்களின் எண்ணம் பிரதிபலிக்கவில்லை. வக்கீல் என்றால் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. காந்திஜியும் சி. ஆர். தாணும் வக்கீல்கள் தான். ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருவும் ஒரு வக்கீல்தான். இருந்தாலும் இவர்கள் ஒரு சகம்; டி. ஸி. ராஜ்யத்தையும், எஞ்சியுள்ள சென்னை ராஜ்யத்தையும் இணைக்கவேண்டுமென்று எந்தத்தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அது சுயநலத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டுவரலாமே தவிர மக்களின் எண்ணம் அதில் கொஞ்சம்கூட இல்லையென்று சொல்வேன். இதற்கு இவர்கள் சொல்லும் வாதம் என்ன? மலையாள ராஜ்யம் சென்னையிலிருந்து பிரிந்துவிட்டால் இதன் விஸ்தீர்ணம் குறைந்துவிடுமென்பதுதானே. டி. ஸி. ராஜ்யத்தோடு இணைந்துள்ள தமிழ் பிரதேசத்தை தமிழகத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் இதன் விஸ்தீர்ணம் சரியாகப்போய்விடுகிறது. அதேபோல

6th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

புதிய மலையாள ஜில்லா டி. ஸி. யோடு சேர்வதால் டி. ஸி. ராஜ்யத்திலிருந்து தமிழ் பிரதேசம் பிரிந்தாலும்கூட அதன் விஸ்தீர்ணமும் குறையாது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"ஆகவேதான் தோழர் ஸ்ரீ டி. ஸி. நாராயணன் நம்பியார் அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் மலையாளம் பேசப்படுகின்ற பிரதேசத்தை திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்த்து ஒரு ஐக்கிய கேரள ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டுமென இந்தச் சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து, இந்தச் சர்க்கார் இந்திய ஜனாதிபதிக்கு அந்தச் சிபார்சை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அப்படியே பார்த்தால் அந்தத் தீர்மானத்தில் குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவேதான் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மலையாளம் பேசும் பகுதிகள் திருவாங்கூர் கொச்சியோடு இணையும்தோடு, திருவாங்கூர் கொச்சி பிரதேசத்தில் இருக்கும் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்கள் தமிழகத்தோடு அதாவது சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேரவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை தோழர் ஸ்ரீ கல்லியாணசுந்திரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவும் ரொம்ப நியாயமான திருத்தமாகும். அதேசமயத்தில் சென்னை ராஜ்யத்திலும்கூட, திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலும்கூட இன்னமும் இந்திய சர்க்காரின் ஆட்சிக்குள் வராத அன்னிய திட்டப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக கேரளத்தில், மலபாரில், மாலியும், தமிழகத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள காரைக்காலும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள புதுச் சேரியும் இருக்கின்றன. இந்த மாலி மலபாரோடும், காரைக்காலும் புதுச் சேரியும் சென்னை ராஜ்யத்தோடும் சேரவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைத் தோழர் கந்தசாமி கொடுத்திருக்கிறார். தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயக மெல்லாம் ஒரே ராஜ்யமாகத் திகழவேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் கொடுத்திருக்கிறார். இதுவும் சேர்ந்தால்தான் மொழிவழியாக தென்னாட்டை பிரித்ததாக ஆகும். ஆகவே இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும்போது நம் எண்ணம் சரியான முறையில் ஈடுபடுகின்றது. அவரவர்கள் அவரவாது மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் இவைகளின் அடிப்படையில் சேர்ந்துவாழ சந்தர்ப்பம் அளிப்பதுதான் ரொம்பவும் நியாயமானது. இதை எதிர்க்க இடமேயில்லை. எதிர்ப்பு இருக்கவேண்டிய அம்சமும் இல்லை.

"மொழிவழி மாகாண அமைப்பை எதிர்க்கின்றவர்கள் பெரும்பாலோர் ஒரு விசித்திரமான எதிர்ப்பை கிளம்புகிறார்கள். அதாவது இம்மாதிரியாக பலபல மாகாணங்கள் பிரிந்தால் அது இந்திய தேச ஒற்றுமையையே பாதிக்கும் என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. மொழிவழி மாகாணம் அமையவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள், இந்திய யூனியன் ஆட்சியிலிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று எங்காவது சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தியாவின் பூர்ண ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையுண்டு. இந்தியா பூர்ணமாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். வட நாடு, தென்னாடு என்ற பிரிவை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்று அவர்கள் கோரவில்லை. வடநாட்டுப் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு தமிழகம் தனித் தமிழகமாக விளங்கவேண்டுமென்று கனம் கோவிந்தசாமி நாயகரைப்போன்றவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

"இன்றைக்கு மொழிவழியாக மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றவர்கள் யாரும் இந்திய யூனியனிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தங்கள் மொழி வளரவேண்டும், தங்கள் கலாசாரம் வளரவேண்டும், தங்கள் ராஜ்யப்பகுதி முன்னேற்றம் அடையவேண்டும். அப்படி அப்படியே ஒவ்வொரு ராஜ்யமும், அதன் மக்களும் முன்னேற்றம் அடைந்ததால் பாரதம் பூராவும் முன்னேற்றம் அடைந்ததாக ஆகும். பாரத நாட்டுமக்கள் அனைவரும் இந்த உயரிய கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டுதான் மொழிவழியே ராஜ்யங்கள் அடைந்தாக அமையவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக நம் நாட்டுப் பெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் வற்புறுத்திவந்திருக்கிறார்கள். பல பல கூறுகளாகப்

[Sri P. Jeevanandam] [6th May 1954]

பிரிந்து ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக நின்றால் இந்தியாவுக்கே பலவீனம் என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோருவதெல்லாம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் பிரிக்கப்பட்ட ராஜ்யங்களை எல்லாம் மறுபடியும் மக்கள் கருத்தை அறிந்து அவரவர்களுடைய மொழி கலாசாரம் இவற்றின் அடிப்படையில் பிரிக்கவேண்டுமென்பது ஒன்றே தவிர இந்திய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து வாழவேண்டுமென்பது அல்ல; இந்தக் கருத்துப்போராட்டத்திற்கு அன்றைக்கே சர்வகட்சி மகாநாட்டில் விதை தூவப்பட்டுவிட்டது. கைக்கு அதிகாரம் வந்த பிறகும் கூட, நாட்டின் நலனை எண்ணி தீர்க்க தரிசனம் மிக்க தலைவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கருத்தை ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள். ஆகவே இனி அபிப்பிராயபேதத்திற்கே இடமில்லை. மக்கள் ஆட்சியில் மக்கள் விருப்பப்படியே மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். இவைகளின் முன்னேற்றமே இந்திய சர்க்காருக்கு மிக அதிகமான வலுவை அளிக்க வல்லது. அதற்கு மேலும் இன்னொரு விஷயம்.

“பாதுகாப்பும், பட்டாளமும் மத்திய சர்க்கார் கையிலிருக்கிறது, ராஜ்ய சர்க்கார் கையில் இல்லை. இவைகள் ராஜ்ய சர்க்கார்களின் கையில்தான் இருக்கவேண்டுமென்று யாரும் விரும்பவில்லை. ஆகவே மொழிவழியாக ராஜ்யங்கள் அமைப்பதினால் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் வர வழியில்லை.

“அடுத்தபடியாக திருவாங்கூர் கொச்சியோடு சேர்ந்துள்ள தமிழ் பிரதேசத்தை சிலர் நாஞ்சில் நாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. நான் நாஞ்சில் நாட்டைச் சேர்ந்தவன்தான். இந்த நாஞ்சில் நாடு நீங்கலாக வேறு பல பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, திரு-கொச்சியிலுள்ள தோவானை, அகஸ்தீஸ்வான், கல்குளம், விளங்காடு, செங்கோட்டை ஆகிய தாலுகாக்களும், நெய்யாற்றங்கரை, தேவி குளம், பீரமேடு, சித்தூர் தாலுகாக்களிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்களும் தமிழகத்தோடு சேரக்கூடாதென்று சொன்னால் அதை யாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. இது நியாயமற்ற வாதம். மலையாளம் பேசும் பிரதேசம் எப்படி திருவாங்கூர் கொச்சியோடு இணைந்தாகவேண்டுமோ, அதைப்போலவே தமிழ் பேசப்படும் அந்தப் பிரதேசங்கள் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தேயாகவேண்டும்.

“இந்தத் தீர்மானம் ரொம்பவும் நியாயமானது; அவசியமானது. இதை எதிர்க்க எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் இருக்க வழியில்லை. கட்சி மனப்பான்மையோடு இதை எதிர்ப்பது சரியல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த ஒரு கட்சியாவது கொண்டு வந்தேயாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சுயேச்சை அங்கத்தினர்தான் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். ஆகவே கட்சி மனப்பான்மையோடு பாராமல், தீர்மானத்தின் அவசியம், முக்கியம் எவ்வளவு என்பதை உணர்ந்து ஒருமுகமாக இதை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10 Mr. SPEAKER :—“ Before I call the Hon. Minister, to reply
102. I must tell the House that we will have to sit till 12-40 or so.

“I also wish to make a statement regarding the procedure. This morning when the Hon. Minister moved under Rule 22 a motion for the change of order of business, the hon. Member Mr. Narayana Kurup raised a point of order. I misunderstood him at that time. I think he said that while we could resort to rule 122 it was not necessary for us to resort to rule 22. Then I called him to my room and asked him what he had in his mind while he raised the point of order. He told me that for non-official resolutions Rule 22 cannot be invoked. I must tell the House that even for non-official resolutions Rule 22 can be invoked for change of order of business. I think I have made the position

6th May 1954] [Mr. Speaker]

clear. Simply because the resolution has been balloted it does not mean that the House has no power to change the order. I must make this point clear to the House.

“Now the Hon. Minister may reply to the debate.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, before I proceed to deal with the resolution as such, I should welcome the sentiments expressed by the hon. Member Mr. Jeevanandam with reference to the integrity of the Union of India. He expressed the wish that India should function as a strong Union of various States. The expression of a contrary opinion by a Member sitting in that block I find is a sole and lonely voice. That has not been endorsed by even the hon. Members sitting along with him.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, the hon. Member Sri Jeevanandam represents the view of the entire party.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If he represents the view of the entire party in spite of the contrary view expressed by the hon. Member Sri Govindaswamy, and if he represents the opinion of the hon. Member Govindaswamy also, I doubly welcome it.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, the hon. Member Sri Govindaswamy is not a member of the Communist party. What the hon. Member Sri Jeevanandam said binds the Communist party Members, irrespective of the fact whether they are Malayalees or Tamilians.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Anyhow he is in their company and he is found in their company . . . ”

AN HON. MEMBER :—“ Just as the Hon. Minister is now found in the company of other people.”

(The hon. Member Sri Govindaswamy rose in his seat.)

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is not yielding.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Let me finish the idea and then I will yield to the hon. Member. Anyhow whether he belongs to that party or not, I am glad to find that it was only his lone voice which was heard on the floor of the House that there should be independent States like Tamil State, Malayalam State and Karnataka State and there should be no Union of India as such. I am, therefore, happy about that.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவனல்ல என்பதை அவர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am glad to know about it, Sir. But because he has always been found seated amongst them, I mistook him. I know now his true colour.”

(The hon. Member Sri Govindaswamy again rose in his seat.)

[6th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member may kindly sit down. I am not yielding."

MR. SPEAKER:—"Order, order. The Hon. Minister is not yielding."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"Let him yield, Sir."

MR. SPEAKER:—"How can I make the Hon. Minister yield, when he is not yielding. Order, order."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"கம்ப்யூனிஸ்ட்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதால் என்னை கம்ப்யூனிஸ்ட் என்று நினைத்து என்னுடைய உண்மை 'கலர்' தெரிகிறது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியுடன் யார்யாரோ சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும், காங்கிரஸ் மந்திரி சபைதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் ஒரே பிளாக்கில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதன் காரணமாக ஒருவரை கம்ப்யூனிஸ்ட் என்றோ காங்கிரஸ்காரர் என்றோ புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. மொழிவழி மாகாண அமைப்புப்பற்றி என்னுடைய ஒரே குரல்தான் கேட்கிறது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்னுடைய ஒரு குரல் மட்டுமல்ல; ஆனால், ஸ்ரீ ஷண்முகம் உள்பட திராவிட பராலிமெண்ட் கட்சியிலுள்ள 23 அங்கத்தினர்களின் பல குரல்களாக விளங்கும் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இடித்துக்கூற விரும்புகிறேன்."

AN HON. MEMBER:—"On a point of information, Sir."

MR. SPEAKER:—"I cannot allow hon. Members now to rise on points of information."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"With reference to the resolution that had been discussed at very great length and in great detail, the Government as such are unable to accept the resolution. If we do not approve of the resolution, that does not mean that we stand in the way of the aspirations of the Malayalam-speaking people, if those are in the direction of integration with the neighbouring Travancore-Cochin State. Even the wishes of these people have not been fully and well known as far as this question is concerned and different points of views have been expressed even by hon. Members belonging to that area. The hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair and the hon. Member Dr. Menon and also the hon. Member Sri Kurup who are as good representatives of the people of that area, if not better than others, gave expression to certain points of view. Members belonging to the Communist party as such gave expression to certain other points of view. We are not now concerned here with finding out the actual wishes of the people. Sir, it is not as if nothing has been done for the purpose of the re-organization of the States. The High Power Commission presided over by an ex-Judge of the Supreme Court and who has also occupied the position of the Governor of a 'Part A' State has been appointed and the matter is under the active consideration of that Commission. The views and opinions

6th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

of various bodies and individuals are being obtained by that Commission. Therefore, we have got to see whether this resolution moved on the floor of this House by a Member of the Communist party is necessary at this stage. If it is not necessary, then the question arises why it has been moved and only in that context the point of view expressed by the hon. Member Dr. Menon becomes relevant. Before I go into that aspect of the matter, I wish to point out to the hon. Members of this House that this resolution is not only not necessary at this stage but it is impracticable also to give effect to the resolution. That it is impracticable is within the knowledge of the hon. Members who moved and seconded and supported the resolution. Let us go into the wordings of the resolution. Some hon. Members wanted to put it as merely an expression of opinion of the House. It is not merely an expression of opinion of the House. It means something more. How does the resolution read? It reads thus:

'This Assembly recommends to the Government to recommend to the President of the Indian Republic that the Malayalam-speaking areas in the State of Madras contiguous to the Travancore-Cochin State be integrated with the State of Travancore-Cochin with effect from October 1st, 1954.'

"This is very important. It is not merely an expression of opinion, that it is desirable that the Aikya Kerala should be formed. On the other hand, it is a recommendation to this Government not for the purpose of taking any action by this Government but for the purpose of making a recommendation to the President of the Indian Union. When this Assembly passes a resolution, I am sure this House would expect the Government to implement the recommendation if there is nothing else against that. Therefore, we have to communicate the resolution to the President. When we communicate the resolution, to that extent, we also accept the recommendation and it should be implemented. Otherwise, there is no meaning in passing on the resolution to the President. Do they seriously urge that it is merely an expression of opinion when it is stated that Aikya Kerala should be formed by 1st October? If it be so, do they want to by-pass the High Power Commission which is considering the matter? Is it desirable? If we examine whether they sincerely mean what they have put in in this resolution, I would respectfully submit that it has not been done for the purpose of giving expression to the aspirations of the people and it is not for the sincere purpose of getting Aikya Kerala formed before the 1st October 1954. We are entitled to go a little deeper to find out whether there is any other motive. I shall give you the real intention behind it. If this resolution is to be forwarded to the President of India, will it be possible for the President to implement it and form the Aikya Kerala State before the 1st October 1954? Can this Government take the responsibility of forwarding this resolution and advising the President that it should be possible before 1st October 1954 to form the Aikya Kerala State even though the President himself has constituted a High Power Commission to go into this very matter? Taking all these into consideration, can this Government make a recommendation to the President like this viz.,? 'Do not worry about the Commission you have

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [6th May 1954]

appointed. Let us by-pass it. Whatever might be the wishes of the people and whether they have been ascertained or not, here is a resolution of this Honourable House and you should therefore implement it and form the Aikya Kerala State before 1st October 1954. We cannot do so unless we are not quite serious about it and feel that it need not be implemented. If it is meant that we should express our opinion in regard to the formation of Aikya Kerala, it is quite a different thing and the resolution should have been worded differently. I am sorry to say, Sir, that this Government will not be able to accept this resolution as it stands. Being a responsible body, when we make a recommendation to the President, we should also be convinced that it is capable of implementation. But, if we do realize that it is not possible to implement it and it will go against the very appointment of the High Power Commission and will stand in the way of the various investigations and enquiries which this Commission will be carrying out, then as a responsible Government, we cannot abide by such a recommendation made by this Assembly. We are, therefore, forced to oppose the resolution first and foremost on this ground.

"Then, I come to the point raised by hon. Member Dr. K. B. Menon as to why this resolution has been moved on the floor of this House. I do agree with him that this resolution has been moved by them for party advantage. I am sure the Communist Party members will not misunderstand me because I am past misunderstanding, they know my attitude and to a certain extent I have understood them also and that is why I am saying that they have moved this amendment for party advantage. An hon. Member pointed out that if we are unable to accept this resolution, it would mean that Tamil Members have voted against the formation of a Tamil State and the Malayalee Members have voted against the formation of Aikya Kerala. It cannot be so. Any hon. Member, including those who are for the formation of an Aikya Kerala State can vote against this resolution with a clean conscience because it is an impracticable resolution and is impossible of implementation as it stands."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"Yes, because the vote will be against the Communist Party!"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It has always been the practice and the tactics of the Communist Party that, if a thing is good, they should take advantage of it and tell the people that they were responsible for this good thing. If Aikya Kerala comes into being, it is the Communists who brought it. If independence had come to India, it should be demonstrated to the people that it is the Communists who brought independence and if the Communists did not bring that independence, it could not be independence and should not be taken as independence. This is the attitude they have been taking and it is this very tactics that is being adopted here. The hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar may say that he is an entirely independent Member. Still, with

6th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

whom has he chosen to take sides? Even though he may be an independent, we know his inclinations. Therefore, when Dr. K. B. Menon says that there is some other ulterior motive in bringing forward this resolution, I am inclined to agree with him. Knowing the Communist party and their tactics as we do, there is nothing strange and there is nothing surprising about it. It is not as if by this resolution the Communists are going to usher in the Aikya Kerala State before 1st October 1954 but it is for the purpose of telling the people at large that they are fighting and are carrying on a struggle for the achievement of Aikya Kerala and that if it should ever come into being, it is because of the Communist Party and the Communist Party should get the credit for it. Even in this Assembly, they want to show that the Members belonging to other parties oppose this resolution. This is their real motive behind the resolution and that is why the appeal is made that we should support it strongly and unanimously. There are very many intelligent men in the Communist Party and with great respect, I submit that they understand the implications of this resolution and understanding the implications, if they still press for the passing of this resolution, we cannot but say that they are trying to gain party advantage. Even if the Communists are to press it to a division, it is because they want to show that in the division such and such Members voted against Aikya Kerala and such propaganda could easily be made. In the lives of politicians and in the lives of the representatives of the people, such tests always occur and we have to face them boldly. I am sure the intelligent people of Malabar will be able to understand this if the position is explained to them properly. I, therefore, appeal to all the hon. Members belonging to the Malabar area, that is, all those who are convinced that this resolution is impracticable, to vote against this resolution with a clear conscience.

"Then, Sir, in sponsoring this resolution, though whatever he talked was mostly 'മനസ്സിലാക്കി' for me, I was able to follow his Malayalam to a certain extent. Hon. Member Sri K. P. Gopalan made a particular charge that Malabar had not been fairly treated and for the purpose of getting fair treatment for Malabar it was necessary to have the Aikya Kerala State. May I say, Sir, that as far as we are concerned, we have been trying our best to treat every area fairly and I do not think that whatever else we may be charged with—we may be inefficient and we may not be any good—we cannot be charged with discriminating against Malabar or against South Kanara? It is a false charge and a wrong charge. Any independent tribunal will vouch for our fairness as far as this aspect is concerned and I am glad that Dr. K. B. Menon has expressed clearly that we have done well by the linguistic minorities and other linguistic areas. I may assure hon. Members that as long as we continue to be responsible for the governance of this State, in spite of these various differences of opinion which have been given expression to, we shall continue to treat fairly all the linguistic minorities and all the linguistic

[Sri C. Subramaniam] [6th May 1954]

areas without any discrimination, whether it be Malabar or South Kanara. Let us hope that we will be able to fulfil the promise and the assurance which I am giving to-day.

"I may refer to one other matter before passing on to another important aspect of this resolution. It is with reference to the development of the Malayalam language and the Malayalam culture. We have been giving as much encouragement to the Malayalam language and culture as to others and if there had been any impediment or obstacle in their development, it would have surely been mentioned here. I have absolutely no doubt that this Government representing all the people belonging to this State have given a fair treatment even in respect of the development of languages and the development of culture.

"Then, there is another sore point. If we had wanted to discriminate against Malayalam-speaking people, will it be possible to find so many Malayalee officers in our State? That only shows how fair we have been. If, in spite of this, hon. Members belonging to this area should be ungrateful and say that Malabar has been neglected and that they have been treated in a partial and step-motherly manner, I would only say, Sir,

‘எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உயவுண்டாம் உயவிலலை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு’

AN HON. MEMBER :—"You want to lay a curse on them!"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not want to curse anybody but this is a curse laid by our great ancestor Thiruvalluvar. I only wish to point out to them the mistake they are committing and in spite of that I bless them. Let them prosper. Let them not be under any other impression. Hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar, unfortunately, struck a very wrong note when he mentioned about a Tamil District Superintendent of Police functioning in Malabar. Are there not Malayalee officers functioning in other areas? Should we retaliate, withdraw all these officers and send them to Malabar?"

12-30 P.M. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a point of personal explanation, Sir. It is a pity that the Hon. Minister has not fully followed what I had said. Probably it may be due to my not using very clear expression of English. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'Of all the hon. Members in this House, he has got the clearest expression of English, Sir.') My point is that the Tamil Officers in Malabar, the Malayalam Officers in Tamilnad and the Kannadiga Officers in other districts have been extremely efficient in the discharge of their duties. But on account of these officers suffering from linguistic deficiencies, there have been serious omissions for which they are not responsible but for which the responsibility is that of the State for we do not have linguistic States."

6th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member has not followed what I have said; probably it may be due to my being faulty in my expression of English. (Laughter.) I was not saying that Mr. Krishna Ayyar was accusing the officers. The obstacle here is that of language. A Tamilian officer in the Malayalee area, according to Mr. Krishna Ayyar, has got to be transferred to Tamil area. Of course, it is necessary for that officer to be conversant with the language of the place where he is to serve. But simply because he is a Tamilian officer, can he be driven out of Malabar? If that be so, can we not drive all the Malayalee Officers from the Tamil area of the State? Is it right to do so? I say it is wrong to do so. We do not want to drive any of our Malayalee officers out of Madras. Suppose we drive them out of Madras to Malabar. How much of hardship will it cause to them? We do not want to do harm to anyone. Of course as I have said earlier, the Communist Party has sponsored this resolution with a definite motive. That is party tactics. Why should they choose to sponsor this resolution at this juncture? That it is with an ulterior motive has been pointed out by Dr. Menon. I am in agreement with what Dr. Menon had said. To gain their party ends, the Communists will sacrifice anything and everything. That is why they have taken the line of producing bitterness between the Malayalam-speaking people and the Tamil-speaking people, by sponsoring this resolution, by requesting the Tamils to support it and by saying that if they do not support it, then it would signify their bitterness for Malayalees. They have done so because they want to rouse the feeling of the people. When they apprehend that a thing is going to happen, then before that thing actually takes shape, they will raise a cry for it so that when the thing actually takes place they might take the credit for it. That is why I want to inform all the Malayalees of Malabar that we, of the Madras State, do not want to drive them out. By all means if the Malayalees want to join Kerala State, we will not stand in their way. But we, on our part, will not take the initiative to drive them out. We will not say to them 'Go out'. This much of assurance I will give to all Malayalees. So long as Malabar remains part of Madras State, whether they are a liability or asset to us, we will continue to give all the Malayalees all possible assistance. They will be always treated fairly. But we will not say to the Malayalees "Go out from here and join the Travancore-Cochin State". This is all what I want to say, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Speaker, Sir, I am not going to reply to all the points that have been raised by the Hon. Minister Sri C. Subramaniam."

MR. SPEAKER :—"How long will you take?"

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Not more than ten minutes, Sir."

MR. SPEAKER :—"It is already past 12-30 p.m."

[6th May 1954]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I will finish within five minutes, Sir.

"The Hon. the Minister for Finance was saying that it was always the aim of the Communist Party to rouse the feelings of the people to gain their party ends and that it was only for the sake of party ends that this resolution had been moved. It is the same old reactionary slogan and argument that the Hon. the Minister for Finance has put forward. I am not surprised at it. Whenever democratic slogans and arguments are raised in the world forum, the reactionaries pretend to hail it, but what do they actually do? They twist the whole issue. They put the whole issue of democracy *versus* reaction as democracy *versus* Communism. That is how the Hon. Minister for Finance also has characterized this resolution. When this resolution is one embodying the sacred principle for which the people are clamouring for, viz., the formation of linguistic States, the Hon. the Minister has put forward his theory and said that this had been moved with some ulterior motive by the Communists as a party tactics. He has also said that the resolution would be impracticable for implementation because of the date that has been put forward, viz., 1st of October 1954. In this connexion, I ask the Hon. Minister as well as all hon. Members of this House who think that this resolution had been moved by us, the Communists, for the sake of party tactics, whether they are prepared to accept the resolution if I am prepared to remove the date and substitute in its place the words 'as early as possible'. But I know even then they will not accept this resolution. That shows very clearly that they are against the formation of linguistic States. That is the crux of the problem. On the other hand, without giving expression to such a view, the Hon. the Minister for Finance had twisted the matter and had said that the Communists have sponsored this resolution with some ulterior motive for the sake of party tactics. Let me say it is not our fault. It is because none from the Congress or other sides has brought forward such a resolution, that we had to take the initiative. We have brought forward this resolution fully knowing the aspirations of the people. Is it our fault that the people of Malabar want to have their own State and want to be their own masters? Is it our fault if the Malayalees take the democratic line and want to be their own masters? What is it that we have done? In fact, this resolution is what that great national organisation, I mean the Congress Organisation itself had advocated long, long ago, viz., the formation of linguistic States. We have not done anything new. I have noted the various points in the Nehru Committee report. If I had time I could dilate on them. I am confident that the integrity of Bharath will not be affected by the formation of the Kerala State. When that is the fact, and when the very Congress which had promised linguistic States previously is now shirking its responsibility, is it fault if imbibed by democratic tradition we bring forward this resolution to give effect to the desire of the Malayalees to join the Kerala

6th May 1954] [Sri T. C. Narayanau Nambiar]

State? Is it for the sake of party tactics that the resolution had been brought forward? On the other hand, we, the Communists, will shed our blood to gain our democratic ideals (cheers) even though the ruling party, viz., the Congress may not do so. They have thrown to winds all their past preachings and democratic principles. Is it our fault if people clamour for linguistic States? The Hon. the Minister for Finance quoted one phrase, a tamil phrase. Unfortunately, I do not know its meaning. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'There is nothing against you'.) But I know it is an attack against the Communists. The fault for not having formed linguistic States, in accordance with the wishes of the people, is not ours. It is your fault."

MR. SPEAKER:—"Not me, I suppose. (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"No, Sir, not you. It is the fault of the ruling party, viz., the Congress. It is not our fault if every one from Kerala has the spirit of Kerala in him. What did the great Poet Vallathol say? He has said:

"ഭാരത മന്നപേർ കേട്ടാലടിമ:ന-
പുരതമാകണമന്തരം
കേരളമെന്നുകേട്ടാലൊ തിടുക്കം
ചേരനാമുണരുകകളിൽ."

We are proud of being Bharathites. The blood boils in the veins when we hear of Kerala. We will fight to the last for the attainment of our goal, the formation of our own State, viz., the Kerala State."

MR. SPEAKER:—"First I am going to put the amendments to the vote of the House. The question is—

'Add at the end the following:—

"provided that the Tamil-speaking areas which form part of the present Travancore-Cochin State be merged with the State of Madras." "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add at the end the following:—

"and also to take steps for the merger of the French-Indian settlements of Mahe with the State of Travancore-Cochin and the settlements of Pondicherry and Karaikkal with the State of Madras simultaneously." "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I will now put the main resolution as amended. The question is—

"This Assembly recommends to the Government to recommend to the President of the Indian Republic that the Malayalam speaking areas in the State of Madras contiguous to the Travancore-Cochin State be integrated with the State of Travancore-Cochin

[Mr. Speaker] [6th May 1954]

with effect from October 1st 1954 provided that the Tamil speaking areas which form part of the present Travancore-Cochin State be merged with the State of Madras and also to take steps for the merger of the French Indian Settlement of Mahe with the State of Travancore-Cochin and the settlements of Pondicherry and Karaikkal with the State of Madras simultaneously."

The Resolution as amended was put and declared lost.

A poll was demanded by Sri M. Kalyanasundram and the House divided thus—

Ayes—35.

Sri K. Vinayakam.
" M. Palaniyandi.
" V. R. Krishna Ayyar.
Dr. G. Chitrambalam.
Sri M. Manickasundram.
" S. Swayamprakasam.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" P. Rangaswami Reddiar.
" N. Ratna Gounder.
" T. Shanmugam.
" P. Kandaswami Gounder.
" A. Veloo.
" D. Krishnamurthi Gounder.
" M. Kandaswami Kander.
" K. S. Lakshminipathy Naicker.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.

Sri C. Kandaswami.
" P. Jeevanandam.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswami Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhannari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.

Noes—101.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Maickavelu Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
" C. Rajam Ramaswami.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" Raja Muthiah Chettiar of Chettinad.
" P. G. Karuthiruman.
" V. C. Palanisami Gounder.
" B. K. Nallaswami.
" S. C. Virupakshiah.
" N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" M. K. Kempai Gounder.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" P. S. Rangasamy Naidu.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Ettumalai.
" V. K. Ramaswamy Mudaliar.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannatham.
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" K. S. Ardhannareeswara Gounder.
" M. P. Periaswami.
" A. Sambasivam.
" P. M. Muniswami Gounder.

Sri O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
" S. S. Ramaswami Padayachi.
Sri M. S. Munisamy Pillai.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
" S. Chinnakarupa Thevar.
" V. S. Sivaprakasam.
" Aiyannar.
" V. Muthu.
" A. S. Subbaraj.
" S. Thinnakarasami Thevar.
" T. V. Sannasi.
" Antony Peter.
" N. Rajagopal.
" R. M. Palaniappan.
" A. Ramasamy Tevar.
" T. R. Varadan.
" S. Arumugam Pillai.
" S. Venkatarama Iyer.
" G. Narayanaswami Naidu.
" M. Marimuthu.
" M. C. Muthukumaraswami.
" L. Anandan.
" G. Vagheesam Pillay.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswami Ayyangar.
" G. Govindan.
" Ar. A. Rm. Chockalingam Chettiar.
" M. Kandasamy Padayachi.
" R. Krishnaswami Naidu.
" P. Chellathurai.
" K. Shanmugam.
" S. Ramaswamy Naidu.

6th May 1954]

Noes 101:—cont.

Sri T. Ganapathy.
" R. S. Arumugam.
" V. Arumugam.
" J. L. P. Roche Victoria.
" P. Selvaraj.
" I. K. Subramania Pillay.
" N. N. Suvarna.
" K. P. Kuttakrishnan Nair.
" T. Ananta Pai.
" K. H. Bomman.
" V. Darnalanga Nayakar.
" S. Somasundara Gounder.
" G. Samia Koorayar.
" V. R. Nagarajan.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" M. Venugopala Gounder.

Sri A. Appu.
" A. Muthuswami.
" K. Uppi.
" K. R. Viswanathan.
" K. M. Seethi Sahib.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" T. D. Muthukumaraswami Naidu.
" C. Ahmed Kutti.
" M. Chadayan.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" V. Balakrishnan.
" K. T. Sreedharan.
" K. R. Nallasivam.
" P. Kunhirama Kidav.
" M. Narayanan Nambiar.
" O. Koran.

Neutral—Nil.

Ayes—35; Noes—101; Neutral—Nil.

The motion was lost.

MR. SPEAKER:—"I adjourn the House to to-morrow till 8 a.m."

The House then adjourned to meet again at 8 a.m. on Friday, 12-55 p.m.
7th May 1954.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued in G.O. Ms. No. 747, Home, dated the 22nd March 1954, regarding the amendments to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953. [Laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.]

[6th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 530 asked by SRI M. S. Mogral at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th May 1954, page 91 supra.]

STATEMENT INDICATING POSTS KEPT OUTSIDE THE PURVIEW OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE COMMISSION.

POSTS IN RESPECT OF WHICH IT SHALL NOT BE NECESSARY FOR THE COMMISSION TO BE CONSULTED IN THE MATTER OF RECRUITMENT, APPOINTMENT, PROMOTION AND TRANSFER.

A. State Services.

1. Deputy Administrator-General and Deputy Official Trustee, Madras.
2. Law Officers in the city and mufassal including the Assistant State Prosecutor, Grade I, Madras in the Madras General Service.
3. Law Reporters.
4. Personal Assistant to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards when recruited by transfer from the Madras Civil Service (Executive Branch).
5. Secretary to Government, Law Department and Remembrancer of Legal Affairs, and Joint Secretary to Government, Law Department, when appointments to these posts are made otherwise than by direct recruitment.
6. Sheriff of Madras.
7. Deputy Inspectors of Municipal Councils and Local Boards when recruited by transfer of members of the Madras Civil Service (Executive Branch) of the Madras General Service.
8. Temporary posts of Director, King Institute, Guindy, and Assistant Director, King Institute, Guindy, when filled by members of the Medical Research Department.
9. Chief Accountants in the Electricity Department (excluding the office of the Chief Electrical Inspector to Government) in the Madras General Service when recruited from among the staff of the Indian Audit, Railway Accounts, Postal Accounts or Military Accounts Department.
10. Superintendents of Central and District Jails when filled by retired Government officers.
11. Temporary post of part-time Assistant to the District Medical Officer, the Nilgiris, and the Superintendent, District Headquarters Hospital, Ootacamund.

[6th May 1954]

12. Temporary posts of Personal Assistant to the Superintending Engineers (Communications).
13. Temporary post of Inspector of Stores, Civil Defence Department.
14. Temporary gazetted post of Propagation Superintendent in the Cinchona Plantations, Anamalais.
15. Officers constituting the Tribunal for Disciplinary Proceedings.
16. Posts in the Madras Medical service when filled temporarily by the re-employment of medical officers who have retired on a military pension or gratuity.
17. Assistant Textile Commissioners attached to the office of the Director of Controlled Commodities and Personal Assistant to the Director of Controlled Commodities.
18. Commercial Tax Officers including Assistant Secretary, Board of Revenue (Commercial Taxes), when recruited by transfer from the Madras Civil Service (Executive Branch), District Registrars in the Madras Registration Service or Inspectors of Excise in the Madras Excise Service.
19. District Magistrates in the Madras Criminal Judicial Service.
20. Under Secretary to Government in the Law Department in the Madras General Service.
21. Assistant Comptroller, Governor's Household, in the Madras General Service.
22. Temporary post of part-time Medical Officer, Madras Electricity System, Madras.
23. Director of Information and Publicity and Deputy Director of Information and Publicity in the Madras General Service.
24. Temporary post of Private Secretary to the Governor.
25. Comptroller, Governor's Household.
26. Temporary post of Construction Accounts Officer when recruited from among Class I or Class II Officers in the Indian Audit, Railway Accounts, Postal Accounts, Port Trust Accountant or Military Accounts Department.
27. Stores Accounts Officer in the Electricity Department in the Madras General Service when recruited from among Class I or Class II Officers of the Indian Audit, Railway Accounts, Postal Accounts or Military Accounts Department.
28. Accounts Officer, Madras Electricity System, in the Madras General Service when recruited from among Class I or Class II Officers in the Indian Audit, Railway Accounts, Postal Accounts, Port Trust Accounts or Military Accounts Department.

[6th May 1954]

B. Subordinate Services.

1. All posts in the Madras Police Subordinate Service and the Malabar Special Police Subordinate Service.

2. The following posts in the Madras Ministerial Service :—

(i) Ministerial posts in the office of the Comptroller, Governor's Household.

(ii) Clerks in the Laccadive and Amindivi Islands.

(iii) Manager and Clerks in the Special Branch of the Criminal Investigation Department.

(iv) Readers.

(v) Copyists.

(vi) Any post in which the pay is—

(a) lower than Rs. 45 a month, if on a fixed rate of pay, or

(b) lower than the scale of Rs. 45—3—60—2—90, if on a time-scale of pay.

(vii) (a) Any post of Lower Division Clerk in the Revenue Department, when such post is filled by the appointment of a person who was recruited direct as a Probationary Revenue Inspector and whose probation has been terminated for failure to pass the prescribed tests or for failure to complete his training to the satisfaction of the Collector.

(b) Any post of Lower Division Clerk in the office of the Board of Revenue, when filled by the appointment of a person who was recruited direct as an Upper Division Clerk in that office and whose probation was terminated for failure to pass the Revenue Test, Parts I, II and III, within the prescribed period of probation.

(c) Any post of Clerk in the Local Fund Audit Department when filled by the appointment of a person who was recruited direct as an apprentice in the Madras Local Fund Audit Subordinate Service and whose probation was terminated for failure to pass the prescribed test or for failure to complete his training satisfactorily.

(viii) Personal Assistant to the Speaker of the Madras Legislative Assembly and the Chairman of the Madras Legislative Council.

(ix) Posts of temporary Clerks, Typists, Steno-typists and Reporters in the Secretariat of the Madras Legislature sanctioned from time to time by the Secretary to the Legislature on pay not exceeding the minimum of the time-scale of pay applicable to the post concerned to be paid out of the lump allotment sanctioned for the purpose.

(x) Post of Store-keeper in the Government Industrial Engineering Workshop, Madras.

(xi) Ministerial posts in the National Cadet Corps offices.

[6th May 1954]

3. The following posts in the Madras Judicial Ministerial Service :—

(i) Examiners in the Presidency Court of Small Causes and the City Civil Court.

(ii) Shroff in the Presidency Court of Small Causes.

(iii) Assistant Shroff in the Presidency Court of Small Causes.

(iv) Head European Bailiff of the Presidency Court of Small Causes.

(v) European Bailiff of the Sheriff's office.

(vi) Bailiff of the Presidency Court of Small Causes and Court-keeper of the City Civil Court.

(vii) Court and Deposit-keeper of the Presidency Court of Small Causes.

(viii) Other Bailiffs in the Presidency Court of Small Causes—I Grade, II Grade and III Grade.

(ix) Indian Bailiffs in the Sheriff's office.

(x) Other Bailiffs in the City Civil Court.

(xi) Court-keepers and Criers of the Presidency Court of Small Causes—I Grade and II Grade.

(xii) Readers of the Presidency Court of Small Causes and the City Civil Court.

(xiii) Process-writers of the City Civil Court.

(xiv) Copyists in the Presidency Court of Small Causes, City Civil Court and the Courts of the Presidency Magistrates.

(xv) Assistant Superintendents of Copyists in mufassal Courts and Official Receivers' offices.

(xvi) Examiners in mufassal Courts and Official Receivers' offices.

(xvii) Amins in mufassal Courts.

(xviii) Readers in mufassal Courts.

(xix) Copyists in mufassal Courts.

(xx) Court Clerk of the office of the Administrator-General and Official Trustee when held by an advocate's clerk or an estate clerk.

(xxi) Part-time Official Receivers.

4. Non-gazetted posts (other than posts included in the Madras Ministerial Service or the Madras Judicial Ministerial Service) except the following, namely :—

(i) Upper Subordinates, Assistant, Cocanadas Cotton Scheme, Supervisors in the Research Engineering Section, Women Demonstrators in Fruit Preservation, Statistical Assistant, Agricultural Meteorology Section, Coimbatore, Agricultural Engineering Supervisors and temporary Statistical Assistant, Government Agricultural

[6th May 1954]

Chemists Section, Coimbatore, Physical Director, Agricultural College and Research Institute, Coimbatore of the Madras Agricultural Subordinate Service.

(ii) Poultry Officer, Dairy Assistant, Veterinary Assistant Surgeons and temporary Demonstrators in the Madras Animal Husbandry Subordinate Service.

(iii) Assistant Headmasters in the Madras Certified Schools Subordinate Service.

(iv) Assistant Commercial Tax Officers in the Madras Commercial Taxes Subordinate Service.

(v) Co-operative Sub-Registrars, Dairy Chemist, Milk Tester, Senior Inspectors, Junior Inspectors and Dairy Assistants in the Madras Co-operative Subordinate Service.

NOTE.—The special selection of Senior Inspectors in 1948 and 1949 was made by the Commission.

(vi) Assistant Professors and Assistant Lecturers; Assistant Lecturers in Languages, Grades I, II and III and Assistant Lecturers in Government Training Colleges; School Assistants and Headmasters; Basic Education Officers, Headquarters and Rajahmundry; Assistant Instructors and Laboratory Assistants; Physical Directors, Grade II; Assistant Lecturers (Women); School Assistants and Headmistresses (Women) and Physical Directress in the Madras Educational Subordinate Service.

(vii) Junior Engineers (Electrical), Supervisors (Electrical), II Grade, Supervisors (Civil), Junior Engineers (Mechanical) and Supervisors (Mechanical), II Grade, in the Madras Electrical Subordinate Service.

(viii) Supervisors, Apprentice Mechanical Engineers in Public Works Workshops, General Foreman, Workshops Branch, Foreman, Public Works Workshops, Madras, Dam Superintendent and Assistant Dam Superintendent, Periyar and Radio Supervisors in the Madras Engineering Subordinate Service.

(ix) Laboratory Assistants and Sub-Inspectors in the Madras Excise Subordinate Service.

(x) Marine Engineering Assistant Inspectors, Statistical Assistant, Research Assistants, Laboratory Assistants, Sub-Inspectors, Superintendents, Fisheries Technological Institute, Tuticorin. Superintendent and Bio-chemist for manufacture of semi-dried prawns from Collair and Pulicat Lakes, Fishery Demonstrators, Assistant Fishery Demonstrators, Propaganda Assistants, Librarian, Curator, Taxidermist, Headmaster and School Assistants, Fisheries Technical High School, Madapalli, Assistant Inspectors of Fisheries, Supervisors of Chank Fishery, Superintendent, Ennore Station, Algologist, Research Assistant (Fluviatile) and temporary Supervisor (Marine Biology) in the Madras Fisheries Subordinate Service.

(xi) Forest Apprentices in the Forest Subordinate Service.

[6th May 1954]

(xii) The following posts in the Madras General Subordinate Service, namely :—

(1) Temporary Assistant Chemist, Assistant Superintendent and Laboratory Assistant and Technical Assistants sanctioned in connexion with the scheme of manurial trials in the Cinchona Department;

(2) temporary posts of Investigators;

(3) temporary posts of Assistant Inspectors of Labour in the Labour Department;

(4) the post of Power House Superintendent in the Education Department;

(5) Statistical Investigators, temporary Economic Investigators and Computers in the Department of Statistics;

(6) Motor Vehicle Inspectors and Assistant Motor Vehicle Inspector;

(7) Supervisors in the Marine Subdivision;

(8) Cinchona Propagation Assistant; and

(9) Auditors for auditing accounts of secondary and special schools and boarding houses under private managements.

(xiii) Supervisors in the Madras Highways Engineering Subordinate Service.

(xiv) Supervisors; temporary Junior Analytical Chemists; First Assistant Chemist, Second Assistant Chemist and Third Assistant Chemist, Kerala Soap Institute, Kozhikode; Propaganda Officer and Chemistry Assistant, Government Oil Factory, Kozhikode; Ceramic Superintendent and Ceramic Assistant, Government Ceramic Factory, Mangalore; Master Table Blower, Glass Blowing Training Centre, Madras; Graduating Assistant; Inspectors of Sericulture, Farm Superintendent, Sericulture, and Biometric Assistant, Sericulture; Grainage Superintendent; Superintendents, Lecturers, Analysts, Bio-chemists, Chemical Examiners, Lecturers in Mathematics and Physical Directors in the Polytechnics; Senior Inspector, Coir Factory, Coir Section, Beypore and Factory Manager, Baruva Coir Section; Shift Chemists and Laboratory Chemist, Hydrogenation Factory, Kozhikode; Textile Assistant; Filature Assistant; and temporary Air Compressor Mechanic in the Madras Industries Subordinate Service.

(xv) Probation Officers, Grades I and II, in the Madras Jail Subordinate Service.

(xvi) Headmasters of Secondary Schools and Teachers with a degree in Teaching in the Madras Labour Subordinate (Temporary) Service.

(xvii) Inspectors in the Madras Local Fund Audit Subordinate Service.

(xviii) Non-Medical Assistants to the Professors of Bio-chemistry and Bacteriology, Drugs Inspectors, Librarian, Assistant

[6th May 1954]

Herbarium Superintendent and Statistician in the Upgraded Venereal Diseases Department, Government General Hospital, Madras, in the Madras Medical Subordinate Service.

(xix) The following posts in the College and School of Indigenous Medicine and the Research Department of the Indigenous Medicine, Madras, namely :—

Lecturers, Assistant Lecturers, Women Assistant Medical Officers, Assistant Professors, Tutors, Readers, Pandits, Physical Directors, Artist Draughtsmen, Demonstrators and Herbarium Superintendent and Lecturer in General Science in the Madras Medical Subordinate Service.

Note.—The Commission need not be consulted in cases where the posts mentioned in the sub-item are filled temporarily by the re-employment of Medical Officers who have retired on a military pension or gratuity.

(xx) District Panchayat Officers, Grades I and II, and Deputy Panchayat Officers in the Madras Panchayat Subordinate Service.

(xxi) Statistical Assistant, Assistant Regional Malariologists, Senior Entomologist attached to the Central Malaria Laboratory and Museum at Madras, Entomological Assistants, Health Inspectors (except when filled by the appointment of Plague Inspectors selected by the Commission after 12th February 1942) in the Madras Public Health Subordinate Service.

(xxii) Reserve Sub-Registrars in the Madras Registration Subordinate Service.

(xxiii) Posts included in the Madras Secretariat Service other than the following, namely :—

(1) Telephone Operators;

(2) Ministerial posts in the Secretariat staff of the Governor;

(3) Posts in the Legal Department when filled from among the non-gazetted members of the Madras High Court Service;

(4) Posts of Upper Division Clerks in the Finance Department when filled from among senior Clerks of the office of the Accountant-General, Madras;

(5) Personal Assistants and Personal Clerks to Ministers and Personal Clerk to the Parliamentary Secretary to the Minister for Finance; and

(6) Establishments employed in any temporary posts sanctioned by the Government in connection with any Committee appointed or constituted by either House of the Legislature or by the Government.

(xxiv) Sub-Magistrates including Sarishtadars of Courts of District Magistrates in the Madras Subordinate Magisterial Service.

[6th May 1954]

(xxv) Senior Town-Planning Assistant and Junior Town-Planning Assistant in the Madras Town-Planning Subordinate Service.

(xxvi) Superintendent and Assistant Superintendent, Vigilance Home, Madras, and Superintendent and Assistant Superintendent, Sri Sadana Training Home and Shelter, Madras, in the Madras Vigilance Subordinate Service.

(xxvii) Rural Welfare Officers, Upper Division Clerks, Lower Division Clerks and Steno-typists in the Rural Welfare Department.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 534 asked by Sri P. Ranga-swami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th May 1954, page 96 supra.]

(a) Yes.

(b) }

(c) }

(d) }

The details are furnished in the annexure.

	RS.	A.	P.
(c) (1) Transit charges	22,736	12	0
(2) Godown rent	3,136	0	0
(3) Wages of watchmen paid up to 1st September 1953.	695	7	0
(4) Re-bagging charges for 298 bags at Re. 0-2-0 each.	37	4	0
(5) Cost of gunnies replaced for 298 bags at Re. 0-15-0 each.	279	6	0
(6) Cooly charges for transporting 221 bags consequent on vacating godown at Re. 0-2-0 each.	27	10	0
Total	26,912	7	0

[6th May 1954]

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 63 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th May 1954, page 113 supra.]

Serial number and name of district.	Place.	Name of the factory.
1 Coimbatore ..	Mettupalayam.	India Silicate Industries.
2 Salem ..	Salem Junction.	The South India Glass and Enamel Works.
3 Salem ..	Attur ..	The Attur Glass Industries.
4 South Kanara ..	Kasaragod ..	Bangle and Bead Section of Canara Ceramics, Limited.
5 Madras ..	Tondiarpet ..	Lakshmi Glass Works.
6 Do. ..	Perambur Barracks	Ashok Glass Works.
7 Do. ..	Ayanavaram ..	Sayane Glass Factory.
8 Do. ..	Do. ..	Ratnam & Co.
9 Malabar ..	Olavakot ..	Nirmal Glass Works.

6th May 1954]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 64 asked by Sri M. Kattimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th May 1954, page 114 supra.]

Number of dispensaries, districtwise with arrangements for maternity aid and number of those without such arrangements.

District.	Number of dispensaries with arrangements for maternity aid.										Number of dispensaries without arrangements for maternity aid.									
	Urban areas					Rural.					Urban areas					Rural.				
	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Local Fund, District Board and Municipal Panchayat.	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Non-subsidised.	Subsidised.	Non-subsidised.	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Local Fund, District Board and Municipal Panchayat.	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Modern medicine.	Indigenous medicine.	Non-subsidised.	Subsidised.	Non-subsidised.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
North Arcot	13	..	17	2	7	1	20	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
South Arcot	2	..	20	1	7	..	10	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Chingleput	2	..	15	3	7	..	27	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Coimbatore	19	..	18	3	8	2	10	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
South Kanara	2	..	8	..	1	4	11	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Madurai	7	..	21	1	1	..	11	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Malabar	12	..	20	3	20	..	22	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Nilgiris	3	..	4	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Ramanathapuram	1	..	7	8	..	2	4	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Salem	..	..	15	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Tanjore	..	..	47	10	18	..	11	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Tiruchirappalli	..	..	13	2	16	..	14	8	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Tirunelveli	..	..	25	9	5	1	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* This excludes Municipal Dispensaries at Melaveeravagharapuram and Municipal Women and Children Dispensary, Tuticorin, which are located in the heart of urban areas and also within a radius of five miles from places where there are hospitals with facilities for maternity aid.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 7th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Starred question postponed from the list for 6th May 1954.

Embezzlement of the funds of the Triplicane Urban Co-operative Society.

* 535 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether during the audit of the accounts of the Triplicane Urban Co-operative Society in 1951 it was discovered that accounts showing sales of about Rs. 77 lakhs worth of goods were not properly maintained;

(b) whether any investigation was ordered by the Government to find out the persons responsible for the abovesaid act and for the embezzlement of the society's funds; and

(c) whether any action was taken against the persons concerned and, if so, the result thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The audit of the accounts of the Triplicane Urban Co-operative Society for the half year ended 30th June 1951 revealed that no proper accounts were maintained in respect of sale of ration goods valued at Rs. 6,29,057 out of the total sales of Rs. 76,08,785 for the half year.

“(b) No investigation was ordered by Government but the Triplicane Urban Co-operative Society itself caused a complete check of the accounts by employing a special staff as a result of which 61 cases of short remittance regarding sale of rationed articles were noticed.

“(c) A statement* showing the names of persons concerned and the action taken against them is laid on the table of the House.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“May I know whether the accounts relating to these 76 lakhs of rupees were not at all maintained or whether they were wilfully suppressed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The audit for the half-year ended 30th June 1951 detected certain cases of variations between the bill amounts as collected from the parties with reference to the sale chits issued to them and the amounts

[7th May 1954]

remitted to the T.U.C.S. The T.U.C.S. instituted a complete check of the bills issued to the consumers with reference to the 'C' Register from 1st January to 20th March 1951 and a short remittance of Rs. 8,032-5-6 by accountants came to light. This amount has been recovered except for a sum of Rs. 378."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it a fact that a section of the Bombay Press made very serious allegations against the Directors of the T.U.C.S. and did the Government ask the Directors to vindicate their conduct in a court of law? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no information."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Is the Hon. Minister aware of the remark made by the auditor in his report that accounts were not produced for 76 lakhs of rupees worth of turnover? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The T.U.C.S. was not able to produce certain ration bills and connected registers to the auditors for test-check for certain periods, and hence the short remittance in respect of them could not be exactly ascertained. When the auditor issued summons to the Secretary, the latter made a search for them and reported that he could not produce them as they were not available and that they might have been sold with other old records. The Registrar of Co-operative Societies was satisfied about the bona fides of the statement made by the Secretary in the matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" This is not the first time the attention of the Government has been drawn to the defects in the affairs of the T.U.C.S. Previous to this also, the attention of the Government has been drawn to the defects and to the news appearing in certain Bombay papers. The former Minister in charge of Co-operation was aware of them and he was ready to reply. We cannot understand why the Minister in charge of the subject now should say that he is not aware. What is the method adopted by the Government in such matters? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have got only information with reference to the question asked. I cannot give information on the entire subject."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware that there was defalcation and embezzlement of funds in the same society during the year succeeding the year under reference? If things continue like this without the Government taking proper action against those who are responsible for the mismanagement, is the Minister convinced that the co-operative movement will progress in our State? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Government have tried to control. They have employed special staff for supervision as well as audit work. There is departmental audit since 1951."

[7th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" In view of the allegations made against the management of the Society, may I know whether the Government will be prepared to institute a thorough public enquiry in the matter and find out the actual state of affairs? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Society itself has made an enquiry. So many persons have been punished; some have been dismissed and in many cases increments have been stopped."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The accused himself cannot sit in judgment over his conduct. What I suggest is an enquiry by the Government."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not think it is necessary in view of the steps already taken in the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—" The Hon. Minister was pleased to say that some officers had been appointed after the enquiry was completed and assured that the Society would function properly. I want to know from the Minister whether any officers were appointed before the misappropriation took place and, if so, what the officers were doing then."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" This was detected only after the departmental audit was introduced."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Are the Government aware that a wholesale replacement of Directors took place recently, and that there is a complete transformation in the management of the Society and that there is nothing to grumble about the working of the Society now? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" May be."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Is it not usual for the Government to institute an enquiry by the Police or the Criminal Intelligence Department in cases of falsification of accounts and embezzlement of funds? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Complaints have been filed and in four cases they were admitted."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Will the Hon. Minister make the enquiry impartial by appointing an officer not connected with the Co-operative Department to make the enquiry? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" If it is found necessary, it will be considered."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Perhaps the hon. Gentleman Sri Rajam Ramasami is not aware that the Society did not elect its new Directors of its own accord. The Government compelled them to hold re-election recently. Now will the Hon. Minister be pleased to state whether its accounts were audited by Government auditors or private auditors? "

8-10 a.m.

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"They were audited by departmental auditors."

DR. K. B. MENON:—"Since this defalcation is only a symptom of a general disease, will the Government consider the question of setting up an official committee to go into the whole question of defalcations in co-operative societies?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram put the same question. Now, we shall take up the next two questions put by the hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri K. P. Gopalan."

Opening of fire by French Police on the Mahe border in Malabar.

* 642 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that two citizens of our State were shot dead by the French Indian Police in the border area of Mahe during April 1954; and

(b) if so, whether the Government have made any enquiries into this incident and the results thereof?

* 643 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the French police opened fire on the Mahe border in Malabar on 26th April 1954, resulting in the death of two Indian nationals and injuries to several others; and

(b) if so, whether the Government have made any enquiry into the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) This Government are aware of the incident referred to by the hon. Member.

" (b) The matter has been brought to the notice of the Government of India, Ministry of External Affairs, New Delhi. The Government of India have also addressed the Embassy of France in India, at New Delhi, expressing their grave concern about the death of and injuries caused to the Indian nationals at the hands of the French Police. They have called for immediate enquiries in the matter and have requested stringent action to be taken against the French Indian Police officers concerned. They have also stressed the need for the payment of compensation to the heirs of the deceased."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"நமது இந்தியப் பிரஜைகளைச் சுட்டி போலீஸ்காரர்களையும், இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணமாக இருந்த மற்ற அதிகாரிகளையும், இந்திய சர்க்காரின் சட்டப்படி விசாரிப்பதற்கு பிரஞ்சு சர்க்கார் கேலை டிரான்ஸ்பர் செய்வார்களா?"

[7th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This incident took place within the French territory. I do not think we will be justified in asking for the transfer of those Police officers for the purpose of inquiry within our jurisdiction."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Are the Government aware that the French Police, after opening fire on the Indian citizens, escaped through Indian territory and will the Government take proper steps to prevent such illegal escape by the French Police at least hereafter?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There is no question of any escape of the policemen in this case. They opened fire from within the French borders and there was no question of further escape from there."

MR. SPEAKER:—"What the hon. Member means is that they passed through our territory."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I think it is stated that they escaped through the Indian territory to some other place. But we have now taken strict action to see that no French policeman crosses our border."

SRI K. P. GOPALAN:—"How many times did the French Police enter the Indian territory? May I know whether it is a fact that the French Police and their volunteers entered the Indian territory many times and threatened the Indian citizens?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This is a general question, but the main question is with reference to a particular incident which took place in a particular night. Apart from that, I have already given the assurance to the House that we have taken necessary precautions to see that no policeman crosses the Indian border."

SRI M. PALANIYANDI:—"ஒரு இந்தியப் பிரஜை எந்த நாட்டில் சுப்பட்டாலும்கூட அதை விசாரிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறது சர்வதேச சட்டம். ஆகவே இவர்களைச் சுட்ட பிரஞ்சு இந்தியப் போலீஸாரை இந்திய மண்ணில் விசாரிப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, if it is an offence, the offence took place within the French territory. It is only the French law that can take cognizance of it. But as our nationals have been involved in it, we have made representations to the French Government for action to be taken."

SRI KUNHI MUHAMED SHAFEE:—"May I know, Sir, whether reports that have been published in the newspapers to the effect that the French Police crossed the borders and entered Indian Union territory and made some mischief in our territory have come to the notice of the Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There have been some instances of French policemen crossing our territory but now we have taken stricter precautions to prevent that."

[7th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that consequent on this wicked killing of two Indian nationals by the French constables, the people of the area have liberated a small part of, what is called, Cherukallayi, and will the Government of Madras see that it is also ceded to the Madras State? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ What has happened and to which the hon. Member referred is a desirable thing, I suppose. But, even though it has been liberated in the sense that the people of the area have taken charge of the affairs of that area, it will not be possible for the Government of India to straightway take hold of that area. However, the hon. Member may be aware of the news which has been published in the newspapers to-day that on the 14th instant talks for the purpose of negotiating the future of these French Settlements will start. I hope then all the problems will be settled amicably and to the satisfaction of every party concerned.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that Cherukallayi and Naluthara in French territory are so situated that without entering the Indian territory, no French Police or anybody can go to these French Settlements, will the Government see that trespasses and atrocities committed by the French Imperialists are prevented by stationing more Police forces on the boundary lines? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Every necessary and possible action has been taken and in view of the developments taking place with regard to these French pockets, I think it is not necessary to go into farther details on this matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The French policemen crossed the Indian border and reached the French territory after shooting with their Sten guns and rifles when there was a prohibitory order that no Frenchman should enter Indian territory, armed with weapons, without a visa. If the Government say that they are unaware of it, will they inquire into how it happened if it were a fact? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to this incident of shooting as a result of which two persons died and some other persons were injured, the actual incident of shooting took place within the French territory. Whether, after that incident, they crossed the Indian border or not is not quite relevant to the incident of shooting. But apart from these technicalities, representations have been made to the French Government and I am sure that they will be taking necessary action against the policemen concerned. We have also impressed upon the French Government the necessity for paying compensation to the heirs of the deceased. I hope this matter also will be amicably settled.”

[7th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறுக்கல்லாய் என்ற ஊரைச் சுற்றி நான்கு பக்கத்திலும் இந்தியப் பிரதேசத்தான் இருக்கின்றது. இப்படி நான்கு பக்கத்திலுமுள்ள இந்தியப் பிரதேசத்தை பிரஞ்சு இந்தியப் போலீசார் கடந்துகொண்டு இதற்குள் வந்து துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டு மறுபடியும் திரும்பிப்போயிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்திய அதிகாரிகள் ஒருவர்கூட பிரஞ்சு எல்லைக்குள் நுழைவது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எப்படி அவர்கள் இந்த இந்தியப் பிரதேசத்தைக் கடந்துகொண்டு உள்ளே வந்து சுட்டுவிட்டு மறுபடியும் திரும்ப இந்தியப் பிரதேசத்தைக் கடந்து தப்பியோட முடியுமென்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரி அநியாயமாக இந்திய மக்களின்மேல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்குக் காரணமாயிருந்த அதிகாரிகளையும், இந்திய மக்களின் பொருள்களுக்கு நஷ்டம் விளைவித்த அதிகாரிகளையும் விசாரிப்பதற்கு அவர்களை இந்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்ற தொரு ஷரத்தை பிரஞ்சு இந்தியப் பிரதேசங்களை, இந்தியாவுடன் இணைக்கும் போதே அந்த ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்குமாறு சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய விரும்புமா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Indian Government are in possession of all the facts. I am sure they will take into consideration all the relevant facts in arriving at a settlement. If merger takes place as a result of the settlement, I am sure we ourselves will be inclined to forget all these past incidents and have a quiet and peaceful time after merger.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know what steps our Government have taken to prevent the recurrence of such incidents in future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have strengthened the Police Force round the French Settlements.”

MR. SPEAKER :—“ I think I have allowed enough time for this question. I pass on to the next question.”

Closure of the Ayurvedic pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine, Kilpauk.

* 553 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to close down the Ayurvedic pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine, Kilpauk, Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The question of continuance or otherwise of the Pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine is under consideration of the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In some newspaper in the Madras City, it was reported some months back that the Hon. the Minister for Public Health expressed the undesirability of continuing the Ayurvedic Pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine. May I know from the Hon. Minister what made him make such remarks if he had made them and whether the Government are aware that without the Pharmacy in the proper sense of the word this College will be of no use? ”

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I made no such statement."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether the Government are taking a progressively stepmotherly attitude towards the pharmacy because of their bias against Ayurveda, a matter which is very painful to Malayalees particularly? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Very desirable reforms have been introduced in the College, in the curriculum of studies and its methods of work and the students are highly pleased with what has been done. I do not know what the basis is for the remarks made by the hon. Member."

SRI K. P. GOPALAN :—" Is it a fact that the Hon. the Minister for Health is a non-believer in the Ayurveda form of treatment? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" My personal opinion does not matter, Sir. It is the Government policy that is being followed."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is it a fact that the herbarium—the garden where medicinal plants are grown—that is attached to the College has been removed by the Government as a first step towards the closure of this pharmacy? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No aquarium is attached to the College. It belongs to the Fisheries Department, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is it a fact that the massage department, i.e., the *navarakizhi* department was closed down and the herbarium was shifted to such a distant place that it has become useless for anybody? Does this not indicate that there is more allopathic training than Ayurvedic training which has resulted in its being neither fish, nor flesh nor red-herring? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not prepared to answer a general question about the College of Indigenous Medicine. If any supplementary question is put on the main question, I am prepared to answer."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, hon. Members on the Opposition benches, especially the Communists, seem to have great faith in Ayurveda. If it is a fact, may I know why the hon. Deputy Leader of the Opposition went all the way to Moscow to get himself treated? "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Is it a question addressed to me? "

SRI B. K. NALLASWAMI :—" The University of Madras has recognized the B.I.M. course run by a private institution—I think the Venkatramana Ayurveda College or some such institution

7th May 1954]

—in the State. That being so, what is the point in the Government's abolishing a purely Ayurvedic course and dispensary in the College of Indigenous Medicine? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not able to understand the question put by the hon. Member. I may, however, state that the L.I.M. and G.C.I.M. diplomas are recognized by the Government. The University have not recognized these qualifications."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I am very glad that the hon. Member Sri Rajam Ramasamy is so much interested in my going to Moscow for treatment. For the information of the Hon. the Minister for Health, I may say that in the Soviet Union, the old systems which are very similar to our Ayurveda and Homœopathy systems are approved systems of medical treatment. A number of medical experts and distinguished scientists whom I had the honour and privilege of meeting in Russia have expressed the view that the Indian Ayurvedic system has very great potentialities and that it has suffered a set-back due to the intervention of a foreign Government. May I know whether the present Government of Madras will take steps to conduct scientific researches and if necessary, will they be prepared to send a special delegation to the Soviet Union to study the old systems of medicine that are in existence there so that a combined Indian system suited to our country may be introduced in our country? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I don't think it is necessary to go to the Soviet Union to learn the Ayurveda system of treatment."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the existence of different schools of medicine, viz., Ayurveda, Siddha, Allopathy and so on, will the Government declare their policy in clear terms with reference to these different kinds of treatment and encourage at least one particular system? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government are encouraging both the modern system of medicine and the indigenous system of medicine. They have set up colleges for giving training in both these systems at different places."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Now that the Ayurveda content in the curriculum has been attenuated considerably, will the Hon. Minister agree to appoint a Commission consisting of Ayurveda experts to go into the question thoroughly so that the college may be remodelled and converted into a really efficient Ayurvedic institution? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A Committee was appointed about three or four years ago and in accordance with the recommendations of this Committee certain reforms have been introduced. There is no justification for making the remark that more time is now allotted for the teaching

[7th May 1954]

of modern medicine. Even before these reforms were introduced, more time was devoted to the teaching of the system of modern medicine in the L.I.M. course."

SRI S. RAMALINGAM:—"Is it a fact that the officer in charge of the institution is not a believer in Ayurvedic medicines and if so, will the Government transfer him and appoint in his place some other person who is a believer in Ayurvedic medicines?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Honorary Director of the College of Indigenous Medicine is Dr. Guruswamy Mudaliar, a very eminent physician of high qualifications. He is a great believer in the Ayurvedic system."

MR. SPEAKER:—"We have covered only four questions. I want to finish the rest of the questions quickly. I pass on to the next question. Question No. 554."

Medical treatment to the staff of the Government Press.

* 554 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of members of the staff of the Government Press, Madras, sent by the Superintendent, Government Press, Madras, to the various hospitals for treatment; and

(b) how many of them were diagnosed as suffering from Tuberculosis?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) Six hundred and seventy-seven employees of the Government Press, Madras; were sent to the Liaison Medical Officer of the Press in the Stanley Hospital, Madras, during the year 1953 for examination and treatment; a few of them were treated as in-patients in the Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.

" (b) Fifty out of the 677 employees were diagnosed as suffering from Tuberculosis."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is it a fact that most of the workers who have been sent to the hospitals for treatment are suffering from lead poisoning as they have been subjected to over-work and made to work even during nights without the necessary sanitary amenities being provided to prevent lead poisoning?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"There is no information available with me now about lead poisoning or any such thing. I have already told the House that 677 persons have been sent to hospital for various kinds of affliction. But there is no special mention about any lead poisoning."

SRI K. ARANGANATHAN:—"A sum of Rs. 5 to 6 lakhs is being given as overtime wages to the workers of the Government Press. This has considerably attracted the labourers to voluntarily

[7th May 1954]

work overtime and get the additional wages. As they have to deal with lead, they are often affected by lead poison and their hearts and lungs are also affected and they get Tuberculosis. They get a number of other diseases also. Will the Government consider the desirability of increasing the number of labourers and thus put an end to overtime work?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I am unable to follow the question of the hon. Member. I have already stated that only 50 persons out of 677 had an attack of Tuberculosis. I don't think anybody is forced to work."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member wants that additional labourers may be appointed so that the system of having overtime work may be dispensed with."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The question of abolishing overtime work will be considered, Sir."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—"May I know whether the Government pay any compensation to the workers who die of Tuberculosis inasmuch as T.B. is a disease arising out of their occupation in the Press?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"No case has been made out that any special affliction has come due to this kind of work. The hon. Member proceeds on the presumption that because of this kind of labour, the workers had those diseases. It is quite natural that workers in other departments as well get these diseases. If it is made out that overtime work has been responsible, I have already stated that the abolition of overtime work will be considered."

SRI M. PALANIYANDI:—"ஸார், ஐம்பது தொழிலாளிகள் மிகக் கொடிய வியாதியாகிய க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு இருப்பதாக மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலிருந்து தெரியவந்தது. அப்படிப்பட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரிகளில் அனுமதித்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? அப்படிப்பட்ட வேலை செய்துவந்த காரணத்தால் அவர்கள் இம்மாதிரி கொடிய வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அந்தத் தொழிலாளிகளுடைய குடும்பத்தாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, it is not so. Quite a large number of persons in the Secretariat also have been found to be having tuberculosis. Thus, it is not confined to Government Press workers alone and it is not correct to say that people in the Government Press alone get tuberculosis."

DR. K. B. MENON:—"Lead poisoning is an occupational disease commonly found in presses. If the workers have not reported, it may be because of their ignorance. Is it not the duty of the Government to take care of the interests of the workers and will the Government institute an enquiry into the matter?"

8-30 a.m.

[7th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I shall cause a medical examination to be made and a report to be called for on the subject to see whether lead poisoning has been the main cause of affliction in all these cases."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"ஸார், ஜம்பது தொழிலாளிகளுக்கு மேல் சுயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுவருவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சம்பளத்துடன் லீவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, சம்பளம் இல்லாமல் லீவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I have no information with me, Sir. If the hon. Member puts a separate question, I may be able to answer."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—"Will the Government consider the necessity of conducting research into such occupational diseases?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I shall take the suggestion of the hon. Member, Sir."

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"Sir, is it not a fact that the overtime wages have been very popular with workers, as these overtime wages have been helping them in their life and is it not also a fact that the occupational disease attributed to them is more due to the conditions of the locality in which they live than to the occupation itself?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I have already informed the House that I shall have an examination made of the whole question."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, consequent on the introduction of overtime work, the workers are tempted to undertake overtime work and thus subject themselves to these diseases which are under reference to-day. Will the Government give an assurance that the system of overtime work will be abolished, by employing extra labourers instead of engaging the existing workers on overtime basis, without at the same time impairing the efficiency of the Government Press?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Naturally, Sir, once we concede that overtime work should be abolished, it will become the responsibility of the Government to employ more workers. Otherwise, the work in the Press will be jeopardised."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, what were the ill-effects noticed on the workers on account of lead poisoning?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I have not conceded that the disease is a definite case of lead poisoning. I have already told the House that the whole question will be examined."

[7th May 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, cannot a shift system be introduced to prevent overtime work by the same workers?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"All that will follow in the wake of the examination that has to be made."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"ஸார், ஓவர் டைம் வேலை செய்யும் முறையை ரத்து செய்துவிட்டால் மட்டும் பரிகாரம் ஆகாது. அதிகமான தொழிலாளிகளை வேலைக்கு அமர்த்தி, ஏற்கெனவே உள்ளவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலையில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதும் பரிகாரம் ஆகாது. அதிகமான தொழிலாளிகளை வேலைக்கு வைப்பதால், இன்னும் அதிகமான பேர்கள் இந்த நோய்க்குப் பலியாக நேரிடும். ஆகவே, இதற்கு உண்மையான பரிகாரம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும். போதிய சம்பளம் கொடுத்தால்தான் தொழிலாளிகள் தினசரி தங்களுக்கு போஷாக்கு வசதிகளைச் செய்துகொண்டு, இந்நோய்வராமல் தடுத்தாக்கொள்வதற்குமுடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுத்து, இந்நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I do not think that any amount of increase in the wages of the workers will help them improve their health in any way. However, treatment is now given free in all such cases and a small extra salary is not going to help them much."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the labourers working in the Government Press are getting comparatively higher wages and if only the Deputy Leader of the Opposition will examine the wages paid to these Press workers, I am sure, he will be satisfied. Of course, even where a sufficiently high salary is paid, it is open to anybody to say that it is not sufficient. I know, comparatively it is a high wage in the Government Press."

SRI C. RAJAM RAMASAMI:—"Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the incidence of tuberculosis is more among the upper and middle classes than among the lower classes and thus income does not contribute to or is the cause of the disease?"

MR. SPEAKER:—"It is an answer to Sri Kalyanasundram."

SRI S. RAMASAMY NAIDU:—"Has any investigation been made in other big presses to see whether tuberculosis is prevalent there also?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I shall take the suggestion of the hon. Member and make a reference to see whether such conditions prevail anywhere else."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"ஸார், குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களை சுயரோகம் அதிகமாக பாதிப்பதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜம் ராமசாமி சொன்னார்கள்."

[7th May 1954]

MR. SPEAKER—"அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்று நினைக்கிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"சர்க்காருக்குத் தெரியுமா என்று அவர் கேட்டார். பண வசதி அதிகமாக இருப்பவர்களை இந்த வியாதி அதிகமாக பாதிப்பது தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். அவர் சொல்வதுபோல் பணம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வியாதி அதிகமாக வருகிறதென்று சொன்னால், அவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லதாகப்போய்விடும். பணத்தால்தான் கூடியரோகம் வருவதாக இருந்தால், பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவது உசிதமான வழியாக இருக்கும்."

"நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், எழை மக்களாக இருப்பவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று, தங்களுக்கு என்ன வியாதி வந்திருக்கிறது என்று பரிசோதித்து தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதி இல்லாததால், வியாதிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் சிகிச்சை செய்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிறதென்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"No, Sir. They have all been given treatment free of cost, without mentioning any particular affliction. All the workers affected with diseases are being given free treatment in the Government Hospitals and the Sanatorium."

Working of National Extension Scheme in South Arcot district.

* 555 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the progress of Development work under the "National Extension Scheme" in the South Arcot district and the amount spent so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The National Extension Service was launched in three blocks in the South Arcot district on 2nd October 1953. One hundred and sixteen works under Rural Water supply, 54 works under Village Communications and 49 other items were taken up. Some of them have been completed and others are in progress. A sum of Rs. 19,990 has been spent so far."

SRI A. RATNAM :—"ஸார், தென்னாற்காடு ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வேலைகளினால் பொதுமக்கள் எவ்வளவு தூரம் நலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் எத்தனை பேர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I am sorry I shall not be able to give any statistics about the number of persons who have benefited from these road works, water supply works and all that, nor am I in a position to furnish statistics about the number of men who have been engaged in these works."

SRI K. R. NALLASIVAM :—"ஸார், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பின்னால் விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை செலவிடப்பட்டது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I would like to have notice, Sir."

[7th May 1954]

Honorary Presidency Magistrates in the City of Madras.

* 556 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of Honorary Presidency Magistrates in the City of Madras;

(b) the number of posts of Honorary Presidency Magistrates, if any reserved for the Harijans; and

(c) the period of the term of office of Honorary Presidency Magistrates; the allowances, if any paid to them and the particulars thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) (i) Number of Honorary Presidency Magistrates sitting in Benches—115.

(ii) Number of Honorary Presidency Magistrates sitting singly—11.

" (b) No such reservation.

" (c) (i) Generally two years.

(ii) The Honorary Presidency Magistrates are not paid any allowance except the Special Honorary Presidency Magistrates attached to the Railway Courts at Central and Egmore stations who are paid conveyance allowances of Rs. 80 and Rs. 40 per mensem respectively."

SRI A. RATNAM :—"இந்த Hony. Presidency Magistrate-களை அமர்த்தும் திட்டத்தில், அமர்த்தப்படும் நபர்களுடைய பொருளாதாரம், கல்வி, அந்தஸ்து முதலியவைகள் கவனிக்கப்படுகின்றனவா? சென்னையில் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the question was about reservation for Harijans and therefore I said that there was no such reservation. If the hon. Member wants to know the number of Harijans, he may put a separate question."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Sir, in view of the difficult and onerous work that is turned out by these Special Honorary Magistrates in general, will the Government think of giving them conveyance allowances just as in the case of Magistrates of Railway Court, etc.?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the honorary nature of the job should not be impaired by giving them these allowances and we have not received any representations from these Honorary Magistrates. Let no suggestion go from this House that they are entitled to any such allowance."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—"May I know whether any remuneration is paid to the Honorary Magistrates serving in the mufassal and if not, whether any proposal is under the consideration of the Government in this regard?"

[7th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No such proposal is under consideration and it is not desirable that any allowance or honorarium should be paid to Honourary Magistrate."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" May I know the powers that have been given to the Special Honourary Magistrates and Honourary Magistrates? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Honourary Magistrates sit in Benches. I think Special Honourary Magistrates sit singly trying more important cases and first-class cases."

MR. SPEAKER :—" I have with me 350 questions ready with answers. I want that all these questions should be answered so that I may place more questions before the House for answer. Hon. Members seem to be inclined to put more supplementary questions and in these forty minutes only five or six questions have been gone through. So I shall pass on to the next question."

SRI K. VINAYAKAM :—" I would like to bring to your notice, Sir, that there are questions and questions. Questions of the nature of the present one are of major importance and relate to the entire State. They should be given more time than particular questions which concern a particular district or a constituency about which information is sought."

MR. SPEAKER :—" If a particular Member is interested in a particular district or constituency, it does not mean that the question is an unimportant one. Every question is important to the Member who puts it. I shall pass on to the next question."

Construction of an anicut across Tirur-Ponnani river.

* 557 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to construct an anicut across Tirur-Ponnani river, South Malabar and a bund for Canolithodu near Koothai; and

(b) The representation is under examination."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) A representation has been received on the subject.

(b) The representation is under examination."

SRI K. P. GOPALAN :—" For want of a bund at Koothai, wet lands are destroyed by salt water. May I know whether the Government will take immediate steps to construct a bund near Koothai? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" A representation had come to us and that was examined. It was found that the scheme would be uneconomical and this fact was communicated to Mr. Kunhan

[7th May 1954]

with a suggestion that if any betterment contribution was forthcoming, the question would be considered again. Now, Mr. Kunhan has represented that people are willing to pay some contribution. Therefore, the matter is being looked into again."

Mobile medical vans for South Arcot district.

* 558 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government propose to purchase any mobile medical vans for the benefit of the rural parts of South Arcot district; and

(b) the cost of a mobile van and the number of villages that can be benefited by a van?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) The cost of a mobile medical unit is as follows :—

Recurring—Staff, maintenance and running charges of van, etc.—Rs. 19,400 per annum.

Non-recurring—Cost of van, equipment and furniture—Rs. 16,800.

The mobile medical unit can serve ten villages within a radius of 10 miles of its base visiting each village three days in a week."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Is the Hon. the Minister aware that the comparative advantage that may be derived by the use of mobile vans will be much greater than the expenditure incurred on the purchase of these mobile vans? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That is why, Sir, we are trying in the first instance to work the scheme with five mobile medical units. This is an experimental scheme and on its success depends its extension to other districts."

SRI K. PARTHASARATHY :—" In this year's Budget, provision is made for the purchase of new mobile medical vans. How many such vans are proposed to be put into operation this year? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Five mobile medical units."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" In view of the large deficiency in the matter of hospitals in South Arcot district, may I ask whether the Government will try this experiment in the South Arcot district with one unit at least? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already stated that the suggestion will be considered in future."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Has any request been made in this behalf either by the Collector of South Arcot or the District Medical Officer or by any other private individual? "

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There has been no such request."

MR. SPEAKER :—" I wish to know from the Leader of the House and the Leader of the Opposition whether we can ration supplementary questions—that is, one question for one Member."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think, Sir, you can exercise your discretion."

MR. SPEAKER :—" I am doing it. But would it not be better if a rule is made? "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" We can make it later, Sir, after consultations."

Construction of an anicut across Varaganathi at Puthupalayam, Gingee taluk.

* 559 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct an anicut in the Varaganathi at Puthupalayam in Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is no such proposal."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Will the Government give permission to the ryots to construct an anicut in Varaganathi with their own money and labour and will they give directions to the department concerned accordingly? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is no such proposal at present. If the hon. Member wants to make any representation let him make it to me in writing."

Recognition of the Homœopathic system of medicine.

* 560 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether this Government have considered the proposal of giving recognition to Homœopathic system of medicine in this State; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) The Government have considered the question, and have decided not to recognize it as a working system of Medicine."

SRI N. K. PALANISAMI :—" May I know why? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government consider that we should content ourselves with practitioners in Modern Medicine and in Indigenous Medicine."

[7th May 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—" While the Bombay Government have recognized Homœopathic Medicine, why not our Government also recognize it which is cheaper and has been practised in villages up till now? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Homœopathic medical practitioners should have proper medical training just like other Modern medical practitioners. This is what happens in England and other countries of Europe."

SRI ANTHONY PETER :—" Are not the Government aware of the fact that the Allopathic system is capable of killing more number of patients than the Homœopathic system which is more effective, less costly and absolutely harmless? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That is the opinion of a Member, Sir. It is not the view of modern Medical Science."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" From the reply of the Hon. the Minister it is clear that the Government are worried about lack of training for Homœopathic practitioners. If that is so, will the Government introduce a course of training for these practitioners? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no such proposal."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Will the Government think of introducing such a course in future at least? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already stated what the opinion of the Government in the matter is."

Representation from the workers of Buckingham and Carnatic Mills, Madras.

* 561 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the workers of Buckingham and Carnatic Mills, Madras, complaining that they have to work in the night shift from 8 p.m. to 1 a.m. continuously for more than 5 hours in contravention of the provisions of the Factories Act; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) Yes, Sir.

Due to staggering restrictions imposed on the supply of power to the Buckingham and Carnatic Mills in the evening hours, the workers had to work for more than 5 hours at a stretch in the second shift. The restrictions have since been relaxed and the working hours of the night shift workers have now been refixed in conformity with the provisions of section 55 of the Factories Act, 1948."

[7th May 1954]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“What were the necessity and the reason for continuing the staggering period further between the hours of 6-45 and 8 p.m. in the B. & C. Mills? May I know when the restriction will be removed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There was a serious shortage of power on account of the low level of water in the hydro-electric system and also on account of the breakdown of the Basin Bridge power station which has been set right now. But still there has not been a sufficient supply of water available and, therefore, the restrictions continue.”

Payment of compensation to one T. K. Narayanan, a worker of the Coimbatore City Transport.

* 562 Q.—**SRI S. RAMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether one T. K. Narayanan, a worker of the Coimbatore City Transport, was actually paid a sum of Rs. 1,190 recommended by the Labour Officer as compensation for fourteen months according to the award published in G.O. No. 489, Development, dated 11th May 1953; and

(b) if not, the action proposed to be taken to implement the award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.

“(b) The Government have since ordered the Collector of Coimbatore to recover the amount from the Management as arrears of land revenue and disburse it to Sri T. K. Narayanan.”

SRI S. RAMALINGAM :—“1953-ம் ஆண்டில் மே மாதம் ஆயிரம் சொச்ச ரூபாயும் நஷ்டமிடாக கொடுக்கவேண்டும் என்று ட்ரிப்யூனல் உத்தரவிட்டும் கலெக்டர் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு வருஷம் ஆனது என்றால் அந்த தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு பணம் சேருவதற்கு இன்னும் எத்தனை நாள் ஆகுமென்று கனம் மந்திரியார் அவர்கள் பதில் சொல்வாரா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I see, Sir, that they have also preferred an appeal to the Labour Appellate Tribunal and a month's time has been given to the Management to see if they obtain any orders. But if nothing transpires within a month, proceedings will be instituted for recovery of the amount and payment to Sri T. K. Narayanan.”

8-50 a.m. **SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—**“Will the Government be pleased to state the reason why it has taken 12 months for the Government to take action in the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, just to explain the background of the delay I would require notice.”

[7th May 1954]

Reorganization of Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

* 563 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to reorganize the Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar in view of the present policy of decontrol, derationing and non-purchase of foodgrains and if so, how?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The answer is in the negative.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“May I know, Sir, whether the Government have received any representations from the P.C.C. Societies Federation of Malabar with regard to the strengthening of the institutions and what action have Government taken in the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I am not aware of the representations made. If the hon. Member wants an answer he should give me notice for that.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, these P.C.C. Societies in Malabar have huge reserve funds, in certain cases even more than thrice the share money. Will the Government bring in some measure to utilize these huge reserves for some useful purpose?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, a separate question may be put to the Hon. Minister in charge of Co-operation.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The backbone of the Co-operative movement in Malabar is these Producers-cum-Co-operative Societies. We have been celebrating the Jubilee also recently. Would the Government in tune with the spirit take up the question of re-organization of these Producers-cum-Co-operative Societies instead of allowing them progressively to die away, especially in view of derationing of food they are in a pretty mess?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Even though there has been derationing throughout the State, Malabar continues to be supplied through the fair price shops and these Producers-cum-Co-operative Societies are functioning and they still have good business in the distribution of rice.”

Statistics about lands under cultivation in Martalli village in Kollegal taluk.

* 564 Q.—**SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of lands under cultivation by ryots of Martalli village in Kollegal taluk; and

(b) out of which what is the extent

(1) covered by the issue of regular pattas to them and

(2) treated as Sivoijama lands considered unobjectionable?

[7th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) 3,479.88 acres.

“(b) (1) 1,072.78 acres.

(2) 2,407.10 acres.”

SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA :—“Sir, in view of the fact that lands covered by pattas are negligible when compared with the sivoijama lands enjoyed by the people, do the Government realize the hardship caused to the owners by the Government taxing the water that they utilize from the wells sunk by them at their cost and labour?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I shall take steps to remedy the state of affairs and hasten the process of issuing pattas.”

Opening of a bus route from Sankarapuram to Mungilturaippattu in South Arcot district.

* 565 Q.—SRI (K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government from the public and the Vice-President of the District Board, South Arcot, since 1952 for opening a bus route in the road from Sankarapuram to Mungilturaippattu in South Arcot district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“A representation was received from the people of Mungilturaippattu in December 1953 to extend the bus route from Cuddalore to Sankarapuram via Tirukoyilur up to Mungilturaippattu.

“(b) It is reported that the road between Sankarapuram and Mungilturaippattu is not fit for bus traffic and that the repairs and improvements will be completed shortly. As soon as the report of the Divisional Engineer (Highways) regarding the fitness of the road for bus traffic is received, the question of the introduction of bus service on this route will be taken up.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Sir, now the road has been improved and made fit for motor transport. Will the Government expedite the opening of the road?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, we hope to receive the report from the Highways Engineer and as soon as the report's received we shall take up the question.”

Visit of Inspector-General of Police to Tanjore district.

* 566 Q.—SRI N. SIVARAJ : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Inspector-General of Police paid a visit to the Tanjore district during January 1954;

[7th May 1954]

(b) whether any memorandum was submitted to him by the mirasdars of Tanjore district;

(c) if so, the contents of the memorandum; and

(d) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.

“(c) & (d) Do not arise.”

Medical aid to the people of Agathi Island.

* 567 Q.—SRI A. APPU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report that dysentery is prevalent in Agathi Island where there is no medical aid; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Medical Officer attached to the Government Dispensary, Kavarathy Island was immediately asked to proceed to Agathi Island. He was not able to do so as the wind was not favourable. However he reached Agathi Island on 24th March 1954 and camped there till 29th March 1954. Soon after an Assistant Surgeon who was specially sent to Agathi Island by a specially chartered ship with the necessary medical aid, landed on the Island on 4th April 1954 and undertook relief work.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“May I know how many casualties were there before the medical officer reached the Island?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“According to the Medical Officer who went there, he said there could not have been more than 20 genuine cases of dysentery at the time.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“May I know, Sir, whether there are any hospitals in the Island and if so how many and in which Islands they are situated?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There are about five doctors in the Laccadive and Amindivi Islands.”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“May I know, Sir, whether the Hon. Minister for Public Health has ever visited the island?” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I had no occasion to visit the island. The Hon. Minister for Revenue was proposing to go there but he did not go.”

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, is it a fact that a large number of deaths took place before the doctors arrived there and rendered help to the suffering people there?”

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not aware of the number of deaths that took place there. I have already informed the House what the Doctor who went from Kavarthi to the Agathi Islands reported."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, since these islands are altogether helpless in the matter of medical aid, would the Hon. Minister make a visit to the Island with a team of doctors and settle them there and return himself?" (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I have already said that five doctors have been sent to the island by a specially chartered naval ship got from the Government of India."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, are there any dispensaries in the islands without doctors?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, there are doctors and dispensaries also."

SRI K. PARTHASARATHY :—" What is the population of the islands which are good many in number, Sir?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no information. I must look into the census report."

Absorption of the Prohibition staff in the Police Department.

* 568 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the number of Prohibition Inspectors and Deputy Superintendents in the City of Madras;

(b) whether they will be absorbed in the Police or any other department; and

(c) if they are absorbed in the Police Department whether they will be sent for training to the Police Training College, Vellore?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) The number of Inspectors of Excise and Prohibition employed in Madras City is six. There are no Deputy Superintendents in the Excise and Prohibition Department.

(b) & (c) These questions are at present under the consideration of the Government."

SRI A. RATNAM :—" ஏற்கனவே வேலூர் போலீஸ் டிரெயினிங் காலேஜிலிருந்து எத்தனை புரொகிபிஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பயிற்சி பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The question is under the consideration of the Government, Sir."

7th May 1954]

Improved methods of fishing.

* 569 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have introduced any new methods of fishing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The following new and improved methods of fishing have been introduced in this State :—

(a) Fishing with the aid of mechanised boats designed by the Fisheries Department at a low cost; these boats are made available to fishermen thus enabling them to go farther into the sea and secure larger catches;

(b) Use of improved types of hooks such as revolving chain hooks, for large-scale shark fishing;

(c) Technique of bull-trawling with mechanised boats; and

(d) Use of efficient fishing implements such as 'Rangoon' nets made of nylon, and Uduvalai or bottom bill nets in deep inland waters, such as in the Mettur reservoir and the Bhavanisagar."

SRI N. K. PALANISAMI :—" ஏற்கனவே ஜப்பான் கப்பல்களும், அமெரிக்க கப்பல்களும், நமது கடற்கரையோரத்தில் வந்து மீன்பிடிக்கும் தொழில் நடத்தியுள்ளதால், நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதிகப்படியான டிராலெர்ஸ் (Trawlers) வேண்டுமென்று கேட்டதுண்டா?"

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு மற்றொரு விஷயத்தைப்பற்றி உப-கேள்வி போடுகிறீர்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிப்பதாயிருந்தால் எனக்கு, ஒருவித ஆட்சேபமையும் இல்லை.

The main question is about the introduction of new methods of fishing. If the Hon. Minister is prepared to answer the supplementary question, I have no objection."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" Sir, has any new method been found for fishing in troubled waters?" (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not know about that, Sir."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—" மீன் வளர்ப்பைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ருசியுள்ள மீன்களை வளர்ப்பதற்கு மீன்களின் ருசியையும் அவைகள் எந்த ஜரதி என்பதையும் பார்த்து, கனம் மந்திரி அவர்கள் சிபார்சு செய்வார்களா?" (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is exactly the idea of the Fisheries department. Particular attention would be paid to rear such fish as are liked by the people."

MR. SPEAKER :—" I will take five more minutes and finish the rest of the questions."

[7th May 1954]

Appointment of foreign nationals as temple trustees in South Arcot district.

9 a.m. * 570 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state the number of foreign nationals appointed by the Hindu Religious Endowments Board as trustees of temples in South Arcot district now?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Three foreign nationals have been appointed as trustees of temples in South Arcot district by the Area Committee.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, three foreign nationals have been appointed as trustees for the temples in South Arcot district. When the properties of these temples are entrusted to their management, if they commit offences like embezzlement, defalcation or misappropriation, is there any provision in our Constitution to punish them even though some of the properties belonging to these temples lie in the Pondicherry area?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“An appeal could be made to the Government who would go into the question.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, may I know the reasons or the necessity for the appointment of these foreign nationals in spite of the repeated representations made by the Area Committee? Will the Government consider the question of dismissing them and appointing persons from the Indian Union?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Sir, the Government have recently received a representation from the public and that is being looked into.”

Construction of the hospital building at Sendurai, Udaiyarpalayam taluk.

* 571 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the cost of construction of the hospital building at Sendurai, Udaiyarpalayam taluk;

(b) the kind and cost of tiles as proposed in the estimate; and

(c) the kind and cost of tiles actually used for its construction?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Rs. 27,204-10-0.

“(b) Mangalore tiles of Basel Mission type, Rs. 19 per hundred.

“(c) Mangalore tiles of the Little Flower Company, Malabar, Rs. 15 per hundred.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“Sir, may I know the reason for the deviation from the original estimate? Is it the fault of the contractor or that of the officers concerned?”

7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the actual cost of construction is less than the estimated cost. The estimated cost was Rs. 31,000 while the cost of construction was Rs. 27,204-10-0.”

Pest attack on paddy crops in Tirunelveli district.

* 572 Q.—SRI S. T. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether paddy crops have been attacked by insects in various places of Tirunelveli district;

(b) the extent of damage; and

(c) measures taken by the Government for combating the attack and for relieving the distress of the agriculturists affected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Director of Agriculture has reported that practically the entire crop has been saved.

“(c) As soon as the Government came to know of the pest attack, the Director of Agriculture was asked to instruct the District Agricultural Officer to take necessary action in the matter. The Government understand that necessary steps have been taken by the District Agricultural Officer to arrest the pest attack. The District Agricultural Officer with the special staff visited the affected areas and distributed pesticides to the ryots. The latter were also educated in the use of pesticides by means of leaflets. The departmental staff will continue the pest control work as long as it is necessary.”

SRI S. T. ADITYAN:—“Sir, as there was not enough stock of the pesticides during the affected period, will the Government take care to see that sufficient stocks are always kept in store?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, as I have said, Tirunelveli is a district where this pest attack has been effectively controlled. During the first few days of the attack there was not sufficient stock but it had been augmented. The Agricultural departments got the vans of the Ramanathapuram and Madurai districts also, took them to Tirunelveli and all possible steps were taken.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“பூச்சி விழுந்ததன் காரணமாக விவசாய குறைவாகக்கண்டது. இதன் நிமித்தமாக வாரம் கட்டுக் குத்தகை கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I would like to tell the hon. Member that the crops had not been damaged considerably on account of this pest attack. Regarding the troubles that arose between the tenants and the landlords, the question may be addressed to the concerned Minister.”

[7th May 1954]

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—" Sir, may I know whether the pesticides purchased hitherto by the Government are from foreign countries or manufactured in India? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to have notice."

Supply of electricity to Chowghat, Ponnani taluk.

* 573 Q.—SRI N. GOPALA MENON: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal for the supply of electricity to Chowghat, in Ponnani taluk?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" A proposal for extension of supply of electricity to Chowghat, Guruvayoor and other villages in Ponnani taluk, Malabar district, is under examination in the Electricity department."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, will the Government negotiate with the Travancore-Cochin Government for extending electricity to Chowghat and other neighbouring areas from that State because it will be easier and cheaper to do so than to extend electricity from Tirur? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, the matter is under consideration and when I finally take steps I will consider the question of making a representation to the Travancore-Cochin Government."

Sale of seeds and manure by the Government Seed Depot, Mount Road, Madras.

* 574 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of seeds and manure purchased by the Department of Agriculture for sale in the City branch at Mount Road in the year 1952;

(b) the total amounts of sales in the year 1952 ;

(c) the annual establishment charges of the above branch; and

(d) why the prices of seeds, seedlings and manure are higher than those of similar articles sold by the private nurseries in Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The information required by the Member is as follows :—

	LB.
(1) Seeds	2,029
(2) Manures	9,992
(3) Insecticides	2,107

[7th May 1954]

" (b) The sales during the year 1952-53 amounted to Rs. 11,960 roundly.

" (c) Rs. 22,150 per annum.

" (d) The materials sold in the Government Seed Depot, Mount Road, do not appear to be appreciably higher in cost when compared with the prices of materials sold by the private nurserymen. For example, the depot is selling all vegetable seedlings at a flat rate of 8 annas per 100, whereas private nurserymen charge different rates for different kinds of seedlings at prices varying from 12 annas to Rs. 1-8-0 per 100 seedlings."

Purchase of new buses.

* 575 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Transport and Prohibition be pleased to state—

(a) the number of new buses purchased in the year 1953, the names of the suppliers and the total amount paid for them;

(b) whether these new buses were purchased after calling for tenders;

(c) the number of old buses not in use; and

(d) what the Government propose to do with these old buses?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Thirty-five New Comer light diesel chases were purchased in the year 1953 from the Automobile Products of India, Limited, Bombay. The total amount paid towards the cost of the chases is Rs. 7,97,731-12-0.

" (b) Yes, Sir.

" (c) None, except for vehicles undergoing scheduled overhauls and maintenance.

" (d) Does not arise."

SRI S. T. ADITYAN :—" Sir, was there no Madras firm which would supply these chases? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, tenders were called for and the matter was gone into. It was found that these were the best under the circumstances."

Improvement of the canal between Nagapattinam and Vedaranyam.

* 576 Q.—SRI N. SIVARAJ: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to improve the canal that runs between Nagapattinam and Vedaranyam in Tanjore district for navigation purposes; and if so, its present stage?

[7th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Yes. The proposed improvements to the Canal would provide a cheap means of transport of salt from Vedaranyam to Nagapattinam wherefrom salt could be shipped to deficit areas. As salt is a Central subject the Government of India have been addressed to give a full grant for the work. Their reply is awaited.”

Construction of a new building for the Government Training School, Namakkal.

* 577 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation, dated 14th July 1952, from Sri K. V. Ramaswamy, M.L.A., regarding the extension of the building of the Government Training School at Namakkal; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The proposal for the construction of a new building for the school was considered by the Government but it was deferred in view of the financial stringency.”

Opening of Mobile Medical Units.

* 578 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the places where the Government propose to open the mobile medical units mentioned at page 121 of the Budget Memorandum for 1954-55?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(1) Tellicherry in Malabar district.

(2) Tiruppur in Coimbatore district.

(3) Kasargod in South Kanara district.

(4) Sankarankoil in Tirunelveli district.

(5) A place in North Arcot district, probably Tiruvannamalai.”

Improvement of village communications in Tanjore district.

* 579 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the amount proposed to be allotted for Tanjore district from the grants to local bodies for the improvement of village communications as given in item 105 at page 123 of the Budget Memorandum for 1954-55?

[7th May 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“ The grant proposed to be allotted in 1954-55 to the local bodies in Tanjore district for improvement of village communications are roughly as follows:—

	RS.
(i) Tanjore District Board	6,000
(ii) Panchayats in Tanjore district	8,000 ”

SRI S. RAMALINGAM:—“ தஞ்சை ஜில்லாவிலே கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதினால் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் ரூ. 6,000 அல்லது ரூ. 8,000 போதாமலிருக்கிறது. ஆகையினால் அதிகப்படி பணம் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“ அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் இதற்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்குவது பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும்.”

Supply of electricity to Badagara and Quilandy.

* 580 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to extend electric supply to Badagara and Quilandy (Malabar district) from the Cannanore sub-station and to open a sub-station in Kuthuparamba during the budget year, 1st April 1954 to 31st March 1955?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ A major scheme for the extension of supply of electricity from Cannanore sub-station to Badagara and Quilandy (Malabar district) is under consideration. After sanction, it will have to await its turn for execution. There is no proposal now to open a sub-station at Kuthuparamba.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ May I know, Sir, whether the scheme has actually been sanctioned by now.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Sir, it has not been sanctioned. It is awaiting sanction of the Standing Finance Committee which has not met yet.”

Expenditure incurred on the Parulekar Committee.

* 581 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred by the Government on the Parulekar Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The attentions of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 1185, on the floor of the Assembly on 20th March 1954.”

MR. SPEAKER:—“ Questions over.”

[7th May 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—HALF-HOUR DEBATE—RE

(1) HOMOEOPATHIC SYSTEM OF MEDICINE.

9-10 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of order, Sir. The very important and vital question of homoeopathic system of medicine was not answered properly at all. So I request the Hon. Speaker to allow a half-hour debate on that important question which concerns the entire State and particularly the poorer masses of this country.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. But according to the rules the request for a half-hour debate should have been made when that particular question was under discussion. Anyhow, I have no objection to allow a half-hour debate on it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We cannot be going on having a half-hour debate for each and every question, Sir.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The half-hour debate may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ All right. We will have the half-hour debate tomorrow.”

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following message, dated 30th April 1954, from the Governor of Madras. It reads as follows :—

“ In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954.”

II.—HALF-HOUR DEBATE RE—cont.

(2) MAHE BORDER INCIDENTS.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, the question of Mahe border incident in which shooting had taken place is an important one. So I request that a half-hour debate may be allowed on this question as many hon. Members wish to offer their useful suggestions on it.”

MR. SPEAKER :—“ I think the Government of India have taken up that matter. I think talks between France and India will begin in Paris shortly. That is what the morning newspapers say. Anyhow I want to know the views of the Leader of the House in this matter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In my view, it is absolutely unnecessary. Moreover I may not be able to give any more information than what I have already given. As far as the Communist Party is concerned, there could not be any doubt in their attitude so far as this subject is concerned, because the

[7th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

dispute is not with a Communist country. No Communist country is involved. So, I think there is no necessity to have a half-hour debate.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இது விஷயமாக விவாதிக்க ஒரு மணி ஒதுக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் கேள்விநேரத்தில் அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் கேட்க வில்லை. சர்க்காருக்கும், எதிர்க்கட்சிக்கும் இவ்விஷயத்தில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறதா இல்லையாயென்பது அல்ல பிரச்சனை. இவ்விஷயத்தில் சீக்கிரமே ஒரு முடிவுகாண இந்திய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதைப்பற்றி பல விஷயங்கள் இங்கேயுள்ள அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அதையும் அவர்கள் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிக்கு அது ஊக்கமும், வலுவும் அளிப்பதோடு, நாம் இங்கு நடத்தும் விவாதம் அந்தப் பிரச்சனையில் வாழும் மக்களுக்கும் நம்பிக்கை அதிகம் அளிப்பதாக இருக்குமென்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். நாம் இங்கு நடத்தும் விவாதம் மத்திய சர்க்காருக்கு எந்த வகையிலும் குந்தகமாக இருக்காது. அதற்கு மாறாக பலமும், உதவியும் அளிப்பதாகவே இருக்குமென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I want to mention another point also. The Government of India and the Government of France are going to have talks in Paris on the 14th of this month over the French Settlements in India. In view of that, I think, a discussion by this House over this question might be embarrassing to the parties. Moreover, when this question is discussed here, even though I know that the Deputy Leader of the Opposition may keep himself within bounds, we cannot have the same sort of assurance from other hon. Members participating in the discussion. Moreover, fifteen to twenty minutes have been spent when a starred question having a bearing on this subject was discussed here. Several supplementaries have been put and answered. In view of all these, I would appeal to the Deputy Leader of the Opposition not to press his request for a half-hour debate on this question.”

MR. SPEAKER :—“ I think, in view of what the Leader of the House had told us, the Deputy Leader of the Opposition will not press his request.”

The request for a half-hour debate was not pressed.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(I) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL, 1954.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ On a point of order, Sir. This Bill was circulated to us only yesterday. There was no time for us to study the Bill. The Bill was published only on the 4th of May in the Gazette. Rule 79 of the Madras Assembly Rules says :

“ 79.—At any time after the expiry of six days from the publication of a Bill in the Gazette, the member-in-charge of the Bill may make one of the following motions in regard to his Bill, namely :—

(a) that it be taken into consideration by the Assembly either at once or some future day to be then specified ; or

[Sri S. Swayamprakasam] [7th May 1954]

(b) that it be referred to a Select Committee of the House or ;
 (c) that it be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon.

Therefore, only after six days from the publication of the Bill in the Gazette, that is only on the 10th of May in this case, can the Hon. the Minister for Land Revenue bring in a motion for the consideration of the Bill by the House. Moreover, the fifteen days' notice to Members had not been given. Therefore, I submit the consideration of this Bill by the House to-day is out of order."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எழுப்பியுள்ள ஒழுங்குப் பிரச்சனையை நானும் ஆமோதிக்கிறேன். கெஜட்டில் பிரசுரமாகி 6 தினங்களுக்குப் பிறகு எந்த மசோதாவையும் இந்தச் சபையிலே பிரேரிப்பதற்கு முடியும். இருந்தாலும் கூட இந்த ஊரத்தில் கண்டுள்ள விதிகளையெல்லாம்மீறி எதையும் சபையில் பிரேரிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கக்கூடிய அதிகாரம் தங்களுக்கு இருக்கிற தென்பதும் வாஸ்தவம். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. போதிய அவகாசம் கொடுக்காமல் திடீரென்று ஒரு மசோதாவைப் பிரேரித்து அதைச் சபை விவாதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அடிப்படைக் கொள்கையை மீதுக்குள்ளாகிறவர்களுக்குக்கூட அதிலுள்ள பல சிக்கல்களை நன்றாக ஆராய்ந்து நீக்குவதற்கு முடியாமல் போய்விடும் என்பதும் வாஸ்தவம். இருந்தாலும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இம் மசோதாவை இன்றைக்கே விவரத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கு ஏதாவது பிரத்தியேகக் காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" As remarked by the Deputy Leader of the Opposition, the Chair has got the power to waive notice. The Deputy Leader of the Opposition has himself admitted it. Apart from that, the other House is meeting on the 10th instant. We must send some Bills for the Council on that date. That is another reason." (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Ordinarily, I would not have pressed that this Bill be taken up for discussion to-day. But this Bill had been considered by this House before the separation of Andhra. It was referred to a Select Committee. We again discussed it. But we stopped further discussion because of the intervention of partition. The fact that this Bill would come up for discussion in the House had been indicated during the Budget debate itself. I agree that the Bill could have been published a little earlier. In view of the changes that took place in the Cabinet recently, we had again to circulate it to the Ministers, get their orders and then publish the Bill. These are the circumstances under which we have had to pass through. Therefore, I would request hon. Members, even though the Hon. Speaker has the power to waive the notice period of six days prescribed under rule 79 of the Assembly Rules, to waive the time limit in view of what I have stated. I would request hon. Members not to mind what has been done but proceed with the consideration of the Bill. Whatever difficulties hon. Members may find in the Bill, I think we will be able to solve them during the course of the day when the Bill would be under discussion."

DR. K. B. MENON :—" I wish to submit that in the Bill as presented to the House, there are some alterations and that

[7th May 1954] [Dr. K. B. Menon]

it is different from the one originally presented. We have had no time to study the Bill and hand in amendments. If we take the other items that are left over, I think that would occupy the whole day and give us some time to study the Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I wish to inform hon. Members that the Council is meeting on the 10th instant. We have to send some Bills on that date for their consideration. They will not have any work if we do not send them this Bill for their consideration on the 10th instant. Therefore, I think hon. Members would co-operate with us and not allow us to incur extra expenditure by not giving any work to the Council on the 10th instant. I do hope that hon. Members would proceed with the consideration of the Bill to-day itself."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I wish to submit that it is wrong in principle that we should hustle through this Bill to give some work for the other House which is meeting on the 10th instant. Even though the Government have got the power to introduce Bills in the Council, that rule should not be used to curtail the powers of this House. Money Bills . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No Money Bills have been introduced in the Council, Sir."

MR. SPEAKER :—" Yes. To my knowledge, Government have not introduced any Money Bill in the Council first."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" They have introduced several new Bills first in the Council. Again on principle, it is wrong to curtail the powers of this House."

MR. SPEAKER :—" But the rules provide that Government could introduce Bills other than Money Bills in the other House."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Our object is to stop consideration of this Bill to-day. We have had no time to study the Bill. How can we participate usefully in the discussion? Moreover, we do not have the facilities that the Hon. Ministers have. The new Ministry was formed on April 13th. In spite of their having all the facilities, in spite of their having the whole command in their hands, they could not publish the Bill in the Gazette soon. It was published only on the 4th of May. To-day is 7th. The six days time-limit is not yet over. So I request that the Bill be not taken up for discussion to-day."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, this Bill, when passed, 9-20 a.m. will have far-reaching consequences, especially in view of the recent statement of the Prime Minister of India that a maximum limit should be placed on the extent of land to be held by an individual. It is expected that we should go into the matter very deeply and intelligently and I submit that we cannot do it now especially when the Bill has been published only very recently."

[Sri S. Deivasigamany] [7th May 1954]

I therefore request you to give us some more time so that we can study the Bill and give our intelligent support to the other side."

MR. SPEAKER:—"The Leader of the House has already explained the circumstances under which the Bill has been placed before the House. In view of that, I do not think the hon. Member will press his suggestion."

SRI K. VINAYAKAM:—"Does the Hon. Leader of the House want this Bill to be hustled through this House? Let us be clear about our position."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not want to hustle this Bill through this House. Even if I want to hustle through, I do not think the Hon. Speaker will allow me to do it."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"As a gesture, will the Hon. Speaker be pleased to accept verbal amendments?"

MR. SPEAKER:—"Amendments will be received during the general discussion and also during the consideration of the Bill clause by clause."

DR. K. B. MENON:—"Some of us are not lawyers and we cannot understand the Bill thoroughly."

SRI S. T. ADITYAN:—"There is another aspect of the question which no Member has put forward. We can, no doubt, go through the Bill to-day. But we are not the only party concerned. The large body of people, who are affected by this Bill, are also concerned. The people should have time to represent their views to the Members and the Press also should have time to express its views."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற கட்சித்தலைவர்கள் சொல்லிய வாதங்களை நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்களை முன்பு 'எந்த மசோதாவையும் பிரேரிக்கும் விஷயத்தில் நோட்டீஸ் நிபந்தனைகளிலிருந்து விலக்களிக்க சபைத்தலைவர் அனுமதி அளிக்க விதிகளில் இடம் இருக்கிறதென்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது

SRI M. KALYANSUNDARAM:—"உங்களுக்கு பிரத்யேக அதி காரம் இருக்கிற தென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதேசமய த்தில் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் இந்த மசோதாவைப் படிப்பதற்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதன் காரணமாக நான் என்னுடைய யோசனை ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இன்றைக்கு நாம் இந்த மசோதாவின் பொது விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். நாளைக்கு ஷரத்துவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதம் நடத்தலாமென்பதே எனது அபிப்பிராயம்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Let us see the trend of discussion and if it is necessary to allow more time, we shall allow. I do not want to curtail discussion."

[7th May 1954]

MR. SPEAKER:—"We shall have general discussion to-day and consideration clause by clause to-morrow."

SRI K. VINAYAKAM:—"Even for general discussion, Members must contribute to the discussion. They must talk some sense."

MR. SPEAKER:—"Yesterday I told the Leader of the House that it was not possible for me to waive notice. But he made a special request to me to waive notice and allow this Bill to be taken up to-day, as some work had to be provided for the Council. Only after his special request, I agreed to waive notice. At the same time, he told me that this Bill had come up before the House a number of times in some form or other. We shall have general discussion to-day and take up consideration clause by clause to-morrow."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, may I submit the view of some of the Members? If the Bill is taken up to-day, we will be at a very great disadvantage and many of us have decided not to participate in the discussion, and probably we may walk out."

MR. SPEAKER:—"I request the hon. Member not to do that. That is not a proper way of doing things."

SRI K. VINAYAKAM:—"There are other pending Bills. For instance, the Bill for amending the Madras City Municipal Act may be taken up."

MR. SPEAKER:—"In view of the special request of the Leader of the House, I hope the House will comply with it."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"We are submitting that we have not studied, and therefore we are not prepared to discuss, the Bill. It is not our intention to waste the time of the House. Instead of wasting time on general discussion to-day, I suggest as a compromise that we could take up and finish the general discussion as well as the discussion clause by clause to-morrow."

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not want to embarrass the hon. Members. As they say that they want time to study, I am agreeable to taking up the Bill to-morrow. I move—

'That under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, the first item in item II in the list of business for 7th May 1954, namely, the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be postponed to to-morrow (8th May 1954).'"

[7th May 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—"

"That, under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, the first item in item II in the list of business for 7th May 1954, namely, the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be postponed to to-morrow (8th May 1954)."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The next item is the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954."

IV.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1954
(L.C. BILL NO. 7 OF 1954).

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—
Mr. Speaker, I move—

"That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration."

"Under the existing provisions of the Madras City Municipal Act, 1919, the maximum monthly salary of the Water Works Engineer of the Corporation of Madras has been limited to Rs. 800, while the maximum monthly salary of the other heads of departments like the Health Officer, the Engineer, the Electrical Engineer and the Revenue Officer has been fixed at Rs. 1,200. As the duties and responsibilities of the Water Works Engineer are no less important and onerous than those of the other heads of departments, the Corporation Council has recommended that the maximum salary of the Water Works Engineer should be raised to Rs. 1,200 so as to be on a par with the maximum salary of the Engineer or the Electrical Engineer. This is a reasonable recommendation and to give effect to it, it is proposed to amend clauses (b) and (c) of sub-section (1) of section 85 of the Madras City Municipal Act, 1919. Accordingly I have moved the motion."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—"

"That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration."

SRI A. RATNAM:—"Sir, I move—"

"That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration this day six months."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"I second the amendment."

[7th May 1954]

MR. SPEAKER:—"Motion moved—"

"That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration this day six months."

"The motion as well as the amendment are before the House for discussion."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, I wish to support the Bill moved by the Hon. Minister for Local Administration. This is a thing which ought to have been done several years ago. I have been a member of the Corporation of Madras once and I have also been a Deputy Mayor. I have known Mr. Muniswami, the Water Works Engineer, for a number of years and he has been doing very useful work for the City of Madras. Even though he is the seniormost officer in the Corporation, he has not been given any increment in his salary because of certain limitations. This Bill only seeks to overcome the limitations and to give him what is his legitimate due. I, therefore, submit that this Bill may be passed without any discussion whatsoever, especially when other officers who are junior to him are drawing higher salaries. Further, when this proposal has emanated from the Commissioner as well as the Corporation of Madras, it is only meet that we should pass this Bill as requested by the Corporation Council."

9-0
a.m.

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, I have great pleasure in supporting the Bill that has been brought forward by the Government for the approval of this House. I will not indulge in mentioning the personalities or the incumbents who are going to be benefited by this measure. But considering the duties of the Water Works Engineer who does a very useful work in the City of Madras in the matter of water being catered to the residents of Madras, I may assure the House that the incumbent of the post has done yeomen service. It will not be out of place if I mention that there was a continuous period of drought for the past ten years and Madras City was affected most in respect of water-supply. During this period, the Water Works Engineer conceived of new schemes for water-supply and very great strain was put upon him. He investigated into new schemes like the Kutralayar Scheme and he was mainly responsible for augmenting the supply of water from the Poondi Reservoir. I happen to have some experience of working of the City Corporation, representing as I do a division which is not provided with water facilities in the shape of water taps from the Poondi Reservoir. For instance, in Aminjikarai, Kodambakkam, Guindy, portions of Saidapet, and Adyar, there are no water taps through which water could be easily catered to the residents of the areas. The Water Works Engineer conceived of new plans like construction of overhead tanks and then devised a very efficient system of supplying water from the reservoir to the overhead tanks through a fleet of lorries. I have great pleasure in vouching for the efficiency of the incumbent

[Sri K. Vinayakam] [7th May 1954]

of the post and it is nothing but proper and just that this Water Works Engineer should be placed on a par with other Heads of Departments.

"In this connexion, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister in charge of this portfolio that this kind of anomaly still exists in the City Corporation. For instance, there are various departments which are manned by efficient people, but they are not treated alike. The City Engineer, the Electrical Engineer and the Health Officer are treated alike. Now, the Water Works Engineer who has been drawing a lesser salary than others though an equally onerous duty has been cast upon him is also given the same status as others. But still there are other officers who have got to be properly treated. I would like to refer to the Head of the Department of Education, the Educational Officer of the Corporation of Madras, to whose care 46,000 children have been left for the purpose of imparting elementary education. The Corporation is running 289 elementary schools, two High schools and 75 Higher Elementary schools. Under the direct supervision of the Educational Officer there are not less than 2,875 teachers, both men and women. Such a wide range of supervision, a big field of work, has been entrusted to the Educational Officer. His responsibility is equally great just like that of the City Engineer, the Health Officer, the Electrical Engineer or the Water Works Engineer. But he is not treated in the same way as others are treated though he happens to be the head of a department. This kind of anomaly must be rectified. The present Bill now tries to rectify a defect by granting the same scale of pay to the Water Works Engineer as is granted to others. Then, there will be only one more officer who will be drawing lesser salary than the other heads of departments and he is the Educational Officer of the City Corporation. I request the Government to bring in another Bill to rectify this defect and I assure the Government that the City Council will be pleased to accept the recommendation of the Government of Madras.

"Sir, it will not be out of place to mention that amongst the various Heads of Departments, it is only the Head of the Education Department that is accorded a step-motherly treatment. Even amongst the Cabinet Ministers, I believe the Education Minister occupies a less influential position. But that defect has been rectified now because two or more portfolios have been dumped on one personality who wields an influence. But the general tendency in our country is to give a place of lesser importance to education. Even amongst the Directors of various departments, the Director of Public Instruction occupies a less important place than others. Amongst the District Officers also, the position is the same."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This is a simple Bill dealing with the Water Works Engineer. But the hon. Member is dragging in the Director of Public Instruction and

7th May 1954] - [Sri C. Subramaniam]

the District Educational Officers. Of course, a passing reference is all right, but to stress that point will be a little bit out of place and irrelevant."

* SRI K. VINAYAKAM:—"I do not need any lessons in parliamentary procedure as far as this House is concerned."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"If this is the specimen of the parliamentary procedure he has learnt, . . ."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, the Bill just before the House relates to the revision of the salary of a Head of a Department in the City Corporation. So, it is nothing but proper and pertinent if I mention about the Educational Officer also. While welcoming the Bill under reference, I would suggest that the Government should come forward with another amendment to the same Act in order to rectify the defects as far as the other Heads of Departments are concerned."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Mr. Speaker, Sir, those who have spoken before me have mentioned most of the points that should be mentioned about this very small matter. What I would like to point out is this: The City of Madras is being administered under an antiquated Act. Three years ago, the Council took up the question of revising this entire Act. I believe it is more than a year since the compendious recommendations of the Council for the revision of the whole Act were forwarded to the Government. I am sorry that the Government, instead of taking up the revision of the entire Act, have only come forward with a very small measure for remedying and rectifying an anomaly. To the extent to which it rectifies that anomaly, I welcome this Bill. There is no necessity for us to state anything more on this welcome rectification.

"As the hon. Member Sri Vinayakam has pointed out, there are several other anomalies with regard to the pay and salaries of Heads of Departments. It has been universally held and it has been accepted by the Corporation of Madras that there should be uniform scales of pay for those performing onerous and responsible duties like the Heads of Departments. After all, the main functions of the City Corporation are to supply water to the residents, to look after the health of the people, to look after lighting arrangements, etc. It is, therefore, surprising that one of the chief amenities, water-supply, is looked after by a Head of a Department who is treated in a less favourable way than the other Heads of Departments. I only want to point out one important feature, viz., that the City of Madras is growing as an industrial city. The population of Madras has increased from seven lakhs to something like 14½ lakhs, in the past few years. During the past 2 or 3 years when there was a severe drought, some of the industries in the City would have been closed but for the efforts made by the City Water Works Engineer to keep up the supply of water to some of the textile industries. By

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] - [7th May 1954]

providing extra mains during peak hours to several industries, it was possible to keep up production and avoid unemployment to some extent. In this connection, I beg to urge that the recommendations made by the Council after very careful consideration for two years should be taken up for early consideration and action by the present Ministry."

9-40
a.m.

* SRI C. KANDASAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் பொழுது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதா சர்வ சாதாரணமானது தான். கனம் விநாயகம், ஆதித்தன் முதலியவர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள். கார்ப்பரேஷனைப்பற்றி இவர்களுக்கு என்னெவிட அதிகமாகத் தெரியும். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு சற்று விவரமாக விளக்கப்படவேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு இப் பொழுது என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்று புரியவில்லை. நிற்க, ஏன் கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய Water-works Engineer-க்கு ரூ. 800 விருந்து ரூ. 1,200 ஆக அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த Water-works Engineer சம்பளத்தை மாத்திரம் உயர்த்துவதற்கு அப்படி என்ன நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஏன் இவரைப் போன்ற வேலை செய்யும் கல்வி அதிகாரியினுடைய சம்பளம் மாத்திரம் இன்னும் ரூ. 800 வேதியை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? கல்வி அதிகாரியின் சம்பளத்தை ஏன் உயர்த்தக்கூடாது. இந்த Engineer-க்கு மட்டும் சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவரது நிர்வாகத் திறமைக்காகவா அல்லது technical skill-க் காகவா என்பது இந்த மசோதாவில் விளக்கப் படவில்லை. அதைவிட்டு விட்டு தனி உத்தியோகஸ்தர் நல்லவர், பெட்டிக்காரர் என்று பேசுவது சரியல்ல. இவ்வாறு எல்லாம் அதிகப்படியாக சம்பளம் வாங்குபவருக்கு இன்னும் மேற்கொண்டு சம்பளத்தை அதிகமாக்குகிறார்களே தவிர குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் கெஜட் பதிவு இல்லாத சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படுத்தினார்களா? இல்லை. என்னேக்கேட்டால் அதிகச்சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களைக் குறைத்து, குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களுக்குச் சிறிது அதிகமாக்கலாம் என்றுதான் சொல்லுவேன். இதுதான் ஜனநாயக முறை. அப்படியின்றி ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு மாத்திரம் சம்பளத்தை உயர்த்தி அதே நிலைமையில் இருக்கும் மற்றொரு உத்தியோகஸ்தருக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்காமல் இருப்பது முறையல்ல. கார்ப்பரேஷனில் ஒரு தனிப்பட்ட இலாகா தலைவருக்காக சட்டத்தில் சம்பளம் குறிப்பிட்டு இருக்கும் போது, அந்த சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சட்ட சபை முன் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் விளக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய திருத்தத்தைக்கொண்டு வருவதைப்பற்றி விளக்கிக்கூற விரும்புகிறேன். இந்தக்காலத்தில் ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் என்ன வேலை செய்கின்றன? மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ராஜ்ய சர்க்கார் புணம் வாங்கி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கிறது. அந்தப்பணம் பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது.

“ஒரு தனிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தரின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த மசோதா இந்த சட்டசபையில் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை பயக்குமா என்று கேட்டால், இதனால் ஒருவித நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகத்தான் அவர்கள் நன்மை அடையமுடியும். குறிப்பாக சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகப் பொது ஜனங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இடவசதி, தண்ணீர்வசதி, காற்று வசதி, சுகாதார வசதி, விளக்கு வசதி ஏதாவதும் அதிகமாக இருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். தண்ணீர் வசதியும் அதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. சென்ற 20, 30 வருஷகாலமாக இந்த Engineer-ன் சம்பளம் உயர்த்தப்படாமல் இப்பொழுது மாத்திரம் எதற்காக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது திரு. முனுசாமி ஆச்சாரிதான் Engineer-ஆக இருக்கிறார். சென்னை நகரத்தைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். சுகாதார டிபார்ட்மெண்டில் இதே மாதிரியான உத்தியோகத்தில் சம்பள உயர்வு சட்டசபைக்கு வராமலேயே செய்து விட்டார்கள். ஒரு ஆண்டிற்கு முன் Health Department, Conservancy Department தனித்தனியாக இருந்தன. பிறகு ஒன்று சேர்ந்தன. Health Department தனியாகப் போய் Conservancy Department, Mechanical Engineer-ன் மேற்பார்வையில் வந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் ஒரு ஐயரின் சம்பளம் தான். இப்போது சென்னையில் தொத்து நோய் உண்டாகியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் Conservancy Department, Mechanical Engineer கையில் இருப்பது தான். இந்த மாதிரியான நிலைமையில் தான் சென்னை நகரம் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் இன்ஜினியர் இன்னும் 1½ ஆண்டுகளுக்குள் retire ஆகப் போகிறார். இப்பொழுது சம்பளத்தை உயர்த்தினால் இதனால் இவருக்கு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை. ஆனால் இவருக்குப் பின்னால் வரும் ஒரு மலையாளிக்குத்தான் நன்மை ஏற்படப் போகிறது. இந்த உத்தியோகஸ்தரின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது இவர் நன்மை அடைவதற்காகத்தான். ஆனால் அதேசமயத்தில் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள கல்வி அதிகாரியின் சம்பளம் மாத்திரம் அதே ரூ. 800 ஆக இருக்கிறது. அவருடைய நலத்தை இந்த சர்க்கார் புறக்கணிக்கிறது.

7th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் கருதவில்லை. எவ்வளவோ ஏழைகள் சென்னையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க உடையில்லை, இருக்கவிடில்லை, குடிக்கத்தண்ணீர் இல்லை. இவ்விதமாக அல்லல்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள். பொதுவாக ஆதித்திராவிட மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் கருதவில்லை. எவ்வளவோ ஏழைகள் சென்னையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க உடையில்லை, இருக்கவிடில்லை, குடிக்கத்தண்ணீர் இல்லை. இவ்விதமாக அல்லல்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள். பொதுவாக ஆதித்திராவிட மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“சென்னையில் தண்ணீர் வசதி மிகமிக முக்கியம். ஆனால் அதைச் அளித்தார்களா? இல்லையே. சேரிகளிலும், குப்பங்களிலும் வாழும் ஏழை ஆதித்திராவிட மக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துக் கொடுக்கப்பட்டதா? லக்ஷம் லக்ஷமாக ஏழைகள் வாழும் சேரிகளில் ஒரு குழாய் கூட இல்லை. ஆனால் ஒரு பங்களாவில் இரண்டு பேர் வாழும் பணக்காரர்களுக்கு 15, 20 குழாய்கள் வைக்கிறார்கள். இது நியாயமா, முறையா, என்று கேட்கிறேன். இவ்விதமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் செய்யாமலே ஒரு தனிப்பட்டவரின் நன்மைக்காக, சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சட்டசபையில் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். எனக்கு உடல் நலம் சரியாக இல்லாததினால் அதிகமாகப் பேச முடியவில்லை.

“கனம் ராமசாமிப் படையாச்சி, பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர். உழைப்பாளிகளுக்காகவும், பிற்பட்ட சமூகத்தினர்களுக்காகவும், ஆதித்திராவிட மக்களுக்காகவும் பாடுபடுகிறவர். அவர்களின் நலனைக் கண்ணும் கருத்துமாய் அவர் கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“Mr. Speaker, I shall bear all the suggestions made by the hon. Members in mind when we take up the question of amending the Act. This is a simple Bill brought forward for upgrading the salary of an officer of the Corporation of Madras. The Corporation Council

9-50
a.m.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [7th May 1954]

has passed a resolution recommending this. To meet the extra cost involved in upgrading the salary of this Officer of the Corporation, this Bill has been brought forward. I commend that the Bill may be passed."

The amendment of the hon. Member Sri A. Ratnam was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration.'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I shall now take up the clauses. I think there are no amendments to the clauses. So I am putting them to the vote of the House."

Clauses 2 and 1 and the Preamble were then separately put to the vote of the House and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"Sir, I now move—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.'

SRI K. PARTHASARATHY:—"Mr. Speaker, I wish to congratulate the Hon. the Minister for Local Administration on his piloting his first Bill after assuming charge as Minister of this State.

"Many hon. Members who have intimate connection with the Madras Corporation have given suggestions for carrying out certain amendments in the Act. I wish to submit to the House that the City Municipal Act was passed 30 years ago when there was no responsible Government. Then, it was thought fit to provide restrictions on the powers of local bodies in carrying out their normal duties. I wish to suggest that there is no necessity of imposing so many restrictions on the deliberations and decisions of local bodies. Local bodies must be left free to administer their own affairs."

MR. SPEAKER:—"I must tell the hon. Member that we are in the third reading stage, and not in the first reading stage. If he wants to say anything about the clauses, he may do so instead of talking in general terms."

7th May 1954]

* SRI K. PARTHASARATHY:—"I only wish to emphasise that some of the restrictions that are placed on local bodies at the present time should be removed. A further comprehensive Bill may be brought forward to remove all these restrictions placed on the exercise of powers by the local bodies. Even in section 85, I wish to suggest that it would have been better if the proviso (a) was retained and the other provisions were repealed. We expect to have in the near future a comprehensive amending Bill removing all the restrictions placed on the exercise of the functions of local bodies. I once again congratulate the Hon. Minister for Local Administration on his having successfully piloted his first Bill."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Now, let us take up the next Bill on the agenda, viz., The Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954."

(3) THE HINDU NON-CONFORMING MARRIAGES (REGISTRATION)
BILL, 1954* (L.C. BILL NO. 5 OF 1954).

SRI M. NARAYANA KURUP:—"On a point of order, Sir. Marriage and divorce are included as item 5 in the Concurrent List which implies that any legislation undertaken by the Central Government will have priority. If the Central Government were not seized of the matter, of course, this House can deal with it. But, now the question of marriage and divorce is under the active consideration of the Parliament and as a matter of fact, a Bill in this regard is before the Parliament. I submit that it is likely that the provisions made here may even be in conflict with the provisions of that Bill."

MR. SPEAKER:—"The Bill that is before the House is quite different from the one that is before the Parliament. As this subject is in the Concurrent List, this House as well as the Parliament can legislate."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I submit that as this subject is in the Concurrent List, the provisions contained in the Bill that is before the Parliament will have priority."

MR. SPEAKER:—"They have not yet passed that Bill. If they have already passed that Bill, then it is a different matter. I think this aspect of the marriage is not included in that Bill."

[7th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Even if an amendment for validating certain marriages is necessary, it will be better if it is moved in the Parliament, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I shall deal with that aspect of the matter referred to by the hon. Member Sri Narayana Kurup if necessary after moving the Bill and making my speech. I move—

'That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954) as passed by the Council be taken into consideration.'

"In this State, a number of marriages were celebrated in the past in a form which was not one prescribed by Hindu religion or sanctioned by custom or usage or authorised by statute. In a recent case, the Madras High Court had to consider the validity of such a marriage. The High Court held that such a marriage was not a valid marriage and that the issues of such a union were illegitimate. The parties to the marriage believed in good faith that their marriage was valid in law and their issues would be legitimate. Since the High Court has refused to recognise such a marriage as valid, it has become necessary for the Government to undertake legislation for validating these marriages. The most easy form of procedure, namely, registration is provided in this Bill. The intention of the Government is not to create a new form of marriage in addition to the forms prescribed by religion or custom or statute but only to secure legal recognition for marriages already performed, among the parties, who had lived together as husband and wife and also to prevent their offspring being regarded as illegitimate.

"In regard to the question of the registration of such marriages which may be celebrated in future, the Government are of the opinion that the matter should be dealt with on an All-India basis and this has been included in the Special Marriage Bill, now being considered by Parliament. Moreover, a Hindu marriage can be registered under the Special Marriage Act, 1872 (Central Act III of 1872). The State Government, therefore, do not desire to undertake any parallel or overlapping legislation. The present Bill is only a validating measure restricted in its scope and designed for a particular purpose. I, therefore, move that this Bill, as passed by the Council, be taken into consideration.

10-00 "With reference to the points raised by the hon. Member Sri Narayana Kurup, I have already made it quite clear that it is not the intention of the Government to have any parallel or overlapping legislation in respect of future marriages. This is only a validating measure and there is no question of any such measure being under the consideration of the Central Government. Even if it be so, we will be within our rights to legislate, the only condition being that if there is a conflict, the Central Act will have precedence."

7th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration.'

SRI S. RAMALINGAM :—" நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தத்தைப் பிளேரிக்ஷன்ரேன்—

'That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee.'

SRI S. VADIVELU :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be referred to a select Committee.'

"The motion and the amendment are before the House for discussion. I allot ten minutes for each speaker."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a point of information, Sir. I wish to know whether in the marriages mentioned there are any cases of marriages between minors."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no information, Sir. I think it is not likely because these were marriages celebrated contrary to usual custom and usage and most of them should have been between majors. I do not think there were any cases of minors being involved in such marriage."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Speaker, Sir, as the Leader of the House has said, after the High Court pronounced its judgment declaring such marriages invalid, such a piece of legislation is absolutely necessary to validate thousands of marriages performed in the non-conforming manner. But I wish to point out that this is only a half-hearted measure to validate marriages that have already taken place.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Such non-conforming marriages have become popular and hundreds of marriages are being performed even after the pronouncement of the High Court judgment referred to by the Leader of the House. Therefore, I submit that this measure being one validating only marriages that have already taken place, does not touch upon the marriages that may be performed in future; the object of the Bill is to recognise such marriages as valid by registration. So if the intention of the parties concerned is to bring into being a marriage, they could do so in future in the non-conforming manner in the hope of registering and getting it recognised as valid. That is one serious defect in the Bill.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [7th May 1954]

"That next defect is this. This Bill seeks to validate marriages which have taken place between a Hindu man and a Hindu woman. There is no provision to recognise marriages which have taken place between people belonging to different religious and in such cases, this law will not be applicable. So, this restriction of the application of the Act to cases where the parties belong to the Hindu religion only should also be removed.

"Apart from that, I am not able to understand the necessity of the registration at all. The High Court judgment says that a Hindu marriage cannot be valid in the absence of certain ceremonies. I do not understand how the defect, namely, the absence of ceremonies, can be rectified by registration. If registration is intended only as evidence of a marriage, I think that no Hindu marriage requires such evidence, as all Hindu marriages, both conforming and non-conforming marriages, take place in the presence of a large number of relations and friends. If any special evidence is necessary, it is necessary both in the case of orthodox and unorthodox marriages. So, this requirement of registration in the case of non-conforming marriages alone is discriminating and therefore, I submit that if registration is necessary at all, it must be made necessary for both the orthodox and unorthodox marriages.

"Clause 4 of the Bill states that the parties to the marriage should apply to the Tahsildar of the Taluk concerned and that the Tahsildar shall issue a notice to the parties to appear before him in the Taluk Office. The Tahsildar is a touring officer and therefore, it will be very inconvenient for the parties to appear before him in his office. He can issue notices to the parties to appear before him in their villages when he would be camping there, instead of asking the parties to appear before him in his office. This alteration should be made to help the parties.

"I request that the Bill may be suitably amended so that such non-conforming marriages taking place in future also may be recognised. The spirit of the Bill seems to be, 'after all the parties have committed a mistake for the first time; they are excused and hereafter they should not commit such a mistake'. I wish that the Bill should be amended suitably to make the future non-conforming marriages also recognized under law. I thank you, Mr. Deputy Speaker."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the Government are faced with this problem: how far the marriages celebrated among certain classes of persons could be validated under law. The title of the Bill is not happily worded and in Tamil it is called "சேதிருத்த மண ஒழுங்கு படுத்தும் மசோதா". So, it comes to this that certain marriages are regular or legal and certain other marriages are not in conformity with standard forms, etc.

"Before 1872, in this country, especially in this part of the country, the only form of marriage recognised under law, was the

7th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

one celebrated under the Hindu Law, that is, marriages performed according to the Hindu Sastras. In 1872, another form of marriage was sanctioned and that is that marriages could be celebrated under the Special Marriages Act of 1872. So, till 1872, the standard form recognized and prevalent among Hindus was the one celebrated according to Hindu Sastras and after 1872, one more form was added by the Statute. Now in the past 25 years or so, another form of marriage has come into vogue in our State and this is coming more and more prevalent among a certain class of people calling themselves or styling themselves as self-respectors or members of the Dravidian Federation or the Dravidian Progressive Federation. This form of marriage has acquired the special name of Swayamariyathai or 'Anti-priest marriage.' In fact, in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill, it has been stated clearly. Originally when the Bill was circulated in this House, it was stated that the Madras High Court had rejected the validity of the marriages celebrated under what is described as the Swayamariyathai principles or under the auspices of the 'Purohita Maruppu Sangam' or the Anti-Priest Association. That is, certain marriages or a large number of marriages had been celebrated in this part of the country among a class of the Hindus without any religious rites or ceremonies, either sanctioned under the Scriptures or authorised by the Statute, and the question before the Government is to consider how far these marriages could be validated. That is the only question for consideration of the Government. But unfortunately, the Government are making an attempt to introduce a measure of far-reaching consequences. There is an attempt in this Bill to prescribe one more mode of marriage and that is that some marriages should be registered. As the hon. Member, Sri Mudaliar pointed out, registration cannot be a legal or valid substitute for the absence of religious ceremonies or religious rites in the Swayamariyathai marriages.

"The only question now is to validate Swayamariyathai 10-10 marriages and the immediate purpose and object should be to validate such marriages and if the Government are so pleased, to validate even future marriages also. I wish to submit to the House that even though this Bill is passed without any obligation on the part of the persons who marry to register the marriages—I do not find any compulsory provision here to register such marriages—and even though another Bill is introduced to make it obligatory to register marriages that do not conform to the standard forms of marriage already recognized, people are going to celebrate marriages without having them registered. This fact must be taken note of. People are wilfully going to celebrate marriages without registering them so long as there is a difference between marriages celebrated with religious rites and those without religious rites in the matter of registration. If the Government are pleased to introduce a measure making it obligatory on the part of all Hindus to register the marriages whether marriages are celebrated with rites or without them—then, there may not be

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [7th May 1954]

much agitation or opposition. But if the Government are going to discriminate between these two types of marriages people will celebrate marriages without rites and without registration too. Whether we call them non-conforming marriages or the off-springs as legitimate or illegitimate celebration of such marriages will continue. In this connexion, I wish to draw the attention of the Government to one fact. This is not the first occasion when such a situation has arisen in the State. In fact, in the year 1909, a situation arose similar to the present one, but on an All-India basis. That is, a section of the people known as Sikhs celebrated marriages without any religious rites and they did not get them registered under the Special Marriages Act either. Then the question arose before the Central Government as to how to validate such marriages, though they did not conform to Hindu marriage rites prescribed in the Hindu scriptures or in the Hindu law, and they were validated by enacting a simple Act called the Anand Marriages Act (VII of 1909) which contains only four or five sections. That Act purports to validate marriages celebrated by Sikhs without observing religious rites, but in keeping with the peculiar notions and peculiar customs prevailing among them. Then, there was another Act passed in the year 1937 called the Arya Marriage Validation Act (Central Act XIX of 1937) to validate marriages performed by a certain section of Hindus in a peculiar fashion. That is, they did not observe religious rites or ceremonies. They did not employ priests or purohits as we understand them. They celebrated marriages in their own way and these were validated by the Central Act, I have mentioned already. I must also refer to another Act called the Bangalore Marriages Validating Act (Central Act XVI of 1936) which sought to validate certain marriages performed in the Bangalore Cantonment. There are ever so many other Acts passed in the State from the year 1928 onwards. Under the Madras Christian Marriages Validation Act of 1928, licences were issued to certain individuals—Reverend Fathers—to solemnise marriages. Even after licences were cancelled, the Fathers continued to solemnise marriages and the Government were obliged to bring in legislation to validate such marriages. This Government have periodically passed several Acts to validate Christian marriages performed by persons after the licence lapsed. It so happened that in one case the Government were obliged to undertake legislation to validate one single marriage, that is, between one Mr. R. Devadas and Miss M. Grace Pushpa solemnised by Rev. James Ponnurangam. This Act was passed in the year 1952. There is also the Hindu Marriages Validity Act of 1949 in which the word 'Hindu' is defined as including Sikhs and Jains also. So, Sir, so many Central and State Acts have been passed so far to validate non-conforming marriages. So, the present Bill should also aim at validating marriages celebrated in the State in the last 25 years. The only distinction between the two types of marriages performed by the Hindus in this part of the country is that in the case of one rites are observed and purohits are present whereas in the other

7th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

case purohits are absent. I want the Government to realise this fact and I wish to impress on them that marriages will continue to be celebrated in the so-called non-conforming way and that they will never be registered. As it is, I do not find any provision in the Bill to make registration obligatory. When that is so, it is quite unnecessary to have such a lengthy Bill with nine or ten clauses. It could be a simple one with one or two clauses to say that all such marriages shall be or shall be even deemed to have been valid. But, if on the other hand, the Government are zealous to have a register of these marriages in order to create valid evidence in cases of dispute, I ask, what are they going to do if disputes arise between persons who have married under the Hindu law. There is no register kept for such marriages. The only evidence is the congregation of people and chanting of some mantras. There is nothing more than mere oral evidence. Therefore, there should be registration of both types of marriages. Incidentally the Government will derive—I do not say that the Government are bent upon deriving income in any manner—some revenue also if they prescribe a rule making it obligatory on the part of all those who marry, to register their marriages. Then there will not be this unhealthy distinction between certain groups of people and others. I submit, Sir, that these facts may be taken serious notice of and if necessary, this Bill may be even withdrawn and another Bill introduced with the amendments suggested by certain Communist and other Members embodied in it. I would request the Government to look into the matter thoroughly and recast the Bill in the light of the suggestions I have made."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support this measure. I congratulate the Government on having been very alert in the matter of setting right the wrong pointed out by the High Court. Hindu marriages are valid if they are performed in accordance with the sacramental form with certain ceremonies and rituals. But people who do not believe in certain ceremonies and rites go to the Special Marriages Act and their marriages are solemnised by registration under that Act. The difficulty that arose with reference to contractual marriages contemplated by the Special Marriages Act is perhaps due to the fact that Members of the Hindu community, who want to have their marriages registered, should, as a condition precedent to such registration, disown their religion. This is a very serious handicap. The Hindu society consists of all sorts of people—believers in God and non-believers, conformists and non-conformists. Atheists are also recognized by the Hindu fold. If non-believers find it difficult to go through the ceremonies and rites prescribed in the Hindu texts, then they resort to the Special Marriage provisions. But then there is the difficulty that arises because these people have to disown their religion. For non-believers it does not matter. But for believers who want still to continue to be members of the Hindu

10-20
a.m.

[Sri S. Panchaksharam]

[7th May 1954]

fold, it is rather difficult to disown the religion and have the marriage treated as a contract and enter into a marriage relationship under the provisions of that Act. On the other hand people who really want to marry under the Special Marriages Act, are confronted with the difficulty because they don't want to disown the religion. They want to continue to be in the Hindu fold. Once they enter into a contractual obligation under the special provisions of the Act succession to property is not governed by the Hindu Law but by provisions of the Indian Succession Act. They are cut off from the Hindu society. Therefore they labour under that handicap. The High Court which was responsible for invalidating the marriage celebrated under the 'Swayamariyathai' form or whatever it is, said that the marriage was invalid because it was not gone through under the sacramental forms recognized by the Hindu law and it was not also a marriage which could be recognized under the provisions of the Special Marriages Act. As the marriages did not conform to any of the two methods, it was invalidated. That is the only short ground on which the High Court invalidated the marriage.

"Now, Sir, the Government which was alert in the matter wanted to set at rest other problems that arose or might arise in the future with reference to the law of succession, inheritance, survivorship, or whatever it may be. The Government therefore deserve to be congratulated because they have come forward with a measure to see that even non-conforming marriages are at once validated. They have come forward with a measure within a few months of the decision of the High Court and a machinery has been set up by which the parties who have entered into such kinds of marriages may have their marriages validated. It is well and good so far as marriages which have already taken place are concerned. But the problem is with regard to the registration of such marriages that might be performed in future. For that the Parliament at Delhi is enacting a separate piece of legislation by which all believers and non-believers whoever it might be, can have their marriages celebrated in their own way. Until such a measure is passed we have got to do something in the state of affairs prevailing in this part of the country. Therefore, I feel Government have done it very wisely and in supporting this measure, I wish to make only one suggestion.

"The legislation that is sought to be enacted now may create a difficulty in respect of parties who are not living. The Act enjoins that all parties who are living may go before a Tahsildar and declare themselves before him by filling up certain forms that they have been married in a form which has not been recognized either by the Hindu Law or the Special Marriages Act. The marriage becomes valid once the parties concerned go before the Tahsildar, fill up the forms and have the marriage registered. But as an hon. Member from the opposite side said, these marriages have been going on for the last twenty-five years. That being so, much water should have flowed under the bridge and several parties

[7th May 1954]

[Sri S. Panchaksharam]

would have died. In those cases, there is the difficulty of the minor children coming forward or the guardians of those children taking interest in them and coming forward to have those marriages registered. Therefore in the case of minor children I would suggest that an alternative method should be devised by which the minor children going before the Tahsildar for the registration of the marriages of their parents may be avoided. Some other suitable or easy method should be devised so that these minors also may get the benefit under the measure without any difficulty whatsoever. With this suggestion I would like to support this measure."

* **SRI S. RAMALINGAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை வரவேற்பதுடன் அதில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

"சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்கள் செய்து கொண்டிருந்தால், இப்பொழுதிருக்கக் கூடிய சட்டப்பிரகாரம் அவை செல்லத்தக்கதல்ல என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பளித்திருப்பதால், அந்தத் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவை என்று செய்வதற்கு இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் சில முக்கியமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஹிந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொண்டு, அவர்கள் தாசில்தார் ஆபீஸில் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டால் தான், அந்தத்திருமணம் இந்த சட்டப் பிரகாரம் செல்லுபடியாகும். ஆனால் சென்ற பல ஆண்டுகளாக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம் இம்மாதிரி சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் செய்து கொள்ளுவதாகச் சொல்லமுடியாது. இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பையனைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். அப்படி அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டது தவறல்ல. அதை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். அவைகள் சட்டபூர்வமாக செல்லத்தக்கவை என்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்கள் செய்து கொண்டவர்களுக்குத் தீங்கிழைத்தவர்களாவோம். ஆகையால், சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

"இந்த மசோதாவில் மற்றொரு முக்கியமான குறைபாடு இருக்கிறது. சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகள் இருவரும் உயிரோடிருந்தால், அவர்கள் தாசில்தார் ஆபீஸில் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இதில் கண்டிருக்கிறது. இருவரில் ஒருவர் இறந்து, யாராவது ஒருவர் இருந்தால், அவர் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இரண்டு பேர்களும் இறந்து விட்டால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் மேஜர் ஆனபிறகு தாசில்தார் ஆபீசுக்கு வந்து ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகள் இன்றைக்கும் உயிரோடிருக்கின்றார்கள், துரதிருஷ்டவசமாக ஒருவருக்குக் கொருவர் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு, இரண்டு பேரும் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அது அவர்கள் குற்றமில்லை. பலகாரணங்கள் இருக்கலாம். அப்படிப் பிரிந்திருக்கும் தம்பதிகளின் திருமணங்களையும் சட்ட பூர்வமாக செல்லுபடியாகச் செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அது விஷயத்தில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது. மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு பிரிந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உரிமைகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு குழந்தைகள் பிறந்திருந்தால், அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள், இதர திருமணத்தினால்

[Sri S. Ramalingam] [7th May 1954]

எற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் உண்டோ, மற்றக் குழந்தைகளுக்கு சட்டபூர்வமாக என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்குமோ, அந்தச் சலுகைகள் சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து கொண்டு, ஆனால் பிரிந்து வாழக்கூடிய, தம்பதிகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய முறையிலே இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவின் 4-வது விதியின் முதற் பகுதியின் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :—

‘On receiving an application under section 3, the Tahsildar shall send notice to the applicants or the applicant to appear on a specified date at the taluk office with two respectable witnesses who may either be persons, who were present at the time the non-conforming marriage referred to in the application was solemnized or persons who, on personal knowledge extending to not less than ten years, could declare that the parties to such marriage were living, and were regarded as husband and wife’

அதாவது, தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போய் பதிவு செய்து கொள்ளும் போது இரண்டு சாட்சியங்கள் (வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது) அப்படிப்பட்ட சாட்சிகள், திருமணங்கள் நடந்த சமயத்தில் பிரசன்னமாக இருந்தவர்களாகவோ, அல்லது மனுச் செய்து கொண்டவரை, பத்து வருஷங்களுக்கு தெரிந்தவராகவோ இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இரு சாட்சியங்களை மனுதார் அழைத்துக் கொண்டு வந்தால்தான் அந்தத் திருமணம் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படும் என்று இந்த மசோதாவின் நான்காவது விதியில் கூறியிருக்கிறது. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்து தெரிந்த சாட்சியத்தைத் தேடுவது முடியாத காரியம். சென்ற வருஷம் என்னுடைய சகோதரிக்கு சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்திருக்கிறோம். பத்து வருஷம் தெரிந்த சாட்சியங்களைத் தேட வேண்டும் என்று சொல்வதால் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

“இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்த தம்பதிகளும், சாட்சியங்களும் தாசில்தார் ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இத்தனைபேரும் தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போவதற்குப்பதிலாக, தாசில்தாருக்குப் போக்குவரவுக்கான படிச் செலவுகளைக் கொடுத்து தம்பதிகள் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வந்து கௌரவமான முறையில் பதிவு செய்து கொள்ளச் செய்தால் அழகாக இருக்கும்.

“இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது விதியிலே ‘may apply to the Tahsildar of the taluk’ என்று இருக்கிறது. அதாவது கல்யாணம் ஆன இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடம் இந்தமனு போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. கல்யாணம் ஆனது ஒரு கிராமத்தில் இருக்கும். ஆனால், அந்த கிராமத்தில் கல்யாணம் செய்து கொண்ட ஒருவன் உத்யோகம் காரணமாக சென்னைக்கு வந்திருக்கலாம். சென்னையில் இருக்கும் தம்பதிகள் தங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆன இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடம் சாட்சியங்களுடன் போகவேண்டியதில் ஏற்படுகிறது. இதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும் பணச் செலவும் ஏற்படுகின்றது. இப்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சீர்திருத்தத் திருமணத்தின் முக்கிய காரணமே கல்யாணத்திற்கான செலவுகளைக்குறைக்க வேண்டும் என்பது தான். அதுவும், குறிப்பாக புரோகிதர், வைதீகச் சடங்கு முதலியவை களுக்காகும் செலவுகளைக்குறைத்து, சிக்கன முறையைக் கையாள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் திருமணங்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதனால் தான் பல ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் இந்த முறையில் நடந்து கொண்டுவந்திருக்கின்றன. சிக்கனத்திற்காக இந்த முறையில் திருமணங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும் போது சென்னையிலிருக்கும் ஒரு வரை திருநெல்வேலிக்குப் போய்ப்பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், மேலும், திருநெல்வேலிக்குச் சென்று, குறிப்பிட்ட தாலுகா

[7th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

விற்குச் சென்று அங்குள்ள தாசில்தாரிடம் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு எவ்வளவு பொருட்செலவு ஏற்படும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடக்கின்றனவோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற முடியாத நிலையில் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்துகள் இருக்கின்றன. செலவு செய்வதற்குப்பயந்து கொண்டு திருமணங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளாமலிருக்க வேண்டிய நிலைமை தான் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படும், என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, திருமணம் நடந்த இடத்தைச் சேர்ந்த தாலுகாவிற்குச் சென்று ரிஜிஸ்தர் செய்து கொண்டுவந்திருப்பதிலாக, திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் எந்த இடத்தில் வசிக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடமோ, அல்லது குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடமோ, பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும்.

“மனுதார் இருக்கக் கூடிய இடத்திலேயே பதிவு செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தம்பதிகள் இரண்டு பேரும் உயிருடனிருந்தாலும் இரண்டுபேரும் தாசில்தாரிடம் போய்ப் பதிவு செய்துகொள்வதற்குப்பதிலாக, யாராவது ஒருவர் மனுச் செய்து கொண்டால் போதும், அந்த மனுவின் மீது, சாட்சியங்களின் நம்பிக்கையை கொண்டு, அந்தத் திருமணங்களை அங்கீகாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் பதிவு செய்வதற்கு இந்த மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும். இது போன்ற பல குறைபாடுகள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன, ஆகவே தான் இதை அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்றாமல், பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கோருகிறோம். இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், இது சபை அங்கத்தினர்களை மட்டும் பொறுத்த விஷயம் அல்ல. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பலதரப்பட்ட சமூகத்தினரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கோரப்படவேண்டும் ஆகவே, மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொள்வதற்கு சபைக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் கழித்து நிறைவேற்றுவதற்குள் பெரிய ஆபத்து ஒன்றும் நேர்ந்து விடப்போவதில்லை. சர்க்கார் இதை ஒத்துக் கொள்வார்களென்று நம்புகின்றேன்.”

10-35
a.m.

SRI A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா மிகவும் முக்கியமானது. திருமணங்களைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருந்தபோதிலும்கூட, சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லாது என்று நமது ஹைகோர்ட்டார் தீர்ப்புக் கூறியதன்பேரில்தான், சென்னை சர்க்கார் இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள், திராவிடத் திருமணங்கள், தமிழர் திருமணங்கள், புரோகிதரில்லாத திருமணங்கள், என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் திருமணங்கள் நமது தமிழ் நாட்டிலே பல ஆண்டுகளாக, குறிப்பாகச் சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தத் திருமணங்கள் ஹிந்து நடைமுறைகளை மீறிச் செய்யப் படுவதாலும், ஹிந்து சட்டம் இதற்கு விதி விலக்கு அளிக்காததாலும், இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுவதாகக் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மசோதாவை நோக்குங்கால், இனிமேல் இம்மாதிரியான சீர்திருத்தத் திருமணம், அறிவுத்திருமணம், அன்புத்திருமணம், தமிழர்திருமணம், திராவிடர் திருமணம், செய்து கொள்ளக்கூடாது என்ற உள்கருத்தைத்தான் கொடுக்கக் கூடியதாகயிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால், இந்த மசோதா இதற்குமுன்பு செய்து கொண்ட திருமணங்கள் செல்லுபடியாவதற்குத் தான் இடம் கொடுக்கிறதேதவிர, இனிமேல் செய்து கொள்ளக்கூடிய திருமணங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் இம்மாதிரி திருமணங்களை இம்மசோதா மறைமுகமாகத் தடுக்கிறது.

[Sri A. Ratnam]

[7th May 1954]

“ஹிந்து திருமணங்களிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஏனென்றால், ஹிந்து திருமணம் வைதிகப் புரோகிதரை வைத்து, அக்னியை வளர்த்து, மந்திரத்தைச் சொல்லி, கற்பூரத்தைக் கொளுத்தி, அம்மி மிதித்து, குத்துவிளக்கு, பாலை, சட்டிகள் இன்னும் மற்றவைகளெல்லாம் வைத்து செய்யக்கூடிய சடங்குகளைக் கொண்ட ஒரு திருமணம்; அல்லது, கோவிலில் யக்னத்தை வளர்த்து மந்திரத்தைச் சொல்லி நடத்தக்கூடிய ஒரு திருமணமாகும். ஆனால் சுயமரியாதைத் திருமணமோ, ஹிந்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட திருமணம். ஆரியத் திருமணமல்ல. வைதிகத்திருமணமும் அல்ல. அது ஆரியப் பண்புக்கும் ஆரியக் கலாசாரத்துக்கும், ஆரியக் கலைக்கும் ஆரிய நாகரீகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. திராவிடப் பண்பும் திராவிடக் கலாசாரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனக்கு 10 நிமிடங்களை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் clause by clause discussion-ல் அவ்வப்போது விஷயங்களை விரிவாகப்பேசுகிறேன்.

“நானும் ஒரு சுயமரியாதைத் திருமணத்தை செய்து கொண்டவன். (சிரிப்பு.). நான் நூற்றுக்கணக்கான சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறேன். உதவி சபா நாயகவர்களும் பல திருமணங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பவர் கூட இதிலே அதிகமான பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று பெரியார் மூலமும், மற்றவர்கள் மூலமும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இதை அலசிப்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

“நமது மாகாண ஜனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆதித்திராவிடர்கள். அவர்கள் ஹிந்து தர்மத்துக்கும், ஹிந்து சாஸ்திரத்துக்கும், ஹிந்து மதத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள். பிராமணர், சுஷுத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நான்கு வர்ணத்தினரும் பிரம்மாவின்னடிய மூகத்திலிருந்தும், புஜத்திலிருந்தும், தொடையிலிருந்தும், பாதத்திலிருந்தும் பிறந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பஞ்ச ஜாதியினருக்கு இந்து மதத்திலே, சாஸ்திரத்திலே, புராணத்திலே நம்பிக்கை கிடையாது. இந்த நிலையில், ஆதித்திராவிட மக்கள் தமிழகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். ஒரே தலைவரின் தலைமையின் கீழ் பல திருமணங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திருமணங்களை நடத்துவதன் நோக்கமென்னவென்னால், ‘ஆரிய மதம் ஜாதிக் துவேஷத்தை வளர்க்கிறது: திராவிடக்கலையைக் குலைக்கிறது: திராவிடர்களை அழிக்கிறது. ஆதலால் ஆரியத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையிலலை. புரோகிதத்தில் நம்பிக்கையிலலை. மந்திரத்தில் நம்பிக்கையிலலை. பாலை சட்டிகளிலே நம்பிக்கையிலலை.’ இந்த மசோதா கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற திருமணங்களைச் செல்லுபடி ஆக்குகிறது. ஆனால் அத்திருமணங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. இன்மேல் நடக்கும் இந்த மாதிரித் திருமணங்களுக்கு இந்த மசோதா இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, ‘ஹிந்து மதத்தில் மூழ்கியிருங்கள். ஹிந்து மதம்தான் உங்கள் சொந்த மதம். வைதிகத்தை வளர்க்கவேண்டும். புராணத்தை வளர்க்கவேண்டும்’ என்று சொல்லப்படுகிறது.

“தற்காலத்தில் மூகம்மதியர்கள் மொட்டையை நீக்கி இராய் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். கோஷாவை நீக்கி நாகரிகமாக உலாவிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவு விசாலம் அடைந்து வருகிறது. அவர்கள் இன்று பாகிஸ்தான ஆளும் மக்களாகவும், இன்னும் பல ராஜ்யங்களை ஆளும் மக்களாகவும் திருந்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாப்பிரகாரம், தலையை மொட்டை அடித்துக் கொண்டு, ‘சன்னத்’ செய்து கொண்டு, அறிவையும் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு, ஆக மூன்று விதத்தில் மொட்டை யாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மசோதா ஹிந்து மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், குடிவாழ் மக்களை பாதிக்கிறது. ஆகையால் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்த்தேன். தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் இந்த மசோதாவை பொருக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[7th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

“மத்திய சர்க்கார் திருமண மசோதா வந்தாலும்கூட, இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் தமிழகத்தில், தமிழ்ப்பெரியார் திரு ஈ. வே. ரா. மூலமும், திராவிடக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் Federation மூலமும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. நமது நாட்டில் ஹிந்துக்கள் திருமணம் மட்டும் நடைபெறவில்லை. முகம்மதியர்கள், கிருஸ்தவர்கள், பௌத்தர்கள் திருமணங்களும் நடைபெறுகின்றன. அவர்களுடைய கழகங்களும் தலைவர்களும் அவர்களுடைய திருமணங்களை ஒரு ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இது சட்டப்படி செல்லுபடியாகிறது. அதே முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் Federation தலைவர்களும் கழகங்களும் ஒரு ரிஜிஸ்டர் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய திருமணங்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளுகிறார்கள். இத்திருமணங்களையும் ஏன் சட்டப்படி செல்லுபடியாக்கக்கூடாது? தினம் தினம் இம்மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. சொத்து உரிமை பறிபோகாமலிருப்பதற்காக பதிவுத் திருமணம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். எப்படி முகம்மதியர்களும் கிருஸ்தவர்களும் பௌத்தர்களும் அவர்களுடைய தலைவர்கள் வைத்திருக்கும் பதிவுப் புஸ்தகங்களில் திருமணங்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளுவதினால் அவர்களுடைய சொத்து உரிமைகள் பறிபோகாமல் இருக்கின்றனவோ அதேமாதிரி இந்த சுயமரியாதை திருமணம், அன்புத்திருமணம், பகுத்தறிவுத்திருமணம், திராவிடர் திருமணம், புரோகிதற்ற திருமணம், மந்திரமற்ற திருமணம், விஷயத்திலும் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும். அம்மி மிதிப்பது, அருந்தி பார்ப்பது, அதற்காக பல கதைகளையும் காரணங்களையும் சிருஷ்டிப்பது மிகவும் மோசமானது. ஆரியர்கள், ஹிந்துக்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நமது நாட்டிலே புகுந்து, பிறகு நம்மை அடிமைகளாக்கி, நம்மை சின்னப்பின்னமாகி, மதத்தைப் புகுத்தி, கடவுளையும் ரூபங்களையும் காட்டி ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களை விளக்க இது நேரமல்ல. இப்பொழுது நான் பேச்சை முடிக்கவேண்டிய கட்டத்திலிருப்பதால் தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆமோதித்து இம்மசோதாவை, பல விஷயங்களைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருப்பதால், பொருக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. SELVARAJ :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I commend the action of the Government in having brought forward this Bill. The scope of the Bill is to validate certain marriages that have already taken place. Hon. Members of the House are aware of the marriages that have been conducted according to the Swayamariayathai method. The High Court recently declared that such of those marriages as did not conform to the statutes or prescribed rules or customs and usages of the Hindu law were null and void. The Government have come forward with this Bill as early as possible to validate such marriages. As this is the limited scope of the Bill, I do not think any useful purpose will be served by sending it to a Select Committee. Besides, the Central Government are also going to bring forward a measure which will amply fulfil the requirements for regularizing all marriages, under a Special Marriage Bill.

“In the measure that has been brought forward before this House, a convenient procedure is prescribed for the parties to such marriages to have their marriages regularized. This procedure has been criticized on the floor of this House as being too cumbersome and giving much trouble to the parties. There is the Tahsildar to whom the parties should go with two witnesses and report the fact of their marriage. If this procedure is to be made very easy and

[Sri P. Selvaraj]

[7th May 1954]

if only the parties are to go and declare before the Tahsildar that they have been married on such and such a date and that they are husband and wife, there will be a lot of difficulty. We can see that at times even concubinage may be sought to be legitimized. In order to obviate such difficulties a certain procedure has been laid down in the Bill. Registration is a very sane and safe means for the heirs which may be born of such marriages. Otherwise, a lot of difficulty will arise in the future when property questions and the right to inheritance are to be decided."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I want to know from the hon. Member whether he has said that concubinage has been made a legitimate affair."

SRI K. VINAYAKAM :—" The point which the hon. Member Sri P. Selvaraj was driving at is that concubinage is being legitimized by this Bill."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" If the hon. Member has said so, it cannot be correct. It is not the object of the Bill to legitimize what has been illegitimate from the very beginning."

* SRI P. SELVARAJ :—" Sir, what I meant was that if the correct procedure was not followed and if the witnesses with personal knowledge extending to ten years were not required, sometimes it might so happen that even people who had not been legitimately married would seek to establish that they were husband and wife. So, in order to avoid it, witnesses with personal knowledge extending to ten years have been introduced in the Bill. Sir, I support the Bill and, as the scope of the Bill is only to validate certain marriages, no useful purpose will be served by sending it to a Select Committee. Thank you, Sir."

SRI S. T. ADITYAN :—" Sir, I rise to generally support the principles underlying this Bill. In doing so, I would like to remove certain misconceptions which have been expressed by some of the hon. Members. They suggested that the Hindu form of marriage was over-ridden by the purohits. It is not so. Again, it has been suggested that the Hindu form of marriage is over-ridden by religious ceremonies. I again deny it. It has been again suggested that the Hindu form of marriage is Aryan. I again deny it. If ever there is a very simple form of marriage in the whole world it is the Hindu form of marriage that has been prevalent in this country. Can one imagine anything simpler in form than a Hindu marriage where before a lamp, the husband and wife, their hands locked together, walk seven steps and this is all that is required in the Hindu form of marriage that has been prevalent in our country. This is the form of marriage that has been attacked as being over-ridden, by purohits, over-ridden by religious ceremonies and over-ridden by Aryanism."

" Sir, I would like to ask a simple question. What is the alternative that has been suggested? The alternative that is suggested is what is commonly called a marriage with two garlands and a

[7th May 1954]

[Sri S. T. Adityan]

speech. Is it simpler than the form of marriage that has been prevalent among the Hindus? Be it said to the eternal credit of Hindu Society and its adaptability that it has invented the simplest form of marriage the world has known. But, what do we find now? With the zeal of reformists, people have come forward to say ' This has been introduced by the Aryans, it is non-Dravidian and, therefore, we want to reform it.' Let them reform it and I have no objection to it provided it is real reform. What can be simpler than the prospective husband and wife walking seven steps hand in hand in public with the intention of getting married? Can registration be simpler than this? No. It can never be. I myself would have accepted the Swayamariyathai marriage with all the zeal of a reformist, provided the matter ended there. But the High Court has held that it is not a valid marriage and would not secure rights of property and inheritance to the heirs. We are, therefore, not considering it now in the spirit of reformists. Hindu society is prepared to accept and has accepted for a very long time the form of marriage called the ' Gandharva marriage ' where unknown to the parents of both the boy and the girl and unknown to the whole world, they say to each other ' We shall be husband and wife.' If Hinduism has gone to the extent of accepting the Gandharva form of marriage, we will only be too pleased to accept this new kind of Gandharva marriage before a certain priest now called the ' lecturer.' We are prepared to accept it as one of the forms of Hindu marriage and I have no hesitation in saying that every orthodox Hindu will also accept what is called the Swayamariyathai marriage as one of the forms of Hindu marriage. No other religion will accept it. The Christians would require putting up the bans three and the Muhamadans would require it to be entered in the *Daphtar* but the Hindu with his cosmopolitan outlook, I would submit, is prepared to accept the Swayamariyathai marriage as one of the forms of Hindu marriage."

" But, the question is whether we should accept it in the future also. If a line of distinction between marriage on the one hand and concubinage on the other hand is to be drawn, it has to be drawn somewhere and that is why it has been prescribed that there must be some kind of a declaration. If it can be achieved by laying down certain rules, it is well and good; if it can be achieved by ordinary publication, well and good and if it be by the observance of religious ceremonies, it is again well and good. But, we cannot admit a state where a man and a woman or a man alone can come and say ' Well, I am married to this woman.' Or, it may be that even a woman alone can come and say ' I have been married to such and such a person and have got three children by him.' We require some kind of evidence because the right to property is involved. We would have allowed it and the Hindu religion also would have permitted it but for this right to property. The only question that arose before the High Court was this right to property. The High Court never questioned the intention of the parties to marry each other but only said that the ordinary forms required to be observed to secure the

[Sri S. T. Adityan]

[7th May 1954]

right of inheritance were not in evidence in the particular case. We are, therefore, now providing a mechanism by which the people who have entered into this kind of marriage can provide the evidence which is necessary before a Court of Law. This, I think, is the restricted purpose of this Bill and beyond this it cannot go and it may not be necessary to do so because the existing form of marriage ceremony that we have got is so simple.

“There is only one other matter which I would like to mention and I would finish my speech with it. One of my hon. and learned Friends here raised the point whether it would not be necessary to provide for marriages in which a Hindu married a person of another religious persuasion. I understand, Sir, that all these questions will be dealt with ably when the Bill which has been drafted for this purpose comes before the Parliament. Let us await it. Till then, let us go on with the present Bill before us and let us pass it into law. With these few words, Sir, I have finished the purpose for which I rose.”

1. m. **SRI K. PARTHASARATHY** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் பிரேரேபித்ததற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகின்றேன். இந்து திருமணங்களிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களைப்பற்றி மிகவும் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். இந்து என்னும் மதம் வைதீக இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமன்றி அதிலிருந்து மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களையும் குறிப்பதாக நமது நாட்டில் சட்டமும் நியாயஸ்தலங்களும் கொண்டு இருப்பதாக எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கூட சட்டத்தில், சீக்கியர்கள், ஜெயினர்கள் எல்லோரும் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். சீக்கியர்கள் இந்து மதத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றவர்கள். இந்தச் சபையிலே இப்போது புரோகித மறுப்பும், சடங்குக்கு எதிர்ப்பும் சமீபத்தில் ஏற்பட்டது என்ற முறையில் சிலரால் பேசப்பட்டது. ஆனால் இந்து மதம் ஏற்பட்ட காலம்தொட்டு புரோகித மறுப்பும், சடங்குகளுக்கு எதிர்ப்பும் இருந்து கொண்டே வந்தது. இம்மாதிரியாக புரோகித மறுப்பும், சடங்குகளுக்கு எதிர்ப்பும் நெடுநாட்களாக இருந்து வந்தமூலம் இந்துமதமானது இன்னும் இந்த நாட்டிலே இருந்துகொண்டே வருகிறது. சட்டத்திலே நியாயஸ்தலங்களில் பெரும்பாலான மக்களை அது ஆட்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இம்மாதிரியாக இந்து மதத்தினுடைய எதாவது கஷ்டம் நேருமோ என்ற சந்தேகம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் நமது நாட்டில் இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்து சாஸ்திரங்களை பின்பற்றினாலும்கூட, நியாயஸ்தலங்களில் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு அவர்களுடைய காரியங்களை நிர்ணயிக்கும்படி கோர்ட் தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்கள் அவரவர்களுடைய வேறுவேறு பழக்கவழக்கங்களைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நியாயஸ்தலங்களை நோக்கும் போது, ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் பழக்கவழக்கங்களையும், அவர்கள் வாழும் இடங்களிலுள்ள பழக்கவழக்கங்களையும், சமூகத்திலே கையாண்டு வருபவையையும் பார்த்து, நீண்டகாலத்தாயும் யாவரும் கடைப்பிடிப்பன வாயும் இருத்தல் இந்த சட்டத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு உண்டோ அவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்து அந்த மக்களை அந்த பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு அவர்களுடைய விவகாரங்களை தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

[7th May 1954]

[Sri K. Parthasarathy]

“நடுவீட்டுத் தாலி என்று ஒருமுறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இது இந்து சாஸ்திரப்படிக்கான முறையல்ல. இருந்தாலும் இந்த முறை அங்கீகரிக்கப்பட்டு அந்த முறையில் பல திருமணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவைகள் செல்லத்தக்கவை என்று நியாயஸ்தலங்கள் தீர்ப்புசெய்திருக்கின்றன. இன்னும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ருசிகரமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மலையாளிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு வகுப்பினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் சட்டப்படி இந்துக்கள்தான். அவர்களுடைய திருமணத்திலே ஒரு புதிய முறை கையாளப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு கட்டில் போடப்படுகின்றது. அந்தக் கட்டிலிலே ஆணையும், பெண்ணையும் ஒன்றாக உட்கார வைக்கப்படுகின்றது. பின்னர் வேறு ஒருவர் ஒரு துப்பாக்கியால் சுடுகிறார். சட்ட உடனே தாலி கட்டப்படுகிறது. இது ஒருவகையான திருமணம். இதுவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. இதை மக்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பழக்கவழக்கங்களையும் அங்காங்கே குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் கடைப்பிடிக்கும் முறைகளையும் நியாயஸ்தலம் அங்கீகரித்து மக்களுக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் வராத முறையில் இதுவரையிலும் நடந்துவந்திருக்கிறது. அப்படியானால் இப்போது இந்தமாதிரியான சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டியதன் காரணம் என்ன என்று ஒரு சந்தேகம் எழலாம். தங்கள் சமூகத்திலே இதுவரையிலும் கையாளப்படாத முறைகளை சில சமூகத்தினர், சில குறிப்பிட்ட மக்கள், கையாண்ட காரணத்தினால் இந்தத் திருமணங்கள் செல்லுபடி ஆகுமோ ஆகாதோ என்ற ஐயப்பாடு எழுந்தது. அந்த ஐயப்பாட்டிற்கு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கூறும்போது செல்லத் தக்கதல்ல என்று தீர்ப்பளித்தது. ஏனென்றால் இந்த முறையானது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சமூகத்தின் பழக்கமாகவோ பிரதேசத்தின் பழக்கமாகவோ அதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை என்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர் ஆதித்தன் அவர்கள் ஹோமம்! அதாவது திருவிளக்கு வைத்து திருமணம் நடப்பது வழக்கமென்று கூறினார்கள். அதோடு சப்த விதி அதாவது 7 அடிதூரம் கைப்பிடித்து நடப்பது போன்ற திருமண வழக்கத்தைச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான எளிய சடங்குகூட இல்லாத திருமணமே செல்லுபடியாகாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்போது இம்மாதிரியாக பலவிதமானத் திருமணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் இதற்கு எல்லாம் முக்கியமான இரண்டு காரணங்கள் உண்டு என்று கூறலாம். கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் இதற்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதார குறைபாடுதான் என்றார்கள். பெரும்பாலும் இம்மாதிரியாக நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதாரக் குறைபாடுதான் என்பது என்னுடைய கருத்துமாகும். இம்மாதிரியான திருமணங்கள்கூட பெரும்பாலும் இந்து சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களே கையாண்டு வருகிறார்கள். பூராவும் புரோகித மறுப்புத் திருமணமென்றே, திராவிடக்கழகத் திருமணம் என்றே, திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் திருமணமென்றே சொல்லி விட முடியாது. இந்தக் கழகத்தைச் சாராத பலர் இம்மாதிரியானத் திருமணங்களை பொருளாதார குறைவால் செய்துகொள்ளுகின்றனர். இம்மாதிரியாக பல திருமணங்கள் நடப்பது எனக்குத் தெரியும். இந்து சாஸ்திரத்தை ஒத்துக்கொண்டு மதிப்பவர்கள் அநேகர் அந்த முறையிலே ஒரு கோயிலுக்குப் போய் அங்கே தெய்வத்தின் முன்பாக மாலையாற்றிக் கொண்டு திருமணங்கள் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே புரோகிதத்தை எதிர்க்கும் சமூகத்தினர்தான் அல்லது தெய்வத்தினுடைய சடங்குகளையெல்லாம் எதிர்ப்பவர்கள்தான் இந்தத் திருமணங்களைச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகவும் தவறானது. நம்முடைய நாட்டிலே அதுவும் குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே திருமணத்திற்காக மக்கள் செலவு செய்துதான் கடன் பளுவை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அதிலும் கிராமங்களிலே உள்ள ஹரிஜன மக்களும், இதர சாதாரண மக்களும் திருமணம் செய்வதற்காக 100, 200 ரூபாய்கள் கடன் வாங்கி பின்னர் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாமல் அடிமைகளைப் போல வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். சிலர் இம்மாதிரியான கடன் வாங்குவதற்கு பயிந்து, ஊரிலே கலியாணம் செய்துகொண்டால் அவ்வூரிலே

[Sri K. Parthasarathy]

[7th May 1954]

உள்ள நண்பர்களையும், சுற்றத்தார்களையும் கூப்பிட வேண்டும், அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடவேண்டும், அதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்று தங்கள் ஊருக்கு 4 அல்லது 5 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள கோயில் களுக்குச் சென்று அங்கு தெய்வத்தின் முன்பாக திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக பல திருமணங்கள் நடக்கின்றன. ஆகையினால் இப்போது சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடக்கின்ற திருமணங்கள் எல்லாம் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்தான் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. பொருளாதாரக் காரணத்திற்காகத் தான் இவ்வாறு அதிகப்படியாக நடந்துவருகின்றன. எனவே இப்போது ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கும் திருமணங்கள் செல்லுபடியாக வேண்டுமென்பதற்காக இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது மிகவும் பொருத்தமானதும், சரியானதுமாகும். இனிமேலும் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் நிச்சயமாக நடக்கப் போகின்றன. அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையாலே அம்மாதிரித் திருமணங்கள் எப்படி செல்லுபடியாக்கப்பட வேண்டுமென்று கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இப்போது பார்லிமெண்டில் ஒரு மசோதா யோசனையில் இருந்து வருகிறது. அந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள்படி ஏற்கெனவே நடந்த திருமணங்கள் எல்லாம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படலாம் என்று சொல்லலாம். அந்த பில்லில் சேப்டர் 3-ல் அம்மாதிரி ஏற்கனவே நடைபெற்ற திருமணங்களுக்கூட பதிவு செய்யப்பட்டு செல்லுபடியாக்கக்கூடிய ஒரு இடம் இருக்கிறது. 15-வது கிளாசிலே எல்லாவிதத் திருமணங்களையும், ஏற்கனவேயுள்ள 1872-வது வருஷத்திய சட்டப்படி செய்தவை தவிர மற்ற எல்லாவிதத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு ஒரு சட்டம் ஆலோசிக்கப்படுகிறது. இதிலே ஒரு சின்னக்ஷடம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்து கொள்ளுகின்ற திருமணங்கள் பதிவு செய்த தேதியிலிருந்துதான் செல்லுபடியாகத் தக்கவை. ஆனால் அந்த திருமணம் புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு பிறந்த குழந்தைகள் சட்டப்படி பிறந்தவை legitimate என்று இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது அவர்களுடைய ஏக குடும்பத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கு வாரிசு முறை கொண்டாடுவதில் Indian Succession Act விதிகளைக் கையாள வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. அம்மாதிரி புதியதாக சொல்லப்படுகின்ற Indian Succession Act படி சொத்துக்களில் பெண்கள் உரிமையுடைய விரும்ப மாட்டார்கள். மேலும் தங்களுடைய ஏக குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்துக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.”

(At this state Mr. Speaker resumed the Chair.)

11-10 SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise only to express a lurking apprehension in my mind which I hope is unfounded. The point which I want to place before this House is this. Suppose X, a man and Y and Z, two women are all dead. Suppose the children of Y with X come to a Tahsildar together with some respectable witnesses and say that they were begotten by X and Y and that they are the legitimate children of X and Y. Similarly it would not be very difficult to get respectable witnesses for the children born of X and Z. They may also claim that they are the legitimate children of X and Z. That contingency is not inconceivable because we have known famous cases like the Bhowal Sanyasi case. As has been repeatedly expressed, there is ample scope for false registration. But all the same it should be remembered that by such registration, we confer a valuable status on false claimants. Therefore, it is a serious matter which is likely to happen when the death has occurred long ago. In this Bill, there

[7th May 1954]

[Sri M. Narayana Kurup]

is no provision to meet such contingencies or such happenings. Even for this status to be allowed, I would submit that all processes which have to be gone through before the status could be conferred upon the concerned persons, should be gone through. Proper enquiry should be made. Suppose I go to a court and claim ownership of a certain individual's property by succession. Then I have to apply to the court. Then the contents of my application are published. If anybody objects to it, any heir or individual, then he is given the opportunity to speak in court and the court records his objection. This can be done very understandably. Two persons may go with two witnesses and keep the real heir out of the picture. These false heirs may claim the property by getting the past marriage registered. That is the real apprehension that is lurking in my mind. Where there are such disputed cases or where the marriage is questioned, there is no provision in this Bill to decide such cases. I believe the lacuna or omission to provide some form of procedure for such cases is a very serious omission and is likely to end in trouble in future disputes.”

* SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sri I welcome the spirit in which the Bill has been brought before the House. At the same time, I would like to submit that there are very serious defects in the drafting of the Bill. Clause 2 defines what a non-conforming marriage means. Under the cover of non-conforming marriages, I would submit certain marriages which would be otherwise illegal could be easily legalized. For example, under the present law when a first wife is alive, if a man takes a second wife the marriage would be illegal and void. But under the present Bill, such a marriage also is likely to become a non-conforming marriage because the definition is so worded. So the second marriage is legalized by the present clause 2. Such non-conforming marriages could be registered under clause 4 of the present Bill. It practically amounts to this. A marriage which is otherwise illegal, which is not recognized by law, is now made legal once it is registered. Therefore, I would request the Government to make it clear that marriages which are otherwise illegal would not be legalised by the present Bill. It can be easily done by inserting some words like ‘competent to contract a valid marriage’ immediately after the words ‘at which a Hindu man and a Hindu woman’ and before the words ‘went through a form of marriage’ occurring in line of clause 2 of the present Bill.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to point out the hon. Member that, because of what is stated in line 8 of clause 2, viz.,

“ by which the parties concerned intended to become lawfully wedded husband and wife with the rights and obligations”

there could not be any doubt that a man's marriage with a second wife when the first wife is alive could be made lawful by the present Bill.”

[7th May 1954]

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—" I would therefore submit that a suitable provision should be made in the present Bill itself by which it could be clearly laid down that a marriage which is otherwise illegal could not be legalized by the present Bill.

" Clause 4 prescribes the procedure for registration of non-conforming marriages. Under clause 4, if an individual appears before a Tahsildar with an application what his mother was living with another individual as wife and husband, and if he produces two respectable witnesses to testify to that effect, the Tahsildar has no other go but to register that marriage. Therefore, there is room for the parties committing fraud. It is not very difficult to get witnesses. The only remedy left is for the parties affected by such registration to go to court and file a suit and prove that that marriage was not a valid marriage at all. Therefore, my submission to the Government is that as soon as such applications are received by the Tahsildar, he must be directed to give due publicity to it either by publishing it in the Local Gazette or Central Gazette. He must send printed copies of such an application to all the relatives of the deceased person. The Tahsildar should be directed to hear the views of the relatives concerned to arrive at the truth whether the concerned parties were competent to contract a marriage and were living as husband and wife. Only after such an enquiry and only if he is satisfied that the concerned parties were living as husband and wife should be authorise to register such a marriage. A similar provision is found in the Indian Succession Act. It could be safely applied in the case of these marriages also. Immediately after a marriage has been registered, publicity should be given to it. A list of such marriages should be published in the gazette. Copies of it should be sent to the relatives of the deceased.

" I submit to Government to consider these points and make suitable alterations in the present Bill. I also thank you, Mr. Speaker, for having given me an opportunity to speak on this Bill.

11-20
a.m.

* SRI T. SHANMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சுயமரியாதைத் திருமணம் எப்படி ஏற்பட்டதென்றால், ஹிந்துக்கள் திருமணங்களில், நெருப்பைக் கொளுத்தி, மக்கள் சாப்பிடக்கூடிய நெய்யை அந்த நெருப்பில் ஊற்றி, பகலிலே அருந்தி தெரிகிறது என்று புனுகு, இன்னும் பலவிதமான அனாவசியச் சடங்குகளைச் செய்துவருவதால், அச்சடங்குகளை நீக்கி திருமணம்செய்துகொள்ள தமிழர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள். 'ஹிந்துச் சட்டம்', 'ஹிந்துச் சட்டம்' என்று சொல்லுவதினாலேயே, திராவிடர்கள் தாங்கள் ஹிந்துக்களல்ல என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். 'ஹிந்து' என்று ஒருவர் ஒப்புக்கொண்டால், பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற பாகுபாட்டையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பிராமணர் உயர்ந்தவர், அதற்கு அடுத்தபடியாக கூத்திரியர், அதற்கு அடுத்தபடியாக வைசியர், கடைசியாக சூத்திரர் என்பதை சட்டத்தில் இருக்கிறபடி ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்தபிறகு தான் சுயமரியாதைக்காரர்கள் (Self-respectors)—சுயமரியாதை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இருக்கவேண்டும், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட, திராவிடக்கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட—இம்மாதிரி அனாவசியச் சடங்குகளெல்லாம் கூடாது, ஒருவன் ஒருத்தியை மணப்பதற்கு இச்சடங்குகள் தேவையில்லை, பணச்செலவு இல்லாமல் சுருக்கமாக செய்துகொள்ளலாம்

[7th May 1954]

[Sri T. Shanmugam]

என்ற அடிப்படையில் இத்திருமணங்களை நடத்திவருகிறார்கள். ஆனால் இத்திருமணங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்று யாரோ ஒரு High Court Judge தீர்ப்பளித்துவிட்டாராம்."

MR. SPEAKER :—" கனம் அங்கத்தினர் ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புகளைப் பற்றி criticise செய்யக்கூடாது."

* SRI T. SHANMUGAM :—" ஒரு ஜட்ஜ் சொன்ன அபிப்பிராயத்தை மற்றொரு ஜட்ஜ் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஒரு ஜட்ஜ் இந்தத் திருமணங்களெல்லாம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லிவிட்டதன் காரணமாக எல்லாத் திருமணங்களையுமே ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதை நான், எதிர்க்கிறேன். சுயமரியாதைத் திருமணம் எப்படி வந்ததென்றால், சுயம்வரம் எப்படி வந்ததோ அதேமாதிரியாகத்தான் என்று நினைக்கிறேன். சுயம்வரத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாமல் போயிற்று? சீதை ராமனை மணந்தது எப்படி? சும்மா ஒரு மாலையைப்போட்டுத்தான். அதை புராணத்தில் சிறப்பாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் தமயந்தியை மணந்தது எவ்வாறு? துஷ்யந்தன் சகுந்தலை திருமணம் நடந்தது எப்படி? எல்லாம் மாலையைப் போட்டுத்தான். இத்திருமணங்கள் எல்லாம் செல்லுபடியாகும்பொழுது சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்மட்டும் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லப்படுகிறது ஏனோ!"

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—" On a point of order, Sir, 'மாலே', 'மாலே' என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னாரே, அத்திருமணங்களுக்கு தலைமை வகித்தவர்கள் யார் யார் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்."

* SRI T. SHANMUGAM :—" தலைமை வகித்தவர்கள் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்கள். அப்படித்தான் இப்பொழுதும் நடக்கிறது. தாய் தந்தையர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே இத்திருமணங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்றும் அவைகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது தகாது. அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாத் திருமணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சட்டம் கொண்டுவருவதை நாம் ஆட்சேபிக்கவேண்டியதில்லை. ஒரு அய்யர் வந்து, சமஸ்கிருத பாஷையில் மந்திரத்தைச்சொல்லி, நெருப்பில் நெய்யை ஊற்றி, புனுகுவெல்லாம் சொல்லி செய்யும் திருமணம்தான் செல்லுபடியாகுமா? (சிரிப்பு.) இதுதான் நமது சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியம்? ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். இந்தச் சர்க்காராவது இந்தக் காரியத்தைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும். எல்லாத் திருமணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று இரண்டு சாட்சிகள் கோர்ட்டில் சொல்லிவிட்டால் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லட்டும், தாசில்தார் முன்னிலையில் இரண்டு சாட்சிகள் சுயமரியாதைத் திருமணம் நடந்தது என்று சொல்லிவிட்டால் அதைத் தாசில்தார் ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்று மசோதா கூறுகிறது. அப்படியிருக்க அதே இரண்டு சாட்சிகள் சொல்லுவதை கோர்ட்டு ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது? சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொன்ன மாதிரத்திலேயே கோர்ட்டார் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டம் வரவேண்டும்.

" கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசும்பொழுது, கோவிலுக்குப்போய், சுவாமி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு உருவத்தின் முன்னிலையில் மாலே மாற்றிக்கொண்டு திருமணம் செய்துகொண்டால் அது செல்லுபடியாகுமென்று சொன்னார். வேறு ஒரு சடங்குகளுமில்லாமல் சுவாமி இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய கோயிலில் மாலையை மாற்றி அல்லது ஒரு கயிறைக்கட்டிக்கொள்ளும் திருமணம் செல்லுபடி

[Sri T. Shanmugam]

[7th May 1954]

யாகும்பொழுது, 'சுயமரியாதைத் திருமணம்' என்று சொல்லுவது னாலேயே, அந்தத் திருமணம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

"இப்பொழுது ஒரு கேஸ் நடக்கிறது. சேத்தார் ஜமீன்தார் . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The matter is sub-judice."

* SRI T. SHANMUGAM :—"அப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகும்பொழுது சுயமரியாதைத் திருமணம் மட்டும் என் செல்லுபடியாகாது? இதைச் சர்க்கார் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். சட்டம் எப்படி ஏற்படுகிறது? நமது பழக்கவழக்கங்களை முன்னிட்டுத்தான் சட்டம் ஏற்படவேண்டும்? சட்டத்தை முன்னிட்டு பழக்கவழக்கங்களல்ல. இந்த வழக்கம் 30 வருஷங்களாக இருக்கிறது. Limitation சட்டப்படி கூட 12 வருஷங்கள் தான் காலவரை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 30 வருஷகாலமாக நடைபெறும் இத்திருமணங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு மாறாக ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டால்தான் செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லுவது சுயமரியாதைக்காரர்களை புண்படுத்துவதாகும். எதிர்ப்பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கூட இம்மாதிரி திருமணங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதை நான் நிரூபிக்கமுடியும். ஆகவே கோர்ட்டில் இரண்டு சாட்சிகள் சாட்சியம் சொன்னாலேயே, இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகுமென்று சட்டம் நிறைவேற்ற மாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Mr. Speaker, Sir, I wish to point out that it will be risky if this Bill is referred to a Select Committee. You know, Sir, this form of marriage has been prevalent in Tamil Nad for the last twenty years and innumerable families will be affected by the decision of the High Court. This Bill seeks only to validate those marriages that have taken place during these few years and any delay in passing this measure may cause hardship to the off-springs arising out of such marriages. Now, if somebody dies, his property will naturally descend to his heirs under the law which is prevalent at the time of his death and it will be very difficult to take away that right from the persons in whom this right is already vested. So, it is absolutely necessary that this Bill should be passed into law as early as possible."

"In this connexion, certain fears were expressed by hon. Members while discussing the provisions of the Bill. The hon. Member Sri Narayana Kurup has stated that an elaborate enquiry has to be provided for in this Bill because the enquiry is in respect of property which may be vast and as such, people will be interested in adducing evidence or rather false evidence, and disputes may arise in respect of such matters. Sir, it is known to all lawyers that there is always a right to declare that a property belongs to such and such persons and that there is a right to declare that a marriage between such and such persons is a valid marriage. This right is vested with the Civil Court irrespective of such legislation. So, no apprehension need be had in respect of that."

"It was also pointed out that these formalities were not necessary since they would entail difficulties for the parties concerned. On the other side, it was also expressed that more rigorous formalities of registration had to be resorted to. A *via media* is absolutely

[7th May 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

necessary. More formalities will result in a costly procedure for individuals and it will also be impossible for them to exercise all the rights in different forms or formalities. A less costly procedure has to be adopted and that is why minimum things are contemplated in this Bill.

"There was also a fear expressed that a marriage which otherwise was not valid might be construed as a valid marriage under the provisions of this Bill. Nothing of that sort can happen because this is only a validating legislation which validates marriages that have taken place during these twenty years, which are known as *Swayamariyathai marriages*. So, it can never validate an illegal act or an illegal marriage. I wish to submit that the Bill as it is conforms to all the necessary things that are expedient under the present circumstances and delay in passing it will cause more harm than good. So, I would press that this may be taken up immediately so that the least harm may be done in the mean time."

"I have to thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் முறைப்படியில்லாத விவாகத்தை செல்லுபடியாக்கும் பதிவு செய்யும் மசோதா வின் தலைப்பைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாகவே இருக்கிறது. இந்து மதப் பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகளுடன் இந்த சர்க்கார் இயங்குகின்றது. சடங்குப்படி நடக்கும் திருமணம் சுயமரியாதைக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் மாறுபட்டு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற கனம் மந்திரியவர்களைக் கேட்கிறேன். நமது சர்க்கார் மதசார்பற்ற சர்க்கார். பின் மதத்தை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மதச் சடங்குப்படி திருமணம் செய்தால்தான் முறை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இந்த வித்தியாச நிலைமை ஏன்? இதைத்தான் திரு: ஷண்முகம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார். சாஸ்திரங்களைப் பார்க்காமல் எப்படி திருமணம் செய்வது என்பது தடையாய் இருக்கிறது. (திருமணம் என்பது அக்கினி வளர்ப்பதும், அரசாணிகால் சுற்றுவதும், அம்மி மிதிப்பதும் போன்ற சடங்குகள் செய்தால்தான் திருமணம் என்று புரோகிதர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட திருமணம்தான் கோர்ட்டில் செல்லுபடியாகும். இந்த திருமணத்திற்கு முப்பது முக்கோடி தேவர்களும், 48,000 ரிஷிகளும் சாட்சியாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண் கோர்ட்டில் நிற்கும்போது திருமணத்திற்கு சாட்சியாக வைக்கப்பட்ட அந்த முப்பது முக்கோடி தேவர்களும் ரிஷிகளும் அக்கினி பகவானும் எங்கே போகிறார்களோ தெரியவில்லை.) கருத்திருமன் அவர்கள் திருமணங்களுக்கு யார் தலைமை தாங்குவது என்று கேட்டார்கள். ஏன் அவரே கூட தலைமை தாங்கி நடத்தலாம். தவறு ஒன்றுமில்லை. கனம் மந்திரி சுப்ரமணியம் அவர்களே தலைமை தாங்கி பல திருமணங்களை நடத்தி வைத்திருக்கிறார். யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். பெற்றோர்களும் உறவினர்களும் செய்யலாம். தலைமை தாங்கித்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமுமில்லை. அதை விட்டு விட்டு புரோகிதத் திருமணத்திற்கு ஆக்கம் தேடுகின்ற முறையிலே இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் திருமண முறை சரியல்ல. தவிர முப்பது வருஷ காலமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு ஆங்காங்கு சுயமரியாதைத் திருமணம் நடத்தி வந்ததின் காரணமாகத்தான் இது இவ்வளவு தூரம் செல்வாக்கடைந்து பரவிற்று. ஏதோ கோர்ட்டில் இந்த திருமணம் செல்லுபடியாகவில்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதா இங்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் நம்பிக்கை புள்ளவர்கள் செய்து கொள்ளுகின்ற திருமண முறை வேறு. சுயமரியாதை

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [7th May 1954]

முறையில் திருமணம் செய்துகொள்ளுகின்ற முறை வேறு. இதைப்போய் தவறு என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். சுப்ரமணியம் எப்படித் திருமணம் புரிந்துகொண்டார்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“எந்த சுப்ரமணியம்? மந்திரி சுப்ரமணியமா?” (சிரிப்பு.)

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“மந்திரி சுப்ரமணியத்தைச் சொல்லவில்லை. திணைபுனத்திலே ஆலோலம் பாடிக்கொண்டிருந்த வள்ளியை மணந்த சுப்ரமணியத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். தன்னுடைய அண்ணனாகிய விநாயகரை யானையாக வரவழைத்து வள்ளியைப் பயமுறுத்தி மணந்தாரே அந்த சுப்ரமணியத்தைச் சொல்லுகிறேன். பலவந்த முறையிலே இந்த திருமணம் நடந்தது. அந்த மாதிரி நடத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களா? தோழர் ஷண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது சகுந்தலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அந்த சகுந்தலையானவள் யார்?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ஒரு அங்கத்தினர் தனக்குக் கடவுள் மீதும் மதத்தின் மீதும் நம்பிக்கையில்கூட என்ற காரணத்திற்காக இதர அங்கத்தினர்களைப் பாதிக்கும் வகையில் பேசலாமா?”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு திடீரென்று கடவுள் பக்தி புதிதாக வந்திருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். (சிரிப்பு.) அவர் புதிய பக்தியுடன் கோவிலுக்குச் செல்லுவதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். புதிதான மந்திரியானவர்கள் கோவிலுக்குப் போய் வருவது சகஜமாய் இருக்கிறது. இதற்கு ராமசாமிப் பண்டாச்சி விதி விலக்கல்ல. இது நிற்க.

“சகுந்தலையானவள் யார்? தேவனோக மாதான மேனகை புலோக ரிஷியான் விசுவாமித்திரரை காதல் புரிந்து அவர்களுக்குப் பிறந்தவன் சகுந்தலை. அந்த சகுந்தலை துஷ்யந்தன் என்னும் அரசனைக் காதலித்தான். துஷ்யந்தனுக்கும் சகுந்தலைக்கும் பரதன் என்ற பிள்ளை பிறந்தான். அப்படிப் பிறந்த அந்த பரதன் பேரிலேதான் இந்தியாவுக்கும் ‘பரத கண்டம்’ என்று பெயர் வந்தது. இந்த விதமாக அநியாய முறைகளும் அசம்பாவிதமான செயல்களும் சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான திருமண முறை செல்லுமா? அவர்கள் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலே பதிவு செய்துக் கொண்டார்களா? தாரை வார்த்துக்கொடுத்தல் என்ற தவறான ஒரு முறை நம் நாட்டில் இருக்கிறது. மணப் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவருக்கொருவர் சம்மத மில்லாது பன் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. பெண்களைச் சந்தையில் மட்டை விற்பதுபோல் விற்கிறார்கள். பெண்ணையும் பணத்தையும் தன் கண் ஊற்றி தாரை வார்த்து தத்தம் செய்து கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் பெண்ணுக்கு உரிமையில்கூடாது போகிறது. அதனால் இந்த புரோகிதத் திருமணம் ஒழியவேண்டும். அறிவுக்குப் பொருத்தமான சுயமரியாதைத் திருமணத்தைத் செய்கிறோம். இதைச் செல்லுபடியாக்காது என்று சொல்வது ஏன்?”

“வருஷா வருஷம் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் எல்லாக் கடவுள் களுக்கும் திருமணம் செய்யப்படுகின்றன. பின்னர் பள்ளியறையில் கொண்டுவரப் பிடிப்புகிறது. எதற்காக இந்த திருமணம் என்றுதான் பகுத்தறிவாளர்களாகிய நாங்கள் கேட்கிறோம்.

“இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். எவ்வளவோ திருமணங்கள் புரோகிதர் இல்லாமல் பல சீர்திருத்தக்காரர்களின் தலைமையில் நடைபெறுகின்றன. இந்த திருமணத்திற்கு தாசில்தாரிடம் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவருக்கும் புரோகிதருக்கும் என்ன வித்தி

[7th May 1954] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

யாசம்? தாசில்தார் படித்திருக்கிறார். பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். புரோகிதர் படிக்கவில்லை. இதுதான் இவர்களுக்குள்ள தகுதியும் திறமையும். ஆதித் திராவிட மக்களும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களும் “காதல் புரிந்து கருத்தொருமித்து இருந்தால்” அவர்கள் முறைப்படி திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். முக்கியமாகத் தாசில்தாரிடம் போகவேண்டிய அவசியமே யில்லை. சாதாரணமாக மணியக்காரரிடம் போய் பதிவு செய்துகொண்டால் போதும் என்று இருக்கவேண்டும். அதாவது ஜனன மரணம் பதிவு செய்வது போல் அந்த முறையிலே எழுதிவைத்தால் போதும் என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்துக்கொள்பவர்கள் மட்டும் பதிவு செய்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று சொல்லுவது ஏன்? ஆகவேதான் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம், இந்த சர்க்கார் புரோகிதத் திற்கு ஆக்கம் தருகிறதென்று. கனம் குட்டிக்கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் கூட இம்மாதிரியான புரோகிதத் திருமணங்கள் அவர்களிடையே நடப்பதில்லை என்று கூறினர். கலப்பு மணம் எந்தக் கட்சியிலும் காட்சி யளிக்கிறது. இவ்விதமான திருமணங்களை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நிதி மந்திரி அவர்களே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டுள்ளார்கள். அதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

“இந்த சட்டத்தில் ஜாதி, மதம் முதலிய பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. 11 சாஸ்திரங்கள் சம்பிரதாயங்களை அனுசரித்து இந்த ராஜ்யத்தில் திருமணம் நடைபெறக் கூடாது. சாஸ்திரப்படி சங்குகள் இல்லாமல் நடைபெற வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் கணவனுடைய வீரத்தைக் காட்டுவதற்காக இரண்டு புலிப்பற்கள் கொண்டு வந்து தாலியில் கட்டப்பட்டன. ஆனால் இந்தக் காலத்திலே அதற்கு மாறாக தங்கத்திலேயே செய்து தாலி கட்டப்படுகிறது. இது அறிவுக்குப் பொருந்துமா? இந்த மாதிரியான மூடப் பழக்க வழக்கங்களைப் போதிக்கும் புராணங்களைக் கொடுத்தவேண்டும். இந்த மாதிரியான மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் ஒழியவேண்டும். **Hindu Law**-வில் இவ்வாறான பல மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற **Hindu Law** நமக்கு எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இதை உடனடியாகக் கொளுத்தவேண்டும். ஒரு பிராமணன் ஒரு பிராமணரல்லாதார் பெண்ணை மணந்து கொள்ளலாம். அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு சொத்துரிமை இல்லை. ஆனால் ஒரு பிராமணரல்லாதார் ஒரு பிராமணப் பெண்ணை மணந்துகொண்டால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குச் சொத்துரிமை உண்டு என்று இந்த **Hindu Law**-வில் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமாக பாரபட்சம் கார்டும் ஜாதி அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்ட இச்சட்டம் நமக்கு எதற்காக இருக்க வேண்டும்.

“ஆய்ந்தபரமான செல்வுகளோடு அறிவுக்குப் புறம்பான சடங்குகளோடு புரோகிதனால் செய்யப்படும் திருமணம் இனி இருக்கக்கூடாது. சென்ற முப்பது வருஷ காலமாக ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் பெரியார் ஈ.வே.ரா. வாலும், அறிஞர் அண்ணாவாலும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாதிரியாக நல்ல முறையில் நடந்துவரும் திருமணத்திற்கு யாரோ ஒருவன் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடுத்ததற்காகப் புதிய சட்டங்களை இயற்றுகிறார்கள். இனி இந்த மாதிரியான திருமணங்கள் நடைபெறுவண்ணம் தடுப்பதற்காக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சரியில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அறிவுக்குப் பொருந்தாத சாட்சிகளைக் கூப்பிடுவது மிகத் தவறு. அக்கினி பகவானை சாட்சிக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவனுடைய சரித்திரத்தைப் புராணத்திலே படித்தால் மிகவும் சேஷ்டையுள்ளவனாகவே காணப்படுகிறான். மற்றும் அருந்ததி, அகலிகை போன்ற சாட்சிகளை யெல்லாம் கூப்பிடுவது, கண்ணகி போன்றும் விளங்கும் கற்புக்காடிகளை துரோபதைகளாக ஆக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும் இந்த வழி. இது தவிர பல தான தருமங்களில் ஒன்றாக கன்னிகாதானம் கருதப்படுகிறது. இது முற்றிலும் அறிவுக்குப் பொருந்தாது. நல்ல முறையில் தலைமை தாங்கி இருக்கும் விரும்பிச் செய்து கொள்ளும் திருமணம். செல்லாது.

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [7th May 1954]

அவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளத்தான் வேண்டுமென்றும் சாஸ்திரத் திலே இன்னும் பல மாதிரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளதை மனதிலே கொண்டு கடவுளை மக்களுக்குக் காட்டி ஒருவரையொருவர் விரும்பாத திருமணங் களைச் செய்யக்கூடிய கருத்தோடு சுப்ரமணியம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருமணப்பதிவுச் சட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சட்ட பூர்வமான விளக்கங்களையும் சமூக அமைப்பிலே இருந்த குறைபாடுகள், நிறைவுகள் முதலியவற்றையும் தெளிவாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்து மதம் என்பது வட நாட்டு மதம் என்றும், வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஓதுகின்றவர்களுக்கு மட்டும் உரியன என்றும் ஒரு தவறான கருத்து மக்களிடத்திலே, பரப்பப் பட்டு வருகிறது. உண்மையிலேயே, இந்து மதம் என்பது சங்கராச்சாரியார் அவர்களாலோ, கிதையினுடைய ஆசிரியராக இருக்கும் கண்ணபிரானாலோ, அல்லது வேறு ஒரு தலைவராலோ ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு மதம் அல்ல.

“மற்றப்படி கோயில் சடங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், வட நாட்டுக் கோயில்களில் நடக்கும் பூசனை முறைகளுக்கும் தென்னாட்டில் உள்ள கோயில் வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் பெருத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. தென்னாட்டில் அனுஷ்டிக்கப்படும் கோயில் வழிபாடு முறைகளையெல்லாம் ஆரிய முறை என்றோ, (வடநாட்டு முறை என்றோ நாம் தள்ளிவிட முடியாது. தென்னாட்டில் இப்பொழுது வழங்கப்படும்படியான முறைகளில் வேண்டுமானால் காலப்போக்கிலே சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, வடமொழியிலே கோயில்களில் அர்ச்சனைகள் நடைபெறு வதைக்கொண்டு, அது ஆரியர்களுக்கு உரிய முறை; ஆகவே, நமக்குப் பொருந்தாது என்ற கருத்து மிகவும் தவறானது. அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன்: நண்பர் திரு. ரத்னம் அவர்கள், ‘ஆதித்திராவிடர்கள் இந்து மதத்திற்குப் புறம்பானவர்கள்’ என்று கூறினார்கள். இந்து மதம் என்று சொல்லும்போது, மற்ற மதங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது போல ஒரு புத்தகம், ஒரு கொள்கை, ஒரு குரு என்ற ஒரு கோப்பாடு இல்லை. யார் யார் கடவுளை வணங்குகிறார்களோ, யார் யார் கடவுள் பெயரைச் சொல்லுகிறார்களோ, கடவுள் பெயராலும், அறிவின் பெயராலும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் நலத்திற்கும் யார் பாடுபடுகின்றார்களோ அவர்களத்தனை பேரையும் கொண்டதுதான் இந்து மதம் என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொண் டோமானால், பிறகு இந்த மாறுபட்ட கருத்திற்கு இடமில்லை. இருந்தாலும், இடைக்காலத்தில் நேர்ந்த சில திருமணங்கள் செல்லுபடியாகா என்ற ஒரு குறைபாடு நேர்ந்ததினால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்படியான ஒரு இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுயமரியாதைத் திருமணங் களை செல்லுபடியானதென்று ஆக்குவதைத் தவிர, புரோகிதர் இல்லா மலோ, வைதிக சடங்குகள் இல்லாமலோ நடைபெறும் எல்லாத் திருமணங் களையும் செல்லுபடியாக்கக்கூடிய முறையில் இன்னும் விரிவான முறை யிலே இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதோ, அல்லது தனிச் சட்டம் செய்வதோ மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

“இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் நண்பர்கள் பேசும்போது, பழக்க வழக்கங்கள் மூலமாக நடைபெற்று வருகின்ற திருமணங்கள் இதுவரை யிலுங்கூட செல்லத் தக்கனவாகத்தான் இருந்துவருகின்றன. இருந் தாலும், சில இடங்களிலே ஏதோ இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் நெல்லூரில் யாரோ ஒருவர் வேறொரு ஜாதியைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணந்துகொண்டதால், அந்த மணம் செல்லுபடியாகாது என்று இருந்த படியினால், அந்தக் குறைபாட்டை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கவேண்டும். ஒருவன் எந்த ஜாதிப் பெண்ணை மணந்துகொண்டு, கூடி வாழ்ந்திருந்தா லும், ஜாதியின் காரணமாகவோ, பழைய இந்து மதச் சடங்குகள் இல்லை என்ற காரணத்தினாலோ, அந்தப் பெண், அவனுக்குப் பிறகு, அவனுக் குரிய சொத்து, இன்பம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் இழந்து

7th May 1954]

[Sri A. Sambasivam]

விடுவது என்பது முறையற்ற கொள்கையாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே ஏதாவது இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் இந்த அவையிலே இருக்கிறவர்களாகிய நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

“பண்டைக்காலத்திலே ஒரு ஆணும் பெண்ணும் தங்களுக்குள்ளே மனம் ஒன்றியவுடனே அவர்கள் கணவன் மனைவியாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள். அதுதான் வாழ்க்கை முறையாக அமைந் திருந்தது. பின்னால் ஏற்பட்ட கோளாறுகளின் காரணமாகத்தான் அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரியவர்கள் இப்படித் திருமணச் சடங்கு என்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தத் திருமணச் சடங்கு என்று சொல்லும்போது நம்முடைய இந்து மதச் சட்டத்திலே இருக்கிறபடி இப்படி அப்படி என்று கிடையாது. ஓரளவுக்குப் பார்க்கப்போனால் வேதங்களில் திருமணக்கிரமங்கள் எப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படித்தான் தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் இந்த நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள் எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஐயர் என்று சொல்லுகிறபோது அந்தக் காலத்தில் ஒரு தனி ஜாதிப் பெயராக இருக்கவில்லை. ஐயர் என்ற சொல் சமூகத்திலே இருந்த பெரியவரைத்தான் குறித்து வந்தது. அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதரைத்தான் குறித்து வந்தது. ஊர்க் கவுண்டர், நாட்டாண்மைக்காரர் என்று சொல்லப்படுபவர்களெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் ஐயர் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அந்தந்த ஊரிலுள்ள தலைவர்கள் கூடி, இப்படி ஆணும் பெண்ணும் உறவினர் முன்னிலையில் மணந்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை உறுதிப் பாடுகிற தொடங்கவேண்டும், பிற்கால வாழ்க்கையில் தங்களுக்குள்ளே ஒரு வழக்கு நேராதபடி இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தச் சடங்கு தொடங்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சடங்கு இருந்தால்தான் திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்ற முறை இல்லாதபடியாக அந்தந்த நாட்டு பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்றபடி எப்படியானாலும் அந்த ஊர் பெரிய மனிதர்கள் முன்னே செய்துகொள்ளப்படுகிற திருமணங்கள் வைதிகச் சடங்குகள் இல்லாமல் செய்துகொண்டாலும், அந்தத் திருமணங்கள் செல்லுபடி யாகும் என்ற ஒரு நிலைமை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக உண்டாக்கப் படுவதுதான் எல்லோருக்கும் நியாயமாக இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பொதுவாக ஏதோ இந்து மதத்தில்தான் இந்தக் குறை பாடுகள் வந்துவிட்டன என்ற கருத்தினாலே இந்த முறையைத் தவறானது என்று கருதினால் அது பொருத்தம். அல்ல என்று நான் சொல்லு கின்றேன். காலப் போக்கில் சிற்சில குறைபாடுகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளைத் திருத்துவதற்குத்தான் சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறோம். அப்படிக் கொண்டுவரும்போது எல்லாக் குறைகளையும் நீக்குவதற்கு ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியோடு, சிறிது நிதானத்தோடு கொண்டுவந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க முறை என்று சொல்லி, அப்படி மற்றவர்கள் செய்து கொண்டால் சுயமரியாதை முறையில் இல்லாமல், சடங்குகள் இல்லாத எல்லாத் திருமணங்களையும் செல்லத்தக்கனவாகச் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்தத் திருமணம் எப்படியிருக்கவேண்டும், பழக்க வழக்கத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமா, ஊர்ப் பெரியவர்களைக் கொண்டு நடத்தப்படவேண்டுமா, பெற்றோர்கள் ஒப்புதலும் பெற்றிருக்க வேண்டுமா என்று புதிய கருத்துக்களைக் கொண்ட சட்டத்தை உண்டு பண்ணுவதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கேற்ற வகையில், இந்தச் சட்டம் செய்தால் எந்தெந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் தவறாகாது. சேர்க்கவேண்டிய வற்றைச் சேர்த்து, பழக்கவழக்கங்கள் செல்லுபடியாகாது என்ற தவறுகள் இருந்தால் அவைகளை அகற்றி, புதியவற்றைச் சேர்த்துச் செய்யவேண்டு மென்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.”

*SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடந்த 25, 30 ஆண்டுகளாக நடந்த திருமணங்கள் எல்லாம்

[Sri M. Palaniyandi]

[7th May 1954]

செல்லுபடி ஆக்கப்பட்டது என்ற பெயரளவில் பதிவு செய்யும்படி உத்தரவிட்டு இனிமேல் அவ்வாறானத் திருமணங்கள் நடைபெறக்கூடாது தடுப்பு தற்காலவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்ய வேண்டுமானால் பதிவு செய்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. திரு. ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆரிய சமாஜ திருமணத்தைச் செல்லுபடியாக்குவதற்காக ஒரே செக்ஷனில் இந்திய சர்க்காரால் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு இதற்கு செய்யாமல் இருப்பதால், இனிமேல் அவ்வாறானத் திருமணங்கள் நடைபெறுதலுக்கு தடுப்புதற்கும், தகராறுகள் பெருகுவதற்குமே இது தூண்டுதலாகப் காணப்படுகிறது. ஆகவே இதைக்கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, அதேபோல் ஒரே செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டு வந்தாலே போதுமானது.

“இந்த சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் செய்துகொண்டுமிருக்கிறார்கள்; பலர் தலைமை வகித்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்னுடைய திருமணத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இப்போது முதல் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. காமராஜர் அவர்களே தலைமை வகித்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது நீங்கள் எல்லோரும் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அது எப்படி முடியும்? அதிலும் சட்டத்திலே சொல்லுகின்றபடி திருமணமாகி பத்து ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கவேண்டும். அவர்கள் தான் தக்க சாட்சிகளோடு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட முடியுமாம். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? புரோகிதர் வந்து நடத்துவதுதான் திருமணமாகுமா? அவர் வந்து நடத்தும் திருமணத்திற்கு மட்டும் பதிவு செய்யவேண்டிய அவசியமில்லையா? புரோகிதர் ஒரு பெரிய மனிதரா? என்று கேட்கிறேன். அவர் அம்மியை மிதிக்க வேண்டுமென்பார்; அருந்ததியைப் பார்க்கச் சொல்வார்; புரியாத மொழியில் சில மந்திரங்களைச் சொல்வார். அவர் பெரிய மனிதரா? அல்லது கல்லியில் தேர்ந்த, பண்பாடுடைய பெரியவர்கள் வந்திருந்து, அவருடைய தலைமையில் திருமணம் நடைபெற்று, புரியும் மொழியில் ‘நீயும் உன் மனைவியாரும் மன மகிழ்ச்சியோடு நெடுங்காலம் வாழ வேண்டு’ மென்று வாழ்த்தும் மனிதர் உயர்ந்தவரா? அப்படிச் செய்யும் திருமணம் உயர்ந்ததா? புரோகிதர் செய்யும் திருமணம் உயர்ந்ததா? இதைப்போய் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்வது ஏன்? அப்படி இந்தத் திருமணங்களை எல்லாம் செல்லுபடியாக்க வேண்டுமென்றால், ஆரிய சமாஜத்திற்கு ஏற்படுத்தியதுபோல் ஒரே ஒரு செக்ஷனில் தீர்மானம் செய்யலாம். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்ற முறையே கூடாது. ஆகையால் செக்ஷன் கமிட்டி முன் வைத்து அவர்கள் சொல்லுகின்றபடி தீர்மானம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதுவே நமக்குப் பொருத்தமானது.

“ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் பெருவாரியாக இருக்கும் ஏழை மக்கள் யாரும் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். யாருக்கு அந்த எண்ணம் உண்டாகும்? பணம் படைத்தவர்களுக்கும் சொத்துடையவர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுமே தவிர, சாதாரண ஏழை எளியவர்களுக்கோ, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கோ, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ இது முடியாத காரியமாகவும் மேலும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும்தான் இருக்கும். இதனால் வீணாகப் பணச் செலவும் ஏற்படும். ஆகவே இம்மாதிரியான திருமணங்களை செல்லுபடியாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கீழ் செல்லுபடியாக்க வேண்டுமென்றால் இனிமேல் நடக்கப்போகின்ற அம்மாதிரியானத் திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்க Hindu Law மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் அடிப்படைக்கொண்டிருக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து மேலும் மேலும் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்காது நிச்சயமான ஒரு சட்டம் அமைத்து, அதன் மூலம் சென்றகாலத் திருமணங்களையும், வரப்போகின்ற திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்கச் சட்டம் செய்பவேண்டும்.

[7th May 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பெரிய பெரிய தலைவர்கள் தலைமையில் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் இதுவரையில் ஒருவித தடையுமில்லாமல் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது மட்டும் பதிவு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்படுவது ஏன் என்றுதான் கேட்கிறேன். அதிலும் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி எப்படிப் பதிவு செய்துகொள்ளமுடியும் என்றுதான் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு கல்யாணத்தின்போது வந்திருந்தவர்கள் இருவர் சாட்சியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் பழிவாங்கப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இந்த மாதிரித் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவை அல்ல. ஆனால் புரோகிதத் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கதாகும். இது எப்படிப் பொருந்தும்? இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியும். Hindu Law இல் பல ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அதிலே சொத்துள்ளவர்களுக்கே தனி மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்படி பதிவு செய்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது தவறாகும். அதையெல்லாம் தகர்த்தெறிய வேண்டும். ஆகையால் நான் சொல்லுகிறேன். இந்த மாதிரித் திருமணங்களையும், வரப்போகும் திருமணங்களையும் ஆதரித்து செல்லும் படியாகச் செய்ய ஒரே செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமே தவிர, பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடாது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். யார் போய் பதிவு செய்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். சொத்துரிமைக் கொண்டாடுவதற்காக பணம் படைத்தவர்கள் மட்டும் பதிவு செய்துகொள்வார்களே தவிர, பெருவாரியாக உள்ள ஏழை மக்களும், நடுத்தர மக்களும் பதிவு செய்துகொள்ளவே மாட்டார்கள். எனவேதான் தயவு செய்து அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, சட்டமாக்குவதற்கு இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்காகவாவது வைத்து, எல்லாத் திருமணங்களும் செல்லத்தக்கவையாகும்படி ஒரே ஒரு செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசாங்கமும், இந்த அரசாங்கமும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI C. KANDASAMY :—“சபா நாயகர் அவர்களே, ஹிந்து பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறாக நடைபெற்ற கல்யாணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்வது சம்பந்தமான மசோதாவைப்பற்றி இன்று இந்தச் சபையிலே பல்வித அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த மசோதா, ‘ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம்; ஆரியன், திராவிடன்’ என்ற பல அடிப்படையான பிரச்சனைகளைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இந்தக் கல்யாணங்கள் ஹிந்து முறைப்படி நடக்காததால், அவைகள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பளித்ததின்பேரில், ஆயிரக்கணக்கான இம்மாதிரி திருமணங்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

“இன்றையதினம், அரசாங்கம், பிறப்பவர்கள், இறப்பவர்களைப்பற்றிக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. நமது நாட்டில்மட்டுமல்ல, உலகிலே இருக்கக்கூடிய ஆண், பெண், இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்கான ஒரு புதிய கட்டம் ஒவ்வொரு மனிதன் வாழ்க்கையிலும், ஒவ்வொரு பெண்ணின் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படுகிறது என்ற முறையிலே எல்லாக் கல்யாணங்களையும் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பதையாரும் ஆட்சேபிக்கமுடியாது.

“நமது நாட்டை வெள்ளைக்காரர் ஆண்டுவந்த காலத்திலே, ஹிந்து மதம் மேலோங்கி நின்று இருக்கலாம்; கிருஸ்தவ மதம் அல்லது முகம்மதிய மதம் மேலோங்கி நின்று இருக்கலாம். மதத்திலே நம் பிக்கையுள்ள ஒரு சமுதாய அமைப்பு அப்பொழுது நிலவி வந்தது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்யாண சம்பந்தமான சட்ட

[Sri C. Kandasamy]

[7th May 1954]

திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைய சமுதாய அமைப்பில், பெரிய மாறுதலும், குழறலும், கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல கட்சிகள் சமுதாய அமைப்பைத் தூக்கி எறிய பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் புத்திசாலித்தனமாக முன் கூட்டியே எதிர்பார்த்து எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்ட திருத்தங்களை கொண்டு வருவதுதான் நியாயம். ஹிந்து மதத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு மசோதா நான்கு ஐந்து வருஷங்களாக பார்லிமெண்டில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இன்றையதினம் ஹிந்து மத சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மனோபாவத்தைக் காட்டுகிறது. பழைய பழக்க வழக்கங்கள் தற்போது நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு ஒவ்வாததாக இருப்பதால் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் கருத்தில் கொண்டு வெகு சீக்கிரமே எல்லா கலியாணங்களையும் பதிவு செய்து கொள்ளும்படிச் செய்வது அவசியம். மற்ற தேசங்களைப்போல் ஒரே முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால் அதற்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் இருக்க முடியாது. எவ்விதமான கிளர்ச்சிகளுக்கும் இடம் இருக்காது. ஆரிய திராவிட பிரச்சினை தலை தூக்க முடியாது. இங்கிலாந்திலும் சரி, அமெரிக்காவிலும் சரி, லோவியத் ரஷ்யாவிலும் சரி, எல்லாக் கலியாணங்களும் பதிவு செய்துகொள்ளப்படுகின்றன. இதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சொத்து உரிமைத் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய சாதாரண மக்களை பலவந்தப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அல்ல. புருஷன் மனைவி தகராறு எதிலிருந்து ஏற்படுகிறது? ஒரு புருஷன் அவன் மனைவியை வேண்டாமென்று விரட்டிவிட்டால், அவர்களுக்கு சொத்து இல்லையென்றால் அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுகிறது. சாதாரண பாட்டாளி மக்களினமே, கீழ்த்தர மக்களினமே, இந்தப் பழக்கம் தானாகவே இருந்து கொண்டுவருகிறது. விதவை மறுமணம்போன்ற புரட்சிகரமான சீர்திருத்த மாறுதல்கள் ஏற்கனவே உழைப்பாளி மக்களினமே சாதாரண நடைமுறையிலே இருந்து வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சொத்து இருக்கக்கூடியவர்கள் கலியாணம் செய்துகொண்டபால்தான் முன்கூட்டியே பல்வேறு காரணங்களை, உத்தேசித்து ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள்கூட கலப்பு மணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல கட்சிக் கார்களும் கலப்பு மணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சியிலேயுட்பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை—ஒரு வெள்ளைக்காரப்பெண் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மலையாளியைக் கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஒரு முஸ்லிம் பெண் அதே ஜில்லாவிலிருக்கும் ஒரு ஹிந்துவைக் கலியாணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். (Interruption by an hon. Member; 'I am expressing my general opinion about the Bill') ஆகவே இந்த மாதிரி கலியாணங்கள் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை (Material conditions) க்கு தகுந்தாற்போல் தீவிரமான மனோபாவம் வெகு துரிதமாகப் பரவி வருகிறது. இந்த நிலையில் அரசாங்கம் துண்டு துண்டாக சட்டங்கள் கொண்டுவருவது சரியல்ல. உதாரணமாக, விபசாரத் தடை மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால், சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததிலிருந்து 30 வருஷ அனுபவமிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் விபசாரத்தை எந்த அளவுக்குத் தடுக்க முடிந்துள்ளது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டுமெல்லாமல் கோர்ட்டுக்குப்போனால் இடைஞ்சலாக இருக்கும் சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதினால் பலவித அபிப்பிராய பேதங்களுக்கும், பலவித குழப்பங்களுக்கும் இடம் ஏற்படுகிறது.

ஹிந்து மத முறைப்படி அம்மீ மிதித்து அருந்தி பார்த்து செய்யும் கலியாணங்களுக்குப் பிறகும் கூட புருஷன் மனைவியை அடித்து விரட்டுகிறான். ஹிந்து மத சமுதாயத்தில் இதைத் தடுக்க வழியில்லை. கோர்ட்டுக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. கலியாணக் கடிதத்தைக் கோர்ட்டு

[7th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

டில் காட்டி சாட்சிகள் மூலம் கலியாணத்தை நிரூபிக்கவேண்டும். அதை ஜட்ஜும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவெல்லாம் செய்தால்தான் மாதம் 10 அல்லது 15 ரூபாயாவது மனைவிக்கு ஜீவனம்சம் கிடைக்கும். Hindu Law-ல் வேறு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் பெண்களை அடிமைப் படுத்தக்கூடிய முறையில் ஆண்கள் கை மேலோங்கியிருக்கும் முறையில் ஹிந்து சமுதாயம் அமைந்திருப்பதுதான். ஆகவேதான், இப்பொழுது பார்லிமெண்டிலிருக்கும் ஹிந்து மசோதாவில் பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை அளிப்பது, மற்றும் அவர்களுக்கு ஆண்களுக்குச் சரிசமான உரிமைகள் வழங்குவதுபோன்ற முற்போக்கான அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட ஏல்லைக்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட கண்ணோட்டத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், சயமரியாதைக் கலியாணங்கள் அனுஷ்டானத்தில் வராமல் இருப்பதற்கான சூழ்ச்சி என்று ஒரு சந்தேகம் கிளப்பப்படுகிறது. இந்த துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இந்த மசோதாவை அவசரமாகக் கொண்டு வர அவசியமில்லை. எல்லாக் கலியாணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஹிந்து மதம் எதிர்க்கப்போவது கிடையாது. கிராமப் பட்டாமணியார் கணக்குப்பின்னை அவர்கள் முன்னிலையில் எல்லாக் கலியாணங்களையும் பதிவு செய்யலாம். ஆகவே விஷயங்களைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, while welcoming the principle underlying the Bill, I want to suggest some improvements to be made in the Bill. That is exactly why I want to support the amendment to refer the Bill to a Select Committee. This Bill may be said to be a non-controversial one. It has been supported by all the people in the House, but the only grievance is that it does not go sufficiently far to meet their wishes. The form of marriage that has been set up is very simple. That system of marriage has been going on for the last 25 years and more in Tamil Nad and there is evidence in ancient Tamil classics to show that such forms of marriage were prevalent in those days too. That has been pointed out by an hon. Member on the other side of the House also. In the Roman Law also instances of such forms of marriage are available. That shows that throughout the world the simplest form of marriage was prevalent. In course of time, for some reason or other, marriage has become a cumbersome process. We need not go into that question now. The point is that marriages in a simple form have been celebrated by the people and they must be validated. The High Court has pointed out that certain marriages that have been celebrated cannot be recognized under the existing law, practice or custom. So, the Government have come forward with this Bill to validate them. In bringing forward this Bill at least, the Government have acted in a democratic way. A democratic Government is one which passes an Act for the people. A Government may be of the people or by the people but may not be for the people. At least in respect of this Bill, the Government have shown that they are for the people. So many people have celebrated marriages in the simplest form which are called *Swayamariyathai* marriages. But why are the Government prescribing a roundabout way of asking the people to go to the taluk office and register their marriages? Why do they not prescribe a simple

[Sri S. Swayamprakasam] [7th May 1954]

form of recognizing those marriages? Various hon. Members have pointed out that under the Hindu Law, if certain people celebrate a marriage, they only issue invitations. Immediately, there is no record to show that a particular boy has married a particular girl. But the whole world recognizes and the public recognizes that those two persons are husband and wife. Only in respect of this form of marriages, the Government have prescribed that the parties should go to the taluk office and register the marriage. When the parties have resorted to this sort of simple marriage, there is no point in asking them go to a taluk office and get their marriage registered. Therefore it is, I say that the whole Bill must be thoroughly examined. Nowadays it has become a fashion to attend such marriages. When a marriage is celebrated according to the old custom and usage, many people do not attend it. But when a marriage is celebrated in a simple and reformed way, like the Swayamariyathai form, a number of people attend it. This clearly shows that the people like such marriages and the old customs are fading. It also shows the popularity of such forms or marriages among the people. It is the duty of the Government to help the people who resort to such simple forms of marriage. Why cannot the Government recognize such marriages which may be celebrated in future also? The Government may say that a comprehensive Bill on the subject is before the Parliament and that it is going through that Bill. Even then, why not we incorporate certain provisions in this Bill itself so that it may cover all marriages including those that may be celebrated in future? If this is done, no harm will be done to anybody, and it will not be in conflict with the Bill that may be passed by the Parliament also. When the Government recognize the principle and when they respect the feelings of the people and when they want to recognize the importance and necessity of such marriages, it is but proper to include some provisions to recognize future marriages also. That is why I say that the Bill may be referred to a Select Committee so that it could consider this aspect of the question. If, however, the Government are willing to include future marriages also within the scope of the Bill, I have no objection to the passing of this Bill."

12-10
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I am sorry I am unable to accept the amendment moved by Mr. Ramalingam to refer this Bill to a Select Committee. The last speaker, Mr. Swayamprakasam said that in the Select Committee, provision should be made for the purpose of covering future marriages also. That would mean completely changing the scope of the Bill. As I explained in my introductory speech, it is not the intention of this measure to create any new form of marriage. Unfortunately—I do not know whether it is quite proper for me to use that word—the High Court of Madras has held that except where a certain recognized form of marriage has been gone through, other marriages cannot be recognized in law as valid marriages. . . . (Interruption) It is not for property rights alone. It is for conjugal rights also. Therefore, it has become necessary to bring forward this

7th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

measure. In view of the wide prevalence of such forms of marriage, it has become necessary to take stock of the situation and the Government have come to the conclusion that it is necessary to protect at least the children born out of these marriages and to protect them from becoming illegitimate and that a validating measure should be brought forward. So, it has nothing to do with either the Purohit movement or the anti-Purohit movement. Hon. Members should be aware of the fact that it is not necessary to have a Purohit at all to go through a valid form of marriage. But in view of the importance and the nature of the ceremony that a person was undergoing, it was necessary to bring home to him that he was entering into such an important arrangement in his life. It is with this view and intention only that it was prescribed that a certain form should be gone through. In Hindu Law and according to the Hindu conception, marriage is not merely for carnal pleasure; it is not merely for begetting children. On the other hand, it is a social obligation. By marriage, the parties are undertaking certain social obligations and they should be prepared to meet all those obligations and to perform all the duties attached to them. When a person undertook or underwent such a form of marriage, it was necessary that he must realize that he was undertaking such a great responsibility. It is proper to remind him of the great responsibilities he was undertaking and the duties that he would owe to society as such. After all, if we analyse the various forms of marriage and the so-called *mantras* that are used in certain forms of marriage, it will be seen that they are intended for no other purpose than to make him aware and remind him of the great obligations that he was undertaking by his marriage. Of course, these obligations and duties have been changing from time to time. The forms of marriage performed in different sections of society are changing. According to this, the so-called *mantras* have also changed. All these are undergoing a change. But still, considering the importance of the occasion and considering the importance of the change in the status which he was undergoing, it was necessary to have a certain form so that society may recognize that he has undergone that change. The man himself should realise that there has been a change in his status and the woman in turn should also realize that there has been a change in her status. It is only in this light various forms of marriage have been prescribed. Even though some of these forms of marriages have become meaningless in view of the growth of society and in view of the developments which have taken place in society, for the purpose of reminding the parties concerned and for the purpose of making them aware of the change of status which they have undergone, all these things have been prescribed. It should not, therefore, be light-heartedly said that all these formalities prescribed by our ancestors are all *மூட பழக்க வழக்கங்கள்*. It is after realising the necessity to remind the parties of the importance of the duties and obligations, that these formalities have been prescribed and it is better we stick to them. Marriage is not merely an affair concerning the individual man and woman. They will

[Sri C. Subramaniam] [7th May 1954]

have to perform certain duties and have certain obligations towards society as such. Therefore, Sri Shanmugam and Sri Govindaswamy may now realize why all these forms are necessary to remind the parties concerned about their duties, obligations and responsibilities. It may perhaps be that as we have become more civilised people, we may not feel the necessity of being reminded by somebody about our duties and responsibilities, as we are well aware of them. All the same, it was thought necessary to make the parties realise their duties and responsibilities on these occasions. For the purpose of recognizing the change in status, these forms are necessary. Take the case of a contract. Even in respect of ordinary secular contracts, do we not have forms? For the purpose of recognising any contract as a valid contract, the parties concerned are required to affix their signature in the forms prescribed. When such forms are prescribed in respect of these contracts, can anyone say that these are false faiths and false beliefs and they should not be asked to adopt these forms of contract? For the purpose of enforcing the terms of the contract, it is necessary to have certain forms. In order to make them realize their duties and contractual obligations, they are asked to undergo certain formalities and asked to sign certain forms, so that they can realise their liabilities. It is for the same purpose certain forms and formalities are prescribed in respect of marriages so that the man and woman may realize their duties and responsibilities. It may be with reference to the woman as far as the man is concerned and it may be with reference to the man as far as the woman is concerned and it may also be with reference to society as such. It may also be with reference to the children who may be born out of the wedlock. Therefore, it has become necessary to prescribe certain forms, whether it is the Swayamariyathai form or any other, in respect of the marriages. The Hindu community as a whole has recognized various forms under which this change of status can take place and give rise to various complex duties, rights and responsibilities.

12-20 P.M. "Therefore, if we look at it from this point of view though it may look meaningless to some of us, it will be seen that forms are necessary under any law to have a valid form of marriage. After the advent of the British, it became crystallized in the judgments of the various Courts that unless these forms were there, the marriages were invalid. The Courts refused to recognise any change in respect of marriage, in respect of divorce and in respect of other property rights. The Courts were not prepared to accept any change in Hindu Law or in the Society without the intervention of the Legislature. It was a historical development for which we are not responsible, but on that account we cannot burk or shirk that issue and we cannot refuse to face that fact. Therefore, when the validity of a certain marriage was questioned in a Court of Law, we had to do something to rectify the defect. The Court did not take cognisance of the marriage voluntarily; the parties themselves went to the Court disputing the validity of the marriage. The Court had to give a decision

7th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

not with reference to the beliefs, faiths and all those things; but with-reference to the law as it existed. They held the marriage invalid for want of form. Whatever be the form, it should be there—it may be the simple exchange of garlands which is a recognized form in certain sections of the people; it may be the simple gift of cloth—Mundu Kodukkal—as in Malabar. There should be some form observed to make the marriage valid under the Hindu Law. Unfortunately in the particular case referred to the Court, no such evidence was forthcoming, there was no evidence, of any form having been observed, any recognized form having been gone through, whether it be a form recognized by the society or a form observed by the self-respectors themselves. So, in the absence of any recognized form having been gone through, the Court had to hold the marriage invalid. It was an extraordinary case and it has given rise to great difficulties. It is likely to give rise to greater problems and difficulties in respect of those who have undergone this form of marriage where none of the recognised forms has been observed. If people are prepared to come and say, 'No, no; we underwent a regular form of marriage', that is a different matter altogether. But in this case where it was proved admittedly that no form was gone through—it was not insisted that any particular form should have been observed—the Court could not hold that marriage valid and they held it invalid. We thought from this case that marriage which had taken place already are likely to be held invalid and therefore, we should rectify that defect. That is why this simple measure has been brought forward.

"In criticizing the measure, a point was made that the provisions in the Bill referred to Hindu marriages only, that is, a Hindu marrying a Hindu and it was asked why provision is not made to recognise marriages between a Hindu and a Christian, a Hindu and a Muslim and so on. Hon. Members should be aware that even though such marriages do not conform to any of the forms recognised under the Hindu Law, by this legislation we are making only Hindu marriages valid with reference to the obligations and rights of the parties under the Hindu Law. When I say rights, I refer to very valuable rights regarding property, maintenance, etc. A father-in-law who has property may not have any hand in the marriage of his son at all, yet the daughter-in-law can sue the father-in-law. Therefore, it is not as if the parties alone, their sweet will and pleasure alone are concerned; their sweet will and pleasure gives rise to various other obligations. When they themselves are not willing to undertake any of the obligations, can we say by a mere writ here that the other obligations could be enforced on others? When the fathers-in-law are not willing to the marriage, when the mothers-in-law are not willing to the marriage, when the grandfathers and distant relations are not willing, can we say that the children of the married parties are entitled to the properties of these people under

[Sri C. Subramaniam] [7th May 1954]

e Hindu Law? So, by this legislation, we are recognising not ly. the rights of a particular man and particular woman, but the ghts of their children with reference to others. If any man himself wants to remain aloof without claiming other man's pro- perties, he may do so as he likes. But we cannot force the other an not to fulfil his obligations when the married parties do t conform to the abligations in the Hindu Society. So, as, gainst the wishes of the other people can we confer on these ople all those rights and privileges? Certainly the House will t agree to such a position. The other people have got their wn freedom of belief and freedom of faith and personal law. herefore, we cannot do anything to affect the freedoms of the her people by conferring special rights and privileges on these ople, unless it becomes absolutely necessary for the mainten- nce of society and for the peace of the society. And can we say at a marriage of this sort is absolutely necessary for the main- nance of society or for the peace of the society? That is why e are recognising the Hindu marriages. Can we go further and ay, even though one be a Christian or a Muslim, one shall be ken to the Hindu fold and one's children shall have all the ghts and privileges under the Hindu Law? It would be going o far. If we understand the scope of the Bill, we will know hat by this legislation we are making a valid Hindu marriage, iving the parties all the rights under the Hindu Law. Therefore, overnment are unable to go farther than that and bring all arriages within the purview of this Bill. If only hon. Members ealise that this measure confers on the parties the rights of a Hindu marriage and all the rights under the Hindu law, then they will agree with us in our conclusion and our decision and they will realise that it is unwise and undesirable to give them all the ights and privileges under the Hindu Law as against the wishes of the other people. That is why we have not included non- Hindu marriages in this legislation.

" Another point was raised and I can answer it straightaway. It was stated that an amendment was necessary to this Bill. The hon. Member Sri Mounaguruswami Naidu said that under the definition of 'non-conforming marriage' as it stands in the Bill, even an illegal marriage could be legalised under this law. It is not so. We have taken care to see that an illegal marriage does not become a legal, lawful and valid marriage under this Bill. . . . (Interruption.) He wants to know what an unlawful marriage is and asks how can there be an unlawful marriage. Of course for people who do not believe in any marriage, there can be nothing as unlawful.

" In 1949 we passed a law that when one wife is living, a man should not marry another woman. Several marriages have taken place after 1949. Can any one of them be legalised under the provisions of this Bill? That is why it is stated here: 'But by which the parties concerned intended to become lawfully

7th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

wedded husband and wife, etc.' After 1949, by entering into an arrangement of any sort, they can never contemplate to become lawfully wedded wife and husband, when there is a wife in existence. It is unlawful and it cannot be legalised.

" Mr. Kurup made a very good point when he said that if some party registered and if some others did not, the provision requiring registration would be ineffective. I would invite his attention to clause 5 of the Bill which says that registration alone is not conclusive proof of marriage or the legitimacy of children."

12-30
p.m.

MR. SPEAKER:—" The hon. Minister may take fifteen minutes more and finish his reply."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" I do not need even fifteen minutes. Questions like whether a party did enter into a marriage contract and whether they did live as husband and wife will be decided by courts of law in the ordinary way and not by the tahsildar. The tahsildar cannot decide these issues. The omis- sion of form only is cured by registration. Other questions if they are disputed will have to be decided in Courts of law. Suppose one of the parties to the marriages says that it was no marriage but only a concubinage and that they had never intended to live as husband and wife. Such questions are left open and are not covered here. Therefore, hon. Members can have peace of mind, especially my lawyer Friends. No suits are barred by this. (Sri S. Swayamprakasam: 'Try to satisfy others and not your lawyer Friends.')

Unfortunately, whenever any new legislation is intro- duced lawyers take advantage of it and they must do it and we should not grudge. I am now speaking as a lawyer. (Laughter.) Registration as such does not confer any conclusive proof that the marriage has already taken place with or without form and that the contracting parties have lived as husband and wife.

" Then, Sir the hon. Member, Mr. Ramalingam made a point which deserves careful consideration and I shall consider that point. But, for that reason, the Bill need not go to a Select Committee. The point that he made was this: There are persons who have married according to the Swayamariathai form of marriage and there are also others who have married according to forms which do not conform to those laid down in the Hindu law. Suppose they later on separate because of some misunder- standing. Now clause 3 says that both the parties should make the application for registration. Here the man may not be interested in registering his marriage; even though in a spirit of reform he had earlier courted the marriage in order to give equal status to the woman, he might have driven her out later. It may be the other way about also. The woman may not be willing to live with the man, although in her zeal for reform she courted the union earlier. Mr. Ramalingam asks what will happen in such

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1954]

cases. Sir, in the ordinary form of marriage, society is responsible, the family is responsible to see that the marriage bonds sustain. There is the sanction of the society and the family. But you go outside all that and say that this is reform and marriage by sweet will and pleasure of parties. There is no social pressure on the parties to continue to remain as married people. In the other type of marriage, the family, the parents and society come into the picture. It is not merely for the purpose of enforcing something on certain persons that certain things are prescribed in a marriage but for the purpose of ensuring that the contract does not easily break. Let us not think that our ancestors thought that they should force their own sweet will and pleasure on their sons and daughters against their wishes. If they thought so, then every marriage would be an unhappy one. They wanted these forms only to make the institution of marriage sacred so that there might not be union at will and separation at will. But here is a class of cases where people have gone out of the system and there union is at will, so also separation at will. What is to happen to the children born to such parties? That is the point raised here and it is a matter, as I said, for careful consideration. I am prepared to consider it and to bring in suitable amendments, if necessary, at the proper time. I have already spoken to the Law Secretary about this and when we take up the Bill clause by clause, I shall try to propose suitable amendments to provide for such types of cases:

"Apart from this, Sir, we will consider the Bill in all its aspects. What Mr. Ramalingam pointed out is but one instance. There might be separation for various other reasons. Some people would like to get out of the contract taking advantage of the judgment recently pronounced. I have spoken to the Law Secretary and I am sure he will supply us with suitable amendments. Therefore, I submit that it is not necessary to refer the Bill to a Select Committee. With regard to future marriages, as I have already said, a Bill is under consideration in the Council of States now and it will go to the House of the People shortly. The first reading of the Bill is over and it is now being taken up clause by clause. Representations from Government and by private organizations have already reached the Parliament. Even now we can make representations to the House of the People. Do not consider the Member of Parliament as strangers. They are our representatives. The Parliament is not an alien body with which we have no connection. It is our own. Our own representatives are there. So, from that point of view, it is not necessary to have a parallel and overlapping legislation. However, if the new Central legislation is inconsistent with our legislation, then that prevails and not ours. That will have the force of law. Suppose we undertake another legislation which is the same as the one under consideration in the Parliament now,

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

then ours becomes redundant. So, let us wait in regard to provision for future marriages. Even now, Sir, it is not obligatory on the part of Government to bring in this measure. But still we have brought in one because children born out of these marriages are involved in this. This Bill is intended for the benefit of the children born to parents who have married in the Swayamariathai style. A mistake has been pointed out by the High Court and we should rectify it. In spite of this, Members belonging to certain parties cast aspersions on us and doubt our *bona fides*. It is political considerations that come in the way of their appreciating this measure. But I have absolutely no doubt that persons who are affected will welcome this measure. I hope at least the affected children will thank us for protecting their rights."

MR. SPEAKER:—"Does Mr. Ramalingam withdraw his amendment?"

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எழுப்பிய எல்லா முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி கவனம் செலுத்துவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் தெரிவித்ததை முன்னிட்டு நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை. திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்."

The amendment was by leave withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். . . அதைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிட வில்லையே."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தீர்கள். அது Out of order. ஏனென்றால் இந்த மசோதா முதலில் கவுன்சிலில் பிரேரிக்கப்பட்டு பாஸ் செய்யப்பட்டுவிட்டது. கீழ் சபையாக இருந்தாலும், மேல் சபையாக இருந்தாலும் எந்த சபையில் முதலில் மசோதா பிரேரிக்கப்படுகிறதோ அங்கேதான் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைப் பிரேரிக்கமுடியும். ஒரு சபையில் பாஸ் ஆனபிறகு பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற திருத்தம் Out of order என்று நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். அதன்படி உங்களுக்கு பதில் வரவில்லையா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I may tell the hon. Member that I am myself aware of this rule only just now. We do not want to take advantage of that provision in the rules."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் சொல்வதைக்கேட்டால் இனிமேல் எந்த மசோதாவையும் இந்தச் சபையில்தான் முதலில் பிரேரிக்கவேண்டும். கவுன்சிலிற்கு முதலில் அனுப்பக்கூடாது என்ற முடிவுக்குத்தான் நாங்கள் எல்லோரும் வரும்படியாகச் செய்துவிடுமோ என்று எண்ணுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த மாதிரியான ஆபத்து எல்லாவற்றிற்கும் வந்துவிடும் போலிருக்கிறது." (சிறிப்பு.)

MR. SPEAKER:—"கவுன்சில் ஒரு மசோதா பாஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு அதனை மறுபடியும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது. பார்லிமெண்டில்கூட இதுமாதிரியாக இரண்டொரு-சந்தர்ப்பங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன, அப்பொழுதும் இதேமாதிரியாகத்தான் ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

[Mr. Speaker]

7th May 1954

"Now, I shall put the main Motion to vote. The question is—
'That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration at once.'"

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—"I now adjourn the House to meet again at 8 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

VI—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Amendment to the Madras Motor Vehicles Rules [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)]—

(a) Notification issued with G.O. Ms. No. 3513, Home, dated 24th November 1953.

(b) Notification issued with G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 12th December 1953.

(c) Notification issued with G.O. Ms. No. 225, Home, dated 29th January 1954.

(d) Notification issued with G.O. Ms. No. 743, Home, dated 22nd March 1954.

(e) Notification issued with G.O. Ms. No. 819, Home, dated 27th March 1954.

(f) Notification issued with G.O. Ms. No. 847, Home, dated 30th March 1954.

* 2. Amendment to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931]—

Notification No. 233, issued with G.O. Ms. No. 846, Home, dated the 30th March 1954.

3. G.O. Ms. No. 499, Public (Services), dated the 8th April 1954, regarding the exclusion of the post of Inspector-General of Registration in the Madras Registration Service from the purview of the Madras Public Service Commission [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India].

4. Supplementary Statement showing the resolutions passed by the House Committee of the First Legislative Assembly under the Constitution of India from July 1952 to March 1954 and the action taken thereon.

* Laid on the table on the 9th May 1954.

7th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 535 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th May 1954, page 199 supra.]

List of accountants involved in the O Register short remittance and punishment awarded to them.

Branches—	RS. A. P.					
1 Abiramapuram ..	..	54	4	5	P. Ramachandran ..	Retired—No punishment.
2 Ayyanavaram ..	..	161	0	10	P. Narasimhan ..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
3 Brodia Road ..	..	..	..	..	N. Balakrishnan ..	Resigned—No action.
4 Car Street Branch ..	..	..	..	..	P. Peethai Pillai ..	Increment stopped for two months and warned.
5 Egmore I ..	..	..	..	..	S. Narasimhan ..	Do.
6 Georgetown I ..	..	..	..	..	D. Kabali Chetty ..	Do.
7 Kilpauk ..	..	..	..	..	P. S. Venkataraman ..	Resigned—No action.
8 Lakshmipuram ..	..	..	..	..	V. K. Ramaswamy ..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
9 Madhavapuram ..	..	..	..	..	G. Ranganathan ..	Warned and increment stopped for one month.
10 Mambalam I ..	..	..	..	..	S. Mahadeva Iyer ..	Increment stopped for one year.
11 Mylapore II ..	..	..	..	..	J. S. R. Srinivasan ..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
12 Nungambakkam ..	..	..	..	..	T. D. Krishnamurthy ..	Increment stopped for one month.
					V. S. Venkatarajan ..	Increment stopped for two months and warned.
					T. C. Narasimhan ..	Do.
					S. P. Dorakannu ..	Increment stopped for one year.
					G. P. Narasimhan ..	Increment stopped for six months and warned.
					M. R. Tangavelu ..	Increment stopped for two months and warned.
					T. Rajagopalan ..	Do.
					V. Kesavalu ..	Increment stopped for one month.
					K. V. Ranganathan ..	Increment stopped for one year.
					T. N. Sundaraman ..	Increment stopped for one year and warned.
					K. Thiruvengadam ..	Increment stopped for two months and warned.

List of accountants involved in the C Register short remittance and punishment awarded to them—cont. 301

Sl. No.	Branch	Accountant	Age	Remittance	Punishment
13	Puducherry	V. Sathumurthy	213	11 6	Increment stopped for one year and warned.
14	Puducherry	K. B. Perumal Naicker	..	..	Increment stopped for two months.
15	Puducherry	D. Sundaresan	..	..	Punishment— <i>Vide</i> Ayyanavaram.
16	Puducherry	S. Narasimhan	..	..	Increment for one year stopped and suspended.
17	Puducherry	T. E. Rangaswamy	163	0 0	Increment for two months stopped and warned.
18	Puducherry	P. Kenniappan	104	7 8	Increment for one year stopped.
19	Puducherry	T. N. T. Arasu	..	..	Retired—No action.
20	Puducherry	O. Ramiah	..	..	Increment for one year stopped and warned.
21	Puducherry	P. Panduranga Rao	..	..	Resigned—No action.
22	Puducherry	P. V. Radhakrishnan	..	..	Increment stopped for two months and warned.
23	Puducherry	K. V. Thathasobari	..	..	<i>Vide</i> Nungambakkam.
24	Puducherry	T. N. Sundaraman	72	7 11	No action taken.
25	Puducherry	M. Krishnaswamy	..	..	<i>Vide</i> Lakshimpuram.
26	Puducherry	S. P. Dorikannu	137	2 5	Increment for two months stopped and warned.
27	Puducherry	N. Jayaraman	..	..	Do.
28	Puducherry	G. S. Vaidyanathan	..	..	Dismissed in a separate case.
29	Puducherry	G. Rajaraman	..	..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
30	Puducherry	K. V. Nynsachari	58	0 9	Increment stopped for six months.
31	Puducherry	V. D. S. Ragavan	..	..	<i>Vide</i> Tambaram branch.
32	Puducherry	G. S. Vaidyanathan	..	..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
33	Puducherry	S. D. Srinivasachari	22	10 10	<i>Vide</i> Kilpauk branch.
34	Puducherry	V. S. Venkatarayan	..	..	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
35	Puducherry	P. Rajagopalan	54	15 7	Increment stopped for 2 months and warned.
36	Puducherry	L. R. Ananthakrishnan	..	..	<i>Vide</i> Car Street branch.
37	Puducherry	G. Ranganathan	..	..	Retired—No action.
38	Puducherry	R. Chakrapani Iyengar	62	15 11	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
39	Puducherry	C. Thanikaachalam	14	0 10	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
40	Puducherry	V. Narayanan	44	1 9	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
41	Puducherry	P. Swaminathan	26	6 3	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.

[7th May 1954]

7th May 1954]

25 Alwarpet	..	..	367	0 0	P. Narasimham	..	..	<i>Vide</i> Abiramapuram branch.
26 T. Nagar I	..	..	400	0 0	J. Govindarajulu	..	..	Increment stopped for two months and suspended.
27 Mylepore I	..	..	..	..	S. Krishnan	..	..	Dismissed and reinstated.
28 Chempak	..	..	..	..	R. Sundaram	..	..	No punishment by office.
29 Royapeta I	..	..	..	..	P. K. Viswanathan	..	..	Dismissed and reinstated—Prosecution in court and discharged.
30 Villivalkam	..	..	..	..	P. Rajaraman	..	..	Prosecuted.
31 Komaleeswarapurpet	..	..	..	..	T.K. Mahalingam	..	..	Suspended and reinstated. Prosecuted and acquitted.
Depots—	..	..	..	..	M.B. Thangavelu	..	..	<i>Vide</i> Madhavapuram branch.
1 Adyar	..	..	92	5 11	V. Subramaniam	..	..	Dismissed and reinstated.
2 Ammankoil	..	..	83	0 2	M. Ranganathan	..	..	Do.
3 Chetpet	..	..	71	10 9	K. Manickam	..	..	Prosecuted and acquitted.
4 Chintadripet	..	..	88	12 3	K. C. Krishnaswamy	..	..	Prosecuted.
5 Choolai	..	..	91	5 10	G. B. S. Mani	..	..	Increment for one year stopped.
6 Georgetown III	..	..	57	10 2	S. Narasimhan	..	..	<i>Vide</i> Ayyanavaram.
7 Chetpet	..	..	..	..	T. N. Sundaram	..	..	Increment stopped for one year.
8 Chintadripet	..	..	..	..	M. R. Thangavelu	..	..	<i>Vide</i> Madhavapuram
9 Choolai	..	..	..	..	P. M. Mani	..	..	Increment for one year stopped.
10 Georgetown III	..	..	..	..	V. Sundaravinayagam	..	..	Do.
11 Chetpet	..	..	..	..	R. Radhakrishnan	..	..	Fined Rs. 2 and increment stopped for two months and warned.
12 Chintadripet	..	..	..	..	K. R. Srinivasan	..	..	Increment for two months stopped and warned.
13 Choolai	..	..	..	..	Narasivayam	..	..	Increment stopped for one year.
14 Georgetown III	..	..	..	..	G. Rajaraman	..	..	Dismissed in another case.
15 Chetpet	..	..	..	..	V. Sundaravinayagam	..	..	<i>Vide</i> Ammankoil.
16 Chintadripet	..	..	..	..	M. B. Ragupathy	..	..	Increment stopped for one year and warned.
17 Choolai	..	..	..	..	R. Ranganathan	..	..	Increment for two months stopped.
18 Georgetown III	..	..	..	..	M. N. Vasudevan	..	..	Increment stopped for four months.
19 Chetpet	..	..	..	..	P. R. Loganathan	..	..	Increment for one year stopped.
20 Chintadripet	..	..	..	..	M. Gopalakrishnan	..	..	Increment for six months stopped.
21 Choolai	..	..	..	..	M. L. Narasimhan	..	..	Do.

[7th May 1954]

List of accountants involved in the C Register short remittance and punishment awarded to them—cont.

Depots—cont.	Rs.	A.	P.
7 Government House	99	1	4
8 Korukupet	36	1	6
9 Kosapet	72	2	11
10 Krishnampet	96	12	6
11 Mandavalli	16	4	11
12 Meenambakkam	82	4	8
13 Napier Park	80	14	8
14 Perambur II	71	3	1
15 Periamet	101	3	3
16 P. R. Square	22	11	11
17 Pudupakkam	71	4	9
18 Pudupet	56	4	2
19 Royapette II	53	1	7
20 Rayapuram II	59	0	5
21 Seven wells	57	13	3
22 St. Thomas' Mount	103	0	3
23 Sriannagar	64	12	5
24 Teynampet I	131	12	5
25 Teynampet II	81	5	11
26 Theyagarayanagar IV	77	8	11
27 Theyagarayanagar V	61	3	3
28 T. V. Pet	266	3	5
29 Tondiarpet	30	8	2
30 Sheneynagar	788	0	0
	8,022	5	6

Increment for one year stopped.
No punishment.
Increment for one year stopped.
Do.
Vide Theyagarayanagar I.
Increment for one year stopped.
Vide Lakshminipuram branch.
Vide Chetpet branch.
Increment for four months stopped.
Vide Egmore I.
Increment stopped for one year.
Dismissed in another case.
Resigned and no action.
Increment for one year stopped.
No action—Resigned.
Vide Ammankoil depot.
Vide Theyagarayanagar I.
Vide Georgetown III branch.
Increment for one year stopped.
Vide Choolai depot.
Fined Rs. 2 and increment for one year stopped.
Increment for six months stopped.
Increment for one year stopped.
Do.
Vide Kosapet.
Vide Purasavalkam.
Resigned and no action.

[7th May 1954]

19 Royapette II	53	1	7
20 Rayapuram II	59	0	5
21 Seven wells	57	13	3
22 St. Thomas' Mount	103	0	3
23 Sriannagar	64	12	5
24 Teynampet I	131	12	5
25 Teynampet II	81	5	11
26 Theyagarayanagar IV	77	8	11
27 Theyagarayanagar V	61	3	3
28 T. V. Pet	266	3	5
29 Tondiarpet	30	8	2
30 Sheneynagar	788	0	0
	8,022	5	6

Vide Nungambakkam.
Vide Periamet.
Vide Korukupet.
Increment for one year stopped.
Increment stopped for one year and fined Rs. 2.
Increment for one year stopped.
Do.
Vide Mandavalli.
Increment stopped for six months.
Resigned.
Vide Madhavapuram.
Increment for six months stopped.
Vide Komaleeswararpet.
Vide Saidapet I.
Do.
Vide Tambaram.
Vide Theyagarayanagar II.
Vide Napier Park.
Increment stopped for one year and warned.
Vide Shenoyanagar.
Increment for one year stopped.
Vide Teynampet II.
Vide Komaleeswararpet.
Vide Chintadripet.
Increment stopped for one year.
Vide Tambaram.
Vide Georgetown III.
Dismissed and reinstated. Prosecuted and acquitted.

[7th May 1954]

APPENDIX II.

[Vide item IV (2) on page 236 supra.]

L.C. BILL No. 7 of 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Act, 1919.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919), for the purpose hereinafter appearing; It is hereby enacted as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Municipal (Amendment) Act, 1954.

2. *Amendment of section 85, Madras Act IV of 1919.*—In the proviso to sub-section (1) of section 85 of the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919)—

(a) in clause (b)—

(i) after the words “the electrical engineer” a comma and the words “the water-works engineer” shall be inserted; and

(ii) the word “and” shall be inserted after the semicolon at the end;

(b) clause (c) and the word “and” shall be omitted and clause (d) shall be re-lettered as clause (c).

APPENDIX III.

[Vide item IV (3) on page 243 supra.]

L.C. BILL No. 5 of 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill to provide for the registration of Hindu non-conforming marriages.

WHEREAS marriages have in some cases been solemnized among Hindus without the performance of religious or customary rites or ceremonies and otherwise than in accordance with forms prescribed by statute;

AND WHEREAS Courts have refused to recognize such marriages as valid although the intention of all the parties concerned was to bring into being a valid married status;

[7th May 1954]

AND WHEREAS it is necessary to provide the parties to such marriages with the means of rendering such marriages valid and the children legitimate;

It is hereby enacted as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Act, 1954.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force at once.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “non-conforming marriage” means a function held before the commencement of this Act at which a Hindu man and a Hindu woman went through a form of marriage which was not a form prescribed by Hindu law or religion or sanctioned by usage or custom or authorized by status, but by which the parties concerned intended to become lawfully wedded husband and wife with the rights and obligations attached to and consequent on the status of lawfully wedded husband and wife; and the expression “parties to a non-conforming marriage” refers to the man and the woman so married;

(b) ‘prescribed’ means prescribed by rules made under this Act;

(c) ‘registered marriage’ means a non-conforming marriage a record of which has been made in accordance with section 4 in a register of non-conforming marriages;

(d) ‘statute’ means a law passed or made by a Legislature or other competent authority in India and in force in the State of Madras.

3. *Application for registration.*—(1) The parties to a non-conforming marriage, or if one of the parties to a non-conforming marriage be dead, the surviving party, or if both the parties to a non-conforming marriage be dead, a son or a daughter of the parties if such son or daughter has attained majority, may apply to the Tahsildar of the taluk, or, in the City of Madras, to the Tahsildar of the range, in which the said marriage was solemnized that the said marriage be registered.

(2) An application under this section shall, if by the parties or by the surviving party, be made within two years from the commencement of this Act and, if by a son or a daughter of the parties, be made within two years from the commencement of this Act or within two years of the applicant attaining majority, whichever is later.

4. *Registration of non-conforming marriages.*—On receiving an application under section 3, the Tahsildar shall send notice to the applicants or the applicant to appear on a specified date at the

[7th May 1954]

taluk office with two respectable witnesses who may either be persons who were present at the time the non-conforming marriage referred to in the application was solemnized or persons who, on personal knowledge extending to not less than ten years, could declare that the parties to such marriage were living, and were regarded, as husband and wife. On that date or on such other date as may be fixed by the Tahsildar, the applicants or applicant and the witnesses shall appear at the taluk office and shall sign declarations in the prescribed form. The Tahsildar shall, in the presence of the applicants or applicant and the witnesses, enter particulars of the non-conforming marriage in the register of non-conforming marriages to be maintained by him; and the applicants or applicant and the witnesses shall sign the statement of particulars entered in the register. The Tahsildar shall affix his signature and the seal of his office to the said record of the non-conforming marriage.

5. *Effect of registration.*—The validity of a registered marriage or the legitimacy of the children born of the union, whether born before or after the registration of the said marriage, shall not be called in question on the ground that the form in which the said marriage was solemnized was not a form prescribed by Hindu law or religion or sanctioned by usage or custom or authorized by statute or on any other ground relating to the performance of rites or ceremonies or the observance of forms.

6. *Register of non-conforming marriages to be open to inspection.*—The register of non-conforming marriages maintained under section 4 shall, at all reasonable times, be open to inspection by members of the public who shall, on payment of the prescribed fee, be entitled to obtain certified extracts therefrom.

7. *Penalty.*—(1) Any person who, in an application under section 3 or in a declaration under section 4, makes any statement which is, or which he has reason to believe to be, false or which he does not believe to be true shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to three years, or with fine, or with both.

(2) No Court shall take cognizance of an offence punishable under this section except on a report in writing of the facts which constitute the offence made either by the Tahsildar who received the application or before whom the declaration was made or by an officer of Police of gazetted rank.

8. *Revision.*—The State Government or any officer generally or particularly authorized thereunto may call for the record of any proceeding under this Act with a view to examine the regularity, legality or propriety of such proceeding and pass in relation thereto such order as may be deemed proper or necessary.

9. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

[7th May 1954]

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the form of applications under section 3 and of declarations under section 4;

(b) the maintenance by the Tahsildar of a register of applications received and the form in which the register shall be maintained;

(c) the form in which the register of non-conforming marriages shall be maintained;

(d) the manner in which notices under section 4 shall be served;

(e) the fee to be paid on applications under section 3 or 6.

(3) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and shall, on such publication, have effect as if enacted in this Act.

K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR,
Minister for Law.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 8th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Stationing of Special Armed Police in Tanjore district.

* 582 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Special Armed Police from Red Hills were brought to Tanjore and posted at several taluk headquarters in the first week of February 1954;

(b) whether the landlords and pannaiyals have violated the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1953;

(c) how many sections of the armed police were posted and the centres at which they were posted;

(d) how many disputes under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act were settled amicably and how many disputes by the use of Special Armed Police; and

(e) the expenditure incurred by the State in transferring Special Armed Police from Red Hills to Tanjore in February 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) No case of violation of the Act by landlords and pannaiyals has been reported to Government. Cases of non-observance of the provisions of the Act are reported to be negligible.

“(c) It will not be in the public interest to give the information.

“(d) Five thousand seven hundred and eighty-one disputes under the Act were settled amicably. No disputes under the Act were settled by use of force.

“(e) Rs. 1,443-9-6.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீசை வைத்ததின் காரணமாக சீர்காழியிலிருந்து வள்ளுவக்குடிக்கு பெண்களை லாரியில் ஏற்றிச்சென்றது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றனவா? அப்படி வந்துகொண்டிருந்தால் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not have information with me, Sir, with regard to the alleged petitions. If a separate question is put, I shall look into the matter.”

[8th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, the Hon. Minister said that it will not be in the public interest to disclose the details to the Members of the Assembly. Do not the people of the locality know the details and has public peace been endangered on account of that?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, general information has been asked as to how many sections of the Armed Police were posted and the centres at which they were posted. General information giving the disposals of the force is not in the public interest."

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நிலச்சுவாந்தார்களோ, பண்ணையாட்களோ, குடியானவர்களோ அதிகமாக மீறவில்லை என்றும், அதிகமான கலவரங்கள் ஏற்படவில்லை என்றும், ஒரு சில இடங்களில்தான் இந்தச் சட்டம் மீறப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, விசேஷ ஆயுதந்தாங்கிய போலீஸ் படையைச் சென்னையிலிருந்து அங்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் என்ன? இன்னும் அந்தப் படையை அங்கு நீடித்து வைத்திருக்கவேண்டிய காரணம் என்ன?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, it was only as a preventive measure that the step was taken because the Kisan Sanghs controlled by the Communist Party were reported to be making an agitation to increase the tenants' share from 40 to 55 per cent and for that purpose they were inciting the people to use force."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விசேஷ ஆயுதந்தாங்கிய போலீஸ் படையானது தஞ்சை மாவட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட பிறகு அந்த மாவட்டத்தில் ஐந்து தடவைகள் நான் சுற்றியிருக்கிறேன். அங்கேயுள்ள ஆதித் திராவிடர்களையும், படையாசிகளையும் அடித்து ஒடுக்கு வதற்காக இந்தப் படை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஆட்சி யாளருக்குப் பல மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மையா? உண்மையாக இருந்தால் ஆட்சியாளர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not know when the hon. Member toured and in which parts of the district he toured and whom he contacted. As far as the other information is concerned, that is regarding the petitions, I have asked him to put a separate question."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Sir, in view of the fact that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act is a recent one and in view of the fact that the members of this Assembly are entitled to know how this Act is working, will the Hon. Minister for Finance place at least a confidential report on the table of the House, so that hon. Members of the House can go into the causes of the riots? May I also request the Hon. Minister to state the various remedies proposed to be taken by the Government to protect the Pannaiyals?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, a separate question to the concerned Minister may be put."

[8th May 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—"Sir, தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிகபட்ச கூலி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கின்றன. அதன் காரணமாக அங்கு குழப்பம் ஏற்படலாமென்று நினைத்து விசேஷ ஆயுதந்தாங்கிய போலீஸ் படையை அங்கு வைத்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை சரிவர அமுல் செய்யாத மிராசுதார்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு இந்தப் போலீஸ் படையினர் உதவுவார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the Police are not intended to punish anybody. They were sent there for the purpose of preventing any breach of peace."

SRI S. RAMALINGAM :—"விவசாயிகள் தங்களுக்கு வாரம் நாற்பதிலிருந்து ஐம்பத்தைந்திற்கு உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் விசேஷப் போலீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால், விவசாயிகள் தங்களுடைய வாரம் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடாதா? இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் 40 சதவாரத்தை 55-ஆக உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கேட்கக்கூடாதென்பது சர்க்காருடைய யோசனையா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the hon. Member has conveniently omitted another portion of my answer, namely that they were inciting the people to use violence. In order to prevent that, the police was sent there."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"விவசாயச் சங்கங்கள் குத்தகைக் காரர்களுடைய வாரம் பங்கு உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமானது. அதைக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் ஆதரிக்கிறது; விவசாயச் சங்கங்களும் ஆதரிக்கின்றன. அந்தக் கோரிக்கைக்கு வேண்டிய கிளர்ச்சி உருவாகாமல் மிராசுதார்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதற்காக விவசாயிகளை பயமுறுத்தவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விசேஷ ஆயுதந்தாங்கிய போலீஸ்படை அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுடைய பலாத்காரம் ஏற்படும் என்பதற்காக அல்ல. விவசாயிகள் பலாத்காரம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது இருக்கிறதே அது விவசாயிகளின் மீது வீண் பழி சுமத்துவதற்காகத்தான். அவர் சொல்வது உண்மையானால், அதை விசாரித்து நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா? அப்படி ரூசு இருந்தால் எத்தனை விவசாயிகள் ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், துப்பாக்கிகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை சர்க்கார் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, in spite of the assertions made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, we had information that there were likely to be breaches of the peace and that is why we took preventive action. With regard to arms in possession of the people, I am sure the hon. the Deputy Leader of the Opposition has better information."

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, விவசாயிகள் பலாத்காரத்தில் இறங்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் போலீஸ் படையை அனுப்பித்தோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு இடத்திலாவது பலாத்காரம் செய்து சட்டத்தை மீறியிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நிரூபிக்க முடியுமா? அப்படி யிருந்தால்கூட அதற்கு முறையான போலீஸ் இருக்கும்போது ஏதற்காக விசேஷ போலீஸ் அனுப்பப்பட்டவேண்டும்? அதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறதென்று கேட்கிறேன்."

[8th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, this only proves the effectiveness of the action we have taken and it is a compliment to us."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஏற்கெனவே கடந்த கூட்டத்தில் இதே விஷயத்தைப்பற்றி விவாதம் செய்ய ஒரு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே இப்பொழுதாவது அந்த அரை மணியை இந்தக் கேள்வியைப்பற்றி விவாதிக்க ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" இன்றைக்கு முடியாது. ஏற்கெனவே வேறு ஒரு கேள்வியைப்பற்றி விவாதிக்க இன்றைக்கு ஒரு அரைமணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் நான் தங்கட்கிழமை இதைப்பற்றி விவாதிக்க அரைமணி நேரம் ஒதுக்குகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I shall only be hearing perhaps some suggestions and allegations from hon. Members. I will not be able to give any more information to the hon. Members."

Supply of cloth to the cyclone-affected people by Dravida Munnetra Kazhagam.

* 583 Q.—

MR. SPEAKER :—" The hon. Member, Sri K. R. Sambandam, is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings."

SRI K. R. SAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government received handloom cloths amounting to several thousands from the leader of the " Dravida Munnetra Kazhagam " for distribution to the cyclone-affected people; and

(b) if so, whether they were distributed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Two thousand five hundred madies of grey handloom dhoties and 3,005 coloured handloom saris valued at Rs. 23,156-1-6 and 21 bundles of old and used clothes were received from the Assistant Secretary of the Dravida Progressive Federation, Rayapuram, on the 17th and 18th of June 1953 for distribution to the cyclone-affected people in Tanjore and Tiruchirappalli districts.

" (b) They were sent to the Collectors of Tanjore and Tiruchirappalli districts in the proportion of 3:1 as desired by the Federation."

Grant of subsidy to the American Hospital, Vellore.

* 584 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount of subsidy given by the State Government to the American Hospital at Vellore; and

(b) whether the Government are considering a proposal for the establishment of a maternity ward at Wandiwash and if so, the action taken thereon?

[8th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) A grant calculated at the rate of eight annas per day for each indigent patient treated free, subject to a maximum of Rs. 20,000 per annum. is being paid to the hospital attached to the Christian Medical College, Vellore.

" (b) No, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, may I know whether the Government have any control over the admission of patients in this hospital or whether the Government have given any directions regarding the manner in which the patients are to be admitted? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Government exercise no such control."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, may I know whether in any particular year the Government have paid any sum less than the maximum prescribed? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Notice, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, in view of the fact that the Union Government as well as the State Government are receiving subsidies and grants from America, is it necessary that we should give a subsidy to a hospital run by the American Mission? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, they are treating Indian patients."

SRI A. RATNAM :—" Sir, may I know from the Hon. the Minister for Public Health whether there is any maternity hospital at Wandiwash, it being the taluk headquarters? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, a Maternity Home Building Committee has been formed and they have offered to construct a maternity ward for which they have collected some money. The Government have accepted this offer and they have also sanctioned recurring expenditure of Rs. 100 per annum and non-recurring expenditure of Rs. 1,050 for buying cots and bedside lockers, etc."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, as this hospital happens to be under the management of American Missionaries stationed at Vellore under the name and style of the American Arcot Mission and as they are getting a subsidy from the Madras Government they have to be above all communal feelings. But, they are indulging in preaching the teachings of Christ while administering medicine to the patients who are admitted in this Hospital. Are the Government aware of the fact that the doctors in this hospital who are making use of our funds are, at the same time, preaching the teachings of Christ to the patients and are telling them that it is Christ who is curing them and not they, the doctors? The Government should not allow such kind of preaching which is now being indulged in as it is unconstitutional."

[8th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Government have no such information nor are they aware of efforts being made to convert patients to Christianity."

DR. K. B. MENON :—" Sir, there are discriminations on religious grounds in regard to admissions to the Medical College attached to this hospital. Will the Government take steps to see that such discriminations are not made in the hospital?"

MR. SPEAKER :—" The question is only in regard to the hospital and not in regard to the Medical College."

DR. K. B. MENON :—" Sir, there is discrimination in regard to admission of patients to the hospital also."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Capitation Grants to the College and the Nursing school have been stopped but poor patients who are admitted are being treated free. On account of this the Maintenance Grant is given to help the institution."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is it not a fact that in spite of the mixing up of religion with treatment this American Mission Hospital is the most popular one in the Madras State?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, this Hospital and College enjoy an All-India reputation as one of the best institutions in the country."

Firka Development Scheme for Sullia firka.

* 585 Q.—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have called for any report about the progress of Firka Development Scheme in Sullia Firka until its replacement by the National Extension Scheme;

(b) if so, what are the main achievements under the scheme; and

(c) the total expenditure incurred on the scheme and the amount of salary paid to the staff?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes.

" (b) The following are the main achievements of the scheme :—

Agriculture.—Two hundred and thirty-seven compost pits were dug and 900 tons of compost produced. Thirteen acres of waste lands were reclaimed and brought under cultivation. Green manure, improved paddy seeds, vegetable seeds and fruit plants were distributed. Loans were given to ryots for purchase of manure.

Sanitation and public health.—Thirty-six Wardha type latrines and twenty-one flushout latrines were constructed; four cess pools were constructed and regular sweeping campaigns held in villages.

[8th May 1954]

Village industries.—Twenty-five vertical charkas and 110 lb. cotton lint were distributed free and 25 beehives introduced.

Education.—Six new elementary schools and one adult school were opened; one school building was constructed and four were improved and extended.

Co-operation.—Two new societies were organized and 139 new members enrolled.

Communications.—Three miles of roads; two foot bridges and two culverts were constructed.

Irrigation.—One tank was improved and one pump set introduced.

Miscellaneous.—One community hall was also constructed.

In addition to the above four causeway works, one road work and one foot bridge, one school building, levelling of a school playground, and construction of a community hall had been sanctioned and were in progress.

	RS.	A.	P.
(c) Total cost of works	27,321	2	0
[Grant paid	5,771	2	0
Value of contributions collected	21,550	0	0
Establishment charges	9,417	13	0

SRI T. ANANTHA PAI :—" Sir, has it been brought to the notice of the Government that works, particularly under communications, are delayed because the Highways Department is understaffed and it is also over-worked on account of the various responsibilities saddled on to it and that delays can be avoided only by sanctioning the necessary additional staff both under the Community Project as well as the National Extension Service Schemes in South Kanara district?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I shall look into the matter in consultation with the Hon. the Minister for Public Works."

Number of Malayalee N.G.Os. in the Secretariat and Commercial Taxes Department.

* 586 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Non-Gazetted Officers in the

(i) Commercial Taxes Department; and

(ii) Secretariat Departments

whose mother-tongue is Malayalam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There are 197 Non-Gazetted Officers in the Commercial Taxes Department and 161 Non-Gazetted Officers in the Secretariat Departments, whose mother-tongue is Malayalam."

[8th May 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, may I know whether the rules regarding language tests for appointments and promotions in the commercial departments as well as other non-commercial departments of the Government are also applicable to the Commercial Taxes Department? Because on the last occasion when answering a similar question on the floor of this House the Hon. the Minister for Finance said that after the partition of the State these rules will be implemented and steps will be taken as early as possible to implement them. I want to know whether these are being implemented now."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I was wondering why the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, had put his original question. It would have been better had he put his supplementary question as a specific question. I am sorry I do not have that information now."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, will the Hon. the Minister for Finance be pleased to submit figures concerning the people whose mother tongue is Tamil or Telugu in regard to the Commercial Taxes Department and the Secretariat Departments? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member can put a separate question."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, may I know how many officers of the Revenue Department in the South Arcot district have not been taken in the Commercial Tax Department even though they had applied for posts in that department? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member can put a separate question."

Assignment of lands to Harijans in Ponnani taluk.

* 587 Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any applications were received from the Harijans and fishermen of Manathana, Ponnani taluk, for the assignment of the Government poramboke lands, for purposes of cultivation; and if so, the action taken thereon; and

(b) whether it is a fact that those lands were given for cultivation instead to certain influential and rich persons of that place?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) The answer is in the negative."

SRI O. KORAN :—" Sir, may I know whether poramboke lands have been given for cultivation in any other village near Chowghat to rich and influential persons in preference to Harijans who applied for them? "

[8th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, in this particular case the lands referred to are margin porambokes of a canal and they could not be assigned. The question of assignment of such of the lands as could be assigned is under the consideration of the Collector."

Opening of an Agricultural Demonstrator's office at Quilandy.

* 588 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal under consideration for opening an Agricultural Demonstrator's office at Quilandy, North Malabar district? 8-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The answer is in the negative."

Maintenance of the Prohibition chowkies at Mahe.

* 589 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the cost of maintenance of the Prohibition chowkies at Mahe border per year;

(b) how many cases were detected in the year 1952-53; and

(c) whether the chowkidars have been ordered to stop and check all vehicles passing that way?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) The cost of maintenance of the seven Prohibition chowkies around the Mahe border is Rs. 38,878 per year.

" (b) a total number of 108 Prohibition cases were detected in the year 1952-53.

" (c) under section 32 of the Prohibition Act, all Prohibition officers have power to search any vehicle in which they may have reasonable cause to suspect any liquor, drug or other article to be, or to be concealed, and so no specific orders to the chowkidars to stop and check all vehicles passing the chowkies are necessary."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Are Government aware that these seven chowkies are a big drain on their resources? At the same time, drink is freely flowing across the frontier without any let or hindrance. Will the Government therefore think it desirable to abolish these chowkies and thereby minimise the interminable nuisance caused to passengers going up and down in buses and other vehicles? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Government cannot give such assurance now."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that no checking is made regarding the motor cars used by rich and influential people? "

[8th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sufficient checking is imposed on all vehicles. I am afraid the hon. Member is not correct in his statement."

SRI K. VINAYAKAM :—" Due to the paucity of the chowkidars posted in these borders, there is an incessant flow of smuggled liquor into the State of Madras. Will the Government take sufficient steps to increase the number of chowkidars or post some other personnel to prevent such smuggling of liquor? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" At present, Government consider the present strength of chowkidars to be quite sufficient, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Will the Government make the position very clear to the chowkidars and superior officers that all vehicles should not be checked indiscriminately but only vehicles, in respect of which there is some reasonable suspicion; what really happens is this reasonable suspicion is not shown in respect of people who are *persona grata* with the prohibition staff there."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Government cannot help it. As a matter of policy, we have got to check every vehicle that passes through the borders."

Shifting of Government offices from rented buildings to Government buildings.

* 590 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether all the Government Offices which were functioning in private buildings have been shifted to Government buildings after the separation of the Andhra State;

(b) how many offices have still to be shifted; and

(c) the total savings so far effected by such shifting?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) No.

" (b) Sixty-six.

" (c) About Rs. 10,600 (rupees ten thousand and six hundred only) per mensem."

SRI A. RATNAM :—" இன்னும் சென்னையில் எத்தனை கவர்ன்மெண்ட் அலுவலகங்கள் பிரைவேட் கட்டிடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன? அவை களுக்காக வருஷ வாரியில் எவ்வளவு குடக்கலியாகப் பணம் செலுத்தப் படுகிறது? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There are 66 offices still remaining outside. The expenses to Government on account of this is Rs. 12,100."

[8th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know whether there are any Andhra offices located in the Government buildings belonging to the Madras State? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I want notice, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is any rent charged for occupation of Government buildings by these offices? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Which offices? "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Offices which have been shifted from private buildings to Government buildings."

MR. SPEAKER :—" I think the hon. Member wants to know whether Madras Government's offices which have been shifted from private buildings to Government buildings pay any rent to Government." (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Yes, Sir."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, no. Government offices are located in Government buildings. There is no question of their paying any rent to Government."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, ஆந்திர சர்க்காரைச் சேர்ந்த இலாகாக்கள் இன்னும் எத்தனை சென்னையில் இருக்கின்றன என்பதைக் கூற முடியுமா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information on hand. If a separate question is put, I shall be able to answer."

SRI A. RATNAM :—" May I know the names of departments that have still got to be shifted to Government buildings? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have got a long list of 66 names. Does the hon. Member want me to read out those names? "

MR. SPEAKER :—" No, we do not have time. The Hon. Minister can print those names and circulate the list to hon. Members."

Regeneration operations by the Forest Department in Chingleput and South Arcot districts.

* 591 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of regeneration operation area of the Forest Department in Chingleput and South Arcot districts; and

(b) the species of trees of economic importance that are being raised in the regeneration operation area in South Arcot district?

[8th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—

“(a) Chingleput district 4,609 acres.
 South Arcot district 3,318 ”

“(b) (1) Casuarina,
 (2) Neem,
 (3) Prosopis Juliflora,
 (4) Acacia arabica,
 (5) Cassia Siamea,
 (6) Sapindus emarginatus,
 (7) Cassia fistula,
 (8) Terminalia arjuna,
 (9) Amarind,
 (10) Mango,
 (11) Dalbergia sissoo,
 (12) Cashewnut,
 (13) Babul,
 (14) Kattuvagai.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Trees of economic importance like rosewood, teakwood, sissoo and other varieties, are not grown in appreciably large numbers in South Arcot district. Will the Government come forward to enrich the economic importance of South Arcot by raising these valuable species of trees in South Arcot district forests? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like the hon. Member to know that raising particular species of trees depends upon the nature of the soil and the quantum of rains that would be available. For instance, teakwood requires lot of rains. I am afraid it would not be possible to raise teakwood in South Arcot district, because of paucity of rains in that district, however much the hon. Member is interested in that district.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Along with the raising of trees of high economic value in the forests of South Arcot district, will the Government consider the desirability of nourishing wild animals like lions, tigers and foxes in the forest of South Arcot district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That again would depend upon the density of forests. I am afraid South Arcot is unfortunately not possessed of such dense forests as to permit the nourishing of wild animals like lions, tigers, etc.” (Laughter.)

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Chingleput is well known as a dry area. Once a year we have drought there. Since forests have, according to popular impression, a vital link with rainfall, would Government direct an authoritative enquiry into the link between rainfall and forests and if the answer is in the affirmative intensify the rearing of forests in Chingleput district? ”

8th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government have been doing their best to raise the plantations in Chingleput and South Arcot districts. I may give for the information of the hon. Member that whereas in the year 1952-53, only 70 acres were planted in Chingleput district and only 131 acres in South Arcot district, in the year 1953-54, 490 acres were planted in Chingleput district and 571 acres were planted in South Arcot district.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. the Minister for Forests was reading out a list of botanical names which are quite unintelligible to us. Among the trees that are planted in Chingleput district, may I know whether a tree like ‘Chingua Bungua’ which would yield more fibre is planted? ”

MR. SPEAKER :—“ What is the Tamil equivalent for ‘Chingua Bungua’? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would request the hon. Member Mr. Vinayakam, who is a great protagonist in Tamil, to give the Tamil name for ‘Chingua Bungua’ ”.

[There was no answer from the hon. Member Sri K. Vinayakam.]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know from the Hon. Minister for Forests whether Government possess any scientific data to link rains with forests? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am afraid I do not have any such information with me to supply to the hon. Member.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar's question is: Will the Hon. Minister be pleased to give us information as to whether there is any increase or decrease in rainfall with the increase or decrease in the forest area? ” 8-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that, subject to the availability of rainfall, we have been trying to do our best by taking up a vigorous programme of plantation and regeneration.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ In the process of regeneration of forests, may I know whether the Forest Department has been given directions to afford ample opportunities to the ryots to till and cultivate, and grow casuarina plantations side by side? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government are permitting kumari cultivation in areas where plantations are grown provided it can be done without prejudice to the plantations.”

[8th May 1954]

Levy of taxes by local bodies on the Central Government buildings.

* 592 Q.—SRI T. ANANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Central Government have agreed to permit local bodies in the State to levy taxes on buildings belonging to the Central Government; and

(b) whether the State Government have been paying similar taxes to the local bodies?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a)

The Central Government have agreed to pay taxes to local bodies only in respect of their buildings (other than railway buildings) which were taxed from before 1st April 1937 and in the case of Railway Buildings, they have accepted such liability from before 26th January 1950.

“(b) Yes, Sir, but there is no restriction with reference to dates as in the case of Central Government properties.”

SRI T. ANANTHA PAI:—“May I ask for clarification about the date? The last portion of the answer was not intelligible to me.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“If the hon. Member wants further information, I shall give details explaining the position. But the question involves an amendment of the Constitution and the undertaking of legislation by the Central Government.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“What is the total quantum of taxes paid by the State Government to local bodies?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“I want notice.”

SRI K. VINAYAKAM:—“What is the amount of tax paid by the State Government for their buildings in the City of Madras to the Corporation of Madras?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“A separate question may be put.”

Regeneration of forests in Tanjore district.

* 593 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount proposed to be allotted for Tanjore district from the amount given in item 123 at page 124 of the Budget Memorandum for 1954-55 for regeneration and afforestation of forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Rs. 8,100.”

SRI S. RAMALINGAM:—“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காடு வளர்ப்பதற்காக என்னென்ன மரங்கள் வைத்து வளர்க்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The district to which the hon. Member belongs is endowed with paddy

[8th May 1954]

fields, and there is no great scope for growing forests and there are no natural forests. However, for the Mannargudi range a programme has been drawn up to cultivate dry fuel trees to an extent of about 300 acres.”

SRI S. RAMALINGAM:—“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வேதாரண்யம் என்ற காடு ஒன்று இருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய காடாக இல்லாவிட்டாலும் புயலினால் பெரிய அளவிற்கு மரங்கள் அதில் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. அங்கிருந்த மரங்கள் போன்ற மிருகங்கள் மடிந்து போயின. அந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கும், போதிய மரங்களை பாதுகாப்பதற்கும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The fact is that the forest that is existing there does not justify the name of Vedaranyam. The Government are doing their best to preserve the existing forests and also to extend the forest area to the extent possible. Here again, there is the question of want of adequate rainfall.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“இக் காடுகளில் மூலிகைப் பொருள்கள் கிடைப்பதன் மூலம் மாகாண சர்க்கார் வருமானத்தை அதிகரிக்க வழி நிறுத்துவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Government have been making some trials in some forest areas with cinchona.”

SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA:—“May I know from the Hon. Minister whether the area that is brought under afforestation is in proportion to the area that is denuded for wood purposes?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I think that proportion is sought to be kept up.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“May I know the species of ora and fauna that are found in the forests of Tanjore?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have a separate question.”

Inclusion of Peruvannan community in the list of Backward classes.

* 594 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 14th December 1953, from the President, Peruvannan Joint Association Committee, Cherukunnur, North Malabar, requesting the Government to include them in the list of backward communities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

[8th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Apart from the Central Government's list, will this State Government consider the immediate necessity for including them in the list of backward classes for the purpose of eligibility to the educational concessions granted by them, as the men belonging to this community are living by sorcery, black magic and devil dance and the women by rendering a kind of country maternity aid, and as the community is very backward economically and otherwise? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ All these factors were taken into consideration and the community has already been included in the list of backward classes.”

Mobile medical vans for the North Arcot district.

* 595 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to afford medical facilities to the villagers of North Arcot district by way of mobile medical vans;

(b) the probable cost of a van; and

(c) when it will come into force?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Rs. 16,000.

“ (c) The question is under consideration.”

Permission to students studying for “ Siromani ” courses in the Sanskrit Colleges managed by Ahobila Mutt to appear for S.S.L.C. Examination.

* 596 Q.—SRI O. VENKATASUBBA REDDY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have allowed the students studying for “ Siromani ” courses in the Sanskrit Colleges managed by Ahobila Mutt to appear privately for S.S.L.C. Examination; and

(b) whether the students studying for Tamil Vidwan courses are also shown the same concession and if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) No, Sir. The rules do not permit this.”

Electrification of Taluk office, Tanjore.

* 597 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the estimated cost of electrification of the Taluk office at Tanjore; and

(b) when it will be taken up for execution?

[8th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) & (b) There is no proposal to electrify the taluk office at Tanjore. The questions put by the hon. Member do not therefore arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தாலுகா ஆபீஸில் இருப்பவர்கள் இரவு 8 மணிவரையிலும் ஹரிக்கேன், பெட்ரோமாகஸ் போன்ற விளக்குகளை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No recommendation has been received for the provision of that amenity by the officers concerned.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In several taluk offices, especially in the taluk office in Tanjore, there is the outmoded punkah system, and peons on a salary of Rs. 30 per month are employed as punkah-pullers. In view of the drain on the resources of this Government due to the employment of punkah-pullers, would it not be advisable to install electric fans, and also electric lights in the taluk offices? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ After the amenities are given to district offices, taluk offices will be taken up.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I request the Government to electrify as a matter of policy all taluk offices and revenue divisional offices because they are situated in towns where electricity is already available and as the clerks there have to work long hours and also late in the night with lanterns where kerosene itself is not available? Work under such conditions is hardly conducive to efficiency.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The Government have a programme to provide this amenity gradually.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ While it is understandable that taluk offices throughout the State should be electrified, may I bring to the notice of the Government that there is much waste of time by the clerks during day-time, as they do not do adequate work during day-time? ”

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with this question? I pass on to the next question.”

Veterinary College, Madras.

* 598 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of staff employed in the Veterinary College, Vepery, Madras;

(b) the number of students undergoing training in the College;

[8th May 1954]

(c) the number of animals maintained by the College and their particulars for the year 1952; and

(d) the number of students permitted to sit for the Public Examinations in the year 1952?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) One hundred and sixty-one.

“(b) Three hundred and fourteen in the B.V.Sc. course and 41 in the Veterinary Livestock Inspectors' course.

“(c) Breeding bulls ... 10
Cows ... 2
Calves ... 2
Bullocks ... 2
Horses ... 3
Ram ... 1

Total ... 20

“(d) Three hundred and twenty-five students were permitted to sit for the University/Examinations in B.V.Sc. course during 1952 and 88 students were permitted to sit for Government Examination in Veterinary and Livestock Inspectors' course.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த வெட்நரி காலேஜில் ஸ்தர்னங்களில் 15 சத விதம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், 25 சத விதம் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன? அப்படி சேர்த்திருந்தால் எத்தனைபேர் சேர்க்கப்பட்டிருப்பார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“If the hon. Member puts a separate question, I shall be able to answer.”

8-40 SRI S. RAMALINGAM :—“குறிப்பாக மிருகங்கள் வைத்திய சாலை களுக்கு பெரிய மனிதர்கள் வீட்டு நாய்களை சிகிச்சைக்காகக் கொண்டுபோகிறார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலும் சில நாய்களை வைத்து மாணவர்களுக்கு அவைகளைப்பற்றி இன்னும் அதிகமாகக் கற்றுக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“If the hon. Member makes a serious suggestion, I shall have it looked into.”

DR. K. B. MENON :—“In view of the increasing demand for Veterinary Surgeons and because the villages need them, will the Government consider the desirability of increasing the number of doctors by starting new colleges?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“With a view to meet the dearth of qualified men to render veterinary aid in rural areas and to provide for a cheaper agency, a Veterinary and Livestock Inspector's course was introduced from the academic year 1948-49. I shall also examine whether we cannot admit more students if they are forthcoming.”

[8th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Would the Hon. Minister consider the suggestion to have research sections at every district centre, that is, every district veterinary office where a large number of actual cases come up so that research might be very useful and students in the Madras College could be asked to undergo training for a short period before they are full-fledged degree-holders?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not know whether it would be worthwhile and practicable to have research sections in every district headquarters, but still I will examine that question.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“The Hon. Minister referred to certain animals being kept in this college. Are they in-patients in the Veterinary Hospital or are they used for purposes of research?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“They are used for the purpose of teaching and also research.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த Veterinary College-ல் வாசிக்கும் மாணவர்களுக்கு residential, non-residential scholarship களுக்காக எவ்வளவு மான்யம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? 1952-ம் வருட ஆட்சியாளர் ஆண்டு அறிக்கையில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் ஒருவர்கூட இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு Harijan Welfare Department-க்கும், Animal Husbandry Department-க்கும் ஒரே மந்திரியாக இருந்தாலும் கூட, இந்த மிருக ஆஸ்பத்திரியிலும், அந்த மாணவர்கள் பயிலும் பள்ளியிலும் ஹரிஜனங்களை அனுமதித்தது கிடையாது. இதற்குப் பிரத்யேக காரணங்கள் ஏதாவது உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“As regards the first part of the question, I would like to have notice. Regarding the absence of Harijan students in the Veterinary College, that matter will depend on the applications received. We cannot recruit and compel particular students to come and join the college simply because certain communities are unrepresented.”

Applications for the tenements of Cox Cheri, Madras.

* 599 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer to the starred question No. 59, dated 18th March 1953—

(a) whether any advertisement was made in the dailies by the City Improvement Trust calling for applications to occupy the tenements of Cox Cheri, Madras;

(b) how many applications were received and the number of applications considered;

(c) the rent proposed and the area of each family room; and

(d) whether any Harijan family applied for the tenements?

[8th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes. An advertisement was made in ‘The Hindu’, ‘The Mail’ and the ‘Dinamani’.”

“(b) One hundred and forty-three applications were received and considered. Forty-eight applicants were allotted the 48 apartments available in the Trust buildings.”

“(c) The rent fixed for each apartment is Rs. 42 per mensem. The area of each family room is 140 square feet.”

“(d) No information on the point has been furnished by the applicants in their applications.”

SRI A. RATNAM :—“May I know from the Hon. Minister how many Harijan members are occupying the building for whom it has been constructed, who are occupying the building and what the income from the building to the Government is?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I said that 48 applicants had been assigned apartments. Ten allottees occupied the apartments. Then, fresh allotment orders have been issued. So far 21 apartments have been allotted and occupied.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. ஒரு வீட்டுக்கு ரூ. 42 வாடகை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் அந்த வீடுகளுக்கு வரமுடியாது என்று தெரிகிறது. இதற்கு முன்பு இந்தச் சேரி ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. City Improvement Trust ஏற்படுத்தியதன் நோக்கம் ஹரிஜனங்களை அந்தச் சேரியிலிருந்து காலி செய்துவிட்டு, அந்த வீடுகளை மேல் வகுப்பினருக்குக் கொடுப்பது தான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Trust has provided alternative accommodation in Kodambakkam for some of the persons who could not occupy the apartments and have given them *ex gratia* payment to enable them to shift to their residences to Kodambakkam. The Trust Board has also recently resolved to construct cheap houses in Cox Cheri for the persons who are remaining there.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Is it not a fact that the original residents of this slum area were informed by the Trust Board that this particular building was being put up to provide accommodation for them? If such a promise has been given, why has it not been implemented, and why has the rent been fixed at such a high rate that none of those living in the cheri can occupy the apartments? What is the amount of profit likely to accrue to the City Improvement Trust by fixing the rent at such a high rate?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The City Improvement Trust hoped to accommodate persons displaced, in the new block to be erected, at economic rents. They expected grants from the Government. These grants were not given, and

[8th May 1954]

then the cost of construction went up by 50 per cent over the estimated figure. So, the Trust was not in a position to let out these apartments in the new block on rents, which would be within the means of the displaced persons.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know how many Harijan families have been displaced or have been ousted out of this Cox Cheri and out of that full number, how many have been housed in the colony in Kodambakkam? What is the percentage compared to the total number of displaced persons? Did not the City Improvement Trust give an assurance to the Harijan families that have been ousted that first preference would be given to them”

MR. SPEAKER :—“The same question was put by the hon. Member, Sri Anthony Pillai.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Has the City Improvement Trust got under its contemplation any other scheme to house these people who have been displaced from Cox Cheri?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already answered this question. Probably the hon. Member was not listening to what I said.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“This Cox Cheri was built nearly six or seven years ago. Why is it that the Government have taken such a long time to come to the decision of letting out these tenements at alleged economic rents and what amount of money has been lost by them by keeping these houses vacant for a long period of time? They have prevented the slum-dwellers from occupying them and they themselves have not made any money out of it. Is it sought to make up the loss by charging rents at high rates?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Cox Cheri blocks were built only in 1951. As they could not be rented out to the displaced people, the Government allowed the Trust to rent out the building for the best rent, the Trust could secure.”

Provision of drinking water wells at Natham Gudiyatham, North Arcot district.

* 600 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether any representation has been received by the Government from the Harijans of Natham Gudiyatham, North Arcot district, for the provision of drinking water wells?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A representation has been received by the District Welfare Officer, North Arcot. A well will be sunk in the cheri during 1954-55.”

[8th May 1954]

*Construction of a road from Ezhimala to Ettikkulam,
Malabar.*

* 601 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that at the meeting of the Rural Welfare Committee held at Payyanur, Malabar, on 28th February 1952, it was decided to construct a road from Ezhimala to Ettikkulam in Payyanur firka, Malabar; and

(b) if so, at what stage the construction of the road stands now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Delimitation of constituencies in the State.

8-50 a.m. * 602 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have made any recommendations to the Delimitation Commission regarding the re-allocation of various constituencies in the State; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“சமீபத்தில் Delimitation Commission கனம் மந்திரி அவர்களை Secretariat-ல் சந்தித்தது. அப்போது இந்த proposal-ஐப் பரிசீலனை செய்து சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்ததுண்டா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I did not meet the Commission. The hon. Member has been wrongly informed.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“On an important question like this, is it not incumbent on the Government to have met the Delimitation Commission and given their recommendations?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Not at this stage. We will be asked to make our representations at a subsequent stage.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Did the Hon. the Chief Minister meet the Delimitation Commission when he was not the Chief Minister, but only the President of the Tamil Nad Congress Committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“A separate question may be put.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The other day, to a similar question, the Hon. Minister answered that now that the delimitation proposals had been published, the Government would make their own representations. Will the House be consulted before they submit their formal representations to the Commission?”

8th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The matter is under consideration. As soon as the departments have examined the question, I shall take a decision on that point.”

SRI K. VINAYAKAM:—“The Delimitation Commission has made certain new proposals disturbing the existing seats in the State of Madras. May I know who was responsible for such kind of alterations and changes? Had the Tamilnad Congress Committee in its official capacity represented through any proposal that changes should be made? I want to know this because we are led to believe that the constituencies of the non-Congress Members in this House have been dislocated whereas the constituencies of the Congress Members have been favourably adjusted?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is not correct, Sir.

No representation was made by the Tamilnad Congress Committee. Apart from that, these changes have been made by the Commission which has as its Chairman an ex-Supreme Court Judge. I don't think they will be influenced by any representation from this party or that party. They go by the census figures and also by the topography of the district concerned.”

*Closure of the Producers-cum-Consumers' Co-operative Society
at Iritty, North Malabar.*

* 603 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Iritty, in Kottayam taluk, North Malabar, is on the verge of liquidation and if so, what its present state is;

(b) since how long this society has stopped the distribution work of rationed articles;

(c) whether the Government have taken any steps to hand over charge of this society to the Registrar of Co-operative Societies on relief from the Civil Supplies Department;

(d) the reason for the delay in settling the accounts of this society with the Government and *vice versa*;

(e) whether any loss has been sustained by the society due to the non-settlement of the accounts of the Civil Supplies Department; and

(f) the present state of the criminal and civil charges of misappropriation against the ex-secretary of this society which arose during March 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir. With the abolition of procurement work and due to defalcation of funds, the society found it impossible to function as an economic concern with the distribution work alone. The general body and the Board of Directors of the society have therefore decided to convert the society into a co-operative marketing society.

[8th May 1954]

“(b) Since 6th October 1953.

“(c) The Collector of Malabar has addressed the Registrar of Co-operative Societies to take over the society. The Registrar will take charge of the society as soon as the arrears due from the society to the Government and the amount due to the society from the Government are adjusted.”

“(d) The delay is due to the correspondence that has to be carried on between the Collector, the subordinate officers and the Board before the accounts could be settled.

“(e) No, Sir.

“(f) The criminal case against the ex-secretary of the society is pending with the Additional First-class Magistrate, Tellicherry. The arbitration reference against the ex-secretary is pending with the District Supply Officer. It could not be taken up as the connected records are filed in the Court of the Additional First-class Magistrate, Tellicherry.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“What is the amount due to the society from the Government? Why have the Government delayed payment for such a long time? Are the Government aware that the society has experienced great financial hardship due to the delay in payment?”

MR. SPEAKER :—“I wish to know from the Hon. Minister whether the matter is before a court.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. A criminal case against the secretary is pending in the court.”

MR. SPEAKER :—“Then I pass on to the next question.”

Detection of Prohibition cases by the Police and Prohibition departments.

604 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of cases detected by the Police and Prohibition departments in their respective districts during the years 1949-50 and 1952-53?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A statement showing the number of cases detected under the Prohibition Act during the years 1949-50 and 1952-53 in the Residuary State is placed on the table of the House.”

SRI T. ANANTHA PAI :—“The figures given for 1952-53 show that there has been a considerable increase in the detection of Prohibition cases. May I know what is the inference drawn by the Government? Do they consider that detection has improved or crimes have increased?”

• Printed as Appendix on page 374 infra.

[8th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I would leave the hon. Member to draw his own inferences.”

SRI K. VINAYAKAM :—“From the statement placed on the table of the House, we find that crimes have increased. Does it not follow that the Prohibition policy of the Government is not liked by the general public of this State?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That does not necessarily follow.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“We find from the statement placed on the table of the House that in the Police districts, the offences committed are more than in the Prohibition districts. Is it because of the increase in the efficiency in detection or is it on account of the encouragement given to commit offences?”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“In view of the various complaints voiced forth on the floor of the House and in view of the information disclosed from the answers furnished, will the Government consider the propriety of appointing a Committee to go into the working of the Prohibition Act?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“No, Sir. I cannot give any such assurance now.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“As the detected cases are so enormous, will the Government fix up the average figure of undetected cases?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I don't see what useful purpose will be served by that, Sir.”

DR. K. B. MENON :—“The figures for the Nilgiris are strikingly low. Does it reflect the goodness of the people or the inefficiency of the officers?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Goodness of the people, mainly.”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“May I know at what stage the proposed amendment of the Prohibition Act stands now?”

MR. SPEAKER :—“What has that to do with the main question?”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“My question is relevant, Sir.”

MR. SPEAKER :—“How? The main question relates to the number of cases detected by the Police and Prohibition departments. But the hon. Member's supplementary is about the amendment of the Prohibition Act. I now pass on to the next question.”

[8th May 1954]

Publication of "Mezhichelvam."

* 605 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri K. R. Sambandam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have stopped publishing "Mezhichelvam", a Tamil monthly; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

Complaint against the bad quality of rice supplied from Coorg.

* 606 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 6th March 1954, from the President, Tellicherry Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, Malabar, complaining against the bad quality of rice supplied from Coorg and the consequent loss on the society in having been compelled to stock large quantities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Collector of Malabar has been requested to investigate and report on the complaints made in the memorandum. Action, if any, will be taken by Government on receipt of the Collector's report. Since this answer was prepared, the report has been received and action has already been taken. The price of Coorg rice has been fixed as that of II sort rice.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Formerly we were told that there was some complaint about the rice imported from Andhra into Malabar that it was red. May we know what is the nature of complaint about the rice imported from Coorg?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“As long as Malabar continues to be chronically deficit, these complaints cannot be avoided.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Despite repeated representations made on the floor of this House and the representations made by the P.C.C. Societies in Malabar that bad quality rice was continued to be supplied to them, even III grade rice imported into Malabar is marked as I grade. Will the Government make immediate enquiries into the matter and punish the officers responsible for this gross negligence and calculated mischief?”

[8th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“As far as this particular question is concerned, with regard to the Coorg rice I gave an assurance that I will send for samples of that rice and take action. I did send for this sample. Except for certain red grains being present in it, the quality is fairly good. In spite of this, I have taken into consideration the various complaints and have downgraded this rice and its price has been reduced. As for the general complaint, I am sorry such general complaints are being made without reference to the actual state of affairs. Perhaps, the hon. Member is speaking about the state of affairs that existed some one year back.”

SRI S. RAMALINGAM:—“குடிலிருந்து நாம் அரிசி வாங்கி அனுப்பினால் மலபாரில் இருக்கின்ற மக்கள் புகார் செய்துகொண்டேதான் இருப்பார்கள் என்று சொல்வதினால் குடகு மாகாணத்தை ஐக்கிய கேரளத்தோடு சர்துவிலைதற்கு சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?” (சிரிப்பு.)

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“In view of the great disparity in price between the rice sold in Malabar and the rice sold in the adjoining areas, may I request the Hon. Minister to reconsider the question of abolition of the zonal system, especially with reference to Coimbatore and Malabar?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is a different question and it was dealt with quite exhaustively during the budget discussion and I had given the reasons why the zonal system cannot be abolished now.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Is it permissible to transport foodgrains within the zonal area?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There is no ban on the movement of foodgrains within the zone, Sir.”

Illicit cutting of trees in the reserve forests in South Kanara.

* 607 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any petitions, dated 8th December 1952 and 5th August 1953, from one Sri K. K. P. Rama Poduval with regard to large-scale illicit cutting of trees from Reserve and Revenue forests in South Kanara district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under consideration of the Government.”

* 608 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, I request that this question be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER:—“Yes; I will pass on to the next question.”

[8th May 1954]

Central Palm-gur Institute, Cuddalore.

* 609 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount of public money spent by Government on the Central Palm-gur Institute, Cuddalore, in 1951, 1952 and 1952-53; and

(b) the nature of work done there?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) The Central Palm-Gur Training School, Cuddalore, is run by the Government of India in the Ministry of Commerce and Industry. No expenditure is incurred on it by the Madras Government.

“(b) The Institute is giving training in palm-gur manufacture to candidates deputed by different States and is doing research in improved methods of jaggery production.”

Inclusion of new irrigation schemes in the second Five-Year Plan.

* 610 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Union Government to suggest new irrigation schemes to be included in the second Five-Year Plan;

(b) if so, whether the Mayanoor Vallam High Level Kattalai Channel Scheme is included in their suggestion; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) & (c) The question of the schemes to be proposed for inclusion will be taken up after particulars of all possible schemes, including the one referred to by the hon. Member have been collected and examined on merits, with reference to the costs involved and the funds expected to be available.”

Establishment charges of the Women's Welfare Department in the City.

* 611 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the establishment charges of the Women's Welfare Department in Madras City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is Ra. 62,067-1-0 for the year 1953-54.”

[8th May 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER:—“I have to announce to the House that I have received the following messages, dated the 1st May 1954, from the Governor of Madras:—

1. In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954.]

2. In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL *, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Mr. Speaker, Sir, I introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, and move—

“That the Bill be taken into consideration at once.”

“In doing so, I would like to tell the House that the Land Revenue system of this State has been subjected to the criticism that the burden of tax is not distributed equitably among the different classes of landowners. Under the existing system, persons with larger holdings pay the same rate of assessment as persons with smaller holdings. Thus, the richer classes do not bear any additional burden of taxation. In order to remedy this defect and to obtain an addition to the land revenue of the State, it is now being proposed to levy a surcharge on land revenue assessments. This surcharge will be levied on a rising scale, on the bigger holdings only. It is also considered by the Government that the levy of this surcharge on bigger holdings gives an element of progression in the land revenue system; and to some extent is in the nature of alternative to Agricultural Income-tax.

“Hon. Members will remember that in the third year of our Republic, that is, 1952, I moved a motion on the floor of this House that the Land Revenue Surcharge Bill of 1952 be referred to a Select Committee. The Select Committee which met and considered the Bill made some changes and the Bill as amended by it was not proceeded with as the Government then decided to postpone the measure. But it is now sought to take up the question of the levy of surcharge on land revenue by the present Bill with important modifications to provisions of the Bill introduced in 1952.

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 4th May 1954.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th May 1954]

"The salient features of the present Bill are as follows:—

1. Clause 3 of the Bill provides for this levy on a graduated scale. The scale of levy will range from two annas to eight annas on the rupee of the assessment. In the 1952 Bill, the range was from two annas to sixteen annas on the rupee of assessment. Landholders with a total assessment of 500 rupees and below in any district need not pay any surcharge and even those with an assessment exceeding 500 rupees need not pay any surcharge on the first 250 rupees. Landholders paying an assessment of less than Rs. 500 in more than one district are not liable to surcharge. But according to the Bill of 1952, holdings bearing an assessment of Rs. 50 and less were only exempt from surcharge.

2. In view of the peculiar land tenure conditions prevailing in Malabar, a special provision has been made in respect of the areas governed by the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIII of 1930), in the proviso to clause 2 (b) of the Bill. According to this proviso, the kanamdar or customary verumpattamdar will be treated as landholder in respect of lands held by him. The jami will be liable to surcharge only in respect of lands held by him.

Sir, I humbly submit that this Bill be taken into consideration at once."

MR. SPEAKER:—"The motion is—

"That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be taken into consideration at once."

SRI T. ANANTHA PAI:—"Sir, what is the annual revenue that this measure is expected to bring?"

MR. SPEAKER:—"Let all the amendments be moved. Mr. Gopalan."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I am not moving the first amendment standing in my name. I move the second amendment, namely—

"That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be referred to a Select Committee."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"The motion as well as the amendment is before the House for discussion."

SRI T. ANANTHA PAI:—"Sir, may I know what the expected annual revenue on account of this Surcharge Bill is?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the estimate is in the order of five to six lakhs of rupees."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I have also given notice of an amendment. But only the hon. Member, Sri Gopalan, has been allowed to move his amendment."

MR. SPEAKER:—"The same amendment cannot be repeated."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"Sir, I had given notice of an amendment but it has not been circulated."

8th May 1954]

MR. SPEAKER:—"Please read your amendment."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"My amendment is—

"Add after section 2 (b): "provided that the landholder is not liable to pay any surcharge in respect of lands . . ."

MR. SPEAKER:—"When we take up clause by clause consideration of the Bill, that amendment will be taken up."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. the Speaker remarked that only one amendment could be moved. Supposing the hon. Member Sri Gopalan withdraws his amendment, what will be the fate of my amendment?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Kurup had given notice of an amendment and the hon. Member Sri Gopalan had also given notice of a similar amendment, namely, that the Bill be referred to a Select Committee. I have now allowed Sri Gopalan to move his amendment. Before putting the amendment to the vote of the House if Sri Gopalan wants to withdraw his amendment, he can do so only with the leave of the House. And when I put the question whether the House gives permission to Sri Gopalan to withdraw his amendment, Mr. Kurup might object to leave being granted to withdraw the amendment and thereby press his amendment. Leave to withdraw can be given only if there is not even a single dissentient voice."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I want to know definitely whether permission is refused even if one member objects?"

MR. SPEAKER:—"Yes, it is clearly stated in the rules."

* SRI C. KANDASAMI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நிலவரிமீது உபரி சார்ஜ் விதிக்க ஒரு மசோதா பிரேரேபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தொடர்ச்சியாக இப் பதவியில் இருப்பதற்குப் பாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறதென்றி. மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த வரி விதிப்பு விவசாய வருமான வரிக்கு ஒரு மாற்றாகப் பிரேரேபிக்கப்படுவதாகக் காரணம் காட்டுகிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதா இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

"தற்போது இந்த மாகாண பட்ஜெட்டில் சுமார் 48 லட்சம் ரூபாய் போதாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் அதிக வருமானத்திற்காக இந்த சர்சார்ஜ் விதிக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி வரி விதிப்புக் கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே நான் ஆதரிக்கிறேன் என்றபோதிலும் கூட விவசாய வருமான வரிக்கு இது ஒரு மாற்றாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரிக்கும் இதற்கும் ஏகப்பட்ட வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏனெனில் இன்றையதினம் இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு தொழில்கள்மீது வருமானவரி இன்றையதினம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் அதற்கும் எவ்வளவுதூரம் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்."

"காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் விவசாயக் கொள்கையை பொதுவாகப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கூடுமானவரை அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்கே, வருமானம் அதிகம் வரக்கூடியவர்களுக்கே, சலுகை

[Sri C. Kandasami]

[8th May 1954]

காட்டி வருகிறார்கள் என்பது நன்கு விளங்குகிறது. இதற்கெதிராக இம்மாதிரியான கிளர்ச்சிகளெல்லாம் வரும்போது அவ்வப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் செப்படி வித்தையாகத் தான் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று நான் அவ்வப்போது திட்டவாட்டமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு நாட்டின் பல இடங்களில் எல்லா மாகாணங்களிலுமே இந்த வருமான வரி வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியானது விவசாயிகளிடையே வேகமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது.

“ஆகவே இன்றையதினம் இந்த சர்சார்ஜ் வரிக்குப் பதிலாக வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருமான வரியால் சாதாரண விவசாயிகள் அதிகம் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். இந்த சர்சார்ஜ் வரி கொண்டுவருவதற்காக சிலர் விவசாயிகளுக்காக ‘முதலைக் கண்ணீர்’ வடிப்பது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது.

“இந்த வருஷம் பட்ஜட்டில் ஏற்பட்டுள்ள போதாக குறையைப் போக்குவதற்காக இந்த வரியை விதிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை வருமான வரிக்கு மாற்றாகக் கொண்டுவருகிறோம் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம்.

“முன்னாறு ஏகர் நஞ்சை நிலங்களில் ரூ. 40,000 வருமானம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் வருமான வரிப்படி ரூ. 10,000 வரி கட்டவேண்டும். ஆனால் ஏற்கனவே இந்த நிலவரிப்படி ரூ. 3,000 கட்டப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் surcharge மூலம் மேலும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் வசூலிக்க இடமிருக்கிறது. அதன் படி ரூ. 4,000 செலுத்தவேண்டும். அப்படி வசூலித்தாலும் வருமான வரியைவிட ரூ. 6,000-க்கு குறைவாகவே இருக்கிறது. ஆகவே மேலுக்குப் பார்ப்பதற்குச் அதிக வரி விதிப்பு இருப்பதைப்போலிருந்தாலும் உண்மையிலே முதலாளிகளுக்கு நன்மை செய்யும் விதத்திலேயே இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு வருமான வரி விதித்திலே வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விளைபொருள்கள் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் புஞ்சைக்குக் கட்டப்படும் வரியானது மிகவும் குறைவு. அதாவது தண்ணீருக்கு வரி கிடையாது. கோயம்பத்தூரிலே நஞ்சை நிலம் மிகக் குறைவு. அங்கே புஞ்சை நிலங்களை வைத்திருக்கும் நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ஏக்கரை ரூ. 200 லிருந்து ரூ. 300 வரை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது. அவர்கள் கட்டும் கில்தி வரியைக் கணக்கிட்டால் மிகவும் குறைவு. அதாவது ஏக்கருக்கு 3 ரூபாய், 300 ஏக்கருக்கு சுமார் 1,000 ரூபாய் நிலவரி. சர்சார்ஜையும் சேர்த்தால் சுமார் 200 ரூபாய் அதிகமாகலாம். வருமான வரி என்றால் சுமார் 15,000 ரூபாய் வரும். ஆகவே இந்த வருமான வரியையும் surcharge வரியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று எட்டாது போலத் தெரிகிறது. ஆகவேதான் இந்த வரி விதிப்பு சரியில்லை என்று கூறுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த வரியை எதிர்க்கட்சியினர் சர்க்கார் கட்சி தரப்பிலும் இருக்கிறார்கள்.

“இந்த சர்க்கார் நிலப்பிரபுக்களுக்கு குறைந்த பட்ச வரி விதித்து விட்டு விவசாயிகளிடத்தில்தான் அதிக வரி வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்காக முதலைக் கண்ணீர் வடிப்பதைப்போல் வடிக்கிறார்கள். நிலப்பிரபுக்களிடம் வசூலாவது 2% தான். பாக்கி 98% விவசாயிகளிடமிருந்து வருகிறது. இது விவசாயத்தை பாதிக்கும் என்கிறார்கள். இது சரியல்ல. அதிக நிலமுள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்த வரி, போன தடவை 50 ரூபாய்க்கு மேல்பட்டவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் என்றார்கள். இப்போது ஒரே தாவி 500 ரூபாய்க்கு வரிவிலக்கு அளித்தது ஏன்? இது புரியவில்லை. பெருக்கு அதிக வரி போடுகிறோம் என்பதுதான்.

8th May 1954]

[Sri C. Kandasami]

“அடுத்தபடியாக இந்த வரி விதிப்பதற்கு எதிராக இன்னும் பல காரணங்கள் சிலர் கூறிவருகிறார்கள். நிலவரி, கூலி, குத்தகை தான் யங்கள், விலை எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் இந்த வரி விதிக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆகவே நாங்களும் வருமான வரி போடு என்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தம் மொத்தமாகச் செய்யப்படவேண்டும். மேலே சொன்ன எல்லா விஷயங்களையும் இணைத்துச் செய்யப்படவேண்டும். அதை விட்டு துண்டு துக்கானியாக இம்மாதிரி செய்வது வேண்டா வெறுப்பாகச் செய்வதாகும். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லை. ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் வருமானத்திற்காக புதிய புதிய வரிகளை கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடம் போடுகிறதே தவிர, நிலப் பிரபுக்களுக்கு அதிகம் போடத் தயங்குகிறது. இன்றையதினம் இந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நாட்டு மக்கள் சபிட்சத்தைப்பற்றி கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சுகமாக வாழ்வதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். பல சிக்கலான நிலையில் வருமையால் ஏழை விவசாயிகள் வாடுகிறார்கள். நல்ல ஒரு மொத்தமான நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் ஒரு ஸ்திரத் தன்மையை அளிக்கவேண்டும்.

“இன்று நாட்டில் பல மிராஸ்தார்கள் நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். பணம் படைத்தோர் இதை ஒரு வியாபாரமாகக் கருதி விடுகிறார்கள். நாட்டிலேயே பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிராஸ்தார்கள் இந்த சர்சார்ஜ் வரி காரணமாக குத்தகைக்கு எடுக்கும் விவசாயியை வரியைச் செலுத்த நிர்ப்பந்திப்பார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும். விவசாயத்தில் வருமானத்தைக் கணக்கிடுவது கஷ்டம் என்று இதை எதிர்ப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது தப்பு. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வீதம் ஒரு மிராஸ்தார் வைத்திருக்கும் மொத்த நிலங்களுக்கும் நிகர லாபமாக குத்தகை வாரம் மூலம் ஆயிரக் கணக்கில் பணம் கிடைத்துவிடுகிறது. அதற்கு எவ்வித வரியும் கிடையாது. ஆகவே இவ்வாறு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் இந்த நிகர லாபத்தின்மீது வருமான வரி விதிக்கவேண்டும். இதில் கணக்குப் பார்க்கும் கஷ்டமிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியே மிராஸ்தார்களே சாகுபடி செய்தபோதிலும் குத்தகை விகிதப்படி வருமானத்தை நிர்ணயித்து வருமான வரி போட முடியும். இப்போது சர்சார்ஜ் குறைவாகத்தான் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே அதிகப்படியாக சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டியதைக்கூட தங்கள் குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகள், மனைவிகளிடையிலே 4, 5 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, சர்சார்ஜ் கொடுப்பதை ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட கடைமப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு இந்த சர்சார்ஜ் 50லிருந்து போடப்படவேண்டுமென்று அப்போதைய பிரதமர் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ரூ. 50லிருந்து ரூ. 500-க்கு எப்படி வந்தது என்பதுதான் தெரியவில்லை. எல்லா ரூ. 500 என்பது மிக அதிகம். இன்னும் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் போன்ற பல இடங்களில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலப் பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தஞ்சாவூரில் ரூ. 400, திருச்சியில் ரூ. 300, கோயம்பத்தூரில் ரூ. 200 கட்டிவிடுகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் சர்சார்ஜ் கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நிகர லாபம் கிடைக்கிறது. இவர்களிடமும் சர்சார்ஜ் வசூலிக்கலாம். இன்னும் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் இல்லையென்று சொன்னால் இவர்களிடமெல்லாம் விவசாய வருமான வரி விதித்தால் சில கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வரும். இதை கனம் நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் கவனிக்கும்படியும் இதற்கு வேண்டிய சிபார்சு செய்யவேண்டும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோயம்பத்தூரில் உள்ள பழனிசாமி கவுண்டருக்குக்கூட அதிகமான நிலம் பல ஜில்லாக்களில் இருக்கிறது. இவர்களெல்லாம் அதிகம் வரி கொடுக்க வேண்டும். இதைத்தான் நாங்கள் நெடுங்காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் சிலர் இதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். இருந்தாலும் இந்த அளவாவது ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தார்

[Sri C. Kandasami]

[8th May 1954]

இதைக் கொண்டுவந்ததற்காக ஆதரிக்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் ஒரு வருமான வரி மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

(At this stage, the Deputy Speaker took the Chair.)

9-22 a.m.

* SRI T. ANANTHA PAI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this Land Revenue Surcharge Bill not for the revenue that it may bring in but because I have always supported some measure of taxation on agricultural income. The revenue that it may yield may not be much because, contrary to the expectations that it might go a long way in covering the deficit in the Budget, it has been revealed by the Hon. the Finance Minister just now that it will give a poor return of about six lakhs of rupees. Sir, during recent years, agriculture also has passed through a certain amount of prosperity. Purely from the point of view of equity and justice, if a man derives an income of a lakh of rupees from industry or, for that matter, from any other source—he has to-day, under the taxation laws of this country, to pass on a large slice of it to the Central Government. In some cases this amounts to as much as Re. 0-15-6 in the rupee. On the other hand, the same amount of income derived from agricultural land is exempted from this heavy taxation with the result agricultural lands are becoming attractive for investment in preference to industrial shares and other securities. From the national point of view, it is necessary, therefore, to discourage investment on agricultural land by persons who are not interested in the development of agriculture but who look upon agriculture purely as investment so that they may derive income by making others work on it. It has also become necessary to discourage any speculation in agricultural land because it has been found by most of us that those who wanted to avoid income-tax resorted to investment on agricultural property showing on paper a much less value than what they have actually paid for the land for purposes of registration. So it is necessary to see that we do not lose much income this way. Sir, it may be argued that agricultural income is going down now. But that is precisely the argument in favour of a surcharge which may be of a temporary nature. Suppose the land revenue assessment which is by itself very low is doubled or trebled in view of the increase in the prices of agricultural produce. Then that will bring in a higher income to the State. But some argue that this increase in agricultural prices is only a temporary phenomenon and that a time will come when perhaps there will be a demand from people to guarantee minimum prices for agricultural produce. Even from this point of view, the measure should be welcome because instead of increasing the land revenue in a general way, a surcharge is loaded on. The measure may be considered a temporary measure. It may be given up by the State any time.

" Then, Sir, alternatively, there are people who argue that instead of a land revenue surcharge, we would have agricultural income-tax. The suggestion looks very attractive particularly when it is said that a large number of people getting a low income would be exempted from paying any tax whatsoever just as persons

8th May 1954]

[Sri T. Anantha Pai]

with low incomes are exempted from the payment of income-tax now. In fact this was one of the suggestions made to the Taxation Enquiry Commission. But, Sir, in this State the bulk of the land revenue comes from people who have small holdings—nearly 70 to 75 per cent of our land revenue is derived from people who are relatively poor. From the point of view that the man in the street must be made to pay a small tax to the State so that he might know that the Government is his, that he could make certain claims on it and that he has got certain rights and privileges as a tax-payer, we should support only the present system and not encourage the imposition of an income-tax. Then there is the question of collection of income-tax. The imposition of income-tax bristles with certain administrative difficulties. Many of the people who have taken to agriculture are not literate. We cannot expect them to maintain accounts as business and industrial firms do. The result will be harassment of the poor ryots by the tax-collection officials. By a process of adjustment over years, land revenue to-day has been accepted as a measure of taxation which has to be paid. Every villager knows how to pay it. The machinery evolved for its collection is so simple. It is not very costly. But if agricultural income-tax takes the place of the present land revenue assessment, the machinery for collection would cost us a lot. When we introduce a new measure of taxation, we must examine how much the collection machinery would cost us as compared with the incidence of taxation itself. If the cost is very heavy, then the tax may not be worth collecting at all. Here we have an established machinery and it would not be very difficult for us to collect the enhanced land revenue.

" Sir, Mr. Narayana Kurup has given notice of an amendment to the effect that the Government must see that the new tax is not passed over to the tenants. It is justly so. There will be a temptation on the part of assesses, whenever a new tax is imposed, to see that they escape it and that somebody else pays it. But I do not know how far it will be possible to implement Mr. Kurup's suggestion except perhaps in districts where there is some sort of tenancy legislation in force and where enhancement may not be possible. Otherwise, it will be difficult to check the landlords from passing on at least a part of the tax to the tenants. Also when there is scarcity of rice it will be passed on to the consumer also because every tax affecting a commodity is ultimately paid by the consumer and not by the person who is intended to pay it. I would, therefore, request the Government to examine whether it would not be possible by means of some amendment to see that the surcharge is paid by the landlords as far as possible and not by the tenants.

" Thank you, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, 9-30 a.m.
two simple reasons are given in support of the Bill in the Statement of Objects and Reasons, namely, that the bigger peasants should pay more and the exigencies of the State's finances demand

[Sri M. Narayana Kurup] [8th May 1954]

it. Of course, they are straight and simple reasons and the Government have not tried to camouflage their intentions. But when the Hon. Minister for Revenue goes further and claims that his measure is in the nature of agricultural income-tax, perhaps we may disagree. He also mentioned that this was a measure which came before the House on a previous occasion. Then there was severe criticism of the measure and opposition to it, not because of its principle but because of two main objections, namely, that the exemption limit provided by that measure was too low and that an agricultural income-tax would have been far more just and equitable. I must say that the first part of the objection that the exemption limit fixed was too low has been removed by this measure. But the second part of the objection still remains.

“ Sir, probably the inspiration for this surcharge came from the Subramaniam Committee report. But at the same time we are surprised to find that the conditions or the principles that ought to underlie such a surcharge Bill and which were recommended by the Subramaniam Committee report, have been ignored. Our objection to this Bill as a taxation measure is that it fails to conform to the acknowledged canons of taxation which are that the incidence of taxation must be equal and equitable; equal in the sense that those who have equal income must contribute equally and equitably in the sense that the incidence should fall according to the capacity of the people who are made to pay this tax. The surcharge Bill can satisfy this principle only if the revenue paid or that is liable to be paid by a particular individual is an indicia of his income and that the man mentioned in the patta is the real owner or the enjoyer of the income. I need not labour this point further. I will only quote a sentence from the Subramaniam Committee report. ‘ The land revenue shown in a patta is no indication of the income from the land and the name shown in the patta is no indication of the earner of that income ’. This means that the burden imposed by this Surcharge Bill on any individual is arbitrary and I will show with reference to facts how the incidence is unequal. First the incidence is unequal even with reference to districts because the burden of taxation has varied—I am not going to elaborate that point—according to the time of settlement on account of the price factor which has been elaborately mentioned in the Subramaniam Committee report. Various districts in the State were settled at various times and there was an increase of revenue in those districts. Therefore, it has been mentioned in the Subramaniam Committee report that the levy of surcharge must be made on an occasion for settling the inequality and they recommended that surcharge should be levied on what is called ‘ standardized assessment ’. In our State to-day in districts like South Kanara, Malabar, Tanjore and Madurai the incidence of revenue is the highest. People in those districts pay 19 annas as revenue for every 16 annas paid by other people in some other districts. Therefore, they have recommended that the present revenue in every district must be brought to a standardized level and then only surcharge levied on it. This recommendation of the Committee has been completely ignored in the

8th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

present Bill. The result will be that in some districts the people will be paying surcharge on 16 annas while in other districts they will be paying surcharge on the increased revenue of 19 annas. That is the inequality that is now resulting from the provisions of this Bill.

“ Then, Sir, another inequality which I wish to mention is this: Suppose there is a landowner paying Rs. 500 as assessment and receiving rent directly from the tenant, for instance a janmi in Malabar. Of course he must get say, Rs. 5,000 as income. There is another janmi paying Rs. 500 as assessment. He has demised his land to kanamdars and they are in possession. Of course, the dues payable by the kanamdars vary in different cases. At least they must be paying a quarter of the income to the janmi. I am putting it at a minimum. Now under this Bill the janmis who are big landlords receiving a quarter of the income need not pay anything and the man who receives the three-quarter of the income must be paying the entire surcharge. Of course, I am not placing this fact before the House to claim any exemption for the kanamdars but only for the purpose of showing the inequality of the incidence. In such cases it would have been proper to apportion the liability between the two. But as I said it is an impracticable proposition for the present. This argument is only for the purpose of showing the inequity of the incidence.

“ Then, Sir, the Hon. Minister mentioned certain special concessions shown to Malabar. These could have been avoided if it were an agricultural income-tax. It is our belief still that this would be only a temporary measure which should ultimately be replaced by an agricultural income-tax so that there may not be any inequality or inequity in the incidence of the tax. The exemption given with regard to Malabar, I think, must satisfy the legitimate aspirations of the landowners or the janmis. In fact it concedes all they want because even in the memorandum submitted by the janmis to the previous committee, they only mentioned that the revenue on lands which were outstanding in the possession of the kanamdars must be excluded for the purpose of the surcharge. That has now been conceded.

“ I wish only to mention a small point in this connection, Sir. This was touched upon by the hon. Member Mr. Anantha Pai also. We had elaborate discussion about the difficulties of small peasants, and a provision was inserted in the original Bill to help them. That was accepted by the Select Committee also. Due to some inadvertence, I think, it has been omitted in this Bill. Therefore I have given notice of an amendment to that effect which is very essential if it is the intention of the Government only to tax the bigger peasants and not the petty peasants or even the kudiViruppu-holders.

“ Then another fact which I wanted to mention is this: This Bill does not contain any provision in regard to joint families. Even in the case of income-tax a higher ceiling is fixed for joint families. There are families in Malabar which have 10, 50 or

[Sri M. Narayana Kurup] [8th May 1954]

even 100 members. To give them an exemption limit of only Rs. 250 is unjust. Of course I have not given notice of any amendment regarding this because I wish to bring the principle only to the notice of the Government and if they are convinced about the justness of raising the exemption limit in such cases, they can themselves act in the matter."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

9-40 a.m. * SRI S. VENKATRAMA AYYAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, as a representative of the delta district of Tanjore, I venture to support this measure, namely, the levy of a surcharge on land revenue, which is decidedly a great improvement on the Bill of 1952 where there was a provision to exempt only those pattadars who paid a land revenue of up to Rs. 50. With great difficulty we argued and tried to raise this limit to Rs. 100. The present Bill is decidedly a great improvement in the sense that the poorer sections, namely, the small pattadars who have to pay up to Rs. 500 as land revenue are exempt and it is only the richer classes, the big landholders, who are sought to be burdened with this taxation.

"As has already been adverted to, one or two strong grounds urged in the Statement of Objects and Reasons for the levy of this surcharge is that there should be a sort of social equality. The present social injuries, as it is, should be removed in the sense that there should be a psychological effect in the minds of the poorer section that the richer people are also sufficiently taxed and that they are not let off easily. Of course, this is the sort of complaint that is made nowadays, namely, that the richer section does not bear the brunt of taxation as much as the poorer section does. The other ground is that in view of the Budget deficit of about Rs. 50 lakhs odd, we should make up the deficit by raising some additional revenue by way of a surcharge on land revenue, the imposition of a betterment levy and so on. This kind of augmentation of revenue is not a great thing because after all, it may not fetch above 6 or 7 lakhs of rupees on the whole.

"But there are objections raised against such a levy by a certain section of the agriculturists. Whether they happen to be big landowners or small pattadars, we have to take into consideration the really honest objections put forward by a section of the people. They seem to think that the tax burden is already heavy and should not be increased any further as it may affect production adversely. This is one ground. They have also put forward another reason, namely, that the cost of cultivation is rather high and the income is not sufficiently commensurate with the cost. As things are to-day, prices have a tendency to fall and there is no steady price level. There is nobody to assure a steady price level in the interests of larger production and to create an incentive in the minds of the agriculturists, whether they be big or small, to increase production. The bigger landholders who own large estates have a tendency to divide their estates which naturally become smaller units and so much so there will be fragmentation of holdings. There will not also be large-scale production.

8th May 1954] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

These are some of the legitimate fears. Also, there is already a strong and persistent rumour that there is going to be some kind of a land reform with some sort of a ceiling on holdings and also the levy of an Agricultural Income Tax.

"These are the various arguments against the proposed levy of this surcharge on land revenue. But we must also look at the other side of the picture. Though the levy of this surcharge may not bring much revenue to make up the deficit in the Budget as referred to in the Statement of Objects and Reasons and in the Budget Memorandum presented by the Hon. the Minister for Finance, I would say that there will be a sort of psychological effect as I have already mentioned. We are also now having the National Five-Year Plan evolved by the Central Government where they have given top priority to agriculture by providing about 600 or 700 crores of rupees for irrigation and power projects and various other items. As I had occasion to read and as hon. Members also may know, the Union Finance Minister has insisted upon the States to provide sufficient funds by raising additional revenue and so prepare their Budget estimates as to see that the schemes set forth in the National Plan are completed to the benefit of all sections of people in the Indian Union and especially so in our agricultural State of Madras. So far as our State is concerned we are already having a deficit in our Budget. To increase our production we have to keep up to the targets as fixed in the National Plan. To implement the National Plan and to provide sufficient funds, the levy of this surcharge will form a basis on which we can show to the Central Government that we are making *bona fide* attempts to provide sufficient funds as far as it lies in our power.

"As it is, we will not be able to reach the target laid down in the National Plan nor will we be able to fulfil all the measures beneficial to the State as a whole within the estimated amount of about Rs. 22 crores to be spent this year and Rs. 25 crores to be spent during the year 1955-56. We have to provide sufficient funds this year. When we take this aspect of the matter into consideration, it is quite essential that we should have some additional revenue and this surcharge on land revenue is one such. It also does not affect the poorer sections but affects only people who own more than 50 acres of wet land. Taking Tanjore district, for instance, the average revenue per acre of land works out at Rs. 10 per acre. At this rate about 50 acres of land in a man's possession will not be subject to this taxation. Only persons owning more than 50 acres will come under the purview of this measure.

"More than all this, as I have already said, I view this levy of a surcharge from the psychological stand-point. A sort of social inequality is there and the interest of the poorer section has to be safeguarded in a sense by levying this surcharge only on the richer section. Of course, there may be only a very few people who come under this limit.

"While on this question of the levy of a surcharge on land revenue, I wish to invite the kind attention of the Government

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [8th May 1954]

to one other matter. Water-cess should not be taken into consideration in the levy of this surcharge. Land revenue is something entirely different from water-cess. The water-cess is purely a return for services rendered, namely, the provision of an assured supply of water for the dry areas. On the Cauvery-Mettur Project area where water-cess is levied, it comes to about Rs. 10 per acre. Now, I would respectfully submit that in the old delta area of Tanjore, the assessment is about Rs. 10 per acre. Adding this to the average water-cess of Rs. 10 levied in the Cauvery-Mettur Project area the average revenue per acre comes to about Rs. 20. Therefore even persons owning only 25 acres of land will be affected. On a rough basis persons who have got to pay Rs. 10 per acre as land revenue and another Rs. 10 as water cess will be liable to pay this surcharge if they own more than 25 acres of such land. This is unjust and illegal and I only want to show to the Government that this measure will give rise to a number of writ petitions just as the Government have had to face in connexion with assessment of land revenue of the lands taken over under the Estates Abolition Act. We have already had the sad experience of the High Court judgment going against the Government in that there should be no discrimination in the levy of land revenue assessment on private land as compared with ryotwari land in the ryotwari villages. I cited the instance of the Cauvery-Mettur Project area in the Tanjore district. I may mention that I had an occasion to read a paper on this subject which was submitted to the Hon. the Minister for Land Revenue by the ryots of certain villages in the Tirunelveli district. In that district on account of the supply of water from the Tambraparni Project the water-cess appears to be as high as Rs. 18 per acre and along with the land revenue of Rs. 12 per acre the total comes to about Rs. 30 per acre. In any event, water-cess is a separate thing. It should not be included along with land revenue for the purpose of levy of this surcharge under this Bill. In the Bill, 'land revenue' has been defined as 'public revenue due on land and includes water-cess payable to the Government for water supplied or used for the irrigation of land, but does not include any other cess'. To include water-cess along with land revenue will be unjust and it will affect even small pattadars in the Cauvery-Mettur Project area or for the matter of that in any area where water-cess is levied.

"Sir, I only wish to submit that this Bill seems to be the fore-runner of the future land reforms, for which we have been agitating, about ceilings on the holding of land and so on. I am sure that the next step in this direction will be a comprehensive land reform in the regime of the present Hon. the Chief Minister. With these words, I conclude my speech."

9-50
a.m.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வருமான (சர்சார்ஜ்) மசோதாவானது ஏதோ சிறிய பரப்பு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் வரி விதிதாசாரத்தில் பெரும் வித்தியாசம் இருப்பதாகவும், அந்தக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவிலுள்ள

[8th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

எல்லா செக்ஷன்களையும் படித்துப் பார்த்தால் சர்க்காரானது நிலப் பிரபுக்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு தேடுவதற்காக எடுத்திருக்கும் முயற்சியில் பாதி அல்லது கால் அளவு கூட ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த மசோதாவை நன்கு படித்துப் பார்த்தால் ஏதோ 500 ரூபாய் வாய்தா செலுத்துகிறவர்களுக்கும் அதற்குக் கீழ் வாய்தா செலுத்துகிறவர்களுக்கும் மட்டும் தான் விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்களும் மற்றும் சில அங்கத் தினர்களும் பேசும்போது மற்றவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் சொன்னார்கள். ஆனால், அது மாதிரி இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

"இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஒரு ஜில்லாவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 500 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தினால் அவர்களுக்கு மட்டும்தான் சர்சார்ஜ் போடப்படும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ஜில்லாவிலுள்ள நிலங்கள் மட்டுமல்ல, இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலங்களுக்கும் செலுத்தக்கூடிய நில வரியின்மேல் சர்சார்ஜ் போடப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"ஆனால், மூன்றாவது ஷரத்தை இப்பொழுது இருக்கிறபடி வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், ஒரு ஜில்லாவில் ஒருவருக்கு 400 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களும், அதேமாதிரி மற்ற பத்து ஜில்லாக்களில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 450 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களும் இருந்தால், பத்து ஜில்லாக்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு அவர் நாலாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் நில வரி செலுத்துவார். ஆனால், சர்சார்ஜ் அவருக்கு விதிக்கப்படமாட்டாது, இந்த மசோதாவின் பிரகாரம்.

"நாலாயிரம் ரூபாய் வாய்தா கட்டக்கூடிய ஒருவருடைய நிலங்களின் பெறுமானம் சாதாரணமாக மதிப்பிட்டுப் பார்த்தாலுங்கூட, கிட்டத்தட்ட எட்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும். அதாவது, நஞ்சை நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, புஞ்சை நிலங்களாக இருந்தாலும், சரி, மாணாவாரிப் புஞ்சை நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, கிணற்றின் உதவியைக் கொண்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, எட்டு லட்ச ரூபாய்க்குக் குறையாமல் மதிப்புள்ள நிலங்களாக இருக்கவேண்டும் நாலாயிரம் ரூபாய் நில வரி செலுத்தினால். அதேமாதிரி இன்னும் சில குறைபாடுகளும் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன.

"நாலாவது பேர்களுக்கு கூட்டுப் பட்டா இருந்து—ரூ. 10 அல்லது ரூ. 20, அதற்கு கீழ்த் செலுத்துவதாக இருந்தால்—அதில் ஒருவர் வேறு இடங்களில் ரூ. 600-க்கு மேல் வாய்தா செலுத்தக்கூடிய நிலங்களை வைத்திருந்தால், கூட்டுப் பட்டாவில் இருக்கிற நான்கு பேர்களையும் இந்த சர்சார்ஜ் உட்படுத்துகிறது. மூன்றாவது ஷரத்தில் முதல் உதாரணத்தில் ஏ, பி, லி, டி ஆகிய நான்கு பேர்கள் கூட்டுப் பட்டாவில் வாய்தா செலுத்தினால், 'ஏ'க்கு ரூ. 600 வாய்தா செலுத்தக்கூடிய வேறு நிலங்கள் இருந்தால், 'ஏ'ம் மற்றவர்களும் இந்த சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். இது அவசியம் திருத்தப்படவேண்டும்.

"நாலாவது, ஐந்தாவது உதாரணங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அவைகள் விசித்திரமான முறையில் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

"நாலாவது உதாரணத்தின்படி, திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள ஒருவருக்கு ரூ. 504 வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களும், தஞ்சை ஜில்லாவில் ரூ. 50 வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களும் இருந்தால், ரூ. 554 வரி செலுத்தக் கூடிய நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது.

"ஆனால், ஐந்தாவது, உதாரணம் என்ன சொல்லுகிறதென்றால், திருச்சி ஜில்லாவில் ஒருவருக்கு ரூ. 490 வரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலங்களும், தஞ்சை ஜில்லாவில் ரூ. 490 வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களும் இருந்து, ஆக மொத்தம் ரூ. 980 வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்கள் ஒருவருக்கு இருந்தபோதிலும், அவர் இந்த சர்சார்ஜ் விதிப்புக்கு உட்பட்டவர் அல்ல என்று சொல்லுகிறது.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [8th May 1954]

“இதுமாதிரியான முரண்பாடுகள் **anomalies** இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கின்ற பெருவாரியான நிலப்பிரபுக்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் உண்மையாகவே சர்க்காருக்கு இருக்குமே யானால், ஒவ்வொரு நபருக்கும் ராஜ்யத்தின் பல இடங்களில் இருக்கிற நிலங்களின் மதிப்பு எவ்வளவு என்பதையும், அந்த நிலங்களுக்கு செலுத்தக்கூடிய தீர்வை எவ்வளவு என்பதையும் தெரிந்து, வரி செலுத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து பெருவாரியான வரியை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வரி கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவர்களிடமிருந்து வரியைக் குறைந்த அளவு வாங்கவேண்டும் அல்லது வரி தள்ளுபடி செய்யப்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் மசோதா கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பதும், ஏதோ சிலருக்கு **exemption** அளிக்கவேண்டும், குறிப்பிட்ட சிலரை இந்த சர்சார்ஜ் பாதிக்கக்கூடாது என்பதற்குப் பெரு முயற்சி செய்து இந்த மசோதா **draft** செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

“எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, தண்ணீர்த் தீர்வையையும் நிலவரியோடு சேர்த்து, அதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு சர்சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு நீர்ப்பாசன வசதி வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களுடைய நிலம் நன்கு பண்படுத்தப்பட்டு, அதிகமான வரும்படி கிடைக்க அனுசூலமாக இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே, தண்ணீர்த் தீர்வையையும் நிலவரியோடு சேர்த்து, அதன்படிதான் சர்சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். தண்ணீர் வசதியினால் நிலத்திலிருந்து அதிகமான வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய செளகரியம் ஏற்படுவதினால், தண்ணீர் தீர்வையையும் நிலவரியோடு சேர்த்துக் காமலிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட விதிலைக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. தண்ணீர் தீர்வையையும் சேர்த்துத் தான் சர்சார்ஜ் நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த வரி விதிப்பினால் மக்கள் பிரமாதமாக கஷ்டப்பட்டு விடுவார்கள் என்ற முறையில் சில பத்திரிகைகள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கின்றன என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அந்தப் பத்திரிகைகள் சொல்வது பொய்ப் பிரசாரத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

“திருச்சி ஜில்லாவில் டெல்டாப் பிரதேசங்கள் என்றும், டெல்டா இல்லாத பிரதேசங்கள் என்றும் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. டெல்டா அல்லாத பிரதேசங்களில் ஒருவருக்கு 35 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் இருந்தால், அவைகள் சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ளதாக இருக்கும். சாதாரணமாக, ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் ரூ. 7 வரையில் நிலத் தீர்வை செலுத்தவதாக இருந்தாலும், சுமார் ரூ. 250 செலுத்த வேண்டியிருக்கும் ஆகவே, ரூ. 500 நிலத்தீர்வை ஒரு நபர் செலுத்த கிரூர் என்று சொன்னால், இரண்டு லட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலங்கள் அவருக்கு இருக்கின்றன என்று அர்த்தம். ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த பட்சம் எந்தவிதமான செலவும் இல்லாமல், நிகர வரும்படி சுமார் 14 கலம் நெல் கிடைக்கும். திருச்சி ஜில்லாவில் 48 பட்டணம் படி கொண்ட ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை ரூ. 15 என்று வைத்துக்கொண்டால், ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 210 வரையில் நிகர வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலத்திலிருந்து ரூ. 500 நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய நிலத்திலிருந்து வருஷமொன்றுக்கு 14 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் நிகர வருமானம் கிடைக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 13½ ஆயிரம் ரூபாய் நிகர வருமானம் வருகிறதென்று வைத்துக்கொண்டாலும், அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்குக் கட்டவேண்டிய நிலத் தீர்வை ரூ. 500-க்குக் கொஞ்சம் குறைவாக இருந்துவிட்டாலும்கூட இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டியதில்லை என்று ஏற்படுகிறது.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] 8th May 1954

“ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகப்படியாக சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியது ரூ. 32½ தான். பதினான்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரும்படி வருகிற ஒருவர் வருஷமொன்றுக்கு ரூ. 32½ தான் அதிகமாக சர்சார்ஜ் செல்லத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், இதை ஒரு பெரிய பளு என்று சொல்லமுடியுமா? அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மீது அதிகமாக வரி போடுகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதெல்லாம் வெறும் கூற்றே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, இந்த மசோதாவின் எல்லா ஷரத்துக்களையும் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து, இதுமாதிரியான அசம்பாவிதமான அம்சங்களையெல்லாம் நீக்கி, உண்மையாகவே வரி செலுத்தச் சக்தி உடையவர்கள் வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதபடி இந்த மசோதா வானது திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒரு பொதுக் குடும்பத்தில் எட்டு அல்லது பத்து பேர்கள் இருந்து, அவர்களுடைய நிலங்கள் ஒரே பட்டாவாக இருந்து, அவர்கள் ரூ. 600 நிலவரி செலுத்துவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது.

“ஆனால், தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர் ரூ. 450 நிலவரி செலுத்தினாலும் அவர் சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

“பத்துப் பேர்கள் ஒரே குடும்பமாக இருந்து ரூ. 600 நிலவரி செலுத்தும் போது, தனிப்பட்ட நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 60 விகிதாசாரம் வருகிறது. அந்த ரூ. 60 க்கு ஒவ்வொருவரும் சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் ரூ. 450 வரையில் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய தனிப்பட்ட ஒருவர் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டியதில்லை என்று இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது.

“இந்த மாதிரியான முரண்பாடுகள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம் அல்ல. இவைகளையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, வரியைச் சரியானபடி செலுத்தக்கூடியவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த மசோதாவில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள நிலத்தின் மதிப்பைப்பற்றியும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப்பற்றியும், அந்த நிலங்களின் மீது செலுத்தக்கூடிய வரி விஷயங்களைப்பற்றியும் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலுள்ள எல்லா நிலத்திலிருந்தும் ஏறக்குறைய அதே வருமானம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். வரி செலுத்தக்கூடிய விஷயமும், நிலத்தின் மதிப்பும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். யுத்த காலத்திற்குப் பிறகும், யுத்தத்திற்கு முந்தியும் இருந்த புள்ளி விவரத்தை வைத்துப்பார்த்தால் தெரியும். நஷ்டத்திற்கு ஒருவரும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். நிலத்திலிருந்து வரும்படி கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் நிலத்தை திருப்பதினால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் நிலத்தை **relinquish** செய்துவிட்டிருப்பார்கள். அதாவது சர்க்காரிடம் நிலத்தை ஒப்படைத்துவிட்டிருப்பார்கள். ஒரு பைசாகூட சர்க்காருக்கு வரி செலுத்த மாட்டார்கள். இந்த விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, ஷரத்துக்களையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஆகவே, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த யோசனையைச் சொல்லுகின்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் விடுத்து, ரூ. 500-க்குக் குறைவாக நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ரூ. 200 நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும்.

“ரூ. 50 ஆயிரம், ரூ. 60 ஆயிரம் மதிப்புள்ள நிலங்களிலிருந்து வரும்படி அடைகிறவர்கள் வருஷத்திற்கு ரூ. 30 முதல் ரூ. 50 வரையில்

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [8th May 1954]

அதிகப்படியாக சர்சார்ஜ் கொடுக்கும்படி சொல்வதானது பளுவாக இருக்க முடியாது. அதனால் அவர்கள் நஷ்டப்பட்டுவிட்டமாட்டார்கள் என்று தெரி வித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை மீண்டும் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து, திருத்தியமைத்து, சரியானமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, it is not at all desirable at this juncture to think of levying a surcharge on land revenue when we, as Congressmen, have been systematically opposing the periodical resettlements during the time of Britishers. Now we have before us a proposal to levy a surcharge on land revenue. As I have said on a previous occasion, this is but a thin end of the wedge and Government may go on increasing it year after year when once this Bill is passed. If we go on increasing the land tax, I am sure the agriculturists will be hard hit especially at a time when the cultivation costs have gone up without corresponding increase in the income. The production also, I am sure, will go down. Secondly, the Five-Year Plan envisaged by the Government of India also will not be pushed through as expeditiously as we expect. The big pattadars also will not be able to have large scale cultivation and consequently production will go down. My friend Mr. Ananta Pai was telling us that the agriculture industry was better than any other industry. I do not know how he came to that conclusion. I am sure the practical cultivator will say that agriculture has become very unproductive in these days. Take for instance my district of Chingleput. We have been having continuous failure of monsoon all these years and especially this year, when we had some rains and when we thought of pushing through vigorous cultivation, there was the insect pest, with the result that almost all the agriculturists including big pattadars have been put to very heavy losses. ‘The Mail’ in its valuable article, dated the 5th instant has contributed a paragraph on this proposed surcharge on land revenue. It says—

'Taking for example wet and fertile areas, where the land revenue amounts to Rs. 20 or more per acre, a farm of 25 acres will be subject to the new surcharge. Usually such land represents a capital investment of Rs. 6,000 per acre, but the income from the holding, after paying the cost of cultivation, and the land revenue, is usually Rs. 100 or less an acre in the whole year a return of less than two per cent. In such cases the new charge will mean a permanent deficit in the landholder's budget.'

I entirely agree with the above observation. My Friend Mr. Manali Kandasami who comes from Tanjore district, was saying that the big pattadars in Coimbatore district were getting at the rate of Rs. 200 per acre. (An hon. Member : 'Rs. 300 per acre.') All right I do not entirely agree with that statement. I happened to visit Coimbatore on many occasions. These Mirasdars are getting such rates only from garden lands. But it should be noted, in this connexion, that they have expended Rs. 10,000 to Rs. 15,000 by way of sinking wells and other improvements on their lands. The return they get hardly works out to Rs. 120 per acre. This does not even come up to the moderate interest of even 6 per cent on the capital outlay. That is the position in Coimbatore district.

8th May 1954] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

" I should like to mention, in this connexion, that this Bill in fact envisages the splitting up of joint family holdings. Let me quote in this connexion what 'The Hindu' editorial on this subject, dated the 6th instant, says. It says—

'The Bill must act as a powerful incentive to the breaking up of joint family holdings and the consequent multiplication of uneconomic holdings. The Government who are constantly preaching against this, must see how inconsistent, the likely effects of this Bill must be with the drift of their teaching.'

I agree with what 'The Hindu' says.

“Instead of the surcharge on land revenue, we can safely think of agricultural income tax. When small shopkeepers are in a position to render accounts to the officers of the Commercial Taxes Department and Income-tax Department, why should we think that the cultivator alone would not be in a position to maintain correct accounts. Therefore, I am of opinion that agricultural income tax can very well be thought of instead of this surcharge on land revenue. In fact, the Secretary to the Indian National Congress while submitting a memorandum to the Taxation Enquiry Commission has advocated the levy of agricultural income tax.

“ I think both the Central and the State Governments are seriously contemplating upon introducing far-reaching land reforms.. When that is the case, we have now before us this Bill seeking to levy a surcharge on land revenue. I do not know how much revenue this surcharge on land revenue will bring. That is also a point to be seriously considered. Therefore, I submit that the present Bill should be deferred till the whole question of land reform is taken up and seriously considered by a responsible Select Committee. With these words I resume my seat.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഇതേ നിയമം മുൻപേ
പ്രാവശ്യം ഈ സഭയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. സഭയെ ഒരു സെലക്ട്
കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും ആ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഹരജന
മായി ആലോചന നടത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊരു സർച്ചയ്ക്ക് പുറത്തു
നിന്നുപകരം അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സ് ഏല്പിക്കുകയാണ് അഭിപ്രായത്തിന്റെ
അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സിനു പകരമായി ഈ സർച്ചയ്ക്കിനെ കണക്കാക്കാൻ പാടി
ല്ലെന്നും ഈ അസംബിയിൽ എത്രയോ പ്രാവശ്യം പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും
അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഈ സർച്ചയ്ക്ക് തന്നെ ഏല്പിക്കാൻ
രീതിമാനിച്ചതിനെ ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ്
• അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സ് പുനഃനിശ്ചയിക്കുക എന്നാണെന്നിരിക്കെ ചോദിക്കാനു
ള്ളത്.”

“ഇന്നുള്ള നികുതിസമ്പ്രദായത്തെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആഭയകരമായ ക്രമീകരണവും ആഭയവില്ലാത്ത ക്രമീകരണങ്ങളും നികുതി ജോഷ്ഠിപരമായതാണെന്നു കാണാൻ സാധിക്കും. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുകയാണെങ്കിൽ, ഡ്രൈ, ലാൻറിനായാലും ശരി, വെററ് ലാൻറിനായാലും ശരി, ഗാഡൻ ലാൻറിനായാലും ശരി ആഭയമുള്ളതിന്നു കറപ്പും ആഭയമില്ലാത്തതിന്നു കൂടുതലും ആണ് നികുതി വിലക്കുവരുന്നത് നികുതി പ്രയാസം കാണാം. ആ വ്യത്യാസത്തെ നിവർത്തിക്കുവാൻ തന്നെ സർപ്പ്ലസ് ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നുള്ള അസമത്വം ഒന്നുകൂടി വലുതിപ്പിക്കുകയാണെന്നു സ്പെക്ട്രം.

[Sri C. H. Kanaran]

[8th May 1954

“എന്നുമാത്രമല്ല, ആഭായമാണ്” നികുതിയുടെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടതെന്ന തത്വത്തെ ആകും നിഷേധിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആഭായനികുതി ചുമത്തുമ്പോൾ തുകയിടാക്കുക കണക്കുവെക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അതു കേ. വകവെച്ചു കൊടുക്കാം. പക്ഷെ കണക്കുവെക്കുന്ന ഒരു ശീലം. തുകിക്കാരെങ്ങാനേകേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. തുകിചെലവിടാനാക്കിപ്പോൾ ഓരോരുത്തരേക്കിപ്പോൾ ലാഭനഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചും തുകിപ്പാരമ്പര്യത്തെ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സന്ദർഭം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകും. അതു കൊണ്ട് അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സാണ് ഏതുകൊണ്ടും അർത്ഥജനിയായിട്ടുള്ളത്. അതിനു പകരമായിട്ടു ഇരു സർക്കാരിന്റെ കണക്കാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സിനു പകരം രാഷ്ട്രകലികമായ ഒരു നടപടിയായിട്ടും ഇതിനെ കണക്കാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇരു നികുതിസമ്പ്രദായത്തെ പാടെ ഉപേക്ഷിച്ചു അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സ് ഏറ്റെടുത്തുനീക്കിയുള്ള നടപടികൾ അടിയന്തിരമായി എടുക്കണമെന്നാണ് ഏനിക്കു ഗവണ്മെന്റുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യം.

“എന്നാൽ ഈ സർവ്വതും ഏല്പാടിനെ പൊതുവിൽ ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനും ഒരു കാരണമുണ്ട്. കൂടുതൽ ധനികന്മാരായ കുറേക്കൾക്കു നികുതികെട്ടുന്ന ഒരു ഏല്പാടാണിത്. അവർ കൊടുകാറുള്ള കച്ചവുണ്ട്. ഞാനുകൊണ്ട് ആ തലവന്റെ സാമ്പത്തികദൃഷ്ടാന്തം ഞങ്ങൾ ഈ ബില്ലിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

“ഇതു മലബാറിനെ എപ്പിനെ ബാധിക്കുമെന്നു സൈക്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ തന്നെ വല അഭിപ്രായങ്ങളു വന്നിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ കുടിയാന്മാരും ജന്മിമാരും തമ്മിലുള്ള കരാറുകൾ എഴുതുന്ന പരിശോധിച്ചാൽ വലിച്ചു നികുതി എപ്പോഴും കുടിയാന്റെ ചുമലിലാണ് വീഴുന്നതെന്നു കാണാൻ സാധിക്കും. കരാറുപ്രകാരമുള്ള വരും പാട്ടം മറ്ററി മൗലുക്കുപ്പാട്ടത്തന്നെയോടൊന്നിച്ച് ഒരു വ്യവസ്ഥ. സ്വീകരിക്കാത്തതിടത്തോളം കാലം വലിച്ചു നികുതി എപ്പോഴും കുടിയാന്റെ തലയ്ക്കുതന്നെയാണ് വീഴുന്നത്. ഈ നികുതി കുടിയാനെ ബാധിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ പട്ടയ സൈക്സ് കമ്മിറ്റി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. പക്ഷെ ആ ബില്ലിന് പിന്നെ ഈ അനുബന്ധി മുമ്പാകെ വന്നിട്ടില്ല. നിരവധിയിരിക്കുന്ന കരാറുകളനുസരിച്ചു നികുതി വലുതാക്കി കുടിയാന്റെ തലയ്ക്കു വെച്ചുകൊടുത്തുള്ള സാമ്പത്തികശക്തികളെപ്പറ്റി. അതിലുപാദാനുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ആവശ്യമാണ്.”

“മറ്റൊന്നു പറയാനുണ്ട്. കടിയായു നി.ചമരത്തെ ഏതുനോക്കിയാലും ചെലു
 ലാൻറിനും പുനക്രൂക്കിസ്ഥലത്തേനും നികരിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാൽ വരും
 പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. നികരിയുടെ രണ്ടരിട്ടി മുന്നിരട്ടി എന്നിങ്ങനെയാണ് വാരം
 പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു നികരിവലുത കടിയോനെ സാരമായി
 ബാധിക്കുമെന്നുള്ള തക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്ഥിതി ഇതാണെന്നു
 എന്നു എന്നിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു തീർച്ച
 പ്പെട്ട കാര്യമാണ്. ആ നിലയ്ക്കു നോക്കുമ്പോൾ ധനികന്മാർക്കു നികരികെട്ടുന്നതിന്നു
 പകരം സാധുക്കളായ കടിയന്മാരെ ഞ്ഞെക്കുന്ന ഒരു നികരി ചുറ്റുപാടിയിട്ടെന്നു പറ
 യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ മടയുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഈ ബില്ലിൽ ചേർക്കേണ്ട
 രായിട്ടുണ്ട്.

“അതുപോലെതന്നെ ജോയിൻറ് പട്ട നിലവിലുള്ള കടംബങ്ങളുടെ കാര്യവും മലബാറിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ പ്രശ്നം നിലവിലുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. പട്ട കൂടായിക്കിട്ടപ്പറഞ്ഞുകിട്ടാ വസ്തുക്കളുടെ അനുഭവം ഭാഗിച്ചുപോയിട്ടുള്ള അനേകം അവാകുക്കളുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേക്കും ജോയിൻറ് പട്ടയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സർച്ചാജ്ജ് ചുരുങ്ങുന്നതു ന്യായീകരിക്കാതെ നല്ല. ജോയിൻറ് പട്ട നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ഭാഗിച്ചുപോയിട്ടുള്ള കടംബങ്ങളിൽ ചാനോ ഭാരക്കാക്കും ഉള്ളതു എത്രയാണെന്നു നോക്കി അതിനുമേലും നികുതി ചുമത്തണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അവസരത്തിൽ കൂടുതലൊന്നും പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.”

10-16 **SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—**" Mr. Deputy
a.m. Speaker, Sir, I oppose this measure as it imposes an additional
burden on agriculturists and as its introduction at this moment is
inopportune. I say that it imposes an additional burden on agri-
culturists at this stage because there is a steep fall in the price

8th May 1954]. [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

of paddy and there is no reduction in the cost of cultivation commensurate with the fall in the price of agricultural produce. The measure is inopportune now because the Planning Commission is trying to solve the land problem and agrarian reforms, and the fixing of a ceiling on landholdings are being proposed. Further, the Taxation Enquiry Commission is carrying on an investigation into the tax structure and we do not know what taxes they will allot to the States. Levy of agricultural income-tax also is being falked about. For these reasons, I say that the levy of this surcharge at this moment is inopportune. The size of an economic holding has got to be fixed. The levy of this surcharge will result in fragmentation of holdings which again will result in the creation of many uneconomic holdings. At this time we should encourage agriculturists to produce more and more, as we are trying to make the country self-sufficient in food. There is a general depression in the agricultural market. The margin of profit in agriculture at this time is not very much and the landlords will not be able to pay the surcharge easily. Even if they are able to pay, it will be unwise to take anything extra from them. I think it will be better if the Government leave some margin with the cultivator, so that he may plough it back into the land, take to intensive cultivation and produce more food. Further, in judging the capacity of agriculturists to pay more taxes, we should take into account the net income from agriculture and not the gross income. In these uncertain times, it is unwise to levy a surcharge on landholders whose land revenue assessment exceeds 500 rupees. I do not think that the revenue that the Government may derive from the levy of this surcharge will be commensurate with the trouble and expenditure involved in its collection and the worry and annoyance caused to the people.

“ The surcharge is proposed to be levied on water rate also. Already the existing water rate in some places is considered to be very high. With the addition of this surcharge, a landholder will have to pay twice the amount of the present land tax or at least fifty per cent more, irrespective of the fact whether he is having a margin of profit or not. In these circumstances, it will be more equitable to levy agricultural income-tax, as under it the assesses will have to pay tax on the actual net income, whether it be 3,000 or 4,000 or even 5,000 rupees.

“ I object to this tax, as its levy at this moment is inopportune
• and I am glad that this view is supported even by the Members on
the Government side.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, we on this side of the House oppose this Bill as a matter of policy. As a matter of fact, we are opposed to the levy of any fresh taxation now as we feel that our people have been overburdened with taxes. It is my impression that the Land Revenue (Surcharge) Bill which has been placed before us is ill-conceived, defective, unjust and opposed to public policy. The common man expected from the Congress Government that the large landholdings would be parcelled

[Sri S. Deivasigamany] [8th May 1954]

out into small units and that he would be given an opportunity to become a small landholder and also to earn his livelihood. It was said during the election campaign that our land would flow with milk and honey. But what is it that we find? We find that the common man is still without any land in spite of the promise given by the Congress that the landless poor would be given lands free. We find that the condition of the poor man has not yet been improved at all. What we expected was large scale land reform and not a Bill of this kind. What does it matter whether a man pays Rs. 50 or Rs. 500 as land revenue if the extent of the holding remains the same. Our Prime Minister has come out with a statement that in India there must be large-scale land reforms. Sir, large landholdings must be parcelled out into small units and they must be made available to the common man. I can understand the Government coming forward to levy a sort of income-tax on the income from the holding and not a surcharge on land revenue, especially when the income from the land depends on uncertain factors and is likely to fluctuate due to failure of monsoons, premature death of cattle, failure of crops and destruction of crops by pests and insects. In these circumstances, I should think that, even though the Government may come forward with, what is called, a sliding scale of taxation, it is not going to be of any avail.

"It has been said by the Hon. the Finance Minister that the income that is expected from this surcharge on land revenue is a very negligible sum. But we must look at the reaction that this Bill will produce. It will only perpetuate the old system of rich landlords having large extents of land and the poor tillers of the soil having no lands and always being servile to the rich landlords. I, therefore, submit that in view of the statement made by the Prime Minister of India and also in view of the general feeling among the public, this Bill may be deferred and large-scale agrarian reforms may be introduced by the Government so that they may satisfy all sets of people and the public at large."

SRI N. GOPALA MENON :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that the Government are not having any extravagant hopes regarding the revenue yield out of this legislation. All that they think is that it would fetch a sum of Rs. 6 lakhs a year."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Rs. 7.7 lakhs per annum."

* SRI N. GOPALA MENON :—"Even that, I think, is not a very big sum, considering the total revenues of the State, and this is not going to be a temporary measure designed for the purpose of tiding over a financial difficulty during the year. It is going to be, more or less, a permanent measure on the statute-book, with this difference that in the years to come the scale will be sliding, the exemption limit will be going down and the rate of surcharge will be going up. Now, what is the object of this legislation? The object of this legislation is purely socialistic. Hitherto, we have been taxing the land. Now, the Government in the Statement of

8th May 1954] [Sri N. Gopala Menon]

Objects and Reasons attached to the Bill say that rate of assessment is not higher in the case of the richer classes than in the case of the smaller peasants and that, therefore, they want that the richer classes should be paying more. What I submit is that there must be some principle underlying legislation. If the object of this legislation is that the richer classes must be made to contribute more to the coffers of the Government, then this legislation will not achieve that. Moreover, this legislation will be wrong in principle. I shall now illustrate it, Sir. A person may own a land on which he is paying a revenue of, say, a thousand rupees. The land may also be encumbered either by his own act or by the act of his ancestors and he may have to pay a large amount by way of interest. Can we call him a rich man? Though he pays a thousand rupees as land revenue, he has got to pay probably three or four times that amount as interest to his creditors. To ignore his liabilities simply because he owns a land on which he pays taxes is wrong in principle, for when his liabilities are so huge, he ceases to be a rich man.

"Then, there are lands which are burdened with annuities and so on. A person writes a will, bequeaths a property to another and burdens that land by providing that the successor will have to pay hundreds or thousands of rupees out of the income from that land to his relations. Now, what happens? The man who owns a land, the man in whom the land vests, the man who has got to pay the revenue has got to shoulder the burden, but the benefit of the income from the land goes to the beneficiaries who are entitled to it. The idea underlying the Bill, as expressed in the Statement of Objects and Reasons, is that the richer classes should be made to pay more than the poorer classes. It is a good idea, no doubt. This is a socialistic legislation, as I said. The Government are, through this legislation, trying to march with the times by burdening the richer classes and pushing up the poorer classes. I agree, but when they have been hitherto taxing only the land and now when they want to tax a man who gets the income from the land, the only way in which they can, on principle, do it is to introduce an agricultural income-tax. This is not a new thing. I want here to quote one sentence of the great Gladstone who a hundred years ago, when he introduced his first Budget in Parliament, said—

"I conceive that it is unsound in principle to levy the revenue of the country in substance by a tax upon its property for I think the income is in the main the proper basis of taxation."

It is now accepted that the agricultural income must be taxed. Hitherto, the Government have been taxing the land. Now, they want to levy a tax on the person. When they do so, they have to see what his liability and net income are.

"What is the net income? It is said that the agriculturists are very innocent and are not well-versed in the art of keeping accounts. All these are trifling matters and have no substance. Because, even a poor betel-shopwallah is asked to keep accounts as per the Shop Assistants' Act and the General Sales Tax Act. Such people are also worried by the sales tax officials and are asked to produce this account and that account. As far as the agriculturists are concerned, their income is periodical and the expenses which they incur are

[Sri N. Gopala Menon] [8th May 1954]

also periodical. It is easy for them to keep accounts if only the Government adopt a rational system of levying a tax on agricultural income. I am opposed to the principle behind the present measure. If the Government are able to get a good income, say 50 lakhs of rupees, they will be in a position to give some substantial help and assistance to the people and they can be proud of this. Even then, I would say that they should have it as a temporary measure and not as a permanent measure on the statute-book. It is wrong in principle to do it. There are many difficulties which the people of this State are experiencing. Especially in the West Coast we do not have good roads and goods bridges. If the Government spend the money that they get from the levy from each district in that district itself, it will be something. The people will then know that the money that they have paid to the Government is only used for their benefit in the district and they will feel glad about it.

"It would be better for the Government, if they so desire, to appoint a Committee to go into the question of levying an agricultural income-tax. I think even a Committee is not necessary. Because, in so many other States in India and for the matter of that even in the neighbouring State of Travancore-Cochin, they have an agricultural income-tax. It is very easy to introduce such a measure in this State also, instead of introducing the present measure that is before the House. To say that the object of this legislation is to tax the person but in reality to tax the land, as is sought to be done in the present instance is not good in principle. There is no basis for doing this and it is also wrong to do it. If the Government really want to tax the person, they must go the whole hog and introduce agricultural income-tax. It would really be a very good source of income. Let the Government not do things in the manner in which they are doing which cannot be supported on any principle."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Deputy Speaker, I generally agree with the measure that is brought before this House for discussion, but at the same time I am very much disappointed with the provisions contained in this Bill. In my view, this measure only touches the fringe of the problem and not the problem as a whole. We know agriculture is the very culture of our country and it is the stable industry from which the bulk of the population realize their income. If the Government had come forward with measures like the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, the Zamindari Abolition Act and such other measures, what was the basis for bringing forward such measures? The basis was that there was lot of agrarian unrest in the State and the income derived from agriculture was being amassed by a favoured few whereas the people who contributed to the realization of such huge incomes and who have toiled on the land under very great difficulties were denied their due share in the income. While the people who simply owned the lands got a large slice of the income derived from the land, the poor peasants who really worked very hard on the land and who were responsible for the owners' getting this large income were not given their proper share. I am sure this was the reason that compelled our Government to bring forward such good measures. Such being

[Sri K. Vinayakam] [8th May 1954]

the case, why should the Government come forward with a niggardly Bill like this which only makes the people outside believe that the Government are progressive in outlook. As a matter of fact, this Bill cannot solve the real problem; it only touches the problem. On the other hand, the Government must make bold to bring measures that will radically change the agricultural structure of our State. They must fix the maximum holding and must get as much as possible from the agricultural income, and should not be satisfied with levying a surcharge on land revenue as they wish to do under the present measure that is before the House. It is no use bringing in a measure to cover the deficit in budget. I think this State is faced with a deficit of Rs. 40 to 50 lakhs. To make up this deficit the Hon. the Minister in charge of Land Revenue has come forward with a proposal which will bring in only Rs. 7.7 lakhs. This can only be termed as a 'lip-sympathy measure', which neither affects the landlord nor goes to the succour of the poor cultivator. I shall now quote an example to clarify my views much better. Sir, imagine a person suffering from an acute disease like leprosy, and his whole body being contaminated with this deadly disease. To cure such a kind of deadly disease, radical treatment is necessary. Instead of undergoing a radical treatment, if he tries to cure the disease by applying certain palliatives, i.e., applying tincture of iodine or some plaster to certain parts of his body wherefrom blood or pus may ooze out, it will not at all cure his disease completely. A deadly disease requires a radical treatment. Temporary palliatives cannot cure deadly diseases. Similarly, our Government cannot solve the problem without bringing forward a radical measure. But, as they have now come forward with this half-hearted measure, it will only give the casual reader an impression that the Government are very progressive. The Government are not as progressive as they ought to be. They only try to get a very small slice from the huge income which the landlords derive. I can quote a few instances from the experience that I have gained in the Chingleput district. In that district, the zamindari system is supposed to have been abolished. But, I am sorry to observe that the Zamindari Abolition Act is only on the Statute Book. In actual practice, the zamindar continues to have control over his tenants though the lands are now with the Government. He retains control over the tenants in the sense that even now in some parts of Chingleput district, a tenant is asked to give what is known as 'Aminji kooli'. That is, the tenant is asked to do free service and the manure collected at the backyard of the tenant is taken away by the landlords. There are certain other anomalies which are still in existence in that district. There are people who are known as 'Ekaboga mirasdar', i.e., those who have both the *melwaram* and *kudiwaram* rights. No rights are vested with the tenants. I know instances where such mirasdars own lands to the extent of 400 to 500 acres and who get 10 kalams per acre as waram from the tenants. This waram may be 6 or 8 kalams also. It depends on the fertility of the land concerned. Previously one kalam used to be sold at Rs. 35. Now it is selling at Rs. 12. Even if the price is Rs. 10, the mirasdar will get an income of Rs. 100. In Vallipuram, Wazhuvathur and

[Sri K. Vinayakam] [8th May 1954]

other places, I know from personal experience that the tenants are paying these landlords Rs. 100, whereas the landlords in turn pay to the Government as kist only Rs. 10. Even to the protagonists of zamindars in my district, it will be clear that the landlord makes an income of not less than Rs. 100 but pays Rs. 10 only as kist to the Government. It is said that this Bill is intended to cover such kinds of landlords. To what extent these landlords are affected by this Bill is the question that we will have to examine now. I know in many cases such landlords are not paying a large amount to the Government. In the places which I have already mentioned, there are families of such mirasdars. One brother is supposed to be a *strothriamdar* and has got patta in his favour. It is the family as a whole that is considered as landlord. What is the amount of income they get and what is the amount of tax that they pay to the Government?

10-40
a.m.

"It is not more than ten per cent that they pay to the Government. Such people are not touched by this measure. I am staggered at the arguments put forward by the hon. Members Sri Ramaswami Mudaliar and Sri Raghava Mudaliar who are supposed to be progressive-minded people championing the cause of the poor. (Interruption by the hon. Member, Sri V. K. Ramaswami Mudaliar.)

Thank you. I can understand the idea behind such arguments if they advocate the abolition of landlordism. But they do not want that it should be disturbed under any circumstances.

"The Surcharge Bill which is now under discussion is supposed to affect only certain classes of people. I can quote one more case, namely, that of lands given for betel leaf cultivation. These landlords let their lands out for betel leaf cultivation. I have known instances—the receipts are in my possession—where landlords get not less than Rs. 500 or Rs. 1,000 per acre of land where betel vines are grown. From time immemorial, the tenants have been paying this rent and they have not raised even the slightest objection. For they know, if they raise any objection, there will be an immediate change in the cultivator and the landlord would give away the land to some other tenant. For fear of this transfer of lands, the tenants have been putting up with this kind of hardship.

"Sir, we have known that these landlords in villages possess pattas to the extent of 500 acres or so, and how do they get these lands in their possession?"

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. VINAYAKAM:—"One minute, Sir. Coming to the Bill under reference, this Bill contains anomalous provisions in the sense that persons owning lands in different districts and not paying above Rs. 500 as land tax in any one district are exempt from this surcharge. There are so many other anomalies and when the Bill is considered clause by clause, I will express my views on them."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—"கனம் உதவி சபாநாயக அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அதிக சொத்துடையவர்களிடத்திலே வரிவசூல் பண்ணி,

8th May 1954] [Sri S. Jayarama Reddiar]

எழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதை அதாவது பொதுஜன நன்மையே, சர்க்காரின் கொள்கையாக ஒப்புக்கொண்டாலும் எந்த முறையில் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்பதை கவனிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் வசூலித்தால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். இந்த பில்லைப் பார்க்கும்போது இந்த பில்லைத் தயாரித்தவர்கள் இதுபற்றி சிந்திக்கவே இல்லை என்பது தெரிகின்றது. நான் இது பற்றி பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த பில்லானது சென்ற நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பும், போன சட்டசபையிலும் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் தடைசி காலத்திலே கைவிடப்பட்டது. இப்போது மறுபடியும் இந்த பில் வந்திருக்கிறது. பாஸ் செய்யப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி பாஸ் செய்வதற்கு முன்பு சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த சர்சார்ஜ் முறையானது மிகவும் தப்பான ஒரு முறை. பணம் வேண்டுமென்பதற்காக நஷ்ட மடைகிறவர்களையும் கட்டாயப்படுத்தி வரி வசூலிக்க இம் மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்று நண்பர் கோபால் மேனன் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த முறையிலேதான் நானும் இது தப்பான முறை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதரவு கொடுக்கலாம்; கொடுத்தாலும்கூட இந்த முறையை சீக்கிரம் மாற்றி அமைத்து நல்ல முறையில் இன்கம்டாக்ஸ் வரி வசூலிப்பது போல் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். வருமானவரியானது லாபம் வரும் காலத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது; நஷ்டமேற்படுகின்ற காலத்தில் விதிவிலக்களிக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் இதுவும் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும். இப்போதுள்ள சட்டப் படி லாபம் அடைகின்ற காலத்திலும் வரி வசூலிக்கப்படும். வருவாயில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்ற காலத்திலும் வரி வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. மாடுகளுக்கு உணவு அதாவது விதை வாங்கவும் முடியாமல், நிலத்திற்கு உரம் வாங்குவதற்கும் முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமையாயிருந்தாலும் அப்படியிருக்கின்ற காலத்திலும் இந்த சர்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை நோக்கும்போது இது அனுபவ மில்லாத ஒருவரால்தான்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

"தஞ்சாவூருக்கு மேட்டூரிவிருந்து பாசனத்திற்கு தண்ணீர் வருகிறது. மழை பெய்தாலும், பெய்யாவிட்டாலும் அந்த ஜில்லாவுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வசதி அளிக்கமுடிகிறது. மழை பெய்யாத காலத்தில் ஜில்லா மாதக் கடைசியில் அல்லது அதற்கு கொஞ்சம் தள்ளி பாசன வசதி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்போருக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. மழை பெய்யாத காலங்களில் அந்த நிலங்கள் வறட்சியுடன்தான் காட்சியளிக்கும். தவிர இப்போது பருத்தி விலை எறியிருக்கிறது; இன்னும் இதர தானியங்கள் விலையும் குறைந்தபாடில்லே. அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே ஆச்சரியப்படவேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் உணரவேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது அவர்களிடத்தில் இந்த சர்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுவது முறையா என்பதை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி முறையில் இருக்கின்ற இந்த வரியை இப்போது நாம் அவசரத்தில் கொண்டு வந்திருந்த போதிலும், தப்பான முறையில் அமுலாக்காமல், கொஞ்சம் புனராக்கவேண்டிய செய்து, மற்றவர்கள் சொல்லும் யோசனைகளையும் கொஞ்சம் கவனித்து எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெற்று ஒருமுகமாக பாஸ் செய்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்; இப்பொழுதுள்ள முறையில் சற்று ஆட்சேபிக் கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. திருத்தி அமைக்கவேண்டுமானால், அந்த முறையில், வரிவசூலிக்கவேண்டுமானால் சரியான கணக்கு வைக்கப்படுவதில்லை என்று சிலர் கூறினார்கள். ஐயுறு ரூபாய்க்குமேல் இன் கம்டாக்ஸ் கட்டும் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள். ஏன் 200 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு 500 ரூபாய்வரை செலுத்துபவர்களே நிச்சயமாக ஒழுங்கான கணக்கு வைத்திருப்பார்கள். இதுபற்றிய விஷயம் நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஐம்பது ஏக்கர்

[Sri S. Jayarama Reddiar] [8th May 1954]

ராவுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் ரூ. 500 கட்டுகிறார். அவர்கள் தங்களிடத்தில் கட்டாயம் ஒரு கணக்குப்பின்னை வைத்து நல்ல முறையில் தான் கணக்கை வைத்திருப்பார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் அதாவது இன்கம்டாக்ஸ் முறையில் இந்த வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, இந்த முறையில் இருப்பது அவ்வளவு சரியானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய ஆதரவையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise with mixed feelings in having to speak about this Bill. I strongly feel even at the very outset that the Budget deficit could and should easily have been bridged by right-thinking measures of taxation which for some reason or other, the Government have not launched upon. It has been said oftentimes in this House that Agricultural Income tax is a very rational system of taxation and that it should have been brought up here long ago. In any democratic system where there is progressive taxation of the richer classes, the only sensible and justifiable method is to adopt the slab system which is current in the Income tax administration. There is the usual cheap argument that is adopted that ryots or peasants cannot maintain accounts. That is really fallacious, because we find in Coorg, in Travancore-Cochin, in Bengal, in Bihar and I do not know in what other States there is already the Agricultural Income tax in operation. When the ryots there can maintain accounts, when petty traders can maintain accounts, there is hardly any reason why accounts could not be maintained, if accounts should necessarily be maintained, by even small cultivators. On the other hand, what we find is when this Bill is brought forward, those vested interests want that agricultural income tax should be brought, but when really agricultural income tax measures are brought, I am fairly certain those richer classes would offer a stiff resistance.

“ Sir, I wish to mention that a far more sensible course is to bring in a comprehensive agricultural income tax measure instead of this sort of patchwork solution. Yet, another suggestion I wish to make even during my preliminary observations is that, in view of the fact that there is already on the Statute Book an enactment dealing with Estate duty, its applicability to Madras State in respect of agricultural land can be brought about immediately here and now, provided a resolution, as contemplated in the Constitution, is passed by this Assembly to that effect. But for reasons best known to the Hon. Ministers themselves, they have not sought to make the death duties or estate duties applicable to agricultural lands.

10-50
a.m.

“ We have had, after the Parliament passed this Act, deaths of very rich men, millionaires, which would have brought in more than six lakhs of rupees already to the Government if only the resolution had been passed in time. It was the bounden duty of the Government to bring in a resolution to make the Act applicable to agricultural land. But on account of gross neglect, shall I say the Government failed to bring in such a resolution and thereby lost a heavy income.

“ Thirdly, Sir, I want to make a suggestion. The Supreme Court has decided that in respect of export articles, the Sales Tax Act is *ultra vires*. In Malabar and South Kanara where the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] 8th May 1954]

export trade in regard to coffee, tea, ginger and pepper is controlled by foreign firms, the trade has yielded them 19 lakhs of rupees. I have made enquiries about last year's income. It was 19 lakhs and we have lost this 19 lakhs and now think of a measure which even after State-wide application will fetch only six lakhs of rupees. The income is gone and the Government have not yet woken up to that reality. In fact, by an Ordinance—and it is not new for this Government to get Ordinances passed—if only those export commodities had been included in the list of Purchase Tax instead of Sales Tax, we would have got 19 lakhs of rupees. After all we have a Purchase Tax also already and there are several cases where this tax is levied. Then, Sir, who is it that has to pay this 19 lakhs? It is the foreign firms which export these commodities. There should have been no sympathy for these firms and according to me it is gross neglect on the part of the Government which cannot be tolerated. Instead of taxing the right source, the Government now come forward with a patchwork legislation like this. As a second best only, I welcome this. My friend, Mr. Gopala Menon said that this was a kind of socialistic legislation and it is absolutely for this reason I welcome it. Agricultural income-tax would be much better but in the absence of that I welcome this, although it is culpable neglect on the part of the Government not to have thought about it. Sir, in this connexion I must point out that this legislation will necessarily work some hardship in Malabar on account of the difference in conditions obtaining there. So far as the Malabar land-holders are concerned, the incidence seems to be very heavy because at the time of the Resettlement in Malabar, the assessment was fixed at a much higher level. Some consideration may have to be given to this factor.

“ Sir, I want to bring to the notice of the Government one another important circumstance, and it is this: Under the existing Malabar Tenancy Act, in respect of dry lands, fair rent is computed on the basis of assessment. This provision is rather vague because one does not know whether this surcharge will be included in the assessment for purposes of determination of fair rent. If it is included, say, on the interpretation of some courts, it will put the tenants to great hardship. Suppose a landlord pays an assessment of Rs. 500; this may be recovered from the tenants by way of fair rent. Some provision should be made to see that this does not happen. It is always thought that fair rent is payable even in respect of holdings. In such cases, contracts prevail. If under a contract, the tenant is liable to pay the land revenue, then the jenmi or the landlord may try to recover that from the tenant. There must, therefore, be clear, explicit and unambiguous provisions in the Act to see that under no circumstances tenants pay the surcharge.

“ I wish to make only these suggestions at this stage. I wish the Government had brought in a more useful taxation measure so that in a far more hearty manner the Opposition might co-operate with the Government in seeing that we place on the Statute

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [8th May 1954]

Book a truly socialistic and progressive structure of taxation instead of half-hearted measures which do not achieve any purpose but at the same time produce heart-burning on all sides."

DEPUTY SPEAKER:—"I reduce the time-limit to five minutes."

10-55 * Sri P. G. KARUTHIRUMAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தயவு செய்து எனக்கு 10 நிமிஷம் பேச நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நான் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவிலே நேரடியாக உண்மையில் பாதிக்கப்படுகிறவன். நான் சர்சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டியவன் என்ற முறையில், நிலத்தைப் பயிரிடும் விவசாயி என்ற முறையில் அதை வரவேற்கிறேன். ஆகவே பொதுவாக இந்த வரி வசூலிக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி குறைந்தது 10 நிமிஷம் பேசவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"தாங்கள் இது வரைக்கும் இம்மாதிரி பேசிக் கொண்டிருப்பதற்கே ஒரு நிமிஷமாகிவிட்டதே."

Sri P. G. KARUTHIRUMAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவை அதாவது இந்த அதிகப்படி வரி சட்டத்தை இப்போது கொண்டுவந்ததற்காக இதை நான் ஆதரிக்க வில்லை. 1952-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதியே பொது பட்ஜெட் விவாதத்தில் இதை நான் வரவேற்றிருக்கிறேன். இதை எதிர் கட்சியினர் பலர் ஆதரித்தாலும்கூட பலவிதத் திருத்தங்களுக்கு காரணங்கள் அவர்களால் சொல்லப்படுகின்றன. இந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் கூட சில திருத்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த வரியினால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகத் தடையாக இருக்கிறது என்று ஒரு சிலர் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் இந்த வரியை போடாவிட்டால் மட்டும் எப்படி அதிக உணவுப் பொருள் உற்பத்தி ஆகுமென்று தான் எனக்குத் தெரிய வில்லை. இதையேன் அவர்கள் உணரவில்லை? நான் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கந்தாயம் செலுத்தி, மேலும் உரமும் விதையும் வாங்கி பலவிதத் திலும் கஷ்டப்பட்டு பயிர்த்தொழில் நடத்துபவன். மிகச் சிறந்த பாசன வசதி உள்ள ஜில்லா என்று சொல்லும்படியான தஞ்சாவூர் ஜில்லாவாக இருந்தால் என்னால் இன்னும் நன்றாக நடத்த முடியும். ஒரு விவசாயி அதிகப்படியாக உழைத்துத் தான் பயிரிடும்படியான ஜில்லாவாகிய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து வருகின்றவன் நான். ஆனால் அது இங்கு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது. கோயம்புத்தூர் மிகவும் சிறந்த பயிர்த்தொழில் இடமென்றும், சொர்க்கப்பூமி என்றும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். அங்கு விவசாய மக்கள் நன்றாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு அவர்களுடைய உழைப்புதான் முக்கியமான காரணம். அங்கே அதிகப்படியான குத்தகை வசூலிக்கப்படுகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் அங்கு அதிகமான விளைபொருள்கள் விளைகிறதினால் அல்ல, நீர்ப்பாசனத்திற்கும், பூமியைச் சீர்திருத்துவதிலும் ஏராளமான உழைப்பும், பொருளும் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவிலே சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடியாகின்றன. இந்த 10 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கும் பாசன வசதி கிடையாது. எல்லாம் மானம் பார்த்த மானுவாரி பூமிகளே. அங்கெல்லாம் கிணற்று பாசனம் தான் பெரும்பாலும் செய்யப்படுகின்றது. யாராவது உண்மையில் அங்கு வந்து நேரில் பார்த்தால்தான் கிணற்றுப் பாசனத்தில் நிலைமையை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். புராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்ற ஆதிசேஷனுடைய தலையைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்; கிணற்றில் ஆயிரம் அடித் தோண்டினாலும் தண்ணீரைப் பார்ப்பது கடினம். இவ்வாறு தோண்டி கிணற்றுப் பாசனம் செய்வதற்கு அதிகப்படியான முதலீடு வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்டமான சூழ்நிலை எந்த ஜில்லா விவசாயிகளுக்கும் இருக்கமுடியாது. அவர்களும் இந்த சர்சார்ஜினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இதற்கெல்லாம் இந்த புள்ளிவிவரங்களை நன்கு பார்க்க வேண்டும். வெறும் பிரசாரத்திற்காக எதிர்க்கட்சியினர் பேசலாமே ஒழிய,

[Sri P. G. Karuthiruman] 8th May 1954]

உண்மை நிலவரத்தைப் பார்க்கவேண்டும். நம் மாகாணத்தில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் 1,000 ரூபாய் வரை கந்தாயம் செலுத்துபவர்கள் 3,700 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் கந்தாயம் செலுத்துபவர்கள் 900 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மொத்தத்திலே இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் 3,600 பேர்கள்தான். நம் மாகாணத்தின் ஜனத்தொகை 360 லட்சம். இதில் வரி கொடுப்பவர்களைப் பார்த்தால் மிகவும் சொல்பம். இதைப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலரே இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது நன்கு புலப்படுகிறது. இந்த ஒரு சின்ன விஷயத்திற்கு விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை கூடாதா என்றுதான் கேட்கிறேன்? அப்படியே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினாலும்கூட அதனால் அரசாங்கத்திற்கு வரும் வரும்படி சுமார் ஏழரை லட்சம்தான். இந்த ஏழரை லட்சத்திற்காக ஏன் வரி போடுகிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்ற ஒரே மனப்பான்மையினால்தான் எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் 'அதே' சமயத்தில் கடமையை மறந்து விடக்கூடாது. அதை ஊர்ந்து நடக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடப்பதினால், நாமும் அரசாங்கத்தினிடம் அதற்குப் பதில் இதைச் செய்யுங்கள், அதைச் செய்யுங்கள் என்ற உரிமையைக் கொண்டாடுகின்றோம். அதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே இந்த உரிமையை இப்பொழுது விட்டுக் கொடுப்பதுதான் நியாயம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

"இப்போது விவசாயச் சீர்திருத்தம், நிலவரிச் சீர்திருத்தம் போன்றவைகளைக் கொண்டு வருவதால் சிலர் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதிலே நாம் கவனம் செலுத்தக்கூடாது என்று சொல்லலாம். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலவரிச் சீர்திருத்தம் மிகவும் அவசியம். இதை பலர் ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், இதிலே சில திருத்தங்களையும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியுள்ளார்கள். அதன்படி யிராசதாரர்களை எல்லாம் அதிகமான நிலங்களை வைத்துக்கொள்ளாதபடி தனித்தனியாக பிரித்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே பட்டாக்களை யெல்லாம் தனித்தனியே பிரித்து ஒவ்வொருவருக்கும் 5 ஏக்கர் பூமியாக பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் உணவைப் பெருக்க முடியுமா? அப்பொழுதும் இருக்கும்படியான விவசாயிகள் லாபகரமாகவும், கவர்ச்சிகரமாகவும் உணவைப் பெருக்க வேண்டுமானால் உழைப்பு என்ற அடிப்படையில்தான் பெருக்க முடியும். ஆகவே இந்த மசோதாவால் நிலம் துண்டு போடப்பட்டு விடுமென்று யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை. ஆகவே எந்த முறையில் எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த நிலவரிச் சீர்திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானதாகவே காணப்படுகிறது.

"20 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 100 ரூபாய் வரும்படி வரும். ஆனால் இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னால் எல்லாப் பொருள்களும் அதிகப்படியான விலை விற்பதால் ஒரு ஏக்கருக்கு 400, 500 ரூபாய் வரும்படி வருகிறது. இருந்தாலும் இப்போது உணவுப் பொருள்கள் விலை மட்டும் குறைந்து விட்டதால், சாகுபடி செய்யும்படியான உணவு உற்பத்திச் செலவுக்கு விற்கும்படியான உணவுப் பொருள்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. இருந்தாலும், இந்த 500 ரூபாய் கட்டணம் கட்டுகிறவர்கள் யார்? எத்தனை பேர்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே சுமார் 20 முதல் 30 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். கோவை ஜில்லாவிலே தாராபுரம், பல்லடம் போன்ற இடங்களில் 500 முதல் 600 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படலாம். ஏற்கனவே இந்த மசோதாவால் 3,600 பேர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்களென்று நான் சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே 1 அல்லது ஒன்றரை ஏக்கர் நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களை யெல்லாம் இது ஒன்றும் செய்யாது. ஆகவே மற்றொன்று சொல்லலாம். இதற்காக நிலமுடையோர் உடனே அவர் அவர்களுடைய நிலங்களை பல பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொள்வார்கள் எனலாம். அதனால் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதா செல்லுபடியாகாமல் உடைக்கப்பட்டு விடுமென்றும் கூறலாம். இந்து மத சட்டப்படி இந்து குழந்தைகளுக்கு பாகம் பிரித்துக்கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது. பொது உடமையைப் பற்றி பேசுகின்றவர்கள் இதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்; கவனிக்க வேண்டும்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [8th May 1954]

ஒரு இந்து குடும்பத்தில் ஒரு தகப்பனுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருந்தால், அவர்கள் இஷ்டப்படி நான்கு பாகங்களாக பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற முறை பொது உடமைப் பேச்சின்று இன்று ஏற்பட்டதல்ல. அந்தக் காலத்திலேயே இந்து மத சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் இந்த கோவை ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நல்ல தோட்ட நிலத்திற்கு 100 ரூபாய் வரைதான் குத்தகை வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது.”

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—“ On a point of information. இப்போது பேச்சின்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச்சிலிருந்து இந்த சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே தன்னுடைய பங்கு பாசங்களை ஜாக்கிரதையாகப் பிரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லப் படுகிறது. இது உண்மைதானா ?”

* **SRI P. G. KARUTHIRUMAN** :—“ நண்பர் அவர்கள் என்னை தெரிந்திருந்தும் இவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. 15 வருஷங்களுக்கு முன்பே என் குடும்பத்தில் ஞாயமாக பிரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் நம் இந்து குடும்பங்களின் கணயத்திற்கும், கவுரவத்திற்கும் காரணமாக பாகம் பிரிக்கவில்லை. இனிமேல் சூழநிலைகளின் காரணமாகப் பிரித்துக் கொள்வோம். இப்பொழுது இந்த நிலச்சீர்த்திருத்த சர்ச்சார்ட்டு மசோதாவில் நிச்சயமாக குறிக்கப்பட்டுள்ள சில உத்தரவுகளின் சூழநிலையை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்குள் நண்பர் தப்பிப் பிராயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதற்கு நான் மிகவும் வருத்தப் படுகிறேன்.”

“கோவை ஜில்லாவிலே ஒரு ஏக்கர் பயிரிடுவதற்கு எவ்வளவு முதலீடு போடப்படுகிறது என்பதை கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்கட்சி யினர் எதிர்ப்புக்கூற வேண்டுமென்பதற்காக சொன்னால் போதாது. உரங்களுக்கும், நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கும் அதிகமாக முதலீடு செய்யவேண்டும். கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் மற்ற ஜில்லாக்களைவிட அதிகமாக முதலீடு செய்வது நண்பர்கள் நேரில் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். சந்தேகம் இருக்குமானால் தஞ்சாவூரிலே ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தையும், கோவை யிலே ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தையும் நண்பர் கந்தசாயி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு லாபத்தைக் கணக்கிட்டு பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லு கிறேன்.”

“இந்த மசோதாவிலே சொல்லியிருக்கின்ற ஒரு வரியை உதாரணத் திற்கு படிக்கின்றேன். இரண்டாவது கிளாசில், ஒண்ணில் பெனிஷன் ‘பி’ யில், இருக்கும்படியான பூமியை, கந்தாயம் கொடுக்காமல் வைத்திருப் பவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி கந்தாயம் கொடுக் காமல் ஏமாற்றுவதற்கு இது சௌகரியமளிக்கிறது. காரணம் நிலச் சொந்தக்காரர் மற்றொருவருக்கு பயிர் செய்ய நிலத்தைவிட்டு, வரும் வருவாயை இருவரும் பிரித்துக் கொள்வதே. ஆகவே **Landholders** என்பவர்களிடத்திலேயே நேரிடையாக வசூல் செய்வதற்கு இந்த திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பமளித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-05
a.m.

* **SRI K. T. RAJU** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலவரிமேல் விதிக்கப்படும் உபரிவரியை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில், ஏற்கனவே நாங்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல், விவசாய வருமான வரி வசூலிப்பதுதான் மிகவும் நல்ல முறையாக இருக்கு மென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். சபை முன்பு வாதத்திலிருக்கும் இந்த மசோதாவினால் பெரிய அளவுக்கு மிராசுதார்கள் பாதிக்கப்படு வார்களென்று சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய ஒரு அங்கத்தினர் சொன் னார். ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவரிடமிருந்துதான் இந்த உபரி வரி வசூலிக்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஏழை எளியவர்கள் மீதும், நடுத்தர வகுப்பினர் மீதும் போடப்பட்ட வரினை ஆதரித்த அவர், இப் பொழுது ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தும் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு

8th May 1954]

[Sri K. T. Raju]

அனுதாபம் தெரிவிப்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மிராசு தார்கள் ஜில்லாவாரியாக செலுத்தும் கிஸ்தியின் மேல்தான் உபரிவரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த மசோதா கூறுகிறது. ஏற்கனவே கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் எடுத்துக்காட்டியதுபோல், பலர் நிலங்களை வாடகைக்குவிட்டு அதை வியாபார முறையில் ஒரு தொழிலாக நடத்திவருகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கருத்திருமணப்போல் இருப்பவர்கள் விவசாயிகளல்ல. அவர்கள் பெரும்பாலும் சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களில் இருப்பார்கள்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ On a point of information, Sir கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னை விவசாயி அல்ல என்று சொன்னார். அவர் எந்த பூமியில் எவ்வளவு தூரம் விவசாயம் செய்கிறார் என்று தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“ நான் கனம் அங்கத்தினரைப்பற்றி குறிப்பாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களைப்போல் உள்ளவர்களைப் பற்றித் தான் சொன்னேன். தன் மனதே தன்னை உறுத்திகிறதுபோலும். அவர் சொல்லுகிற 3,000 பேர்களில் 2,800 பேர் விவசாயிகள் அல்ல. சென்னையில் வீடுகளை வாடகைக்கு விட்டு சம்பாதிப்பதுபோல், அவர்கள் தங்கள் பணத் தைக்கொண்டு நிலங்களை வாங்கி அவைகளை குத்தகைக்கு விட்டு பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் விவசாயிகள் அல்ல. அவர்கள் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். எங்களுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்கூட இந்த உபரி வரியை கொடுக்கவேண்டும் என்பதே. எந்த வரிபோட்டாலும் எதிர்க் கட்சியினர் எதிர்ப்பார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மசோதா, வரி விதிப்பு முறையிலேயே ஒரு புதிய policy-ஐ பின்பற்றி புதிய திசையை நோக்கி காலடி வைத்திருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். அந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இதுவரையி லும் ‘குண்டுச் சட்டியில் குதிரை ஓட்டுவதுபோல்’, ‘ஏழை எளிய மக்கள் மீது சர்க்கார் வரிபோட்டு வந்தார்கள். யார் வரிப் பளுவைத் தாங்குவார்களோ யாரால் வரியைக் கொடுக்க முடியுமோ அத்திசையை நோக்கி சர்க்கார் போவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்தப் பாதையில் இது ஒரு ஆரம்ப முனை. இனிமேல் ஏழைமக்கள் மீது வரிபோடமுடியாது; அவர்களால் வரிப்பளுவைத் தாங்கவும் முடியாது. ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்து பவர்களுக்கும் இந்தவரி போட்டால் அவர்கள் குடும்பம் நசித்துவிடாது, விவசாயமும் அழிந்துவிடாது. இன்றையதினம் அவர்களுக்கு வரக் கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்பது எனக்குத் தெரியும். சர்க்கா ருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை எப்படி செலவழிக்கவேண்டுமென்ற விஷயத்தில் எங்களுக்கு அபிப்பிராயமேதும் இருந்தாலும், இம்மாதிரி யான முறையிலே இன்னும் தீவிரமாக, ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத் தக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் இந்த உபரிவரியை வசூலிக்க இந்த மசோதா திருத்தப்படவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம்.”

“இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு, கூட்டுப்பட்டா தார்கள் ஒரு ரகசிய மகாநாடு கூட்டி, கூட்டுப்பட்டாக்களை எப்படி தனிப் பட்டாக்களாக்குவது என்பதற்கான திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டிருப்பா ர்கள். அவர்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள். இந்த வரியினால் சர்க்காருக்கு ரூ. 6 லட்சம் கிடைக்கும்-என்று சொல்லப்படுகிறது. மசோதாவில் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கு இடம்கொடுக்கக்கூடாது. ஜில்லா வாரியாக இல்லாமல், ராஜ்யம் முழுவதிலும் ஒருவருக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர் மொத்தம் எவ்வளவு கிஸ்தி செலுத்துகிறாரோ அதன்மேல் உபரிவரி வசூலிக்கப்படவேண்டும். நாங் கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி ரூ. 250க்குமேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களிடமிருந்தும் இந்த உபரிவரியை வசூலித்தால் இன்னும் சர்க்காருக்கு பல லட்ச ரூபாய்கள் கிடைக்கும். யாருக்கு வரி போட்டால் தாங்க முடியுமோ, யாருக்கு வரி போட்டால் அவருடைய தொழிலே, குடும்பமோ, நசித்து விடாதோ அவர்கள் மீது வரிபோட்டு, ஏழை மக்க

[Sri K. T. Raju]

[8th May 1954]

எக்கும் நடுத்தரவகுப்பினருக்கும் வரி விலக்களிக்கவேண்டும். இதுவரையிலும் நமக்குத் தெரிந்தவரையில் இம்மாதிரி புதிய முறையில் வரி போட்டதே கிடையாது. இதைப்பற்றி ஸ்ரீ கருத்திருமன் 1952-ம் வருடம் ஜூன் 5-ம் தேதி சொன்னார். நாங்கள் 1950-லேயே சொல்லியிருக்கிறோம். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்துகொண்டு வரப்படும் எந்த வரியையும் நாங்கள் எதிர்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நியாயமான வரியை நாங்கள் ஆதரிப்போம். பெரும்பாலான ஏழை மக்களின் மீது போடப்படும் வரியைத்தான் எதிர்ப்போம். இந்த அடிப்படையில்லாதான் நாங்கள் சென்ற இரண்டு வருடகாலமாக இந்தச் சபையில் பேசி வந்திருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாக வரி போடவேண்டுமென்பதுதான் மசோதாவிலிருக்கும் குறைபாடு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த அடிப்படையில் இந்த உபரி வரியை விவசாய வருமான வரியாகக்கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக்கொண்டு வந்தால் ஒரு சமயம் மழை பெய்யாமல் வருமானம் குறைந்தால், அதற்கு வரிவிலக்கு கிடைக்கும். ஜில்லா வாரியாகக் கணக்கெடுக்காமல் ராஜ்ய முழுவதையும் ஒன்று சேர்த்து அந்த அடிப்படையில் வரி விதித்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அதிக வருமானத்தை எதிர்பாக்க முடியும். அவர்கள் இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல் வழிவகை செய்ய இந்த மசோதாவை திருத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-15: SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த உபரிவரி மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுகையில் ஓரிரு திருத்தங்களை மட்டும் சர்க்காரின் போசனைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“1952-ல் ரூ. 100-க்கு மேற்பட்ட கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு surcharge விதிக்கவேண்டுமென்று ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அதனால் அப்பொழுது ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டு கிஸ்தி செலுத்தும் சிறிய மிராசுதார்கள் பாதிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் அப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவில் ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்குத்தான் surcharge விதிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதால் நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவுக்கு ஓரிரு திருத்தங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் நெல் விலை ஒரு மணங்கிறு ரூ. 8 வீதம் அதாவது 50 படி மூட்டை ரூ. 15, 16 ஆக இருக்கிறது. அடுத்த வருஷத்தில் நெல் விலை இறங்கும். இறங்கத்தான் வேண்டும். புண்ணாக்கு, chemical manures இவைகளின் விலை குறைய வில்லையாதலாலும், மற்ற விவசாயச் செலவும் அதிகமாயிருப்பதாலும், இந்நிலையில் surcharge கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகையால், நெல் விலை மணங்கிறு ரூ. 8-க்கு குறைந்து விட்டால் surcharge வசூலிக்கக்கூடாது என்ற ஒரு clause இந்த மசோதாவில் இருக்க வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் நெல்தான் விளைகிறது. ஆகையால் நான் நெல்லைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். ஒரு ரூபாய்க்கு பட்டணம் படி 4 படிக்கு மேல் விற்கும் பொழுது surcharge-ஐ எடுத்து விடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய மற்றொரு திருத்தம் என்னவென்பதை அடுத்தபடியாகச் சொல்லுகிறேன். Land Revenue Remission Rules-படி ஒரு அணுவுக்குக் கீழ் சாவி மகசூலிருந்தால் Land Revenue தள்ளிக்கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவின் கீழ், அப்படி தள்ளிக்கொடுக்கப்பட்ட கிஸ்துக்கு surcharge விதிக்கப்படவில்லை. Surcharge செலுத்தக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு 4 அணுவுக்குக் கீழ் மகசூல் இருந்தால் surcharge விதிக்கப்படமாட்டாது என்ற ஒரு விதி இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்படவேண்டும்.

“விவசாயிகள் இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ளபடி declaration களைச் சரியாக கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்களுக்கு இரண்டு வருட கடுங் காவல் தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தை நண்பர் ஒருவர் கொண்டுவந்திருக்கிறார். விவசாயிகள் மாத்திரம் சரியான கணக்கு களைக் கொடுக்கமாட்டார்களென்று அவர் என் நினைக்கவேண்டும்? இந்த மசோதாவில் இருக்கிறபடியே, அப்படி சரியான statement-களைக் கொடுக்காத

8th May 1954]

[Sri G. Vagheesam Pillai]

• விவசாயிகளுக்கு ரூ. 500 வரை அபராதம் விதித்தால் போதாதா? விற்பனை வரி இல்லாத சமயத்தில் land revenue தான் நமது ராஜ்யத்தின் முக்கியமான வருமானமாக இருந்தது. விவசாயிகளிடமிருந்து கிடைத்து வந்த அந்த வருமானத்தைக்கொண்டுதான் அநேக காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தன.

“நான் சொன்ன இரண்டு திருத்தங்களையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டு, இந்த Surcharge Bill-ஐ ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் விவாதம் முடிவடைகிறதா? அல்லது எனக்குப் பிறகும் விவாதம் தொடர்ந்து நடக்குமா?”

DEPUTY SPEAKER :—“உங்களுக்குப் பிறகு கனம் மந்திரி அவர்களை பதில் சொல்லும்படி அழைக்கப்போகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு ஒரு அரைமணி நேர விவாதம் வேறு இருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இதைப்பற்றி கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடம் சொன்னேன். இன்று பூராவும் பொது விவாதம் நடக்குமென்றும், திங்கட்கிழமைதான் ஷரத்துவாரியாக இந்த மசோதா பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுமென்றும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். அதன்படியானால் இன்னும் அதிக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கே இந்த மசோதாவைப் பாஸ் செய்துவிடவேண்டுமென்று அவசரப்படுத்துவது சரியல்ல.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the understanding was that both the general discussion and also the clause by clause consideration will be taken up to-day. It was originally agreed that the general discussion would close at 11 o'clock and the Hon. Minister would be called upon to reply to the general discussion at 11 o'clock. But now the time for general discussion has been further extended to 11-30. As soon as the hon. Deputy Leader of the Opposition finishes his speech, the Hon. Minister may be called upon to reply and then we shall take up clause by clause consideration of the Bill.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, that understanding was arrived at yesterday because the Council was scheduled to meet on the 10th. The object of the Government to finish consideration of the Bill to-day was to give work to the Council on the 10th. Since we see from the newspapers that the Council has been called upon to meet only on the 13th there is no necessity to hurry through the Bill to-day itself. We can have the clause by clause consideration on Monday.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is no necessity to waste time simply because the Council has been called to meet only on the 13th.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, I object to the statement of the Hon. the Finance Minister ‘We should not waste the time’ of the House on the Bill.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member Sri Swayamprakasam said that because the Council had been called to meet on the 13th we could postpone consideration of the clauses to Monday and if the meeting of the Council had not

[Sri C. Subramaniam] [8th May 1954]

been postponed it could be finished to-day itself. Simply because the Council had been called to meet on a later date, it does not mean we get more points to discuss."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"We cannot finish discussion on the Bill to-day and therefore clause by clause consideration has to be postponed to Monday. Why do you hurry through the Bill? We are not wasting time. On the other hand you have delayed the publication of the Bill and wasted the time and money of the Government."

* SRI K. VINAYAKAM:—"There is one more important reason, Sir, why it should not be hustled through. If it is hustled through then there will be left a general impression in the minds of the Members of the Opposition that not many Members were given a chance to speak on the Bill. Now to cut short the general discussion at this stage and to take up clause by clause consideration of the Bill, especially when hon. Members are suffering from a brain fag, it being 11-30, will not give sufficient opportunity to hon. Members to discuss the merits of the clauses."

DEPUTY SPEAKER:—"They will get the opportunity when the clauses are taken up."

SRI K. VINAYAKAM:—"But what about general discussion?"

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொல்லும் வாதம் சரியல்ல, பொறுத்த மானதும் ஆகாது. நேற்றையதினம், இன்றைக்கே இந்த மசோதாவின் பொது விவாதத்தையும், ஷரத்துவாரியான பரிசீலனையும் வைத்துக்கொள்ள லாமென்ற முடிவுக்கு வந்தோம் என்றால் அதன் காரணம் இந்த மசோதா முக்கியமானது அல்ல என்ற காரணத்திற்காக அல்ல, மேல் சபை பத்தாம் தேதி கூடுவதாகவும், அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஒரு மசோதாவை அங்கு அனுப்பியாகவேண்டுமென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன தாலும்தான் சர்க்காருக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு, சர்க்காருக்கு இருக்கும் இடையூறை நீக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு, அந்த உடன்பாட்டிற்கு வந்தோம். இந்தச் சபையின் நேரத்தை யாரும் வீண் செய்ய விரும்பவில்லை. சபையின் நேரமும் பொன்னானது. அதைப் போலவே இந்த மசோதாவும் மிகவும் பொன் போன்றது. இதற்குப் பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தங்கள் அனுமதிக்கப்படுமா, அனுமதிக்கப்படாதா என்பதில் பல அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அபிப்பிராயபேதம் எதுவுமில்லை."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"அபிப்பிராயபேதம் எதுவுமில்லை யென்று சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொல்லுகின்றார். இந்த மசோதாவைப் பற்றி அவர் கட்சியில் பலவிதமான அபிப்பிராயபேதங்கள் இருக்கின்றன. இம்மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையை நாங்களே படித்துப் பார்க்கும்போது எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இன்று பூராவும் பொது விவாதம் நடந்தாகவேண்டும். நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தாங்கள் பேசக் கூப்பிடவேண்டுமென்றும், பின்னர் தான் என்னைப் பேச அழைக்கவேண்டுமென்றும் நான் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

8th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"தங்களைப் பேச அழைத்திருக்கிறார். தாங்கள் பேசப் போகிறீர்களா, இல்லையா?"

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"இவ்வளவு உஷ்ணமாகவும், இந்த மசோதாவை இன்றைக்கே பாஸ் செய்தாகவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்னால் நான் பேசவே யில்லையென்று சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"Let me hear what the Hon. the Leader of the House has got to say."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition has been called upon by you to speak now. We would like to know if he is making his speech or not."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"If the idea is to push through the Bill to-day, I am not speaking."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I would make a suggestion to the Chair, Sir. The general discussion may go on till 11-30 and then the Hon. Minister may be asked to reply to the discussion."

SRI M. PALANIYANDI:—"Sir, yesterday the Hon. Speaker said the half-hour debate on homeopathic medicine would be taken up to-day."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is at 12-30."

DEPUTY SPEAKER:—"Then, I will call hon. Member Vadivelu to speak now."

SRI S. VADIVELU:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்தில் இருக்கும் நிலவரி மசோதாவை நான் ஆதரிப்பதோடு நான் சர்க்காரை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது இன்றைக்கு பல நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் மாகாணம் பூராவிலும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்கும் ஒரு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"இன்றைக்குத் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதனுடைய முழுப் பயனையும் விவசாயிகள் அடைய முடியாதபடி அங்குள்ள மிராசுதார்கள் பல தடைகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய குறைந்தபட்ச கூலியைக் கூட கொடுக்காமல் பலயிடங்களில் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்குமென்று உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்றும் இச்சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் நம் மாகாணத்தின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்றால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. நசித்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளின் குடும்பம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை இப்படியே வளரவிட்டுக் கொண்டே போனால் இதன் முடிவு என்ன ஆகுமென்று சொல்லமுடியாது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த, அவர்களது பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்படுத்த உடனடியாக இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். வெறும் வரியைக்கொண்டு வருவதால் மட்டும் போதாது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்

[Sri S. Vadivelu]

[8th May 1954]

கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் எந்த வரியைக்கொண்டு வந்தாலும் எதிர்ப்பார்கள் என்று சொல்லும் வாதம் சரியல்ல. இந்தமாதிரியான வரியைப் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் வெகு காலமாகவே சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறோம். அதைப்போலவே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அடுத்த கூட்டத்திற்குள்ளாக நிலச்சீர்திருத்த மசோதா ஒன்றைக்கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் பலமாக ஆதரிக்கிறேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம் இந்த மசோதாவிற்கு பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படை ரூபாய் விகிதத்தைக்கூடக் குறைக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சிலர் உயர்த்தவேண்டுமென்றும் யோசனை சொல்லுகிறார்கள். வரி விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தம் இருக்கிறதே அதற்கு கவர்னரின் முன் அனுமதிவேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 20-வது ஷரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பிரச்சனை இச் சபையில் விவாதத்திற்கு வரும் சமயத்தில் அதைப்பற்றி நான் விரிவாக விவாதிக்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும் இந்த மசோதாவை மீண்டும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்றும், அது சர்க்காருக்கு உதவியாகவே இருக்குமென்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியினருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததாகவும் இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கொள்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்க்கவிலையென்பதை பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பேசியவர்களும் கூட இந்த மசோதாவை ஆதரித்தே பேசியிருக்கிறார்கள். அதோடு வரி விதிப்பை உயர்த்தவேண்டுமென்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு எங்களுடைய ஆட்சேபணை யென்னவென்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவினால் சர்க்காரின் நோக்கம் பூர்ணமாக ஈடுபடுது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, துரதிருஷ்டவசமாக, இன்றையதினம் பொது விவாதம் மாத்திரம் நடக்கட்டும், திங்கட்கிழமை அன்று ஷரத்துவாரியாக இதைப் பரிசீலனை செய்யலாமென்று சொன்னதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இணங்கவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ மனமிருந்தால் இன்றைக்கே முடித்துவிடலாம். நீங்கள் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் சர்க்காருக்கு ரொம்பவும் விட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டேதான் போகிறோம் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். குறிப்பாக பத்தாம் தேதி மேல் சபை கூடுகிறது. ஆகவே அதற்குள் இந்த மசோதாவைப் பால் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு, இந்த மசோதா கெஜட்டில் பிரசுரமாகி 6 நாட்கள் ஆகாதிருந்தபோதிலும் கூட சபையில் பிரேரிக் அனுமதி யளித்தோம். எங்கள் பேரில் மக்கள் ஏதாவது குற்றம் சாட்ட இருக்கிறார்களென்றால் அது நாங்கள் இந்தச் சர்க்காருக்கு ரொம்பவும் விட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டே போகிறோம் என்ற குற்றத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமிருக்க முடியாது. சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் துரதிருஷ்டவசமாக நாங்கள் சொல்வதன் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளாது இன்றைக்கே பொதுவிவாதமும், ஷரத்துவாரியான் பரிசீலனை

[8th May 1954]

[Sri M. Kalyanasundram]

யும் நடந்தாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். நான் மேலே பேச வேண்டுமென்றாலும், இந்த விஷயத்திற்கு ஒரு முடிவு தெரியவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் மனது வைத்தால் இந்த விஷயம் ஒரு நிமிஷத்தில் முடிந்துவிடும்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் மனது வைத்தால்தான் இவ்விஷயம் உடனே தீரும். (சிரிப்பு.)

“ இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களும் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுக்கும்படி உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ இந்த மசோதாவின்மீது பொது விவாதத்தை இன்றைக்கு முடித்து, திங்கட்கிழமையன்று ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனை செய்து, திங்கட்கிழமையன்று இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிடலாம். அப்படிச் செய்வதினால் மேல்சபைக்கு இந்த மசோதா போவதற்கும் யாதொரு இடையூறு இருக்காது. சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு அது இஷ்டமில்லாவிட்டால், அவர் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டாம். அவர் சொன்னதையே அவர் வற்புறுத்துவாரானால், கண்டிப்பாக அவர் சொல்லக்கூடியது நிறைவேறுது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

MR. SPEAKER :—“ வற்புறுத்தல் ஒன்றுமில்லை. There should be ‘give and take’ on both sides. Whenever the Government want the Opposition to help them, they should come forward to help the Government.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ I would like to know what understanding was reached yesterday.”

MR. SPEAKER :—“ It was that it should be finished to-day.”

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“ Sir, I wanted to conform to the rules. Rule 79 says that the Bill must be taken up after the expiry of six days from the date of publication of the Bill. No doubt, the Speaker has discretion to waive this notice. The Leader of the House said that the Council was meeting on the 10th and if this Bill was not finished to-day, there would be no work for the Upper House on the 10th. For that reason, I said I was prepared to go on with the consideration of the Bill and finish it to-day, the general discussion and the clause by clause consideration. But this morning I saw in the newspapers that the Council has been called to meet only on the 13th. Under these circumstances I feel there is no hurry about the Bill. Now we have sufficient time. We can discuss the matter elaborately and we can finish the Bill on Monday. If the Council meets on the 10th, we should hurry up consideration of the Bill. The Council is meeting on the 13th only and we suggest the Bill could be finished on Monday. On that account, the Hon. the Leader of the House is not privileged to say that we are wasting the time of the House.”

* **DR. K. B. MENON** :—“ There seems to be a lot of unrest among the Opposition Members about the time given for hon. Members to speak on the Bill. This is one of the most important

[Dr. K. B. Menon] [8th May 1954]

Bills that have so far come up before the House during this session. I request the Hon. Speaker and the Hon. the Leader of the House to make some concession in regard to this Bill and give some more time to the Opposition Members to speak. The Opposition Members get on the average, as I said before, only 10 minutes in one whole year."

MR. SPEAKER:—"There is too much repetition in the speeches, I am told by the Deputy Speaker."

DR. K. B. MENON:—"On this particular Bill only one Member from our party could speak. Not even a second Member got a chance to speak on this Bill. I suggest, therefore, that more time should be given for the consideration of this Bill."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி தங்கள் முடிவு என்ன என்று தெரிந்தால் பரவாயில்லை."

MR. SPEAKER:—"It is not possible, I think, to finish the clause by clause consideration of the Bill also to-day itself. We have only an hour before us. Therefore, I think it must be carried to Monday."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"அப்படியானால் மற்ற அங்கத்தினர்களைக் கூப்பிடும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

MR. SPEAKER:—"12 மணிவரையில் அங்கத்தினர்களைப் பேச அனுமதித்துவிட்டு, 12 மணிக்கு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பேச அனுமதிக்கப் போகிறேன். Let us have the second reading finished to-day so that we can take up the consideration of the Bill, clause by clause, on Monday."

11-30 a.m. SRI M. PALANIYANDI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ஆளும் கட்சி கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசும் காலத்தில், உண்மையாக இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, சாதாரண பாமர மக்களுக்கு, அத்தியாவசியமான நிலப் பிரச்சினையை இந்த சர்க்கார் தீர்த்துவிட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. ஏதோ இன்று பெரும் மிராசுதாரர்களுக்கு வரி போட்டு விட்டோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள் தவிர, பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குத் தக்க முறையில் வரி விதிக்கப்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. விவசாய வருமான வரி விதிப்பதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது? விவசாயிகள் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு முடியாது என்று சொன்னால், அது தகுந்த காரணமாக இருக்க முடியாது. சென்ற ஆண்டில், உணவுப் பொருள்களின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததன் காரணமாக பெரு மிராசுதாரர்கள் எவ்வளவு லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதித்தார்கள் என்று தெரியுமா? இன்னும்கூட தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் எப்படி சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிந்த விஷயமே. இருந்தாலும் கூட, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின்படி ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தும் நிலச்சுவாந்தார் ரூபாய்க்கு இரண்டரை முதல் எட்டரை வரை நிலவரி சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது சர்வ சாதாரணமான ஒரு வரி விதிப்பே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. அவர்களால் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும். பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவிட்டார்கள். ஏனென்றால், அவர்களிடம் குத்தகைக்கு நிலத்தைப் பயிரிடும் சாதாரண விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு மூட்டை அல்லது இரண்டு மூட்டை தானியங்களை அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டு, இந்த

[8th May 1954] [Sri M. Palaniyandi]

சார்ஜை அரசினருக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதா வானது பெரு நிலச் சுவாந்தார்களைப் பாதித்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது.

"அரசினர், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரும்போது, பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு தக்க வரி விதிப்பதோடுமட்டுமல்லாமல், சாதாரண நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வரிச் சலுகை கொடுக்கும் அளவுக்குத்தான் வரி போடவேண்டுமே தவிர, அவர்கள், இது மாதிரி வரி போடுவதன் காரணமாக நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் மீது வரி போட்டு விட்டோம் என்றும் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கமுடியாது. ஆகையால், விவசாய வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் இன்னும் அதிகமான தொகையை மிராசுதார்களிடமிருந்து சர்க்கார் பெற முடியும். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின மூலமாக சமார் 6 அல்லது 7 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. ஆகையால், விவசாய வருமான வரி விதிப்பைக்கொண்டு வருவதற்குத் திட்டமிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

"எகரா ஒன்றுக்கு சராசரி ரூ. 15 அல்லது ரூ. 20 நிலவரி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். சமார் பத்து எகரா நிலத்திற்கு சாதாரணமாக விளைச்சல் வந்தால் ரூ. 3,000 வரை கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம். ரூ. 3,500-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால் வருமான வரி போடப்படுகிறது. சாதாரண சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு கூட விற்பனை வரி போடப்படுகிறது. வெற்றிலை பாக்குக் கடைக்காரர்கள் கூட கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரூ. 3,500-க்கு மேல் வருமானம் இருப்பவர்கள் வருமான வரி செலுத்துகிறார்கள். அதைபோலவே ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான எகரா நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், பெரிய மிராசுதார்கள் எவ்வளவு வருமானம் அடைகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். விவசாயத்திலிருந்து மிராசுதார்கள் ஏராளமான லாபத்தை அடைந்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஏன் அவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போடக்கூடாது என்று கேட்கிறோம்? தோழர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ரூ. 37 அல்லது ரூ. 40, அல்லது ரூ. 100 வரையில் சர்சார்ஜ் கொடுப்பதால், அவர்கள் மிகவும் பிரமாதமாக பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல், மிராசுதார்கள் சர்க்காருக்குச் செலுத்த வேண்டிய சர்சார்ஜ் தொகையை எப்படியாவது வாரம் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வசூல்செய்து விடுவார்கள். இது ஒரு புறமிருக்க, சர்க்காருக்கும் இந்த வரியினால் எதிர்பார்த்த அளவுக்காவது வருமானம் வருமா என்பதும் சந்தேகமே. ஏனென்றால், உதாரணமாக, ஒரு நபருக்கு ஒரு ஜில்லாவில் ரூ. 490 வரை நிலவரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலம் இருந்து, அடுத்த ஜில்லாவிலும் நிலம் இருந்தால், அந்த நபர் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை என்ற முறையில் மசோதாவில் ஷரத்து காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற சிறுசிறு குறைபாடுகளை நீக்கி, இந்த மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, திருத்தியமைக்கவேண்டும், இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது முதல் படி என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் படி மட்டுமல்லாமல் இன்னும் பல படிகள் முன்னேற்றவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கின்றோம். விவசாய வருமான வரி சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதன் மூலமாக சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கக் கூடும். சர்க்காருக்கு மேலும் அதிகமான வருமானம் வரக்கூடிய மரண வரிச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. பல கோடீஸ்வரர்கள் இந்த வரி செலுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று தோழர் ஸ்ரீ வி. ஆர். கிருஷ்ண அய்யர் சொன்னார்கள். ஏன் அந்த வரி இன்னும் போடப்படவில்லை யென்று நாங்கள் கேட்கின்றோம். மரண வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கும். அதைப் போன்ற வரிகளெல்லாம் போடப்பட வேண்டும்.

[Sri M. Palaniyandi] [8th May 1954]

“நிலவரி சர்சார்ஜ் விதிப்பதன் மூலம் சர்க்காருக்கு சுமார் ஆறு லட்ச ரூபாய் வருமானம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகையால், அரசாங்கம், விவசாய வருமான வரி விதிக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் பெரிய அளவு வரி செலுத்தும் படி செய்யவேண்டும். மேலும், இம்மாதிரியான பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதோடுமட்டுமல்லாமல், மிகவும் அடிப்படையாக உள்ள நிலப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கும் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ள நிலங்களில் அனேக பகுதிகளைப் பண்படுத்தி விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவராமலும் இருக்கிறார்கள். நிலத்தில் உழைத்து வேலை செய்யக்கூடிய மக்கள் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்காக வேலையில்லாமலிருக்கும்போது, அந்த நிலங்கள் தரிசாக இல்லாமலிருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, நிலப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டும். அந்த முறையில் செய்வதற்கு பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுடைய நிலங்களைப் பிரிப்பதற்கும், விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வருவதற்கும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* **SRI K. R. NALLASIVAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவரியின் மீது சர்சார்ஜ் விதிக்கின்ற ஒரு மசோதாவானது கடந்த வருஷம் கொண்டு வரப்பட்டது. ரூ. 50-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தக் கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்ற முறையில் அப்பொழுது அந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தத் தடவை ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்தான் சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவிலிருந்து தெரிகிறது.

“இந்த வருஷம் சென்னை ராஜ்ய பட்ஜெட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றாக்குறையை ஓரளவு போக்குவதற்கு சில வரி இனங்கள் போடப் போவதாக தெரிகின்றது. ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்குமானால், குறைந்த பட்சம் சர்க்காருக்கு இருபது லட்ச ரூபாய் வரையில் கிடைக்கக்கூடும். இந்த ராஜ்யத்தின் மொத்த பற்றாக்குறையாகிய ரூ. 58 லட்சம் ரூபாயை ஈடு கட்டுவதற்காக சர்க்கார் பலவிதமான புதிய வரிகளைப் போட்டும், சுமார் நூற்றது லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலாக, நில வரி மீது போடும் சர்சார்ஜ் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக இருபது லட்ச ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும். மேலும் புதிய வரிகளைப் போடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. சர்சார்ஜ் செலுத்தக்கூடியவர்களின் குறைந்த பட்ச வரம்பை உயர்த்தியிருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே யாருக்கு அதிகமாக வரி போடவேண்டுமோ அவர்களுக்கு இந்த வரி அதிகமாகப் போடப்படவில்லை. அதிகமான வரி கொடுக்கக்கூடிய வசதியுள்ளவர்களைத் தங்களுடைய வருமானத்திற்கேற்ற முறையில் அதிக வரி கொடுக்கும்படி செய்யாமல், குறைந்த அளவு வரி கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டினால் வசதியற்றவர்களுக்கு ஏராளமான புதிய புதிய வரிகளைப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் நாம் நேரடியாகப் பார்க்கின்றோம். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கும் இந்த சர்சார்ஜ் போடவேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும்.

“ரூ. 500 வரையில் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக 15 அல்லது 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வரும்படி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ரூ. 150-க்கு மேல் சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படி ஏற்பட்டாலும், அவர்களை ஒன்றும் பாதித்துவிடாது. முட்டுவளிச் செலவுகள், ரிபேர் செலவுகள், நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இன்னும் ஏராளமாக நிலத்தில் பணத்தைப் போட்டு செலவு செய்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சிலர் சொல்லலாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் நூற்றுக்கு ஒருவர் இருக்கலாமே

[8th May 1954] [Sri K. R. Nallasivam]

தவிர, மீதி நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்தின் அபிவிருத்திக்குச் செலவு செய்வது என்பது மிகக் குறைவு. அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும் வரியானது மிகவும் குறைவு. அவர்களிடமிருந்து இன்னும் ஏராளமான பணம் வசூல் செய்தாகவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லாமல் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

“ஒரு மனிதனுக்கு அதிகபட்சம் நிலம் இருந்தால், நஞ்சையில் ஐந்து ஏக்கர்களும், புஞ்சையில் இருபத்தைந்து ஏக்கர்களும் இருக்கலாம். ஒருவனுடைய கையில் 100 அல்லது 150 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு மேல் பூமி இருப்பது சரியான முறையில் என்ற அபிப்பிராயத்தை இன்றைய தினம் நாட்டில் சகல அரசியல் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன. அந்த அபிப்பிராயமானது இன்றைய தினம் நாட்டிலுள்ள சகல மக்களிடையே திரண்டு பொங்கி எழுந்து வருகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கின்றோம். அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது பாவம் : சட்ட விரோதமும் கூட. ஜனங்களுடைய உரிமையைப் பாதிப்பதாகத்தான் இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ்காரர்களாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட்களாலும் சரி, சோஷியலிஸ்ட்களாலும் சரி, எல்லாக் கட்சிகளாரும் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய இயக்கம் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டு வரும்போது, ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கொடுக்கும்படியாக ஏன் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்? நிச்சயமாக அவர்களும் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் சர்சார்ஜ் விதித்து, ஏராளமான சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தாகவேண்டும். புதிய புதிய வரிகளெல்லாம் சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் தகுந்தபடி சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படி விதிதாசாரத்தை உயர்த்தி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவில் அனேக குறைபாடுகள் இருப்பதால், இதை செலக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பி, குறைகளெல்லாம் நிவர்த்திக்கப்பட்டு, வசதியுள்ளவர்கள் அதிக வரி செலுத்தும்படியான முறையில் இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose the principle underlying this Bill and, at the same time, I have got my own sympathies for the objects and reasons adduced by the Government as set forth in the Statement of Objects and Reasons. The first reason adduced is that rich should be taxed and the second reason is that the Government should get some additional revenue. When the Government prepared the Statement of Objects and Reasons, they should have seen to it that they were capable of being achieved by the provisions in the Bill. It is not so in regard to this measure. The Hon. the Minister for Finance says that they will be able to get only about Rs. 7.7 lakhs of rupees as additional revenue. This is not a very great figure.

“One of the objects, as I said, is to tax the rich and I do welcome it but it must be done sufficiently well. I think, in bringing this Bill now, the Government are a little bit out of date. They ought to have thought of it earlier. The prices of foodgrains have now fallen considerably and thereby the price of land has also come down. We must understand and hon. Members must realise that this is a surcharge on land revenue and not on the yield or income from the land. Land revenue is a fixed item but the income

11-40
a.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [8th May 1954]

from the land is not fixed. It is a surcharge on this fixed land revenue and even though a particular mirasdar may have lost all his income on account of pests, as it has happened this year, he is liable to pay this surcharge. This year the crops were affected by pests and the so-called Department of Agriculture could not come forward in time to supply the pesticides and the landlords have suffered a lot.

"Let me take the case of the middle-class mirasdar. In very many cases the costs of cultivation have gone up, the manure required is not supplied in time by the Agricultural Department and the small mirasdars are unable to meet the expenditure. At the same time, they have to pay the land revenue. Of course there is provision for remission of land revenue according to the value of the crop, whether it is a four-anna crop or two-anna crop. In spite of this, for all the laborious tasks undertaken by the mirasdar, very often he does not get any remission at all and the net result is that he is put to much inconvenience as he has to pay, at the same time, the land revenue, though he is not able even to meet the expenditure on cultivation.

"Another point which I want to emphasize is that the prices of foodgrains have gone down, of course. But, what about the prices of other articles necessary for the day to day life of the landlord? Take, for instance, the Tanjore Mirasdar. I do not mind about the Coimbatore Mirasdars because they have got additional sources of income. The Tanjore Mirasdars, on the other hand, have got no other income except what they get from the land. The hon. Gentleman opposite, Sri P. G. Karuthiruman, was emphasising the fact that there may be only one or two mirasdars who are depending solely on the income from land. But, in Tanjore one cannot think of any landlord who is depending on any income other than that from the land. It is particularly so in the case of the middle class mirasdars."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"May I know what are the other sources of income of the Coimbatore Mirasdars?"

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"There is the income from industry."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Persons like the hon. Member Sri P. G. Karuthiruman depend solely on their income from land."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"It may be that in Coimbatore there are only a few persons who are entirely depending on the income from land but in Tanjore all the landholders depend only on the income from land."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"What about the rice mills in Tanjore?"

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, I would say that if we take a census of the rice mills in Tanjore, it will be found that they are owned directly or indirectly by the Coimbatore people."

8th May 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

The capital required is from Coimbatore and the income from the mills goes to people outside the Tanjore district. What I want to say is that the expenditure say, for instance, tamarind and chillies and other articles which are necessary for the daily life of the Tanjore Mirasdar is so high because their prices have gone up and the mirasdars are unable to meet their liabilities. This is the position of middle class mirasdar in Tanjore."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—"Sir, I want to know whether all the rice mill owners of Tanjore come from Coimbatore?"

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, I will even get the list of rice mill owners and it will be seen that there are very many people from Coimbatore owning rice mills in Tanjore. I only want to emphasise again that the middle class mirasdar in Tanjore depends only on his income from land and when the prices of foodgrains go down he is not able to meet the cost of the other articles which are necessary for his day to day living."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"What is your definition of middle class?"

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"I am coming to that point as to what is low class, middle class or high class. I would ask of the Hon. the Finance Minister why the Government are burking the issue and are hesitating to bring forward a Bill preventing a person from holding more than a specified number of acres of land. The Government are hesitating to bring forward such a land reform Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I hope the hon. Member will support it."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Certainly, I can categorically say the Hon. the Minister for Finance can count on my support. Even when the Government brought before this House the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Bill in 1952, I said that by this Bill the Government were only postponing the land reform Bill which was desired by us. He can refer to my speech. I had said that by bringing the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Bill the Government had in their mind the idea of postponing the long sought for land reform Bill. Such a comprehensive land reform Bill is very essential but the Government are hesitating to bring in such a legislation."

MR. SPEAKER :—"I would like to know how much more time the hon. Member would require?"

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, I will finish in another minute. This Bill for the levy of a surcharge on land revenue ought to have been brought earlier when the prices of foodgrains were high. If anybody would take a census of the position of the landholders in Tanjore in the year 1933-34 it would be seen that

[Sri S. Swayamprakasam] [8th May 1954]

no landlord in Tanjore district was above want and almost every one of them was indebted. It was only during the war years when the prices of foodgrains went up that they were able to make more money. That was the proper time to have brought in this Bill. Now the depression has set in and this measure will indeed be a great hardship to the so-called middle class people.

“Further, I do endorse the view that this Bill in a way affects total production. Now, what is the position of the landlords, tenants and pannaiyals in Tanjore? There is a provision in the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act of 1952 that the tenants alone must bear the entire cost of production. The tenant has to find the capital required and should also provide the manure. If we are to take a census, it will be seen that nowadays very many tenants are unable to find the capital or get the manure required for proper cultivation of the land. Even at the time of passing the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Bill in 1952 I sounded a note of warning that this would affect the tenants for whose benefit this legislation was intended. This particular provision which I have referred to greatly affects the tenants. They are unable to bring forth the capital required or the manure required at the proper time for the proper cultivation of the land entrusted to them. What is the position now after the passing of the recent Indebted Agriculturists Temporary Relief Act? Even the tenant who was able to get the money from the landlord or from his neighbour is now unable to do so, because the trust, the people in the village parts, had in the cultivator has now been taken away.

“In these circumstances, if the land lord has now to pay a surcharge even the little that is left behind after meeting his day to day expenditure will be taken away and there will be no incentive left in the small landlords, that is, the middle class mirasdars. This would really mean that total production would be affected adversely. I agree that Government must be interested in seeing to it that they get more revenue but they must, at the same time, be careful enough to see that total production also increases. Considered in this light, the present measure is against the interests of public as well as the interests of the Government.

“The important thing in the first part of the Statement of Objects and Reasons, namely, that the rich people ought to be taxed is not at all achieved by this Bill but it is only the middle classes who are affected. If the Government really want to tax the richer classes, it can be done only by the imposition of an Agricultural Income Tax. Why are the Government evading it? The objects set out in the Statement of Objects and Reasons will be achieved only by introducing an Agricultural Income Tax. The Government will get more revenue and at the same time they can effectively tax the rich people giving relief to the poorer people. It is only a tax on Agricultural income that will solve the problem and achieve the objectives set forth in the Statement of Objects and Reasons and they cannot be achieved by the present measure to levy a surcharge on land revenue.”

8th May 1954]

* Sri M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர். 11-50 a.m.
களே, இந்த மசோதாவை அடிப்படையில் ஆதரிப்பதோடு கூட, அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரி விதிப்புகள் ஆகியவற்றை உயர்த்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை எனது நண்பர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் இந்தச் சபை முன்பு பிரேரித்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன்.

“எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் விவசாய வருமான வரியை கொண்டு வரவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்காக புதிய விவாதம் ஒன்றும், தேவையிலையென்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு மந்திரி சபையில் உட்கார்ந்திருக்கிற பலருக்கும் விஷயம் தெரியாமல் அல்ல. அதைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏதோ ஒரு இடையூறு இருப்பதால்தான் கொண்டுவரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாய வருமான வரி விவசாயிகள் மீது இருக்கும் வரிச்சுமையை நியாயமான அடிப்படையில் அமைக்க முடியும் என்பது உலகம் அறிந்த விஷயம். அந்த மாதிரி ஒரு சீர்திருத்தம் இல்லாமல் விவசாயிகளுடைய வரிச்சுமையை குறைத்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. பெரிய மிராசதாரர்களின் மீது அதிகமான வரி விதித்து விட்டதாகவும் சொல்லமுடியாது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையே கயிற்றின் மேல் நடனம் ஆடுகின்ற மாதிரி நம்முடைய நில வருமான மந்திரி கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் நடனம் ஆடுகிறார்கள். சர்க்காருடைய வருமானத்தையும் இந்த வரியினால் உயர்த்திக்கொள்வதற்கு சாத்தியப் பாதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த மசோதாவை நான் கூர்ந்து பார்க்கும் சமயத்தில் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்தை சந்தேகிக்கவேண்டியவகை இருக்கிறேன். பணக்காரர்கள் மீது வரி போடுவதற்காக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமயத்திற்கு தகுந்த மாதிரி நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்: காலா காலத்தில் போகப்போக இதை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இந்தக் காலத்தில் இருக்கக்கூடிய கோளாறு என்ன? இந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இடையூறுகளுக்கு காரணம் என்ன? இந்தக் யாக ஒரு நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது ஒரு புறத்தில் இருக்கட்டும். நிலவருமான அடிப்படையிலே மாற்றியமைக்கக்கூடிய முறை யிலே ஒரு விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன இடையூறு இருக்கிறது என்பதற்குப் போதிய காரணம் காட்டி அவர்களால் எதிர்க்கட்சியினரைத் திருப்தி செய்ய முடியவில்லை. இரண்டு வருஷங்களாகச் செய்து வந்த கிளர்ச்சியின் காரணமாக இந்த மசோதாவானது இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதை மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். பதில் சொல்லும் காலத்தில் வேறு சாக்குப் போக்குகளை அவர் சொல்லுவாரா. என்ன நோக்கத்தோடு அவர்கள் இந்த மசோதா வைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்? பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் பெரும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு மீதுதான் வரிச்சுமை அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நாடு பூராவும் வலுத்து வந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

“குறிப்பாக இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூட “விவசாய சங்கம் அதிகமாக கோரிக்கை வைத்திருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாய சங்கம் “நிலவரி எப்படி இருக்கவேண்டும்” என்ற கோரிக்கையை விதித்து இருக்கிறது. அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பதற்காக அல்ல. வரி அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கும் அவர்கள் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது தான். என் அத்தகைய நிலவரி அடிப்படையை மாற்றாமல் இந்த மாதிரி குறைவான மசோதாவை சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் காலம் பற்றாதுதான் காரணம் அல்ல, மந்திரி சபையின் கொள்கைத்தான் அதற்குக்காரணம் என்பதுதான் என்னுடைய

[Sri M. Kalyanasundram] [8th May 1954]

அபிப்பிராயம். பணக்காரர்களைத் தாக்குவது போல் இருக்கவேண்டும், ஆனால் எதிர்ப்பில்லாமல் தாக்கவேண்டும் என்பது அவருடைய எண்ணம். அதற்குத் தகுந்த முறையில் எந்த மசோதாவை எடுத்துப்பார்த்தாலும் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவும் அதே நோக்கத்தோடுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“எதிர்க்கட்சியினர் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், மாகாணத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், ஏன் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரக்கூடாது” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகையால் ஏதாவது சொல்லி திருத்தங்கள் செய்து நாங்கள் சமாளித்தாகவேண்டும். சட்டசபையில் நாங்கள் இதை நிறைவேற்றமுடியாது என்று அவர்களுடைய மன்னிப்பைக் கேட்கக்கூடிய முறையில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களிடமிருந்து வரிப்பெறவேண்டியது என்பது சர்க்காருடைய நோக்கம் கிடையாது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால், சர்க்காருடைய கணக்குப்படி சுமார் ஏழு லட்சம் ரூபாய் வரையில் இதன் மூலமாக சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 500-க்கு மேல் இந்நிலவரி செலுத்தக்கூடிய இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மிராஸ்தாரர்களுக்கு இந்த ஏழு லட்சம் ரூபாய் சர்சார்ஜானது ஒரு கொசுக்கூடிய போலவே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இந்த மசோதாவை இன்னும் கவனமாகப் பார்த்தால் இந்த ஏழு லட்சம் ரூபாயை கூட சர்க்காருக்கு அவர்கள் கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கு என்ன குறுக்கு வழிகள் வேண்டுமோ, அவ்வளவும் இந்த மசோதாவில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

“உதாரணமாக ரூ. 499 நில வரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலங்களும், திருச்சி ஜில்லாவில் ரூ. 499 வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள நிலங்களுக்கும் ரூ. 499 வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர் இந்த மசோதாவின்படி சர்க்காருக்கு சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அப்படியென்றால், சர்க்காருடைய நோக்கம் என்ன? அந்த மாதிரி இரண்டாயிரம், ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு மிராஸ்தாருக்கு நிலங்கள் இருந்தும் கூட, இந்த சர்சார்ஜ் வரியில் சிக்காமல் தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

“ரூ. 500 வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை பின்னை களுக்கும் உறவினருக்கும் தனித்தனியே பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டு இந்த சர்சார்ஜ் வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம். டெர்சு நிலச் சுவாந்தாரர்களும் இவ்விதம் தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சீக்கிரமாக பட்டாவை பிரித்துக்கொண்டு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒழுங்கு பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று முன் எச்சரிக்கை செய்வதுபோல் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ரூ. 500-க்கு மேல் ஒரு அளவு வரையில் வரி செலுத்துபவர்கள் இம்மாதிரி பட்டாவைப் பிரித்துக்கொண்டு ஒழுங்கு பண்ணிக்கொள்ளலாமே தவிர, பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு ஒரு இடத்தில் குவித்து வைத்து இருக்கக்கூடியவர்களை இந்த வரி பாதிக்கும். இரண்டு குறுக்கு வழிகளும் இந்த மசோதாவில் வேண்டுமென்றே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணக்காரர்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பதற்குப் பொறுத்தமாக உங்களைப் பாதிக்காத முறையில் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையில், வழிகள் வைத்திருக்கிறோம், என்று அவர்கள் எதிர்ப்பிலே சொல்லி எதிர்க்கட்சியினர் பணக்காரர்களுக்கு நாங்கள் வரி போட்டிருக்கிறோம், இந்த மாதிரி புரட்சிகரமான காரியத்தை யார் செய்திருக்க முடியும் என்று சொல்லி வருவதானது, ஏதோ அரசியல் நோக்கத்தோடு வெளி ஜனங்களிடத்தில் பேசுவதற்கும், தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கும் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் தான் சர்க்கார் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[Sri M. Kalyanasundram] [8th May 1954]

என்று நான் நினைக்கிறேன். இடையிலே காங்கிரஸ் மந்திரி சபையில் சேர்ந்த ஒரு மந்திரியை விட்டு இந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது.

“ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஜில்லா போர்டுகளுக்குத் தேர்தல் வரப்போகிறது. ஜூலை மாதத்திலிருந்து இந்த வரியைப்போட்டுவிட்டு, ‘பணக்காரர்கள் மீது வரி போடக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டோம், இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் முன்னேற்ற சட்டங்களைக்கொண்டு வருவோம்’ என்று ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் ஜனங்களிடமிருந்து வோட்டு வாங்குவதற்கான நேரக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய சர்க்காருக்கு அதிகமாக வருமானம் இதன் மூலம் வரவேண்டும் என்பது அல்ல சர்க்காருடைய நோக்கம். வரி கொடுக்கக்கூடிய சக்தி உள்ள பெருநிலச்சுவாந்தாரர்கள் மீது வரிபோட்டு, அதன் மூலம் வரக்கூடிய பணத்தைக்கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்குமானால், இப்படிக்குறைவான ஒரு வரியை விதிப்பதற்கு இரண்டாண்டு, நாலாண்டு என்ற விகிதாசாரத்தில் கொண்டு வந்திருக்கமாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக குறைந்தபட்சம் நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் பலமாக ஆதரிக்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி திருத்தத்தை பிரேரிப்பதற்கு சட்டக்கோளாறுகள் இருக்குமானால், அவைகளையும் சர்க்கார் உதவி செய்தால், அந்த சட்டக் கோளாறுகளையும் நாம் சமாளித்துக்கொள்ளலாம். சர்க்கார் கட்சி தலைவர்களும் மந்திரி சபையினரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் நல்லது. நான் சொன்ன குற்றச்சாட்டை பொய் என்று இருக்குமானால், அவைகளையும் சர்க்கார் உதவி செய்தால், அந்த சட்டக்கோளாறுகளையும் நாம் சமாளித்துக்கொள்ளலாம். சர்க்கார் கட்சித் தலைவர்களும் மந்திரி சபையினரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் நல்லது. அவர்கள் விரும்பினால் நான் ஒரு யோனைச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்த மசோதாவை செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டியதில்லை. சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து கவர்னருக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் கடிதம் எழுதினால் திங்கட்கிழமைக்குள் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு வரியை உயர்த்துவதற்கும் கவர்னர் அனுமதி கிடைத்துவிடும். அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன இடையூறு இருக்கிறது? ஒன்று மில்லை. இதைச் செய்வதற்கு அவர்கள் முன்வராவிட்டால் நான் சொல்லிய ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டும் சரியென்று நிரூபிக்கப்பட்டுவிடும். பணக்காரர்கள், பெருநிலச்சுவாந்தாரர்கள் மீது வரிச்சுமைகளை விதிப்பதற்கு அவர்கள் விரும்பவில்லை என்பதுதான் நிரூபிக்கப்படும். பாம்பும் அடிபடவேண்டும், பாம்பை அடிக்கும் கோலும் உடையக்கூடாது என்பதுபோல் பெருநிலச் சுவாந்தாரர்கள் மீது வரி போட்டுவிட்டதாக ஜனங்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்வதற்கு ஒரு கருவியாக இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:— 12

“I am glad I now rise to reply to the discussion in a calmer noon atmosphere than the one that was prevalent just a few hours ago. I must thank you, Mr. Speaker, for your kind contribution towards that end. The discussion ranged over a wide field and some hon. Members even said that there was no principle of land reform in this Bill. I may at once tell them that this is not a land reform legislation but is primarily a taxation measure and any trace of land reform that may appear in it, is there only incidentally and not deliberately. That is why I said when I introduced the Bill that this surcharge would give an element of progression in the system of land tax and to some extent was in the nature of an

[Sri M. A. Manickavelu Naicker, 8th May 1954]

alternative to agricultural income-tax. I was very careful in the use of my words. But in spite of it the hon. Member Mr. Manali Kandasami has said that this Bill is a substitute for agricultural income-tax. This is not at all a substitute. What I said was that this surcharge would give an element of progression in our land revenue system. Though it may fetch some income it was essentially a taxation measure.

"The main question raised was that this taxation measure should be based on agricultural income-tax and it should not be on the basis of surcharge on land revenue. The question of introducing agricultural income-tax was discussed at length. Finally, the Government came to the conclusion that considered from all aspects at present prevailing, it would not be conducive to introduce agricultural income tax. It was realised that it would be very difficult for the rural population to withstand the hardships that would be caused by their being asked to maintain correct accounts regarding their income from agriculture. That is why the agricultural income-tax had not been introduced. But on the other hand, we have decided to try that experiment in another sector, viz., the plantations. A Bill to levy income-tax on plantations is on the anvil. It will be shortly introduced. But what do I find now? There is a protest from the owners of plantations. There was a deputation from the owners of plantations against the proposed levy of income-tax on plantations. They say 'No, no. Already our expenses have mounted high. This income tax will hit us very hard. It is better to have the present land tax increased by two or three rupees per acre.' That is what the owners of plantations say. Therefore, if we impose agricultural income-tax then the same argument now advanced by the planters may be advanced by agriculturists. In this connection, I am reminded of a Tamil proverb which says:

உப்புக்கு தண்ணீர் பஞ்சமா.

தண்ணீருக்கு உப்பு பஞ்சமா.

I have illustrated it in the case of planters. But hon. Members now plead for agricultural income-tax. If I introduce such a tax, I am sure the same hon. Members may then bring in arguments, just as the planters have now done, against agricultural income-tax. (Laughter.)

"An hon. Member from the Congress side had pointed that when even small shop-keepers were able to render accounts to the Commercial Tax Officers, it would not be very difficult for the agriculturists to maintain correct accounts in regard to their income from agriculture. May be the hon. Member may subscribe to that view. But I have received several complaints from big mirasdars that it would be very difficult and irksome also to maintain correct accounts so far as agricultural income is concerned. The case with regard to the small agriculturist is all the more grave. By such a system of maintaining of correct accounts, he may be subjected to hardship and frequent examination by the officers. Realising all these difficulties, we have thought it best

[8th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

not to introduce agricultural income-tax but bring in its stead the present levy of surcharge on land revenue which, while not affecting the majority of small and middle-class agriculturists, will bring in some money to the coffers of the State. I am sure the same hon. Member, who has now pleaded for agricultural income-tax from the Congress side, may then come and say, when we have introduced the agricultural income-tax that it is causing great hardship to the poor cultivators. It is not as if we have left the whole question of agricultural income-tax. We have tried to experiment it in the plantation sector. If the tax proves successful in that sector, we may gradually extend it to agriculture.

"The hon. Member Mr. Manali Kandasami who opened the debate pointed out that whereas in the original Bill the exemption limit was only Rs. 50 it has now been raised to Rs. 500. He pleaded that people paying assessment lower than Rs. 500 also should be brought within the scope of this Bill. The hon. Member has probably forgotten the principle on which we have fixed the exemption limit. Or it may be that the hon. Member is not familiar with that principle or being familiar with it, does not want to admit it. When we previously fixed the minimum exemption limit at Rs. 50, we received numerous petitions pointing out how the poor and middle-class cultivators would be affected by such a fixation. It is our principle to tax only the rich. It is our object to put the exemption limit only at the higher level so that it may not affect the poor and middle-class agriculturists but only the rich landowners. There is a lot of difficulties that would crop up if we bring the exemption limit lower down. When the original Bill was discussed here, there was a storm of arguments to the effect that this tax should not be uniform but that it should be on a sliding scale affecting only the rich landlords. Now lands there are, fertile areas as against non-fertile areas, rain-fed areas as against irrigated areas and so on. Therefore we must give due allowance for non-fertile and dry areas. The question of price was also raised. The question of water rate was also raised. There are certain cases where if the water rate also is taken into account, it comes to as high as Rs. 20 or 25. These arguments were advanced then. That is why, in the present Bill, we have decided to put the exemption limit at a higher level thereby taxing only those in the higher strata. Then the tax will not be a heavy burden on them. If we put the exemption limit say at Rs. 100 or so even the middle-class agriculturists in dry areas may be hard hit as the price factor may operate against them. That is why taking all these into account, we raised the exemption limit to Rs. 500.

"The hon. Member hailing from Malabar, I mean, Sri V. R. Krishna Ayyar favoured, besides agricultural income-tax, the death duty or estate duty in respect of agricultural lands being extended to Madras State and said that it would serve our purpose. He opined that by passing a resolution in this House, as required by the Estates Duty Act, the death duty may be extended to agricultural lands in Madras State, and that would have been a very good move and would have solved the problem. Let me say to

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th May 1954]

Mr. V. R. Krishna Ayyar that Government did not deliberately pass a resolution on such lines because even though the Estate Duty Act had been passed by Parliament, yet the State Governments have got to go slow in the matter at present. We should see to it that by the levy of such a tax, our other taxation measures are not by-passed. We should not cause undue hardship to our people. Our people should not be subjected to undue hardship and harassment at the hands of our officers. I shall cite a typical instance. Even though the Estate Duty Act has not come into force in Madras, yet some officers had thought that it had come into force and in one case when a rich person had died, even before the corpse had been removed they were there on the spot and had made enquiries. The people began to wonder how when the Act had not come into force in Madras and when the dead body had not been moved, the officers could come and demand the State's share according to the Estate Duty Act."

12-10 p.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether the hon. Minister's statement represents the authoritative view of the Government that the enforcement of death duty would cause harassment and that it should not be enforced in the State? "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I never said that it should not be enforced. Now we are having so many Bills and to have legislation on death duty also simultaneously may not be good. Probably next year my hon. Friend will have it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The other taxes are levied on persons who are living. But here, at least when a man dies, let him part with something for the poor denizens of the State."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" My hon. Friend wants to rush in all taxation measures all at once. The hon. Member's suggestion is only to help the Government to get more revenue. But we will have to take into consideration several aspects besides the revenue aspect. There is a human aspect about it and there are certain difficulties in enforcing it. That is why for the present—' for the present ' does not mean ' for ever '—the Government do not contemplate it. If the hon. Member wants, we shall have that also."

"One hon. Member asked how this surcharge will affect fair rent. I may at once say that this will not affect the question of fair rent at all. I think Mr. M. Narayana Kurup has given notice of an amendment. If that is accepted, the tenant will not be asked to pay the surcharge, but only the landholder will be asked to pay. So, there will be no difficulty on that account."

"The hon. Deputy Leader of the Opposition was saying that we had certain motives, that we were levying the tax only for the purpose of show or propaganda, that we did not want to tax the rich landholders sufficiently heavily and that our policy behind this Bill was a policy of 'willing to wound but afraid to strike'. All

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] 8th May 1954]

these considerations never entered into my mind at all. They entered into my mind only after I heard them. A child does not know evil at all. Only when it grows up, it learns evil from others. I had a clean mind. The hon. Deputy Leader of the Opposition has spoiled an innocent mind. I shall take advantage of what he says if it will be useful to me."

"The main amendment to the motion is for referring the Bill to a Select Committee. In that connection, I want to say that this is not an entirely new Bill. A Bill on this subject was introduced in 1952 and referred to a Select Committee. Memoranda were invited by the Select Committee and many memoranda were received. The Select Committee sat very leisurely; it sat for seven days and came to certain conclusions. Though the present Bill differs from the previous Bill, the principle underlying this Bill is the same. Only we have made one or two changes in the matter of exemption and the rate of tax; there is no radical change. So the hon. Member cannot accuse us of having brought forward this new taxation measure suddenly. The 1952 Bill was not proceeded with for reasons like the Andhra partition. So we have brought forward this Bill now. I do not think there is any need at all to refer it to a Select Committee. Whatever changes hon. Members want to make can be made by way of amendments. Already there are certain amendments and it is likely that I may accept one or two of them."

"Though the Bill is a short one, it is full of illustrations which is not usually the case with other Bills. So I will also conclude my speech with an illustration. I compare this Bill to a scorpion. The previous Bill was like a full-grown scorpion with a sting; but the present Bill is like a scorpion whose sting has been cut off. Nobody is afraid of a scorpion whose sting has been cut off. The rigour of the previous Bill has been very much watered down in this Bill and therefore I do not think hon. Members can have any objection to this Bill. It is a Bill for getting a small revenue, the revenue anticipated being only Rs. 7.70 lakhs. It introduces also an element of progression in land revenue taxation. It is also in the nature of an experiment, because we can experiment upon this and find out whether this is more desirable or the agricultural income-tax. For all these reasons, I hope the hon. Member who moved the amendment for referring this Bill to a Select Committee will withdraw the amendment and allow us to proceed with the Bill."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I am not withdrawing my amendment."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'"

The amendment was put and lost.

[8th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Shall we take up the half-hour debate or adjourn? "

SRI ANTONY PETER :—" I rise on a point of order, Sir. This half-hour debate was allowed at the request of the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar, in view of the fact that the answer given by the Hon. Minister for Health to a question regarding homoeopathy was not clear and full. To-day a typed copy of the answer given by the Hon. Minister to my supplementary question on the subject of homoeopathy has been sent to me for correction and I see that the answer is not satisfactory. For discussing such an important subject as homoeopathy, half an hour is not sufficient. I want a full day to be allotted for the discussion."

MR. SPEAKER :—" The point raised by the hon. Member is not a point of order. That is clear to me."

" Some hon. Members wanted a half-hour debate and I allowed it. Whatever time the House wants, I am prepared to give."

SRI ANTONY PETER :—" Sir, my point of order is that half an hour allowed for the debate will not have the desired effect, namely, to convince the Government of the necessity of approving the homeopathic system and as such it will not be in order to proceed with the debate."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" This is a debate on homoeopathic system. In homoeopathy, the dosage is very small and so the duration of the debate on homoeopathy also can be very small. Why should we have a full day debate? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If the discussion is to be dropped, I have absolutely no objection. If we find time and if a day is available, we shall try to accommodate."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Health can make a statement and the motion before the House may be that that statement be taken into consideration. The House will have a full dress debate. If the consensus of opinion is that we should have the half-hour debate to-day, I have no objection. I will allow five minutes each to Sri V. R. Krishna Ayyar, Sri N. K. Palani-swami, Sri K. Madhavan Nambiar . . ."

12-20 p.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, you have just now heard that even half an hour or one hour would be inadequate."

MR. SPEAKER :—" If the hon. Member is not satisfied with a half-hour debate, the best thing would be for the Hon. the Deputy Leader of the Opposition to come to some agreement with the Leader of the House in regard to this matter."

[8th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Even now the Hon. Minister is here. If he is willing for a one-hour debate and he makes a statement in that regard, it will be a starting point for discussion."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no objection if time can be found."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We can have it on a non-official day."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Generally, we are not having as many non-official days as we require. So, from the non-official day, some hours should not be completely taken away for other business."

MR. SPEAKER :—" We will have to take only half an hour from the time allotted for non-official business. If this is agreed to, we can take this up on the coming Thursday."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, இன்றைக்கு அரை மணி நேர விவாதம் நடத்துவோம். இன்னொரு நாளைக்கு முடிந்தால் இன்னும் அரைமணி நேரம் நடத்தலாம்."

MR. SPEAKER :—" If it is the desire of the House that one hour should be allotted for the discussion on this subject, I have no objection. We can have the discussion on a non-official day. We will have to take half-an-hour from the time allotted for non-official business."

SRI ANTONY PETER :—" May I suggest that some other day may be allotted for the discussion on this subject, if not to-day? If not during this session, at least during the next session, a day may be allotted for this purpose."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition agrees to have the discussion on the coming Thursday from 12 noon to 1 p.m."

MR. SPEAKER :—" This debate is postponed to Thursday. We shall have the debate from 12 noon to 1 p.m. on that day. The House will now adjourn and meet again at 8 a.m. on Monday, the 10th May 1954."

The House then adjourned.

[8th May 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 604 asked by Sri A. Ratnam (on behalf of Sri M. Dharmalingam) at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th May, 1954, page 316 supra.]

Statement showing the number of cases under the Madras Prohibition Act reported during 1949-50 and 1952-53 in residuary State.

Prohibition districts—				1949-50.	1952-53.
1	The Nilgiris	..	..	118	295
2	South Kanara	..	..	1,550	2,269
3	Malabar	..	..	2,242	2,532
4	Madras	..	..	2,015	10,464
5	Chingleput	..	..	1,469	5,914
6	South Arcot	..	..	2,740	4,971
7	Ramanathapuram	..	..	389	1,969
8	Tirunelveli	..	..	840	5,002
Police districts—					
1	Salem	..	..	6,906	14,988
2	Coimbatore	..	..	2,204	9,901
3	North Arcot	..	..	5,956	10,713
4	Tanjore	..	..	961	1,844
5	Tiruchirappalli	..	..	1,728	5,517
6	Madurai	..	..	854	3,284

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 10th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock. Mr. Speaker (THE HON. SRI SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 608 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I put the question, Sir."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I request, Sir, that the question may be taken up tomorrow."

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister requests that it may be taken up tomorrow. So, we will take it up tomorrow."

Expenditure incurred due to the visit of the Hon. the Prime Minister in October 1953.

* 612 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred on the reception and on the security measures adopted during the visit of Hon. Prime Minister Pandit Nehru to this State in October 1953; and

(b) the expenditure by this Government for the tour programme of the Prime Minister and other Congress Ministers for the election propaganda in Travancore-Cochin State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) An expenditure of Rs. 97,182-5-0 in all was incurred in connexion with the arrangements in question.

" (b) This Government did not incur any expenditure for the tours of the Prime Minister and other Ministers for election propaganda in Travancore-Cochin."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"Sir, is it a fact that the enormous size of the Police Force engaged was due to the reported threat of anti-Nehru demonstrations by the Dravida Kazhagam and the Dravida Munnetra Kazhagam?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No, Sir. The usual security measures were taken. They had nothing to do with the threat or otherwise of the Dravida Kazhagam or any other party."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"With reference to the answer to clause (a) of the question, may I know what was the amount that was incurred by the State Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"What I have already stated is the expenditure incurred by the State Government."

[10th May 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Hon. Minister was stating that there was no expenditure incurred by the State Government on the tour of the Prime Minister of India in the Travancore-Cochin State during the election period. Is it a fact that the Hon. the Chief Minister of this State was touring in the State in connexion with the recent elections conducted there and may I know whether any expenditure was incurred on the account?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I have already given a definite answer that no expenses were incurred by the State Government on this account."

MR. SPEAKER:—"Even on the tour of the Hon. the Chief Minister of this State."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்தபோதற்கு ரூ. 97 ஆயிரம் செலவாயிருக்கிறது என்று தெரிகின்றது அப்படி என்ன அபாயகரமான நிலைமை நம் ராஜ்யத்தில் நிலவி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒரு பிரதம மந்திரி வந்ததற்காக 97 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுவதா? அவர் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் எல்லைக்குள் எத்தனை நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள் என்பதை அறிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"If I remember aright he was for five days within our State and he toured the districts of Madurai, Coimbatore and Malabar and other areas. There is a standard measure of security which has got to be taken with reference to the Prime Minister's visit and this is mainly in the form of Police officers going about. The main expenditure incurred was with reference to that."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The point that I wanted to know was this. When the Hon. the Chief Minister of our State was going to the Travancore-Cochin State, on his way so many Police officers were posted and on that account some expenditure was incurred by this Government. May I know what that amount was?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It was only the local Police who organized the security measures when the Hon. the Chief Minister of this State was moving to the Travancore-Cochin State. No extra expenditure was incurred on that account."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் போலீஸ் இந்த பிரதம மந்திரியின் சுற்றுப்பயணத்தின்போது உடன்சென்ற செலவும், இந்த செலவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அது அன்றியே இந்த செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This expenditure is the entire expenditure including that on the Special Branch Police who were moving about."

[10th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Were there not large movements of the Malabar Special Police and the Special Armed Police in connexion with this visit?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There might have been some movements of the Special Armed Police and also the Malabar Special Police."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"In view of our depleted finances, do our Government expect at least a portion of the amount spent by them to be reimbursed by the Central Government? If not, may I request the Government not to spend, at least in future, so much money on security measures with reference to a single individual whether he be the Prime Minister or anybody else?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Certain standards have got to be maintained. Especially, when the concerned individual happens to be the Prime Minister of India, we have got to take certain security measures, and a visit by the Prime Minister has got its own advantages. During his tour under reference, he visited almost all our irrigation projects and as a result of that, we had three other projects sanctioned as soon as he went back because he was impressed by our performance in respect of these irrigation projects."

SRI K. PARTHASARATHY:—"Is it not a fact that whenever the Prime Minister of India comes, a very large number of people running into millions flock together to see him, and that these measures are necessary to safeguard the people who collect in such large numbers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is a well-known fact that the Prime Minister of India attracts millions of men. That is the difficulty which operates in the minds of the other section of the House. That is why all these questions are put."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Since the proximate cause or the primary purpose of the Prime Minister's visit was promotion of the electoral chances of a particular party, would the Government take steps to request that party to reimburse the expenses incurred?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The visit of the Prime Minister to this State with reference to which this expenditure was incurred had nothing to do with the elections in the Travancore-Cochin State. It was purely a tour of inspection and during this tour, he visited almost all our irrigation projects."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"நமது பிரதம மந்திரியார் அவர்கள் ஏன் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வந்தார்கள் என்று யாரும் கேட்கவில்லை இருந்தாலும் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. முன்பெல்லாம் பிரதம மந்திரியாக மட்டும் வரும்போது இவ்வளவு அதிக செலவு ஏற்பட்டதில்லை. இப்பொழுது காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியின் தலைவராகவும், பிரதம-மந்திரியாகவும் வருவதினால் போலீஸ் செலவு அதிகமாகிறது, வரும்போது

[10th May 1954]

காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுகிறார். ஆகவே காங்கிரஸ் கூட்டியார் இந்த செலவின் ஒரு பகுதியை ஏற்றுக்கொள்ள ஆலோசிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Whenever it is purely a personal visit, the expenditure incurred is very much less, I agree. But he visited this State as the Prime Minister of India, and we cannot efface the fact that he happens to be the Leader of the Congress Party and the Congress Organization as such. So, he takes advantage of such a visit and addresses the Congressmen. That cannot be helped and for that purpose, we cannot ask the Congress Party to share the expenditure.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Is it not a fact that the Prime Minister's visit was primarily concerned with the elections in Travancore-Cochin and the inspection of the irrigation projects was a secondary purpose? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to his visit in connexion with the elections in Travancore-Cochin, no expenditure was incurred. It was with reference to his previous visit that this expenditure was incurred. At that time, there was no question of the Travancore-Cochin elections pending.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நமது தேசத்தின் உதவி ஜனாதிபதியாகிய டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் அடிக்கடி நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குவந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு அதிகப்படியான தொகை செலவு செய்யப் படாதபோது, கனம் பிரதம மந்திரியார் வந்து போவதற்கு மட்டும் அதிகப்படியான செலவு ஏன் செய்யப்படுகிறது என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member knows about the crowd which gathers whenever the Prime Minister visits any part of India or, as a matter of fact, any part of the world. If the hon. Member feels dissatisfied with the gathering of the crowd, he may carry on a propaganda and see that people do not gather when the Prime Minister comes.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Question No. 613* may be taken up tomorrow, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Yes. Let us pass on to the next question.”

Reabsorption of Government servants retrenched due to separation of Andhra.

* 614 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Government servants thrown out of employment as a result of separation of Andhra; and

(b) whether the Government have ordered their reabsorption?

* Answered at the end of question hour.

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) 724.

“ (b) A large number of them have been re-employed already. The Government have been taking all possible steps to absorb the discharged personnel.”

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“ Is it not possible to give the correct figures as to who were re-employed and who were not employed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't have the figures here. A majority of them have been re-absorbed. That assurance I can give the hon. Member.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Is it a fact that the present Director of Public Instruction, Madras, who was allotted to Andhra and who was chucked out by the Andhra Government, has been re-absorbed by the Madras Government thereby removing the previous incumbent from the post? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as the former Director of Public Instruction who has just now retired, is concerned, there was no question of ousting her from service, because her term of re-employment expired and there was no question of continuing her re-employment. As far as the present Director of Public Instruction is concerned, he was allotted to Andhra on the specific request of the Andhra Government and on the understanding that as soon as the work of organizing and setting up of the Education Department of the Andhra State was over, he would be re-allotted to this State and that we would take him back. It is only on this understanding that we took him back now.”

Digging of wells for the use of Harijans in South Arcot.

* 615 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells ordered by the Government to be dug in the South Arcot district in the year 1953-54 for the use of Harijans for drinking purposes;

(b) the number of wells dug so far; and

(c) whether the Government have any proposal to dig wells in the Vriddhachalam taluk for the use of Harijans for drinking purposes in the current year and if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 136 wells under the Rule Water-supply Scheme and 10 wells under the Harijan Welfare Scheme were ordered to be dug for the use of Harijans in the South Arcot district during 1953-54.

“ (b) 68 wells under the Rural Water-Supply Scheme and 2 wells under the Harijan Welfare Scheme were completed during the year.

[10th May 1954]

"(c) 13 wells under the Rural Water-Supply Scheme for the use of Harijans in the Vriddhachalam taluk were completed during 1953-54 and 6 works were in progress."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"In view of the insufficient number of drinking water wells in Villupuram taluk, may I ask why this scheme has not been implemented even though several petitions have been presented to the Government several times?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"68 wells under the Rural Water-Supply Scheme and 2 wells under the Harijan Welfare Scheme were completed. Others are either in progress or are proposed to be taken up and completed this year."

SRI K. PARTHASARATHI:—"What is the arrangement made for maintaining these wells which may be taken up by the Harijan Welfare Department or other departments? The present arrangement seems to be unsatisfactory in that when these wells go dry or the construction gives way, there is nobody to maintain them properly."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I think the local bodies are maintaining these wells."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, question No. 616* may be taken up tomorrow."

MR. SPEAKER:—"Yes, we may take it up tomorrow."

Jaggery producing co-operative societies.

* 617 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) what action the Government have taken to encourage palm-jaggery industry in this State;

(b) how many training centres for this industry are in this State and how many in Malabar;

(c) how many applications have been received from Malabar to start jaggery producing co-operative societies;

(d) how many were not permitted; and

(e) the reasons therefor, if any?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—" (a) Since 1949, ex-toddy tapper members of Jaggery Manufacturing Co-operative Societies are trained in the improved methods of manufacturing palm-jaggery and palatable and nutritive palm-products like palmolates, groundnut balls, toffee, etc. Every encouragement is given to the marketing, including exports to foreign countries, of palm-jaggery through co-operatives. To strengthen the activities of the jaggery co-operatives, subsidy for the purchase of equipment and departmental staff for supervision are sanctioned in deserving

* Answered at the end of question hour.

[10th May 1954]

cases. Conferences of the representatives of the Jaggery Manufacturing Societies are held periodically in the districts to solve the various problems confronting the development of the industry.

"(b) No centres have been opened exclusively for training ex-tappers in the manufacture of palm-jaggery. Training is given to the members of select Jaggery Manufacturing Co-operative Societies in each district. In Malabar district, 166 ex-tappers were trained in 52 centres.

"(c) 21 applications were received during the calendar year 1953.

"(d) Nine of them were rejected.

"(e) The District Prohibition Officers concerned did not recommend them in the interest of Prohibition."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"For the encouragement of the jaggery industry, it is stated that the Government are granting subsidies to the co-operative societies concerned. May I know from the Hon. Minister the amount of subsidy given to the co-operative societies that produce jaggery in Malabar?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"It will vary from place to place. If a separate question is put, I shall answer it, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Are the Government aware of the fact that the taking out of a licence for jaggery manufacture by these co-operative societies is only a camouflage for illicit toddy tapping?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"No, Sir, the Government take particular care to see that such of those societies which deserve are given licences. If in one or two places the licence is misused, we again warn the persons concerned and then withdraw the licence."

SRI K. R. NALLASIVAM:—"கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் மூலமாக உற்பத்தியாளர்கள் கருப்பட்டி உற்பத்தி செய்யமுடியாத காலங்களில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு சராசரியாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Notice, Sir."

SRI C. H. KANARAN:—"In spite of the repeated requests made by the hon. Members coming from Malabar on the floor of the House that the ex-tappers should be liberally allowed to manufacture palm-jaggery, the Government were pleased to grant licences only in a few cases. May I know whether the Government will, at least in future, liberally grant these licences?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Out of the 21 applications received from various societies, 9 societies have been granted licence and of the rest, 7 have been referred to the Prohibition Officer and a few other cases were considered to be not worth being granted licence."

[10th May 1954]

SRI R. KRISHNAN :—“ கருப்பட்டியின் விலை இந்த வருஷம் குறைவாக இருப்பதினால் tapper-களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துவருகிறது. ஆகையால், கருப்பட்டியின் விலை சரியாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ We will consider it, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On an application made to start a jaggery producing co-operative society a year back, the Deputy Registrar of Co-operative Societies informed the applicants that he had referred the matter to the District Prohibition Officer and that the latter had not sent any reply in the matter. Even to the representation which I myself made to the District Prohibition Officer, he has not yet replied. Will the Government see that the matter is expedited? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ If the hon. Member mentions to me any specific place where he wants a licence to be granted, I will examine the question, Sir.”

SRI K. G. PALANISAMI GOUNDER :—“ Licence-களை சர்க்கார் எந்த அடிப்படையில் வழங்கிவருகிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have given an exhaustive answer which contains the answer to the hon. Member's supplementary.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Have the Government any idea of starting palm-gur research in Malabar? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ No, Sir.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கருப்பட்டி போடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் பட்டிருப்பதால் கூட்டுறவு சங்கங்களில் போடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்களுக்கு சர்க்காரே கடன் கொடுப்பதற்கு முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Not, at present, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Is there any case within the knowledge of the Government wherein the permit granted by them has been misused? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There are a few cases, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I can bring many instances regarding the non-grant of permits for the starting of jaggery co-operative societies in the Chirakkal taluk, in Malabar. May I request the Hon. Minister to instruct the Prohibition Department to grant such permits liberally to those who want to start such societies in Malabar? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, only 21 societies have applied. Out of them, 9 have been already

[10th May 1954]

given permission and the applications of 7 of them have been referred to the District Prohibition Officer. I do not know how we can grant these licences liberally. Further, I don't understand what the hon. Member means by the term 'grant such permits liberally'.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—“ Are Government aware that in most of the cases, the Communists are trying their level best to misuse the licences granted? If the Government call for a report of the working of the societies in Malabar, it could be verified.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I take the information, Sir.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Arising out of the reply given by the Hon. Minister that the Government are taking every step to provide marketing facilities for jaggery products, I would like to know whether these facilities are confined only to this State or whether they are extended outside the State also? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The question pertains to this State only, Sir.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, there seems to be a certain amount of reluctance in granting permission to such societies in South Kanara and there seems to be a mistaken impression that in South Kanara district prohibition offences are mounting. But from the figures supplied by the Hon. Minister the other day, I find that South Kanara compares very favourably with other districts. In the light of this, may I request the Government that applications for permits from that district may be considered very favourably? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ In all deserving cases, applications from South Kanara will certainly be considered.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, last time when this question came up before the House and when an elaborate discussion also was allowed by the Hon. the Speaker, the Hon. Minister for Prohibition gave an assurance that if particular instances of partiality or discrimination were pointed out, they would be looked into. Consequent upon that assurance, a memorandum was given and the hon. Member who submitted that memorandum was given a reply by the Government that orders had been issued for the ex-tappers of Andoor and Kayaralam for forming societies more than a month ago. Is it a fact that even after this, the District Prohibition Officer refused to take action to implement the instructions given by the Government, and if so, what action are the Government going to take on that? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I will enquire into the matter, Sir.”

[10th May 1954]

SRI B. K. NALLASWAMI :—" Sir, inasmuch as palm sweet juice is not available throughout the year for manufacture of jaggery, will the Government consider allowing tapping of sweet juice from coconut trees by these societies where there have been no misuse at all for the past three or four years? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Government will follow rules already in force, Sir."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" கொடுக்கப்படும் லைசென்ஸ்களை கம்ப்யூனிஸ்டுகள் misuse செய்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீமான் குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இழந்த மந்திரி பதவியை திரும்பவும் அடைவதற்காக அவர் செய்யும் முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்று? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with the main question? "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of clarification, Sir. The hon. Member Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar made a statement to make it appear that the Communists were misusing these permits and they were encouraging drink. In this connexion, I have to make it clear . . . "

MR. SPEAKER :—" I am not going to allow a discussion. Rule 40 lays down that 'No discussion shall be permitted at question time in respect of a question or of any answer given to a question' . . . "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, when an insinuation is made, is it not the right of the hon. Members to point that out to the Hon. Speaker and to say that it is an insinuation and that it is not a fact? The facts and figures supplied by Government themselves go to prove that in most of the areas where the Communists are more influential than any political party or individual, prohibition offences are far less."

MR. SPEAKER :—" That is all right. We cannot have a discussion on that."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—" Sir, arising out of the remarks made by hon. Members . . . "

MR. SPEAKER :—" I have already said that no discussion will be permitted."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—" Sir, it is a breach of privilege. As a member of the House, I am entitled, where the Communists misbehave, to bring the fact to the notice of the Government. I see no reason why the hon. Member should accuse me like that. If the Communist members were not given a chance to be in the Ministry or the Leader of the Opposition was not asked, it is not my fault. It is in the Chief Minister's discretion to call anybody to be in the Ministry."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is the privilege of every hon. Member to put a question and a personal motive cannot be attributed to him for such a question. What

[10th May 1954]

Mr. Ramaswami attempted to do was to impute a personal motive and that too a motive which cannot be attributed to an hon. Member. Therefore, I submit that the question and the answers may not go into the proceedings."

MR. SPEAKER :—" I shall consider that."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, let Sri Kuttikrishnan Nayar explain where it happened and . . . "

MR. SPEAKER :—" I am not going to allow any discussion. This is question-time."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of order, Sir, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ராமசாமி கேட்ட கேள்வியை இந்த சபை proceedings-லிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஸ்ரீராமசாமி கேட்ட கேள்வியில் தவறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதை நீக்க வேண்டிய அவசியமும் என்னவென்று தெரியவில்லை. மறுபடியும் மந்திரி பதவியை அடைவதற்குச் செய்யும் முயற்சிகளில் ஒன்று என்று அவர் கேட்கக் கூடாது என்று என்ன இருக்கிறது? "

MR. SPEAKER :—" நான் படித்துப் பார்த்துவிட்டு பின்னர் என் முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்." "I shall give consideration to that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" To impute a motive is really bad."

MR. SPEAKER :—" Next question."

Expenditure incurred on the reception accorded to the State dignitaries.

* 618 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred by the State Government on the reception and on the security measures adopted during the visits of Rt. Hon. Louis Saint Laurent, Prime Minister of Canada, His Excellency M. Reid, High Commissioner for Canada in India, and of Dr. Jerome S. Peterson of World Health Organization, Geneva, to Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" An expenditure of Rs. 34 was incurred by the State Government on the reception accorded to the Rt. Hon. Louis S. St. Laurent, P.C., a.c., Prime Minister of Canada. A similar expenditure of Rs. 62-6-0 was incurred in connection with the visit of His Excellency Mr. Escott M. Reid, Canadian High Commissioner, and Mrs. Reid. No expenditure was incurred during the visit of Dr. Jerome S. Peterson, Director, Division of Organization of Public Health Services, World Health Organization, Geneva."

"No expenditure was incurred by the State Government on the security measures adopted during the visits of these three dignitaries to Madras."

[10th May 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, was it merely a sight-seeing tour or was the tour undertaken with the object of promoting friendliness among Commonwealth countries? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is really to promote proper understanding among the various countries that Prime Ministers, Ambassadors and others visited Madras."

Construction of a bridge at Alevoor and Naniltar in South Kanara.

* 619 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the District Board, South Kanara, has recommended the construction of a bridge at (1) Alevoor and (2) Naniltar in South Kanara; and

(b) the decisions arrived at by the Government on the above recommendations?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" (a) & (b) Yes, Sir. The question of including the bridge works in the Central Road Fund Programme is under the consideration of the Government."

SRI T. ANANTA PAI :—" Sir, in view of the fact that both these bridges are important ones, may I request the Government whether as soon as orders are received from the Government of India, they will be taken up for construction? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" Certainly, we will consider that, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, when will the question be taken up for consideration and when is it expected to close? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" As soon as orders are received from the Government of India, Sir."

Village co-operative credit societies.

* 620 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of village co-operative credit societies in the State and the number in Malabar;

(b) whether the Government have reduced the maximum period allowed to the member-debtors of the societies to repay their loans, and if so, why;

(c) whether it is a fact that village co-operative credit societies will be recognized only after collecting an initial capital of Rs. 1,000 and whether the District Co-operative Bank, Malabar, has represented to the Government not to enforce this; and

(d) what action the Government have taken in the matter?

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Ten thousand one hundred and fifty-one and 479.

" (b) No, Sir.

" (c) Yes, Sir.

" (d) The Deputy Registrar, Malabar (South), had been instructed by the Registrar of Co-operative Societies to inform the Bank that the collection of initial share-capital of Rs. 1,000 would be insisted on only in cases where activities in addition to supply of credit were undertaken by the societies and that if the societies confined their activities to supply of credit alone, a lesser share-capital would do."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, in view of the fact that agricultural loans taken from credit societies by the peasants in Malabar are mainly used for growing coconuts and in view of the fact that yield is obtained only after 3 or 5 years after planting the trees, will the Government see that the period for refunding the loans is increased to three years at the minimum? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, medium-term loans are given for a period of one to three years."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, if the report of the co-operative societies is perused, it will be found that the societies contract credit if there is a depression and they demand the refund of loans, as in the cases when there is depression, thus cutting short the period of repayment when the people require a longer period for repayment. Is it a correct policy to be followed by these societies? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The policy followed by the Government is based on the reports of the working of these societies, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, in view of the fact that the ryots get into difficulties because they are not able to properly market their commodities, would the co-operative credit societies be authorized to advance loans on standing crops or produce? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A separate question may be asked, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are the societies worked for the benefit of the poor agriculturists or are they worked for profit as banking corporations? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, they are worked for the benefit of the people."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" In view of the troubles experienced, will the Government consider the desirability of converting these credit societies into marketing societies? "

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, it is considered desirable that every rural co-operative credit society should undertake multi-purpose activities. So they are being converted into multi-purpose societies, one after another."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am sorry, I could not be in time. My train which was due to arrive at 6 a.m. arrived only at 8 a.m. I think, Sir, you would have received the telegram sent by me from Tiruchi railway station last night."

MR. SPEAKER:—"I have not received it."

Village industries training centres.

* 621 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of village industries training centres in the State;

(b) the number of candidates trained at each centre in 1953; and

(c) whether all the trained candidates were given employment by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) There are 5 village industries training centres in this State.

" (b)—

Name of the Institution.	Number of candidates trained.
(1)	(2)
1 The Tamilnad Gramsevak Vidyalayam, T. Kallupatti	55
2 Production-cum training Centres.—	
Pottery—	
1 Tellicherry	5
2 Kumbla	2
Wood-work—	
1 Kumbla	3
Blacksmithy—	
1 Kumbla	3

" (c) No, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Is it a fact, Sir, that in certain centres, for example, the Training Centre in South Kanara, where training is given in bangles and beads-making—I am speaking from facts that I know—Government do not know even the addresses of trainees who received stipends and completed their training in that centre and the trainees when they go to the villages are not in a position to benefit from the technical training they had received in these centres for want of finance or other help and as such, most of the amount spent on the training centre has been a waste of Government money?"

[10th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I have no information. But I shall examine that aspect of the question which is very important."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, may I know the total amount spent by Government on these centres and the net income derived by the Government from these centres?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I have no statistics with me regarding the total expenditure incurred by the Government on these training centres."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Sir, from the answer given by the Hon. Minister, it is clear that only about a score of pupils have been trained in these centres. Therefore, it is necessary to know whether the money was usefully spent and how much money was spent to train 20 pupils and the amount spent per pupil?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes Sir, if the hon. Member would put a separate question, I can give the information."

SRI S. RAMALINGAM:—"இந்த training centre-களில் என்னென்ன பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I was at Kallupatti centre only yesterday evening. I saw paper-making, soap-making, palm gur-making. Training is given in these and other industries and trainees can usefully employ themselves after they complete the training."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"From the figures furnished by the Hon. Minister it would appear that the training centres are few and the candidates fewer. In view of the fact that village industries are the only hope of the country for relieving unemployment, would the Government start more village industries training centres and also offer attractive stipends and settle the trainees in fairly good jobs after training, so that more and more people may come to these training centres?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, it is not correct to say that the trainees are fewer than the number of training centres. But I shall certainly look into the suggestions made by the hon. Member."

Competitive examination for temporary clerks employed in the Civil Supplies.

* 622 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many of the candidates who have appeared for the competitive examination for ministerial service held for temporary clerks employed in the Civil Supplies, Textiles, etc., in June 1952, have been provided with appointments;

[10th May 1954]

(b) how many of them are still to be provided with appointments; and

(c) whether any list was prepared after the examinations were held in 1953 for ministerial service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The number of candidates who have been provided with appointments is 697.

“(b) Sixty-seven candidates did not secure the qualifying minimum of 30 per cent of the total marks. The names of 35 candidates who were qualified in Telugu and who remained unallotted on 1st October 1953 were forwarded to the Andhra Public Service Commission. One hundred and forty-four other candidates who also secured the qualifying minimum but whose turns for allotment were not reached did not secure appointments.

“(c) Yes.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த மனுதாரர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டதாக கூறினார்கள். அப்படி வேலை கொடுக்கப்பட்டதில் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ரிசர்வேஷன் முறை கையாளப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir, as far as reservations for Scheduled Castes and Backward Communities are concerned, they are being observed.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, of these a certain percentage has not been able to secure the requisite marks. Still, in view of the long service they have put in, if their departmental heads certify them as fit and efficient, would the Hon. Minister consider re-employing them by waiving the necessity to secure the necessary marks?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, these are fresh men who appeared for the Public Service Commission examination and got into the public service for the first time.”

Disbursement of arrears of pay to the village officers of Tirumalai-Tirupati Devasthanam in Tiruvallur.

* 623 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has recently been received from the village officers of Tirumalai-Tirupati Devasthanam in Tiruvallur taluk regarding the disbursement of their arrears of pay; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

[10th May 1954]

Allotment of bulldozers for the Neyveli Lignite Mines Project.

* 624 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of bulldozers allotted for work in the Neyveli Lignite Mines Project;

(b) how many of them are now out of order; and

(c) the number of bulldozers allotted or lent by the Agriculture department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Ten, Sir.

“(b) Five.

“(c) Three, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“May I know, Sir, whether the Government are aware that many of the bulldozers are out of order because of the rough handling of these by the Bengalis who are employed in the lignite mines?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I would like to tell the hon. Member, it is no good harping on the Bengalis and North Indians and all that. We had to take these bulldozers on loan from the Indian Mining and Construction Company, from the Agricultural Department and so on. Some were taken from Disposals Department. The difficulty was in getting spare parts. Now we are arranging to get spare parts also.”

Acquisition of lands for Harijan cheris in Coimbatore.

* 625 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijan cheris in Coimbatore district are on lands owned as patta lands by others; and

(b) whether there is any proposal before the Government to take steps to acquire these lands and hand them over free to the Harijans already occupying them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) One hundred and seventy-nine.

“(b) Proposals for the acquisition of four Harijan cheris situated on patta lands are under investigation. In respect of the other cases, a final programme will be drawn up by the Collector of Coimbatore after examining the need for acquisition in each case.”

SRI P. G. MANICKAM :—“பட்டா நிலங்களிலே குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு அநேக விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக சில பட்டா நிலங்களிலிருந்து ஹரிஜனங்கள்

[10th May 1954]

வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலிருந்து அவர்களை மாற்று வதற்காக டிஸ்பரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டுகளில் பிராதுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகமான பட்டா நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதால் இதைத் தனி கேசாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற கவர்ன்மென்டார் முன் வருவார்களா ?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Collector is already going into the matter. Investigations are going on.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து ஹைவேஸ் புறம்போக்குகளிலிருந்தும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்ற நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் வெளியேற்றப்படுவதை நிறுத்தி அந்த மனைக்கட்டுகளை பட்டா செய்துகொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ If specific cases are brought to the notice of the Government, they will be considered.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ தனி நபருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் வசிக்கும் சேரி ஹரிஜனங்களை அவர்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் அல்லது அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலுள்ள நிலைமைதான் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசாரணை செய்து முடிவு எடுக்கும் வரையில் வாடகையையும் உயர்த்தக்கூடாது நினைத்திருந்தும் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று கலெக்டர் உத்திரவிடுவார்களா ?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, that has nothing to do with this question because the hon. Member refers to increased rent. This question relates to acquisition.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கேட்ட கேள்வி என்னவென்றால், ‘சர்க்கார் முடிவு எடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். முடிவு எடுக்கும் வரையில் ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் ?’ என்பதுதான்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, each case will be gone into on its own merits.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, may I ask whether the Government will be prepared to declare it as their policy to acquire and assign the lands already occupied by Harijans provided their period of occupation extends to five years and more? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I cannot give any assurance to the hon. Member. The hon. Member is speaking about the policy of the Government but here I am only answering particular questions relating to the Coimbatore district. If the hon. Member wants the policy of the Government to be explained he may take up this point on some other occasion.”

10th May 1954]

Road Construction and Minor Irrigation Overseer's course of the Annamalai University.

* 626 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of persons who have so far passed the examination for the Road Construction and Minor Irrigation Overseer's course of the Annamalai University?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ One hundred and eleven, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, many of the diploma-holders of this course could not get employment as this course is considered inferior to the L.C.E. Course. May I request the Government to treat it as being on a par with the L.C.E. Course? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the matter is under the consideration of the Government. We have already been relaxing the relevant rules and absorbing these diploma-holders and, as a matter of fact, 34 persons have already been absorbed.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, may I know why this Road Construction and Minor Irrigation Overseer's Course of the Annamalai University was recently abolished? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this course was abolished because most of the persons turned out by the University could not be absorbed in service.”

Tambaram Sanatorium.

* 627 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of persons registered for treatment in the Tambaram Sanatorium during the years 1952 and 1953;

(b) how many of them were provided with beds and treated during the years 1952 and 1953;

(c) how many of them are still in the waiting list;

(d) whether the hospital authorities provide beds to patients according to priority of registration; and

(e) the expenses incurred in running the sanatorium for the years 1952 and 1953 showing separately for each year the cost of the establishments and other expenses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The number of persons registered for treatment in the Tambaram Sanatorium during the years 1952 and 1953 is 1,691 and 2,223 respectively.

“ (b) In 1952, 546 patients and in 1953, 851 patients were admitted and treated.

“ (c) Nil.

“ (d) Yes, Sir.

[10th May 1954]

"(e) The expenses incurred in running the Sanatorium, for the years 1952 and 1953 are as follows :

	Establishment. (1)	Other expenses. (2)	Total. (3)
1952 ..	2,75,460	6,96,399	9,71,859
1953 ..	2,91,547	8,82,121	11,73,668"

SRI A. RATNAM :—" Sir, may I know from the Hon. the Minister for Health whether there is any proposal to increase the number of beds in the Tamabaram Sanatorium; if so, by how many, and what will be the approximate cost? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, bed strength has been increased every year. The bed strength is now over 500."

SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—" சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பல கேள்விகளுக்கு 'நோட்டீஸ்' கொடுத்திருந்தும், நாளதுவரை இந்தச் சபையின்முன் அவைகள் வராமல் இருக்கின்றனவென்பதை வருத்தத்தோடு தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" அந்தந்த இலாகாக்களிலிருந்து பதில்கள் வந்தவுடனே அவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்."

"நீங்கள் மூலக் கேள்வியின்மீது 'ஸ்பெஷிமென்டரி' கேள்வி கேட்கப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்து உங்களைக் கூப்பிட்டேன்."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are the patients admitted to this institution according to priority in the waiting list? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the patients are admitted according to priority but emergency cases are admitted in advance of the place assigned. Also, cases suitable for early surgery are being given priority."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, is it a fact that several of the patients who have registered their names for beds in the hospital have been summoned only after their death? Will the Hon. the Minister for Public Health assure us that this thing will not happen in future? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the number of patients in the waiting list has been reduced very much since last year. At present we have on the waiting list only the patients registered in 1954."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, as far as my information goes, there are 8 female wards in this sanatorium. May I know how many lady doctors are working there? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, a separate question may be asked."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, of the patients admitted to this sanatorium, will the Hon. the Minister for Health give us statistics regarding those who were admitted in the usual course according to priority of application and those admitted as exceptional cases? "

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, a separate question may be put."

Payyanur-Padiyatchal road.

* 628 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) under what class the Payyanur-Padiyatchal road, Chirakkal taluk, North Malabar, has been included; and

(b) when this road was last repaired and who is responsible for its maintenance?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" (a) & (b) A stretch of one mile and five furlongs of the road from Payyanur to Vellur has been classified as 'State Highway' and the remaining stretch of 13 miles and 6 furlongs from Vellur to Padiyatchal as 'Major District Road'. The Government are responsible for the maintenance of the State Highway and the District Board is responsible for the maintenance of the Major District Road. The road is being maintained annually and necessary repairs to the road for the year 1953-54 have been carried out."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are the Government aware of the fact that the condition of this road maintained by the Malabar District Board is so bad that the bus-owners, drivers and conductors have to perform at more than one place the work of sappers and miners, to put up temporary bridges and people who have not insured their lives are afraid to travel by this road? Will the Government see that this road is maintained at least in a tolerably good condition for traffic? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" Sir, the matter will be looked into."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, as far as this road is concerned, this is the worst road in Malabar. If anybody travels through it, it could be seen that everywhere the board 'caution' is put. If one bridge is destroyed and as soon as that bridge is restored, another bridge is destroyed."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" By whom? "

SRI K. P. GOPALAN :—" It is due to negligence on the part of the Public Works Department. Even when the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam came to Malabar, the bridge at Kundara was destroyed. But two hours before he was due to arrive there the Public Works Department put up some planks to make the Hon. Minister understand that the road was quite good. Sir, may I request the Hon. the Minister in charge of Local Administration to make an enquiry into this matter of gross negligence on the part of the Public Works Department, and the Malabar District Board? Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to look into the matter and see that this road is rendered fit for traffic? "

[10th May 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir, the Government will look into all the allegations made by the hon. Member but, at the same time, may I request the hon. Member to say who was responsible for the destruction of these bridges? ”

Purchase of foodgrains from other States.

* 629 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the quantity of foodgrains including cereals purchased from Nellore and Tadepalligudem in Andhra State and from other Northern States during 1953; and

(b) how much sales tax had been collected in respect of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A statement * is placed on the table of the House.

“(b) The information is not available.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கு தானியங்களை அனுப்பக்கூடிய மொத்த வியாபாரிகள் அனாமதேயப் பெயரில் இங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அனாமதேயப் பெயரில் அதை வாங்கி, ஆயிரம் மூட்டைகள் வந்தால் 250 மூட்டைகள் வந்ததாகக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியிருப்பதை மறைத்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு விற்பனை வரி போடுவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This question relates to Government procurement and Government movement of rice from other States. I do not think the allegations made by the hon. Member will be applicable to these cases.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சாதாரண வியாபாரிகள் மற்ற ராஜ்யத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு சரக்கு அனுப்பும்போது, அந்த ராஜ்ய சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்கிவிட்டால், அந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்கும் பழக்கம் உண்டா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Government have nothing to do with the rice as such. They give their assistance in procuring it and moving it from other States. The question of collecting sales tax does not arise as the Governments could not be treated as private individuals and assessed to sales tax. We have no such jurisdiction.”

Appointment of ex-tramway men in the City Transport Service.

* 630 Q.—**SRI S. RAMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether applications were called for from the ex-tramway men for appointment in the City Transport Service;

(b) if so, the number of applications received; and

(c) the number of applicants (i) selected and (ii) appointed?

* Printed as Appendix I on page 474 infra.

[10th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir.

“(b) 859.

“(c) (i) 149.

(ii) 11.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட டிராம்வே தொழிலாளிகளில் 859 பேர்கள் டிரான்ஸ் போர்ட் சர்வீஸில் வேலை வேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டிருந்ததில், 11 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘டிராம்வே சர்வீஸ் மூடப்பட்ட பிறகு, “வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு நாங்கள் வேலை தேடிக்கொடுக்கிறோம்; அவர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுப்பதில் நாங்கள் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்” என்று பல தடவைகளில் இந்தச் சபையிலே வாக்குறுதியளித்தும், இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கிடைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Most of them were invited for interview. Some of them were found fit. Some of them were found not fit. Even some of those who were selected did not care to join duty. Yet the Government are trying their level best to employ as many of the workmen as possible who served in the Madras Tramways.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு சங்கங்களில் காங்கிரசை ஆதரிக்கக்கூடிய சங்கத்தின் மூலமாக மனுச் செய்து கொண்டால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது, மற்ற சங்கத்தின் மூலமாக மனுச் செய்துகொண்டால் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கொள்கையின் காரணம் என்ன? மற்ற சங்கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government do not differentiate between an association of the Congress and others. I may assure the hon. Member that such of those applicants as were interviewed by the Transport Commissioner have been given the opportunity to explain their qualifications, experience, etc., and those of them who were found fit had been taken in the City Transport.”

SRI P. SELVARAJ :—“ Since the City Transport cannot absorb all the tramway service staff, will the Government come forward to open the Tramway service again? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is a different question altogether.”

MR. SPEAKER :—“ I shall pass on to the next question.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்த கேள்வியின் மீது உப கேள்விகள் கேட்க விரும்புகின்றனர். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஆகையால் இன்னும் இரண்டொரு நிமிஷம் அவகாசம் கொடுக்கும்படி கேட்கிறேன். அல்லது ஒரு அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு விரும்படி கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ விவாதத்திற்கு விடுவதில் எனக்கு ஒரு வித ஆட்சேபனையும் இல்லை.”

[10th May 1954]

"I have no objection to allow a half-hour debate. But I cannot permit any more supplementaries being put on this question. The half-hour debate asked for will be given."

Discharge of L.M.E. diploma holders from the Neyveli Lignite Mines Project.

* 631 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of L.M.E. diploma holders engaged in the Neyveli Lignite Mines Project;

(b) how many of them were discharged in the months of October, November and December 1953; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) There are four L.M.E. Diploma holders in service in the Lignite Investigation Project at Neyveli.

“(b) None, Sir.

“(c) Does not arise.”

Tiruchengode Government Hospital.

* 632 Q.—SRI T. S. ARTHANARI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of in-patients admitted in the Tiruchengode Government Hospital in the period between January 1953 to January 1954; and

(b) the number of out-patients during the same period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) 1,263, Sir.

“(b) 54,734, Sir.”

SRI T. S. ARTHANARI:—“வைத்தியசாலைக்கு அதிகப்படியான நோயாளிகள் வருவதினால் வருகின்ற நோயாளிகளுக்கு போதிய படுக்கை வசதிகளும், நாசகனும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆகவே இந்த அவதிகளைத் தடுக்க உடனடியாக அதிகப்படியான படுக்கை வசதிகளும், அதிகப்படியான நாசகனையும் கொடுத்துத் தவ் சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“A maternity ward of eight beds has been put up there recently. The construction was completed on 4th March 1953. So the bed strength of the hospital has been raised from ten to eighteen. The construction of an out-patient block has been taken up now.”

Progress of Community Projects work in South Kanara.

* 633 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have called for any report regarding the progress of Community Projects during the first year of its operation in the South Kanara district;

[10th May 1954]

(b) if so, the amount contributed by the people towards them and the total expenditure incurred by the Government on them; and

(c) the main achievements under the scheme in South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“A statement is laid on the table of the House.”

SRI K. VENKATARAMANA GOWDA:—“May I know the amount of salary paid to the staff during the first year of the operation of the scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice.”

Construction of a bridge in Pappanad-Perugavalandan road in Tanjore.

* 634 Q.—SRI P. VENKATESA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the estimated cost of the bridge between miles 16 and 17 in Pappanad-Perugavalandan road in Tanjore district;

(b) when tender was called for; and

(c) when the work will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“There is no mileage 16 or 17 on Pappanad-Perugavalandan road and hence no proposal for constructing a bridge at the place.

“(b) & (c) Do not arise.”

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR:—“சென்ற வருஷத்திலே அந்தப் பாலம் ஓரளவு கட்டப்பட்டது. கட்டப்பட்ட கல்லும் சிமெண்டும் சரியான ரகமாக இல்லாததினால் அது வெள்ளத்திலே கரைந்துபோய் விட்டது. அதை மீண்டும் கட்ட ஏற்பாடு நடக்கும்போது அவ்வாறு நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் கவனிப்பார்களா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“Yes, Sir. I would look into it.”

Grant of loans to House-Building Co-operative Societies in the City.

* 635 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned any amount to be advanced as loans to the House-Building Co-operative Societies in the City of Madras;

(b) whether there is any scheme for advancing loans or for granting subsidy to the homeless platform dwellers and Harijans in the City; and

(c) if so, whether any amount has been allotted for it?

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir. Since the introduction of the Urban Housing Scheme in 1947-48 up to 31st January 1954, a loan of Rs. 1,63,38,850 has been sanctioned to House Building Co-operative Societies in the Madras City.

“(b) No, Sir.

“(c) Does not arise.”

SRI A. RATNAM :—“May I know from the Hon. Minister for Co-operation whether Government have got any statistics of the platform dwellers in the City of Madras? May I know whether Government will come forward at least this year with sufficient financial help to redress the grievances of platform dwellers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I cannot give the figures regarding platform dwellers off-hand. The Madras Corporation submitted a comprehensive scheme of slum improvement works in the City in connexion with the Central Government's scheme of financial assistance for slum improvement works. That scheme has been forwarded to the Government of India by this Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know how many buildings have these societies constructed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A separate question may be asked.”

Grant of residential scholarships to the students of the Backward Classes.

* 636 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total number of residential scholarships granted to the Backward Class students in the various high schools and colleges in the present Madras State during 1952-53;

(b) the number of persons who applied for the grant of these scholarships; and

(c) the actual amount spent on this account during 1952-53?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) 1,445 residential scholarships were granted to the Backward Class pupils studying in the various colleges, Arts and Professional, during 1952-53. No residential scholarship was granted to the Backward Class pupils studying in the high schools during 1952-53.

“(b) Statistics regarding the number of applications received during the year 1952-53 have not been maintained.

“(c) The amount spent was Rs. 6,05,757-15-0.”

[10th May 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“Most of the Backward community students could not get residential scholarships as there was not sufficient provision for the same in the Budget. Will the Government consider the desirability of increasing the provision under this head?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Yes, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“சட்டக் கல்லூரியில் டிக்கும் பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ரெசிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா? அதை வெர்த்திக்க மந்திரியார் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“We shall consider the suggestion, Sir.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“The Hon. Minister referred to the fact that no residential scholarship was given to the students. May I know the reason why no residential scholarship was given to the Backward community students?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Members of the Backward Communities Board suggested that they would prefer the grant of residential scholarships to the students in colleges rather than in schools. But in view of what Mr. Aranganathan has now told us, we will consider his suggestion.”

Income and expenditure in the Forest department.

* 637 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income and expenditure during 1952-53 in the Forest department in all the districts except South Arcot district in the present Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The district-wise figures of income and expenditure in the Forest Department are not available as the Forest Divisions are not confined to Revenue districts. A statement* showing the income and expenditure during 1952-53 for each forest division is placed on the table.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Do these receipts include fines collected departmentally for violation of forest laws?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice, Sir.”

Reservation of higher posts for Sanitary Inspectors.

* 638 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state what percentage of the higher posts is reserved for Sanitary Inspectors?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Nil, Sir.”

[10th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Almost all the sanitary inspectors' salaries have been scaled after a certain level even though their family expenditure is increasing year after year? Will the Hon. Minister consider the desirability of giving them some promotion after they have put in some years of service? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They can apply for recruitment as health inspectors, Sir.”

Construction of roads in Erode taluk under the Five-Year Plan.

* 639 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of country roads to be constructed in Erode taluk under the Five-Year Plan?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ The number of village roads to be formed in Erode taluk under the Five-Year Plan is 12 and ten roads have already been formed. One road is being formed and the remaining one road is yet to be formed.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் முன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் 65 ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் ‘இதில் 10 ரோடுகள்தான் செய்வோம்’ என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டார்கள். 10 ரோடுகள் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இதுவரை இரண்டு ரோடுகள்தான் போடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த பாக்கி 63 ரோடுகளையும் போட முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ A separate question may be put, Sir. The main question relates to Erode taluk.”

Admission to the Agricultural College, Coimbatore.

* 640 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received for admission to the Agricultural College at Coimbatore for 1952-53; and

(b) the number selected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) 232.

“ (b) 96.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ If the information is available with the Hon. the Minister for Agriculture, may I know the number of Harijan applicants who have been selected this year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Selection for this year is yet to be made.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know how many candidates from the Backward Classes applied and how many applications were rejected? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A separate question may be put, Sir.”

[10th May 1954]

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ தகப்பன் தொழிலைத் தான் மகன் செய்யவேண்டுமென்ற புதிய கல்வித் திட்டத்தை பாப்பும் இந்த சர்க்கார், இந்த விவசாயக் கல்லூரிக்கு விவசாயிகளின் மகன்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In the first place, I do not admit that it is the policy of the Government that the ancestors' professions should be compulsorily followed by the children. So far as selection of candidates for the Agricultural College is concerned, it is my personal view that people who have got lands or people who are already farmers should be given preference and their children admitted to the College so that they may apply better the knowledge they gain at the College and help further development of agriculture, than those who go in for the course merely for the sake of jobs.”

MR. SPEAKER :—“ Next question.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ This can be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ There is already a complaint from hon. Members that some of their questions have not been answered. Now I have got 500 questions ready with answers. I want to place them before the House from to-morrow at the rate of 40 questions a day. I shall allow only a few supplementary questions and would like to get through all the questions on the allotted day itself.”

“ Now, I would like to take up question No. 613 which was postponed since the Minister for Agriculture was not here earlier.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ In view of the representation made by the Deputy Leader of the Opposition, I would like to have that question taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ What is sauce for the gander is sauce for the goose also. (Laughter.) I have already told the Member that a half hour debate will be allowed and that is what he wants.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Just now you said, Sir, that a large number of questions were ready with answers and you would not allow supplementaries to be put on them.”

MR. SPEAKER :—“ No, no. I said that I won't allow a large number of supplementary questions.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Supplementary questions are intended for eliciting further information from the Government for the use of the general public. Two questions were postponed in the earlier part of the Question Hour because the Minister for Agriculture was not here at that time. On that account, they were postponed to to-morrow. Also, Sir, for various reasons questions are postponed for being answered at a later date either at the request of hon. Members or Ministers. This kind of postponement certainly takes away our opportunity to put supplementaries. The Hon. Minister was not here when his questions were called by you,

[10th May 1954]

Sir, and it was said that he was held up at Tiruchirappalli. Later on, now, he has turned up. He could not be here in time. What I wish to impress on the Government is that when the Assembly is in session the Ministers should remain at the headquarters so as to be in the Assembly in time so that this kind of complication could be avoided. The opportunity for putting supplementaries would not have been taken away had the Minister been here in time."

MR. SPEAKER:—"He has given the reason why he was late. The train came late and nobody could help it. He was on tour not on a week-day but on Sunday which is not a working day. He was expected here this morning but the train came late. Suppose the hon. Member, Mr. Swayamprakasam himself was in that position. Could he have made the train run faster?" (Laughter.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"If at all they want to undertake a tour when the Assembly is in session it must be nearby places and not distant ones. Our anxiety is that they must attend the Assembly in time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"There was no difficulty about it, Sir. I am sorry that the telegram that I sent you did not reach you in time. I mentioned in that telegram that all my questions might be taken up in the later part of the Question Hour to-day itself."

MR. SPEAKER:—"I have not seen that telegram. Probably it is in the office. Yesterday was a holiday and I do not know anything about it. Even to-day, I came here only ten minutes before eight o'clock. I do not blame the Minister for coming late. He has given a valid reason for coming late."

"Now, I see starred question No. 641 has not been answered. Let it be answered first."

Central Cottage Industries Research Institute.

* 641 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any Central Cottage Industries Research Institute has been established in this State, in pursuance of G.O. Ms. No. 213, Rural Welfare, dated 27th February 1952?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes, Sir. One has been established at Madras."

Employment of Tramway workers.

* 613 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of persons thrown out of employment as a result of the closure of the Madras Electric Tramways, Limited;

(b) the number of them, if any, who were absorbed in Government service;

10th May 1954]

(c) whether any arrangement has been made to grant interim relief to those who are unemployed and if so the nature of the relief granted; and

(d) whether the Government propose to take over the management and conduct the tramways?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) 1,650 workers.

" (b) One hundred and forty-nine ex-tramway workers have been selected as suitable for appointment in the Transport department. Candidates for appointment to certain categories have to undergo successfully a short course of training. Seven candidates have actually joined duty.

" (c) & (d) No, Sir. But their Provident funds have become available to them after cancellation of the licence of the company."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"சில இடங்களில் டிராம்வே பாதைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு சில இடங்களில் தண்டவாளங்கள் பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பழுதுபார்த்து மீண்டும் டிராம்வே நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அப்படி நடத்துவதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The hon. Member would have already seen news in the Press that the Hon. the Chief Minister has been examining as to how the tramways could be revived."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Has any query been sent by the Hon. the Minister for Labour to the Hon. the Minister for Transport as to why only eleven candidates out of such a large number have been absorbed in the Transport Service and if such a letter has been sent, whether reasons have been furnished by the Transport Minister?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do not know whether it has been done by my predecessor. Anyway, I shall look into it."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"May I know what is the number of persons which our Government are capable of absorbing in their service?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I cannot give a definite answer."

Increase of food production in Tanjore under the National Extension Scheme.

* 616 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any proposals have been received by the Government from the district officials in Tanjore to increase food production in Tanjore district under the National Extension Scheme; and

[10th May 1954]

(b) whether the Government have accepted any of the proposals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes.

“(b) The proposals are under consideration.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE.*

(1) LATHI CHARGE ON TAJ MAHAL BEEDI FACTORY WORKERS.

MR. SPEAKER :—“The hon. Member, Mr. P. Jeevanandam has given notice of an Adjournment Motion to discuss an urgent matter of public importance. The Motion reads:

‘That the House do adjourn its business to discuss an urgent matter of public importance, viz.

“the Government’s action in ordering the Police to lathi charge the peaceful workers of the Taj Mahal Beedi Factory resulting in injuries to some of the workers including Goshia woman workers”.

Now I wish to know what the hon. Member has to say, how the matter is urgent and how the Government are responsible for this.”

* SRI P. JEEVANANDAM :—“சபைத்தலைவர் அவர்களே, 8-ம் தேதியன்று மாலை அமைதியாக உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த 1,000-க்கு மேற்பட்ட தாஜ் மஹால் பீடி குலாம் காதர் டிப்போவிலுள்ள தொழிலாளர்களை பலவந்தமாக போலீசார் வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். குலாம் காதர் டிப்போவின் முதலாளி அபீப், உதவி கமிஷனர், சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், சார்ஜ்ஜெண்ட் களுடன் இரண்டு லாரி நிறைய வந்த போலீஸ் உதவியுடன் உள்ளிருந்து அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்த முஸ்லிம் கோஷா பெண்களை மிதித்துக்கொண்டே உள்ளே சென்று அவர்களை வெளியே விரட்டிவிட்டார்கள். அவர்கள் மூன்று நாட்களாக உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இலை, புகையிலை, கூலி இவைகளை நிர்ணயிப்பதற்காக விவகாரம் adjudication-ல் இருந்தபோது, திடீரென்று 5-ம் தேதி காலை முதலாளி, இலையை 4 bundle-லிலிருந்து 2½ bundle-ஆகவும் 1½ படி புகையிலையை 1-1/8 படியாகவும், குறைத்து 1,000 பீடிக்கு 3/4 அணு வீதம் குறைத்ததால் அவர்கள் அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆறு லட்சம் பீடிகள் அங்கே இருந்தன. முதலாளிகளுடைய சர்க்கையும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் செய்துள்ள 6 லட்சம் பீடிகளையும் அகற்றிக்கொண்டு, பூட்டை பூட்டிக்கொண்டு முதலாளியிடம் சாவியைக் கொடுத்து தொழிலாளர்களை வெளியே துரத்தி விட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்களுக்கு இந்த முதலாளியைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். 1950-ம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள் சத்தியாக்ஷரம் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் தொழில் அமைச்சரிடம் இதைப்பற்றி நான் 8-ம் தேதி இரண்டு தடவைகள் represent செய்திருக்கிறேன். முதலில் அவர் Labour Commissioner இடம் இதைப்பற்றிப் பேசி முடிவு செய்வதாகச் சொன்னார். இரண்டாம் தடவை கேட்புப்பொழுது Labour Commissioner 6-ம் தேதியே settle ஆகி விட்டதென்று சொன்னதாக கூறினார். Labour Commissioner சொல்லியது சரியல்ல. ஏனென்றால், 7-ம் தேதி இரவு 10½ மணிக்கு நான் அந்த டிப்போவில் அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பார்த்தேன் என்றேன்.

[10th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

கனம் தொழில் அமைச்சர், “நான் மீண்டும் Labour Commissioner-ஐ விசாரிக்கிறேன்” என்று சொன்னார். ஆனால், 8-ம் தேதி மாலை முதலாளி போலீசாருடன் சென்று தொழிலாளிகளை பலவந்தமாக அகற்றியிருக்கிறார். இந்தச் சம்பவம் தொழிலாளிகளிடையேயும், பொது மக்களிடையேயும் மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தாஜ் மஹால் பீடி டிப்போக்களிலுள்ள தொழிலாளர்களிடையேயும் சென்னை நகரத்திலுள்ள மற்ற பீடித் தொழிலாளர்களிடையேயும் பரபரப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. எனவே இது விஷயத்தில் ஒரு பகிரங்க விசாரணை நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை அனுமதிக்கும்படி தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அக்கிரமமான சம்பவத்துக்கு சர்க்கார்தான் நேரிடையான பொறுப்பாளி. போலீஸ் மான்யத்திற்கு இந்தச் சபை பணம் ஒதுக்கித் தான் போலீஸ் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. இந்தக் கோஷா பெண்களை அடிப்பதற்காக உபயோகிக்கப்பட்ட குச்சிகள்கூட நாம் ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்துதான் வாங்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் பூராவுக்குமே கனம் முதல் மந்திரி காமராஜ் நாடார் அவர்களும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமும் பொறுப்பாளிகள். ஒரு விதத்திலே நமது தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலமும் பொறுப்பாளியாவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் குறுக்கிட்டு சமரசம் ஏற்படுத்துவதற்குத் தவறியிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சரோ, அல்லது சர்க்கார் கட்சித் தலைவரோ, தொழிலாளர்கள் மீது இம்மாதிரி போலீசார் அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாது என்று போலீசாருக்கு ஒரு தாக்கீதோ அல்லது உத்தரவோ அனுப்பியிருந்தால் அவர்கள் துணிச்சலாக இப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். குறிப்பாக, இந்தச் சம்பவம் சிறுபான்மையாயிருக்கக்கூடிய முஸ்லிம்களிடையேயும் பீடித் தொழிலாளர்களிடையேயும் பரபரப்பை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சம்பவம்பற்றி ஒரு பகிரங்க விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The adjournment motion relates to the alleged lathi charge by the police on some workers on a particular day. The labour dispute as such does not come within the ambit of the adjournment motion. I wish the hon. Member Sri Jeevanandam had given notice of a short notice question so that I could have collected all the facts and placed them before this House, and the House could have then been in a position to judge whether the Government had failed in their duty. I assure the hon. Deputy Leader of the Opposition that it is not as if we want the police to take action in all cases. We want them to take action only for the maintenance of law and order. I am not aware of the circumstances in which the lathi charge took place, if at all it took place. Therefore, I request the hon. Member Sri P. Jeevanandam to put a short notice question. I shall answer that giving all the facts. If he feels dissatisfied with the answer, then we may look into the matter.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.”

SRI P. JEEVANANDAM :—“நான் வற்புறுத்தவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is not pressing the adjournment motion.”

[10th May 1954]

(2) CLOSURE OF COMMONWEALTH TILE FACTORY, KODAKKAL.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of the following adjournment motion :—

' This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the failure of the Government to intervene in the labour dispute between the management of Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, South Malabar, and workers regarding the closure of the factory and retrenchment notice given to the workers without giving any benefits due to them resulting in satyagraha by 132 workers since 1st May 1954 in the factory, which causes anxiety to public.'

First, let me hear the hon. Member."

SRI K. P. GOPALAN :—" So far as this factory is concerned, I want to submit to the Hon. Speaker a piece of information. Last year there was a closure of the factory."

MR. SPEAKER :—" The closure took place last year? "

* SRI K. P. GOPALAN :—" Yes, Sir. But now closure took place on 1st May 1954. The Labour Officer of Malabar recommended to the management not to close the factory. But the management did not care for that recommendation. Last year's closure also was in violation of the Industrial Disputes Act. The management did not care for the laws of the country. So far as the present closure is concerned, if a factory is closed, the management must definitely define whether the closure is a temporary closure or permanent closure and give lay-off wages to the workers. The management did not do that. Moreover, the closure is effected definitely to defeat the purpose of the Industrial Disputes (Amendment) Act passed by the Central Government."

MR. SPEAKER :—" Let not the hon. Member go into details. Let him explain how it is a matter of such urgent public importance that I should suspend all other work and allot two hours for discussing it."

SRI K. P. GOPALAN :—" Public importance lies in the fact that 132 workers are now doing satyagraha before and inside the factory."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member said that the closure took place last year."

SRI K. P. GOPALAN :—" I wanted to remind you, Sir, of a similar closure last year to show that the European management did not care for the labour laws of the country. I only quoted it as an example to prove that only Government intervention could prevent closure."

MR. SPEAKER :—" Is there no other way of remedying the grievance and is it necessary that I should allot two hours for discussing the matter, leaving aside all other business? "

[10th May 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—" I will explain that, Sir. Under the existing laws of the country, the management of a factory has to give notice of closure before the factory is closed. But what the management generally does is to give notice after the closure. Only after the closure, the Government come into the picture. During closure, the workers lose their job and they will have to go in for adjudication which sometimes takes several years. What I request is that before a factory is closed, the Government should examine whether the intended closure is *mala fide* or *bona fide*, come to a conclusion, act boldly and tell the management that it should not close the factory pending their examination of the whole question."

MR. SPEAKER :—" Is it laid down in the Trade Disputes Act that Government should intervene? I wish to know whether the Government have neglected their duty."

SRI K. P. GOPALAN :—" Yes, Sir."

" I want to submit to the House that the Government should examine the dispute and ask the management not to close the factory pending their examination of the dispute. The closure was effected intentionally to defeat the Industrial Disputes (Amendment) Act and to take away the workers' rights and to suppress them. I beg to submit that the management of this factory never care for the laws of the country. Even before the Appellate Tribunal, they never cared to submit the reports and accounts relating to the factory. Unless action is taken at the Governmental level, this European management will not respect the laws of the country. One hundred and thirty-two families are affected and they are starving. Only Governmental action can prevent the management from closing the factory. That is why I have brought forward this adjournment motion, Sir."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரியாக தொழில் சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதாக சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்தவுடனேயே "

MR. SPEAKER :—" எப்பொழுது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்தது? "

SRI K. P. GOPALAN :—" As soon as the retrenchment notice was given."

MR. SPEAKER :—" When was it given? "

* SRI K. P. GOPALAN :—" Two months back, the retrenchment notice was given. As soon as it was given, the Labour Officer and the Government were informed about the closure of the factory. Now the factory is closed on 1st May 1954."

MR. SPEAKER :—" From what the hon. Member himself says, I learn that the matter has been there for a very long time. It did not take place yesterday or day before yesterday."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" The factory was closed only from the 1st of this month."

MR. SPEAKER :—" How are the Government responsible for it? "

[10th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The Government have failed to intervene at the proper time."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to submit that this is not an appropriate matter for an adjournment motion. As suggested by the Hon. the Leader of the House, if the hon. Member had put a short notice question, I could have answered it and stated the position. You will, however, permit me, Sir, to state the position so far as the Government are concerned. This management gave notice on 31st March 1954 to the workers intimating them that the factory would be closed with effect from 30th April 1954. The main reasons adduced by them for the closure were the lack of orders for Kodakkal tiles, accumulation of stock and the running of the factory at a loss for the last three years. The figures show that for the year ending 30th September 1951 the loss was Rs. 49,308-8-1, for the year ending 30th September 1952 it was Rs. 91,916-14-8 and for the year ending 30th September 1953 it was Rs. 88,550-14-2. The Labour Department had not been sleeping over this matter. They did inquire into the matter. Their view is that the factory had been closed for *bona fide* trade reasons. If a factory is to be closed for *bona fide* reasons, I do not think it will come within the purview of the Industrial Disputes Act and that is the High Court's ruling, if I remember aright. But the Labour Officer intervened and discussed with the management and the workers. The management has agreed that the workers will be paid all the benefits to which they are entitled such as the Provident Fund and Benefit Fund facilities, leave wages, etc., in addition to the retrenchment compensation according to the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953. So, the workers have been asked to file their claim petitions. Meanwhile, the management has stated that the company's balance sheet and the statement of income and expenditure have not been finalised and that when these are finalised, the demand could be met and payment made. Therefore, the Government see no reason and no justification for the workers to resort to satyagraha on this matter. This is the position at present. Therefore, I would like to oppose the adjournment motion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister said that the closure took place, because the concern was running at a loss and that the Government could not intervene. Now, the High Court judgment says that it is a matter for the Tribunal to inquire into whether the closure is for *bona fide* reasons. In this case, it is our contention that the factory has been closed in order to deprive the workers of the benefits of service conditions, Provident Fund Regulations and other amenities. Therefore, it is too early to conclude that the factory has been closed for *bona fide* reasons and that, therefore, the Industrial Tribunal has no jurisdiction over the matter."

* SRI K. P. GOPALAN :—" As regards this European factory, when a similar question came up before the Appellate Tribunal, it was decided that on the question of wages and bonus, the profit of the whole concern, that is, of the various Commonwealth Factories

10th May 1954]

[Sri K. P. Gopalan]

in Malabar, must be taken into account. That was the view point expressed by the Appellate Tribunal. So, that question does not arise now. According to the Industrial Disputes Act, whenever there is a permanent retrenchment, the management should compulsorily pay all the dues, wages and other benefits to the workers."

MR. SPEAKER :—" Is there no other remedy for this? Is the House a forum for this purpose? I wish to know if the Industrial Disputes Act does not provide any remedy if the benefits are not given to the workers."

SRI K. P. GOPALAN :—" The workers can go to the Industrial Court or the Industrial Tribunal. But it will take years . . ."

MR. SPEAKER :—" But that does not mean that I should allow this adjournment motion. I should follow certain rules."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The Labour Department have not exercised their discretion judiciously. They are so simple-minded that they believe the story of the management and declare that it is a *bona fide* closure. I say it is a *mala fide* closure. If we wait for another two months, we will see that the same factory is reopened with less number of workers and lesser wages. This is a manoeuvre to force retrenchment and wage-cut on the workers. I request the Labour Minister not to be so simple-minded as to be deceived by this management."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I wish to tell the hon. the Deputy Leader of the Opposition that neither I nor the Labour Department is so innocent as he imagines. The Labour Department has not been supporting the management invariably. Hon. Members on the opposite side must know that if at all there is any bias, it is in favour of the workers."

MR. SPEAKER :—" I have heard both sides—the hon. the Deputy Leader of the Opposition, the hon. Member who has given notice of the adjournment motion and the Government. It appears that the notice of retrenchment was served on the workers on 31st March 1954. The matter has been there for a long time. It is not a new thing that has occurred yesterday. Apart from that, we have nothing to do with the satyagraha of the workers. If the benefits are not given, there is a remedy. They can go to the court and seek remedy. So, I rule this motion out of order."

PROGRAMME OF THE HOUSE.

SRI S. RAMALINGAM :—" On a point of information. இந்தச் சபை எத்தனை நாளைக்கு நடக்குமென்று பல அங்கத்தினர்கள் அறிய விரும்புகிறார்கள். அத்தோடு தாங்கள் நாளை முதல் ஒரு நாளைக்கு 40 கேள்விகள் அனுமதிக்கப் போவதாகச் சொன்னீர்கள். சபை எத்தனை நாள் நடக்குமென்று தெரிந்தால் அதற்குத் தக்கவாறு நீங்கள் கேள்விகளை சரியாகப் பிரித்து சபையில் வைக்கமுடியும். ஆகவே சர்க்கார் கட்சித் தலைவரை எத்தனை நாட்கள் சபை நடக்குமென்று தெரிவிக்கக்கோருகிறேன்."

9-1
a.11

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, from the progress we are making, I am afraid we will have to sit the whole of the next week also."

ADJOURNMENT MOTION *re.* CLOSURE OF THE KODAKKAL FACTORY.

* DR. K. B. MENON :—" Sir, in connection with this adjournment motion, the case for the management . . ."

MR. SPEAKER :—" That matter is already over."

DR. K. B. MENON :—" I want to make a request, Sir."

MR. SPEAKER :—" Not after the ruling has been given."

DR. K. B. MENON :—" Not about the adjournment motion. I want to make another request."

MR. SPEAKER :—" When the ruling has been given, how can I go back on it? If the hon. Member had stood up at the proper time, I would have allowed him to say a few words as the leader of a Party."

DR. K. B. MENON :—" I am not talking for the adjournment motion. I am making an entirely different request."

MR. SPEAKER :—" Having given a ruling, I cannot allow a discussion on the same matter."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of information . . ."

M. SPEAKER :—" உங்களுக்கு ஏதாவது சமாசாரம் வேண்டுமென்றால் என் அறைக்கு வாருங்கள். என்னிடம் முதலில் என்ன விஷயம் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் முன்பே தெரியப்படுத்தி, அதற்கான பதிலையும் தயாராகக் கொடுக்கச் செய்கிறேன். இனிமேல் ஏதாவது information வேண்டுமென்றால் என் அறைக்கு வந்து முதலிலேயே அதைப்பற்றி கேளுங்கள்.

We shall now take up the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954."

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL, 1954—cont.

MR. SPEAKER :—" Clause 2 relates to definitions. So, we shall now take up clause 3. The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'"

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'For the existing clause, substitute the following :—

"3. Levy of surcharge.—Every landholder who is liable to pay a sum exceeding Rs. 250 for a fasli as land revenue to the Government in respect of all the lands held by him

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

in the State shall pay to the Government for that fasli a surcharge on the land revenue payable by him at the following rates, that is to say—

Amount of land revenue.	Rate of surcharge.
(a) On the first Rs. 250 of the land revenue payable.	Nil.
(b) On the next Rs. 250 of the land revenue payable.	Four annas on each rupee.
(c) On the next Rs. 500 of the land revenue payable.	Eight annas on each rupee.
(d) On the balance of the land revenue payable.	One rupee on each rupee.

Explanation.—Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.

Illustrations.—(1) A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of land held by him on a patta solely in his name, and rupees two hundred in respect of lands held by him as the guardian of a minor. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as guardian.

(2) A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. He is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of an educational institution and is further liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of a chatram. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as trustee of the educational institution or as trustee of his Chatram."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" I think the amendment is out of order. The Constitution is very clear on this point. Article 207 (1) says. 9-30 a.m.

'A Bill or amendment making provision for any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of article 199 shall not be introduced or moved except on the recommendation of the Governor, and a Bill making such provision shall not be introduced in a Legislative Council :

Provided that no recommendation shall be required under this clause for the moving of an amendment making provision for the reduction or abolition of any tax.'

The object of the hon. Member's amendment is to increase the tax. For increasing the tax, the permission of the Governor is necessary. So, I think the amendment is not in order. However, before giving my ruling on the matter, I wish to know what Mr. Kalyanasundaram wishes to say."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I think there is some confusion. திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் ஜாப்தாவில் பார்த்தால் நான் இரண்டாவது ஷரத்திற்கு திருத்தம் எதுவும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை."

[10th May 1954]

MR. SPEAKER :—"செக்ஷன் மூன்றாவதைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—"On a point of order, Sir . . ."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"There cannot be a point of order to a point of order, I think, Sir."

MR. SPEAKER :—"I will allow the hon. Member Mr. Krishnaswami Ayyangar after hearing hon. Member Mr. Kalyanasundram."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—"முதலில் இரண்டாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதாக நினைத்தேன். மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதானால் அரசியல் அமைப்பு 207-வது பிரிவுப்படி தாங்கள் சொல்லக்கூடிய வியாக்யானம் முற்றிலும் சரியானது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் 208-வது விதிப்படி இந்த விதிகள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிகளில் 75 (1)-வது ஷரத்து என்ன சொல்லுகிறது என்றால்,

"If notice is given of a motion to introduce a Bill or to move an amendment which, in the opinion of the Speaker, cannot be introduced or moved save with previous sanction, the Speaker shall, as soon as may be after the receipt of the notice refer the Bill or the amendment to the Governor and the Motion shall not be placed on the list of Business unless the Governor has indicated to the Speaker that the previous sanction required has been granted."

இந்த விதிப்படி பார்த்தால் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும், கவர்ன்ருக்கும் சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. நாங்கள் ஏதாவது தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும் அது சபாநாயகரின் மூலமாகத்தான் முடியும். சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்று தாங்கள் கருதினால், உடனே தாங்களே இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமென கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதிப் பெற்றிருக்கவேண்டும். தங்கள் காரியாலயத்தார் அந்த அனுமதியைப்பெற முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER :—"நீங்கள் வெள்ளிக்கிழமைதான் அதைக் கொடுத்தீர்கள். அன்றைக்கே என் அறையில் தங்களிடம் இந்தத் திருத்தம் சரியானதல்ல. இது Out of order என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்றும் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Now, the Hon. Speaker says that the amendment requires the permission of the Governor. There is article 255 which we will have to take into account. If the acceptance of this amendment is considered to be only an irregularity of procedure and if the House is pleased to accept the amendment, then when the Bill goes to the Governor for his assent, he can give his assent under article 255 and thus the irregularity can be rectified."

MR. SPEAKER :—"It is for the Court to say whether it is valid or not. We cannot do it here."

[10th May 1954]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"I raise this point, because the matter has far-reaching consequences and it has a bearing on other amendments as well in respect of this Bill as well as other Bills. That is the reason for my raising this point, Sir. As this matter has been brought to the notice of the Hon. Speaker, I request your ruling as to whether it is in order for the House to allow such an amendment."

MR. SPEAKER :—"The Speaker is the person who should give a ruling. When he gives his ruling, nobody can go against it or discuss it."

* SRI K. PARTHASARATHI :—"As a person purely interested in the interpretation of the article of the Constitution and as a Member exercising his privilege as a Member of this House, I wish to submit that such an amendment need not have the consent of the Governor before introduction. The article only states that any provision for the amendment of the tax shall not be moved. There should be a tax beforehand, i.e., before the amendment is moved. Before any amendment which seeks to enhance a particular tax is moved, there should be a tax. In this case, we do not have a tax. There is only a proposal for tax. The amendment under question is only an amendment to a proposed tax and not a tax that is in existence."

MR. SPEAKER :—"Whatever it is, it is an amendment to increase the tax."

* SRI K. PARTHASARATHI :—"Unless and until this House considers the proposal of the Government and until the whole procedure is gone through and the House accepts the proposal, the tax cannot be said to be in existence. My submission is, that, since the amendment is only with respect to a proposal for the introduction of a tax and since that tax cannot be said to be in existence unless this House has passed the Bill brought forward by the Government, the consent of the Governor is not necessary in this case."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Sir, clause 2 relates to definitions. Clause 3 gives certain illustrations. These illustrations have got certain functions and the section proper has got different functions. The illustrations should flow from the section itself. The section lays down the substantive law and illustrations are specific instances of the application of the law. Here, in clause 3 certain illustrations are given, but they do not flow from any section. There are some lacunae in clause 2 to which certain amendments have got to be made. With these amendments alone, the illustrations contained in clause 3 will be proper. Therefore, I request that clause 2 may be taken up first."

MR. SPEAKER :—"Clause 2 relates to definitions. We must follow the usual procedure. We have been taking up clause 1, clause 2 and the Preamble only in the end."

[10th May 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Ordinarily, that may be the procedure. But, certain illustrations are given in clause 3. Naturally they should flow from the body of a section. But no such section is found here. Certain amendments given notice of by me in respect of clause 2 supply the void. So, those amendments must be considered before the illustrations are taken up. That is why I say that before we take up the illustrations contained in clause 3, we must take up clause 2.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பார்த்தசாரதி அவர்கள் தெரிவித்த முறையில்கூட நான் இதைப்பற்றி சிந்தனை பண்ணியது உண்டு. அதைத் தங்கனிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வாதத்தைச் சொல்லி எப்படியாவது இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவந்து பிரேரித்துவிடவேண்டுமென்பது அல்ல என் நோக்கம். நாங்கள் எந்தத் திருத்தம் கொடுத்தாலும் சட்டசபை காரியாலயத்தார்தான் அந்தத் திருத்தத்தை அனுமதிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி தேவையாய் இருந்தால் சட்டசபை விதி 75 படி கனம் சபாநாயகர் கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதி அவர் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லையென்று குற்றம் சாட்ட நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்யாததால் எங்கள் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவேதான் இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் இப்பொழுது தாங்கள் தேடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் எதிர்க் கட்சியின் /சார்பில் பூர்ண அனுதாபம் வைத்து இப் பிரச்சனையை முடிவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நான் ரொம்ப அனுதாபத்தோடேயேதான் இப் பிரச்சனையைக் கவனித்தேன். எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் அங்கத்தினர்களிடம் ரொம்பவும் அனுதாபத்தோடுதான் கவனித்துவருகிறேன். நீங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தபோதே இது சரியானதல்ல என்று நான் சொன்னேன். கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்றும், அதை எழுதிப் பெறுங்கள் என்றும் சொன்னேன்.”

“ I called the hon. Members who have given notice of such amendments to my room and told them that these amendments were out of order. That being the case, they cannot now blame either the Legislature Office or the Speaker.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் யாரையும் குறை கூறவில்லை. குறை கூறவேண்டுமென்பதும் என் நோக்கமில்லை. அன்றைக்கும்கூட நான் தங்கனிடத்தில் இந்த ஷரத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தேன். நானும் கவர்னர் அனுமதியைக் கோரி எழுதலாம். நீங்களும் எழுதலாம் என்று தாங்கள் அப்பொழுது சொன்னீர்கள். அப்பொழுது என் கையில் சட்டசபை விதிகள் அடங்கிய புத்தகமில்லை. அதற்கு பின் தான் விதி 75 (1)-ஐப் பார்த்தேன். அதில் the Speaker shall என்று இருக்கிறதே தவிர may என்று கூட இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கே நான் தங்கனிடம் சொன்னபோது இதைப்பற்றி கவர்னருக்கு எழுதும்படியாக தாங்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. அத்தோடு இந்தத் திருத்தம் out of order என்று நான் சொன்னவுடன் அதைத் தாங்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள் என்றே நான் எண்ணினேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் வாபஸ் பெறுவதற்காகத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. அத்தோடு நமது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சூதுவாது அறியாத, பச்சிளம் குழந்தை அவர்கள். அவர்களே நான் சொன்ன உண்மையை

[10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

ஒப்புக்கொண்டு இதைக் கொடுக்கல்லாத தேள் என்றும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இதைக் கொடுக்கல்லாத தேள் என்று சொல்வதைவிட கொடுக்கல்லாத பொம்மைத் தேள் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is a well-established and well-known principle that no amendment for increase of taxation could be brought forward by private members. That is why it has been recognized in the Constitution also and it has also been incorporated in the Constitution itself as Article 207. It is not as if the Governor can sanction anything at his discretion; he has to act on the advice of the Ministers. Therefore, when the Government has brought forward a proposal that they are not prepared to increase taxation any further, at any rate at this juncture, no useful purpose will be served by pressing that question. I think the Hon. the Speaker also wanted to know our attitude and after knowing our attitude, he spoke to other hon. Members and the matter was finally dropped without taking any further action. Under these circumstances, we cannot cure a constitutional irregularity and the Speaker and the House cannot be a party to such an action. Of course, speeches can be made on the clauses and criticisms could be offered and we can have a full-dress debate on clause 3. For that matter, views that taxation should have been on an increased scale have already been put forward during the general debate. It is not as if they are going to be expressed for the first time now. Of course, they could be urged upon the Government again. Government could be found fault with and all those allegations could be levelled against the Government during the discussion of clauses. Therefore, hon. Members have got full freedom to do all that and I welcome imputation of motives, criticisms, etc. At least that will give an opportunity to hon. Members—some of us—to realize the difficulties under which the Government have got to function.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் எனது திருத்தத்தில் 9--9 அடிப்படை வரி விகித ரேட்டை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் கோரியிருக்கிறேன். முதலிலேயே தாங்கள் இதனை Out of order என்று சொல்லி விட்டீர்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கவே எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதை அனுமதித்து விட்டு இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமெனத் தாங்களும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் கவர்னருக்கு எழுதினால் அவர் அதற்கு வேண்டிய அனுமதியைக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே இதை அனுமதித்து சர்க்கார் இதை தங்களது மெஜாரிட்டி வோட்டுக்களால் வேண்டுமானால் தோற்கடிக்கச் செய்யலாமென்பது என் அபிப்பிராயம். அதுதான் சரியானதாகவும் படுகிறது. இல்லாதபட்சத்தில் எங்களுக்கு உள்ள உரிமையும், சந்தர்ப்பமும் பறிக்கப்படுவதாகவே கருதவேண்டியிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ I will allow full discussion now and in the end I will rule the amendments out of order.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I request the Hon. the Leader of the House to give his opinion on the submission made by me with reference to Article 255. He has not touched on that point at all.”

[10th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" In regard to Article 255, if certain irregularities were not noticed by chance and we went through them, those irregularities could be rectified. It cannot be an irregularity which has been pointed out. Certainly, the Hon. the Speaker and the House cannot be a party to commit an irregularity and then take it to the Governor to condone that irregularity or rectify that."

MR. SPEAKER :—" Even a Court cannot do that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, even courts cannot do that. I do not think hon. Members could ask us to shut our eyes and do things."

MR. SPEAKER :—" I have allowed the amendment of Sri Kalyanasundram to be moved and it has been seconded. In the end, I will rule it out of order. There are some more amendments. Mr. Kurup will please move his amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

'In the second line, after the word "pay" and before the words "a sum exceeding rupees five hundred", insert the words "in the same capacity".'

SRI K. T. SREEDHARAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'For the words "in a district", substitute the words "in the State".'

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I am not moving my amendment."

MR. SPEAKER :—" Sri K. R. Viswanathan is not in his place. It is taken that he is not moving his amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'In line 6, delete the words "in the State".'

SRI R. KRISHNAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMI :—" I move—

'For the rates given under "rate of surcharge", substitute the following :—

(a) 2 annas on each rupee;

(b) 4 annas on each rupee;

(c) 8 annas on each rupee;

(d) one rupee on each rupee.

and omit the illustrations.'

[10th May 1954]

SRI T. S. ARDHANARI :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" I move—

'In the portions giving the rates of surcharge—

(a) *in each of the expressions "on each rupee" between the words "on each" and "rupee" insert the words "round sum of a"; and*

(b) *after the word "rupee" wherever it occurs add a comma and the expression "ignoring the fraction of a rupee, if any".'*

SRI K. PARTHASARATHY :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'Add the following proviso before the Explanation—

"Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted."'

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" On a point of order, Sir. The Hon. the Speaker has indicated his ruling in regard to amendments proposing variations in the taxation proposals. My submission is that some of the other amendments proposed are also of a similar nature. For example, the amendment proposed by Sri Ramalingam is that for the words 'in a district', the words 'in the State' should be substituted. If the amendment is accepted, it will mean an imposition of the tax on certain classes of persons who are exempt under the proposed Bill. I wish to know whether such an amendment will be in order."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think there is any objection to that amendment."

MR. SPEAKER :—" I have allowed discussion on all the amendments. In the end I shall consider the point raised by the hon. Member."

* SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-4 கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்றையதினம் பேசும்போது விவசாயிகளுக்கு படிப்படியாக வரியைக் குறைத்து, பணக்காரர்களுக்கு அதிகமாகப் போடுவதாகக் கூறினார்கள். தமிழ்நாடு, நீலகிரி ஜில்லாக்களில் மொத்த பட்டா தாரர்கள் 3,884,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் ரூ. 10-க்குக் கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 3,118,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையிலும் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 583,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 30 ரூபாய்க்குக் கீழே வரி செலுத்தக்கூடிய நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால்

[Sri N. K. Palanisami] [10th May 1954]

371,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் 7,023 பேர்கள் ஆந்திர-சென்னை யில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 3,656 பேர்கள் 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்து கிறார்கள். தமிழ் நாட்டையும் மலையாளத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 500-க்கு 2,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் செல்வத்தின் மீது இந்தவருமான வரியை ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர் களுக்கு வரி அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதே, அதனால் 30 ரூபாய்க்கு கீழே வரி செலுத்துவோருடைய கிஸ்தியையும் ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது. ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்கள் மீது இரண்டு மடங்காகப் போடலாம். ரூ. 30-க்குக் கீழே வரி செலுத்துவோரிடமிருந்து தமிழ் நாடும் ஆந்திராவும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்தபோது ரூ. 3½ கோடிதான் வருமானம் கிடைத்தது. இப்போது கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டிலும் மலபாரிலும் மட்டும் வசூலிப்பதால் 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே பணக்காரர்கள் மீது இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் சாதாரண ஏழை மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கலாம்.

“கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பலவந்த முறையிலே நிர் பந்தப்படுத்தி வரிவசூலித்தது நமக்குத் தெரியும். அந்த நிர்ப்பந்தத்தி னால் பலர் பூமிகளை விற்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. நான் சொல் லும் முறையைக் கைப்பற்றினால் ரூ. 30-க்கு கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய வர்களின் குறையை தவிர்க்க முடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல் வதை பணக்காரர்கள் மீது வரி போடும்போது உடனடியாகச் செய்துவிட முடியாது. Human Sympathy வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். நாங்கள் கேட்கிறோம் லக்ஷக்கணக்கான ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார் களே அவர்கள் மீது இந்த Human Sympathy யைக் காட்டவில்லையே. ஒரு சிறு தொகையினரான பணக்காரர் மீது வரிபோடும்போதுதான் Human Sympathy வந்து குறுக்கிடுகின்றதா? ஆகவேதான் திராவிடக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் எதிர்க்கிறார்கள். இது ஆச்சரியமாக இருக் கிறது. மேலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். *Some may call it a scorpion. If the old Bill was a scorpion, the new Bill is a scorpion without its stings.* அதற்கு என்ன அர்த்தம்? “பணக்காரர்கள் மீது வரி போடுவதால் உணவுப்பொருள் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே நாட்டிலேயே உணவு உற்பத்தித் தடைவிசேஷமாக ஏற்படும்.” ஆகவே தான் உண்மையிலேயே பணக்காரர்மீது வரிபோடவில்லை என்று கனம் மாணிக் கவேலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அவரே ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கில்லாத தேள் போன்ற முறையில் இந்தவரியைப் போட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இன்று முக்கியமாக நிலப் பிரபுக்க ளுக்கு வருமான வரி விதிப்பதன் மூலம் ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும். பல அபி விருத்தி திட்டங்களை அதிகப்படியாகச் செய்யமுடியும். ஆனால் அவர்கள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சாக்குசொல்லு கிறார்கள். உண்மையில் சாதாரணமாக ஒரு சிறு வியாபாரிகூட விற்பனை வரிக்காக தன் கணக்கை ஒழுங்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இவர்கள் நொண்டிச் சமாதானம் சொல்லி இதைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

“பெரிய பெரிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஐந்து வருஷ திட்ட வேலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதாகவே சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான நிலைமையில் சர்க்கா ருக்கு வருமானம் கிடைக்க இம்மாதிரி பணக்காரர்கள் மீது வருமானவரி விதிக்காமல் வேறு எந்த விதத்தில் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. 15 கோடிக்கு மேல் வருமானம் வருகிற பணம் இருந்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் செய்யலாம்.

“நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டான் விவசாயி சொத்து மடிந்தா லும் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் குத்தகை கொடுத்தாகவேண்டும். வேறு சிலவு கிடையாது. ஆனால், மில் முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண் டால் 20,000 ரூபாய் வருகிறதென்றால், விற்பனைவரி, வருமானவரி சர்க்

[10th May 1954] [Sri N. K. Palanisami]

காருக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். மேலும் லாபத்தில் ஒரு பங்கு தொழி லாளிகளுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும். Compensation Gratuity கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் உழைக்காமலே குத்தகை மூலம் நிகர லாபமாக ஒருவித செலவும் இன்றி அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய நிலத்திலே அக்கறை கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்படிப்பட்ட நிலப் பிரபுக்களுக்கு வருமானவரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போதுதான் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவே றும். ஆகவே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, பிளானிங் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி செய்யவேண்டியதை தடை செய்து இக்கமிட்டிகளைக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி-விதிக்க என்னென்ன செய்யவேண்டு மென்பதை யோசிக்கவேண்டும். தவிர வருமானவரி விவசாயிகளுக்குக் குத் தகைக் குறைப்பதற்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் தூண்டு கோலாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையில் சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய வெறும் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு விளையாடுவதைப் போல சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“I think hon. Member, Mr. Kolkebail has given notice of an amendment which has been wrongly numbered by him. That should come under this clause and not clause 2. Let him move it.”

SRI S. S. KOLKEBAIL:—“Sir, I move—

“Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following:—

“Levy of Surcharge in the South Kanara district.—Pro-
vided further that in the District of South Kanara in
cases to which the provisions of sub-sections (1) and (2)
of section 4 are not applicable the following provisions
shall apply:—

1. No surcharge shall be leviable in respect of unculti-
vated punja lands;
2. Where any lands including cultivated punja lands
are in the possession of vala vargadar, kayamgeni-
dar, permanent tenants, mulgeni tenant, or usufruc-
tuary mortgagee he shall be liable to pay the sur-
charge in respect of these lands;
3. In other cases the registered holder shall be liable to
pay the surcharge.
4. No person who is liable to pay the surcharge under
clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract
with his tenant be entitled to recover the whole or
any portion of the surcharge from such tenant.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—“I think Mr. Padmaprabha Gounder also has given notice of an amendment which should come here. It reads—

“3-E. Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2,
the following:—

“Provided further in respect of estates or plantations
whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is

[Mr. Speaker]

[10th May 1954]

less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

SRI P. NARAYANA KURUP :—" I think it would come under clause 2."

MR. SPEAKER :—" I have no objection."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்து ஒரு சில விஷயங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிலம் வைத்திருக்கின்ற நிலச்சுவாந்தார்கள், அதாவது வருஷத்திற்கு ரூ. 500-க்கு அதிகமாக ஒரு ஜில்லாவில் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் சர்சார்ஜ் என்ற இந்தப் புதிய வரியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா வானது நம் முன் விவாதத்தில் இருக்கிறது. பொது விவாதத்தின் போது சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள், நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையை ஆட்சேபித்து பல தடவைகள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள், அந்த நிலத்திலிருந்து தங்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதாத வருமானத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய அடிமாதிரியான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ன விதித்தில் வரி கொடுக்கின்றார்களோ, அதே விதித்தில்தான் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்கள் நிலங்களைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிற பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறை சரியானதல்ல. அதற்குப் பதிலாக விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த சபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து எல்லாத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் சர்க்காருக்கு சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த வரி விதிப்பு முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உபரி வரி போடுகின்றோம் என்று சொல்லி நம் முன்பு அதற்கான ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள்.

" ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த மசோதாவுக்கும் இன்றைக்கு நம் முன்பு விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவுக்கும் பெரிய அளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மசோதாவானது ரூ. 500-க்கும் அதிகமாக வரி செலுத்துபவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆனால், நாங்கள் நினைக்கிறோம் : சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானமோ ஏற்கெனவே குறைவாக இருக்கிறது. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று பலவிதமான புதிய வரிகளைப் போடுகின்றார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்திலே வரி கொடுப்பதற்கு வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து ஏன் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது என்பது நம்முடைய கேள்வி. அவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இதே மசோதாவைக் கொண்டு வந்த இதே மந்திரி அவர்கள் ரூ. 50 கிலித் செலுத்துபவர்களும் உபரி வரியைக் கொடுக்கமுடியும் என்று தஞ்சை ஜில்லாவிலே கணக்கெடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது, அப்படிப்பட்டவர்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணா, நான்கு அணா உபரி வரி கொடுப்பதினால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடாது என்று மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் சொல்லுகிறோம் : குறைந்தபட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் கண்டிப்பாக இந்த உபரி வரியைக் கொடுக்க முடியும்; அவர்களுக்கு அதிகமாக பாதகம் வந்துவிடாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

10th May 1954]

[Sri S. Ramalingam]

" ரூ. 250 வரி செலுத்துகிறார்கள் என்றால், குறைந்தபட்சம் அவருக்கு 25 ஏக்கர்கள் நிலம் தஞ்சை நிலம் இருந்தாகவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு குத்தகை என்று கொடுத்துவிட்டு, ஈர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற 60 : 40 வாரத்தின் அடிப்படையிலே வாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு absentee landlord-ஆக இருந்தபோதிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 150-க்கு குறையாது வருமானம் வரும். பதினேந்து ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சுமார் நாலாயிரம் ரூபாய் வரையில் அவருக்கு கண்டிப்பாக குத்தகை கிடைக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எங்களுடைய திருத்தத்தின்படி (அதாவது நாலாறு விதிப்படி) மேலும் ரூ. 62½ கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். சர்க்கார் சொல்லுகிறபடி பார்த்தால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி இன்னும் கம்மியாகத்தான் இருக்கும். ரூ. 62½ அவர்கள் கண்டிப்பாக கொடுக்க முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் வரி செலுத்துபவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் உபரி வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

" ஒரு ஜில்லாவில் குறைந்தபட்சம் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக வரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலங்கள் இருந்தால், இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரூ. 450 வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 வரையிலும் வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும் ஒருவருக்கு இருந்தாலும்கூட அவர் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை. இது சரியல்ல. மாகாணம் பூராவும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கின்றது. எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து வரி விதிக்கவேண்டும்.

" Illustration.—(1) A is liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. A and B are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta, B and C are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta. C is liable to pay as land revenue rupees three hundred under section 23 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948). All the lands are in the same district. Each of these persons A, B and C, is liable to pay surcharge under this section.

அதாவது 'ஏ' என்பவன் தனியாக சொந்தப்பட்டாவில் மூன்று ரூபாய் வரி செலுத்துகிறான். ஏ-யும், பி-யும் இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். லி-தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகின்றான். பி-யும் லி-யும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் இந்த சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பு உண்டு என்று உதாரணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல, நியாயத்திற்கு முரணானது என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுப் பட்டாவில் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு பேரும், கூட்டுப் பட்டா வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அந்தக் குற்றத்திற்காக இந்த வரி விதிப்பது கூடாது. மூன்று பேருக்கும் வரி விதிப்பது என்று சொன்னால் ரூ. 1,500-க்கு மேல் அதிகமாக வரி போகும். எந்த அளவிற்கு ஒருவன் வரி செலுத்துகிறானோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவன் உபரி வரி செலுத்தவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும்.

" கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக யாராவது வரி செலுத்தக்கூடிய அந்தப் பட்டா இருந்தால், கூட்டுப்பட்டாவில் இருக்கக்கூடிய இத்தனை நபர்களும் வரி விதிப்பில் கட்டுப்படுவார்கள் என்று அர்த்தம். யாராவது ஒருவரிடமிருந்து வசூல் பண்ணி அந்த ரூபாயை அவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு; சர்க்காருக்கு அந்தப் பொறுப்பு அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுப் பட்டாவில் தனித்தனியாக வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பது முறையல்ல.

[Sri S. Ramalingam] [10th May 1954]

“ரூபாய் 15-க்கு குறைவாக வரி செலுத்தக்கூடிய எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று நான் மற்றொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவும் மிக முக்கியமானது என்பதை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ராமநாதபுரத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். கெடுபிடி எதிர்ப்பு மகாநாடு ஒன்று அங்கு நடந்தது. நிலமுள்ளவர்கள் அந்த மகாநாட்டுக்கு அனேகம் பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களும், 200, 300 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் அங்கு வரவில்லை. ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா நிலம் உள்ளவர்கள் தான் அதிகமாக அந்த மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி ரூ. 10 முதல் ரூ. 15-க்குள்ளாகத்தான் செலுத்தாமல் பாக்கி வைத்திருந்தார்கள். அதைக்கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. அதை அவர்கள் கட்டவில்லையென்ற காரணத்தால் சர்க்கார் மிகக் கடுமையாக அவர்களிடம் நடந்து கொண்டார்கள் என்று இந்தச் சபையில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வீட்டில் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருந்த நெல்லையும் அள்ளிக்கொண்டு சென்றார்கள். ஆடு மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள்; கோழியைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். தோழர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னது போல், வரி பாக்கியைச் செலுத்திவிட்டு குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு நடந்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரை வரி செலுத்தக்கூடிய சிறு நிலச் சுவாந்தார்கள் எப்படி வரியைக் கொடுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (At this stage V. Balakrishnan occupied the chair). அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரி வஜா செய்வதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய எண்ணிக்கையாக இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நிவாரணம் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடிய பெரும்நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Amount of land revenue.	Rate of surcharge.
(a) on the first Rs. 250 of the land revenue payable.	Nil.
(b) on the next Rs. 250 of the land revenue payable.	four annas on each rupee.
(c) on the next Rs. 500 of the land revenue payable.	eight annas on each rupee.
(d) on the balance of the land revenue payable.	one rupee on each rupee.

“மேற்கண்ட அடிப்படையிலே சர்சார்ஜ் விதிப்பு முறையானது திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் யோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில் வரி விதிப்பை ஒத்துக்கொண்டார்களானால், குறைந்தபட்ச நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல. முதலில் கனம் மந்திரி அவர்கள், சில வரி விகிதங்கள் நம் முன் வைத்தார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காகவும். ராஜ்ய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறையை சரிக்கடுவதற்காகவும் 4, 5 வரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டியது மிக முக்கியம். அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து ஒரு சில பணக்காரர்களுடைய வரியை வாங்கி நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சமூகத்தவர்க்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ரொம்ப நியாயம். அதேபோல், 15 ரூபாய்க்குக் கீழ் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்பதை உத்தேசித்தாவது, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க

[Sri S. Ramalingam] 10th May 1954]

வேண்டுமென்ற அந்தக் காரணத்திற்காவது சர்க்கார் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களை இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த நிலவரி சர்சார்ஜ் முறையும் அதில் உள்ள சரத்துக்களையும் கவனித்தால், தேவைக்கு மேல் வருமானம் வருகிறவர்களிடம் வருமானவரி விதிப்பது சர்க்காருடைய கொள்கை அல்ல என்பது தெளிவாக்குகின்றது. அப்படி இல்லையென்றால் எல்லா தரப்பாலும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விவசாய வருமான வரியை இவ்வளவு காலமாக காலங்கடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி பேசுகின்ற காலத்தில் கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும் என்னவெனில், விவசாயிகளால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதே. இது மிகவும் சரியான காரணமல்ல. உதாரணமாக, இன்றைக்கு டவுன்களிலும் கிராமங்களிலும் 10 பவுண்டு புகையிலை வாங்கி சின்ன வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகூட மத்திய சர்க்காரின் விதிப்படி சிக்கல் நிறைந்த கணக்கை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் சிறிய அளவில் பீடி தொழில் செய்பவர்கள்கூட கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். எழுதப்படக்கூடத் தெரியாத ஒரு வியாபாரிகூட தினசரி ரூ. 10, 15-க்கு வியாபாரமானாலும் விற்பனை வரி கட்டுவதற்காக வேண்டி கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது சரியான காரணமாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு கிராமங்களிலே ஒருவர் 100 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாயிருந்தால் 200 ரூபாய்க்கு பாண்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளத் தெரியும்போது, வருஷத்திற்கு மூவாயிரம் நாலாயிரம் வருமானம் வருவதை கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது மிகவும் தவறு. அவர்கள் வருமானக் கணக்கை கவனமாக நல்ல முறையில் வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்கமுடியாது. இந்த விவசாய வருமான வரியை மிராஸ்தார்களை தவிர வேறு எந்த பகுதியும் எதிர்க்கவில்லை. சமீபத்தில் மதுரையில் நடந்த தென்னாட்டு தோட்ட விவசாயிகள் (மிராஸ் தார்கள்) கூட்டத்தில் கூறியுள்ளதை கவனித்தால் இந்த உண்மை நன்கு தெரியும். அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள் எங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம், சர்சார்ஜையே போடுங்கள், தாராளமாக கொடுக்கிறோம் என்று. சர்க்காரும் இதை இவர்கள் ஒரு நன்கொடைபோல் கொடுத்துவிட கூடுமென்ற முறையிலேதான் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். 1952-வது வருடத்தில் இதே மசோதா சபை முன்வரும்பொழுது இருந்த சில முக்கிய அம்சங்களையும் மிராஸ்தார் களுக்கு சாதகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அன்று வரி விலக்குக்கு உள்ளான தொகை ரூ. 100, இன்று 500 ரூபாய், நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கும் சர்சார்ஜ் இல்லையென திருத்தப்பட்டுள்ளது. 500 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு வரிலுக்கு அளிக்க சர்க்கார் தாயாராக இருக்கிறது. சில பகுதியில் சென்ற வருஷம் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பரிபூரணமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அவர்களிடத்திலே செலவுக்கூட பணமில்லாமலும், 5 ரூபாய் கிஸ்திகூட செலுத்த முடியாமலும் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளை விற்கும்படியான நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டனர். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து வரிவசூலிக்க சர்க்கார் அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்ய முயலுகிறது. ஆனால் 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் விஷயத்தில் மட்டும் வரிலுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

“விவசாய வருமானவரி என்று சொன்னால், இதில் சர்க்கார் கவனக் குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. தண்ணீர் தீர்வையாக செலுத்தும் தொகைக்கு சர்சார்ஜ் கூடாது என சில மெம்பர்கள் கூறினார்கள். மேலும் உரம் விலை அதிகம், விவசாயச் செலவு அதிகம். ஆகவே வரியை அதிகப்

10-06
a.m.

[Sri V. Madanagopal] [10th May 1954]

படுத்தக்கூடாது என்றெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலத்திற்கும், புஞ்சை நிலத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைக் காணலாம். நஞ்சை நிலத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் காரணமாக அந்த நிலத்திலே விவசாயத்திற்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. நஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலத்தின் உற்பத்திச் செலவு 10 ரூபாய் என்றால் புஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு உற்பத்திச் செலவு 20 ரூபாய் ஆகிறது. தண்ணீர் இறைத்து புஞ்சை விவசாயம் செய்வது என்பது பெரும் சிரமம் கொண்டதாக உள்ளது. உதாரணமாக ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை நிலமோ, 200 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமோ இருக்கிறதென்றால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நேரடி விவசாயிகள் அல்ல. 100-க்கு 99 சதவிகிதம் பேர் நிலத்தை வாடகைக்கு விட்டுவிடுகின்றனர். ஆகவே தான் அப்படிப்பட்ட பிராசுதாரர்களுக்கு வருமானத்தின் பேரில் விவசாய வருமான வரியை போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை பூமி இருக்கிறதென்றால், ஒரு ஏக்கரில் 10 மூட்டை அதாவது சுமார் 180 ரூபாய் வாடகையாக குத்தகை அல்லது வாரமாக அவருக்கு வருகிறது. அதுபோல் 30 ஏக்கருக்கு கணக்கிப்பால் 4,500 ரூபாய் நிலத்திலிருந்து மட்டும் அவருக்கு வாடகையாக வருமானம் வரக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அப்படியுள்ளவர்களிடம் இந்த விவசாய வருமான வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

"இந்த சர்சார்ஜ் ரூ. 250 விருந்து ரூ. 500 வரை நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கு 4 அணுவும், ரூ. 500 முதல் ரூ. 1,000 வரை எட்டணு வென்றும் ரூ. 1,000-க்கு மேலுள்ளவற்றிற்கு 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய் என்று முன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பழையபடி அதை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு பதிலாக மத்தியதர ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய சாதாரண மில் துணிகளையு சர்க்கார் வரி விதிக்க தொடங்கியிருக்கிறது. அதே போல் தங்கம், வெள்ளி நகைகள், இமிடேஷன், வைரம் போன்றவற்றின் மேல் வரிபோடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வேலை இல்லாத தினாட்டத்தாலும் இதர நெருக்கடியாலும் அவதியுறும் தொழிலாளர்களையும் மத்தியதர மக்களையும் பாதிக்கும் வரிவிதிப்புகளை கைவிட்டு தேவைக்கு மேல் வருமானம் அடைகின்றவர்களிடம் அதிக வரி வசூலிக்கும் கொள்கையை சர்க்கார் கையாளவேண்டும். ஜில்லா என்பதற்கு மாகாணம் என்று மாற்றவேண்டுமென இந்த மசோதாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Chairman, Sir, mine is a simple amendment and its object is only to bring the main clause into line with the illustrations in the Bill. As has been pertinently pointed out by an hon. Member illustrations are not part of the sections. They must flow from the principle enunciated in the section. Reading the illustrations, we would find that if a person is to pay assessment in different capacities, they will not be tacked on together. But if the clause stood alone without the illustration, it would be capable of the other interpretation. We have known many cases where the sections were clear and courts have ignored the illustrations and given decisions according to the letter and spirit of the illustration. Therefore, what I want is to add 'in the same capacity'. It would mean that if a landholder pays assessment in different capacities, it will not be tacked on together. I hope this amendment which only clarifies the position will be acceptable to the Government."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Mr. Chairman, Sir, I commend my amendment to the Government so that certain landlords who

10th May 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

have leased out their land on a permanent basis to the tenants may not be affected by this Bill. Now, as the Government also know, the land tenure system varies from district to district. In the case of South Kanara, land tenures are quite different from other districts. There, we have got what is called 'valavargadhar', a word unknown in any other part of the State. What does this mean? Valavargadhar is virtually a tenant who does not pay any rent to the landlord but has only to pay the assessment. But unfortunately, the patta of the property will be in the name of the landlord. The valavargadhar is not a pattadar. He is only a tenant but under the present Bill the pattadar may be liable to pay surcharge on the assessment which the tenant has to pay. Now there is no law under which the pattadar can claim this from the valavargadhar. So, it will be a rather bad law if we ask the pattadar to pay the surcharge for a land from which he is not deriving any benefit either in kind or in cash. Under these circumstances I submit that they must be made to pay and not the person in whose name the patta of the property stands. That is one aspect.

"Then there are what are called 'Mulgeni' tenants. Under this, there are four classes of tenants. These are enjoying lands on a fixed rent for perpetuity. In many cases they have to pay rent less than the assessment prior to 1920. So the Government passed an Act called the Mulgeni Enhancement of Rent Act under which the landlord was given the right to move the Revenue Courts to get the rent enhanced. Now under this Bill, it is not the rent that is going to be enhanced but a surcharge is proposed to be levied. It may not come within the definition in that Act. Whatever it may be, the tenants should not be made liable to pay to the landlord this enhanced surcharge or assessment. If the tenants are made to pay this either under that Act or under this Bill, the tenants would be put to great hardship. Therefore, I say that these tenants should be exempted from paying this surcharge because they are in possession of only small holdings. If the landlords were given the right to collect this from the tenants, immediately they will rush to courts to get a decision in their favour. If my amendment is accepted by the Government, the landlord will be made liable to pay this surcharge and the tenants will be exempted from paying it. Therefore, I request the Government to accept this amendment also."

"Further, there is another system which is peculiar to South Kanara and that is the 'Kumki' privileges. For cultivating the nanja lands the tenants require some foliage and green leaves. For that purpose, the land tenure system has been evolved by the Board of Revenue and the Board has framed clear rules under which the persons in possession of such lands shall be entitled to have two acres of 'punja' lands. On the strength of these rules, a person holding 100 acres of these lands shall be entitled to have 200 acres of 'punja' lands. They are uncultivable. From these lands the landlords are not getting any benefit whatsoever. The tenants in possession of these lands also are not getting any benefit from

[Sri S. S. Kolkebaill] [10th May 1954]

these uncultivable lands which are necessary for proper cultivation of these 'nanja' lands. These uncultivable lands are taken from Government for the purpose of conserving forest growth. For having grazing ground or growing green manures only, these lands are taken. No direct benefit is derived from these lands. The only indirect benefit is that of getting green manure for cultivating the 'nanja' lands. So my submission is that these 'punja' lands which are uncultivable should not be surcharged. This aspect of the matter was covered by me in my minutes submitted by me in the Select Committee Report in the year 1952. If the Government were to go through the report dated 10th October 1952 they will find that all these amendments that I have moved to-day stand part of the Bill accepted by the Government, the Revenue Minister, the Hon. Minister for Finance and everybody concerned. This was discussed and then accepted by the Government. So my submission to the Government is that there can be no objection to the Government accepting the amendments moved by me now and which were already accepted by them in October 1952. So I commend that these amendments may be accepted by Government and justice done to the tenants."

* SRI T. ANANTA PAI:—"Mr. Chairman, Sir, yesterday speaking during the general discussion, I was urging upon the Government that as far as possible the proposed surcharge should be made payable by the landlords themselves and not passed on to the tenants as it was very likely that this incidence might be indirectly passed on to them. That objection could be got over if the Government are pleased to accept the amendments moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup wherein he says 'notwithstanding any agreement to the contrary, no enhancement of the rent must be permitted in order to see that this is passed on to the tenant'. But conditions in South Kanara, however, require further amendments because it is not in every case that it could be paid by the landlord. In cases such as those pointed out by the hon. Member Sri Kolkebaill—in the case of Valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee so far as the whole State is concerned,—it would be necessary to see that this is not imposed on the landlord because very probably what he is getting under the contract from the tenant will be negligible and where the benefits are enjoyed by the tenants themselves, it is but fair that the tenants must be made to pay the surcharge. I would, therefore, commend to the Government the acceptance of the amendments moved by the hon. Member Sri Kurup and part of the amendment moved by hon. Member Sri Kolkebaill, reading as follows: 'Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a Valavargadar, Kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of these lands' with the addition 'notwithstanding any contract to the contrary'. If these further words are added to his amendment, the other part of the amendment of the hon. Member Sri Kolkebaill appear to be unnecessary. Of course, the

[10th May 1954] [Sri T. Ananta Pai]

question of exempting the 'Kumki' lands is a matter to be decided by the Government as the land revenue surcharge is levied not with reference to the type of lands and the objection raised by the hon. Member Sri Kolkebaill may not hold water. The Select Committee might have taken this point into consideration because in the first instance the exemption limit was not so high. Now since the surcharge is to be collected only from the big landlords, it may not make much difference even if these are not exempted. I would, therefore, urge upon the Government to see that while the surcharge is not levied on the tenants generally, in exceptional cases as was pointed out by me, it is the tenants that should be made to pay and not the landlords.

"Thank you, Sir."

SRI N. SIVARAJ :—"தலைவர் அவர்களே, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ 10-29
ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த
தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம்
என்னவென்றால், surcharge வரி போடக்கூடிய காலத்திலே, சிறு
பட்டாதார்களுக்கு நில வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதே. இன்றைய
தினம் சர்க்காருக்கு அதிகப்பணம் தேவையாகியிருப்பதினால், இந்த உபரி
வரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு பணம்
கிடைக்க வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு நில வருமான வரியை ஒரு
நல்ல முறையிலே விதிக்கலாம். இந்த உபரி வரியிலிருந்து சுமார்
ரூ. 7 அல்லது 8 லட்சம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்
படுகிறது. இந்த உபரி வரி அமுலிலிருக்கக் கூடிய காலத்தில் ரூ. 15-க்கும்
குறைவாக கிஸ்தி செலுத்தக் கூடிய ஏழைப்பட்டாதார்களுக்கு நில
வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம்
கொண்டு வந்திருக்கும். திருத்தம் மிகவும் நியாயமானதே. இன்னொரு
திருத்தமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த surcharge rate-ஐ
உயர்த்த வேண்டுமென்றும் ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்
களுக்கும் இந்த உபரி வரியைவிதிக்க வேண்டுமென்பதே. அதாவது முதல்
ரூ. 250 வரை இந்த வரி கிடையாது. அதற்கடுத்த ரூ. 250-க்கு, இப்
பொழுது உத்தேசித்திருக்கும் 2 அணுவக்குப் பதிலாக 4 அணுவாகவும்,
அதற்கு மேலே உள்ள ரூ. 500 வரையில் 8 அணுவாகவும், மீதமுள்ள
தற்கு ரூ. 1 ஆகவும் உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம்
சொல்லுகிறது. இந்த விதிப்படி வரி விதித்தால், சர்க்காருக்கு இரண்டு
பங்கு வருமானம் நிச்சயமாகக்கிடைக்கும், கிட்டத்தட்ட ரூ. 15 அல்லது
20 லட்சம் கிடைக்கும். ஆகவே, இவ்விரு திருத்தங்களும் நியாயமானவை.
இந்த உயர்ந்த கட்டணத்தை விதிப்பதால் மிராச்தார்கள் பெரிய அளவுக்
குப் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். பெரிய
நிஸ்சவான்தார்கள் அநேகமாக குத்தகைதாரர்கள் தான். அவர்கள்
நேரிடையாகச் சாகுபடி செய்வதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த
வரை, குத்தகை, வாரம் ரேட்டைப் பார்க்கும் பொழுது விவசாயத்தில்
பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல், உட்கார்ந்துக் கொண்டே சவுகரியமாக வாழ்க்
கை நடத்துவதற்கு, 60 சத விதிகம் வருமானம் அவர்களுக்குக் கிடைக்
கிறது. இந்த ரேட்டை உயர்த்துவதினால் சர்க்காருக்கு ரூ. 10 அல்லது
12 லட்சம் கிடைக்கும், ஆகவே, சிறிய பட்டாதார்களுக்கு, போதுமான வரு
மானமில்லாதவர்களுக்கு, வரி விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இந்த
இரு திருத்தங்களும் மிகவும் நியாயமானதால், அவைகளை ஆதரித்து,
என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-32
இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது clause-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்
திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். மூன்றாவது கிளாவில் 'in respect of
lands held by him in a district shall pay to the Government
for that fasli a surcharge on the land revenue payable by him' a.m.

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [10th May 1954]

என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்பதை மாற்றி 'ராஜ்யம் முழுவதிலும் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்ற திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லிவிட்டதால், அதை விட்டு விடுகிறேன். மற்ற clause களிலும் இதற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும்.

"திருவாளர் பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்படி clause 3 (A)-ல் 'Nil' என்பதற்கு பதிலாக 2 அணு (B)-ல் 2 அணுவுக்குப் பதிலாக 4 அணு என்றும்; (C)-ல் 4 அணுவுக்குப் பதிலாக 8 அணு என்றும்; (D)-ல் 8 அணுவுக்குப் பதிலாக 1 ரூபாய் என்றும் வரி விதித் தயாரிப்பதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். உதாரணமாக, ரூ. 250 கில்தி செலுத்துபவர்கள் அதிகப்படி ரூ. 31-4-3 கொடுக்கவேண்டும். இதைக் கொடுப்பது கஷ்டமாயிருக்குமென்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது.

"இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அநேக இடங்களில் 'Settlement' நடந்து 30 அல்லது 35 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதற்குள் நிலங்களுடைய பொறுமானத்திலும் அவைகளிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்திலும் பலவித மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது Survey நடத்தாமல் பழைய வரி விகிதாசரத்தையே அனுஷ்டிப்பதில் நிலப் பிரபுக்களுக்கு லாபமே ஒழிய நஷ்டமில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விகிதாசாரம் அதிகமானது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது.

"அடுத்த படியாக ஒரு விஷயம் சரியாகப் புரியவில்லை. அது உதாரணங்களை பற்றியது. முதல் உதாரணத்தில், A என்பவர் தனியாக அவர் பேரில் உள்ள நிலங்களுக்கும் ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர், A, B, இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப்பட்டாதாரர்களாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். B, C இருவரும் அதே மாதிரியாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். C மட்டும் தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர். இந்த உதாரணத்தின்படி 'Each of these three persons A, B and C is liable to pay surcharge' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இது எப்படி நடைமுறையில் அமுல் செய்யப்படுமென்று தெளிவு படுத்துவது அவசியம். A, B, C மூவரும் சேர்ந்து மொத்தம் ரூ. 1,200 மீது உப வரி செலுத்தவேண்டும். முதல் ரூ. 250-க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த ரூ. 250-க்கு 2 அணு வீதமும் அதற்கு மேல் ரூ. 500-க்கு 4 அணு வீதமும், அதற்கு மேல் ரூ. 200-க்கு 8 அணு வீதமும் கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தம் ரூ. 256-4-0 வருகிறது. இந்த உபரி வரியை A, B, C மூன்று பேர்களும் விகிதாசாரப்படி பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டுமா? அல்லது ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகக் கொடுக்கவேண்டிய வரியை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதன்படி உபரி வரி கொடுக்கவேண்டுமா? மூன்றாவது clause படி ரூ. 500-க்கு மேல்கில்தி செலுத்துபவர்கள் தான் இந்த உபரி வரியை செலுத்தவேண்டும். A தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார். A, B இருவரும் சேர்ந்து செலுத்துகிற ரூ. 300-ல் A மட்டும் ரூ. 200 கொடுப்பதாயிருந்தால் மொத்தம் A என்பவர் ரூ. 500-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். B என்பவர் பாக்கி ரூ. 100, B, C இருவரும் கொடுக்கும் வரியில் ரூ. 200-மாக மொத்தம் ரூ. 300-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். C என்பவர் பாக்கி ரூ. 400-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும் இப்படி கணக்குப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கிற கில்தி ரூ. 500-க்கு மேல் போகாததால் யாருமே உபரி வரி செலுத்தவேண்டியதில்லை யென்று அர்த்தமா? அல்லது கூட்டுப் பட்டாதார என்ற காரணத்தினால் வரி செலுத்த வேண்டுமா என்பதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அனாவசியமான வீண் பிரச்சனைகளுக்கும் கோர்ட்டு விவகாரங்களுக்கும் இடமளிக்கும். நான் ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியது போல மூன்றாவது clause-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 4-வது, 5-வது உதாரணங்கள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த மூன்றாவது clause-க்கு எதிர் கட்சியினர் கொடுத்திருக்கும்

[10th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சரி இதை மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலனை செய்து திருத்தி அமைக்காவிட்டால் மேலே கூறியபடி, வீண் விவகாரங்களுக்கு இடம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—கனம் சேர்மென் அவர்களே இந்த மசோதாவிலேயே மிகவும் முக்கியமானபகுதி இது. எப்படி, எந்த முறையில் வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று இதில் காணப்பட்டிருக்கிறது இதிலே முக்கியமான அபிப்பிராய பேதம் என்னவென்றால் நம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் விதிப்பதை விட்டு வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களில் நூற்றுக்கு 75 பேருக்கு மேல் விவசாயம் என்ன வென்றே தெரியாதவர்கள் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியும்."

SRI S. RAMALINGAM :—"நிலமே யில்லாதவர்கள்!"

* **SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**"பட்டினத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களிடம் சந்தா வாங்குவதும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தப் போராட்டம் நடத்தவும் மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள், தங்களது நகர அனுபவத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளின் உண்மை நிலைமை என்ன வென்றே இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. "உழுதவன் கணக்கும் பார்த்தால் உழவுகோல் கூட மிஞ்சாது," என்று சொல்லுவார்கள். அது முற்றிலும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூ. 200-லிருந்து ரூ. 250 வரை பயிர்ச்செலவு ஆகிறது, நெல் விளையும்படியான பூமியில், இப்பொழுது இருக்கும் விலைப்படி ரூ. 300-லிருந்து ரூ. 320 கிடைக்கும். அதாவது கிட்டத் தட்ட 70 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும் சரியான வெள்ளாமை விளைந்தால், இதற்காக அவர்கள் பட வேண்டிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. வியாபாரிகளுக்கு வருமான வரி போடுவதில் எவ்விதமான ஆட்சேபமேயுமில்லை. அவர்கள் கணக்குகள் ஒழுங்காக எழுதிவைப்பார்கள். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர்களுக்கு மேல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்; வாயில்லாப் பூச்சிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உழைப்பதைத் தவிர அதில் நாலு காசு கூட சம்பாதிக்க வழியில்லாதவர்கள்."

SRI S. VADIVELU :—"Sir, On a point of order : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழவு கோல் கூட மிஞ்சாது' என்று சொல்லி விவசாயத்தில் லாபமே யில்லை யென்கிறார்கள்.' மிராச்தார்கள் நாளுக்கு நாள் ஏழைகளாகவா போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்."

* **SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**"மிராச்தார்களுடைய கடன் பளு நாளுக்கு நாள் எவ்வளவு அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் கவனித்தாரானால் நான் சொல்வதன் உண்மை விளங்கும். 1938-ம் வருஷத்தில் தான் கடன் நிவாரண மசோதா வந்தது. அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் பார்த்தால் நாலாயிரம் ரூபாய், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு வரும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பொருளாதாரம் சிறப்பாக இருந்தால் இன்று கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எதற்கு? அவர்களது உள் வாழ்க்கை வெளியில் வேண்டுமானால் தெரியாமலிருக்கலாம். உதாரணமாக T.B. நோயாளி படுக்கையில் இருக்கும்போது ஒரே உபலாக உப்பியிருப்பான். வெளியில் பார்த்தால் நோயற்றவனைப் போலிருக்கும் தவிர நோய் அவனுடைய உள்ளே குடைந்திருக்கும். அதே போலத்தான் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பேசிப் பிரயோசனமில்லை. (At this stage Mr. Speaker resumed the chair.) வாயில்லாப் பூச்சிகளான ஏழை விவசாயிகளை கணக்குகள் வைத்துக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th May 1954]

٢٣. ١

• 2007

0-45

S.M.

10th May 1954] [Sri R. Krishnan]

കുറേ വാദമാണിത്. വാദിക്കുന്നതു മുഴുവൻ കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിലാണ്. കൃഷിക്കാരന് കണക്കുവയ്ക്കാൻ അറിയില്ല, അതുകൊണ്ട് കായികമായ നികുതി ഏല്പട്ടതിനാൽ കൃഷിക്കാരന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും എന്നാണ് പറയുന്നത്. കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിൽ ജന്മിദാ വാഹിദാകളിലേയ്ക്കു നികുതിയെ എതിർക്കുകയും സർക്കാർ പേരിൽ കുറഞ്ഞ തോതിലുള്ള നികുതിയെ അനുക്രമിക്കുകയുമാണ് ചില മെമ്പർമാർ ചെയ്യുന്നത്. ജന്മിദാ നികുതിക്കെട്ടുന്നതിനെ അനുക്രമിക്കുന്നുവെന്നു വരുത്തികൂട്ടാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ഇവിടെ കണ്ടത്.

“കൃഷിക്കാർ കണക്കയ്ക്കാൻ അറിയാത്തവനല്ല. ആദായമുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു കണക്കയ്ക്കാനറിയാം. അഥവാ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വലുതായതുകൊണ്ടാണ് അവർ കണക്കു നോക്കുന്നവെച്ചു കണക്കു നോക്കാൻ കഴിയും. ചെറിയ ചെറിയ കൃഷിക്കാർ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാകുന്നില്ല. പതിനഞ്ചുറൂപ്പികയിൽ കുറഞ്ഞ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ആളുകളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. ഈ നികുതികൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് അഞ്ചു ലക്ഷത്തിനും ആറു ലക്ഷത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വരുമാനമാണ്. നേരെമറിച്ചു കാർഷികോദ്ധരണികളിൽ ഏറ്റെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ തുക അഞ്ചു കോടിയോ ആറു കോടിയോ ആയിത്തീരുന്നതെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ധാരാളം വലിയ ജന്മിമാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. കൃഷിയിൽനിന്നും കൊല്ലത്തോളം പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും ഹിറോപ്പിക ആദായമുണ്ടാകുന്ന ജന്മികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. ഈ സമയത്തെ അങ്ങനെയുള്ള ജന്മികളുണ്ട്. കരുമുളകിൽനിന്നും മറ്റും കൊല്ലത്തിൽ പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും ആദായമെടുക്കുന്ന ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കാർഷികോദ്ധരണികളിൽ ഏറ്റെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നല്ലൊരു വരുമാനം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ആനിലയ്ക്കാണ് ആഞ്ഞു പറയുന്നത് കാർഷികോദ്ധരണികളിൽ പകരമായി ഈ സൂപ്പർജ്ജിനെ ഒരിക്കലും കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. നികുതി കൂട്ടണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റുടെ അനുമതി വേണമെന്ന ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരു നികുതി ഏറ്റെടുത്തുന്നതുവരെ പതിനഞ്ചുറൂപ്പികയിൽ താഴെ നികുതി കൊടുക്കുന്നവരെ പൂർണ്ണമായും ഈ സൂപ്പർജ്ജിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിനെ ഞാൻ ബലമായി പിന്തുടരുന്നു.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to commend the principle contained in clause 3 as an attempt at rationalisation of the land tax structure in our State. Hon. Members may be aware that the land tax in this State is based on the uniform rule which shows no consideration to the fact whether a person owns a hundred acres or only an acre of land. It is uniform and even a person owning large tracts of land is not liable to pay any enhanced tax. Now, for the first time, there is an attempt at rationalisation of the structure of the land tax. People engaged in other professions and trades are liable to pay income-tax, profession tax and various other taxes but persons owning agricultural land and engaged in agriculture are not called upon to pay any tax on their income except the land revenue which is uniform and does not take into account the extent or the largeness of the size of the individual holding. The Government have now come to realize that there should be a rationalisation of the land tax structure and to bring it in conformity with other modes of taxation they have come forward with this Bill.

“ Sir, another point which was made out during the course of the debate was that an agricultural income-tax should be levied instead of this surcharge on land revenue. The hon. Member Sri P. G. Karuthiruman, made a very powerful plea that this surcharge is better than Agricultural Income-Tax and that, in fact, a tax on agricultural income will be harmful. Some other hon. Members pointed out that there was no difficulty in imposing

[Sri K. Parthasarathy] [10th May 1954]

an agricultural income-tax on persons paying a land revenue of more than five hundred rupees. No doubt, in such cases, it may not be actually difficult to do so but hon. Members should realize that if one agricultural income-tax is imposed, it will work a hardship even on ordinary ryots. They will be subjected to harassment. We have heard in this House everyday complaints about the harassments caused by officers of the Commercial Taxes Department.

"In order to avoid such happenings, it is a desirable thing that the Government have come forward with this Bill. After all, what is this land revenue? All hon. Members may be aware that land revenue was fixed on the 'half-net' principle. The majority of lands in this State are held under the ryotwari tenure. Under this tenure, land revenue was fixed on the 'half-net' principle, that is, half the net produce from the land was fixed as the land revenue. Therefore, Sir, if a surcharge is imposed on land revenue, what does it amount to? It amounts to a tax on the net produce which the landowner gets or, in other words, it amounts to a tax on the agricultural income depending on the extent of the holding of the individual who owns the land. This may be an empirical or a rough and ready method of taxing the income from agriculture but I submit it is a very good substitute for the Agricultural Income-tax as, in fact, the surcharge is, as I have explained, based on the income from land. As regards plantations, the Government have taken into account the huge profits obtained by the planters and, in regard to ryotwari tracts, it is a very good thing that this surcharge is to be levied as contemplated in Clause 3 of this Bill.

"Sir, I am glad the Government have realized the mischief done by the inclusion of the words 'in a district' in clause 3 and have agreed to remove this anomaly. There are also several other anomalies, as pointed out by the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. But, I submit that these anomalies cannot be removed by accepting the amendment proposed by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup, namely, to insert the words 'in the same capacity' after the words 'Every landholder who is liable to pay' in clause 3. I do not know how this is going to improve matters. One of the objects of the Bill seems to be that if a person pays land revenue in his individual capacity as the sole pattadar and again pays land revenue as a joint pattadar in respect of some other lands he should be liable to pay the proposed surcharge. But the suggested amendment to include the words 'in the same capacity' may exclude such a contingency because the words 'in the same capacity' may be argued to mean that in the instance mentioned by me the same pattadar who pays land revenue as sole owner is not occupying the same capacity when he is paying land revenue as joint pattadar or co-owner with another person, and, therefore, the two amounts should not be taken into consideration for the purpose of levying a surcharge. No doubt, it is necessary to make suitable provisions to provide for all such cases.

[10th May 1954] [Sri K. Parthasarathy]

"Sir, when we go through Clause 3, it appears that there has been an attempt at oversimplification and it would have been better if all these cases have been provided for in the various sub-clauses. Anyhow, I submit, that sufficient attention should be paid to take into account all these cases and provision should be made for all of them."

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். பொதுவாக வரி போடும்போது வருமானத்திற்குத் தக்கவாறும், வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள் மீதும் வரி போடவேண்டும். இன்றிருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையில், யாரால் வரியைக் கொடுக்க முடியும், யாரால் கொடுக்க முடியாது என்பதை நிர்ணயிக்காமல் போடப்பட்டு நடைமுறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு விவசாயிக்கு ஐந்து கலம்தான் விளைவ தற்கு நிலம் இருக்கிறதென்றால் அது அவனுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்குக் கூட போதாது. வயிற்றுச் சோற்றுக்குக்கூட போதாமல் விளைக்கூடிய நிலங்களுக்கு வரி போடும் நிலையில் வரி முறை இருக்கிறது. தேவைக்கு மேல் வரக்கூடிய வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணைகளும் இருக்கமுடியாது. விவசாய வருமான வரி கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது; ஆகவே இப்பொழுது வருமான வரி வேண்டியதில்லை என்று, சிலர் சொல்லுகிறார்கள்; விவசாய வருமான வரி கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு காரணத்தினால்தான், இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் வரும் வரையில் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று தட்டிக் கழிக்கும் முறையில் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இம்மாதிரி தட்டிக் கழித்துவிட்டு, மேலும் மேலும் லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மேலும் மேலும் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் அவர்கள் இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

"இன்றைக்கு வியாபாரிகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் வியாபாரம் செய்தால் அவர்கள் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விவசாயிக ளிடம் தங்களுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்கே போதுமான அளவு நிலம் இல்லாதபோது, அவர்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஆகவே, குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிராசதாரர்கள் செலுத்தவேண்டிய வாய்தாவை ரத்து செய்து அதிக அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வருமானத்திற்கு தகுந்தவாறு வரி போடவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

"உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது", என்று சொல்வதுபோல உண்மையிலே நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்குதான் பொருந்தும். நிலத்தை உழுபவர்கள் உண்மையிலேயே தரித்திர நாராய ணர்களாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதேசமயத்தில், 'உழுபவர்கள்' என்ற பெயரில் சென்னை போன்ற பட்டணங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களும் ஒளிந்துகொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என் இவ்வளவு வருமானம் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். 'உழுபவர்கள்' என்ற பெயரில் நிலத்தில் பாடு படாமல் நகரங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களின் கோவையும் தான் அது. விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு அவர்கள் கையாளும் முறையில் இது ஒன்று. உண்மையிலேயே அவர்கள் உழவர் வாழ்க்கையை நடத்துவதில்லை. ஆகவே, இந்தச் சிறிய மிராசதாரர்களுக்குள்ள வரியை ரத்து செய்து, பெரிய மிராசதாரர்களுக்குப் படிப்படியாக எவ்வளவு வரியை வேண்டுமானாலும் உயர்த்துவதற்கான முறைகளைச் சர்க்கார் கையாளவேண்டும். விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப் படவேண்டும். மிராசதாரர்கள் விவசாயக் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய காரணம் சரியல்ல. விவசாயத்திலிருந்து பெரிய அளவு வருமானம் அடையக்கூடியவர்கள் ஒரு சில கணக்குப்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [10th May 1954]

பிள்ளைகளை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியும். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறைகளையெல்லாம் படித்து விட்டு எவ்வளவோ பேர்கள் இன்றைக்கு வேலை கிடைக்காமலிருக்கும் போது, அவர்களை அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் செய்வதன்மூலம் ஒரு சிலரிடம் குவித்துள்ள செல்வத்தை தேவைக்குமேல் பட்டதை தேவையுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கவும் ஏதுவாகும் என்று தெரிவித்து திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-58 a.m. *SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக நில வரியின் மீது சர்சார்ஜ் விதிப்பது சம்பந்தமான விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாக இதே பிரச்சினையானது இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் மீது விவாதம் நடந்தன. குறைந்தது ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில் அன்று இந்த மசோதாவானது சபை முன் விவாதத்திற்கு வந்திருந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா பக்கத்திலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும், ‘ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த மசோதா இருக்கின்றது’, என்று அன்று எதிர்த்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அன்று எதிர்பார்த்த வருமானத்தை இப்பொழுது வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் நிறைவேற்றிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. இன்று இந்தச் சபையின் முன்பு ரூபாய் 500-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடத்திலிருந்து மாதிரம் உபரி வரி வசூல் செய்யப் படவேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டுருக்கிறது. அதிலும், ஒரே ஜில்லாவில் நிலங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரைத்தான் இந்த உபரி வரி பாதிக்கும் என்ற தன்மையில் இந்த மசோதா இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அப்படி இருப்பது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களைத் தான் இந்தச் சட்டம் பாதிக்கும் என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. காரணம் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான நிலமில்லாத ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

“உதாரணமாக ரூபாய் 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்தது ஐந்து ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கும். அநேகமாக வருஷமொன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும். அந்த அளவிலே வருமானம் வரக்கூடிய ரூ. 100 தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்கள் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் அதிகமாக சர்சார்ஜ் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் அப்படியே நிலத்தைவிட்டு விட்டுப் போய் விடக்கூடிய நிலையில் பரம ஏழைகளாக ஆய்விடுவார்கள் என்று சொன்னால் அதை நான் நம்புவதற்கில்லை. மேலும் அவர்களது விவசாயமே நசித்துவிடும் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. வேண்டுமானால், ஒரு சிலரைத் திருத்திப்படுத்துவதற்காக பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். ரூ. 10 தீர்வை செலுத்தக்கூடியவர்கள்கூட அறவே நிலமில்லாதவர்களைவிட ஒரு சிறிது உயர்ந்தவர்கள்தான் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. அவர்களது உழைப்போடும், ஒரு சில கஷ்டங்களோடும் அவர்களால் வாழத்தான் முடியும். இந்த நிலையிலே ரூ. 500-க்குமேல் நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களின் மாதிரம் உபரி வரி விதித்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு பழையபடி ரூ. 100-க்குமேல் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களிடமிருந்தே உபரி வரி விதித்தால் அதனால் எந்த அபத்தும் வந்துவிடாது. இதை எண்ணிப்பார்த்து, குறைந்தது ரூ. 100-க்கு மேல் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடியவர்களும் இந்தச் சர்சார்ஜை சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டுமென்று விதியைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

“மேலும், நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வருமானம் எவ்வளவோ தேவைப்படுகிறது. விவசாயம் செய்து பிழைப்பதற்குக்கூட நிலமில்லாதவர்களும், குடியிருப்பதற்குக்கூட லீட்டுக்கு இடமில்லாதவர்களும்

10th May 1954] [Sri R. S. Arumugam]

எவ்வளவோ பேர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கெல்லாம் சர்க்காருக்குப் பணம் தேவை என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து ரூபாய் 500-க்கு மேல் என்பது இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் ரூ. 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களும், ஜாஸ்தி வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டுமென்ற தன்மையில் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்தைத் திருத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் மிராசதார்கள் அங்கே வாழ்கின்ற விவசாயிகளைப் படுத்தும் கொடுமையைத் தாங்க முடியவில்லை. மிராசதார்கள் ஏன் அப்படித் தொல்லை கொடுக்கின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த இடத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருக்கிற காரணத்தால், முன்பு பேசியதுபோல் பிற்தொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

“கடந்த சில வருஷங்களில் ஒரு மூட்டை நெல்லை ரூ. 45-க்கும் வற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 10 போட்டிருந்தால் இப்பொழுது ரூ. 30 அல்லது ரூ. 40 மோட்டாருக்கு தீர்வை. ஆனால், அந்தக் காலத்தில் செட்டில்மென்ட் செய்து போட்ட நிலத் தீர்வை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த விதமான நிலத்திற்கும் தீர்வை உயர்த்தப்படவில்லை. மிராசதார்களுக்கு தீர்வையை சிறிது உயர்த்திப் போட்டால் அதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகையால், ரூ. 100-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய அத்தனை மிராசதார்களையும் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டு என்னுடைய டேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“சர்க்கார் *தாரணமாக வரி 11-01 விதிப்பு சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, ஒவ்வொரு வரியைப் போடும்போதும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அதைப் போடக்கூடாதென்று சொல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், யாருக்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். வரி கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்குப் போடவேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு வரி விதிக்க முன் வருவதில்லை. ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் போடப்படும் வரியைத் தான் நாங்கள் போடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறோம். வரியைத் தாங்கக் கூடிய ‘சக்தியுள்ளவர்களுக்கு நிச்சயமாக வரி அதிகமான அளவுக்குப் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிச் செய்வதற்கு முன் வருவதில்லை.

“ரூபாய் 250-க்கு மேற்பட்டு நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்வது மிகச் சாதாரணமான ஒரு பிரச்சினையாகும். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் இந்தச் சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படி இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு அதிகமான வருமானம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சர்சார்ஜைத் தாவைக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்காது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான வருமானம் வருவதற்கும், வரி விதிப்பிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற முறையிலும், முற்போக்கான முறையிலும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லையென்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri M. P. Subramaniam] [10th May 1954]

“சென்னை ராஜ்யத்தில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பமாகத்தான் இருக்கும். சர்க்கார் பலப்பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், வரி செலுத்தக் கூடியவர்கள் அதிகமான வரியை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும்போது, அது ஒத்துழைப்பா இல்லையா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக குறைந்த பட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். இது மிகச் சாதாரண வேண்டுகோளாக இருப்பதால், இதை அவசியம் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் விவசாயத்தில் நேரடியான அனுபவம் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, விவசாயிகள் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் விவசாயிகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் கணக்குப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்; விவசாயக் கல்லூரியில் படித்திருக்கலாம், பத்திரிகையில் விவசாயத்தைப் பற்றி படித்திருக்கலாம், ஆனால், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுடைய அனுபவம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. சாதாரணமாக, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டுபவர்களுக்குத்தான் போட் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டக்கூடிய நடுத்தர விவசாயிகள் கட்டாயமாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. விவசாய வருமான வரி ஏன் போட வேண்டுமென்றால் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நில வரி அடிப்படை திருத்தப்பட்டது. அப்போதிருந்த நிலத்தின் தரத்தை விட இப்பொழுது நிலத்தின் தரம் மாறியிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகா ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் மகசூல் வந்து கொண்டிருந்தது. அதே புஞ்சை நிலமானது ஏற்கெனவே அதிலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தைவிட பன் மடங்கு கிடைக்கக்கூடிய நல்ல நிலமாக மாறியிருக்கிறது. ஆனால், நிலவரி விகிதமானது இன்னும் திருத்தப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சென்ற ஆண்டில் முதல் மந்திரியும், நிதி மந்திரியும் கூறியிருக்கிறார்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள அடிப்படையில் தான் இப்பொழுதும் நிலவரி விகிதம் இருக்கிறது. ஆகையால், விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்பட்டால், நிலவரி வசூலிக்கப்படும் முறையிலுள்ள அனேக குறைபாடுகள் நீங்கிவிடும்.”

“சாதாரணமாக ரூ. 400 வரி செலுத்தும் ஒருவருக்கு சில இடங்களில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரலாம். அதைவிட அதிகமாக வரி கட்டக் கூடியவர்களுக்குக் குறைவாகவும் வருமானம் கிடைக்கலாம். ஒருவர் அதிகமாக நிலவரி செலுத்துவதால், அவரைவிடக் குறைவாக நிலவரி செலுத்துபவரைவிட அதிகமாகத்தான் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது உண்மையான நிலைமைக்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி போட்டால், நிச்சயமாக இது ஷாதிரியான குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து விடலாம். அதுதான் சிறந்த முறையாகும். கடைக்காரர்களுக்கெல்லாம் வருமான வரி போடும் போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் வருமான வரி போடக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன். ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரையில் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடிய அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிகச் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு வருமான வரியினின்றும் விலக்களிக்க வேண்டும். விவசாய வருமான வரி போடும் வரையில், தற்காலிகமாகவாவது இந்த மசோதாவைப்படி ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 250-க்கு

[10th May 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

மேல் நிலவரி செலுத்துபவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்துப்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI B. K. NALLASAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-08 a.m. இப்பொழுது நான் பேச இருந்த விஷயங்களை எனக்கு முன்னே பலர் பேசிவிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் இம்மாதிரி மசோதா ஒன்று இந்த சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காலத்திலே எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகளும் இன்னும் மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி விதிப்பது நியாயம் என்று அப்பொழுது பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பேசுகிற முறையைப் பார்த்தால் விவசாயத்திற்கு வருமானவரி விதிக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ரொம்ப குறைந்த வரும்படியுள்ளவர்களுக்குக்கூட இந்த வரி போட வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்களுடைய போக்கும், நோக்கமும் என்னவென்றால் எப்படியாவது அரசாங்கத்தின் மேல் மக்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான். இது ஒன்றுதான் அவர்களுடைய கொள்கையாக காண்கிறது. வருமானவரி போட்டால் தான், உத்தியோகஸ்தர்களின் தொந்தரவு, லஞ்ச ஊழல்கள் இப்படிப்பட்டவைகள் எல்லாம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். பொதுமக்களிடையே அதிகமான எதிர்ப்பு சக்தியையும், வெறுப்புணர்ச்சியையும் உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய பார்வையிலே மெண்ட் தந்திரமாக இருந்து வருகிறது. இவைகளெல்லாம் பிரசாரத்திற்காகத்தான் செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

“எல்லோருக்கும் பூமியை பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகள் இன்று ரூ. 250-க்கு மேற்பட்ட வரி கொடுப்பவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடுவதை எதிர்க்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இந்த ரூ. 250 வரியையார் கொடுக்கிறார்கள்? நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட குறைந்தது 10 ஏக்கர் நஞ்சைக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தான் சர்சார்ஜ் கொடுப்பார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் நிலங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நபருக்கு எத்தனை ஏக்கர் கொடுப்பார்கள்? 10 ஏக்கர் நஞ்சை கொடுப்பார்களா? இவர்களுடைய பொருளாதாரத்துவ அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட இவர்கள் சொல்லுகிற வாதம் பொறுத்தமற்றதாக இருக்கிறது. வெறுப்புணர்ச்சியும் துவேஷமும் உண்டாக்குவதற்காக வருமான வரி உபயோகப்படும் என்று எண்ணிச் சொல்ல முடியுமே. ஒழிய இவர்களுடைய கொள்கைக்கு அது முரண்பாடானது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 a.m. இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வருமானவரி போட வேண்டுமென்ற கொள்கையை நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வந்த போதிலும் இந்த வருமானவரி பற்றி எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசும்போது விவசாயிகளைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு தெரியாது, தனக்குத்தான் தெரியும் என்ற வகையிலே இன்று சட்ட சபையில் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பொதுவாக உழைப்பவன் கணக்கு பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லுவார்கள். இது உண்மை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கணக்கு தெரியாது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு கவனிக்க வேண்டாமென்று எதிர்க்கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“தோழர் நல்லசாமி அவர்கள் ‘எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சர்க்கார் மேல் எப்படியாகிலும் அதிருப்தியை உண்டாக்கத் தான் வருமான வரியை ஆதரித்து இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள்’ என்ற புதிய வாதத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். உண்மையை

[Sri T. S. Ardhanari]

[10th May 1954]

நமது நண்பர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வருமான வரியை நாங்கள் ஏன் வற்புறுத்துகிறோம் என்பதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிலவரி மேல் உபரி வரி போட்டால், நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து இந்த உபரியை எப்படியாவது வாங்கிவிட முடியும். 50 ரூபாய் குத்தகைக்கு பதிலாக 60 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதார்களை சுரண்டுவதற்காக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் வருமான வரி போட்டால் இந்த சந்தர்ப்பம் கிடையாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாயிகள் அதிகமாக கடன்பட்டு, தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே இவர்கள் அதிகமாகத் தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். வரி வசூல் செய்யப்படும்தான் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் வரி போட வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

Mr. SPEAKER :—“ஒரு மசோதா விவாதத்தில் இருக்கும்பொழுது இன்னொரு மசோதாவின் திருத்தத்தை நான் Out of order என்று தள்ளி விடுகிறேன்.”

Sri T. S. ARDHANARI :—“அவர்கள் சொல்லும் விவசாயிகள் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் முதலிய பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இன்றைக்கு பெரும் பஞ்சம் வந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்குத் தான் அதிக வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமெய்யாழிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அல்ல என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தோடு இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து நிலச்சுவாந்தார்கள் அதிக குத்தகை வாங்குவதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-14 a.m.

Dr. P. VARADARAJULU NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரிவிதிப்பு முறை சரியானதா இல்லையா என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். சர்க்காருக்கு வரிவிதிக்க உரிமையுண்டு. அதற்குக் காரணம் இந்த நிலங்கள் முழுதும் நம் நாட்டு சம்பிரதாயப்படி சர்க்காருக்கே சொந்தம். ஐரோப்பா முதலிய நாடுகளில் நிலம் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தது. அதனால்தான் ரஷ்யாவில் முன்பு ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டு பின்னர் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக்கி கொண்டார்கள். நம் நாட்டிலே ஆதியில் ஆண்ட இந்த அரசர்கள் காலத்திலும், பின்னர் மொகலாயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் நிலம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. மிராச்தாரர்களாக இருந்தாலும், பட்டாதாரர்களாக இருந்தாலும் Quit rent என்னும் வரியை நிலத்திற்கு கட்டிவிட்டுத்தான் நாம் அந்த பூமியை சொந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதனால் சர்க்காருக்கு பூரண உரிமை உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பழைய காலத்துமுறை எப்படி இருந்ததென்றால் நிலத்திலே விளையும் விளை பொருளில் ஒரு பாகம் சர்க்காருக்கு வரியாக கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நிலங்களுக்கு பணமாக வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற முறை உலகத்திலேயே கிடையாது. ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலே வருமானத்திற்காக இந்த முறையை அமுலுக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

“நமது சர்க்கார் பணக்காரர்களாய்த் வருமான வரி விதிக்கிறது. பணக்காரர்கள் வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பது ரொம்ப நியாயம். ஆனால் அப்படியிருந்தும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் மாதத்தில் சம்பாதித்தால் வரிக்கட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கின்றது. அதன்படி மாதத்திற்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வந்தால், வரிகொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதன்படி ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய் வருமானம்

10th May 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

வந்தாலும்கூட, 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய 25 ஆண்டு கால விவசாய அனுபவத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன். இன்று சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா சந்தேகத்திற்கு இடமாகவே இருக்கிறது. நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வருமானவரி விதிப்பதே நியாயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த ரெவின்யூ முறையை மாற்றி யமைக்கும் விதத்தைப்பற்றி யெல்லாம் தாதாபாய் நௌரோஜி புஸ்தகம் எழுதிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி யெல்லாம் யோசிக்காமல், நடவடிக்கை எடுக்காமல் செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்கின்ற முறையிலே, அதிகமான வரும்படி வேண்டுமென்ற முறையிலே வரி விதிப்பதெல்லாம் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது விசனிக்கத்தக்கதாகும். இப்போது சர்க்காருடைய செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதற்கு சர்க்கார் செலவைக் குறைக்கவேண்டும். நிலத்திலே அதிகப்படியான வாடகை வாங்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும், அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருப்போரீடும் வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட, என்னுடைய கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கே ஒட்டுப்போட வேண்டியவையிருக்கிறேன். என்னுடைய கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் சிலர் கணக்கு வைக்கத் தெரியவில்லை என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. 100, 200, 300 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள்கூட ரொம்ப அழகாக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலங்கள் வைத்திருக்கும் பீடித்தவர்கள், அறிவாளிகள் நிச்சயம் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அவர்கள்மீது சுலபமாகவும் தாராளமாகவும் வருமான வரி விதிக்கலாம். இதிலே என்ன கஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது? விவசாயிகளிடம் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு கஷ்டப்படாமல் வாடகையாகப் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களிடம் இந்த வருமான வரி வசூலிப்பது நியாயம் என்று கூறுகின்றேன். இன்னொரு விஷயம்.

“இப்போது சர்க்காருக்கு வரும்படி இல்லையென்றால் காரணம் ஒரு சிலர் மட்டும் ஏராளமான நிலம் வைத்திருப்பதேயாகும். வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் இருக்கிறாரே அவரை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவருக்கு தஞ்சாவூரிலே மட்டும் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலமும் குறைந்தது ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறும். அவர் சலீகாரத்தில் இந்த சொத்துக்களுக்கு உரிமையாக வந்தவர். அதுபோல் சலீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது என்று இருக்கவேண்டும். சர்க்காரே வாரிசு இல்லாத நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. காரணம் அவ்வாறு சலீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோர் திறமையாக நடப்பதில்லை. காலிப்பையன்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். வீணாகப் பெண்கள் விஷயத்திலும், மற்றும் இதர ஆடம்பர வாழ்க்கையிலும் பணத்தை செலவழிக்கின்றனர். ஆகவே ஒரு தகப்பனுடைய சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாட புத்திரன் இல்லாவிட்டால், யாரையும் சலீகாரம் செய்துக்கொள்ள அனுமதியாமல், அந்த சொத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவலைப்படக்கூடாது.

“இந்த வருமானவரி விதிப்பதிலே பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாலே அதை சமாளிப்பது பெரிய காரியமாகத் தோன்றலாம். இருந்தாலும் இதன் மூலம் 500 ரூபாய்க்குமேல் வரி செலுத்தும் சிறு மிராச்தாரர்களிடமிருந்துகூட சர்க்காருக்கு பணம் வசூலிக்க இயிருக்கிறது. 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்கூட இம்முறையில் சர்க்காருக்கு தீர்வை செலுத்த நேரிடும். 5 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் ஒருவன் வைத்திருந்தாலும், ஒரு ஏக்கர் நஞ்சையில் குச்சிக் கிழங்கை வெள்ளாமை செய்தால் சுலபமாக ஆயிரம் ரூபாய் வரும். இரண்டு வெள்ளாமை செய்யலாம். அதே மாதிரி நஞ்சை நிலத்திலே, ஆற்று ஜலம் நிச்சயமாக வருகிறது. புஞ்சையைப்போல் மானத்தைப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே ஆற்று ஜலம் வரும் வசதியுள்ள நஞ்சை நிலத்தில் நிச்சயமாக வருவாய் வருகிறது. இந்த இரண்டு நிலங்களுக்கும் விளைச்சலிலும்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [10th May 1954]

வருவாயிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயங்களை எல்லாம் தீர ஆலோசனை செய்து ரெவின்யூ அதிகரிக்க என்ன வழி என்று பார்க்கவேண்டும். நமது செட்டி நாட்டு ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உலகம் பூராவிலுமே நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இங்கிலாந்திலே கூட நிலம் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. அவர் மிகுந்த சாமர்த்தியசாலி. எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்த முறையிலே கணக்கு வைக்க அவருக்குத் தெரியும். அவர்கள் உதவியை வைத்துக்கொண்டு, கிராமத்திலே வருமான வரி விதிக்கும் யோசனை செய்து போடும் விதத்தை கண்டு பிடிக்க வேண்டும். கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. அதற்காக குருவித் தலையில் பணங்காயை வைக்கிறதபோல் போடக்கூடாது, அம்மாதிரி போடுவது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“On a point of Order, Sir. The general discussion on this Bill was gone through and it was said that clause by clause consideration of the Bill would be taken up today. But the hon. Member now attacks the very basis of the Bill itself. I want to know whether it is in order.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member has finished his speech now.” (Laughter.)

11-20 a.m.

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் நாம் ஒரு முக்கியமான லாண்ட் சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதைப் பொருத்த அளவிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விசேஷமாக, இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவைப் பொருத்த அளவில் ஒரு ஜில்லாவில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரித் செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் வரி போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்குக் குறைவாக 400, 500 ரூபாய் வரி தொகை செலுத்துபவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படவில்லை. தவிர ஒரு ஜில்லாவிலே 400 ரூபாய் செலுத்துபவர் அந்த ஜில்லாவைத் தவிர வேறு பல ஜில்லாக்களில் 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக நான்கு ஐந்து இடங்களில் செலுத்தினாலும் அவர்களை இந்த சர்சார்ஜ் வரி பாதிக்கவில்லை. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 400 ரூபாய் வீதம் நான்கு ஜில்லாக்களிலே ரூ. 1,600 வரி செலுத்தியபோதிலும், அவருக்கு இப் பொழுதுள்ள சட்டப்படி இந்த சர்சார்ஜ் வரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த முறையைப் பார்க்கும்போது, என்ன காரணத்திற்காக இந்த முறையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருக்கால் அம்மாதிரி கணக்கிட்டுப் பார்த்ததிலே பல லட்சக்கணக்கானவர்களை அந்த சர்சார்ஜ் மசோதா சம்பந்தமாக கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்ற விபரங்கள் தேவைப்படுகின்றது என்று சர்க்கார் கருதி இப் போதுள்ள சர்சார்ஜ் முறையை அனுஷ்டிக்க முற்பட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போதுள்ள முறைப்படிக்கு சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு தீர்வை மூலமாக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிலும் பொதுவாக பல ஜில்லாக்களில் ஒருவர் செலுத்தும் மொத்த வரியில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு தீர்வை செலுத்துகின்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை கணக்கிட்டு, அவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த வரி இருக்குமேயானால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு குறைந்தது (20 லட்சம்) இருப்பது லட்சம் ரூபாய் வரி வாயிலாக கிடைக்க வசதியளிக்கும். இந்த முறையை விட்டுவிட்டு ஒரு ஜில்லாவிலே 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரி செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் தீர்வை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதிலும் இன்னொரு விஷயம் என்னவென்று கேட்பால், இந்த 500 ரூபாய்க்குமேல் தீர்வை செலுத்துவோர் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனம் உள்ள

[Sri S. Thinakaranasami Thevar] 10th May 1954]

வசதி அல்லது ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள வசதி பிராந்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு விசேஷமாக லாபம் கிடைக்கிறது. அங்கு ஒரு போகம், இரு போகம் விளைகிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி வசதியுள்ளவர்கள், அந்த அளவிலே தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத பிராந்தியங்களிலே பல வருஷக் கணக்கில் நிலங்கள் தரிசாகவே இருக்கும். ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவைதான் மகசூல் கிடைக்கும். அவர்களும் எல்லா வருஷங்களுக்கும் கிஸ்தி கட்டவேண்டுமென்ற நீர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்வை கட்டுவதற்குக்கூட சக்தி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் ஒருவர் 10 ஏக்கர் நிலம் சும்மா வைத்திருந்தாலும், அதற்கும் தீர்வை கட்டவேண்டியிருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவிலே திருமங்கலம் என்னும் ஊரில் என் நண்பர் ஒருவர் காலியாக வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு கிஸ்தி கட்டக்கூட போதிய பணமில்லாமையால் ஒவ்வொரு வருஷமும் மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலங்களை விற்றுக் கிஸ்தி கட்டும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனபடியால் இந்த சர்சார்ஜ் முறை எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு விதிக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருமான வரி பொருந்தும். சில சமயங்களில் அந்நிலங்களில் மூன்று போகம்கூட விளைகிறது. அம்மாதிரியான பிரதேசங்களுக்கு இந்தத் தீர்வை விதிப்பதில் குற்றமில்லை. அதற்கு மாறாக மற்ற பிரதேசங்களுக்கு அதாவது புஞ்சை பூமியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு வரி விதிக்கும் முறையை சற்று பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தக்க முறையில் சர்சார்ஜ் வரியை குறைந்த முறையில் விதிக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த முறையில் நல்ல விளைச்சலுள்ள assured crops நிலங்களுக்கு இந்த சர்சார்ஜ் வரியை விதிக்கலாம். ஒரு நபர் செலுத்தும் மொத்த தீர்வை (பல ஜில்லாக்களில்) 500 ரூபாய் அதிகப்படியாக இருக்குமானால் அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்குமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் மற்ற மந்திரிகளும் 11-25 a.m.

எதாவது மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசுகிற சமயத்தில் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை என்பதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் காரணம் காட்டக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் கையில் கொஞ்சம் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே எதிர்க் கட்சியினரின் நோக்கம். ஆனால் இந்த திருத்தத்தைக்கூட சர்க்கார் தரப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். சர்க்காருக்கு சுயமாக தைரியம் இல்லாவிட்டாலும், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களுக்கு அவர்கள் மேலேயே பொறுப்பைப் போட்டு சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடியவர்களை சமாதானம் செய்து நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக் கொள்வதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறோம். இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரி விகிதம் மிகவும் சொற்பமானது. அது வரியே அல்ல என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

“இந்த மசோதாப்படி, ரூ. 501 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர் இன்னும் அதிகமாக ரூ. 31-4-0 செலுத்தவேண்டும். ரூ. 1,000 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர், மேலும் ரூ. 125 செலுத்தவேண்டும். இந்த உபரி வரியினால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டு விடமாட்டார்கள். இந்த வரி அவர்களுக்கு யானையை கொசு கடிக்கிறமாதிரி ஆகும். பெரிய நஷ்டமோ ஆபத்தோ ஏற்படுவிடாது. ஆகவேதான், நாங்கள் இரண்டு அணவுக்குப் பதிலாக 4 அணவாகவும், 4 அணவுக்குப் பதிலாக 8 அணவாகவும், 8 அணவுக்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாயாகவும் வரி விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். மற்ற சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ‘ஒரு ஜில்லா’

[Sri M. Kalyanasundram] [10th May 1954]

என்று இருப்பதை 'ராஜ்யம் முழுவதும்' என்று எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்வதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அதுபற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் நான் பேசுகிறேன்.

"விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று இதற்கு முன் எதிர்க் கட்சியினர் எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். சர்க்கார் கட்சியில் விபரம் தெரிந்த ஒரு சிலர் இது நியாயம் என்றே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த, நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாய வருமானவரி போடக்கூடாது, அது ரொம்பவும் ஆபத்தானது என்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால் இப்பொழுது அவருடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுவதாயிருந்தால், எனக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. அவர் காட்டிய காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதே. அதே காரணத்தைக்காட்டி, நமது நிதி மந்திரி பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின்போது விவசாய வருமான வரி போடுவது சாத்தியமல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரிக்கொள்கை அடிப்படை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் அவர் இந்த ஆட்சேபணையை சொல்லியிருக்க முடியாது. எங்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் விவசாய வருமான வரிக்கொள்கையானது எங்களுக்குத் தெரியும். யாருக்கு வரி போடவேண்டும், யாருக்கு வரி போடக் கூடாது என்பதை அனுபவத்தின் மூலம் நாங்கள் அறிவோம். எதிர்க் கட்சியினரில் சிலர் நேரிடையாகவே வயலில் இறங்கி உழுது பயிர் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களும் ஒரு விவசாயி என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். எங்கள் கட்சியில் ஸ்ரீமான் கன் வெங்கடேசன், வடிவேலு, சுப்பையா போன்றவர்கள் கலப்பை பிடித்து சேற்றில் இறங்கி உழக்கூடியவர்கள்."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"On a point of explanation, Sir, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம் என்று சொன்னது எந்த அடிப்படையில் என்றால் சாதாரண விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிரூபிப்பது கஷ்டமாயிருக்கும் என்பதே. கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, லாபமோ, நஷ்டமோ என்று நிரூபிப்பது அவர்களுக்கு ஒரு பாரமாயிருக்கும். நான் சொன்ன 3,600 பேர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கவலையில்லை, தவிர, விவசாய வருமானவரி போட்டால் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் அங்கத்தினர் நான் பேசி முடிக்கும் வரையில் பொறுத்திருந்து, நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்லியிருக்கலாம். விவசாய வருமானவரி எந்த அடிப்படையில் போடவேண்டுமென்றால் யாருக்கு கணக்கு வைக்கத் தெரியாதோ அவர்களுக்கு வரியே கிடையாது. அதுதான் நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கத்தின் நோக்கமும் கூட. கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வரியிலிருந்தும் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டுவர வேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமனுக்கு திறமை நிறைய உண்டு. நான் அவரை அறிந்த வரையிலும் அவரைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட வரையிலும் ஒரு கணக்கல்ல, நான்கு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய திறமை அவருக்கு உண்டு. (சிரிப்பு.) அவர் Research முதலியன நடத்தி திறமையாக விவசாயம் செய்பவர். அவர் ஆட்சேபனை பண்ணுவதைக் குறித்து நான் ஆச்சரியப்படாமலில்லை."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"Personally speaking, I have no objection to the levy of agricultural income-tax. ஜனங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தே சொல்லுகிறேன்."

[10th May 1954]

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**"விவசாய வருமான வரி அடிப்படையில் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டால் மற்றவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது சுலபமான காரியம். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் பிரச்சனை திருவதற்கு பரிகாரம் கண்டுபிடிக்கும் வழி இருக்கிறது. அதிகாரிகளை ஏவிவிட்டு விவசாயிகளை கொடுமைப்படுத்தவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கமல்ல. விவசாய வருமான வரி நிலப்பிரபுக்களை பாதிக்கும் என்பதற்காக சர்க்கார் தயங்குகிறார்கள். நிலப்பிரபுக்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் சூது வாது இஷ்டந்த பச்சிளங் குழந்தைகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் விஷயங்களில் சிங்கம், 'புலிகளாக மாறி விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி மனோபாவத்துடன் வரிகள் போடுவதென்றால் அது நியாயமான வரியாக இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அதே சமயத்தில் சர்க்காருக்கு இன்னும் இரண்டு பங்கு வருமானம் அதிகம் கிடைக்கும். இந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்திப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பாமல் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை' என்பதற்குப் பதிலாக 'ராஜ்யம் பூராவிலும் இருக்கும் நிலங்களை' என்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் கட்சித்தலைவரும் கனம் மந்திரி அவரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இந்தத் திருத்தம் வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதற்காகத்தான். அதில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறது. கவர்னர் இடத்தில் சொல்லி திருத்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—**"Mr. Speaker, Sir, I have had my own idea of a surcharge on land revenue. I now come forward with this Bill, because this Bill is so simple in nature and because the burden of paying the surcharge is distributed quite equitably. The two main questions that were discussed are: (1) whether it would not be feasible to have agricultural income-tax rather than this surcharge; and (2) whether the limit of exemption should be so high as Rs. 500 and whether it could not be lowered to Rs. 250 or even less."

"With regard to the first point, viz., of having an agricultural income-tax, the main objection to having it, is because of the difficulty of maintaining correct accounts regarding agricultural income. Even though the tax may affect only those paying a revenue of more than Rs. 500, still in the rural parts, it is not easy for the landowners to maintain their accounts properly. There are other factors also besides the difficulty of maintaining accounts. In computing income-tax, we have to go into the question of income minus the expenses involved in cultivation and other incidental expenses. We have also to give due allowance for bad seasons wherein the crops have been affected. The question of pest affecting the crops has also to be taken into account. In computing the expenses under cultivation, there are so many difficulties. What one thinks as a wrongful item of expenditure the other may think as a legitimate item of expenditure. Even in regard to seed requirement there is much difference. Due allowance should be

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

given for the quantity of water made available for irrigation and the crops affected by drought and so on. The officer may view things in his own way. The cultivators may view it in an altogether different way. They may say that what the officer had calculated as the agricultural income is totally wrong, that he had not taken into account the cultivation expenses properly, that no allowance had been given for the crop affected by pest and so on. These are the practical difficulties in having an agricultural income-tax. For the levy of agricultural income-tax, the agriculturists are required to maintain accurate accounts regarding their agricultural income. Even in towns, we hear the merchants, who are quite familiar with maintaining accounts because they pay income-tax, complaining against the maintaining of correct accounts of their transactions. They cite several practical difficulties. When even they in the urban areas are finding it difficult to maintain accounts, we can well imagine the difficulty of maintaining correct accounts by the villagers in the rural areas regarding their income from agriculture, which is subject to so many fluctuations. That is why Government, after considering all these difficulties, came to the conclusion that as things stand at present in our State, it would not be advisable to have agricultural income-tax. So this Bill, which is very simple, has now been brought. This surcharge may not affect the poor peasants but it will tax only the rich. As I said previously, we have not left the question of agricultural income altogether. We have thought it fit to try that experiment in regard to plantations. But what do the planters say? They came in a deputation and said that they would even welcome a flat increase in their land revenue rather than the proposed income-tax on plantations. The planters are quite an organized lot. They pay income-tax. They have got the most up-to-date methods to calculate all their earnings. But still they say this income-tax on plantations will hit them hard and that they do not want it. That is why we have thought it better to introduce this graded surcharge on land revenue rather than the agricultural income-tax. Let us watch our experiment with plantations. If that tax proves successful, we shall then think of extending the same to agriculturists. But the time is not opportune now for levying an agricultural income-tax.

"Regarding the second point, viz., that the exemption limit need not be fixed at Rs. 500 but that it could be lowered down, I shall say a few words by way of explanation. It has been said by our old poetess Avvaiyyar that agriculture is the noblest of all professions. But if by some *illusion* she were to live here now, I think she would revise her statement. She may say that the profession of agriculture may go to a man who has sinned much and who deserves to be punished. Because of the vicissitudes in seasons and other changes in nature that affect him so much, if we take into account the average income of a cultivator, we could definitely come to the conclusion that it is not a worthwhile profession at all. In cultivation, the cultivator, his wife, aged women like his mother and grandmother, and even children of six or seven years

[10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

work. All the members of the family work. In computing cultivation expenses, we never take into account the cost of labour contributed by the members of the family. Even after putting in so much labour for which the cultivator does not actually pay, an average cultivator gets only just sufficient to keep the body and soul of the members of his family together. This is the position of landholders who pay a small land revenue. No doubt the difficulties experienced by small cultivators apply also to the landholders who pay a land revenue of over five hundred rupees. But their shoulders are broad enough to bear the burden. The margin of profit is fairly large in their case. Even if there is under-production due to bad seasons or due to affection of crop by pests, they can bear the burden of this surcharge a little more easily than those landholders who pay a land revenue, less than five hundred rupees. That is why we have fixed the exemption limit sufficiently high. There are so many factors which we have to take into account. They were all considered at the Select Committee stage of the Land Revenue (Surcharge) Bill of 1952. Some people wanted dry lands to be exempted from the levy of surcharge, as cultivation on them depended on rain and as timely and adequate rain was an uncertain factor. Then, it was said that the surcharge should vary according to the fertility of the soil and also according to the rise or fall in the price of agricultural produce. All these things will lead to complications in working out the surcharge. In determining the actual fertility of the soil and the fluctuating price of agricultural produce, there may be scope for difference of opinion and genuine hardships may arise. That is why we have adopted this rough and ready method of five-hundred-rupee land revenue limit. It is not as if we do not want to have more revenue. We are anxious to have more revenue. But we cannot derive revenue in any way we please. The taxes we levy must be just and the burden must be distributed as equitably as possible. There is no use of ruining a man because he is rich. We know that for the last five or six years, monsoon failed completely. Under such conditions, if we lower the exemption limit, it will be very hard and we will not be doing the right thing by the vast majority of people of this State who have taken to the very precarious profession of agriculture.

"The hon. Member, Sri M. Narayana Kurup, has given notice of an amendment to introduce the words 'in the same capacity'. I think that amendment will give rise to some difficulty. We have put in some illustrations and they make the matter very clear. Therefore the question of 'in the same capacity' may not arise. I do not think that that amendment is necessary.

"With regard to the amendment of Sri Kolkebail, taking into consideration the special land tenure system of South Kanara, I have given notice of amendment after discussion with the hon. Member. I hope the House will accept that amendment. Sri Kolkebail himself said that that would meet his object."

MR. SPEAKER:—"It will be better if the Hon. Minister moves it as an amendment to the amendment."

[10th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I will just refer to one more point and conclude my reply. Sri S. Ramalingam said that tax was collected very rigorously and gave the instance of distraint of a child. I want to take this opportunity to explain the actual position. Last time when we met, Sri Manali Kandasami said that the revenue authorities were so harsh that they even distrained children for failure to pay tax. Even then I said that that could not be a fact. But he asserted that it was a fact and I had no information on the basis of which I could either accept or refute the assertion. Now I can say that it is a deliberately false statement. The hon. Member ought not to have made that on the floor of this House. I am sorry that some newspapers gave prominence to the news by giving big headlines, without verifying the accuracy of the news. It is a deliberate misstatement of fact. I want to make it clear."

MR. SPEAKER :—" I rule the amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to substitute a new clause for the existing clause out of order, as it proposes to increase the tax."

" Then comes Sri M. Narayana Kurup's amendment. Is the hon. Member withdrawing it? "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" No, Sir. I think it is a necessary amendment."

MR. SPEAKER :—" Are the Government accepting it? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In the second line, after the word " pay " and before the words " a sum exceeding rupees five hundred ", insert the words " in the same capacity " . "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" Then comes Sri S. Ramalingam's amendment."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I accept the amendment."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " in a district ", substitute the words " in the State " . "

The amendment put and carried.

MR. SPEAKER :—" Then again comes Sri Ramalingam's amendment. It is an amendment consequent on the previous amendment. Hence the House must necessarily accept it."

" The question is—

' In line 6, delete the words " in the State " . "

The amendment was put and carried.

[10th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Then comes Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar's amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, my amendment is a minor amendment relating to the rate of surcharge on every slab. I will take slab (b) to explain the purport of my amendment. The words used in the Bill are ' two annas on each rupee.' This wording will mean that no fraction of a rupee should be taken into consideration in computing the surcharge. My amendment seeks to make this meaning clear. My amendment amends the wording so as to read ' Two annas on each round sum of a rupee ', thereby providing for ignoring the fraction of a rupee in computing the surcharge. If there is not this clarification, there may not be uniformity in computing the surcharge. Some revenue officers might ignore the fraction of a rupee and others might include that also in calculating the surcharge. For instance, if a landholder pays a land revenue of rupees . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We understand the point, and no elaborate explanation is needed."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment? "

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Are the Government accepting it? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Then, I beg leave of the House to withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The following amendment of the hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, is also out of order :—

' For the rates given under " rate of surcharge ", substitute the following :—

- (a) 2 annas on each rupee;
- (b) 4 annas on each rupee;
- (c) 8 annas on each rupee;
- (d) One rupee on each rupee;

and omit the illustrations.'

The amendment of the hon. Member, Sri Ramalingam, seeks to amend not this Bill but some other Bill." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—" I do not want to amend any other Bill, Sir. The Government are granting remissions in so many areas. If this Bill is amended suitably, we need not amend any other enactment."

" இந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் 15 ரூபாய்க்கு குறைவாக உள்ள வரியை இவர்களே வஜா செய்து விடமுடியும். "

MR. SPEAKER :—" இந்தத் திருத்தம் வேறு ஒரு சட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியது."

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think it can come within the scope of this Bill. This is purely a Bill relating to the levy of a surcharge on land revenue."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I shall read the provision and explain it. Explanation to section 3 reads as follows :—

' Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.'

" வேறு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியதேயில்லை. இந்தச் சட்டத்திலேயே அந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடலாமென்பது தான் என் அபிப்பிராயம்."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" நானும் அப்படியே தான் நினைக்கிறேன். இதைப் பிரேரிப்பதில் தவறு எதுவுமில்லை."

MR. SPEAKER :—" Then, I shall put it to the vote of the House."

" The following amendment of Sri Ramalingam was then put and lost :—

" Add the following proviso before the Explanation :—

" Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied, the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' In illustration (1), omit the sentence " All the lands are in the same district ".'

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' Omit illustrations (4) and (5).'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the amendment of the hon. Member Sri Kolkebail is to clause 3 or to clause 2. In the notice of amendments it is given as amendment to clause 2."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It will come only under clause 2."

MR. SPEAKER :—" Then, I shall take it up when we consider clause 2."

Clause 3, as amended, was put and carried."

Clause 4 was put and carried."

Clause 5.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move the following amendments :—

" Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

" (2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli

[10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

" In sub-clauses (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression " sub-section (1) ", substitute the expression " sub-sections (1) or (2) "."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move the following amendment :—

" For the existing clause, substitute the following :—

5. Power to call for information and liability to make declarations.—(1) The Tahsildar of the taluk or range, the Revenue Divisional Officer of the division or the Collector of the district, in which a landholder holds lands may by notice in writing require him or, where the landholder is a person subject to disability or an idol or a religious and charitable institution, the guardian, curator, trustee, or manager of such landholder, to submit a declaration in writing in such form and within such time as may be specified in the notice, in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the land revenue payable in respect thereof.

(2) Every landholder who is liable to pay a land revenue exceeding Rs. 250 in respect of all lands held by him in the State shall notwithstanding any notice issued to him under sub-section (1) be liable to make a declaration within sixty days from the beginning of every fasli in such form as may be prescribed in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the revenue payable in respect thereof.

(3) (a) If the officer to whom a declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) is satisfied that it is correct and complete, the surcharge may be assessed on the landholder on the basis of such declaration.

(b) If no declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) before the time specified or if the declaration submitted to the officer appears to him to be incorrect or incomplete, it shall be lawful for him to pass an order regarding payment of surcharge after making such inquiry as he considers adequate :

Provided that where a declaration has been submitted and the officer proposes to act under this clause, he shall give the person concerned

[Sri C. Kandasamy] [10th May 1954]

a reasonable opportunity of proving the correctness and-completeness of the declaration.

(4) Any landholder, or guardian, curator, trustee or manager, as the case may be, who fails to make a declaration in accordance with sub-sections (1) and (2) or who in a declaration under this section makes any statement which he knows to be false or does not believe to be true, shall be punished with fine which may extend to rupees one thousand " " "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendments :—

In sub-clause (1), after the expression "as may be specified in the notice" and before the phrase "in regard to", insert the words "or within such further period as may be allowed by the officer in his discretion."

After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

"(c) An appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order." " "

DR. K. B. MENON :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMI :—" Sir, I move the following amendment :—

After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

"(c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years " " "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" Now, the Government amendment as well as the other amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, my amendments do not materially affect the provisions of the Bill. My first amendment is only to give discretion to extend the time within which returns are to be submitted. If there were no such provision, it would seem that when once a time-limit is fixed in the notice and for valid reasons, the landholder could not submit the returns, even the officer is helpless. In that case, he cannot give further time for the submission of the return. We find in judicial proceedings and in other proceedings that the officer is given discretion to extend the time for submission of any return. Then the next amendment is regarding appeal. It has been claimed that this is a very simple

[Sri M. Narayana Kurup]

Bill. I am sure that in the working of the Bill, as the land tenure systems in the different parts of the State are so varied, the Government will be called upon to look into many complicated matters. As it is, no appeal is provided from the decision of the Revenue Divisional Officer or the Collector. I believe, in the ordinary circumstances, an appeal will lie to the Revenue Board or the Collector. My amendment only states that 'an appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order.' I believe that it is necessary and beneficial both in the interests of the assessee as well as the State. Many complicated questions which cannot be decided by a Revenue Divisional Officer or the Collector will arise and the State can, after fully going into the facts of the case, come to a decision. If this is done, the people will also have the satisfaction that justice has been meted out to them."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The hon. Member's amendment is more restrictive. As it is, there is provision for an appeal and the Government can interfere when there is difficulty. I do not know why the hon. Member wants to restrict the time to 30 days only.

"As for giving discretion to the officers, I think it will be rather embarrassing to the officers themselves. No such discretion need be given because there will be allegations that the officers exercised their discretion wrongly. As it is, no difficulty will be experienced."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I withdraw my amendment." The amendment of Sri Kandasamy was, by leave, withdrawn.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I am not pressing my two amendments, Sir."

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave, withdrawn.

SRI N. K. PALANISAMI :—" I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

"(c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years." " "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

"(2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued

[Mr. Speaker] [10th May 1954]

to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

'In sub-clause (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression "sub-section (1)", substitute the expression "sub-sections (1) or (2)".'

The motion was put and carried.

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, then sub-clause (2) (b) which says, 'if no declaration is submitted under sub-section (1) before the time specified . . . etc.', has to be re-numbered."

MR. SPEAKER :—"That has been done by the amendment moved by the Hon. Minister."

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"There is Mr. Kolkebaill's amendment and there is also the amendment of Mr. Padmaprabha Goundar. I think the Government have accepted Mr. Kolkebaill's amendment. So the Hon. Minister for Land Revenue may move his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebaill."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"My amendment covers what they want. I move the amendment which reads as follows :—

'Add after the proviso to item (b), the following :—

"Where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargadar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary."

MR. SPEAKER :—"In view of this Government amendment, I think hon. Member Mr. Kolkebaill will not press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"Except the last clause, I do not press the other clauses."

MR. SPEAKER :—"Which is the last clause? In any case, the hon. Member may formally move his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"I formally move the following amendment standing in my name :—

'Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following :—

"Levy of surcharge in the South Kanara district—Provided further that in the district of South Kanara in cases to

[Sri S. Kolkebaill] 10th May 1954]

which the provisions of sub-sections (1) and (2) of section 4 are not applicable the following provisions shall apply :—

1. No surcharge shall be leviable in respect of uncultivated punja lands.

2. Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants or, mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands.

3. In other cases the registered holder shall be liable to pay the surcharge.

4. No person who is liable to pay the surcharge under clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant."

SRI K. T. SRIDHARAN :—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—"The Government have accepted the first portion of the hon. Member's amendment. The words 'notwithstanding any contract to the contrary' are added. That is all."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That is necessary, Sir."

MR. SPEAKER :—"In that case, the Hon. Minister for Land Revenue could have moved his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebaill."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"I had a discussion with the hon. Members who have given notice of these amendments. As a result of this discussion only, we have arrived at this agreed amendment which I have already moved."

MR. SPEAKER :—"In that case, let not Mr. Kolkebaill press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"I am not pressing my amendment, Sir."

The amendment of Sri Kolkebaill was, by leave, withdrawn.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"Sir, I move the following amendment standing in my name :—

'Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2, the following :—

"Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

"Sir, it is my object that big plantations like the E & S, the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99 years lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jenmis . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of order . . ."

MR. SPEAKER :—"Let the hon. Member finish his speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mine is a pertinent point of order, Sir. We do not know what is the amendment of the hon. Member. It has not been circulated."

MR. SPEAKER :—"It has already been circulated. Let Mr. Padmaprabha Gounder continue his speech."

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"The jenmis should be excluded from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee eight annas as surcharge. I want the following proviso to be added :—

"Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

The amendment was seconded.

12-10
P.M.

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I move—

"That in sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

"Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act, shall by reason of any contract, with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant."

This was duly seconded.

MR. SPEAKER :—"All these amendments are before the House for discussion."

SRI R. KRISHNAN :—"Sir, there is another amendment of mine."

MR. SPEAKER :—"Please move that amendment."

SRI R. KRISHNAN :—"I move—

"Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following further proviso :—

"Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or

10th May 1954] [Sri R. Krishnan]

otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—"There are three amendments and they are all provisos to clause 2: I move—

"Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following provisos :—

"Provided further that where a transfer inter vivos of land takes place and where, by virtue of the provisions of the law relating to transfer of property, the transferee is bound to pay the public charges payable in respect of the land transferred, the transferer and the transferee shall be deemed to be the joint-holders of the land transferred, till the end of the fasli year in which the land is transferred to the patta of the transferee;

"Provided also that each joint-pattadar of a joint patta shall, for the purposes of this Act, be deemed to hold all the lands comprised in that patta and to be liable to pay the entire revenue due in respect thereof;"

"I have given notice of a third amendment and that has not been circulated. Perhaps there has been some delay in the office. I shall move that also, namely :—

"Provided still further that for purposes of this Act, the land revenue payable by a person in one capacity shall not be added on to the revenue payable by him in any other capacity or capacities."

These are the amendments that I want to move.

SRI G. GOVINDAN :—"I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—"I move—

"Add at the end of the provisos to item (b) the following proviso :—

"Provided further that the landlord is not liable to pay any surcharge in respect of lands granted on Mulgani or Kayamgani or Balagani or such other tenure which are all of a permanent character in the district of South Kanara."

SRI K. T. SREEDHARAN :—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—"Clause 2 and the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, a little amendment in this Bill has become necessary only because the order was changed from the original Bill. The House will remember that it was remitted to a Select Committee which considered all the points and

[Sri M. Narayana Kurup] [10th May 1954]

redrafted the Bill. There the provisions of the particular sections were incorporated in regard to the lands to which the Malabar Tenancy Act was applicable. Now they have all been jumbled together and that is why these amendments have become necessary. Even the difficulty with regard to South Kanara has been now practically removed because of the Government amendment. It is only to safeguard the petty kudiyruppu-holders of Malabar, that I have moved this amendment. This is bodily taken without any change from the original Bill that was accepted by the Select Committee.

"Sir, I wish to clear a misapprehension that the tenants will go free and the landlords will have to pay. Here in these cases, it affects the tenants who are liable to pay fair rent. It is explained that in one case, the tenant pays revenue to the landowner and in another case, there is no such liability. Therefore, he cannot be made liable, unless he were an independent pattadar. Now, what would happen, as has been referred to by Mr. Pai, is that there will be a tendency on the part of landlords to shift their burden on the petty tenants who do not come under the definition landlord and who do not pay not only Rs. 500 but even Rs. 5. It is to remedy this anomaly that I have given notice of my amendment. This proviso that is now before the House was taken from the original Bill which was redrafted after due consideration. Therefore, I request that the Government may be pleased to accept this amendment, otherwise, they will be taxing persons in Malabar who pay a revenue of only Re. 0-8-0 or Re. 1."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Sir, Mr. Kurup's amendment, I warmly endorse, but I feel that something more has been incorporated in the other amendment that has been moved by Mr. Krishnan here. The point simply is this: The object of the Surcharge Bill is to tax land-owners or proprietors of land who pay assessments above a certain limit. What happens is that on account of the Malabar Tenancy Act, for dry lands and punam cultivation, the fair rent itself is so many times the assessment of the land. In respect of dry lands, it is three times, and for punam cultivation—a kind of fugitive cultivation—it is twice the assessment and in certain other cases, it is so much of the land revenue. Here creeps in the notion about fair rent. What is payable as fair rent? Since it is fixed with reference to the land revenue or assessment on the land, if this surcharge is to be tacked on, that would mean an oppressive increase in the fair rent that has to be paid by the tenant. This surcharge is based upon the ability of the landlord who is getting a large income to pay, I therefore, suggest that this liability to pay the surcharge upon the landlord may not indirectly get into the calculation of fair rent and be saddled upon the tenant. That can be achieved only by one process, and that is by laying down that land assessment or land revenue may not include surcharge. That is why the amendment of Mr. Krishnan expressly sets out and explicitly mentions that surcharge under this Act shall never be payable by or recoverable from the tenants or even sub-tenants who might be the cultivators.

[10th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

"Another amendment is that moved by Mr. Padmaprabha Gounder and that also I consider as a sensible amendment which requires to be incorporated. The basis of that amendment is this: In Wynaad, there are big European plantations and estates—a few hundred acres may be the minimum and a few thousand acres the average size. In such cases, the European planters have taken the lands on a 99-year lease. The pattadar gets from such lands only two annas and four annas per acre. So the pattadars get only a nominal rent and the large income derived from the land, a substantial income, an absolute income is taken away by these estate-holders and planters. The landlord has just a nominal right. The estate which still vests in the landlord is subject to a 99-year old lease with the result that the only interest the landlord has in these lands is that he gets a bare rent of a few annas per acre. If he is called upon to pay this surcharge, that might be unfair and inequitable, particularly because the major income, the huge income is derived by the planters. Virtually they are the proprietors, because they have got a perpetual lease. The amendment seeks to impose the liability of such surcharge upon such planters and they should not be exempted. Obviously, they should not be because they are the virtual proprietors of land. There is no point in asking the token proprietor to pay the surcharge because the rent that he gets from the planters is very meagre."

SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഈ ഭേദഗതിയെ 12-20 അനുക്രമിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ കൃഷ്ണയ്യർ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം നല്ലപോലെ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. മലബാറിലെ ഭൂവ്യവസ്ഥിതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്കുമറിയാം. മറ്റുള്ള മേഖലകൾക്കുമറിയാം. മലബാറിൽ ഒരു ജന്മിയുടെ കീഴിൽ ധാരാളം കുടിയാന്മാരുണ്ടാവാം. നിലവിലുള്ള നികുതിയും മേഖൽ വലിപ്പിക്കാവുന്ന സകല നികുതിയും കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു കാണുകടിയാന്മാരിൽനിന്നെല്ലാം ജന്മിമാർ ചാത്തു് ആധാരത്തിൽ എഴുതി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അമ്പതിനായിരമൊ അറുപതിനായിരമൊ ഉറപ്പിക നികുതി ജമയുള്ള ജന്മിമാരുണ്ടു്. നികുതി കാണുകടിയാന്മാരായിരിക്കും കൊടുക്കുക. കാണുകടിയാൻ കൈവശംവച്ചുവരുന്ന ഭൂമി ചുരുങ്ങിയ അളവിൽ ജന്മിമാർക്കു ജമിയുടെ ജമ ഓഹരി വെട്ടുകയ്ക്കു സ്ഥിതിക്കു ഈ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുകടിയാന്റെ തലക്കാണ് വീഴുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഏതുവിധേനയും നികുതി ഓരം കുടിയാന്മാരുടെ തലയ്ക്കു വെട്ടിട്ടു കഴിയാതെത്തന്നെ ജന്മിമാർ എടുക്കുക. നാം കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം പാപ്പാക്കിയ മലബാർ ടെനൻസി ആക്റ്റിനെത്തന്നെ തുരങ്കംവയ്ക്കാനുള്ള സകല പണിയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അവിടത്തെ ജന്മിമാർ. ഒരു മലയാളി മന്ത്രിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. മലയാളി മന്ത്രിയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും മനസ്സിലാക്കാൻ അത്ര പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല ഇതു്. കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു."

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"Sir, it is my object that big plantations like the E. & S., the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99-year lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jenmis should be exempted from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee, eight annas or so as surcharge. In such cases, the jenmis have no alternative but to give their jenmam rights to the planters but planters refuse to purchase the janmam right even if the janmis' right is offered.

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

free because the second party known as janmi will shoulder the burden of paying the surcharge otherwise. By adding this clause, only capitalist planters will be affected. Not only that, Government can very easily recover from the holder such surcharge without any trouble. If this change is not brought about, a planter who holds 5,000 acres escapes payment of the surcharge, the janmi has to pay a surcharge of about Rs. 7,500 and at the same time, his return as land rent will be Rs. 156 to Rs. 312 so that there is no justification for collecting the surcharge from the janmis. The alternative for the janmi will be only to assign the lands to the Government known as kammi, which will help neither such tenant nor the janmi. In certain cases, there are devasthanam lands whose ooralan on behalf of devasthanam will have to pay the surcharge to the Government. If such assignment to the Government is effected, there will be trouble not only from the Hindu Religious Endowments Board but also from the public interested in devasthanams. It is only to avoid such inevitables, I have moved my amendments."

SRI T. ANANTA PAI:—" Mr. Speaker, Sir, the amendment moved by Mr. Krishnan seems to be very restrictive in its scope because it speaks only of conditions in Malabar whereas the amendment moved by Mr. Narayana Kurup covers the whole State and parts of South Kanara. The object of these amendments is to prevent the load from being passed on to the tenants and to make the landlords themselves responsible for the payment of the surcharge. So far as the amendment accepted by the Hon. the Minister for Land Revenue is concerned, it imposes the surcharge on particular types of tenants. The main proposition before the House is that the load should not be passed on to the tenants and I am sure the Government will consider it very sympathetically."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—" Mr. Speaker, Sir, I want to say a word on my amendments. The first amendment seeks to postpone the evil effects of transfer at least for a fasli. When a sale has been effected under the Transfer of Property Act, the buyer from the date of sale becomes liable to bear the public charges of land revenue. A fraudulent transfer may be effected and by means of such fraudulent transfer, the seller who may otherwise be liable to pay the surcharge may escape from that liability. To avoid the evil effect of such a transfer, it is stated in the first amendment that until transfer of a patta in the name of the transferee is effected, both of them will be considered joint pattadars or joint-holders of the land, thereby meaning that both of them will be liable to pay the land revenue on that land. This is only advantageous to the Government as it will avoid the immediate evil effects of a fraudulent transfer and the Government should have no objection in accepting this amendment.

"The other two amendments give the general principles or the substantive law from which illustrations in clause 3 should flow. It has been accepted that illustrations should flow from the general principle or substantive law that will have to be enunciated in the

10th May 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar]

body of the clause. Illustration (1) says that each of the joint pattadars will be considered to be liable to pay the entire land revenue entered in the patta and my second amendment serves as the basis for the first illustration, which may be accepted by the Government.

"My third amendment is also to the same effect. The second amendment deals with the liability of a guardian of a minor to pay the surcharge. When he serves in two capacities—one on his own account and the other as guardian—the land revenue payable in these two capacities should not be clubbed together and that is what is stated in illustration (2). Then suppose he functions as trustee with regard to different institutions. Even in such cases, all the land revenue that he may pay in respect of the trusts should not be clubbed together for purposes of this surcharge and it is to serve as basis for these illustrations that I propose my amendments. I request the Government to accept my amendments."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—" Sir, my friend, Mr. Pai, while speaking of the amendments before the House was saying that the amendment of Mr. Kurup is applicable to the whole State. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'We are accepting it') In this connexion, I rise to clarify one point. Of course, Mr. Kurup's amendment covers the whole State. But my hon. Friend, Mr. Kanaran's amendment and similar ones are more helpful as far as Malabar is concerned. Mr. Kurup's amendment again deals with contracts and it has been explained by Mr. Krishna Ayyar that in cases of contracts if the land revenue is increased, the tenant will have to pay it. This position is met by Mr. Kurup in his amendment. But there is another question. Take for instance *punam* cultivation. In this case, the *punam* rent is in proportion to the land revenue assessment. As far as this is concerned and also in regard to dry lands where three times the land revenue constitute fair rent, if Mr. Kanaran's amendment is not accepted, then the surcharge will be added on to the land revenue assessment by the landlord and the tenant will have to pay fair rent based on this increased land revenue. This is contrary to the principle enunciated in the Malabar Tenancy (Amendment) Act and that is why I would request the Government to accept Mr. Kanaran's amendment."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Mr. 12-30
Speaker, Sir, as pointed out by the hon. Member Sri Ananta Pai, P.M.
I accept the amendment moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup which is of a general nature. As regards the amendment moved by the hon. Member Sri Padmaprabha Gounder, I am not accepting it because it is not on a par with the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Nambiar. We cannot be making allowances for all these things. We are looking forward for extra revenues by the levy of this surcharge. Therefore, I oppose it. As regards the amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar, he wants to make some meticulous arrangements

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

by his meticulous amendments between the transferor and the transferee. We can only take into account persons who are liable to pay the tax when the Act actually comes into force. Therefore, I oppose it. As regards his other amendment, the illustration under clause 3 makes the matter quite clear. We need not further complicate it by further explanations.

"Therefore, Sir, I accept only the amendment of the hon. Member Sri M. Narayana Kurup and oppose all others. That will be an additional proviso to the proviso that I have already moved. The amendment now moved by the hon. Member Mr. Narayana Kurup is one which was accepted by the Select Committee after elaborate discussion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—"Sir, on a point of information. The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar pointed out a difficulty from illustrations (1) and (2) in the case of joint pattadars. What is the basis on which this surcharge is to be levied? There is no indication about it in the clause. There is no indication about it even in the definition of landholders. Suppose a joint patta is held by individuals A, B and C. How are they to be held liable to pay this surcharge? For what amount are they to be surcharged? That point has not been replied to by the Hon. Minister."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"As regards the question raised just now, evidently the hon. Member was not present here when we passed the clause with suitable amendments. Therefore that point does not arise now."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of order, Sir. According to me, I have raised a very pertinent point and I explained my point also. I am entitled to know from the Hon. Minister and from the Leader of the House and the Treasury Bench whether my point stands or not; whether it will not adversely affect the tenants contrary to the spirit of the Malabar Tenancy (Amendment) Act. That point was not at all met, Sir."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"So far as Malabar is concerned, we have incorporated necessary special provisions. We do not want to further complicate the already complicated Malabar Tenancy Act. I have accepted the general amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup. As I said we decided to have it even in the last Select Committee. The point raised by the hon. Member was also raised then, and discussed elaborately. Therefore, I am not able to accept any further amendments."

10th May 1954] [Mr. Speaker]

MR. SPEAKER :—"I will read the amendment of hon. Member Sri Narayana Kurup which has been accepted by Government so that it may be of use to the House in passing the clause. The question is—

'In sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

"Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act shall by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant." "

The amendment was put and carried.

The amendments of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri M. Narayanan Nambiar was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"Is the hon. Member R. Krishnan withdrawing his amendment?"

SRI R. KRISHNAN :—"I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'Add at the end of the proviso to item (b) of clause 2 the following further proviso :—

"Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability." "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—"Is the hon. Member Mr. Padmaprabha Gounder pressing his amendment?"

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"I think the Hon. Minister has not understood the position."

MR. SPEAKER :—"Are you withdrawing your amendment or pressing it?"

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"There is no use in pressing it. I therefore, withdraw it."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"Now, I will put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

'Add after the proviso to item (b), the following :—

"Where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargadar, kayamgenidar, permanent tenants or mugeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary." "

[10th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"A slight verbal alteration is necessary, Sir. Instead of 'permanent tenants', it may be read as 'permanent tenant'. It should be singular and not plural."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add after the proviso to item (b), the following:—

"where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargdar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary."

The amendment was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I beg to move—

'That the Bill as amended be passed into law.'

"I do not want to make a speech now. We have already discussed the matter elaborately. I thank the hon. Members for co-operating with the Government in getting through this measure."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, as amended be passed into law.'

The motion was carried and the Bill as amended was passed into law.

IV.—HALF-HOUR DEBATE re STATIONING OF SPECIAL ARMED POLICE IN TANJORE DISTRICT.

MR. SPEAKER:—"Now, we will take up the half-hour debate regarding stationing of Special Armed Police in Tanjore district."

HON. MEMBERS:—"Tomorrow, tomorrow."

MR. SPEAKER:—"I am in the hands of the House. Shall we have it to-day or to-morrow?"

HON. MEMBERS:—"Tomorrow, tomorrow, Sir."

SRI B. K. NALLASWAMI:—"We have the House Committee meeting at 2 p.m., Sir."

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்றைக்கு இந்த அரைமணி நேர விவாதத்தை வைத்துக் கொண்டாலும் 12½ மணிக்குப் பிறகே இந்த விவாதம் வரமுடியும். நாளையதினம் ஒரு மணி நேர விவாதம் வேறு இருக்கிறது."

[10th May 1954]

MR. SPEAKER:—"There is not going to be any voting on this."

"நாளைக்கு இல்லை. வியாழக்கிழமை என்று சொன்னேன். நாளைக்கு செவ்வாய்க்கிழமை தான்."

"Then, we will proceed with the half-hour debate now. I will allow 10 minutes for hon. Member Sri Kandasamy, five minutes for hon. Member Sri Muthiah and five minutes for the hon. the Deputy Leader of the Opposition and ten minutes for the Hon. Minister."

* SRI C. KANDASAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-40 இன்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார் வைக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி இங்கு விவாதம் நடத்தப்படுகிறது. இன்றைய விவாதத்திற்கு அரசாங்கத்தார்பிலிருந்தும் பதில் சொல்வார்கள். அன்றியும், அந்தப் பிராந்தியங்களில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டுவதற்காகவே போலீஸ் படை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்வார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அறுவடை எல்லாம் நடந்து முடிந்த பிறகு, வாரம், குத்தகை எல்லாம் சரியான முறையில் கொடுத்து முடிந்தான பிறகு 'அங்கு விவசாயிகள் ஒழுங்கினமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் படையைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறோம்' என்று சொல்வது எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்."

"குறிப்பாக அந்த ஜில்லாவிலுள்ள சில நிலப்பிரபுக்கள் மிகவும் மோசமான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாயிகள் தங்களுக்குள் சங்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தவறு என்றும், சங்கம் ஒழிய வேண்டுமென்றும், சங்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள் பலரை பழி வாங்குவோம் என்றும் பகிரங்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு கடந்த இரண்டு வருஷங்களாகப் பல அட்டேழியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குச் சாதகமாக சர்க்காரும் விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸ் பட்டாளத்தையும் அங்கே அனுப்பி வைத்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளையும், பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளையும் சொல்லமுடியாத துன்பத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். இராக்காலங்களில் சேரிக்குள் நுழைந்து அவர்களை அடித்தும், உதைத்தும், குடிசையைவிட்டு வெளியேற்றியும் சொல்லமுடியாத துன்பத்தை அளித்து வருகிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்."

"குறிப்பாக வடபாதிமங்கலம் ஜமீந்தாருக்கு பதினாராயிரம் ஏக்கராவுக்குமேல் நிலமிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக அவரது பண்ணையில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த 387 பண்ணையாட்களில் 270 பண்ணையாட்களுக்குமேல் வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலருக்கு வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவதாகப் பயமுறுத்தி நோட்டீஸும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லாம் எதற்காக? அவர்கள் விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். பல விவசாயிகளிடம் 'நாங்கள் இனிமேல் விவசாய சங்கத்தில் சேருவதில்லை' என்று எழுதித் தரச் சொல்லியும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத்திற்காக வேலை செய்யக்கூடியவர்களைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து அவர்கள் முன்னிலையில் நிறுத்தவேண்டுமென்றும் உத்திரவு இட்டிருக்கிறார்கள். 1954-ம் ஆண்டில் உலகத்தில் பல பாகங்களில் எப்படி எப்படியோ பல மாறுதல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி அநீதியான முறையில் இவர்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பல நிலப்பிரபுக்கள் இப்படி நடக்கிறார்கள் என்று சொல்ல நான் வருத்தப்படுகிறேன். வளர்ந்து கொண்டே வரும் விவசாய இயக்கத்தை யாராலும் அழித்துவிட முடி-

[Sri C. Kandasamy]

[10th May 1954]

யாது. விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்று எத்தனை நாளைக்குத் தடுத்து வரமுடியும்? எத்தனை பேரை தடுக்க முடியுமென்று நான் கேட்கிறேன். அத்தோடு விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்று கூட்டுப்படுத்த யாருக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் கேட்கிறேன்.

“எழை விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் அநீதிகள் பல. அவற்றையெல்லாம் நான் நூற்றுக்கணக்கில் உதாரணங்களோடு சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். குத்தாநல்லூரிலிருந்து 10 மைல் நீளம் கோப்பான கிராமங்கள் பூராவும் ஒரே பெரிய நிலப்பிரபுவுக்குச் சொந்தமானது. அந்த இடங்களில் எல்லாம் விவசாயிகள் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்று சொன்னால், அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவித்தார்கள் என்று சொன்னால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அதற்குமாறாக விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார்கள் மிராசதார்களுக்குக் கையாட்களாக அவர்கள் அடிக்கச்சொன்ன ஆட்களை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய பல விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இம்மாதிரியாகப் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷ ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் படை இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஏற்கெனவேயே சட்டத்தையும், அமைதியையும் நிலைநாட்ட ஆங்காங்கே பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை மீறிய செயல்கள் செய்பவர்கள் தஞ்சாவூரில் மாத்திரமில்லை, எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். வறுமையின் காரணமாக பல விடங்களில் திருட்டுக்கள் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் இதைத்தடுக்க விசேஷ போலீஸ்படை வைக்கவில்லை. ஆனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைதியைக் காப்பாற்றுவதற்காக இவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, யதார்த்தத்தில் இருக்கும் அமைதியான சூழ்நிலையை இவர்கள் தான் குலைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனாவசியமாக விவசாயிகளை மிராசதார்கள் பண்ணையிலிருந்து நீக்குவது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா என்று நான் கேட்கிறேன். வேலை யில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களை வேலையைவிட்டு நீக்குவதும், பழிவாங்குவதும், அவர்களுக்கு விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார்கள் கையாட்களாக இருப்பதும் ரொம்பவும் வெறுக்கத்தக்கதாகும். சென்றதுக்கு 15 தினங்களாக வடபாதிமங்கலம் ஜமீனில் நடக்கும் அக்கிரமத்துக்கு கணக்கு வழக்கில்லை. கம்யூனிஸ்டுகள் நியாயமற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள், கம்யூனிஸ்டு விவசாய சங்கத்தில் சேர்ந்துள்ள இந்த விவசாயிகள் எந்த மாதிரியான முறையில், அநீதியாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் நிரூபித்தால் நாங்கள் நேர்மையை நிலைநாட்ட, நியாயத்தை நிலைநிறுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒரு இடத்திலாவது விவசாயிகள் தவறாக நடந்து கொண்டதாக யாரும் சொல்லமுடியாது. அதுமாதிரியாக நடந்துகொள்ளவும் இல்லை. நடந்து கொண்டதாக யாராலும் நிரூபிக்கமுடியாது. அதற்குமாறாக நிலப்பிரபுக்கள் தான் போலீஸ் படையின் உதவிகொண்டு பல அக்கிரமங்கள் செய்து வருகிறார்கள். சேரிக்குள் இராக்காலங்களில் நுழைவது, அங்குள்ள பெண்களை வெளியே இழுத்து வருவது, குழந்தை குட்டிகளுக்கு துன்பத்தை விளைவிப்பது, இவைகளெல்லாம் கொஞ்சம்கூட சகிக்க முடியாதவைகள். உடனடியாக அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து போலீஸ் படையை வாபஸ் வாங்காவிட்டால் பல கொந்தளிப்புக்கள் உண்டாவதற்கு வசதியாக முடியும். குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயித்து ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் இவ்வளவு வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் பலவிடங்களில் மிராசதார்கள் அம்மாதிரியாகக் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள். பூசரங்குடியில் 7-ந் தேதி அன்றும், இடையக்குடியில் 8-ந் தேதியும் போலீஸார் புகுந்து அங்குள்ள பல விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கிருப்பவர்களைக் கைது செய்துகொண்டுபோய் பத்துப் பதின்மூன்று நாட்கள் வைத்திருந்துவிட்டு அவர்களைக் கோர்ப்புடில்

10th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

ஆஜர் செய்யாமலேயே விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாநடவடிக்கையையும் செக்ஷன் 151-ன்படியே செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக விவசாய இயக்கத்திற்கே முன்னோடிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இவர்கள் செய்யும் அநீதி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நான் ஒரு நிலப்பிரபுக்குச் சொந்தமான தானியத்தை அள்ளிக்கொண்டு போனால் என் மேல் குற்றம்சுமத்தலாம். ஆனால் நான் செய்யும் வேலைக்கு அவர் எனக்கு 55 சத விசதம் வாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்பது குற்றமா? கணம் நிதி மந்திரி அவர்களையே கேட்கிறேன். வாரம் கேட்பது குற்றமா? அது சட்டத்தை மீறிய செயலா? அத்து மீறி களத்திலுள்ள நெல்லை அள்ளினால் அது சட்டத்தை மீறிய செயலாகுமே தவிர எனக்குச் சேரவேண்டிய கூலியைக் கொடு என்று கேட்பது குற்றமாகாது. தங்களுடைய நலனைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்வதும் குற்றமாகாது. காங்கிரஸ் மகாசபையும் இந்த மாதிரியாக சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு நேர்மையான முறையில் போராடுவதை ஆதரித்திருக்கின்றது. சென்ற காலத்தில் நானும் காங்கிரஸில் இருந்திருக்கிறேன். பல காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் நம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வந்தால் ஜமீன்களை ஒழிப்போம், நிலப்பிரபுத்துவ முறையை ஒழிப்போம் என்று அந்தக் காலத்திலேயே பலவிடங்களில் பேசியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்களுக்கு 55 சத விசதம் வாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது சர்க்கார் நிலப்பிரபுக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுடைய கையாட்களாகப் போலீஸ் பட்டாளத்தை அனுப்பி விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தி வருகிறார்கள் என்றால் இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். அன்றைக்கே 40 சத விசதம் வாரம் என்று கணம் ராஜாஜி கொண்டுவந்தபோது திருத்துரைப்பூண்டி, மன்னார்குடி போன்ற பிரதேசங்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது. வேண்டுமானால் திருக்காட்டுப்பள்ளி போன்ற டெஸ்டா பிரதேசங்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆனால் நான் சொன்னதை அவர் கேட்கவில்லை. திருத்துரைப்பூண்டி, மன்னார்குடி போன்றவிடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதனால் 3 சத விசதம் கூட லாபம் இருக்காதே என்றதற்கு ‘அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரியாக நான் கொண்டுவருகிறேன். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் ஏதோ பெரிய வெற்றியை அடைந்துவிட்டீர்கள் போலப் பேசிக்கொள்வீர்கள்’ என்று சொன்னார். அதனால்தான் இன்றைக்கு மறுபடியும் இந்தப் பிரதேசங்களில் வாரத்தைப்பற்றிய சர்ச்சை எழுந்திருக்கிறது. தீயநூர், கண்டமங்கலம், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களில் நிலப்பிரபுக்குச் சாதகமாக விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸாரை அனுப்பியிருப்பது கொஞ்சம்கூட சரியாகாது. மக்களுடைய அதிருப்தியை இது இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்யும். அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அக்கிரமங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆகவே அந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து உடனடியாக அவர்களை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. MUTHIAH PILLAI :—“கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தவிவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக தாங்கள் அனுமதியைக் கேட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். அதாவது தஞ்சை ஜில்லாவில் என்னுடைய தாலுகாவில் மிராஸ்தார்களைப் பாதுகாக்க விசேஷ போலீஸ் படை வைத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்ட விசேஷ போலீஸ் எதற்காக போடப்பட்டிருக்கிறதென்று சற்று விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“விசேஷப் போலீஸை வைத்து விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தருவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த விசேஷப் போலீஸ் படை சீர்காழி தாலுகாவிலுள்ள வள்ளுவக்குடி கிராமத்தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கிராமத்தில் 10, 18 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள்தான் இருக்கிறார்களென்பதையே பெரிய மிராஸ்தார்கள் யாரும் கிடையாது என்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த கிராமத்தில் சேரிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இங்கே விவசாயிகள் சங்கத்தை, அமைத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக மிராஸ்தார்கள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது என் என்று தெரிய

2-59
p.m.

[Sri C. Muthiah Pillai] [10th May 1954]

வில்லை. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அந்த சங்கத்தை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நடத்திவரலாம். ஆனால் எல்லா அட்டேயியங்களும் நடக்கின்றன என்பதை அதே நேரத்தில் உணரவேண்டும். கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக வள்ளுவக்குடி நிலையப்பற்றி சர்க்காருக்கு பல தடவை புகார் செய்து இருக்கிறோம். தேர்தல் சமயத்தில் அந்த பக்கம் போக்கூட முடியாது. போனால் அடிப்பார்கள். அதற்காகவே ஒட்டு கேட்கக்கூட போகவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். இன்னும் பல விவசாயிகள் கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைத் தகராறு செய்வது, 10, 15 ஏமை விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சிறிய மிராசுகளைத் தாக்குதல், நிலங்களில் நெல்லை அறுத்துக்கொண்டு போவது போன்ற அட்டேயியங்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன. இதற்காக பயந்துக்கொண்டே அந்த நிலங்களை எல்லாம் கவனிக்காமல் கோர்ட்டிலே வழக்கு தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சமரச கோர்ட்டுக்கு சென்றும் நிலைமை சீர்படவில்லை. ஆதலால் அங்கு பலர்களின் நன்மைக்காக விசேஷ போலீஸ் படை தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கம்பூனில்கள் விவசாயிகளையும் சிறு சிறு மிராசுதாரர்களையும் சங்கத்தில் சேரும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவேதான் இவைகளையெல்லாம் கவனித்துக் கொள்வதற்காக விசேஷ போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மிராஸ் தார்கள், விவசாயக் குடியானவர்களை அடக்கவேண்டுமென்பதற்காக வைத்திருப்பதாக சொல்வது முற்றிலும் தவறு. இதைத் தோழர் ராமலிங்கமும், வெங்கடேச ஷோளாகரும் ஒத்துக்கொள்ளாதபோதிலும் அங்கு இருப்பவர்கள் துன்பம் ஏற்படாமல் அதைத் தடுக்கவும் இந்த விசேஷ போலீஸ் படை விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்களை அடக்குவதற்கு என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு.

“திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்த விவசாய சங்கத்திற்குக் காரியதரிசியாக இருந்துவருகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் பயங்கரமான வகையில் பல தவறான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த இடம் தொழிலாளர் மகாநாட்டை நடத்திய இடம். மணலி கந்தசாமி அவர்கள் மறைமுகமாக வசித்து வந்த இடம். இங்கேதான் இந்த S.A.P. வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் 10, 15 விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு 15, 20 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயியாயிருந்தால் அந்த இடத்தில் தலைகாட்ட விடாமல் துரத்தியடிக்கின்றனர். இதைப்பற்றி திராவிடக் கழகத்தவரான கிருஷ்ணநாயகர் அவர்கள் நேராக வந்து தற்கால முதல் மந்திரி அவர்களிடம் நன்றாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகளையெல்லாம் சங்கத்தில் கட்டாயம் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன். மேலும் நியாயமான முறையிலே சர்க்கார் அல்லது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமத்தில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு கிஸ்தி முதலியவை கேட்டால் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுபற்றி அவ்வப்போது ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் பல முறை எழுதியிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே விவசாயிகளுடைய பக்க துணைக்காக இந்த விசேஷ போலீஸ் படை அங்கு வைத்திருப்பது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-55
p.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விசேஷ போலீஸ் படை தஞ்சையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயம்பற்றி நேற்று பேசுகிற சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் பலாத்காரத்தில் இறங்குவதற்கு தயார் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; இதை தடுப்பதற்காக விசேஷ போலீஸ் படை வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். இப்போது பேசிய தாங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை தங்களுக்கு தொல்லை தரும் விதத்தில் விவசாயிகள் நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார். போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லாவிட்டால் கலகம் ஏற்படும் என்று பிரசாரத்திற்காக சொல்லுகிறார்கள். இரண்டும் பிரசாரம்தான். மணலி கந்தசாமி சொல்வதைப்போல் விவசாயிகள் யாராவது அக்கிரமமாக நடந்துக்கொண்டால் அவர்கள் மீது

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

நாங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம். விவசாயிகள் அக்கிரமமாக நடப்பதை சர்க்காருக்கு நாங்கள் ஆதரிக்கமாட்டோம் என்பதை உங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அறிவிக்கவிரும்புகிறேன். அங்கு உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பதை விருப்பு வெறுப்பின்றி எதிர்க்கால நன்மையையும், கட்சி நன்மையையும் உத்தேசித்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்களையும் நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை பலப்படுத்தவேண்டுமென்று நல்ல எண்ணம் உடையவர். ஆதலால் ஒரு பாரபட்சமற்ற விசாரணை நடத்துவதற்கு, கனம். காமராஜ் அவர்களும் நிதி மந்திரி அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாயிகள் கலகம் செய்வதற்கோ ஆயுதம் தாங்குவதற்கோ தயாராய் இல்லை. சுத்த அறிவற்ற முட்டாள்தனமான போக்கு விவசாயிகளிடம் இல்லை. ஹரிஜன விவசாயிகள், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் எல்லோரும் இச்சங்கத்தினால் ஒற்றுமை அடைந்திருக்கிறார்கள். இது தான் சில மிராசுதார்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. மணலி கந்தசாமி விவசாய சங்க காரியதரிசி. இந்த வருஷம் சங்கத்தில் ஒரு லக்ஷம் அங்கத்தினர்கள் ஜாதி ஊர்ஜிக்கவும் ஹரிஜனங்கள் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இவர்களிடையே நிலவும் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்காக பணக்காரர்கள், நிலப் பிரபுக்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கிராமம் கிராமமாய் போய் விவசாய சங்கத்தை ஒழிக்கப்பாடுபடுகின்றனர். விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸ் படையானது அமைதியையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கிறது என்று சொல்வதில் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. அமைதி இருக்கவேண்டும்; ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும்; உற்பத்தி பெருகவேண்டும்; நாட்டில் சுபிட்சம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்கார் கட்சியினரின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கட்சியினர் எவ்வளவு தூரம் விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு நாங்களும் விரும்புகிறோம். அமைதி எப்படி இருக்க முடியும்? விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸ்காரர்களைக்கொண்டு துப்பாக்கியைக் காண்பித்து ஜனங்களை அமைதியாக இருங்கள் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் ஜனங்கள் அமைதியாக இருக்கமுடியுமா? மிராசுதார்கள் விவசாயிகளைப் பழிவாங்க மாட்டார்கள். பட்டினி கிடக்கும்படிசெய்யமாட்டார்கள் என்ற ஒரு அமைதியானது மக்களிடையே இருந்தால் தான் இது சாத்தியமெய்யொழிய விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸாரைக்கொண்டு பயமுறுத்தி, விளைந்தாலும் விளையா விட்டாலும் குத்தகையைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தினாலும், நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினாலும் ஏன் என்று கேட்கக்கூடாது என்ற பலாத்காரத்தை சர்க்கார் உபயோகித்தால் அமைதி இருக்கமுடியாது என்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு, இது விசேஷமாக விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, 1-p.m. in view of the allegations made by the first speaker, the hon. Member Sri C. Kandasami, I wish to state the policy of this Government with regard to kisans, kisan sangams and the kisan agitation. As far as this Government is concerned, it is not against the formation of kisan sangams but, at the same time, we also want to see that nobody is forced by threat or intimidation to join the kisan sangams. If, today, as it has been claimed by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, there are about a lakh of members in these kisan sangams, it has also to be seen how these one lakh of members were enrolled. I have known cases where threats of social boycott and other forms of intimidation and coercion have been used for the purpose of making the tenants and agriculturists join these sangams.”

[10th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I question this statement. I am prepared for an enquiry.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is a very cheap way of answering a charge. While we are not against anybody joining any sangam we have also, at the same time, to safeguard persons who do not want to join any sangam and wish to carry on their peaceful occupation. If anything is to be done for the purpose of forcing these people to join any particular sangam, we have to take sufficient measures to protect them against the use of force, coercion and intimidation.

“ Then, as regards the share which is due to the tenants, it is not as if the 45 per cent provided in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act of 1952 is a fixed one and is not liable to any change. Taking into consideration the various circumstances prevailing in the State we have fixed the percentage at 45 and we are not against any agitation in a constitutional and peaceful manner to be carried on for the purpose of increasing the percentage of the tenant's share. But, if force is to be used or methods which are unlawful are to be followed for the purpose of getting this share increased, this Government have to step in and see that there are no breaches of the law and that people do not take to unlawful or unconstitutional methods for enforcing these rights. For example, we did not bring the Tanjore Tenants and Pannaiyals' Protection Act simply because of any pressure or agitation on the part of the tenants but because we felt the necessity for it and the justness of the cause and that is the reason why we straightaway fixed 45 per cent as the tenants' share. There is absolutely no necessity for this agitation for increasing the tenants' share to 55 per cent. Even at the very beginning, it was promised that, if only the Tenants and Pannaiyals' Protection Act was allowed to be worked properly and peacefully for a period of two years, the question of increasing the tenants' share would be considered and the Government would take the necessary steps to do so. But the Communists are not satisfied with this because they should show to the people that it was not the Government who gave this 45 per cent as the share of the tenant and that the Government were also not going to give the tenants 55 per cent as their share. They want to show that because of the agitation carried on by the Communist Party the tenants got 45 per cent as their share and that, if in the future they got 55 per cent as their share, it will not be so because the Government want to do justice by the tenants but it will also be due to the agitation carried on by the Communist Party. It is in this context that the present atmosphere has been created in the Tanjore district. Even though the leaders of the Communist Party may say that they do not take to paths of violence or adopt unconstitutional methods, they are not there at all times to control this movement. This is the reason why, in spite of them, in very many places, things have gone out of bounds and unlawful and violent methods have been resorted to. We have got reports about them.

[10th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

“ What was the real situation prevailing in the Tanjore district which led to the stationing of the Special Armed Police in that district? It is not as if we are the enemies of the tenants. We are the best friends of the tenants in spite of the contrary assertions made by the members of the Communist Party who are leading the tenants in the wrong path, so much so, it is difficult even for the Government to make the necessary reforms and to create a peaceful atmosphere wherein it will be possible for the Government to take further steps.

“ We have stated in the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act that it will not be applicable to the small landholders with less than one *veli* and that in respect of others we have fixed the tenants' share as 40 per cent. We have also laid down the wages of the labourers in the Act. What is it that was resorted to for getting an increased *waram* and increased wages? Here is the harvest time and the crops have to be harvested within a particular time as otherwise they would go to waste. Even a week's delay would mean the loss of the entire produce as all the paddy would fall down and go to waste. At this critical time, the tenants said that the landlords should agree to give them higher wages and that otherwise there would not be any harvesting. Can an agriculturist keep quiet simply because at the critical moment threats are used and demands are made for higher wages, wages higher than that fixed under the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act itself? In these circumstances, the landlords said: ‘ If you have got any disputes you had better go to the Court. There is enough provision in the Act to entitle you to compensation if, we, the landlords, have committed any wrong.’ At this juncture, the landlords could not afford to leave the paddy unharvested which would be neither beneficial to them nor to the tenants. They had, therefore, to bring in outside labour and harvest the paddy. At this, the *kisans* who were armed—we have received reports accordingly—went there and threatened that the outside labour should not harvest the paddy. What was the position of the Government? As a Government, we are interested in seeing that as much of the produce as we are able to obtain from these lands was harvested as otherwise it would neither benefit the tenants nor the *mirasdars*. The Government had to see that harvesting was done apart from the rights *inter se* as between the two parties, as between the labourer and the tenant and as between the labourer and the landlord or as between the tenants and the landlord. The Government had to safeguard the harvest as such and, therefore, in order to create a peaceful atmosphere and in order to see that unlawful and violent methods were not adopted by the *kisans* for the purpose of getting higher wages by preventing outside labour being brought into harvest, the Special Armed Police were sent there. It is only for this purpose they were sent there and there is nothing wrong in it.

“ Sir, I can also say, if unlawfully for no reason whatsoever, a labourer is excluded from carrying out the harvest, even though

[Sri C. Subramaniam] [10th May 1954]

he did not actually harvest the crop, he is entitled to go to a court and demand from his employer his entire wages and the court will be bound to give him his wages, if his case is proved. Therefore, the labourer does not lose anything if he has been unlawfully, without sufficient reason, excluded from harvesting. He is entitled to get the entire compensation from the landlord.

"So also, in respect of the tenants, I do not say that asking for a share of 55 per cent of the produce is anything unconstitutional or unlawful. They are entitled not only to 55 per cent but may even ask for 75 per cent. The tenants are entitled even to say that the mirasdar has no place at all and he has got to be effaced. They have not only got the right to say so but they have got the right to do propaganda for it also. But, what is it that is happening now? 45 per cent is fixed as the share of the tenant and he is bound to give 50 per cent to the mirasdar under the Act. What the tenants actually do now is to harvest the crops and take them away forcibly threatening the landlords and without giving them their share. This is against the law. I do not mind their doing any amount of propaganda for getting a 55 per cent share for themselves. We, as a Government, are bound to take notice of such propaganda and, if it is felt that the claim is just, justice has got to be done and the share has got to be increased in some form or other. In spite of and apart from the Communist Party's attitude, we will do it on its own merits and not because the Communist Party is agitating for it or because we are also afraid that if we do not do it something else will occur. We will do so because of the justness of the cause; we will consider the whole matter and will do the needful when the time comes."

* SRI S. RAMALINGAM :—"Point of order, Sir, '45 வாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே 40 வாரந்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாற்பத்தைந்து வாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விவசாயிகள் கலகக் கொடியை உயர்த்தி விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I am glad the hon. Member has corrected me. I meant only the percentage that is found in the Act whatever it may be. I thank the hon. Member for the correction he has made. Perhaps, we intended to make it 45 and the hon. Member reduced it to 40 per cent. (Laughter.)

"It was only in this context that the Government had to send the Special Armed Police to Tanjore district. I asked an hon. Member when he made charges on the floor of this House that there had been excesses on the part of the Police to give me concrete cases so that I could make necessary enquiries. Still I am awaiting those specific instances. There is no use in simply coming and saying that there have been excesses committed by the police. After all there might be only one or two such incidents and it should be possible for anybody to give details of them. So far, I have not received anything.

.10th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

"As far as Valluvakudi is concerned, it is a contentious matter. As a matter of fact what is happening there is, as my hon. Friend, Sri C. Muthiah Pillai, pointed out, there are only small agriculturist landlords there and they are being victimised, terrorised and coerced so that they may join the Kisan Sangam or whatever Sangam that is just now being sponsored by the Communist Party. Therefore, should we not give protection to the persons, I mean innocent persons, against those who take the law into their own hands and who want to intimidate and coerce the people for a certain purpose? It is only in those circumstances that we have sent the Police. It is not with a view to intimidate or injure or give trouble to any persons that we sent the Police. I may give this much of assurance to the members of the Communist Party and that is if they bring to my notice real facts about any specific instances wherein excesses have been committed by the Police, we will not hesitate to take action against the concerned officer however high he may be or the person complaining, however low he may be. This much of assurance I can give on behalf of Government."

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn till 8 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Amendment to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.
[Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

Notification No. 232, issued with G.O. Ms. No. 806, Home, dated 26th March 1954.

[10th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 629 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 396 supra.]

Statement showing the quantities of foodgrains procured on Government account from Nellore and Tadepalligudem in Andhra and other Northern States during 1953.

(All figures in tons.)

Serial number and name of the commodity.	From Andhra.			From Northern States.					Total Northern States.
	Nellore.	Tadepalligudem.	Total.	Madhya Pradesh.	Uttar Pradesh.	Orissa.	Punjab.	Hyderabad.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
Rice	..	18,227	18,227	53,500	3,839	74,477	..	..	..
Jowar	..	..	..	23,793	..	..	859	4,402	3,811
Korra	..	..	..	..	..	..	..	500	..
Total	..	18,227	18,227	77,293	3,839	74,477	859	4,902	3,811
									999
									166,180

10th May 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 633 asked by Sri K. Venkataramana Gowda at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 398 supra.]

(a).—Yes, Sir.

(b).—The people's contribution towards the Community Projects Programme during the first year of the scheme is as follows:—

	RS.
Labour	1,06,251
Cash and other contributions	1,07,665
	2,13,916

The total Government expenditure on the scheme is Rs. 1,55,649.

Clause (c).—The main achievements in the project area during the first year of the Scheme are as follows:—

Agriculture—

1 Compost pits dug (including farm-yard manure pits and manure pits).	4,234
2 Fertilizers distributed (maunds) (including chemical fertilizers, town compost and green manure).	10,544
3 Seeds distributed (maunds)	3,154½
4 Demonstration farms started (Japanese method of cultivation).	127
5 Fruit trees planted (numbers)	135,102
6 Area brought under vegetables (acres).	622
7 Loans sanctioned for purchase of seeds and fertilizers.	Rs. 1 lakh.

Reclamation—

8 Area reclaimed (acres)	142
--------------------------	-----

Irrigation—

9 Additional area brought under irrigation (acres).	130.92
10 Loans sanctioned for purchase of pump-sets.	Rs. 92,000

Animal Husbandry—

11 Veterinary dispensaries started	3
12 Veterinary First Aid Centres started	6
13 Bulls castrated	473
14 Cattle inoculated and vaccinated	2,442
15 Cattle treated	2,345
16 Fisheries—Fingerlings supplied	3,504

[10th May 1954]

Health and Sanitation—

17 Primary Health Centres started	2
18 Maternity and Child Welfare Centres started.	12
19 Rural latrines constructed	76
20 Drains constructed	4
21 Wells constructed	3

Education—

22 Schools converted into basic	6
23 New schools started	11

Social Education—

24 Adult Education Centres started	31
25 Adults under training	465
26 Community entertainments organized.	78

Communications—

27 Kutchha roads constructed (miles)	132
28 Culverts	2
29 Foot-bridges	7

List of engineering works sanctioned during the first year of the programme.

(1)	Number of works. (2) RS.	Estimated cost. (3) RS.	Expenditure sanctioned. (4) RS.
Education—			
1 Additional accommodation.	6	58,305	12,000
2 Community Recreation Centres.	1	5,520	2,760
Communications—			
3 Culverts, etc.	83	57,787	57,787
4 Foot-bridges	26	70,872	54,064
5 Bridges	3	19,636	19,636
Health—			
6 Primary Health Centres and Maternity Centres.	1	27,300	13,650
7 Wells for drinking water.	13	32,870	22,393
Total	133	2,72,290	1,82,290

N.B.—Some of these works have now been completed and some are in various stages of execution.

10th May 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 637, asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 401 supra.]

Statement showing income and expenditure during 1952-53 for each forest division in the State.

Name of division.	Receipts. RS.	Charges. RS.
1 Vellore, East	2,44,933	2,01,548
2 Vellore, West	17,16,927	2,27,790
3 Salem, North	1,43,241	1,81,889
4 Salem, South (except part of South Arcot district).	2,12,360	2,19,068
5 Chingleput (except part of South Arcot district).	66,384	1,17,592
6 Coimbatore, North	10,19,187	2,22,260
7 Coimbatore, South	8,49,295	4,96,292
8 Madurai, East	2,80,246	1,53,888
9 Madurai, West	2,34,995	2,46,963
10 Tiruchirappalli	4,02,815	2,15,478
11 Tirunelveli	9,45,572	1,86,646
12 Kollegal	3,13,834	2,33,686
13 South Kanara	3,13,834	3,02,896
14 Wynad	23,64,748	9,40,270
15 Nilambur	14,77,963	4,58,457
16 Palghat	3,18,062	2,35,969
17 Nilgiris	3,58,252	4,91,589
Total	1,16,07,870	51,32,281

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 11th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, Madras, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Abolition of the "Panchakarma ward" in the College of Indigenous Medicine.

* 608 * Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the "Panchakarma ward" attached to the Government College of Indigenous Medicine, Madras, has been recently abolished?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Panchakarma ward in the Hospital of Indigenous Medicine, Madras, has not been abolished as presumed by the Member, but the name of the ward has been changed into Ayurveda Ward II."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"What is the form of treatment that has been given in the Panchakarma ward, which I have said that Government have abolished? What is the form of treatment that is being given in Ayurveda Ward II which the Hon. Minister has stated as the new name for the Panchakarma ward?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member probably wants to know whether the treatment has changed with the change of name of the ward."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The term 'Panchakarma' is a comprehensive one. In this ward the Malabar special method of oil massage treatment also is given. This oil massage treatment has been found not satisfactory or up to expectations as a result of experience. However, four beds have been retained for experimental purposes."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Is it not a fact that there were thirty beds to start with in the Panchakarma ward and the ward was yielding about 80 to 85 per cent success? It has now been attenuated to a bed strength of three or four. Even though the name has changed, I want to know whether the treatment also has been changed."

MR. SPEAKER:—"This is exactly what Mr. T. C. Narayan Nambiar has asked. The Hon. Minister replied that only the name has been changed."

[11th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I want to know from the Hon. Minister whether it is not a fact that the original bed strength of this Panchakarma ward was 30 and that it was yielding 80 to 85 per cent success. If that is so, what is the reason for reducing its strength to a paltry number of four, notwithstanding its previous strength and notwithstanding its success? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ According to the report of the Honorary Director of Indigenous Medicine, Dr. Guruswami Mudaliar, this treatment has not been successful to the extent they expected it. Therefore for experimental purposes they have retained four beds, for the oil massage treatment. Panchakarma treatment has a wider scope.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Hon. Minister please tell us what constitutes this Panchakarma treatment? He has mentioned only one of them.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Shall I read for the information of the hon. Member a passage from the Chopra Committee Report? ”

MR. SPEAKER :—“ That may take a long time. I would suggest to the Hon. Minister to rotico that passage and circulate it to hon. Members.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ It will not take more than a few seconds to read it, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ If it will take only a few seconds, I have no objection.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Panchakarma treatment includes the five methods of clearing up treatment by purging, by giving emetics, by promoting nasal secretions and by various forms of enemata.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In spite of the elaborate explanation given by the Hon. Minister I am at a loss to know the exact meaning of the phrase “Panchakarma treatment”. Has it anything to do with the five kinds of sins which we committed in our previous births? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It includes the five methods of clearing up treatment mentioned by me.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Is the Hon. Minister aware of the fact that this system of oil massage is popular even in Western countries and that system has been found to be very efficient? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That massage is different from this massage, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Hon. Minister said that for experimental purposes they have retained a bed strength of four, because they have found that this treatment has not come up to their expectations. Is it not a fact that twenty-five years ago

[11th May 1954]

Government tried this experiment and it was found then that this was an effective treatment? How can the Government now say that this system has not been successful? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Honorary Director of Indigenous Medicine has reported so, viz., that this treatment has not been successful to the expected extent.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ This Panchakarma treatment which is a peculiar treatment was mainly intended for diseases which cannot be cured by allopathy. The treatment includes the five methods of treatment, viz. പിഴിച്ചിൽ, ധാര, വസ്തി, നസ്യം, നവരക്കുഴി. I want to know from the Hon. Minister whether these treatments were given in the Panchakarma ward and now abolished. A specific answer has not been given to my question. Instead the Hon. Minister said that the new name of Ayurveda ward II had been given to the Panchakarma ward. He also said that because the experiment has not proved successful—and that was what the Honorary Director of Indigenous Medicine told them—Government have decided to retain only a bed strength of four for experimental purposes. In this connexion, may I ask the Hon. Minister for Health whether it is not a fact that in 1952 a circular was issued by the Honorary Director of Indigenous Medicine to the Principal of the College to report the result of this Panchakarma treatment and in the month of January 1953 it was stated by the Director of Indigenous Medicine that this experiment was worth taking up and being followed? Is it not a fact that without any further enquiry or report from experts in the field, the Panchakarma ward was abolished by Government in February 1953? If the answer is in the affirmative, I want to know the reason for abolition of the ward without proper enquiry by experts.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It does not stand to reason that when the concerned departmental head says that a particular treatment has not come up to expectations, Government should continue the treatment. On the report of the Honorary Director of Indigenous Medicine, we have decided to retain only a bed strength of four for experimental purposes.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ After all is said and done about this matter, has this Panchakarma treatment anything to do with panchatantram? ” 8-10 a.m.

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with this question? ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ The Hon. Minister said that the results did not come up to expectations. Was it due to mismanagement or misapplication of the system or due to any inherent defect in the system itself? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It cannot be due to any mismanagement. People who are experienced in that system of treatment are giving the treatment.”

[11th May 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ Is it not a fact that the leader Sri Jai Prakash Narain, John Barry Moore, Hollywood star, and Sri G. L. Nanda, Minister for Planning in the Central Government, got treated under the Panchakarma system and cured? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is some information which I have got in my possession.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Is the Hon. Minister aware of the widespread belief that the following five acts constitute the Panchakarma treatment administered by the Government :—

Closing down of the pharmacy—No. 1.

Spiriting away the herbarium—No. 2.

Appointment of a Director, honorary though he be, who is very uncontaminated by Indian Medicine—No. 3.

Teaching of Ayurveda in English—No. 4.

Closing down of the Panchakarma ward—No. 5? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The pharmacy has not been closed; only the matter is under consideration. A new medicinal farm has been opened at a short distance from the College of Indigenous Medicine. What are the other karmas that the hon. Member mentioned? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ There are so many questions to be taken up to-day, Sir.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ What is the cost per bed per day for a patient treated under the Panchakarma system? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It varies from case to case.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Has not this Panchakarma treatment enjoyed from time immemorial reputation as the most efficacious form of treatment prescribed in Ayurveda? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We must make use of the experience gained in the hospitals and not simply stick to old methods.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is it a fact that the Dean of this hospital has no faith in Ayurveda and, if so, may I request the Hon. Minister to appoint as Dean a person who has at least got faith in Ayurveda for the benefit of the hospital? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Honorary Director who is in charge of this institution is a person who has full faith in Ayurveda and is fully sympathetic towards this system of treatment. We wanted to strengthen the Pathology Section and that was one of the reasons for appointing a retired Professor of Pathology as Dean.”

[11th May 1954]

SRI T. ANANTHA PAI :—“ How many patients were treated ever since this ward was opened? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I cannot give the figure off-hand.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ As Panchakarma treatment is a very violent treatment involving purging and all that, will the Hon. Minister consider the transfer of this treatment centre to Malabar itself, so that the people of Malabar may get benefit out of it? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Panchakarma treatment is part of the Ayurvedic treatment and so it should remain.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Is there any comprehensive treatise or literature on this subject? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There must be a lot of literature, on this subject.”

MR. SPEAKER :—“ I pass on to the next question.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, we want to have a half-hour debate on the subject-matter of the previous question.”

MR. SPEAKER :—“ Having allowed thirteen minutes for the question, I cannot allow a half-hour debate.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, anyhow we are going to have a debate on Homoeopathy for one hour. Since this is an allied subject, Members may be allowed to speak on this also in that debate.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is absolutely no connection between Homoeopathy and Panchakarma treatment.”

Grant of permits and licences to evacuees to do business in the City of Madras.

* 644 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many evacuees are provided with permits and licences to do business in the City of Madras; and

(b) whether they are exempted from the payment of sales tax?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) One hundred and ninety-three displaced persons from Pakistan have been granted licences to do business in the City of Madras. No permits have been issued to displaced persons in the Madras City.

“ (b) Yes. Exemption in respect of sales of foodgrains by these refugees is being granted from year to year.”

[11th May 1954]

SRI A. RATNAM :—“சபாநாயகர் அவர்களே, வியாபாரம் செய்வதற்கு லைசன்சுகள் கொடுக்கப்பட்ட அகதிகளுக்கு கடன்களும் மான்யங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? லைசன்ஸ்தாரர்களாகிய அகதிகள் கள்ள மார்க்கெட் வியாபாரம் செய்தாலும், லைசன்ஸ் விதிகளை அவர்கள் மீறினாலும், அவர்கள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயங்குவதின் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Loans are granted to refugees to start business, and it is not correct to say that even when they commit breaches of regulations or laws, they are let off without being punished.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Do the refugees collect sales tax from the consumers and, if so, why should they be exempted from the purview of the Sales Tax Act?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“They do not collect sales tax.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“May I know whether the State Government get any compensation from the Union Government for rehabilitating these refugees?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We have given only loans to these refugees for starting business. In case we incur loss by the non-recovery of these loans, half of it is borne by the Central Government.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஸார், பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்கு உதவி யதைப்போல, பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுமையை பொருக்கமுடியாமல் அங்கிருந்து ஓடிவந்திருக்கும் அகதிகளுக்கும் சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்களா? அப்படிச் செய்திருந்தால் சர்க்கார் எத்தனை பேர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Fortunately the problem has not yet arisen.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ஸார், அகதிகள் வியாபாரம் செய்யும் போது அவர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கணவனை இழந்த அனேகம் பேர்கள் அரிசி வியாபாரம் செய்து பிழைத்துவருகிறார்களே, அப்படிப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்குமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This question does not arise out of the main question. However I may say that such people are petty traders and they do not come under the purview of the Sales Tax Act.”

SRI A. RATNAM :—“சபாநாயகர் அவர்களே, அகதிகளுக்கு கடன் வகையிலும் மான்யம் வகையிலும் எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? அதே நேரத்தில், வடநாட்டிலிருந்து இங்கு வந்திருக்கக் கூடிய அகதிகளுக்கு இவ்வளவு சலுகை அளிக்கக்கூடிய இந்த சர்க்கார், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்கள் வியாபாரம் செய்வதற்கு, அதே சலுகையை அளிக்காமலிருப்பதின் காரணம் என்ன?”

[11th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry that the hon. Member is giving a wrong twist to this refugee rehabilitation affair. As a matter of fact, we have granted exemption to only 193 persons. Refugee rehabilitation is a huge All-India problem and this State Government also have to play their part in solving it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“The evacuees who are trading in foodgrains are collecting Sales Tax from the purchasers and the Minister's statement that they are not collecting is totally wrong. As such, is it not just that they also should be made to pay Sales Tax to the Government? Is it not a fact that the evacuees are leading a more luxurious life than the other people here who are not given such facilities?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There are refugees and refugees, and only poor refugees have been given these facilities. The first part of the question is an assertion made by the hon. Member and not a question.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, the Hon. Minister 8-20
has stated that loans have been advanced to these refugees. Do 8-m.
these loans bear any interest or not? If there is any interest, what is the rate fixed?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry I do not have the information with regard to the interest.”

Women's Welfare Associations in the State.

* 645 Q.—**SRI A. RATNAM** (on behalf of Sri D. Dasarathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Women's Welfare Associations in the State; and

(b) how many of them are getting Government subsidy, and how many of them are Harijan Women's Welfare Associations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The details are not available with the Government.

“(b) Two. Both these institutions are intended for the uplift of the women in general without distinction of caste or community.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதர் பராமரிப்புக்காக நம்முடைய அரசாங்கத்திலே வருஷ வாரியில் செலவாகும் பணம் எவ்வளவு? இதை நிர்வகிப்பதற்காக தனி இலாகா இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அதற்கு எத்தனை கெஜட் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“This does not arise out of the main question. But if the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.”

[11th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is a separate Women's Welfare Department. But regarding the statistics required by the hon. Member, I would like to have notice.”

SRI AIYANAR :—“ அம்மாச்சியாபுரத்தில், ஒரு மாதர் நிலையம் ஆரம்பிக்க சர்க்கார் உத்திரவு அளித்திருந்தும், அதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்ன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would request the hon. Member to give notice of a separate question.”

SRI M. PALANIANDI :—“ சார், பெண்களுக்கு நலம் செய்யும் இலாகா நகரத்திலே இருக்கின்றனவா ? அல்லது கிராமங்களிலும் இருக்கிறதா ? கிராமங்களில் இல்லையென்றால் அங்குள்ள பெண்களுக்கும் உதவி செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I know—but perhaps the hon. Member is not aware of it—many of these Centres and Associations do work in the rural areas.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I may add that I know that in many places or in most places these Women's Welfare Associations are urbanised and they live only in towns. May I request the Hon. Minister, (therefore, to cause an intensification of the spreading out of these Associations and welfare workers in rural areas? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not admit that this work is more urbanised than ruralised. It is being concentrated more in the rural areas than in the urban areas.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இந்த மாதிரியான மாதர் நிலைய இலாகாக்கள் பெரும்பாலும் பட்டணங்களில் இருப்பதால் அவர்கள் கிராமங்களிலே இம்மாதிரியான வேலை செய்வதில்லை என்பது ”

MR. SPEAKER :—“ இந்த கேள்வியைத்தான் ஆங்கிலத்தில் கிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் கேட்டார்கள். The hon. Member Sri Krishna Ayyar put the same supplementary question.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ My question is different, Sir, அவர் கேட்டது சரி. நான் கேட்பது கிராமங்களுக்கும் இம்மாதிரியான மாதர் நல இலாகாவை ஏற்படுத்த சர்க்கார் யோசிக்குமா என்பதே.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The main question relates to certain Women's Welfare Associations, but these supplementary questions relate to Women's Welfare Centres. Even then, I would like to tell the hon. Members that new centres are opened only in the rural areas, particularly in the National Extension Service areas.”

Repairs on tanks in Tiruvallur taluk, Chingleput district.

* 646 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of tanks maintained by the Public Works Department in Tiruvallur taluk, Chingleput district;

[11th May 1954]

(b) how many of them have been repaired during the year 1953-54 up to date and the amount spent; and

(c) how many of them are yet to be repaired?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) 86 tanks.

“ (b) 14 tanks and Rs. 56,800.

“ (c) 25 tanks.”

First aid certificates to drivers and conductors.

* 647 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the drivers and conductors of the Government Transport have to obtain first aid certificates before 1st January 1954;

(b) who is the authority competent to issue certificates;

(c) the facilities given to the workers for obtaining the certificates;

(d) what will happen to the workers who do not possess first aid certificates on 1st January 1954; and

(e) whether the Government are considering any postponement of this date?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) The drivers and conductors of public service vehicles, including those employed in the Government Transport have to obtain First Aid Certificates before 1st July 1954;

“ (b) The St. John Ambulance Association (India);

“ (c) The Director of Medical Services, Madras, has been instructed to afford the necessary facilities in consultation with the Honorary Secretary, St. John Ambulance Association to enable the drivers and conductors in this State to obtain First Aid Certificates before the prescribed date. Particulars regarding the training classes, availability of training facilities, etc., in the mufassal have been given wide publicity.

“ As regards employees in the Government Transport, First Aid Training classes are conducted departmentally for drivers and conductors of the State Transport with the co-operation of the Honorary Secretary, St. John Ambulance Association, St. Thomas Mount Centre;

“ (d) The drivers and conductors who fail to produce an Adult First Aid Certificate before the prescribed date are liable to be declared disqualified for holding a licence to drive a public service vehicle or to work as a conductor, as the case may be;

“ (e) The time has since been extended up to 30th June 1954.”

MR. SPEAKER :—“ This question has come up previously also.”

[11th May 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ The conductors and drivers are put to much difficulty in getting the necessary training to obtain these certificates. In some places the workers have to bear the expense of this training themselves. So, as far as the rural parts are concerned, will the Hon. Minister instruct the medical officers in charge of Government hospitals to arrange for giving this training to these conductors and drivers without charging any fees? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Out of 792 drivers 763 have passed and obtained certificates. Out of 774 conductors 685 have obtained certificates. Adequate facilities are given to them to get these certificates.”

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR :—“ ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக முன்பு கேட்ட கேள்விக்கு அந்த முதற்சிகிச்சை பெட்டி First-Aid Box மருந்து இல்லாமல் காலியாக இருப்பதாக ஏற்கெனவே இருந்த மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுதாவது அந்த முதற்சிகிச்சை பெட்டிகளில் மருந்துகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government will see that first aid boxes are provided in such of those buses where they are not available.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In the absence of any medicine in the empty boxes that are fitted in the Government Transport buses in Madras City, what will be the use or utilitarian purpose served by insisting upon the conductors and drivers to pass this test within a prescribed period, when the Government have not done their duty properly? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not know whether the hon. Member inspected all the buses. I do not know how he could make a general statement with regard to this matter. I give the House this assurance that before 1st July 1954 every bus will be provided with the necessary first aid box.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ By way of personal explanation, I want to submit that I am one of those few Members of this House who use this bus as their means of conveyance. I have never travelled in a car as the Hon. Minister does. I have inspected almost all the buses in the City of Madras and not one bus has got anything connected with the first aid facility except the box and the name on it.”

X-ray plants in Government hospitals.

* 648 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of X-ray plants installed in the Government hospitals of the State; and

(b) the minimum cost of an X-ray plant?

[11th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 54, Sir.

“ (b) The cost of a small portable X-ray apparatus is about Rs. 6,000.”

X-ray units in Government hospitals.

* 649 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many X-ray units exist in the Madras State Government hospitals at present?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ 54, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know from the Hon. the Minister for Health the number of X-ray plants installed in the Government hospitals in the City of Madras and the headquarters hospitals in the districts? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ About 17 apparatuses are in mufassal places and the rest are in Madras City.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“ May I know what the difference between an X-ray plant and X-ray unit is? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no difference, Sir. We have got X-ray diagnostic units and X-ray therapeutic units.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In view of the indispensable character of X-ray plants on account of their diagnostic and therapeutic values in treatment, may I request the Hon. Minister to see that rural hospitals and at least the taluk headquarters hospitals are fitted with these plants? Otherwise, the patients from the rural areas are put to great difficulty in coming over to the towns and sometimes to the district headquarters. I may also suggest that X-ray plants fitted in the towns by private doctors are very costly and beyond the means of the ordinary patients.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have got X-ray diagnostic plants in all district headquarters hospitals and in a few taluk headquarters hospitals. It will take a long time for us to set up these plants in rural hospitals. They are very costly and we have not got the men necessary to handle these sets.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Even after allowing for depreciation on account of the plant having been used for the past three years, Rs. 5 are charged for every X-ray photo. Will the Government come forward to reduce the fees charged in the headquarters hospitals for this purpose? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the City we have got much bigger plants and it does cost a good amount for buying films.”

[11th May 1954]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" How many X-ray plants are there in the Malabar hospitals? Is it a fact that the photographs taken are not clear and if so, will the Government take necessary steps to improve the same, Sir? "

8-30
a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not know whether the Malabar photos are not clear. (Laughter.) But we have got an X-ray set in the Headquarters Hospital, Kozhikode."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" What is the probable time by which all the taluk headquarters hospitals will be equipped with X-ray plants? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It will take a considerable time, Sir. As I said already, we have not got the men with the D.M.R. qualifications to be put in charge of these X-ray plants."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In the Government Hospitals, whenever the patients are X-rayed, a fee is generally charged. In view of the fact that the patients are X-rayed only to help the doctors to diagnose the disease and treat the patients concerned and in view of the fact that for thermometers and other implements which are used by the doctors to diagnose the patients' disease no fee is charged, is it not just that the Government issue instructions to the department not to charge any fee for X-raying the patients? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Well-to-do people have to pay for the services rendered. I am surprised at this request from a Communist Member."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of personal explanation . . . "

MR. SPEAKER :—" There are 40 questions to be covered. So . . . "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister has made an insinuation by saying that he was surprised at the statement from a Communist Member. I only put forward the argument that as the patients are not charged any fee for thermometers and other equipment which are used by the doctors for diagnosing the patients' diseases, they should not be charged any fee for getting X-rayed which is also resorted to for diagnosing the disease of the patients."

MR. SPEAKER :—" What is the personal explanation? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I only said that some distinction was made between rich and poor."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Will the Government consider the advisability of providing mass X-ray units to tour round the districts and take mass X-rays? "

[11th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" We have already one mass X-ray unit in the City. It will be a very costly apparatus. So it is not possible to have a mass X-ray unit in all mufassal places."

Visual education.

* 650 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) in how many schools, pupils enjoyed the benefit of visual education;

(b) the amount of public money that was spent on this during 1952-53; and

(c) who is in charge of this section and what are the qualifications prescribed for the post held by him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 320 schools.

"(b) Rs. 31,700.

"(c) A Special Officer was in charge of the work relating to Audio-Visual Education in the Office of the Director of Public Instruction. The post has been vacant from 1st October 1953, as the Special Officer was allotted to the Andhra State. The Technical Education Officer in the Office of the Director of Public Instruction is now attending to the work. No qualifications have been prescribed for the post and the matter is under consideration."

SRI K. ARANGANATHAN :—" In almost all the high schools in the mufassal, the students do not have the benefit of visual education and no machinery is available. In spite of this, all the schools are collecting visual education fees. What are they going to do with the money so collected? May I also know why they have not installed the necessary machinery? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This matter came up for consideration before the Committee that was appointed to go into this subject, viz., audio-visual education. There is this Standing Committee which has considered this matter. We are taking steps to see that all the schools are provided with the necessary equipment."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" Visual கல்விக்காக உயர்தரப்பள்ளி மாணவர்களிடமிருந்து தனியாகப் பணம் வாங்கப்படுகிறது. எட்டு மாத சம்பளத்தைப் பத்து மாதச் சம்பளமாக ஆக்கி, சம்பளத்தை உயர்த்தியும் விட்டதால் மாணவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த Visual கல்விக்காக வசூலிக்கப்படும் பணத்தையாவது ரத்துசெய்வார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is only a very small fee compared to the other fees collected. We feel this audio-visual education is a good thing which should be promoted."

[11th May 1954]

SRI D. K. RAJU :—" Visual education films are hired at the rate of 8 annas per day, whereas the average cost of each film itself is only Rs. 5 to Rs. 7. Is it not a fact that lot of representations have already been made to the Government that the department should distribute these films free? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I don't know where from the hon. Member got the idea that these films could be produced for Rs. 5 or Rs. 7. If he is prepared to supply these films for a sum of Rs. 5 or Rs. 7, I am prepared to distribute them to the schools free, Sir."

DR. K. B. MENON :—" In view of the widespread illiteracy in this country, have the State Government any plan for using visual education in their adult education campaign? If the Government have not got any plan, will they formulate one? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" A separate question may be put. I may, however, inform the hon. Member that the entire scheme of adult education is under consideration by Government."

Hand-boring and power-drilling sets in Tiruchirappalli.

* 651 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of hand-boring and power-drilling sets which are at the disposal of the Assistant Director of Industries, Tiruchirappalli;

(b) the approximate monthly average of the demands for these sets; and

(c) how many applications for these sets are pending at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Sixteen hand-boring sets and two power drills.

" (b) The monthly average of the demands for hand-boring sets and power drills is five and two respectively.

" (c) The number of applications pending is 25 for hand-boring sets and 50 for power drills."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" In view of the large-scale demand for power drills and hand-boring sets and large number of applications for these sets pending with the Director of Industries and Commerce, will the Government consider the advisability of allotting a greater number of power drills and hand-boring sets to be used in the dry parts of Tiruchirappalli district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Hand-boring sets are being manufactured locally. Thirty of them have already been manufactured and they will be distributed.

[11th May 1954]

Nine new power drills have recently been received by the Industries Department and they will be allotted to the various districts and Tiruchirappalli will have its quota."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற பத்து நாட்களுக்கு முன்பு திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, இண்டஸ்ட்ரீஸ் உதவி டைரக்டரிடம் ஒரே ஒரு Power drill தான் இருந்தது. ஆனால் இரண்டு இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு செட்டுகள் இருக்கின்றன என்றால் ஒன்று சரியாக வேலை செய்ய வில்லையா? Working conditionல் எவ்வளவு நாட்களாக இல்லை? இன்னொரு செட் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர் எழுதியிருக்கிறாரா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Assistant Director of Industries has got two districts in his jurisdiction, viz., Tiruchirappalli and Madurai. The power drills have to be distributed between Tiruchirappalli and Madurai. Therefore, there is only one power drill in Tiruchirappalli district."

Maintenance of Manamadurai-Ramanathapuram road.

* 652 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the steps taken by the Government for the proper maintenance of the old Manamadurai-Ramanathapuram road?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The road referred to by the Member is maintained in a fair condition and no special steps are called for."

SRI G. GOVINDAN :—" சபாநாயகர் அவர்களே, பழைய மானாமதுரை-ராமநாதபுரம் ரோடே செப்பனிடுவதாக இருந்தால் நையனார் கோவில் ரோடையும், அதிலுள்ள வைகையாறு உடையப்பா பாலத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்வார்களா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member seems to refer to the road between Manamadurai and Paramakudi and to the new bridge that was recently constructed. Let him put a separate question. I shall consider it, Sir."

Appointment of gazetted officers under the Hindu Religious and Charitable Endowments Act.

* 653 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many gazetted officers under the Hindu Religious and Charitable Endowments Act were appointed up to the year 1952; and

(b) why no Harijan has been appointed as a gazetted officer in the department?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) From 30th September 1951 (i.e., from the date of coming into force of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951) till

[11th May 1954]

the end of 1952, 19 Gazetted Officers of Hindu Religious Endowment Board were absorbed in the new Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, two Gazetted Officers were appointed by transfer from the Judicial Department, 5 by transfer from subordinate services and 6 by direct recruitment.

"(b) There was no Harijan eligible for appointment as Gazetted Officer either before or after 30th September 1951. In respect of direct recruitment, held in 1952, no applicant belonging to Scheduled Castes applied for the post of Assistant Commissioners."

SRI A. RATNAM :—"சார், இந்த இலாகாவில் கெஜட் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக வருவதென்றால் என்ன யோக்கியதாம்சம் இருக்க வேண்டும், எந்த அளவிற்குப் படித்திருக்கவேண்டும் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"There is no particular qualification prescribed for it. If suitable candidates are available from the Harijan community, their case will be considered very sympathetically."

SRI B. S. ARUMUGAM :—"இனிமேலாவது இந்த இலாக்காவில் அதிகப்படியான ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனிக்குமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"As I said, when applications are received from members of the Harijan community and when vacancies arise, their applications will be considered very very sympathetically."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"In view of the recent judgment of the Supreme Court declaring certain sections of the Hindu Religious Endowments Act as void, may I know whether there is any proposal to retrench anybody from the department?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"A separate question may be put, Sir."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Of the Gazetted Officers in the department, how many are from the Backward Classes?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Notice, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—"I was surprised to hear the answer of the Hon. Minister that there was no particular qualification prescribed for the Gazetted Officers' posts in the department. It is not proper and it is not the correct state of affairs. He further said that if suitable candidates were forthcoming, he would consider their case sympathetically. May I know what kind of suitability do the Hon. Minister and the Government consider necessary for these posts?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, suitability in the opinion of the Government."

[11th May 1954]

Motor Transport Co-operative Societies for Ex-servicemen.

* 654 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Motor Transport Co-operative Societies for Ex-servicemen there are in the State;

(b) whether a separate Deputy Registrar is in charge of these Societies; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) There are ten societies. Registration of one of these has been cancelled recently.

" (b) No.

" (c) Does not arise."

Cycle allowance to constables.

* 655 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cycles taken on hire by the various police stations in the City of Madras for patrol in nights in the year 1952;

(b) the amount paid for hiring the cycles; and

(c) why the Government do not pay a cycle allowance to the constables instead of paying hiring charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) Thirty-six cycles were taken on hire for night patrol by the various police stations in Madras City during 1952 at a total cost of Rs. 2,487-2-0 (rupees two thousand four hundred and eighty-seven and annas two only).

" (c) The situation could not have been met by paying a cycle allowance to the constables as most of them did not have cycles of their own, and as all of them had to do patrol duty by turns."

SRI A. RATNAM :—"சென்னையில் patrol duty-க்காக கான்ஸ்டேபிள்கள் அதிகமான பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சைக்கிள் கடைகளுக்கு வாடகைப் பணம் போய்ச் சேருவதும் கிடையாது. எனவே, இனியாவது, கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு சைக்கிள் அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The system of hiring cycles has been given up and we have now provided them with departmental cycles."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, I want to know whether the Government would advance money to the constables on a hire-purchase system."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"A separate question may be put. As far as I remember, there is some provision for advancing money for this purpose."

[11th May 1954]

DR. K. B. MENON :—" Do Government maintain cycles in mufassal police stations? As the area that these stations have to cover is very large, will it not be desirable that one cycle at least is maintained for each Circle? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the main question is with reference to the City. I cannot answer off-hand the question with reference to mufassal stations."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, I fail to understand how a constable going on cycle can patrol the streets of the City efficiently, for constables are expected to patrol the streets by walking and parambulating on the roads. Will Government consider the question of doing away with the system of constables going on cycles for patrol? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as a layman I am unable to agree with the suggestion made by the hon. Member. Anyhow, I shall ask the department to consider this question also."

*Sinking of artesian wells under the supervision of
Mr. L. B. Riggins.*

* 656 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) how many artesian wells were sunk under the supervision of Mr. L. B. Riggins, the F.A.O. Well Drilling Expert;
- (b) how many department drillers were trained by him; and
- (c) the expenditure incurred for the services of Mr. L. B. Riggins?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) One artesian and three sub-artesian wells.

" (b) two Drillers; four Assistant Drillers and three Assistant Driller Trainees.

" (c) Rs. 17,284."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know, Sir, the number of non-departmental drillers trained, if any, and whether they were employed? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the following staff were trained :—

- (1) One Inspector of Power Drills.
- (2) One Supervisor.
- (3) One Assistant Driller in charge.
- (4) One Assistant Driller.
- (5) Three Assistant Driller Trainees.
- (6) One Mechanic from Vijayavada division."

[11th May 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, may I know during what period the expenditure was incurred and what the nationality of this expert is? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the period was between 27th December 1951 and 9th October 1952. The name of the expert is Mr. Leslie B. Riggins. He is a Well Drilling Expert of the Food and Agricultural Organization. I have no information about his nationality."

SRI T. ANANTHA PAI :—" May I know the expenditure incurred on the artesian well, Sir? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

*Generation of power from "Urakkuzhi" Water-falls,
North Malabar.*

* 657 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have under consideration any scheme to generate power from "Urakkuzhi" Water-falls, Kurumbranad taluk, North Malabar; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) All such possible schemes are known to Government and are investigated one by one in order of power potential at economic cost.

" (b) The Government Electricity Department have been collecting rainfall statistics since 1940-41 in respect of the Kuttiyadi River basin where the Urakkuzhi falls is situated. Hydro-metric survey of the basin has been included in the five-year programme already sanctioned by the Government for conducting such investigations and the work in this regard will be taken up in due course."

Srimushnam Poor Students' Hostel, Chidambaram taluk.

* 658 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the reasons for Government not recognizing the Srimushnam Poor Students' Hostel, Chidambaram taluk, run for the benefit of Backward Classes; and

(b) the dates of the first and the last representations received from the proprietor of the hostel requesting recognition of the hostel?

[11th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) The Srimushnam Poor Students' Hostel was recognized by the Department of Harijan Welfare in January 1954. It could not be recognized earlier for want of funds.

“(b) The first application was dated the 15th March 1952 and the last the 4th January 1954.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Sir, this is one of the few poor Backward Class students' hostels in the State which are run on proper lines. There are about 30 to 40 student boarders in the hostel. The Government have given recognition only to about 10 students and there are more than 30 students still to be recognized by the Government. Will the Government come forward to recognize all the other students also and thus assist the hostel to serve the poor students well?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, at the outset, as a matter of general policy, we give scholarships only to ten students. The question of increasing the grant will be considered next year.”

SRI T. ANANTHA PAI :—“Sir, here it is mentioned that there is a proprietor for the hostel. Do they mean a Manager or somebody or a gentleman who is making something out of running this hostel?” (Laughter.)

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Perhaps, they mean the Manager.”

Defalcation in the Manapparai Co-operative Marketing Society.

* 659 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation, dated 26th December 1953, from the Youth Congress, Manapparai, regarding the mismanagement and defalcation in the Manapparai Co-operative Marketing Society by its President and Secretary; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. E. SHETTY :—“(a) & (b) A printed notice, dated 26th December 1953, issued by the Youth Congress, Manapparai was received by the Registrar of Co-operative Societies. It contained among others the following allegations :—

(1) that the President of the Manapparai Co-operative Marketing Society sold in blackmarket iron and steel entrusted to the society for distribution to ryots; and

(2) that the Secretary used the Society's lorry for his own private contract work and paid the Society at a very low rate.

[11th May 1954]

An examination of the accounts of the Society has revealed certain irregularities in the sale of iron and steel and the hiring of the Society's lorry. The Registrar of Co-operative Societies is examining the question of taking action against the President and the Secretary for irregularities.”

Loss sustained by the Government Nandanar Institutions due to cyclone.

* 660 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any loss was sustained by the Government Nandanar Institutions on account of the Tanjore cyclone in December 1952; and

(b) if so, the nature and the extent of loss?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No loss was sustained by the Government Nandanar Institutions on account of cyclone in 1952.

“(b) Does not arise.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, may I know whether there was any expenditure on electricity schemes immediately after the Tanjore Cyclones and if so, what is the amount spent on that?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I am afraid the hon. Member is switching on to some other question.”

Strike of estate workers of Wynaad.

* 661 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the recent general strike of 20,000 estate workers of Wynaad, Malabar, was called off as the Hon. the Chief Minister promised to intervene in the dispute; and

(b) if so, the steps taken by the Government to redress their grievances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes. The Chief Minister advised Shri Kumaran to break his fast and assured workers that the Government will examine their grievances. On this assurance being given, Shri Kumaran broke his fast and workers resumed work.

“(b) A Special Industrial Tribunal has been constituted for plantations. Many of the issues raised by plantation workers have been referred to this Tribunal for adjudication, and the award of the Tribunal is awaited.”

[11th May 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, are Government aware of the fact that since this strike was called off at the instance of the Hon. Chief Minister, the Estate-owners in Wynaad have begun to victimize the workers reduce their services and subject them to various difficulties, and may I know from the Hon. Minister whether the Government have received any representation from the Estate Workers' Union and if so, what steps Government have taken in this matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the information that I have is this: The issues that were raised are :—

- (1) Calculation of wages for pluckers;
- (2) Canteen;
- (3) Wage for adolescent workers; and
- (4) Cut in wages for short work.

The first two issues have been referred for adjudication. As for the other two issues, the Labour Officer has conciliated, after he had discussion both with the management and the workers and the information that I have is that both the parties have agreed to the suggestions made by the Labour Officer."

8-50 a.m. SRI O. KORAN :—" May I know, Sir, whether it is a fact that the Estate-owners have issued notices to the labourers who took part in the strike, to quit their residence? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, was the promise of the Hon. the Chief Minister conveyed in writing or by him personally or was it merely an excuse that such a representation was made by the relatives of the man who was fasting, so that he could break his fast? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there is no question of promise whether in writing or oral. After all when the Hon. the Chief Minister said that the grievances would be looked into they would be looked into. Whether there is a fast or not, grievances of labourers are looked into by the Labour Department and the Government."

Construction of a bridge across Kudathalaiyar in Tiruvallur taluk.

* 662 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct an overbridge across the river Kudathalaiyar near the Poondi Reservoir in Tiruvallur taluk; and

(b) if so, the stage at which it stands at present?

11th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) & (b) A proposal for constructing a bridge across the Kudathalaiyar river near the Poondi Reservoir is being examined."

SRI K. VINAYAKAM :—" If the proposal is under the examination of the Government, will the Hon. Minister be pleased to state the time that will be taken to have the proposal examined and if it is found feasible, will the Government come forward to put through the scheme? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, a list is being prepared for submission to the Central Government as the schemes are to be executed under the Central Road Fund. After examination this may be included in the list, and the final sanction has to come from the Government of India."

Construction of "cutcha" houses for Harijans.

* 663 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Registrar of Co-operative Societies has submitted any scheme to Government for the construction of "cutcha" houses for Harijans;

(b) if so, the steps taken by the Government to put it into operation; and

(c) whether the Government will be pleased to lay a copy of the scheme on the table of the House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Yes.

" (b) The matter is under the consideration of the Government.

" (c) The question will be considered after the Government pass final orders on the scheme."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know, Sir, when the scheme was submitted to the Government? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Six months ago, Sir."

Revision of voters' lists for the Local Board Constituencies.

* 664 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the voters' lists for the Local Board Constituencies were revised after the fresh Panchayat and Municipal elections; and

(b) if not, why?

[11th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The member presumably refers to the electoral rolls relating to the Local Authorities' Constituencies of the Madras Legislative Council. The rolls were last revised in 1953 with the qualifying date 1st April 1953 as prescribed in the Representation of People Act, 1950, and they will again be revised shortly with the qualifying date 1st April 1954. The rolls as revised this year will come into force only on 1st October 1954.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it a fact, Sir, that the roll was revised with respect to election to the Municipality which was favourable to the ruling party and it was not done in respect of Panchayats?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, it is absolutely incorrect to impute any motive in this connexion. We follow the procedure laid down in the Representation of People Act. I know it has led to certain anomalies. That is why we have taken up the matter with the Government of India and the matter is under consideration.”

Scheme to bring waste lands under cultivation in Cuddalore taluk, South Arcot.

* 665 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the extent of cultivable waste lands available in Cuddalore taluk, South Arcot district; and

(b) whether the Government have any proposal to bring them under cultivation through a scheme of co-operative farming?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Eleven thousand and twenty-one acres including 2,155 acres already under sivoi-jama cultivation.”

“(b) No, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“Sir, may I know from the Hon. Minister for Health whether the Government would come forward to assign these cultivable waste lands to the Harijans and the landless poor in Cuddalore taluk?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, I understand from my Hon. Colleague, the Minister for Revenue that there is already a proposal to that effect.”

Appointment of candidates belonging to Backward and Harijan Communities in the High Court Service.

* 666 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the selection posts in the High Court Services;

(b) whether there is any reservation among these posts for Backward and Harijan Communities;

[11th May 1954]

(c) what the feeder posts are for the selection of Sub-Magistrates and District Munsifs; and

(d) whether there is any reservation in these feeder posts for the Backward and Harijan Communities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A statement*, showing the selection posts in the Madras High Court Service is laid on the table of the House.

“(b) The answer is in the negative.

“(c) A statement* showing the feeder services for the posts of Sub-Magistrates and District Munsifs is laid on the table of the House.

“(d) The answer is in the negative.”

Royal Columbia Umbrella Works, Kozhikode.

* 667 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Labour Officer, Kozhikode, has recommended for adjudication the dispute between the Management of the Royal Columbia Umbrella Works, Kozhikode, and the workers on the question of the dismissal of three workers by the Management; and

(b) if so, why the dispute has not been referred for adjudication?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Labour Commissioner did not consider it desirable to interfere in disciplinary matters. The Government agreed with him.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know the basis on which the Government send a case for adjudication and whether this case was not found fit for being sent for adjudication? May I also know from the Hon. Minister for Labour whether it is not a fact that the Labour Officer recommended this case to be referred for adjudication?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, so far as the Labour Department is concerned, the Commissioner of Labour is the final authority and it was the recommendation of the Commissioner that this was not a fit case for adjudication. Government agreed with the recommendation of the Labour Commissioner.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Are the Government aware of the fact that if the workers are dismissed unreasonably the workers have only one way of getting justice rendered to them, namely, approaching the Industrial Tribunal or Court; why should Government stand in the way of workers getting justice from the Court? Is it the policy of the Government not to send cases for adjudication when workers want it?”

[11th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, Government have been referring many cases for adjudication. In this case Government agreed with the Labour Commissioner that this was not a fit case for adjudication."

SRI M. PALANIYANDI:—"இந்த தொழில் தகராறுகள் லேபர் கமிஷனர் சிபார்சன் பேரில்தான் லேபர் டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்பப்படுகின்றதா? இன்னும் இந்த மாகாணத்தில் பல தொழிலாளர்களுடைய தகராறுகள் தொழிற் கோர்ட்டிற்கு அனுப்பப்படாமல் இருப்பதால் தொழிலாளிகளிடையே மனக்கசப்பு இருப்பதால் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இதற்கு ஆவனசெய்வதற்கு உடனடியான நடவடிக்கை எடுப்பாரா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I have heard complaints that certain recommendations of the Commissioner of Labour which were in favour of the workers have not been accepted by the Government. But I have expressed it elsewhere as the policy of this Government that they would generally be guided by the Labour Commissioner. But it does not mean that the Government would always agree with the Labour Commissioner."

Collection of sales tax on handloom cloth.

* 668 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount of sales tax collected during the year 1953-54 on handloom cloth in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The amount of sales tax collected in this State on handloom cloth during 1953-54 up to the end of January 1954 is Rupees 7,62,529-14-10."

SRI N. K. PALANISAMI:—"மத்திய மாகாணத்திலும், ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்திலும் கைத்தறித் துணியின்மேல் இருந்த விற்பனைவரியை கைவிட்டு விடார்கள் என்று சமீபத்தில் பேசிய Commerce and Industries மந்திரி சொன்னார். இந்த மாகாணத்திலும் கைத்தறி மேலுள்ள விற்பனை வரியை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த மாகாணத்தில் மாதிரம் ஏன் இன்னும் வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"This refers to the past, Sir."

"Rajaji Hall."

* 669 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount of charges collected towards letting the "Rajaji Hall", Government Estate, for social, cultural and other conferences and functions in the year 1952; and

(b) which are the institutions that were admitted to hold functions free of charges?

[11th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) & (b) A statement* is placed on the table of the House."

SRI A. RATNAM:—"1952-ம் ஆண்டில் இந்த ராஜாஜி ஹாலில் 9 மாநாடுகள் நடந்தன என்றும் அதில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 410 என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். 9 மகாநாடுகள் நடத்திய கழகங்கள், சங்கங்கள் இவைகளின் பெயர்களை அறிவிக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்."

MR. SPEAKER:—"If the information is not readily available with the Hon. Minister he may ask for 'Notice'. We have too many questions and I want to pass on to the next question."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Notice, Sir."

SRI K. VINAYAKAM:—"May I know whether it is the avowed policy of this Government to allow the use of this Hall only for cultural and social purposes and why is it that the Government was kind enough to allow the use of this Hall to the Tamil Nad Congress Committee to hold the District Workers' session? May I know whether similar requests from other political parties were negatived, namely, the P.S.P. and one other political party and why discrimination is shown between two political parties?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I have no knowledge of which political party's requests were negatived. I shall have it examined."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, what are the other parties who applied for permission and whose requests were negatived?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I said I have no information. I shall have it examined."

Supply of midday meals to pupils belonging to Scheduled Castes.

* 670 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total expenditure incurred for providing midday meals to the Harijan students and those belonging to Backward Classes in the State during the year 1952-53; and

(b) whether any distinction is shown in serving meals by having them seated separately as Harijans, caste-Hindus, etc.?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—" (a) Free midday meals are supplied only to pupils belonging to Scheduled Castes and other eligible communities studying in Harijan Welfare schools maintained by the Government. Backward

[11th May 1954]

class pupils are not given free midday meals. The expenditure incurred on the supply of midday meals during 1952-53 in the districts now comprised in Madras State was Rs. 16,02,748-12-7.

"(b) No, Sir."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத் திலே காவிரி நதிக்குத் தெற்கேயுள்ள ஜில்லாக்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்க ளிடையே கள்ளர், பள்ளர், பறையர் போன்றவர்களிடையே பேதங்களைக் கற்பித்து அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறும் விடுதிகளிலும், பாடசாலை களில் பகல் வேளையில் சாதம் போடும் சமயத்திலும் பள்ளர், பறையர் போன்ற பல பிரிவினரையும் பிரித்து வைத்து உணவு போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் சர்க்கார் அதிகாரிகளும், பெரு நிலச் சுவாந்தார களுக்கு உதவியாக இருந்துகொண்டு இந்த வித்தியாசத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அவல நிலைமையையும், இப்படிப் பட்ட அக்கிரமங்களையும் அகற்றுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, I do not think the Harijans are apine the Caste Hindus in this respect and, with regard to the other part of the question, I do not know to which particular school the hon. Member refers. I do not think that such distinctions exist at all and, if there is any particular school where such a distinction has been shown, I shall certainly look into the matter. I do not think any such distinctions exist."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—"Sir, will the Hon. Minister consider the desirability of providing midday meals to Harijan students coming from District Board schools?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, this question was elaborately examined two years ago on the representa- tions made by the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar. I do not know where the matter stands at present. The expenditure involved will be very huge. At any rate, I shall go into the question once again and have it examined."

SRI V. MUTHU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமப் பஞ்சாயத்து 'ஏரியா' விலுள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு இல்லை யென்று தெரிகிறது. அங்கிருக்கும் பிள்ளைகள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறபடியால், பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, I cannot give any assurance. Already Rs. 16 lakhs are being spent on this item. Anyhow, I shall examine it."

SRI S. R. ARUMUGAM :—"சபாநாயகர் அவர்களே, மத்தியான உணவு கொடுக்கக் கூடிய பாடசாலைகளில் அதிக ஹரிஜன மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வருவதால், இந்தத் திட்டத்தை ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத் திற்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, that cannot be done."

[11th May 1954]

DR. K. B. MENON :—"Sir, at least in the case of hunger, and that particularly affecting little children, will the Government cease to make a distinction between Backward Classes and Forward Classes and supply meals to all children, who are hungry?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, the expendi- ture involved will be very large. We are already spending Rs. 16 lakhs on this particular item. If we give midday meals to children of the Backward Classes also the expenditure will come to not less than Rs. 40 to 50 lakhs. At a meeting held by the Backward Classes Board they decided that they would prefer non-residential scholarships for students studying in the Arts Colleges and who belong to the Backward Classes."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"சபாநாயகர் அவர்களே, ஆரம்பக் கல்வியை துரிதமாக நாட்டில் பரப்புவதற்கு மாணவர்களுக்கு மத்தியான வேளை சாப்பாடு போடுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யவேண்டுமானாலும் அதைச் செலவு செய்து, ஆரம்பக் கல்வியைப் பரப்புவதற்காக மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு போடுவதற்கு முன்வருவார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, I cannot give any assurance."

Relief to areas affected by leprosy in South Kanara.

* 671 Q.—**SRI T. ANANTHA PAI :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the areas that have high incidence of leprosy in South Kanara district; and

(b) the steps taken by the Government or proposed to be taken to bring relief to these areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"(a) Incidence of leprosy is high in the Shirva area and the Kumbala area.

"(b) In the Kumbala firka a scheme for leprosy relief and prevention has been working under the Rural Welfare Depart- ment since 15th January 1952. Sulphone treatment is being administered to the patients.

In the Shirva area Government appointed a special leprosy health inspector for survey work and he worked for a period of two years carrying out a thorough investigation into the incidence of leprosy. The Medical Officer of the District Board dispensary at Shirva has been trained in leprosy and a local committee in association with the Hind Kusht Niva- ran Sangh, South Kanara Branch, have plans for opening a leprosy clinic in Shirva. The Government have allotted a plot of ground for the construction of the clinic and they are also considering a request of the Panchayat Board, Shirva, for financial assistance to build the clinic. Besides, there is a Government aided leprosy hospital at Kankanady with accommodation for 142 patients. There is also a leprosy treatment centre at Badiakda which is run by the Grama Seva Samaj and subsidised by the Government."

[11th May 1954]

Alleged maladministration of the Panchayat Board, Nellikuppam, South Arcot district.

* 672 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the members of Nellikuppam Panchayat Board of South Arcot district, dated 28th August 1953, praying for the cancellation of the resolution of the Board, dated 25th August 1953, as being unconstitutional and highly injurious to public interest; and

(b) what were the acts of maladministration of the Board recorded by the Inspecting authority and the action taken by the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“(a) Yes, Sir. A copy of petition, dated 25th August 1953, addressed to the Collector of South Arcot, was received.

“(b) The enquiry by the inspecting officers into the allegations did not reveal any instance of maladministration and no action was therefore indicated against the panchayat.”

Formation of Works Committees in all the industrial concerns.

* 673 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether all the industrial concerns in our State have formed Works Committees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir.”

Police interference with the harvest in Poovanur village, Mannargudi taluk.

* 674 Q.—SRI P. VENKATESA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Government from the tenants of Poovanur village of Mannargudi taluk, regarding police interference on 2nd and 3rd February 1954 with their harvest and forcibly getting a signature from them to hand over the entire produce to the landowners; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Sinking of a bore-well at Kodukkur, Udayarpalayam taluk.

* 675 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to erect a boring pump-set at Kodukkur village, Udayarpalayam taluk;

(b) whether it has since been dropped; and

(c) if so, the reasons?

[11th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No.

(It is presumed that the hon. Member refers to the sinking of a bore-well for agricultural purpose.)

“(b) & (c) Do not arise.”

Income from sales tax and Inter-State trade.

* 676 Q.—SRI T. ANANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the estimated income for the State from the sales tax on Inter-State trade arising out of the Supreme Court's interpretation of Article 286 of the Constitution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“About Rs. 78,48,361.”

Grant of house-sites to Harijans in the City of Madras.

* 677 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any Harijans were granted house-sites in the City of Madras in the year 1953; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Does not arise.”

Construction of a road in North Malabar.

* 678 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct a road in North Malabar avoiding the French territory of Mahe, when going from South to North?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes Sir, to provide greater facilities to the public.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, I want to put a supplementary question.”

MR. SPEAKER:—“I have already told the House that there are a number of important Bills before it. If the hon. Member puts it as a separate question, I will have it placed before the House.”

Assignment of reserve forest lands to Harijans of Kattumailur, Vriddhachalam taluk.

* 679 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any mahazar from the landless Harijans of Kattumailur village, Vriddhachalam taluk,

[11th May 1954]

South Arcot district about two years ago to assign to them the reserve forest lands near their village for purposes of cultivation; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir. Recently three petitions were received.

“(b) Two of them were forwarded to the Chief Conservator of Forests for disposal. In one case, the Chief Conservator's remarks have been called for and the matter is under examination.”

Acquisition of lands in the foreshore of Satyamangalam tank.

* 680 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the foreshore lands of Satyamangalam P.W.D. tank were acquired for the catchment area; and

(b) whether any compensation was paid to the owners of the said lands?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No land in the foreshore of Satyamangalam tank has yet been acquired, but the question of acquisition is under consideration.

“(b) Does not arise at present.”

Tamil Nad Siddha Vaidya Sangam, Madurai.

* 681 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the meeting of the Tamil Nad Siddha Vaidya Sangam, Madurai, on 10th December 1953; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government have instructed the Honorary Director of Indigenous Medicine to take necessary action on some of the resolutions while they have themselves passed orders on others except one which is still under consideration.”

Repairs to the Kundera bridge in North Malabar.

* 682 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the Kundera bridge on the Payyanur-Peringom road, North Malabar has not yet been repaired?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“The bridge was repaired and opened for traffic on 23rd January 1954.”

[11th May 1954]

Construction of a bridge across Sankaraparani river in Ginjee.

* 683 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the bridge across Sankaraparani river in Ginjee will be completed; and when the work was started; and

(b) the reasons for the failure to complete the three unfinished spans? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The work was started on 22nd October 1950. It is expected to be completed by June 1954.

“(b) Slackness on the part of the contractor.”

UNSTARRED QUESTIONS.

Opening of fire by the Police at various places in the State.

79 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 16, dated the 6th January 1954, when, where, under what circumstances, and the number of rounds of fire that was opened on each occasion?

A.—A statement^a is annexed.

Payment of cycle allowance to the Highways maistris.

80 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Highways maistris are required to own a cycle for themselves;

(b) if so, whether they are paid any cycle allowance; and

(c) if so, since how long this allowance has been paid?

A.—(a) It is desirable for the Highways maistris to own their own cycles for the proper discharge of their duties. But only in certain divisions the maistris have been asked to maintain cycles. So far no general orders have been issued compelling them to own cycles.

(b) In divisions where the maistris have been asked to maintain cycles, their pay has been fixed providing an adequate element for the maintenance of the cycle.

(c) Does not arise as no separate cycle allowance as such is paid.

[11th May 1954]

*Schemes sanctioned under the Local Development Works
Programme for South Arcot.*

81 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state what are the schemes approved by the Planning Commission as recommended by the Madras State for the South Arcot district under the 'Local Development Works' and the estimated cost?

A.—The schemes approved for South Arcot district are given in the statement * placed on the table of the House.

*Supply of pumpsets and oil engines on hire in Cuddalore taluk,
South Arcot district.*

82 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total number of motor pumpsets and oil engines supplied in Cuddalore taluk, South Arcot district, on hire in the year 1952 and the total number of applications considered and the amount of hire charges collected?

A.—

Total number of motor pumpsets and oil engines supplied in Cuddalore taluk on hire in 1952	60
Total number of applications received from Cuddalore taluk during 1952	99
Total number of applications complied with.	60
The amount of hire charges collected.	Rs. 34,305-8-0

Women and Children's Hospital, Tiruturaipundi, Tanjore district.

83 Q.—SRI C. KANDASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many maternity cases have been recorded in the Women and Children's Hospital, Tiruturaipundi, in Tanjore district in the years 1952, 1953 and 1954 so far respectively;

(b) how many beds have been provided during these years respectively; and

(c) the details of the staff employed in this hospital in these years respectively?

A.—

	1952.	1953.	1954.
(a)	427	565	86 up to February 1954.
(b)	14	14	14
(c) Assistant Surgeon (Women).	1	1	1
Staff Nurse	..	1	1

* Printed as Appendix IV on pages 585-587 infra.

11th May 1954]

	1952.	1953.	1954.
Maternity Assis- tant.	1	1	1
Nursing Orderly (Woman).	1	1	1
Compounder ..	1	1	1
Peon-cum-watch- man.	1	1	1
Cook-cum-water woman.	1	1	1

Red-tapism in the administration.

84 Q.—SRI T. ANANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps proposed to be taken to reduce red-tapism in the administration?

A.—The question is vague, but it may be stated that several instructions have been issued with a view to prevent delays, inefficiency, etc.

Issue of liquor permits in Malabar.

85 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the any alcoholic liquor permit-holders in Malabar and if so, the number of such permit-holders with periods of the respective permits?

A.—The number of liquor permits which were in force in the Minister for Prohibition be pleased to state whether there are Malabar district on 1st March 1954 is 161 (17 Indians and 144 Non-Indians). Each permit is valid for one year from the date of issue.

Repairs to tanks in Cuddalore taluk, South Arcot.

86 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of tanks under Public Works Department in Cuddalore taluk, South Arcot district;

(b) the total cost of repairs done to them by the department in the year 1952; and

(c) the number of tanks still under repair and the period required to complete them?

A.—(a) Forty-seven.

(b) Rs. 21,825.

(c) Eleven. The repairs will be completed before September 1954.

[11th May 1954]

Assignment of lands to political sufferers in Cuddalore taluk, South Arcot.

87 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the extent of lands assigned to the political sufferers in Cuddalore taluk, South Arcot district, up to 1952?

A.—

				ACS.
Wet	..	—	..	130.55
Dry	..	..	..	67.35
Total ..				197.90

Sanitary improvement of slums.

88 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount sanctioned to the Director of Harijan Welfare towards sanitary improvement of slums;

(b) whether he has been authorised to assign house-sites to the Harijans through the Collectors;

(c) if so, the extent of lands assigned as house-sites; and

(d) how many slums have been assigned to the respective occupiers by the Director of Harijan Welfare from the starting of the department, i.e., 1948 to 1953?

A.—(a)

Year.	Amount.		
	RS.	A.	P.
1948-49	42,356	0	0
1949-50	54,045	0	0
1950-51	75,833	0	0
1951-52	34,503	0	0
1952-53	42,043	0	0

(b) No.

(c) & (d) Do not arise.

The problem of unemployment among the educated.

89 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state with reference to the answer to the unstarred question No. 83, dated the 2nd December 1952, how many of the unemployed in the State registered at the Employment Exchange are Graduates in Arts, Graduates in Medicine, Graduates in Civil, Electrical and Mechanical Engineering and persons holding diplomas of technical institutes run by the Government?

[11th May 1954]

A.—Particulars as on 11th March 1954 are given below:—

Graduates in Arts	...	...	1,137
Graduates in Medicine	...	...	12
Graduates in Civil Engineering	...	...	59
Graduates in Electrical Engineering	...	...	23
Graduates in Mechanical Engineering	...	...	36
Persons holding diploma of technical institutions run by Government	...	...	174

Particulars prior to April 1953 are not available.

Grant of takkavi loans in Tanjore district.

90 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for the grant of takkavi loans in Tanjore district for 1953-54;

(b) the number of applications for loans received during the year 1953-54; and

(c) the number sanctioned?

		RS.
A.—(a) (i) Land Improvement and Agriculturists' Loans Acts		13,55,775
(ii) Special rules for agricultural implements		200
(iii) Special rules for pumping installations		1,500
(iv) Loans for rebuilding houses to non-agriculturists		4,550
		NO.
(b) (i) Land Improvement and Agriculturists' Loans Acts		12,874
(ii) Special rules for agricultural implements		5
(iii) Special rules for pumping installations		1
(iv) Loans for rebuilding houses to non-agriculturists		13
(c) (i) Land Improvement Loans and Agriculturists' Loans Act		6,433
(ii) Special rules for agricultural implements		5
(iii) Special rules for pumping installations		1
(iv) Loans for rebuilding houses to non-agriculturists		13

[11th May 1954]

Schemes sanctioned under the Local Development Works Programme in Quilandy, North Malabar.

91 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the schemes that have been sanctioned under Local Development Works under the Five-Year Plan in Quilandy firka, Kurumbranad taluk, North Malabar?

A.—The following schemes have been sanctioned under the Local Development Works Programme for 1953-54 in Quilandy firka, Kurumbranad taluk, North Malabar, at an estimated cost of Rs. 20,000 :—

- (1) Construction of a dam at Chakkarakadavu to protect cultivation.
- (2) Repairs to Quilandy-Kalpathur Road.
- (3) Development of footpath from Vengapparayil to Nelliadikadavu.
- (4) Repairing and widening of the road from Melati to Vanmugam (via) Pallikara.
- (5) Providing additional accommodation to the Labour Ward of Local Fund Hospital, Quilandy.

Construction of Thermal stations in the State.

92 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent on the repairs and construction of Thermal stations in the State during the year 1952, to meet the shortage of electricity; and

(b) the schemes proposed and the number of Thermal stations to be constructed in the State during the year 1954-55 and the names of the places where they are to be located?

A.—(a) An amount of Rs. 1,16,25,200 was spent during 1952-53 on repairs and construction works relating to the Madras and Madurai Thermal stations. It is not possible to say how much of this expenditure can be allocated as having been spent exclusively to meet the power shortage.

(b) The second stage of the Madras Plant Extension Scheme for the installation of a 15,000 K.W. turbo-set at the Basin Bridge Power House, Madras, is in an advanced stage of construction and is expected to be commissioned in 1954-55. The work relating to the third stage of the above scheme, which provides for the addition of a further generating capacity of 30,000 K.W. to the Basin Bridge Power House, is likely to be taken up during 1954-55. As all stations, hydro and thermal, are part of one interconnected grid, a thermal station at any place will supply power to the

[11th May 1954]

grid and considerations of economy in the matter of fuel and water call for increasing capacities at Madras rather than for new stations elsewhere.

Issue of licences to motor vehicles in the City of Madras.

93 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of licences granted to cars, taxis, buses, lorries and motor cycles in the year 1952 by the Deputy Commissioner of Police, Madras City; and

(b) the number of constables, Inspectors, and other officers allotted to the Taxation and Licence branches of the Madras City Police Department and their establishment charges in the year 1952?

A.—(a)

Class of vehicle.	Number of licences issued during the year 1952.
Cars ...	30,933
Taxis ...	1,175
Buses ...	1,985
Lorries ...	5,440
Motor cycles ...	4,866

(b) *Executive staff—*

Inspector ...	1
Sub-Inspectors ...	2
Head constables ...	10

Ministerial staff—

Superintendent ...	1
Cashier ...	1
Upper division clerks ...	2
Lower division clerks ...	2
Shroff ...	1
Peon ...	1
Typist ...	1

(One temporary clerk is also employed for four months in a year.)

The establishment charges incurred in the year 1952 were Rs. 38,998.

Grant of loans to weavers in Cuddalore taluk, South Arcot.

94 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the amount of loan with interest or free of interest given to the weavers in the year 1952 at Cuddalore taluk, South Arcot district; and

[11th May 1954]

(b) the number of applications received from the weavers and the number sanctioned?

A.—(a) A sum of Rs. 1,075 was disbursed as interest-free loan in 1952 to members of two weavers' co-operative societies in Cuddalore, South Arcot district.

(b) Two applications were received, one from the Panruti Weavers' Co-operative Society and the other from the Bandrakottai Weavers' Co-operative Society and both were sanctioned. In the Panruti Weavers' Co-operative Society, a sum of Rs. 625 was disbursed among 25 weavers and in the Bandrakottai Weavers' Co-operative Society, Rs. 450 was disbursed among 18 weavers; each weaver got an interest-free loan of Rs. 25.

Execution of road works to relieve unemployment among agricultural labourers and weavers.

95 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Government in the year 1952 for the execution of road works to relieve unemployment among agricultural labourers and weavers' community affected by adverse seasonal conditions in the South Arcot district; and

(b) what were the works executed and the amount spent thereon?

A.—(a) No amount was sanctioned under "Famine Relief" in 1952 for the execution of road works to relieve unemployment among agricultural labourers and the weaver community in the South Arcot district.

(b) In view of the improvement in the seasonal conditions in the district after the rains in December 1952 the road works proposed were considered not necessary by the Government. Hence no amount was spent on such road works.

Crop competition in 1952-53.

96 Q.—SRI S. RADHAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) Whether the District Agricultural Department conduct any crop competition every year in all the districts; and

(b) if so, the number of ryots who participated in each district and the maximum yield per acre recorded in each district in the year 1952-53?

[11th May 1954]

A.—(a) Yes.

(b) The number of ryots who participated in each district and the maximum yield per acre recorded in each district in the year 1952-53 are as follows:—

Name of the district.	Number of ryots who participated in the crop yield competition in the year 1952-53.	The maximum yield of paddy per acre recorded in 1952-53. Lb. (wet)
1 North Arcot	896	6,880
2 Salem	662	7,990
3 Chingleput	75	7,452½
4 South Arcot	762	6,350
5 Tanjore	976	7,150
6 Tiruchirappalli	654	7,220
7 Madurai	456	7,980
8 Ramanathapuram	1,449	11,255
9 Tirunelveli	857	7,263
10 Coimbatore	398	7,480
11 The Nilgiris	27	6,650
12 South Kanara	702	7,920
13 Malabar	1,194	7,900
Total	9,108	

Proposals of the High Power Committee for the utilization of the amount allotted from the Mill Cloth Cess Fund.

97 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the recommendations of the High Power Committee appointed by the Government regarding the reorganization of the handloom industry in the State; and

(b) whether the Central Government have accepted them?

A.—(a) & (b) The High Power Handloom Committee constituted by the Government did not make any specific recommendation for the reorganization of the handloom industry in the State. Certain modifications were suggested by the Committee to the Schemes proposed for the utilization of the amount allotted to this State from the Mill Cloth Cess Fund. The schemes were accordingly modified and forwarded to the Government of India. The Government of India have since approved the schemes with slight alterations. Particulars of the Schemes are given in the answer to starred question No. 71 by Sri N. K. Palaniswami, M.L.A., which was answered on 23rd March 1954.

[11th May 1954]

Dismissal of certain bus workers in Madurai.

98 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how many representations against dismissals were received by the Government during 1951-53 from the bus workers of Madurai through the Madurai Motor Workers' Union; and

(b) how many out of these were referred for adjudication and how many were not?

A.—(a) Thirty-six representations involving cases of 55 dismissed bus workers were received by the Labour Officer, Madurai, during 1951-53 through the Madurai Motor Workers' Union. Out of these, twenty cases were reported to the Government through the Commissioner of Labour.

(b) Six cases were referred for adjudication and fourteen cases were not referred for adjudication.

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE*: LARGE SCALE EVICTION OF CULTIVATING TENANTS IN LALGUDI TALUK, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

MR. SPEAKER :—" Hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, has given notice of an Adjournment Motion which reads as follows :—

" I give notice of the following adjournment motion :—

" That the House be adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the failure of the Government to prevent the large scale eviction of Cultivating Tenants in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, which is giving rise to serious unrest among the peasants."

I wish to know what the hon. Member wants to say on this matter."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது முக்கியமான அவசர பிரச்சினையாகும். நண்பர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் கூட இன்றுவரை சட்டசபைக்கு வராமல் இருப்பதற்கே இது ஒரு முக்கியமான காரணம். ஏனென்றால் லால்குடி தாலுக்காவானது அவருடைய தொகுதியாகும்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Was the hon. Member, Sri P. B. K. Raja Chidambaram engaged in evicting tenants? "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, the hon. Member was engaged in conciliation work."

" அவர் கூடியவரை சமரசம் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்துதான் பார்த்தார். அங்கே சர்க்கார் அதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்பது இல்லை. சர்க்கார் அதிகாரிகளின் நடத்தையானது இந்த பெருநிலச்சுவான் தார்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகள், நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகள் ஆகிய மூன்று பேர்களும் கூடி பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாமென்று நண்பர்

ADJOURNMENT MOTION *re* LARGE SCALE EVICTION OF CULTIVATING TENANTS IN LALGUDI TALUK, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT

• 11th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்களுடைய முயற்சியின்மீது முடிவு செய்யப்பட்டு பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. அந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் கூட விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற துவேஷத்தை ஜில்லா சூபிரண்டு காண்பித்து அந்த விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார். பெருநிலச்சுவான்தார்கள் வக்கீல்களை வைத்து வர்தாடுவதற்கு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி வக்கீல்கள் வாதிக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. விஷயம் தெரிந்த எந்த ஒரு விவசாயியும் போய் தன்னுடைய கட்சியை எடுத்துச்சொல்லலாம். விவசாய சங்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீ நாகு என்பவர் வரக்கூடாதென்று போலீஸ் அதிகாரி சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கம்யூனிஸ்ட் என்பதற்காக பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதில் அவர் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று வெளியேற்றப்பட்டு இருக்கிறார். அவர்களுடைய கோரிக்கை ரொம்ப சுலபமானது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி 40 சத விதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூட அவர்கள் கேட்கவில்லை. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடியது 10 அல்லது 12 சத விதிக்தான் இருக்கும். அதோடு கூட ஐந்து கலமாவது சேர்த்துக்கொடுத்தால் சமரசம் செய்து விடலாம் என்று சம்பந்தத்தில் மகாநாடு நடந்தது. அதில் நானும் கலந்து கொண்டேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். ஐந்து கலம் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டாலும் போதும், சமரசம் செய்துகொள்ளலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகூட அவர்கள் கேட்கவில்லை. அப்படி இருந்தும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் சர்க்கார் அதிகாரிகளும் குறுக்கிட்டு, மிராசுதார்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து, சமரசம் ஏற்படாமல் செய்து இருக்கிறார்கள். இதனால் மிராசுதார்கள் துணிச்சலோடும், தைரியமாகவும் விவசாயிகளெல்லோரையும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் உணவு உற்பத்தி தடைப்படும். ஹரிஜனங்களும், பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான விவசாயிகளும் பட்டினி கிடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். சட்ட பூர்வமாக இதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு வழி கிடையாது. அதற்கு எனச் சட்டம் கிடையாது. ஆகையால் தயவு செய்து சர்க்கார் இதில் குறுக்கிட்டு, உடனே அங்கு சமரசம் ஏற்படுத்தி நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

9-10 a.m

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have no information on the subject. If the hon. Member puts a short-notice question, I will get the information. I think that will serve the purpose."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" நண்பர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் 7-ந் தேதி அன்று லால்குடியில் இருந்தபோதே ஒரு மகஜரை சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் ஒரு short-notice question போடுங்கள். The Government will answer it."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" திருநெல்வேலித் தாலுக்காவிலுள்ள அனந்த கிருஷ்ணபுரம் என்னும் கிராமத்தில் 300-க்கு மேற்பட்ட விவசாயிகளை அவ்வூர் மிராசுதார்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்கள் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வேறு பல சம்பவங்களும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களிடம் நான் நேரில் தெரிவித்ததோடு ஒரு short-notice question-ம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் பதில் தெரியவில்லையே, ஏன், என்று தெரிவிப்பீர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

[11th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have received the short-notice question and asked for information. As soon as I get the information, I will answer the question."

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (DEFINITION OF TURNOVER AND VALIDATION OF ASSESSMENTS) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments Bill, 1954 and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நம்முடைய வருவாய் மந்திரி அவர்கள் இங்கு பிரேரித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த சபை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். காரணம் அரசியல் சட்டம் அதற்கு இடந்தரவில்லை. அதற்கு மூன்று காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லுகிறேன். முதலாவது, ஹைகோர்ட்டில் ஜஸ்டிஸ் ராஜகோபாலன், ஜஸ்டிஸ் சத்தியநாராயண அவர்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கப்பட்ட தீர்ப்பை மீறுவதற்காகவே இந்த மசோதாவானது கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தத் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அல்லது எந்த ராஜ்யத்திலே சட்டப்படி அதிகாரம் இல்லாமல் வரி வசூலிக்க உரிமைமிகையாது. இவ்வாறு அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இவர்கள் இப்படிக் கொண்டுவருவதால் அரசியல் சட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 265-வது ஷரத்தில் இதுபற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ;

"No tax shall be levied or collected except by authority of law."

இப்படி கான்ஸ்டிடியூஷன் சட்டத்தில் தெளிவாகக் கூறியிருந்தும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது முறையல்ல. அப்படி வரி வசூலித்ததும் முறை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது அரசியல் சட்டத்தை அவமதிப்பதாகும். அப்படி அவமதித்தும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதன் அர்த்தம் என்ன? அரசாங்கத்தார் 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து வியாபாரிகளிடமிருந்து சட்டத்திற்கு விரோதமாக விற்பனை வரியை வசூலித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் செலுத்திய வரியையும் சேர்த்து விற்பனை வரி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இது சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தாலும், இப்பொழுது இதை சட்டமாக்கிவிட மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை இங்குள்ள அங்கத்தினர்களை ஆதரிக்கும்படியும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமாக்குவதற்கு அதிகாரமில்லை."

MR. SPEAKER :—" சட்டமாக்குவதற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. We are going to give the necessary authority. When the Government passes an Ordinance, do we not ratify it later ? "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" அப்படிச் சட்டமாக்குவதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தின் 265-வது விதிப்படி இந்தச் சபை அதிகாரப்படி சட்டமில்லாமல் வரி விதிக்க முடியாது. Authority of Law வேண்டும்."

MR. SPEAKER :—" முன்பு நடந்தது இறந்தகால விஷயமாயிற்றே."

"Published in the extraordinary issue of Fort St. George Gazette, dated 4th May 1954."

[11th May 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" இறந்தகால விஷயமானால் மட்டும் எப்படி செய்ய முடியும்? ஆகவேதான் இந்தச் சபைக்கு அதிகாரமில்லை என்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" ஸ்பெஷல் ஆர்டினன்ஸ் வந்தால் நாம் ratify செய்யவில்லையா ? "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸ்பெஷல் ஆர்டினன்ஸ் செய்திருக்கலாம். அது வேறு; இது வேறு. இதற்கு அதிகார பூர்வமான சட்டம் வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அதை யாரும் பாதிக்கப்படாமல் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று சட்டம் சொல்லவில்லை. எதிர்காலத்தையும் பொறுத்திருக்க வேண்டும். ஆகவே அரசியல் சட்டத்தை மீறி இந்த கடந்தகால வரி வசூல்களை ஒழுங்குபடுத்த ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவது சட்டமாகாது, இந்தச் சபையிலும் செல்லுபடியாகாது என்பது என்னுடைய முதல் ஆட்சேபனை."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I sympathise with the Deputy Leader of the Opposition for the peculiar stand he has taken because he is new to parliamentary life. He has not yet become fully conversant with the ways in which these Bills are dealt with. It is a well-known thing that when a court points out any defect in the working of a piece of legislation, it may even border on illegality, then remedial measures are taken. It is only to remedy such defects as have been pointed out by the High Court that this piece of legislation is being proposed now. It seeks only to regularize something which has not been done according to law. That is what this Bill contemplates; and with regard to the future, we do not propose any action though in that matter also we have power to legislate."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the question is one of jurisdiction of this House. We often undertake legislation providing for retrospective effect. It is a well-settled principle of law that we can have retrospective legislation and this is done only when defects are pointed out in any law already in force. For example, the Validation of Non-conforming Marriages Bill itself is a retrospective legislation which was undertaken on account of certain defects pointed out by the Courts. It is nothing against the dignity or the decision of the Court as such. This Legislature is a sovereign body and is entitled to legislate even with retrospective effect. That is not barred by the Constitution. I am sorry that the Deputy Leader of the Opposition should have taken this stand with reference to the powers of this House."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொன்ன ஆட்சேபனைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இந்தச் சபைக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய அவாவும். ஆனால் என்னுடைய ஆட்சேபனை என்னவென்றால், இந்தச் சபைக்கு இதைக் கொண்டுவர அதிகாரமில்லை என்பதுதான். நிதி மந்திரி அவர்கள், 'சுயமரியாதைக் கலியாணத்தை ஒழுங்கான சட்டம் ஆக்கவில்லையா,' என்று அந்த அதிகாரத்தைச் சொல்லுகிறார். அந்த திருமண விஷயத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. அது வேறு. ஆனால் வரி சம்பந்தமாக விதி செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபனை. அரசியல் சட்டத்திலே . . ."

[11th May 1954]

MR. SPEAKER :—" We have power. It is a principle which all Legislatures follow. "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" நமது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் எனக்கு அனுபவம் இல்லை என்று கூறினார். எனக்கு அனுபவம் இருக்கிறது, இல்லாதது என்பதுபற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர் செக்ரட்டரிகளின் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகூடாது. அப்படி பேசினால் இவ்வாறுதான் நடக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் என்னுடைய சுய முயற்சியாலேயே பேசுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே. இதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Secretaries are competent to advise and if you only know what valuable advice they give, you will appreciate their views. Because the hon. Member does not have access to any Secretary, he is making that allegation. "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அவர்களுடைய யோசனையின்படித்தான் இந்த மாதிரியாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது என்ன தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். ஹைகோர்ட் கூறியுள்ள தீர்ப்பை நிராகரித்து இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றாலும் பரவாயில்லை. சேல்ஸ்-டாக்ஸ் அபெலட் டிரிபியூனல் இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி தெளிவுபடுத்தித் தீர்ப்பு செய்திருக்கிறது. அதன்படியும் இம்மாதிரி வசூல் செய்வது தவறு என்று தீர்ப்பு வந்தது. மேல்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் கொடுக்க வேண்டுமென்றுசொன்னார்கள். இதை வியாபாரிகள் செய்தார்களா? இல்லை. சர்க்காரே அவர்கள் மேல் குற்றஞ் சாட்டி மேல்கோர்ட்டுக்கு இப்பிரச்சினையை அனுப்பியது. இது நியாயப்படி தவறு. இந்த முறையிலும் சர்க்கார் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அப்படியிருந்தும் மேல்கோர்ட்டில் சர்க்காருடைய முறையை தவறு என்றே விளக்கித் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. 1939-ம் வருஷத்திய 3-வது பிரிவைப் பற்றி ஹைகோர்ட் தெளிவாக எடுத்துக் கூறிற்று. ஒழுங்குபடுத்துவதுபற்றி நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் ஹைகோர்ட்டின் நேரிடையான தீர்ப்புக்கும் முரணாக இந்த வரி வசூலிக்கும் முறையை ஒழுங்குபடுத்துவது அரசியல் சட்ட விரோதமானது என்பது என்னுடைய இரண்டாவது ஆட்சேபணை. "

8-20
a.m.

" அதோடு கூட நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே சில அனுகூலங்களும் இருக்கின்றன. அதன்படி நம்முடைய நிர்வாகம் பெரும்பாலும் மூன்று ஸ்தாபனங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1) நியாய (Judicial) ஸ்தாபனம், (2) நிர்வாக (Executive) ஸ்தாபனம், (3) சட்டசபை (Legislature) என்று மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்றுவது ஸ்தாபனம் நிர்வாக ஸ்தாபனத்தின் உதவியாலும், நியாய ஸ்தாபனத்தின் உதவியைக் கொண்டும் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்படும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றினால் நாம் அந்த இரண்டு ஸ்தாபனங்களையும் நிராகரித்தவர்களாவோம். அதோடு அபெலட் டிரிபியூனல் செய்த முடிவுகளையும், உத்தரவுகளையும் நிராகரித்தவர்களாவோம். அந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் Natural principle of jurisdiction முறையைக் கைப்பற்றி அந்த முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே இப்பொழுது ஒழுங்கு செய்யப்போவதாக கொண்டுவரப்படும் மசோதா அந்த முறையில் இல்லை என்பது என்னுடைய ஆட்சேபணை. "

MR. SPEAKER :—" I think at the outset I straightway told the House that we have powers to legislate this measure. "

11th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I add without casting any aspersion on the Judiciary as such we have powers to enact this piece of legislation? "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" அதோடு கூட 14-இன் கீழ் உள்ள பிரிவுப்படி வியாபாரிகள் மீது குற்றம் சாட்டுவது தவறு. தவிர இங்கு குறிப்பிட்ட சில வியாபாரிகள் சர்க்காருக்கு எதிராக வியாஜ்யம் செய்து ஹைகோர்ட்டு வரை போய் இந்த வரி வசூலித்தது தவறு என்ற முறையில் முடிவுகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுகள் பலன் என்னவது? அவர்களுக்கும் இதனால் எதிர்த்துப் போராட உரிமையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும் அவர்களுக்குச் சாதகமான உரிமை கொண்டாடும் தீர்ப்பே கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால் அவர்களுக்கு அந்த உரிமை எல்லாம் போய்விடுகிறது. பின்னர் இந்த மசோதாவின் கீழ் வரக்கூடிய வியாபாரிகள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாமல் போய்விடும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் குறுக்கே இருப்பதால் தான் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது அரசியல் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவுப்படி தவறு என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இப்பொழுது இதை நிறைவேற்றக்கூடாது என்பதே என்னுடைய மூன்றாவது ஆட்சேபணை. "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think it is the peculiar privilege of lawyers to argue on a point whether it is one with which they are concerned or not. But I am sorry the hon. the Deputy Leader of the Opposition has taken the role of a lawyer. I would request him not to copy the role of a lawyer with whom he is associated. I am trying to shed that mentality of a lawyer so long as I am functioning here as a legislator. We cannot put on the role of a lawyer here and argue indefinitely on things which are irrelevant to the subject with which we are concerned. Of course, it is a job for the lawyers, practising in courts to go on arguing indefinitely on things which are quite unrelated to the subject with which they are concerned. But we cannot question them because that is their profession. So long as we are functioning here in this House as legislators, I think we should endeavour as far as possible to confine ourselves to the relevant points with which we are concerned and not go on dilating on things which are quite irrelevant to the subject under discussion. We should try to talk on subjects which are relevant to the Bill under discussion. "

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Land Revenue may now proceed with his Bill. "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, it has been the practice in the Commercial Taxes Department, in assessing a dealer to tax under the Madras General Sales Tax Act, to include in his turnover amounts collected by him by way of tax under the Act. In its judgment, dated 7th January 1954, the Madras High Court has held that such assessments and levy are ultra vires in so far as they are based on inclusion in the turnover, of amounts collected by way of tax. The assessments and levy were made in good faith and have to be legalized. It is, at the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th May 1954]

same time, proposed to accept, with effect from 1st April 1954, the statement of the law made by the High Court and not to include in the turnover of a dealer, for purposes of assessment, amounts collected by way of tax subsequent to the 1st April 1954.

"Sir, the reason why we have not included in the Bill the period from January to March is that they relate to transactions which are already over. If we want to apply the principle enunciated by the High Court to those transactions also, it will amount to affecting all closed up transactions. That means it will not only affect the particular deal effected but the turnover amount also because in collecting the tax, the turnover amount was also taken into account and the assessment proceeded upon. Some of the assessee may not be in the country. They would have left the country. Some would have been dead. And we have to go in search of their legal heirs. All these practical and administrative difficulties will crop up if we include the three months. That is why we have excluded the three months from January to March. We are giving effect to the judgment from 1st April 1954. We are giving retrospective effect in respect of this brief period of three months, because otherwise it will involve a lot of administrative difficulties, which I have pointed out earlier.

"With these words I commend this Bill to the acceptance of the House."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

Mr. K. P. Gopalan may now move his amendment!

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I move the following amendment, viz. :—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'

Sri S. Deivasigamany seconded the amendment.

MR. SPEAKER :—"Amendment moved—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'

"The main motion as well as the amendment is now before the House for discussion. Mr. K. P. Gopalan may now speak."

SRI K. P. GOPALAN :—"There are two kinds of dealers, viz., the registered and unregistered dealers. The registered dealers keep accounts of whatever goods they sell and at the same time, they keep another account regarding the sales tax they

11th May 1954] [Sri K. P. Gopalan]

collect. The Hon. the Revenue Minister admitted that hitherto Government were collecting the tax on the turnover and on the sales tax also. So a tax is collected on a tax. I submit that that procedure is very illegal and incorrect. I want those Commercial Tax Officers who have collected the tax in that manner to be booked and punished accordingly. Besides there had been a decision of the Sales Tax Tribunal that this method of taxation was incorrect and illegal. Government somehow try to twist things and have come forward with this Bill. Their policy seems to be to do the wrong thing under right cover. I submit that this Bill is totally wrong in principle and is illegal. Moreover my comrade, Mr. Kalyanasundaram, the Deputy Leader of the Opposition, has raised certain legal objections. Therefore I respectfully submit that this Bill be referred to a Select Committee which may go into all the legal complications involved in this measure."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Mr. Speaker, Sir, I oppose this Bill and incidentally endorse the motion moved by my friend Mr. Gopalan for certain reasons. The Bill itself is presumably to legalize what has been declared by the High Court as illegal. The point decided by the High Court is neither novel nor one which could not have been anticipated by a reasonably clear legal mind. The point is this. Usually the dealers collect sales tax from buyers. That sales tax is not included in the price of the article. The price of the article cannot reasonably include the sales tax. The Government or the Sales Tax authorities in their desire to enrich the finances of the State included the sales tax collected from buyers also as part of the turnover. Suppose the price of an article is Re. 1 and one anna is the sales tax collected for it from the buyer. If 1,000 such articles were sold the tax was based on the turnover of Re. 1-1-0×1,000 and not Re. 1×1,000. That is how the dealer was taxed. This has been declared illegal by the High Court. The point now sought to be made in this Bill is to declare the High Court's decision null and void so far as collection of tax prior to 1st April 1954 was concerned. One major fact that should appeal to one and all is that the High Court in 1951, that is, three years ago, held the same decision and that is, that sales tax collected on the total turnover was illegal. The Sales Tax Appellate Tribunal took a decision and the Government treated its decision also with scant courtesy. 'The dogs may bark, but the caravan will pass on' said Sir Samuel Hoare long ago. Our Government are following more or less the same dictum so far as our courts are concerned. They say : 'The Appellate Tribunal may decide, the High Court may decide, but we will carry on as we like so long as we have a majority.' The contumacious attitude of the Government in bringing forward this Bill appears to me to be condemnable. The Appellate Tribunal, as early as 1951, decided that the sales tax collected by a dealer should not be included in calculating the turnover. The Appellate

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th May 1954]

Tribunal is the highest judicial authority appointed by the Government to decide questions relating to sales tax on appeal, subject of course to the general superintendence of, and appeal against its decision to, the High Court. When such an authority has given a decision, it is the duty of any law-abiding citizen and much more the duty of a Government constituted under the Constitution to abide by the decision and issue instructions to the Commercial Tax authorities not to collect tax on sales tax, which amounts to double taxation. Instead of abiding by that decision, the Government appealed to the High Court. The High Court's decision upheld the view of the Tribunal. The Government had to implement the decision of the High Court, as otherwise serious consequences would follow. Till the High Court gave its decision, the Government did not implement the decision of the Appellate Tribunal and this is highly reprehensible. That shows that the Government in this State are treating the Judiciary with scant courtesy.

"The High Court's decision is obviously a declaratory decision. It has declared that the inclusion of sales tax collected by a dealer for calculating his turnover is illegal. Instead of giving effect to that decision, the Hon. Minister says that he is going to legalize an illegal act and give effect to that decision from 1st April 1954. When the Government have suffered a defeat in the High Court, to bring forward a Bill and say that this will validate what has been found to be wrong by the High Court will undermine the people's confidence in the judiciary. I submit that this will shake the very foundations of the faith of the people in the system of justice in this country. This is a very vicious precedent which should not be adopted or condoned by this House.

"Yet another point. Let us see intrinsically what the position is. A large number of dealers have filed appeals. Some of them are pending before the Appellate Tribunal and some before the High Court. The appellants are entitled to the benefit of the law as it stood at the time of the appeal. Pending appeals will be affected by this Bill. This is an improper and unreasonable restriction on the dealers to go to the courts. A fair and straightforward method would be for the Government to take the matter to the Supreme Court. Let them go to the Supreme Court if they have faith in the Constitution and if they feel that what they do is right. Obviously, they do not do that. So they are adopting this back-door method or taking the devious route to legalize what has been found to be an illegal levy.

(At this stage, the Deputy Speaker took the Chair.)

"I submit that the sales tax collected by a dealer should not be included in calculating his turnover. What the Sales Tax Act contemplates is that a dealer collects the tax as an agent of the Government and transfers the amount *in toto* to the Government. What the Government now do is to collect from the dealer not only

[11th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

the sales tax that he has collected from the consumers, but also to ask him to pay something more from his own pocket. I therefore commend to this House the rejection of this Bill.

"Whatever be the views of the Ministry regarding lawyers, I submit that lawyers have developed the healthy habit of looking at things in the proper perspective, which habit I commend for adoption by the Government also."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this Bill has been brought forward to validate a levy which has been found to be illegal by the High Court. Either owing to ignorance or owing to want of understanding the spirit of the Madras General Sales Tax Act, the Sales Tax Department has been including in the assessment of the turnover of a dealer the moneys collected by him by way of sales tax. The High Court held that the levy of tax on the dealer on the basis of this turnover was illegal, inasmuch as the turnover included also the amounts collected by the dealer by way of sales tax from the consumers. Everyone is aware that bills are issued to the purchasers by honest members of the business community. But some traders do not issue any bills at all to evade their paying to the Government tax under the Madras General Sales Tax Act. In the bills, the price of the article and the sales tax collected on it are shown separately. That the sales tax collected should not have been included in assessing the turnover is a simple proposition which is evident on the very face of it. The Hon. Minister who has moved the Bill has not mentioned the amount that the Government will have to refund to the dealers if this Bill had not been brought forward and if the decision of the High Court were to be implemented. I do not know whether he has taken the trouble of ascertaining the amount. Evidently he was so sure that he could easily legalize what has been declared illegal. The Bill makes it clear that the Government are not going to include the sales tax collected by a dealer in assessing his turnover with effect from 1st April 1954. But the extra tax due to the inclusion of sales tax in the turnover collected prior to that date is not going to be refunded. In this connection, I am reminded of a Tamil saying: 'யானை வாயில் போன கரும்பு திரும்பி வராது.' Let not the impression be created in the mind of the business community that whatever they pay to the Government can never be got back, even if the High Court or Supreme Court declares that the payment made is in excess of what is legally due under the Act. In the case of income-tax, the assessee is asked to pay a certain sum in advance and at the end of the year adjustments are made from the advance on the basis of the tax due on the actual income. If this Bill is passed and any provision is made for advance payment nobody will come forward to pay any advance, because people will be afraid that they will not get back any excess that they might have paid. Therefore, even though there may be some loss to the Government, when once it is pointed out that the collection of the amount

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [11th May 1954]

9-40
a.m.

is illegal, it is but proper and just that they should be gracious enough to restore the amount illegally collected to the respective members of the business community, and invent some other method of taxation in order to compensate the loss, if any and if necessary. After all, all enactments, especially taxation laws should be liberally construed in favour of the subjects and not in favour of the State. The Hon. Minister knows this well. Now, the construction put by the High Court is just. The only thing is that the Commercial Tax Department people have acted wrongly in their over-enthusiasm. I won't say that their deeds are not in conformity with their position or official capacity. But they have collected something more than permissible in their misguided enthusiasm. Therefore, I think it is high time that the Government reconsider and drop this measure once and for all."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, there is also an amendment standing in my name which is practically the same amendment as that moved by the hon. Member Sri Gopalan. Nonetheless, I will support that amendment in the light of my own amendment. I quite welcome this Bill as being helpful to augment the revenues of the State. But my fear is whether the Hon. Minister in his attempt to get more revenues might not lose the revenues that he already gets. Here is a case which has been well illustrated by the Tiruchi Gold Merchants and Jewellers' Association. A study of these examples and comparisons will show where my fears are and I do not know whether the Hon. Minister is likely to allay my fears. Now, Sir, for the purchase of 10 tolas of gold, the value payable is Rs. 850, sales tax Rs. 2-2-0, making charges Rs. 12 . . ."

SRI B. P. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" On a point of order, Sir. The hon. Member is not talking on the Bill before the House. He is talking on a Bill that is come up hereafter." (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, it has been moved that this Bill be referred to a Select Committee. I am trying to make out a case that it should be referred to a Select Committee."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He is talking on a Bill which will be taken up subsequent to this Bill. The subject-matter of this Bill is quite different from that of the other Bill."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Oh! I am sorry."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I oppose the very introduction of this Bill in this Assembly. It is stated that this Act be enacted in the Fifth year of our Republic. I do not know why an attempt is made to validate an unjust, illegal and unwarranted act of the Executive, in spite of the decision of the Appellate Tribunal and the highest Court of Judicature in our

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 11th May 1954]

State. I do not know why in the fifth year of our Republic such a notorious Bill—I shall so call it—should be introduced. I could have understood the purpose of the introduction of this Bill if merely by oversight or due to a lacuna in the enactment, such illegal acts had been committed by the Executive. But in 1951, the Special Tribunal constituted with reference to the collection of commercial taxes unequivocally stated in a judgment given by the Hon. Mr. Koman that the sales tax collected should not be added on to the turnover assessable to sales tax. It is after that that instructions were given by the executive officers of the Revenue Department to the officers concerned to the effect 'Let barking dogs bark; in spite of that, the caravans will go.' It is in that spirit that the whole thing has been manipulated. Here in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill it is stated that the assessments and levy were made in good faith and have to be legalized. I ask in all seriousness the Hon. the Minister for Land Revenue whether all acts done in good faith can be legalized. Now, there is a certain belief among the conservative women in our part of the country that if a girl having *morachuva*, that is, having a bad star, marries, the husband will die. It is a very good faith as far as the conservative old lady is concerned. But can we justify the murder of that girl just to save the son of the old woman who has married this girl? No. Good faith alone cannot count. Yesterday, the Hon. the Minister for Land Revenue was arguing that if the Government wanted more funds, they could not go on levying taxes in an unjust manner, that the means also would have to be justifiable and that the ends could not justify the means. Within 24 hours he comes here and says that an act was done in good faith and that, therefore, it should be legalized. I cannot agree to this, Sir. This is a legislative body; the highest organ of administration as far as this State is concerned and we are all responsible persons. If this Bill is passed, what will the people outside think about us? The High Court of the State has decreed that a certain Act is illegal. Here the Hon. Minister comes and says, 'We abide by the decision of the High Court, but what we have already done should be legalized. From tomorrow onwards we are not going to do it.' Sir, it will be a shame and a stigma on this Legislature if we do not oppose this Bill.

" Then, I was told that in about 300 cases decided by the Appellate Tribunal the Government approached the High Court. For every case taken to the High Court, the Government would have to pay thousands of rupees—I am speaking subject to correction—to the Advocate-General. The cost involved in taking these cases to the High Court would be a loss to the Government. Why is it that in spite of the fact that the Tribunal decreed against the execution of the orders of the Government the latter have taken the cases to the High Court, spending lakhs of rupees unnecessarily? Who is responsible for this unnecessary expenditure? Are the Government prepared to conduct an inquiry into this matter

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [11th May 1954]

and see that such irresponsible people are taken to task? The poor people of the State cannot pay for such acts done without any thinking and would bestowing any consideration on legal points.

"I can quote so many instances with regard to the Producer-cum-Consumer Societies in Malabar. In one society in Mullakodi alone thousands of rupees were collected on this account because the sales tax collected by the societies was added on to the turnover assessable to sales tax. Due to this unsympathetic attitude of the Government, these societies had to pay thousands of rupees. This is very unjust. So, we should see that the amount collected after the decree, given in 1951 by the Appellate Tribunal, is ordered to be repaid. In the name of democracy, equity and justice, this should be done."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Mr. Deputy Speaker, I rise to support the amendment moved by my hon. Friend Sri K. P. Gopalan to refer this Bill to a Select Committee. I am aware that this House has a right to pass this Bill into an Act and give retrospective effect to it. But, we have to consider whether this will be proper. I submit that such a course of action will be most improper, especially as the highest court in our State, viz., the High Court has given a ruling that this sort of adding the sales tax collected to the turnover is unjust and inequitable. I am glad that the Government have themselves recognised this fact, viz., that they have been doing an unjust thing. That is why they have stated in the Statement of Objects and Reasons that this kind of adding sales-tax to the turnover will be discontinued, and that they propose to accept, with effect from the 1st April 1954, the statement of the law made by the High Court and not to include in the turnover of a dealer for purposes of assessment, amounts collected by way of tax subsequent to the 1st April 1954. When the Government have themselves said like that, there is no reason why they should bring forward a Bill of this kind stating, 'No doubt we have done an unjust and unreasonable thing. Still, we want your support for passing this Bill into an Act so that what we have unjustly and unreasonably done may be legalised.' This cannot be accepted by anybody. This is a matter which has to be thoroughly gone into by a Select Committee before any action is taken. Further, hon. Members would have come to know by this time that the Central Government are thinking of bringing forward a comprehensive enactment with regard to sales-tax which would affect not only our State but all the States in the Union. In this respect also, it is necessary that the Bill should be considered in all its aspects and detail by a Select Committee. I do not want to go into the other reasons which have been mentioned by my Friends. I only want to submit again that this is a fit case which should be considered by a Select Committee."

SRI N. GOPALA MENON :—"Mr. Deputy Speaker, this is after all a very simple amending Bill which does not merit the

[11th May 1954] [Sri N. Gopala Menon]

language that has been used by many Friends opposite. They have been saying that the Government are guilty of an atrocity and have used other expressions which are rather too extravagant and absolutely unmerited. This is a very simple matter. The authorities have collected the tax and have included the same in the turnover. Probably to a trained legal mind, it would seem not proper to include the tax also in the price of the article as it would be a tax on tax. But to an ordinary person who goes and buys a material it may not appear like that. He only says that he bought a certain article for such and such a price including in it the sales tax also. I think the authorities should be acquitted of *mala fides* in this matter. After all, you must remember that sometimes it is not such a simple affair as one may imagine. I will give hon. Members an illustration. Take a marble stone worth Rs. 100. An artist makes a beautiful statue out of this marble stone and charges Rs. 5,000 for it. What is the price of the statue? It is Rs. 5,100. But actually the value of the marble is Rs. 100 and the value of the labour spent on it is Rs. 5,000. Therefore, when this statue is sold at Rs. 5,100 and sales-tax is based on this amount, the Government will really be assessing the labour that has been spent on it. Similarly, if you send your motor-car to any of that companies in Madras for repair, they supply some parts worth say Rs. 30. They engage on this work labour worth Rs. 100. You will get a Bill for Rs. 130 and sales tax will be levied on this amount of Rs. 130. There have been arguments and discussions from the time of Austin and Justinian regarding this, viz., whether the price of an article is the value of the material together with the value of labour spent on it. Even recently, there was a two-day discussion in the High Court, about a beautiful ring on which so much of labour was spent by a goldsmith. It weighed only a sovereign or so. The question to be decided was whether, for purposes of fixing the sale price for taxation, the value of the gold is to be taken into account or whether the value of the labour spent on it also has to be taken into account. Now it is admitted on all hands that if you have some material and spend labour also on it the price of the finished article is the value of the material plus the labour spent on it. Probably the tax-collecting authorities in their zeal to get more money for the Government, which I cannot say is improper, have included sales-tax in the turnover. It is, therefore, not a *mala fide* act which the persons responsible for the collection of the tax have done. Just like any other layman, they have said that the price of an article includes the labour charges, transport charges and other charges and taxes. It is in this spirit only these articles have been valued and taxed by the tax-collecting authorities. They said that the money that the merchants actually realised by the sale of these articles will be the basis and will be taken as the turnover and will be assessed. I, therefore, implore hon. Members opposite though they want to oppose this Bill, not to say that this is an atrocious measure which the Government have brought forward. I only request them to take the administrative

[Sri N. Gopala Menon] [11th May 1954]

difficulties involved into account. There are thousands and thousands of persons from whom this excess tax has been collected. The labour involved in refunding the money will be enormous and will not be worth while. Possibly, the money these persons will be getting back will be quite incommensurate with the labour involved. So, there is no question of injustice or immorality in the levy of this tax. It has been held by the High Court as illegal. That is all. It does not mean that immediately we should refund all the money. In view of what the Hon. Minister has already said and in view of the administrative difficulties involved in refunding the money which will have to be done by engaging a number of clerks and officers and spending a lot of money on them, I think it is unwise to probe into the matter again. This matter may be given a quietus now. Some sort of irregularity has been committed. Let us validate what has already been done and from April 1954, let us conform to the law as laid down by the High Court."

SRI C. KANDASAMY:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா சர்வ சாதாரணமானது என்று கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக, கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப்பால் எழுப்பப்பட்ட ஆட்சேபணைகளுக்காக எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்கு அனுதாபம் தெரிவித்தார். இம்மாதிரி யான மசோதாவை கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமையில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறாரே என்று அவருக்கு நான் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், சாதாரணமாகப் பார்க்கும்பொழுது இயற்கையாக எல்லோருக்கும் நியாயம் என்று பக்கூடிய ஒரு விஷயத்தில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏற்கனவே தப்பாக நடந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக, அந்தத் தப்பை திருத்துவதற்குப் பதிலாக, அப்படிச் செய்வது பெரிய கஷ்டமான வேலை என்று சொல்லப்படுகிறது. தப்பு நல்ல எண்ணத்துடன் தான் நடந்தது என்று கூறிக்கொண்டு இதற்கு ஒரு மசோதாவை இந்தச் சபைமுன் கொண்டுவருவது வெகுவாக அனுதாபப்படவேண்டிய விஷயம். நேற்றையதினம் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தான் ரொம்பவும் நியாயமாக நடப்பதாகவும், எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்குவதே தன்னுடைய நோக்கமென்றும் கூறிக்கொண்டவர், இன்றையதினம் ஏற்கனவே அநீதி வழங்கப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக அந்த அநீதியை சட்டமாக்க முன்வந்திருப்பது ஒரு வேடிக்கையான விஷயம்."

"சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டு ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்ட வரி சட்ட விரோதமானது என்று தீர்ப்பளித்த பிறகு, அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஆயிரக்கணக்கான வியாபாரிகள் தங்கள் செலுத்திய வரியை திருப்பிக் கேட்கக்கூடுமென்று எதிர்பார்த்து, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் இது ஒரு சர்வ சாதாரணமான விஷயம் என்று சொன்னார். அவர் பல உதாரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டினார். அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்ட வரியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லா வியாபாரிகளின் கணக்கை பரிசீலனை செய்வதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதை மீண்டும் கணக்குப் பார்த்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் என்ன சிரமமிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கடைகளில் நாம் சாமான்கள் வாங்கும்பொழுது சாமான்களின் விலை தனியாகவும், அதற்குக் கீழே ஒருவரியில் தனியாக Sales tax எவ்வளவு என்றும் Bill-ல் குறிப்பிடப்படுகிறது. Sales tax உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த Bill-னை சரிபார்த்து கீழே தனியாக

[11th May 1954] [Sri C. Kandasamy]

போடப்பட்டிருக்கும் தொகையை மட்டும் வசூலித்திருக்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக Sales tax-க்கு Sales tax வசூலிப்பது மிகவும் நியாயமற்ற முறை. ஏழைகள் வரி கொடுப்பதற்கு மறந்து போய்விட்டால், அரசாங்கம் கடந்த காலத்தில் வசூல் செய்யப்படாத வரிகளெல்லாம் இனிமேல் வசூலிக்கப்படமாட்டாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இருப்பார்களா? ஒருநாளும் அப்படிச் செய்யமாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக வரியை வசூலிப்பதற்கு துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்."

"சென்ற, 5, 6 ஆண்டுகளாக நமதேசத்தில் வியாபாரம் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. சிறிய கடைக்காரர்கள் எவ்வளவுபேர் நொறுங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக sales tax-க்கு sales tax விதிக்கும் அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாக இயந்திரம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் தொழில் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். ஏற்கனவே பலமுனை விற்பனை வரியினால் பல வியாபாரிகள் அவர்கள் தொழில்களை மூடிவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக வியாபாரிகளிடையே ஏகப்பட்ட கிளர்ச்சி இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பலவந்தமாகவும் நியாயத்திற்குப் புறம்பாகவும் sales tax-க்கு sales tax விதிக்கும் முறையானது 'immoral' என்று எனக்கு முன் பேசியவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் கூறுவது என்ன வென்றால், இது தான். இதுவரை வசூலித்தது வரியே அல்ல, சர்க்கார் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சிறிய வியாபாரிகள் இன்றையதினம் தங்கள் தொழில்களை மூடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வசூல் செய்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். அப்படிச் செய்தால் நிர்வாகத்துக்குச் சங்கடம் ஏற்படும், உத்தியோகஸ்தர்கள் பழைய கணக்குகளைப் புரட்டிப் பார்த்துத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆகையால் இன்றையதினம் உத்தேசத்திலிருக்கும் இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறாரே என்று மீண்டும் ஒருமுறை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Sir, I rise to support the amendment moved by the hon. Member Sri Gopalan and in so supporting I wish to state that this Government seem to be suffering from what is called 'lawyer phobia'. Or else, the Leader of the House would not have been so strong in his words, though the Government is dominated by lawyers."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am also a lawyer."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"I know that. That is why I said, 'though the Government is dominated by lawyers'. The main intention of the Bill seems to be to appropriate the tax admittedly illegally collected from dealers by the Government. The intention of Government is not to include in the turnover the tax itself that has been collected but to legalise the appropriation. For, to do that a separate Bill is not necessary in view of the High Court judgment. So, instead of taking to task the officers who were responsible for such illegal collections, they are sought to be exonerated and excused under this Bill. This is a very bad precedent that the Government are setting up. They seem to say,

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [11th May 1954]

'we have collected something illegally, but we find it is difficult to refund it.' Morally, this is not good especially on the part of the Government. Justice demands that, however small is the amount that has to be refunded, whatever be the administrative difficulties in the way of refunding the illegal collections, the Government ought to find a way to refund the amounts to the dealers from whom they have been collected. Otherwise, the public would lose confidence in the Government and its administration. I, therefore, request the Government to see that the people are not reduced to such a plight and see that the amounts are refunded to the assesseees in spite of the stupendous administrative difficulties which are stated by the Hon. the Revenue Minister.

"With these few words, I support the amendment seeking to refer the Bill to a Select Committee. I thank you, Mr. Deputy Speaker."

*SRI K. T. RAJU:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி என்பது சர்க்காருக்கு ஒன்று, மக்களுக்கு ஒன்று என்று இருக்கக் கூடாது. பிரஜைகளுக்குப் பாதகமாக நீதி வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆனால் சர்க்காருக்கு எதிராக நீதி வழங்கப்பட்டால் சர்க்கார் தனக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு விரோதமாக நடந்துகொள்வது என்பது சரியல்ல. அது நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் புறம்பானதாகும். இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதாவை ஆதரிப்போமேயானால் நமக்கு இருக்கக் கூடிய கடமையினின்றும் தவறி நம் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தவர்களாகவும் ஆவோம். இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கும் மசோதா என்ன? ஏற்கெனவே வரி கட்ட முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து வரிக்கு வரியை இந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் நியாயமற்ற முறையில் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அது அநீதியானதென்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் அதை நியாயமானதாக ஆக்க நாம் முயல்கிறோம். ஆகையால் இது சரியல்ல என்பதே என்னுடைய கருத்து. நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் இது முரணானதாகும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் அதற்காக அவர்கள் வசூலித்த பணமெல்லாம் நியாயமானதாக ஆக்க நாம் சட்டம் செய்வதா முறை? வரிக்கு வரி வசூலிக்கும் போதே வியாபாரிகள் இதை ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். பல வியாபாரிகள் இதனைத் தடுக்க கிளர்ச்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசூல் செய்வது நேர்மையாகாது என்று அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் பின்னர்தான் அவர்கள் பரிபூரணலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவுடன் சர்க்கார் அதை ஹைக் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச்சென்றார்கள். அங்கும் வியாபாரிகளுக்கு சாதகமாகவும் சர்க்காருக்கு விரோதமாகவும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவுடன் தங்களுக்கு இருக்கும் மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு சட்ட ரூபத்தில் அதனை நியாயமானதாகச் செய்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கப்பட்டால் அது சரியானதாகாது. இதை நிறைவேற்றினால் நியாயத்திற்கும், நேர்மைக்கும் புறம்பாக நடந்தோம் என்பதைவிட இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கே இழக்காத தீர்ப்பாக ஆகும். ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் இடமுண்டு என்பதை நிரூபிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் நானும் இந்த மசோதாவைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்."

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

11th May 1954]

*SRI M. PALANIYANDI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-10 a.m.
இந்த மசோதாவின் திருத்தப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதோடு நான் ஒரு விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். நாம் இப்பொழுது இந்த ராஜ்ய நீதி மன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு எதிராக சட்டம் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். இது சரியானதல்ல. சாதாரணமாக சிறிய சிறிய வியாபாரிகள், இந்த மாதிரியாக பாதகம் இழைக்கப்படும்போது, நீதி மன்றத்தின் உதவியை நாடிச் சென்றிருக்க முடியாது. பெரிய வியாபாரிகளினால்தான் அது முடியும். அவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அநீதியான வரி முறையை எதிர்த்து அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாததினால் கோர்ட்டுக்குச் சென்று சர்க்காருக்கு எதிராக தீர்ப்பைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக அந்தத் தரப்பிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள், 'எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நீதிஸ்தலத்தை விரும்பாதவர்கள். சட்டத்திற்கு விரோதிகள்' என்பதாகவெல்லாம். ஆனால் இன்றைக்குச் சர்க்கார்தான் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை அலட்சியப்படுத்தும் முறையிலும், நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராகவும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தாங்கள் செய்த காரியம்தான் சரியானது என்று சொல்லும் முறையில், மறைமுகமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்கள். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வரி வசூல் செய்ததோடு அல்ல. அதை நாங்கள் நியாயமென்று ஊர்ஜிதம் செய்கிறோம் என்ற முறையில் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"தவறுதிகழ்ந்து விட்டது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்."

*SRI M. PALANIYANDI:—"செய்யும் தவறைச் செய்து விட்டு, அதையும் ஊர்ஜிதம் செய்ய ஒரு திருத்த மசோதாவையும் கொண்டு வரும்போது அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமென்று சொல்வதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? ஆகையால் இந்த மசோதாவை நிச்சயம் கைவிடவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் பல ஏழை எளிய சிறிய வியாபாரிகளிடமிருந்தெல்லாம் வரி வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமற்ற முறையில் அவைகள் வசூலிக்கப்பட்டன என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவுடன் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பதுதான் நியாயமாகும். அதைவிட்டு அம்மாதிரியாக வசூல் செய்ததை சரியானதாகும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஆகவேதான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

"மேலும் இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் மக்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். அரசாங்கம் சர்வாதிகாரமான முறையில் நியாயமற்ற செயல்களைப் புரிந்து வருவதாகவே எண்ணுவார்கள். மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு எந்த அநீதியை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எண்ண சந்தர்ப்பம் அளிக்கும். அரசாங்கத்தினிடம் பணமில்லையென்றால் வேறு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன பணத்தைப் பெறுவதற்கு. நம் நாட்டில் ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கில் லாபம் அடையும் பாரிக் கம்பெனி, பின்னிக் கம்பெனி, ஹார்லி மில் போன்ற எத்தனையோ ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன வரி போடப் படுவதற்கு. அதைவிட்டு ஏழை எளிய சிறிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் ஒரு முறையை உண்டுபண்ணுவது நியாயமானதாகாது. ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் பலமாக எதிர்ப்பதோடு இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து இதைக் கடைசியாக கைவிடவேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோள். அதைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Motion moved by the Hon. the Minister for

[Sri S. Panchaksharam] [11th May 1954]

Revenue and in doing so, I oppose the Motion for reference of the Bill to a Select Committee. The question posed before the House is simple. It is so short that I see no reason why it should go before a Select Committee for consideration. There has been opposition to the very introduction of this Bill on the ground that it is unconstitutional to validate an invalid provision in law and that the Constitution does not provide for all that. I submit, as the Hon. the Minister for Finance suggested this morning, that the Non-Conforming Marriages Bill which we were going to consider clause by clause is also a measure like this. That is, certain marriages have been held to be invalid and they were sought to be validated by this Legislature. There is also another Bill pending consideration by this House and that is the Electrical Undertakings Bill. Because of a small lacuna in the Act, the High Court has thought that the whole Act is void and this has resulted in disturbing vested interests that have been created in favour of the Government. Under these circumstances, if the House seeks to validate that measure by rectifying the defects pointed out by the High Court, I do not think it is beyond the scope of the powers of this House to do so. To say that such a measure cannot be enacted is not correct. Instances of this type are legion. Measures had been found to be invalid and also said to be *ultra vires* of the Constitution. But still, there were validation measures. One or two simple instances will prove my point. The Privy Council, in a case of an agreement by which an immovable property was sought to be conveyed by A to B, said that the transaction was not valid because the agreement was not registered. Forthwith, the Central Government came with a measure validating such unregistered agreements. It also said that it never was the intention of the Legislature that such agreements ever required registration in the past. Then there was another measure like this introduced by the Central Legislature. According to the Hindu law bequests and wills executed in favour of unborn persons are invalid. As soon as the Privy Council pointed out that such bequests and wills were invalid, out came a validating measure which sought to validate such bequests and wills with retrospective effect. To say that the Legislature has no power to legislate in such matters is an argument which cannot be accepted.

"Then, Sir, it has been said that this Bill is devoid of reason and morality. One hon. Member sitting opposite said that this Government is very unresponsive, unreasonable and unimaginative and that the caravan passes on even though the dogs bark. That is an uncharitable accusation because the very introduction of a measure like this is proof positive that it is not the intention of this Government to allow the dogs to continue to bark. While the caravan was passing, the dogs began to bark. The caravan stopped its course to find out what was the reason for the barking. Here it has come out with a satisfying gesture so that the barking may cease. There is a lacuna in the Act pointed out by the High

[11th May 1954] [Sri S. Panchaksharam]

Court and the Government have now come forward with a validation measure. The whole confusion, according to me, has arisen as a result of the interpretation of a particular section which contained unhappy words. It lent itself to a double meaning. Officers who man the Government thought that in computing the turnover of a particular merchant for purposes of assessment to sales tax, the sales tax added to the cost of articles purchased by him might also be included in the turnover. In fact, the Appellate Tribunal some two years ago held that such inclusion of sales tax in turnover was not right. But the judgment of the Tribunal was not a judgment in vain, binding on parties in parts only. But when the High Court saw the defect and gave its ruling that it was wrong to include the assessment in the turnover, the Government were quick in examining the position and introducing a Bill to rectify the defect. What is wrong about the measure? Why should people say it is immoral and unreasonable? The Section in the Act lent itself to a double interpretation. If the Sales tax officers committed the mistake or interpreted the Act in a particular way, why do people characterise the Government as uncharitable? The mistake is now sought to be rectified. In future such sales tax will not be included in the turnover. In the past if it has been collected, such collection is now sought to be validated because several difficulties may arise, if it has to be refunded. Supposing a thousand people in the City of Madras paid the additional tax on the turnover, such people may now ask for the refund of the excess tax collected. Sir, according to the rules framed for the destruction of Government Records, I believe these records are not maintained for over six months or a year at the most. If a claim is made by a merchant for some money collected in excess where are the records to assess the excess collected from him? Many practical difficulties would arise if a refund is to be made. Then the Government would be faced with a number of suits that would be filed by these merchants for refund of small sums of money collected in excess of the legitimate tax due from them. After all what is the excess that has been collected? They said it was immoral and unreasonable. In a hundred rupee Bill the tax may come to Re. 1-9-0 and on this 0-0-4 would have been collected in excess. Is this small collection immoral, I ask? If the things were sought to be rectified by refunding, things would become very bad, when particularly there are no records and the Government will be faced with number of litigations. Under these circumstances is it not the duty of the legislature to rectify the defect? I say there is nothing immoral about it. This House is in duty bound, to validate such excess collections and pass this measure; because also the Government have said that in future such taxes are not to be collected. I therefore support this motion of the Government."

* SRI R. KRISHNAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നിലവിലുള്ള വില്പനനികുതി നിയമത്തെക്കുറിച്ചു വലിയ അനാശയായിരിക്കുന്നു. കണക്കുവയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരു കച്ചവടക്കാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതു്; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നിടപാടുകൾ

[Sri R. Krishnan] [11th May 1954]

നികുതി വസൂലാക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടും കച്ചവടക്കാർക്കു വളരെ കഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ട്. ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്നതിനത്തിൽ കിട്ടുന്ന നികുതി ഒരുപക്ഷെ അത്ര കൂടുതലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇതു അനവധി കച്ചവടക്കാരെ പാപ്പരാക്കിത്തീർത്തെന്നുള്ളതു് വെറും പരാമർശം മാത്രമാണ്. നിയമപ്രകാരം ഈ നികുതി ഇടാക്കുൻ പാടില്ലാത്ത രാജനികുതിയും കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നികുതി ഇടാക്കി. കച്ചവടക്കാർ കേസ്സു കൊടുത്തു അവർക്കു അനുക്രമമായി വിധി സമ്പാദിച്ചു. ഗവണ്മെന്റു് അതിന്മേൽ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ പോയി. അവിടെയും ഗവണ്മെന്റിന് എതിരായിട്ടാണ് വിധിയുണ്ടായതു്. അങ്ങനെ അന്യായമായി കൂടുതൽ ഇടാക്കിയ നികുതി കച്ചവടക്കാർക്കു തിരിയെ കൊടുക്കാതെ കഴിക്കുൻ നിയമമുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു് ഈ അസംബ്ലിയുടെ അനുസ്ഥാപനം യോജിക്കാത്തതാണ് എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ നാട്ടിലെ ആയിരക്കണക്കിനു കച്ചവടക്കാരോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു നിരീയാണിതു്. ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കുന്നതു് ഉചിതമാണോ എന്നുതന്നെ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇതു സെലക്ട് റ്റു് കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കുന്ന ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ ടേക്സറുടെ ഓൻ അനുക്രമിക്കുന്നതു്. സെലക്ട് റ്റു് കമ്മിറ്റിയിൽപെട്ട നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഈ ബില് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികളോടുകൂടി പാസ്സാക്കുന്നതാണ്."

SRI T. ANANTHA PAI:—"Mr. Speaker, Sir, I think the House should have no hesitation in accepting the Bill as it is without being referred to a Select Committee at all. I do not think any serious consideration of the measure by a Select Committee is called for, because the measure is so simple if only we understand properly the real motive behind this measure. The decision of the High Court has made it illegal for the Government to collect any sales tax on the turnover. If it is spught by the Government to refund the excess collections, it might lead to a lot of litigation as was pointed out by an hon. Member. The assessees involved are many, and the task of preparing a list of such assessees and refunding the excess collection would not be commensurate with the trouble taken by the Government. The parties might be tempted even to demand a reasonable rate of interest on the money so collected. Under these circumstances, merely because the High Court has given a particular decision, it is not necessary to refund the excess collection. The High Court and the Supreme Court are bound to give decisions on the various Acts passed by the Legislature either in favour or against the Government. There is nothing wrong about the High Court giving a decision against the Government when their action is wrong. But Government have now said that in future they will not make this collection with due respect to the decision of the High Court. That must be sufficient proof that the Government do not want to do anything illegal. Recently, the Supreme Court had given certain decisions affecting the inter-State trade relations and the sales tax question involved therein. In terms of that decision, if the State Government were to collect taxes from merchants, I think the State Government would be entitled to collect as indicated by the Hon. Minister for Finance this morning, about 80 lakhs of rupees per year. Over a large number of years if the Government were to collect the tax, it might come to Rs. 8 to Rs. 9 crores. This tax that we are now asked to refund will only be a negligible portion of it. In that

11th May 1954] [Sri T. Anantha Pai]

case Government have considered the view-point of the merchants that it would not be fair to collect the tax with retrospective effect because the Supreme Court has given a particular decision. Therefore, in this case, I think the hon. Members of this House would accept that the Government should not be put in an embarrassing position, namely, that because of the decision of the High Court, Government should be made to refund the tax already collected. There must be a certain amount of give and take and mutual adjustment. So long as the Government do not want to do anything illegal, I am sure the House will support the Government and this measure wholeheartedly."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Bill and to oppose the amendment. In support of the amendment, some hon. Members said that the Government ought to refund the amount already collected. The Gentleman who argued that point has not realized to whom the amount would go, if it were to be refunded. If the amount is redistributed it would go to the traders. Is it the intention of this House or hon. Members who argued for refunding the amount, that it should go into the purse of the traders and not into the purse of the consumers. If it should go to the pocket of the consumer, is it possible for him to adduce evidence that it was he who paid that tax and is it possible for him to recover the amount from the trader to whom he paid the tax originally. This practical aspect of the matter has to be considered when hon. Members make any suggestions here. If it is the intention of those hon. Members who made the suggestion for refunding the tax collected, that the amount should not go into the pockets of the consumers, then it is a bad thing to support that the amount should go into the pockets of the traders. If the amount is in the pocket of the Government . . ."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"On a point of order, Sir. So far as I could listen, there was no Member who suggested that the levy paid by way of inclusion of sales tax in turnover really belonged to the consumer. What has been done is the sales tax has been included in the turnover and a sales tax on sales tax has been collected and the High Court has now decided that this is a kind of Governmental robbery from the dealer. So it has got to go back to the dealer. There is no equity suggested in getting it back for the consumer."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the point made out is that the merchants knew that this sales tax would be collected as the sales tax also was being included in the turnover. So in many cases sales tax has been collected to cover the entire assessment. In each case, it has been collected from the consumer and therefore if the amount were to be refunded will that go back to the consumer? That is the point made by the hon. Member."

[11th May 1954]

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am surprised at the point of order or the supposed point of order raised by the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar. Being a lawyer, I thought he would be able to understand what I wanted to say and that I need not expand the idea. Sir, if it is the intention of the proposers to see that this amount is to go into the pockets of the trader, I feel that we will be doing a wrong to the country. On the other hand, if it is to remain in the Government Treasury it will be utilized profitably for the welfare of the people of this land, and, on this account, I say it is unnecessary, it is inexpedient and it is unfair to refund this amount. People coming from Malabar know that in respect of certain assessments, the Government refunded the amounts to the traders and it was ultimately found that the traders pocketed it themselves and did not distribute it to the consumers. A lot of confusion arose over this and it is known to all of us that the refunded money never went into the pockets of the consumers.

“ Sir, another point which was stressed here was about the unnecessary expenditure incurred in getting a decision of the High Court in respect of this matter. We know, Sir, that when a Bill is brought by the Government, the Government have got certain intentions according to which they intend to act and the decisions arrived at by the officers will be in the light of these intentions. So, the Government will proceed on the intentions they had at the time of piloting the Bill. It is for the High Court to test the validity of these Bills which are subsequently passed into law and see whether there is any defect in them. Therefore, there is nothing wrong in the Government passing legislation according to their intentions. If any legislation is illegal, it is for the highest Court in this State to say that it is wrong, it ought not to be implemented and that it has to be modified. We have also to remember that when Bills are piloted in the Legislature, the person piloting the Bill will say whether any amendment, if accepted, would put the Government in an embarrassing position and whether it would offend the Constitution. Sometimes, it also happens that for reasons of political expediency and with the weight of the number of votes certain things are accepted in Legislatures irrespective of the fact whether they would stand the test of the provisions in the Constitution or the provisions of existing laws. When such Acts are passed, it is the duty of the High Court to say how far they should affect the people. It is for the High Court to construe the provisions of any legislation and say whether there is anything wrong in it. There is, therefore, nothing wrong in getting a clarification from the High Court as regards the exact position in law. It is the duty of every citizen and it is the duty of every Government to see that what is legally good and sound is administered and any money spent in getting a clarification from the High Court which is the highest Tribunal in the land is money well spent. A reference to the Select Committee is unnecessary because this is a simple Bill and I hope the House will accept it and vote against the amendment. Thank you, Sir.”

[11th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் ஸ்ரீ குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியினர் பல காரணங்களைக் காட்டி இந்த வரியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக அதிகமாக வருவிக்கப்பட்ட வரிப்பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பதில் யாருக்குப்போய் சேருவது என்பதுதான் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளுக்கோ, பொதுமக்களுக்கோ ரூபாய் சேருவது ஒருபுறம் இருக்க, இப்போது சபை முன் விவாதத்தில் இருப்பது, விற்பனை வரிக்கு வரி போடுவதுதான். அதாவது 10 ரூபாய்க்கு காலண வீதம் வரி போடுகிறார்கள், அப்படி போடும் வரிமீது இன்னொரு வரி போடும்போது அந்த வரி 2½ அணுவாகிறது. இது சாதாரணமாக வியாபாரிகளைப் பாதிப்பதில்லை. ஏனென்றால் 10 ரூபாய்க்கு 2 அணுவும், 2½ அணுவாகவும் அதிகமாக வருவிக்கிறார்கள்.

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லியது விற்பனை வரிக்கு 2 அணு என்றால், இன்னொரு அணு அணுதான் அதனுடன் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கால் அணுவிற்கு கால் அணு தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் உலகத்திலேயே இல்லாத ஒரு முறையை கையாளுகின்றனர். இதைத்தான் இன்று சபையிலே ஆசேஷிக்கிறோம். மற்றொரு விஷயம். இந்த விற்பனை வரியை பலவிதமாக வியாபாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் விற்பனை வரி போடுவதினால் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதன் பிரகாரம் அபிவிருத்தி செய்ய உரிமை உண்டு. இந்த வரி விதிப்பது பரிபூரணமாக இருந்தால் அதிகமாக விதித்த வரிப்பணத்தைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் High Court-ல் விநோதமான தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது High Court-ன் தீர்ப்புக் காரணமாக இச்சபை முன்பு திருப்பிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சட்டம் மற்றொரு சட்டத்தில் சொல்லப்படும் அத்தனை உரிமைகளையும் பறிக்கிறது என்பதை பார்க்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் விற்பனை வரிபோன்ற பலவிதமான வரிகள் அநேகம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகளுக்குப் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்றும், அதிகப் படியான வரிகளை மந்திரி அவர்கள் விதிக்க முன்வந்திருக்கின்றனர் என்றும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று அநேக அங்கத்தினர்கள் சட்டசபையில் பேசி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டம் சரியாக இல்லை. ஆதலால் நான் இதை ஆசேஷிக்கிறேன்.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, while supporting the motion for consideration of the Bill, I would like to emphasise that it is very very unjustifiable to refer this Bill to a Select Committee. It is very amazing and rather surprising to hear the Members of the Opposition—at least some of them—referring to this Bill as a measure which is wholly immoral and unjust. I wish to point out that standards of morality which are applicable to Government are different from those which are applicable to private individuals. When the State collects a tax it does so with *bona fide* intentions to augment its revenues so as to expend money for the benefit of society as a whole and for the purpose of carrying out welfare schemes for the benefit of the people at large. If in the course of the collection of such taxes any irregularity occurs it is not at all due to any *mala fide* intentions on the part of the Government. On the other hand, if an individual collects some money, commits a mistake, it is found that the mistake has been committed in furtherance of his own selfish ends, he is certainly punishable

[Sri M. Jagannathan]

[11th May 1954]

under any system of law. I should, therefore, say that the view taken by some hon. Members of the Opposition is based upon confusion of thought and this Bill should never be referred to a Select Committee. I also wish to point out that the question of taking into consideration the claims of petty businessmen for refunds will involve the Government in great financial hardship.

"That will be a drain on the financial resources of the Government. If Government were to refund the money they will have again to resort to fresh taxation to fill up the gap in their finances. Fresh taxation will again be disliked by the people at large. Therefore, from the point of view of maintaining financial stability, it is highly desirable that this Bill must be supported by this House. With these words, I support the Bill and oppose the motion for reference of this Bill to the Select Committee."

10-40
a.m.

* SRI P. JEEVANANDAM :—"சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று திருத்தத்தை ஆதரிப்பதற்காக நான் நிற்கிறேன். இரண்டு தரப்பிலும் இந்த மசோதா மிகப்பொருத்தமானதென்றும், இந்த மசோதா மிக அக்கிரமமானதென்றும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும்பொழுது இது எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதற்கு சர்க்கார் தரப்பில் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். மிக முக்கியமான காரணமாக சர்க்கார் தரப்பில் பேசக்கூடியவரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டு, ஏற்கெனவே வசூலித்த வரிக்களை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுப்பது சர்க்காரால் முடியாது என்று சோபிதமான முறையில் கூறினார்கள். அந்தப் பணம் Consumer-க்கு போவதானாலும் பரவாயில்லை. அது எப்படி போகமுடியும் என்று கேட்கார்கள்.

"மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு உண்மையைக் கூறினார். சட்டத்தை நாம் பொருட்படுத்தாது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். ஹைகோர்ட்டுக்கு நாம் மதிப்புத் தரவில்லை. இந்தச் சபையிலிருக்கக்கூடிய நாம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற தோரணையில், மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்தச் சபைக்கு அதிகாரமிருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இந்தக் கண்ணோட்டம் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சர்க்கார் தரப்பில் என்றைக்காவது இருந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். வியாபாரிகளும் சரி, பொதுமக்களும் சரி சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய விற்பனை வரிக்கு கடுமையான எதிர்ப்பை எல்லாத் துறைகளிலும் காட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் வியாபாரிகளும், 30 வருஷமாக காங்கிரஸோடு தொடர்புள்ள காங்கிரஸ் வியாபாரிகளும், மற்ற எல்லா தரப்பு வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் இந்த வரியை எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி எவ்வளவு எதிர்ப்பைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபைக்கு முன்பிருந்த மந்திரிசபைத் தலைவர் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கூறியதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியைச் சுட்டிக்காட்டி காங்கிரஸ் பெஞ்சியில் இருப்பவர்கள் கூட எதிர்தரப்பார் விற்பனை வரியைப் பற்றி சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு, ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிசபையையும், சட்டசபையையும் எதிர்ப்புக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது என்கூட கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் மந்திரிசபை, விற்பனை வரியைக்கொண்டுவந்து அமுல் நடத்தியிருக்கிறது என்பதையும் நான் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏன்? வியாபாரிகள், இங்கே எதிர்தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள், ஏன் அந்தத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் கூட இந்த வரிக்கு பெரிய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு வேறு அத்தாட்சி வேண்டில் வேண்டாம். சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டுவருவதும் ஹைகோர்ட்டு

[11th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

ரத் தீர்ப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். வரி போடுவதைத் தப்பென்று யாரும் சொல்லவில்லை. வரி போடாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் வரி எப்படிப் போடுவது, வரியை எப்படி வசூலிப்பது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர், சமுதாயத்திலுள்ள மக்களின் நன்மைக்காக பணம் செலவிடப்பட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வருமானம், செலவினம் இரண்டையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வரி எந்த அடிப்படையில் போடப்பட்ட வேண்டும். தருமத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, கொடுக்கக்கூடியவர்களுடைய சக்தியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். விற்பனை வரியே தகுதியானதல்ல என்று வியாபாரிகள் ஆட்சேபினை செய்கிறார்கள். ஒரு முனை வரி போடுங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மானத்தை வாங்காமலும், சிக்கலை ஏற்படுத்தாத முறையிலும் விற்பனை வரி இருக்க வேண்டுமென்று வியாபாரிகள் விரும்புகிறார்கள். வியாபாரிகளிடத்திலே விற்பனைவரிக்குமேல் வரி வசூலிப்பது தவறு என்று தெரிந்தும் சர்க்கார் அவர்களிடத்திலே அதை வசூலித்தார்கள். கோர்ட்டில் அது தப்பு என்று தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையிலே சர்க்கார் அவர்களுக்கு நஷ்டசூ கொடுக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்காரால் நஷ்டசூ கொடுக்கமுடியாது. நஷ்டசூ கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் இன்றைக்கு ஒரு சட்டத்தை நியாயத்திற்கு விரோதமாக கொண்டுவரத் துணிந்திருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், சர்க்கார் வக்கற்ற நிலையில் இருக்கிறது. அநியாயத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டுவருவது சரியா? அநியாயமாக வரி வசூல் பண்ணினால் அதற்கு நஷ்டசூ செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் அவ்வாறு நஷ்டசூ கொடுக்கமாட்டார்கள்.

"எதிர்தரப்பில் இருக்கக்கூடிய நாங்கள் நியாயமான முறையில், வரி கொடுப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள் என்று பல தடவை கூறியுள்ளோம். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கை வைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது. அரசாங்கம் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு வேறு புதிய முறைகளை கையாளக் கூடாதா? ஏற்றுமதி வரி முறையை அரசாங்கம் கையாளக் கூடாதா? அதன்மேல் செஸ் வரி விதிக்கக் கூடாதா? நேற்று என் கவனத்திற்கு ஒன்று பட்டது. அதாவது கடந்த மூன்று மாதங்களில் ஒரு கோடி பெறுமானமுள்ள பாம்புக்கால் வேர் தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாக அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்கள் மீது தாராளமாக செஸ் வரி போடலாம். இம்மாதிரியான பல வழிகளில் வருமானம் வருவதற்கு வழி இருந்தும், 'எங்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழியில்லை, ஆகவே தான் இம்மாதிரி விற்பனை வரியின்மீது வரிப் போடுகிறோம்' என்று சர்க்கார் சொல்வது நியாயமில்லை. ஏழைகள் மீது வரிக்கு மேல் வரி போடுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கும் ஹைகோர்ட்டு னுடைய தீர்ப்புக்கு விரோதமாக இப்படி சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது மக்களுடைய நன்மையை பாதிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால் இந்தக் கொள்கை முரணாக இருக்கிறபடியால் இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI P. SELVARAJ :—"Mr. Speaker, Sir, this piece of legislation has come before the Assembly as a result of the judgment of the High Court recently. Prior to the decision of the High Court, the Government thought that turnover included the tax collected by the traders from the buyers. In a way that presumption is justifiable because the traders do not keep apart the sales tax

[Sri P. Selvaraj]

[11th March 1954]

collected from the customers. They utilize that money for expansion of their commercial profession. Because they were thus utilizing that money for their business expansion, the view taken by the Government is to some extent justifiable. But the High Court has held otherwise. I am not going to dispute the judgment of the High Court. By some stretch of imagination the High Court has decided that sales tax levied and collected by the merchants from the customers cannot be a part of the turnover and that cannot be subject to assessment. So in order to rectify it, this Government have now come forward with a Bill to enact that on and from 1st of April 1954 the Government would not collect sales tax for the amount retained by the merchants as sales tax collected from buyers. That is why I say this measure is quite a justifiable one and one that we could accept without any difficulty. Inasmuch as the sales tax collected by the traders from their customers has been used for the expansion of their commercial profession, I am inclined to support the previous action of Government in including in the turnover the sales tax collected from the buyers. But because of the judgment of the High Court, hereafter such a thing could not happen. For the reasons stated above there is no use in accepting the argument from the other side that the assessment collected from the traders on the basis prevalent before the judgment was unfair, and that the amount so collected by way of sales tax should be returned to the merchants. With these words, I support the Bill now before us."

*SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பிரேரேரிப்பதில் இருக்கக்கூடிய ஆட்சேபங்களை நான் முதலிலே தெளிவுபடுத்தினேன். சட்டசபை நடைமுறைகளில் அனுபவத்திலும் சரி, நிர்வாகத் திறமையிலும் சரி, ரொம்ப முதிர்ந்து பழுத்த நம்முடைய நில வருவாய் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதா இருக்கிறதே, அது நிறைவேற்றப்பட்டால் ஹை கோர்ட்டு முன்பும், சுப்ரீம் கோர்ட்டு முன்பும் நிற்குமா என்பதைத்தான் அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிர்வாக உத்தரவானது சட்டப்படி சரியல்ல என்று ஹை கோர்ட்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. மீண்டும் முரட்டுத்தனமாக சட்டம் இயற்றுவதற்கு இந்தச் சபையிலே மந்திரி அவர்கள் வந்திருக்கும்போது, அதற்கு இந்தச் சபை உதவி செய்யக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன், அரசியல் சட்டப்படி இது ஒழுங்குமானது என்பதை எடுத்துக் காண்பித்தபோது மந்திரி அவர்கள் அதற்கு நியாயமான பதில் சொல்லாமல், அதற்குப் பதிலாக எனக்கு அனுபவம் குறைவு என்று சுலபமாக வக்கீல்கள் கோர்ட்டில் ஜெயிக்கக்கூடிய முறையிலே பேசி தப்பித்துக்கொண்டாரேயொழிய, நியாயமாக இப்படிச் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இரண்டு மந்திரிகளாலும் முடியவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது நம்முடைய நில வருவாய் மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இது தான் அவர்கள் இரண்டு பேரும் வக்கீல்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் ஐந்து வருஷத்திலே கோயமுத்தூர் ‘bar’ இல் ‘top’ பண்ணினவர். இரண்டு பேரும் யோசனை பண்ணவேண்டும். ஹை கோர்ட்டு இப்படி தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கும்போது ஹை கோர்ட்டு தீர்ப்பை ரத்து செய்யக்கூடிய முறையில், ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பினை அனுசூலம் அடையமுடியாதபடி

[11th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இப்பொழுது சட்டம் செய்வது நியாயத்திற்குப் பொருந்துமா? ‘Judiciary’ யினுடைய அந்தஸ்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது இந்தச் சட்டசபையினுடைய பொறுப்பும் அல்லவா என்பதை அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். திரும்பவும் அவர்கள் வக்கீல் உத்தியோகம் செய்யக்கூடிய காலத்தில் தங்களுடைய செய்கையை அவர்களே நிந்தித்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில் ஒருவிதக் கொள்கை, வக்கீலாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இன்னொரு கொள்கை அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதையும் அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

“சர்க்காருக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் உணராமல் இல்லை. ஹை கோர்ட்டு, அப்பெல்லேட் கோர்ட்டு இவைகளில் கொண்டு போய் வாதாடி வெற்றி பெற பெரிய வியாபாரிகளால்தான் முடியும். அவர்கள்தான் இம்மாதிரி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடி அனுசூலம் அடைவதற்கு சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பல வியாபாரிகளுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும், அதில் சங்கடம் ஏற்படுகிறது என்பது உண்மையே. இதை நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும் நியாய அநியாயத்தைப் பார்க்கவேண்டும். வியாபாரிகளில் அக்கிரமம் செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். கஷ்டப்படக்கூடிய வியாபாரிகளும் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் ஒழுங்குமையாக நடந்துகொண்டாலும் சரி, அதிக லாபம் பெற்றாலும் சரி, அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, நாம் அக்கிரமமான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிவர்த்தி பண்ண முடியாது என்பதை அரசாங்கம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அக்கிரமம் செய்யக்கூடியவர்களைக் கண்டிக்கவேண்டுமே தவிர, அதற்காக அக்கிரமமான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவானது நிறைவேற்றப்பட்டால் நம்முடைய தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்கள் அதை நிந்திக்க நேரிடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடந்த காலத்தில் சட்ட விரோதமாக விதிக்கப்பட்ட வரியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு வரக்கூடிய மசோதா ரொம்ப விசித்திரமானது. சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடந்து வந்தவையையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு சட்டம் செய்யவில்லையா என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுடைய குற்றமோ, அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளின் குற்றமோ ஆகாது. ஆனால், அது வேறு விஷயம். அதற்கு சட்டம் செய்யவேண்டியது அவசியம். அதற்குக்கூட சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளி என்று நான் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் மக்களிடத்தில் பல வருஷங்களாக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அதன்படி நடந்துகொண்டு வருகின்றன. மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் சீர்திருத்த மனப்பான்மைக்குத் தகுந்தவாறு சட்டங்களை அவ்வப்போது சர்க்கார் இயற்றியிருந்தால், இப்பொழுது இந்த மாதிரி இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்காது. முப்பது வருஷங்களாக தூங்கிக்கொண்டிருந்துவிட்டதனால், இப்பொழுது இம்மாதிரி சட்டம் இயற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டத்தோடு இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடியதையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, இதையும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இருக்கிறதே, அது சட்டப்படி நியாயமல்ல. தர்மப்படியும் அது நியாயமானதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த மாதிரி சட்ட விரோதமான முறையில் வரி வசூலிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது நிர்வாக உத்தரவுதான். 1950-ம் வருஷம் வரையில் இந்த மாதிரி சிக்கல்கள் ஏற்படவில்லை. ரெவினியூ போர்டாரின் உத்தரவின் காரணமாக இந்த மாதிரி வரியாக வசூலிக்கப்படும் தொகையைச் சேர்த்து விற்பனை வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்று அதிகப்பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நோக்கத்தோடு நிர்வாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது தப்பு என்று கீழ்க் கொர்ட்டு எடுத்துக் காட்டியும் கூட, சர்க்கார் அதை

[Sri M. Kalyanasundram] [11th March 1954]

ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஹை கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்து வாதாடியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஒழுங்குமையான அதையும் சட்டசபையில் கொண்டு வந்து ஒழுங்குபடுத்திவிடுவோம் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், பொது மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் சர்க்கார் இதேமாதிரி ஒப்புக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவை நியாயத்திற்கும் நேர்மைக்கும் மதிப்பு கொடுக்கக்கூடிய யாரும் ஆதரிக்கமுடியாது. இந்த மசோதாவை நான் எதிர்ப்பதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I thank all the hon. Members who had clarified the points raised in the course of this debate. I am particularly thankful to hon. Members like Gopala Menon, Mr. Selvaraj, Mr. Kuttikrishnan Nair and Mr. Anantha Pai who is fast becoming a lawyer, for the way in which they have argued the points and clarified the position. (Mr. Speaker: 'And the young Member, Mr. Jagannathan also, who had spoken just now.') Yes, Sir, I must thank Mr. Jagannathan also who is a young lawyer for the speech he had delivered. He has also tried to compete with those of the senior type.

"The point raised by the Deputy Leader of the Opposition was clearly met and explained even with illustrations and examples. It has been clearly pointed out how statutes which have been declared void by the Courts have been subsequently set right by fresh legislation. There is nothing new in it. It is a well-known way of regularizing the defects pointed out by Courts. I need not, therefore, dilate on this point which had been elaborated by my Friends. This much I shall point out, namely, that this Madras General Sales Tax Act is a comparatively recent piece of legislation. Even with regard to statutes which are very old and which have been very carefully and very ably drafted, there have been litigation. When the High Court has come to a certain decision, there were appeals to the Privy Council wherein all the decisions of the lower Courts have been set aside. There have been such cases. It is a question of interpretation of the statutory law. There is bound to be differences of opinion. There is nothing wrong in it. The hon. Member from Tellicherry said that Sales Tax Officers should not have included the sales tax collected by a dealer in assessing his turnover, that they included it only to swell the coffers of the State, and that the inclusion of sales tax was very wrong. Legal luminaries like my hon. Friend think it more worthwhile to practice in Courts of law and be prosperous than take up jobs under the Government which are not so very paying. When legal luminaries take to practice in Courts, it is very difficult to get legally-qualified and competent persons to interpret and administer statutes. Most of the Sales Tax Officers are lay men not trained in law. For instance, the term 'sale' has been interpreted in so many ways. The difficulty of interpretation has been very well pointed out by my hon. Friend, Sri N. Gopala Menon and he gave illustrations also. The Sales Tax Officers interpreted the Act according to their own

11
a.m.

11th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

light. We cannot say that they deliberately gave a wrong interpretation. But the High Court differed from that interpretation. On that account, we cannot blame the poor officers, who are not trained in law, for the interpretation that they gave.

"The hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar, quoted the Tamil saying that the sugarcane, which has gone into the mouth of an elephant, can never come back. The Government have got over so many difficulties in giving effect to the High Court's decision with reference to past transactions. It is as difficult as trying to arrange a barber's shop waste, and there is a saying to this effect also in Tamil. The past transactions range over a number of years, and we have to ascertain the names of dealers who have collected sales tax from the consumers and those who have not collected it. It is really very difficult to go into these questions and mete out justice. In fact, we will require a very well-trained Secretariat to examine and decide these questions. It is not worthwhile examining these questions and it is better we leave the matter at that.

"Some hon. Member said that we were not respecting the judgment of the High Court. We are respecting it and we are giving effect to it from 1st April 1954 and that is why, we have brought forward this Bill. Of course, we are not giving effect to it for the period prior to 1st April 1954, because it will be administratively very inconvenient. However much we may try, we cannot do the work consequent on giving effect to the decision for transactions which took place prior to 1st April 1954 satisfactorily. There will be many difficulties. Some assessee might have died and we will have to find out who their legal heirs are. Some assessee might have left the country. Apart from that, the amount involved is very big and refund of such a big amount will completely upset the budgetary position of the State.

"The hon. Deputy Leader of the Opposition is a practical man and he ought to have known the existence of these difficulties. In spite of that, sitting as he does on the Opposition Bench, he flings an accusation against me. It is a legitimate way of attacking the party in power. But criticism should take note of the practical difficulties. The Hon. Deputy Leader of the Opposition should have used temperate language in making the accusation. He has not made out a case for not giving retrospective effect to the judgment of the High Court. I have accepted the judgment and I am giving effect to it from 1st April 1954. I think we must be satisfied with that.

"As regards the amendment for referring this Bill to a Select Committee, practically we sat like a Select Committee and discussed the whole Bill. I do not know what is there further to discuss in a Select Committee. We have reached a stage where we have to take a decision, and whatever we decide, we should decide now. There is absolutely no case for referring the Bill to a Select Committee."

[11th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be taken into consideration at once. ' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" There is an amendment of Mr. N. K. Palaniswami to this clause, which is clearly out of order. The High Court declared certain act of the Government *ultra vires* and this Bill seeks to validate it. The principle of validation has been approved by passing the motion for the second reading stage of the Bill. The hon. Member's amendment says that we need not validate it. An amendment which will reverse the principle of a Bill as agreed to at the second reading is not admissible as an amendment. Having accepted the principle of validation in the second reading stage, the hon. Member cannot go back on that principle and say that there need not be the validation.

" கனம் அங்கத்தினருக்கு இதை நான் தமிழில் விளக்கிச் சொல்லி விடுகிறேன். சர்க்கார் வரி விதித்திருப்பது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதல்ல என்று ஹை கோர்ட்டார் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில், அதை 'Validate' செய்வதற்கு, இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் கொள்கையை second reading stage-லேயே இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் ருடைய திருத்தமானது, இதை validate செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லுகிறது. Second reading stage-ல் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்ட கொள்கையை மாற்றிவிடக்கூடிய அளவுக்கு கனம் அங்கத்தினர் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இது validate செய்யப்படவேண்டும் என்று second reading stage-ல் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுவிட்டபோது, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அதை மாற்றவேண்டுமென்று திருத்தத்தை பிரேரிக்க முடியாது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The amendment is tantamount to opposing the Bill."

MR. SPEAKER :—" It comes to that.

" I have no objection to allow the hon. Member to speak against the clause."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of information, Sir. நீங்கள் சொன்னபடி அந்தப் பிரிவினுடைய effect-யே ரத்து செய்துவிடக் கூடிய அளவுக்கு கனம் அங்கத்தினருடைய திருத்தம் இல்லை. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடிய விஷயங்களை இம்மாதிரி validate செய்வது எதிர்காலத்திலாவது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் அதனுடைய நோக்கம்."

11th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The principle is clear. It is not a new principle which I am laying down. An amendment which will reverse the principle of a Bill as agreed to at the first reading is not admissible."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know whether 11-10 a.m. before April 1954 and after the High Court judgment, there were cases of assessment in which the sale-tax collected by the merchants was also included in the turnover? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As soon as the High Court judgment was made known to us, we issued the necessary instructions."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of information, Sir, ஹை கோர்ட்டு தீர்ப்பின்படி யார் யாரிடமிருந்து அதிகப்படியாக, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வசூலிக்கப்பட்டதோ அந்தத் தொகையானது அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" My question relates to a question of fact. The question is not whether the Government issued instructions after the High Court judgment but whether there was any actual collection on the basis of the old calculation."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I say offhand 'No'."

SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு சிறிய சந்தேகத்தை தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமானது இந்த மசோதாவின் கொள்கைக்கு மாறாக இருப்பதாக நீங்கள் சொல்லி அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், இதேசமயத்தில் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவானது அரசியல் சட்ட விதிகளின்படி பார்த்தால் அதுவும் செல்லத்தக்கதல்ல."

MR. SPEAKER :—" அது செல்லும் என்று நான் ஏற்கெனவே ruling கொடுத்திருக்கிறேன்."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" The Hon. Minister said that there was no such collection, but the High Court judgment was given on the 7th January 1954."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister said that there was no refunding."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" To a question of the hon. Member, Sri Narayana Kurup, the Hon. Minister said that there was no such collection after the 7th January. Naturally there must have been collections after the 7th January 1954."

* SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வந்துள்ள மசோதாவால் வரிக்குமேல் வரி போடுவதானது, வட்டிக்கு மேல் வட்டி போடுவது போலத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வந்துள்ள மசோதா ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பையும் நிராகரித்துவிட்டு

[Sri N. K. Palanisami]

[11th May 1954]

கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்புப்படி, "Turnover"—
as defined in the Act could not include the tax collected by a registered dealer."
இந்த அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தான் திருத்தம் கொடுத்த
திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஏற்கனவே வாங்கப்பட்டு வந்துள்ள வரி
நியாயமானது என்று சொல்லவே முடியாது. உதாரணமாக ஒரு
ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோம். எல்லா ஜில்லாவிலும் இந்த வரி வாங்கக்
கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி என்று சொல்வது
முக்கியமானதுதான். ஆனால், எல்லா ஜில்லாவிலும் அந்த வரியை மட்
டும் வாங்குகிறார்களே ஒழிய, அதன் கீழ் வேறு எந்தவித வரியையும்
வாங்குவதில்லை. அப்படியிருந்தும் இந்த விற்பனை வரிக்கும் வரி வாங்கு
வது எப்படிப் பொருந்தும்? சாதாரணமாக இதுபற்றி ஹைகோர்ட்டில்
ரிட் பெடிஷன் பைல் செய்தால் கூட, கண்டிப்பாக இம்மசோதா செல்லாமல்
தான் போய்விடும். அபெலட் டிரிபியூனல், ஹைகோர்ட் இந்த இரண்டும்
இம்மசோதா செல்லத்தக்கதல்ல என்று தீர்ப்புக் கூறியும், மறுபடியும்
சர்க்கார் இம்மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது அடிப்படை
நியாயத்திற்கு முற்றிலும் மாறானது. ஏனென்றால் கடந்த நான்கு வரு
ஷங்களாக ஜனங்களுடைய பணத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, நீங்கள்
மசோதாவை சரி என்று சொல்லுங்கள் என்று ஒழுங்குபடுத்த இந்த
மசோதாவை இப்பொழுது இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறதென்றால், அதை
நாம் எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும்? சாதாரணமாக ஜனங்களுடைய
பணம் சர்க்கார் கையில் இருக்கிறதென்றால், அப்பணத்தை வாங்குவதற்கு
எவ்வளவு தூரம் அவர்களை பிழிந்தெடுத்து வசூலித்திருப்பார்கள் என்
பதை சற்று யோசிக்கவேண்டும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக அதாவது
1949-ம் வருஷத்திலிருந்து இதுவரையும் இவ்வாறு சர்க்கார் விற்பனை
வரிக்கு மேல் வரியாக வசூலித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு
நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் என்னவென்றால் 'அவ்வாறு
வாங்கியுள்ள தொகையை மறுபடியும் அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க
வேண்டும்' என்பதுதான். இதைச் சர்க்கார் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம்
மந்திரி அவர்களை ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெளிவாக பதில் கூறும்படி
கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த புதிய Definition படி '1954-ம் வருஷம்
ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு தான் அமுலில் இருக்கும், அதற்கு
பின்பு அமுலில் இருக்காது' என்று இந்த மசோதா தெளிவாக்குகிறது.
1953-54 மார்ச்சு மாதம் முடிய வியாபாரிகளுக்கு ஆண்டுக் கணக்கு
முடிவடைகிறது. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது இரண்டு மாதங்கள்
ஆகியிருக்கின்றன. அவர்கள் மாதாமாதம் கட்டிய தொகை எவ்வளவு?
இந்த இரண்டு மாதங்களில் வியாபாரிகளிடம் கணக்கை வாங்கி இன்னும்
கட்ட வேண்டிய வரி பாக்கி எவ்வளவு? என்று முடிவு செய்ய வேண்டி
யிருக்கும். இதற்கு முன்பாக முடிவு செய்திருக்க முடியாது. அப்படி
முடிவு செய்யும்போது ஏற்கனவே இருப்பதுபோல் அவர்கள் வசூலித்த வரி
விதித்து விற்பனை வரிக்கு கணக்குகள் பார்க்கப்படுமா? அல்லது மொத்த
விற்பனைக்கு மட்டும் விற்பனை வரியை நீக்கி கணக்கிடப்படுமா என்று
அறிய விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் மீண்டும் விற்பனை வரிக்கு வரி
வசூல் செய்ய மாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்
களே, கடந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் ஆகிய மூன்று
காலத்திலும் எவற்றையும் சட்டமாக்க. இந்த சபைக்கு அதிகாரம்
உண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த வருஷம்
கொண்டு வந்திருக்கும் இச்சட்டம் அக்கிரமமானது. அதிகார
மில்லாதது என்பதை மறுபடியும் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.
அப்படி வசூலிக்கப்பட்ட வரித் தொகையை ஏழைகளுக்கு, பொது வேலை
களுக்கு கொடுப்பதற்காகத் தான் இம்மசோதாவை நாங்கள் கொண்டு
வருகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அம்மாதிரியான சட்டம் இயற்றக்

[11th May 1954]

[Sri M. Kalyanasundram]

கூடிய அதிகாரமே இந்த சபைக்கு கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய
ஆட்சேபணை. இந்த கிளாஸ் இரண்டு இருக்கிறதே இது எதிர்காலத்திலே
வசூலிக்கக்கூடிய வரி சம்பந்தமாக சட்டம் பிறப்பிப்பதற்கு அல்லது
1939-ம் வருஷத்தினுடைய சட்டத்தின்படி உரிமை இல்லை. அதை வர
வேற்கவேண்டும். ஹைகோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புப்படியே நடக்கவேண்டும்.
'இந்த சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. நீங்கள் ஆதரிக்க வேண்டும்.
அதுவும் இது கடந்த காலத்தில் நடந்த விஷயம். அப்போது வசூலிக்கப்
பட்டு விட்டது. அதை ஒழுங்குபடுத்தவே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்
கிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியானது பல
இடங்களில் வரியோடு சேர்த்து வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில்
வரித்தொகையைச் சேர்க்காமல் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த
நிதி இதுவரை சர்க்காருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. சட்ட விரோதமாக வசூலிக்
கப்பட்ட தொகையை, சட்டபூர்வமாக வேண்டுமென்பதற்காக கொண்டு
வரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், இதுவரை யாரிடம்
வசூலிக்காமல் இருந்தார்களோ அவர்கள் மீதும் மீண்டும் அதிக வரியை
வசூலிக்கவே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாகும். இந்த திருத்தத்தை ஒப்
புகொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"In
all future assessment and collection of tax, the Government will
apply the principle now enunciated by the High Court. With
regard to past transactions, the hon. Member made a difference
between the transactions which would involve refund and transac
tions where it will not involve refund. He asked whether I could
not reconsider the matter. I have already answered that the
transaction is entwined in so many other things. Because the
merchants had been habituated to this sort of tax, they had already
collected a tax. The difficulty arises when we have to distinguish
between merchants who have collected and who have not collected
the tax. But I may tell hon. Members that as far as possible,
without causing any administrative difficulty, the judgment will be
given effect to."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த
மாதிரியான முறையில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படும் என்று தெரிந்து
கொண்டு வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை வசூலிக்கிறார்கள் என்று கனம்
மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். வரியானது சர்க்காரின் சார்பாக வசூ
லிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு வசூலிக்கும்
பூரா வரியையும் சர்க்காருக்கு செலுத்தி விடுவேன் என்றும் அச்சடிக்கப்
பட்ட பாரத்திலே கையெழுத்திட்டு வியாபாரிகள் கொடுக்கவேண்டும்,
மேலும் அப்படி கொடுக்கத் தவறினால், வியாபாரிகளின்மேல் நட
வடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. ஆகையால் வியாபாரிகள்
வசூலித்த விற்பனை வரியை விற்பனையுடன் சேர்த்து மொத்த துகைக்கு
இந்த விற்பனை வரிக்கு மீண்டும் வரி போடப்படுகிறது. ஆகையால் வியா
பாரிகள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய விற்பனைவரியை பொது மக்களிடம்
வசூலித்து விடுகிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, the Hon.
Minister was saying that some merchants had already collected the
tax anticipating that the Government would assess the tax on the
turnover including in it the tax collected by them. That cannot
be substantiated. It has been definitely stated in rule 5 (a) (i) and
(ii) of the General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules
that all sums collected by way of sales-tax should be paid to the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [11th May 1954]

State Government. In order to check if this is done, a specific column has been provided in the relevant form to be submitted. It is stated therein that the tax collected should not be included in the assessable turnover. So, the assumption that some merchants have collected the tax in anticipation is not correct."

1-20 a.m. * SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of explanation, Sir. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது பெரிய வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 முதல் ரூ. 5 வரை, அல்லது மாதம் ரூ. 150 வரை விற்பனை செய்யும் சில்லரை வியாபாரிகள் விஷயத்தில் பொறுத்தமாக இருக்காது. இதுவரை வரி செலுத்தாத வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Government propose to give effect to the letter and spirit of the judgment. With regard to the past transactions, I have already stated the position of the Government. The hon. Member Sri Palanisami stated that the poor people would be affected. Poor people are not affected at all. The conscience of the hon. Member will be satisfied if I say that the people who are affected are people like the Volkart Brothers and Messrs. George Oakes, Ltd."

MR. SPEAKER :—" The question is—
'That clause 2 do stand part of the Bill.'"

The clause was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—88.

The Hon. Sri C. Subramaniam,
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu
Naicker.

Sri C. Rajam Ramaswamy.
" K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" B. K. Nallaswami.
" P. S. Nalla Gounder.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" M. K. Kempai Gounder.
" S. R. Arumugam.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Iyer.
" K. Venkataswamy Naidu.
" O. Venkatasubba Reddy.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" S. Panthaksharam.
" H. M. Jagannathan.
" K. G. Munuswami Gounder.
" R. Thangavelu.
" A. Sambaswami.

Sri P. M. Munuswami Gounder.
" O. A. Nanjappa.

The Hon. Sri B. Parameswaran.
" S. S. Ramaswami
Padayachi.

Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
Sri T. K. Ramra.

" M. S. Muniswami Pillai.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.

" S. Thinakaraswami Thevar.
" V. Chinnayya.
" T. V. Sannasi.
" Anthony Peter.

" R. M. Palaniappan.
" O. Muthiah Pillai.
" S. Arumugam Pillai.
" S. Venkatrama Iyer.

" M. Marimuthu.
" M. C. Muthukumaraswami.
" L. Anandan.

" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswamy Iyengar.
" G. Govindan.

" Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.

11th May 1954]

Ayes—88—cont.

Sri M. Kandaswamy Padayachi.
" R. Krishnaswamy Naidu.
" P. Chellathurai.
" S. Ramaswami Naidu.
" P. Urkavalan.
" Ramasundara Karunlaya Pandian.
" T. Ganapathi.
" A. Vaikuntam.
" R. S. Arumugam.
" V. Arumugam.
" J. L. P. Roche Victoria.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" K. Ramaswami Doss.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkatarama Gowda.
" K. Ishwara.
" N. N. Suvarna.

Sri M. S. Mogral.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" T. Anantha Pai.
" K. H. Bomman.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" Somasundara Gounder.
" V. K. Kannan.
" Samia Koorayar.
" W. J. Fernandez.
" N. Gopala Menon.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" K. R. Viswanathan.
" A. Muthuswamy.
" S. Swamikannu Padayachi.
" M. Palanimuthu.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" V. Balakrishnan.

Noes—47.

Sri D. Dasarathan.
" O. Chengam Pillai.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" A. Ratnam.
" K. T. Sridharan.
" S. S. Kolkebail.
" K. R. Nallasivam.
" S. Pakkiriswami Pillai.
" M. K. Padmaprabha Gounder.
" M. Palaniandi.
" V. R. Krishna Iyer.
" O. Koran.
" N. Paramasiva Udayar.
" M. Manickasundaram.
" M. Mottayan.
" S. Swayamprakasam.
" P. B. K. Rajachidambaram.
" K. G. Palaniswami Reddiar.
" P. Rangaswami Reddiar.
" N. Ratna Gounder.
" T. Shanmugam.
" A. Veloo.
" P. Rathnaswami Pillai.

Sri D. Krishnamurthi Gounder.
" M. Kandaswami Kander.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandaswami.
" P. Jeevanandam.
" K. T. Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswami Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesa Sholagar.
" N. K. Palaniswami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.

Neutral—Nil.

Ayes—88;

Noes—47 :

Neutral—Nil.

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" I am now going to put clause 3 to the vote of the House. For the same reasons given by me already, the amendment given notice of by hon. Member Sri Palaniswamy is out of order. The question is—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'"

The motion was put and carried.

The Preamble and clause 1 were then put and carried.

" கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது பெரிய வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 முதல் ரூ. 5 வரை, அல்லது மாதம் ரூ. 150 வரை விற்பனை செய்யும் சில்லரை வியாபாரிகள் விஷயத்தில் பொறுத்தமாக இருக்காது. இதுவரை வரி செலுத்தாத வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

[11th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir,
I move—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law.'

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law.'

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு நியாயம் வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோதாவை எதிர்த்தேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சியினர் சிறுபான்மையானதாக இருக்கக் கூடிய காரணத்தினாலே, எங்களுடைய எதிர்ப்பையும், திருத்தங்களையும், ஆட்சேபங்களையும் நிராகரித்து இந்தச் சபை அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டது. இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிப்பது பொறுத்தமாக இருக்காது. இருந்தாலும், இந்த சமயத்தில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளிடம் நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருப்பதின் காரணமாக நிரபராதிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இது வரையிலும் வரி வசூலிக்கப்படாத வியாபாரிகளிடமிருந்து நிர்ப்பந்தப் படுத்தி வரி வசூலிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் ஒரு நிர்வாக உத்தரவை யாவது போடவேண்டும் என்று அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have already said that everything just and reasonable will be done."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law.'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Let us now take the next item in the agenda, viz., the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954."

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT)
BILL, 1954.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, on a point of order. This Bill comes within the mischief of Article 304 of the Constitution and as such . . ."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Can I raise a point of order to a point of order, Sir? "

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member Sri Narayana Kurup finish his statement. Then I will hear the hon. Member."

11th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" As the Bill comes within the mischief of Article 304, this cannot be introduced or moved without the recommendation of the President. Now, to say whether any Bill comes under Article 304 or not, I have to prove two things, viz., that it enforces a tax on goods imported from other States and that there are some restrictions. Sir, I do not want to refer to Article 301 which says that trade and commerce shall be free and to Articles 302 and 303 which deal with the powers of the Parliament. Article 304 gives some powers to the State Government to tax goods imported from other States with reasonable restrictions provided the prior recommendation of the President has been obtained. It is enough for me to read certain provisions of the Bill to show that it imposes a tax on goods imported from other States. Of course, this will not be denied. It cannot also be denied that there are restrictions. Apart from the ordinary restrictions, viz., keeping of accounts, etc., extraordinary restrictions are also sought to be imposed by a proviso contained in the Bill.

" Here I will read that proviso :

'Provided further that, in the case of an assessment made under this sub-section, the burden of proving that the sale was not the first sale made in the State of Madras by a person not exempt from taxation under the next succeeding sub-section or was not the first sale effected by such person after the import of the said goods into the State of Madras, as the case may, shall lie on the person assessed.'

Now, Sir, if there is not this proviso, the ordinary law of justice and equity will prevail, which means that if we want civilly or criminally to prosecute any person the plaintiff or the prosecutor, as the case may be, must allege and prove his case. Now that principle is sought to be negatived and the burden of proof is shifted to the other party. I may make my contention clear. If there is not this provision and if the Government want to tax a certain article, then they will have to show that it is not the first sale. Now, on the other hand, as a result of this proviso . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am afraid Mr. Kurup is going into the merits of the case."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Therefore, Sir, it imposes restrictions on the assessee. I take it for granted that there is no unreasonable restriction, for if there are unreasonable restrictions, no Bill could be passed and that is the very reason why recommendation of the President is made necessary to see whether such restrictions are reasonable or not, if it comes under Article 304 of the Constitution. Then, of course, the provision is mandatory. I will only casually refer to Article 255 which was referred to yesterday for which an authoritative interpretation was given by the Leader of the House. He said that Article 255 referred only to cure for defects in procedure, that if the defects were not pointed out to the Assembly or to the Hon. Speaker or to the Government and if a Bill had been passed, in such cases the defects could be rectified by the assent of the Governor. Sir, I will just refer to a recent debate on Companies' Bill in the Parliament. There the

[M. Narayana Kurup]

[11th May 1954]

question was raised whether the sanction of the President was necessary, for if the Bill were passed and the provisions enforced, it will involve expenses out of the Consolidated Fund of India. The Hon. the Speaker reserved his ruling to another day and before that, the assent of the President was obtained. Similarly, in the case of an amendment that was moved by the Leader of the Opposition the Speaker was pleased to rule that it offended Article 207 of the Constitution and stated that prior recommendation of the Governor was not obtained. Therefore, if I am able to prove that it comes under Article 304, it would be enough. The proviso to the article lays down that Bills or amendments 'shall not be introduced or moved without the previous sanction of the President'."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"The point of order that I want to raise is this. The Hon. Minister has not yet moved the Bill and, therefore, the Bill is not before the House. We can take cognizance of the Bill only after it has been moved by the Hon. Minister and then it will be time for the hon. Member to question the validity of the Bill and the competence of the House to take into consideration that Bill. Therefore, the hon. Member, Sri Kurup's objection is out of place and not in order."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"With all respect to the legal acumen of the hon. Member, Mr. Kurup, who tried to make a point out of Article 304, I wish to say this Article 304 reads :

'Notwithstanding anything in articles 301 and 303 the Legislature of a State may by law—

"(a) Impose on goods imported from other States any tax to which similar goods manufactured or produced in that State are subject, so, however, as not to discriminate between goods so imported and goods so manufactured or produced."

And section (b) of Article 304 reads :

"(b) Impose such reasonable restrictions on the freedom of trade, commerce or intercourse with or within that State as may be required in the public interest."

But the hon. Member wants to argue that when a taxation measure is introduced, that is a 'restriction' on the trade. It is a confusion of ideas. We are governed by Article 286 of the Constitution with reference to the imposition of sales tax. That Article reads :

'No law of a state shall impose, or authorize the imposition of a tax on the sale or purchase of goods where such sale or purchase takes place.

(a) Outside the State; or

(b) In the course of the import of the goods into or export of the goods, out of, the territory of India, etc.

So we are governed by Article 286 and if the tax is with reference to an article which has been declared to be an essential article by the President, then the President's assent is necessary. I am sorry that Article 304 (b) will not be applicable to taxation measures. It refers to other restrictions which we may impose with reference to movement of articles from one State to another. Therefore, there is no point made out by Mr. Kurup. It is only a confusion of ideas

11th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

with reference to taxation measures and imposing of restrictions on freedom of movement of articles from one State and another. We are clearly governed by Article 286 and Article 304 (b) is not at all applicable."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, I have not been correctly understood. If Article 286 were to be applied—that was not in my mind—the Hon. Speaker will see that we are absolutely forbidden from imposing any tax. 'No State shall impose a tax', etc., in that article has no application in this case. If that were so, we cannot pass this Bill at all even with the sanction of the President. Article 286 refers to taxing in the course of import; that is the difference. That means, when articles are imported from foreign countries, no tax shall be levied. So that will mean customs duty and that is what has to be understood from 'No tax in the course of the import, etc.' That will mean customs duty. Therefore, Article 286 does not apply here."

"With regard to Article 304, only when there is a restriction sanction is necessary. My objection has nothing to do with Article 304 (a). If the tax were only imposition under Article 304 (a) no sanction is necessary. But when it comes under Article 304 (b), the Hon. Speaker will see that prior sanction is necessary. The Leader of the House read out Article 304 (a) and said that Government were entitled to tax. I concede that point. But the only thing the Hon. Speaker has to consider is whether there is any restriction imposed irrespective of the fact whether it is imposed alike on goods produced in this State or other States. Here in this Bill, I consider that a certain restriction has been imposed—it may be reasonable, but nonetheless it is restriction—and, therefore, the sanction of the President is necessary."

MR. SPEAKER :—"I uphold the points explained by the Hon. the Leader of the House and am of opinion that sanction from the President to introduce the Bill is not necessary. Let us continue with the discussion now."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, I beg to introduce 'The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954' and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, the Bill is intended to raise the rate of tax on the goods as given in the schedule. The object is not only to augment the revenue, but to a substantial extent, it is to protect the handloom industry also. I hope hon. Members will remember that we have passed a resolution in this House unanimously to protect the handloom industry. The Central Government came to our rescue to a partial extent in our scheme to help the industry by levying cess duty. There are many people who are engaged in this industry and they are very badly affected. They number nearly 30 lakhs

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th May 1954]

and it is in order to protect these peoples who depend on this very ancient industry and also to raise the revenues of the State that I move this Bill."

MR. SPEAKER:—"The motion is—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the Amendment."

MR. SPEAKER:—"The motion and the amendment are before the House for discussion."

SRI T. ANANTHA PAI:—"May I know how much the Government expect to collect under this head?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"It is not possible to state it even somewhat approximately."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, in moving the Bill, the Hon. the Minister for Land Revenue said that the purpose of introducing this Bill was not only to augment the revenues of the State but also to give protection to the handloom industry. This argument is not correct. This argument of the Hon. the Minister is based on the assumption that there is a competition between the handloom industry and the mill cloth industry in our country. This is not correct. There is really no competition between the handloom industry and the mill cloth industry because the total production of both handloom and mill cloth in our country will not work out to 10 yards *per capita*. Where is the competition then? The real trouble is the purchasing power of the people has gone down. Without finding a solution to that problem, any amount of taxation of mill cloth will not give protection to the handloom industry. This argument of the Minister for Revenue is utterly baseless and I hope that hereafter he will not put forth such an argument."

"Sir, in the statement of objects and reasons it is stated that the only purpose of this measure is to augment the revenues of the State. Sir, we have always welcomed taxation of luxury goods. We have been suggesting to the Government from early times that we will support any measure to bring in additional revenues to the State provided luxury goods are taxed much more than ordinary goods. But here the Government do not really want to tax any luxury goods but only ordinary goods. For example, gold and silvewares are used mostly by ordinary people and Government want to tax them. As a matter of fact, after the Hon. the Minister for Finance made reference in his Budget speech to such taxation measures, we toured our constituencies and ascertained the views of the people on these. The people definitely told us that gold

[11th May 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

and silver goods are generally used by ordinary people and that they should not be taxed. Sir, there are other goods which can be taxed with justification. There are costly motor cars which can be taxed. There are costly fountain pens like 'Parker' which can be taxed. There are costly watches like 'Rolex' which can be taxed if the Government want additional revenues for the State. But, on the contrary the Government want to tax goods used by ordinary people and not rich people. A tax on mill cloth will certainly affect the middle-class in our country and as has been pointed out by me earlier, these taxation measures will not be helpful in any way to the handloom industry."

"With these few words, Sir, I oppose the motion moved by the Hon. the Minister for Revenue."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரிச்சட்ட திருத்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கடைசி இரண்டு இனங்களைப் பொறுத்த வரை சர்க்கார் எதிர்பார்க்கும்படிக்கு வருமானம் கிடைக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 100 பொறுமான தங்கம், வெள்ளி நகைகளை வாங்கினால், இப்பொழுது ரூபாய்க்கு காலணை வீதம் ரூ.1-9-0 விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த மசோதாவின்படி, அதே வரி ரூ. 4-11-0 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே, பெரும்பாலான மக்கள் தங்கம், வெள்ளி இவைகளை வாங்கி தனியாக ஆசாரியிடம் கொடுத்து நகைகள் செய்துகொள்ள முயற்சிப்பார்கள். இதனால் வியாபாரிகள் கணக்கும் சரியாகயிராது. ஆகையால், இப்பொழுது சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய ரூ. 1-9-0 கூட கிடைக்காமற் போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான மக்கள் குறைந்த விலைக்குத்தான் தங்கம், வெள்ளி நகைகள் வாங்குகிறார்கள். இவைகளை ஆடம்பரப்பொருள்கள் என்று கருதுவது சரியல்ல, நடுத்தர வகுப்பினர் குடும்பங்கள் ஓரளவுக்கு தங்கம், வெள்ளி சமன்களை சேமிப்பாகக் கருதி வாங்கி வைக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள் வைர நகைகளை வாங்கும்போது விற்பனைக் கணக்குகள் மறைக்கப்படுகின்றன. இதனால் சர்க்காருக்கு ஏந்த விதமான வரியும் கிடைக்காது. அந்த நகைகளின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று தெரிவிக்கக்கூடிய கணக்குமிருக்காது. ஆகவே, வெள்ளி, தங்க நகைகளை இந்த வரிப்பளுவிலிருந்து நீக்குவது உசிதமாகும்."

"இமிட்டேஷன் கற்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு ரகங்கள் இருக்கின்றன. ரங்கூன் முதலிய இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது ஒரு ரகம். இந்த நாட்டிலே பல இடங்களில் உற்பத்தி செய்வது மற்றொரு ரகம். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்களைச் செய்வது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகக் கருதக் கூடிய அளவுக்கு பெரு வாரியாக நடந்து வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் இந்தக் கற்களை பட்டைப் போட்டு தீட்டுவதிலும், மற்றும் இவைகளை நகைகளாகச் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்கள் தொழிலை சேர்த்துக் கொண்டால் அது நன்றாக இருக்கும். ஆகவே clause 2 (B)-ல் கடைசியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூன்றாவது நான்காவது இனங்களை விடுத்து, மற்றவைகளுக்கு வரி போடுவது உசிதமாக இருக்கும். தங்கம் வெள்ளி நகைகளின் மீதோ அல்லது இமிட்டேஷன் வைரக் கற்கள் மீதோ வரி போடுவதால் சர்க்காருக்கு போதிய அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்காது. இப்பொழுது கிடைக்கின்ற வரி கூட ஓரளவுக்குக் குறைந்தாலும் குறையும். இது பொன் முட்டையிடும் வாத்தைக் கொல்லுவது போலாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

11th May 1954

12
noon

* SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருமான வரி திருத்த மசோதா மூலம் சில புதிய பொருள்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது. குறிப்பாக மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அணவும் தங்கம் வெள்ளி நகைகளுக்கு, அவைகளை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதி புதிய வரியும் போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்துப் பேசிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள், ‘இது வருமானத்திற்காகப் போடப்படும் வரியல்ல. இந்த நாட்டிலுள்ள கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்பதிலே இந்தச் சபையில் யாருக்கும் எவ்விதமான ஆசேப்பணையும் கிடையாது. ஆனால் உண்மையாகவே இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்குமாவென்று பார்த்தேவண்டும். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு வரி கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று அறிவித்தவுடனேயே என்ன ஆயிற்று என்று பார்த்தேவண்டும். மில் முதலாளிகள் 20-ம் நெம்பர் நூலுக்கு ஒரு கட்டுக்கு முன்பு இருந்ததை விட ரூ. 3 உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்காருக்கு கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் 20-ம் நம்பர் நூலின் விலை கட்டுக்கு முன்று ரூபாய் ஏறியிருக்கிறதே, அதைக் குறைக்க ஏன் முன் வரக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியாக முன்று ரூபாய் உயர்ந்ததின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த கூலி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது உண்மையானால் அதை விலை ஏறாமல் தடுத்திருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வில்லை இந்தச் சர்க்கார். ஆகவே மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அண வரி போடுவது இருக்கிறதே இது கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இல்லை. தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டுத்தான் இதைப் பிரேரித்திருக்கிறார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ‘கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவ வேண்டும்’ என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்ற போர்வையில் ஒளிந்துகொண்டு தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

11th May 1954]

[Sri K. T. Raju]

கிறேன். இவர்கள் எடுத்திருக்கும் முறை கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதை விட தீமையையே, அழிவையே அதிகம் கொடுக்கும் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவதாக தங்கம், வெள்ளி இவைகளுக்கு வரி விதிப்பது. இதற்கு வரி விதிக்க உத்தேசிப்பதற்குக் காரணம் இவைகள் எல்லாம் ஆடம்பரப் பொருள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் தங்கம் வெள்ளி இவைகள் ஆடம்பரப் பொருள்கள் அல்ல. கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோரும் தங்கம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக நம் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கும் பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து ஒன்றிரண்டு தங்க, வெள்ளி நகைகளையாவது நம் நாட்டுப் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது நம் தமிழ்நாட்டு ஆசாரமாக இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவர்களது பெண்களை மணம் செய்து கொடுத்தாலும், அல்லது பிறர் வீட்டிலிருந்து பெண் எடுத்தாலும் குறைந்தது ஐந்தாறு பவுண்களுக்காவது நகை போட வேண்டுமென்பது. தங்க நகைகள் எதுவும் போடாமல் கலியாணம் செய்வதேயில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நகரங்களில் பாங்கு வசதிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் தங்க வெள்ளி நகைகளில் பணம் போடுவது சேவிங்ஸ் பாங்கில் பணம் போடுவதைப்போல எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. பண முடா ஏற்பட்டால் அந்த நகைகளை வைத்து அவன் கடன் வாங்குகிறான். ரொம்ப சிரம திசை வந்துவிட்டால் நகைகளை விற்பு அவன் ஜீவனம் செய்கிறான். ஆக எப்படிப்பார்த்தாலும் இதை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதக் கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. எந்த வரித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இந்த வரியினால் பல ஏழை எளிய விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் பெரிய வருமானம் எதுவும் வந்துவிடப் போவதில்லை. இந்த வரி விதிப்பினால் பெரிய பெரிய நகை வியாபாரிகளுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் உண்டாகலாமே தவிர சிறிய தங்கம் வெள்ளி தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். தங்க நகைகள் பண்ணுகிறவர்கள் நாணயத்தை நம்பித்தான் ஒவ்வொரு தொழிலாளிகளிடமும் வேலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். யாரும் ஐம்பது அறுபது பவுன் கொடுத்து நகைகள் எதுவும் செய்வதில்லை. நம்பிக்கையின் பேரில் தான் நகை வியாபாரமே நடக்கின்றது. இன்றைக்கு பலர், நகைகளை வாங்குகிறார்கள் என்றால் நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சமாவது வேலை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு இதற்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலம் இந்த நகை வியாபாரம் பாதிப்பதோடு கூட தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்காது போகக் கூடிய ஒரு நிலைமையைத்தான் சிருஷ்டி செய்வதாக ஆகும். ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொன்னது போல முன்பு ரூ. 1-9-0 வரியாவது வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதன் மூலம் வியாபாரிகள் நகைகளை நேரிடையாக நகைத் தொழிலாளர்களிடமே பண்ணியது போலக் கணக்கைக் காட்டி இந்த வரியையும் இனிமேல் கொடுக்க மாட்டார்கள். அது தான் இதனால் ஏற்படப் போகின்ற பலன் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

“ அடுத்தபடியாக போலி வைரங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. போலி வைரங்களை சாதாரண ஏழை எளிய ஜனங்கள்தான் உபயோகப் படுத்தி வருகிறார்கள். அதை நம்பி ஐயாயிரம், ஆராயிரம் தொழிலாளர்கள் திருச்சி நகரத்தில் இருக்கிறார்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில். இதற்கு வரி போடுவதன் மூலம் ஏற்கனவேயே நசித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் தொழில் மேலும் நசுக்க இடமுண்டாகிறது. இதை ஒரு ஆய்ம்படிப் பொருளாகக் கருதுவது கொஞ்சம் கூட சரியானதாகாது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ கொண்டுருந்துவிட்டோம். அதை வாபஸ் பெறுவதா என்று எண்ணி சுய கௌரவத்தைப் பார்க்காமல் இவைகள் எல்லாவற்றையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு

[11th May 1954

11

12-10
p.m.

“அடுத்தபடியாக, ரங்கூன் வைரம், கமலம் இவைகளுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாதென்று ஒரு சாரார் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுக்கு வரி விதிப்பது தவறு. இவைகளை வரி விதிக்கக் கூடாது. இவைகளுக்கு வரி விதிப்பது தவறு. இவைகளுக்கு வரி விதிப்பது தவறு.”

[Sri V. Balakrishnan]

၂၄

①

1

[Sri M. Palaniyandi] [11th May 1954]

மிகவும் மோசமான வார்த்தையே தவிர, உண்மையாகவே அவர்களுக்கு நல்லது செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ரூபாய்க்கு ரூ. 0-1-3 வீதம் மீது துணி மீது விற்பனை வரி அதிகமாகப் போடுவதானது, பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு தருவதற்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“உயர்தரமான விலையுயர்ந்த வைரக் கற்களுக்கும், ஆடம்பரப் பொருள் களுக்கும் வரி போடுவதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால், கல்சர் வைரங்கள் தொழிலில் திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எங்கிருந்தோ யாரோ மூல தனம் போட்டு முடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கற்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. ஆனால், அதைக் கூட அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. அதற்குப் போதிய பணம் அவர்களிடம் கிடையாது. இவர்கள் கற்களை வாங்கி பட்டை போடும் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். செயற்கை வைரங்களுக்கும் வரி போட்டால் அது ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கும். ரூபாய்க்கு இரண்டு கற்கள், நான்கு கற்கள் என்று விற்கக் கூடிய இந்த கல்சர் வைரக் கற்களைக் கொண்டு நகை செய்து கொள்ளக் கூடிய சாதாரண மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். நம் நாட்டுப் பெண்கள் நகை போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இந்தியப் பண்பாடாக விளங்கி வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டையே எடுத்துவிடக் கூடிய அளவிலே இந்த வரி இருக்கிறது.

“சாதாரண ஏழை மக்களை பாதிக்காத முறையில், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரி இந்த செயற்கை வைரங்களின் மீதும் வரி போட்டால் இந்தத் தொழில் நசித்துவிடக்கூடும். ஆகவே, தயவு செய்து கல்சர் வைரத்திற்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தங்கத்திற்கு வரி என்று சொல்லும்போது, ஏன் ஆடம்பரப் பொருள் களின் மீது வரி போடக்கூடாது என்று கேட்கப்படுகிறது. பெரும் பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் விலையுயர்ந்த வைரம் போன்றவைகளை இப்பொழுதெல்லாம் உபயோகிக்காத அளவுக்கு அவர்களுடைய பண்பாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் விதவிதமான புடவைகளை அணிந்துகொள்ளும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகைகள் அணிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இப்பொழுதெல்லாம் படிப்பைத்தான் அணிகலனாக கருதுகின்றார்கள். ஆனால், ஏழை மக்கள் தான்—ஏன், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் கூட—இப்பொழுது நகைகளில்தான் தாங்கள் சேமிக்கும் சிறு சிறு தொகையைப்போடுகின்றார்கள். ஏதோ கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பணத்தைச் சேமித்து வைத்து கடைசியில் ஒன்றிரண்டு நகைகளைப் போட்டுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நகையில் பணத்தைப் போடுவதைத்தான் அவர்கள் பாங்கிகளாகக் கருதுகிறார்கள். தங்கள் மீது நகையின் ரூபமாக ஒரு பவுன் இரண்டு பவுன் இருந்தால் வருங்காலத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் நகை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, தங்கம் வெள்ளி போன்றவைகளுக்கு வரி போடுவது ஏழை மக்களைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களின் மீது வரி போடுவதற்கு வசதி இருந்தால் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINADH—“Mr. Speaker, Sir, when I want to speak on this Bill I am reminded of the year 1937 when I had the honour of violently opposing the Sales Tax Bill of the Madras Government. I feel that the sales tax as designed then and as it is continued up till now, is not based on any rational principle. It should have been a purchase tax as

11th May 1954] [Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad]

in other countries. If it is a purchase tax, then there will be no question of making the tax a multi-point tax applicable at many stages and opposition to it and all this business of discussing the merits of the sales tax and the nature and the working of that legislation. Suffice it to say that this sales tax has created a lot of bottle-necks which have had to be cleared from time to time. However, it is too late in the day with the Prohibition policy of the Government to go back on sales tax. Therefore, we are now concerned with minimising the hardships caused to the public from the imposition of this sales tax.

“Mr. Speaker, Sir, the question of taxing bullion as gold and silver in bar shape is a different matter and the Government to-day as the law stands are taxing bullion as such. Now the question is, are articles made of silver and gold to be taxed? Will such a tax affect the dealer or the consumer is the question? It has been repeatedly pointed out by hon. Members that it affects the ordinary people, the consumers. It is not everybody that wears precious stones. There is not much money left in the country to buy precious stones from elsewhere. It has been pointed out by hon. Members that jewellery made out of gold and silver are really precious from the point of view of wearing and also as a sort of insurance for the very poor people. They first make it as an ornament and in times of distress they use it as an article of mortgage to get some money. It is very necessary that the burden on the poor people should be reduced. I do hope that the Government will not think of taxing or putting an additional burden on the poor.

“This is absolutely a new measure of taxation. It is not a question of imposing a surcharge. It is not a question of increasing a tax already imposed for the sake of increased revenue. It is a new line. Therefore, it is necessary that we should give deep consideration to this measure. My hon. Friend Sri Balakrishnan said that it should be referred to a Select Committee. I feel it is unnecessary to refer this measure to a Select Committee. It is a matter on which we should say ‘Yes’ or ‘No’ straightway. I would earnestly request the House to consider the merits of the Bill straightway instead of referring it to a Select Committee. There is nothing in the Bill that requires to be improved by a Select Committee at all. I feel that the imposition of a tax on jewellery made out of gold and silver is not right, is not in the interest of the popular Government because it affects a large number of people. I can understand if it is a tax which will affect only a few. It is not a tax on luxury articles at all. Gold and silver jewels are not luxury items as every one understands it. These are possessed by hundreds and thousands of people. It would be in the best interests of the party in power, if I may use that phrase, to drop this provision. It may of course yield a few lakhs of rupees. But the compensatory advantage would not be much. Let them not give a handle to others to play with during election time. After all the

[Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad] [11th May 1954]

legislature, the country and all the parties are equally concerned with the continuance of a popular Government which is essential for the good governance of the country. I am really anxious that we should not launch upon legislation which might bring a few lakhs of rupees and which will also bring a lot of unpopularity and odium to the Government. This measure is not an immediate necessity also.

"Sir, I have time and again proved that the budgetary deficit which the Hon. Minister for Finance has shown in the Budget is an illusory deficit. There is no deficit in the Madras Government Budget at all. The Rs. 58 lakhs deficit shown by the Hon. Minister is not at all a deficit. It is highly improper to debit the expenditure of Rs. 68 lakhs on Community projects under current revenues of the Madras Government. It is an item to be debited to the moneys that this Government are entitled to get from the Government of India. The Hon. Minister has in his speech mentioned that according to the Five-Year Plan for this year, this Government is entitled to get 22 crores of rupees from the Government of India and in the same paragraph, he has only provided for an expenditure of 11 crores of rupees and for the balance, he said, he expected Government of India aid or local loans. This was before the Central loan was floated. If the Government of this State are interested in the full implementation of the plan, they should provide for an expenditure of Rs. 22 crores and demand Rs. 22 crores from the Government of India. If the Madras Government do not make such a provision and make a demand on the Government of India, other State Governments will steal a march over this State. They will get the money required for the implementation of their plans from the Government of India. Therefore, it is certainly a mistaken position that this Government have taken. Though the Budget has been passed, it is not too late for the Government of Madras to convey to the Government of India the strong feelings expressed on this matter on the floor of this House and ask them to make a grant of Rs. 22 crores of rupees. They can treat this as a separate item and have it passed as a supplementary demand in the course of the next few months. That is my appeal to the Hon. the Finance Minister. Then it will be seen that this Rs. 58 lakhs is not a deficit at all.

"Sir, because a deficit of Rs. 58 lakhs was shown in the Budget the previous Chief Minister Sri Rajagopalachari, thought of introducing all these taxation measures to make up the deficit. Though the Hon. the Finance Minister is dealing with it now, the responsibility for these taxation measures is his. The former Chief Minister thought that Rs. 40 lakhs could be made up by the revenues derived from these various measures of taxation. I should say in this connexion that Rajagopalachari introduced the sales tax for the first time in 1937. He introduced the idea of levying a surcharge on assessment over Rs. 500. He has proposed the levy of tax on plantations. He wants to take credit for having introduced these

[11th May 1954] [Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad]

measures for the first time. That is the only purpose in introducing all these measures and it is not to make up the deficit of Rs. 40 lakhs. That is my humble submission. I wish he were here. It is a pity he is not here now."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Then you would not have spoken like this."

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—"I have used stronger language than this. I would request the Hon. Finance Minister to go through the reports of the Madras Legislative Assembly of that period. I have spoken in stronger language. I would challenge him to come here tomorrow after perusing the reports and tell me whether the language I used then was not stronger than the language that I now use. The language I use to-day is less strong because I am responsible to the changed Ministry. I also feel I should not criticise the previous Ministry. Now I am not in a position to present the opposition case as much as I used to criticise the Government before. I wish I were in a position to do that. It is because of that that I used stronger language then. I would challenge the Hon. Minister to read my speeches once, twice and thrice. The language I employed on the last occasion in criticising the Government was stronger than the language I used to-day. Sir, language is not after all the question. Let me come to the merits of the case. Let the Hon. Minister tell me whether our Budget is really a deficit budget. Let him tell me whether he is justified in debiting to our current revenues the expenditure on Community Projects. Let the Hon. Minister tell the House whether we are not entitled to more grants from the Centre for implementation of the plans under the Five-Year Plan.

"I will now come to the taxation measure. There were certain other measures of taxation, such as surcharge on assessment, tax on plantations, etc. The opposition did not object to all the taxation measures. But they object to this. Why do they object to this taxation? They object to this because it will affect a large number of ordinary people. Gold and silver jewels are worn by a very large number of ordinary people and a tax on them will affect these people. Others who will be affected are the supporters of the Congress. If I had anything to do with the drafting of this taxation measure, and if I had the idea that the party's popularity should not be lost, I would first of all not tax anything that would affect my Party's popularity. Mr. Winston Churchill is the man who can be the real leader of a political party because he knows which will be in the best interests of his party. The hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram, knows what is best for his party. But unfortunately the Congress Members do not know which is in the best interests of their party. They suffer from an inferiority complex, deficit mentality. In simple language I may say, they are playing into the hands of their enemies."

[11th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Who is the enemy here? "

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" I can use that term. It is absolutely parliamentary. I should like to assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition that it is absolutely parliamentary. 'The man who takes the opposite view in politics' is the idea of my word 'enemy'. It is not at all bad language.

" Mr. Speaker, Sir, many of the items of legislation taken up by the Congress Party will ruin them and their popularity. These measures will reduce the number of votes that they can obtain in the elections. I have no doubt that if they are sensible people, in the coming two or three years they will have to reverse many of their taxation measures if they want to come back to power. If they want to drift away from power, it is a different matter." (An hon. Member : " It is only for election purposes.")

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" On a point of order, Sir. Is it correct on the part of the hon. Member to intimidate the Hon. Ministers like this by often reminding them about the future elections and their results? "

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" Sir, I am entitled to appeal to every hon. Member of the House through you, Sir, and also the Hon. Ministers not to commit a mistake. If I consider anything wrong, what is wrong in my pointing this out to them? I am only encouraging them. I am not intimidating them.

" I should certainly say that Government should seriously consider the question of not imposing tax on jewellery made of silver or gold as, I feel sure, it is unnecessary. I do hope the Hon. Finance Minister who is now in a cheerful mood will be in a position to consider this and accept the amendment and take the credit for himself. I would ask him to move the amendment himself, if not to-day at least tomorrow because it is better the Treasury Bench does it."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரை மணி நேர் விவாதம் ஒன்றை அனுமதித்திருப்பதாகத் தாங்கள் சொன்னதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" We will finish the second reading now, and take up the clause by clause consideration of the Bill tomorrow. After all, it is a small Bill and I may also inform the House that the Government are themselves bringing in an amendment to delete items (ii) and (iii). "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன் என்பது இதற்கு முன்னாலேயே மந்திரி சபையினருக்குத் தெரிந்த விஷயம். (Interruption.) உலகமறிந்த விஷயம். இது ஏதோ எங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற குறுகு நோக்கத்தோடு அல்ல. நமது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடியது

11th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இந்தப் பிரச்சனை என்பதை நியாய உணர்ச்சி உள்ள அனைவரும் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலேதான் இதை பட்ஜெட் பிரசங்க சமயத்திலும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். இந்த மாகாணத்திலே பல் கிளர்ச்சிகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. மில் துணி வரியை உயர்த்துவதைப்பற்றியும், தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரம் போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்துவதைப்பற்றியும் எதிர்ப்பு மாகாணம் பூராவும் இருந்துவந்திருக்கிறது. வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல. தொழிலாளிகளும் எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரங்கள் மீது போடக்கூடிய வரியை விலக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்காகத்தான் நான் எழுந்திருந்தேன். எழுந்திருக்கக்கூடிய அதே சமயத்தில் சர்க்கார் கட்சியிலிருந்தே திருத்தம் கொடுத்திருப்பதாக, நீங்களும் அறிவித்தீர்கள்."

MR. SPEAKER :—" It is not exactly a notice of amendment 12-given notice of by the Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Some Members on the Government side have given notice of an amendment."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார் சர்க்கார் இன்னும் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. சில அங்கத்தினர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தவர்களில் ஸ்ரீ எஸ். ராமலிங்கம் அவர்களும் ஒருவர். இதைத் திருத்தவேண்டுமென்று சர்க்கார்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு வேளை அதை ஆலோசிக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருக்குமோ என்னவோ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is the same thing as the amendment given notice of by the hon. Member Sri S. Ramalingam."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசிய வேகத்தைப் பார்த்தால் சர்க்கார்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அம்மாதிரி திருத்தம் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இல்லாவிட்டால் அவ்வளவு வேகமாக அவர் பேசியிருக்கமாட்டார்கள். ஒருவேளை சர்க்காருக்கு இந்த மாதிரி மனோபாவம் இருக்கிறதென்று அறிந்து அவர்கள் முந்திக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்! "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member Rajah Muthiah Chettiar of Chettinad, could not have known our attitude and we have not formulated our attitude yet. I want to hear the Hon. the Deputy Leader of Opposition before I formulate my attitude."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சர்க்காருக்குப் பணம் வரவேண்டியது அவசியம். சர்க்காருக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் நாங்களும் சொல்லுகிறோம். ஆனால், நியாயமான முறையிலே சர்க்கார் வரி விதிக்க வேண்டும். நியாயமான முறையிலே வரி விதித்து, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு மக்களுக்கு வேண்டிய செலவுகளைச் செய்வதற்கு செலவிடவேண்டும். ஆனால், போலீசுக்கும் துப்பாக்கி வாங்குவதற்கும் மட்டும் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்யக்கூடாது. அதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபணை. நியாயமான முறையில் வரி விதித்து, நிறையப் பணம் சர்க்காருக்கு வரட்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு செல்வாக்கு உயர்ந்துவிட்டாலும்கூட அதைப்பற்றி எங்களுக்குப் பொருமை கிடையாது."

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th May 1954]

“நான் சொல்லவேண்டிய யோசனையை சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது, தங்கம், வெள்ளி நகைகள் மீது போட உத்தேசித்திருக்கக்கூடிய வரியையும், செயற்கை வைரங்களுக்குப் போடும் வரியையும் சர்க்கார் உடனே வாபஸ் வாங்கிவிடவேண்டும். அதற்கு ஈடாகச் செய்யவேண்டுமானால், அதற்கும் நான் யோசனை சொல்லுகிறேன் : ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிக வரி விதித்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம், என்று பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலேயே எங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். தங்கம், வெள்ளி வியாபாரம் நடத்தக்கூடிய வியாபாரிகள்கூட இதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். லைசென்ஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினால், அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. Dealer's licence fee ரூ. 12-8-0 என்று இருப்பதை ரூ. 25-ஆக உயர்த்திவிட்டாலும்கூட இதற்குப் பதிலாக அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதனால் சர்க்காருக்கு இன்னும் வாபஸ் கிடைக்கும். வரி விதித்து சர்க்கார் கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொள்வதைவிட, புல்லியன் லைசென்ஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் எதிர்க்கட்சியினர் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். வியாபாரிகளும் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்த இரண்டு யோசனைகளையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால் சர்க்காருக்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். தொழிலும் நாசமாகிவிடாது. சர்க்கார் எப்படியாகிலும் இந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கத்தான் போகிறார்கள் என்று முடிவு செய்வார்களானால், அதைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்காக வியாபாரிகள் திட்டம் தயாரித்து விட்டார்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக அவர்கள் நிதியும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதையும் நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்து திட்டம் போட்டுவிட்டால், சர்க்காரால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இந்த வரி விதிப்பினால் சர்க்காருக்கு கோரிய பலன் கிடைக்காது. நாட்டு மக்களிடையே கெட்ட பெயர்தான் அவர்களுக்கு ஏற்படும்; தொழிலும் பாதிக்கப்படும். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு சில சமயங்களில் வேலை கிடைக்கும். பல சமயங்களில் வேலை இல்லாமல் போய்விடும். இந்த ஆபத்தும் அதில் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு வரியையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரியை உயர்த்துவதற்கு தனியாக மசோதா கொண்டுவந்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

“மில் துணி விஷயத்தில் 35 கவுண்ட் என்பதை 60 கவுண்ட் என்று உயர்த்திக்கொண்டு விட்டோம். அறுபது கவுண்ட் வரையில் இந்த வரியை விரைந்து விதிவிலக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற முறையில் திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I heartily agree with one point raised by the hon. Member from Chettinad, Sri Raja M. A. Muthiah Chettiar, namely, that there is absolutely no necessity for referring this Bill to a Select Committee. Whatever we want to do could be decided upon when we to discuss the various clauses of the Bill.

“ Sir, it is generally agreed to and welcomed by all hon. Members that the handloom cloth industry should be protected and encouraged but there is difference of opinion as to whether the provision in this Bill will go to the full length of protecting it. The hon. Member, Sri K. T. Raju, said that the price of yarn has increased and, therefore, this provision will not materially

11th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

help the handloom industry. A provision is being made to protect and encourage a certain industry and attempts may be made to overcome the provision. I will give an illustration. Now, we want to control money-lending and we fix a particular rate of interest in the Statute but it is overcome by other means. The money-lenders collect an exorbitant rate, that is, they deduct it before the money is advanced and take a promissory note for a higher amount. Like this, statutes are not given effect to in the manner in which they are intended to be given effect to but we shall try and see how far we can control and protect the handloom industry. There are loopholes in all statutes and we cannot make provisions for covering all of them. If this provision is sought to be circumvented, we shall take proper measures.

“ Then the hon. Member, Sri M. Palaniyandi, said that the weapon we are trying to use is not the proper weapon for protecting the handloom industry. Probably, the hon. Member wants me to use some other fighting weapon. But this is the only weapon which I have got in my hand and I am not prepared to borrow the weapon that the hon. Member and his friends intend to use or desire to favour. Mine is a legitimate weapon and I am making use of it.

“ Sir, in regard to the increased rate of sales tax on the items in sub-clause (b) of clause 2, reference was made to precious and semi-precious stones and goods made of gold or silver and I have heard arguments that they should be deleted and it has been claimed in very forcible language from behind me also. But, I am still having an open mind and I may be given some time to examine the implications of deleting these items and I would be in a position to make a categorical statement when we take up the clause by clause discussion of this Bill. The Bill need not, therefore, be referred to a Select Committee and we can take up the clause by clause consideration of the Bill tomorrow.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I am not withdrawing my amendment to refer the Bill to a Select Committee.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 be referred to a Select Committee.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ We will now take up the half-hour debate fixed for to-day.”

[11th May 1954]

(3) PERSONAL EXPLANATION re STATEMENT OF THE HON. THE MINISTER FOR FINANCE DURING THE HALF-HOUR DEBATE ON 10TH MAY 1954 re STATIONING OF SPECIAL ARMED POLICE IN TANJORE DISTRICT:

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I rise on a point of personal explanation. “ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் Special Armed Police வைத்திருப்பது குறித்து நேற்று நடந்த விவாதத்திற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பத்து நிமிஷம் பதில் கூறினார். அதிலே ஒன்பது நிமிஷம் கட்சி பிரசாரத்தைப்பற்றி பேசினார். இந்த ஒரு நிமிஷம் தான் சொன்னார்கள். வள்ளுவக்குடி சம்மந்தப்பட்ட வரையில் என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகள் எழுதி அனுப்பினார்கள். விசாரணைக்கு என்னென்ன எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்பதை விளக்க வேண்டும். நேற்று சொல்லும் காலத்தில் இது பரிசீலனைக்கு வரும் என்று நினைத்தோ அது இதுவரையிலும் வருவதாயில்லை. ஆனால் குற்றச்சாட்டை இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள முறையில் சொன்னார்கள். அன்றைய தினம் என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகள் கலெக்டரிடம் வந்தது. என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். குறிப்பாக என்னென்ன எழுதி இருக்கிறார்கள் என்பதுமல்லாமல், அங்கத்தினர் ராமலிங்கம் மற்ற அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி என்ன எழுதி அனுப்பியுள்ளார்கள் என்பதையும் விளக்க வேண்டும்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ Sir, I did not make any mis-statement with reference to the petition or representation made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. I wanted instances of specific charges against the Police which could be enquired into. The communication sent to me referred to some incidents which happened with reference to the Collector. It was immediately forwarded to the Collector and action is being taken with reference to it. With reference to the Police, there was merely a general statement in the communication that there were Police excesses at Valluvakudi. No specific instances had been stated in that petition. Even now, I told the hon. the Deputy Leader of the Opposition when he pointed out this petition that unless specific instances are pointed out to me, it will not be possible to hold any enquiry on a general charge. Therefore, what I stated was quite correct and even now I say no instances of specific incidents have been brought to my notice.”

IV.—HALF-HOUR DEBATE re EMPLOYMENT OF EX-TRAMWAYMEN IN THE CITY TRANSPORT AND RESUMPTION OF MADRAS TRAMWAYS.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, டிராம்வேக்கள் நிறுத்தப்பட்டதினால் பொதுமக்களுக்கு பல விதமான தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கம்பெனியில் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தினத்திலிருந்து மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருப்பதும், பொது மக்களும் மலிவான போக்குவரத்து சாதனமின்றி கஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருப்பதும் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இப்போது இந்த விஷயத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்ததின் நோக்கங்களில் ஒன்று ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பதுதான். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்ன தின்பேரில்தான் இந்த அரை மணி விவாதத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். இதை அனுமதித்ததற்கு தங்களுக்கு வந்தனம் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளோம்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The half-hour debate was conceded only in regard to the question whether the

HALF-HOUR DEBATE re EMPLOYMENT OF EX-TRAMWAYMEN IN THE CITY TRANSPORT AND RESUMPTION OF MADRAS TRAMWAYS

11th May 1954] [Sri B. Parameswaran]

tramway workers who had been thrown out of employment due to the closure of the tramways would be provided with jobs in the Madras City Transport. I want to know how the hon. Member is relevant in speaking in regard to the resumption of tramways which is an altogether different subject.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ டிராம்மகள் மீண்டும் ஓடுவதைக் குறித்து இப்போது பேசுவது சரியா என்று கனம் மந்திரியார் கேட்கிறார். ஆனால் நேற்று இரண்டு கேள்விகள் பற்றி ராமலிங்கம் பிரேரித்து இரண்டையும் கேர்த்து மணி நேரம் விவாதம் கேட்டார். அதையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ I allowed the debate in regard to two questions, viz., regarding employment of ex-tramway workers in the City Transport and resumption of tramway service. The Hon. Mr. Bhaktavatsalam, who is present here, is concerned with the portfolio of 'Labour'. The Hon. Mr. Parameswaran is concerned with the portfolio 'Transport'. I shall allow Mr. Kalyanasundram ten minutes. I shall allow Mr. Palaniyandi five minutes. I shall allow each of the Hon. Ministers, viz., Mr. Bhaktavatsalam and Mr. Parameswaran five minutes.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டிராம்வே வண்டியானது ஏழைகளுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் ஒரு போக்குவரத்து சாதனமாக இருந்தது. மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இடையூறுகளை அகற்ற வழி செய்வார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் முன்பு இருந்த முதலாளிகளை எதிர்த்ததில் நியாயம் இருந்தது. முன்பு இருந்த முதலாளிகளுக்கு இந்த சர்க்கார் விசேஷ சட்டம் கொண்டுவந்தது. அரசியல் சட்ட அடிப்படையை மாற்றி அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தொழிலாளர் அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன்வருகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி முன்வரும்போது சர்க்கார் அதற்கு தக்கபடி உதவி யளித்தால் நலமாயிருக்கும்.”

“ டிராம்வே தொழிலாளர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இன்று நல்ல பொறுப்பு வாய்ந்த மந்திரி சபை இருக்கிறது; தொழிலாளர்களுக்கு மாற்றுவேலை கொடுப்பதற்கு விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்ய சில அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும்.”

“ டிராம்வே நிறுத்தப்பட்டதினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்டில் வேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதியளித்தார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதில் பதினொரு பேருக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படாததின் காரணம் என்ன? டிராம்வே தொழிலாளர்கள் இன்னும் 135 பேர்கள் வேலைக்கு எடுக்கப்படவேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.”

“ இந்தத் தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து இவ்வளவு ஒற்றுமையாக வரும் காலத்தில் ஏன் சர்க்கார் அவர்களுக்கு இக்கம்பெனியை நடத்துவதற்கு அனுமதி தரக்கூடாது? ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்களில் 149 பேர்கள்தான் மாற்று வேலைக்கு தகுதியானவர்கள் என்று தீர்மானித்து 11 பேருக்குதான் Bus Transport Department-ல் வேலை கொடுக்கப்பட்டது. உண்மையில் அவர்களுக்கு எல்லாம் Bus Transport Department-ல் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த சர்க்காருக்குக் கிடையாது.”

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th May 1954]

“ஸ்பெஷல் பிராஞ்சைச் சேர்ந்த போலீஸ்காரர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களையும் வீடு வீடாகத் தேடி, அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருடைய பூராவான வாழ்க்கை இவற்றைப்பற்றி விசாரணை செய்தார்கள். இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்ட் தொழிலாளர்களை நியமிப்பதில் கட்சிக் கண்களோடு பார்க்கலாமா? இவ்விதம் ஏழை தொழிலாளர்களிடையே பாரபட்சம் காட்டுவது நீதியா? நேர்மையா? வேலைக்கு எடுக்கப்பட்ட அந்த 11 தொழிலாளர்களும் ஒரே சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் ஒருவர்கூட அமர்த்தப்படவில்லை. இது மாதிரியாக கட்சி மனப்பான்மையுடன் சர்க்கார் நடக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் மேற்சொன்ன விஷயங்களை யெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! டிராம்வே தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு அவர்களைப் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகக் கேள்வி நேரத்தில் போடப்பட்ட ஒரு கேள்விக்குக் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளித்தார். ஆனால் இப்பொழுது மந்திரியவர்கள் சொல்லுகிற பதிலைப் பார்த்தால் 146 பேர்கள் வேலைக்கு மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அதில் 11 பேருக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த பதிலிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இந்த சர்க்கார் அன்று வாக்குறுதி கொடுத்த பிரகாரம் காரியத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறதா? வேலையில்லாமல் திண்டாடும் 146 பேர்களில் 11 தொழிலாளருக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டது. இது சரியா என்று கேட்கிறேன். அங்குள்ள ஸ்தானங்கள் காலி ஆகாததினால் கொடுக்கப்படவில்லையா அல்லது காலியாகியும் கொடுக்கவில்லையா? என்ன காரணத்துக்காக இப்படி அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் போக்குவதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பொதுவாக employment exchange பற்றிய பிரச்சனைகள் எழுந்தன. இந்த employment exchange சரியானபடி இயங்குவதில்லை. இதனால் யாருக்கும் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை. அப்படி இங்கிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும் தொழிலாளர்களும் மற்ற இடங்களில் அமர்த்தப்படுவதில்லை. ஆகவே டிராம்வே கம்பெனி நிர்வாகத்தை தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் கையில் ஒப்படைத்திருந்தாலுங்கூட இந்நேரம் இந்த தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை தீர்த்திருக்கும். உதாரணமாக பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் காலியாகும் ஸ்தானங்களுக்கு ஒரு சிலரை நியமித்துக் கொண்டு வந்திருந்தாலுங்கூட கடந்த ஒரு ஆண்டில் அவர்களுடைய வேலையில்லாப் பிரச்சனை ஒரு அளவு தீர்த்திருக்கும். அதுதான் இல்லை யென்றாலும் இப்போது கனம் முதல் மந்திரி வந்துள்ள காலத்தில் டிராம் கம்பெனியை சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஓடினால் ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் ஒரு பெரிய வசதி கிடைக்கும். மேலும் இதைப்பற்றி நான் ஒரு கேள்வி கேட்டது நிராகரிக்கப்பட்டது.

“இப்போது டிராம்வே தொழிலாளர்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று முதல் மந்திரியாக இருக்கும் காமராஜ் நாடார் வந்துள்ள காலத்தில் கனம் பக்தவத்சலம் தொழில் மந்திரியாக வந்துள்ளார். இவர்கள் மூலம் இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மற்றும் சர்க்கார் பணம் கொடுக்க வசதியில்லை என்று சொன்னாலும் தொழிலாளர்கள் கொடுத்துவைத்தற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதைக் கொடுப்பதில் நஷ்டம் ஏற்படுவிடாது. லாபகரமாகவே இருக்கும். ஆதலால் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி இதை ஏற்று நடத்தினால் வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஒருவேளை டிராம்வேயை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால் தொழிலாளர்களிடையே சில தகராறுகள் ஏற்படும் என்று அரசாங்கம் கருதலாம். அப்படி ஒன்றும் நேருவதற்கில்லை. தொழிலாளர் சங்கங்களில் இரண்டு சங்கங்கள்தான் இருக்கின்றன. அந்த தொழில்

11th May 1954] [Sri M. Palaniyandi]

சங்கத்தை கம்யூனிஸ்டுகள் நடத்தவில்லை. தொழில் சங்கத் தலைவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலிருந்து தோழர் வெங்கடராமன். அவர் இப்போது பார்லிமெண்டு மெம்பராக இருக்கிறார். இவர் தொழில் துறையில் மிக்க அனுபவம் உள்ளவர். தொழிலாளர்களை ஒன்று சேர்த்து நிர்வகிக்கும் திறமை வாய்ந்தவர். ஆகையால் உடனடியாக எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லாமல் கனம் முதல் மந்திரி காமராஜரும் தொழில் மந்திரி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து மீண்டும் சென்னை நகரத்திலே டிராம் ஒடுவதற்கான வகை செய்ய வேண்டுமென்றும், அது ஏழைகளுக்கும் நடுத்தரவகுப்பினருக்கும் போக்குவரவு சாதனமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:**—“Mr. Speaker, 12-50
Sir, I would like to refer to some of the remarks of hon. Members P.M.
about the possible revival of the tramways. My Hon. Colleague will reply regarding the re-employment in the City Transport of these poor workers who have been thrown out of employment on account of the closure of the tramways. There is also the other aspect of providing cheap transport for the middle and the poorer classes of people in the City.

“There are two ways by which the tramways could be revived. One is that Government themselves should take over the tramway and run it as a nationalised concern. From the papers I have with me it is seen that Government have already examined this question three years ago. Government examined this question by appointing a committee of experts to go into the whole question of whether it would be feasible for Government to take over tramways and run it as a nationalised concern. They have been advised that it would not be an economical proposition for Government to take over the tramways and run it themselves. Whatever may be the price, whatever may be the terms of acquisition that could be settled, Government have been advised not to take over the tramways.

“There is the other aspect of people having business interests or the workers themselves can come forward to run the tramways and Government can give them all possible help and encouragement and enable them to run the tramways. It is only in that spirit that the Hon. the Chief Minister has been examining the ways and means of reviving the tramways ever since he took up office.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“If the workers come forward to run the tramways, will the Government give them sufficient financial assistance and will they also defer the question of payment to the employer of the cost of the machinery to a convenient date?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I will certainly have that suggestion examined and I shall try to do whatever I can to enable the workers to take the tramways themselves and run it.”

[11th May 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—"What is meant by the expression 'economical proposition'? Does it mean that it will not yield even the 3 per cent return?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Yes, Sir. Government have been advised so far as the tramways are concerned that it would not be an economical proposition for them to take over the tramways. With such opinion, Government will not be well advised in taking over the tramways. A second suggestion had been made that the discharged workers should be given suitable employment in the City Transport and other Government concerns. The former Minister in charge of Industries and Labour gave an assurance that the Government City Transport and other Government factories would take over these discharged workers as far as it was possible. I find from the papers that my Colleague in charge of Transport is having, that even some of the ex-tramway workers who had been selected for jobs had not yet turned up for duty. The hon. Member, Mr. Palaniyandi, referred to the ineffective manner in which the Employment Exchanges have been helping these poor workers to get employment. I shall look into the matter. So far as the Labour department is concerned I can give this much of assurance to the House, viz., that I shall have the matter fully examined and I shall see to what extent I could get employment for these poor people who have been thrown out of employment due to the closure of the tramways."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Mr. Speaker, Sir, as suggested by my Colleague, the Hon. Minister for Labour, I would throw some light upon the question that is being discussed to-day, viz., how far the City Transport had been helpful in giving employment to the ex-tramway workers. That is the point with which I am concerned. In 1953-54, Government allotted Rs. 15 lakhs for the acquisition of new buses. Thirty-five new buses were acquired during the course of the year. Before these buses were acquired, the tramways ceased to operate in the Madras City from 12th April 1953. On 3rd July 1953 Government passed an order by which it was laid down that ex-tramway workers could be appointed against the vacancies of conductors, checking inspectors and so on, in the new buses that had to be put on the road to cope up with the increased traffic due to the closure of the tramways. It was also ordered that such of those workers who had had a good record of service should be appointed. It was ordered that the applicants should be interviewed by a committee consisting of the Joint Transport Commissioner, Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing), Assistant Transport Commissioner and Mechanical Engineer, with regard to their past experience, record of service, qualifications, character and physical fitness. Consequent on the partition of the State it was ordered that posts like cleaners, checking inspectors, etc., in the City Transport could be filled by suitable ex-tramway men. Applications were received accordingly by the Transport Commissioner and the last

[11th May 1954] [Sri B. Parameswaran]

date was 15th of December 1953. All ex-tramway men will not be suitable for holding corresponding posts in the Transport department as the nature of duties and qualifications vary in certain cases. For example, the driver of a tram cannot be employed as a driver of the City Transport since the latter requires a valid driving licence and sufficient experience in driving. Fitters of the tramways cannot be taken as fitters of the City Transport since the former has got experience only in the electrical side and not in the mechanical side. Ex-tramway conductors have got to be trained before they could be taken as conductors in the City Transport.

"I shall now read the statement regarding the number of applications received from ex-tramway workers for appointment in the Transport department :—

Ex-tramway workers who applied	859
Ex-tramway workers who turned up for interview	829
Number of persons actually found fit for service in the Transport Department	153
Number of persons actually appointed	35
Checking inspectors	2
Driver	1
Fitters	25
Conductors	7

"I strongly refute the allegation made by the Deputy Leader of the Opposition that there was some discrimination in the matter of selection of candidates. The selection was made not at all on a communal or party consideration. There were only 33 vacancies available up to now. Forty-eight candidates were selected for appointment as conductors and were given training. Of these two did not come out successful in the training. Twenty-five candidates have so far been appointed as conductors. The remaining twenty-one are on the waiting list of probationers and when vacancies arise they will be appointed. It was intended that ex-tramway men should be employed against the additional staff required for the new buses put on the road. No less than thirty-five new buses were put on the road in the latter part of 1953-54. Although thirty-five additional buses were introduced, the ex-tramway drivers could not be appointed as bus drivers without the necessary endorsement on their licence. Though the fleet strength was augmented by the addition of thirty-five new buses, the number of vehicles on the reserve and sick list should also be taken into consideration in employing new men. The men selected and trained will be gradually absorbed. Very few temporary hands have been taken after the cessation of the tramway service. When some vehicles are on the sick list—now, there is vacation—there is no possibility of absorbing trained men all at

[Sri B. Parameswaran] [11th May 1950]

once. We cannot also send away experienced men for providing employment for the ex-tramway men. The Government are earnest and sincere in their endeavour to appoint as many ex-tramway workers as possible, and I hope they will have the co-operation of the Opposition."

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 8 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Rules framed under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, as extended to certain areas in Chidambaram and Cuddalore taluks of South Arcot district and issued in G.O. Ms. No. 901, Revenue, dated the 8th April 1954. [Laid on the table under section 16 (2) of the said Act.]

* Laid on the table on the 10th May 1954.

11th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of the starred question No. 666 asked by Sri A. Ratnam (on behalf Sri D. Dasarathan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 11th May 1954, page 503 supra.]

I

STATEMENT SHOWING THE SELECTION POSTS IN THE MADRAS HIGH COURT SERVICE.

A. Gazetted posts.

- 1 Registrar.
- 2 Master.
- 3 Deputy Registrar.
- 4 Official Referee.
- 5 First Assistant Registrar, Original Side.
- 6 Assistant Registrar, Appellate Side.
- 7 Second Assistant Registrar, Original Side.
- 8 Sub-Assistant Registrars.

B. Non-gazetted superior posts.

- 1 Chief Interpreter.
- 2 Interpreter (Gujarati).
- 3 Managers (Original Side, Bench clerks and Translation and Printing departments).
- 4 Manager, Shorthand-writers' section and confidential stenographer to the Chief Justice.
- 5 Interpreter (Hindustani).
- 6 Interpreters (Junior).
- 7 (a) (1) Appeal Examiners including Court-fee Examiners.
(2) Bench clerks, Appellate Side.
(b) (1) Superintendent of Translators (Telugu).
(2) Superintendent of Translators (Tamil).
(c) Bench clerks, Original Side.
(d) Accountant.
(e) Head clerks other than the head clerk (Insolvency).
(f) Head clerk (Manager) (Insolvency).
(g) Decree clerk, Original Side.

[11th May 1954]

B. Non-gazetted superior posts—cont.

- 8 Shorthand-writers.
- 9 (a) (1) Translators (Tamil).
 (2) Translators (Telugu including one Telugu-cum-Kannada).
 (3) Translators (Malayalam).
 (b) Special clerks (Judicial) including Assistant Court-fee Examiners.
 (c) Special clerks (Administrative).
- 10 Clerks, upper division.

II

STATEMENT SHOWING THE FEEDER SERVICES FOR THE POSTS OF SUB-MAGISTRATES AND DISTRICT MUNSIFS.

A. Sub-Magistrates.

The feeder services for the post of Sub-Magistrates are—

- (1) Assistant Public Prosecutors, Grade II, and Official Receiver;
- (2) Sarishtadars of Subordinate Judge's Courts, Central Nazirs and head clerks and Translators of District Courts and of the High Court;
- (3) Upper division clerks in the High Court, Subordinate Courts including the City Civil Court and the Court of Small Causes, Madras, Courts of District Magistrates, Subdivisional Magistrates and Presidency Magistrates, Law Department of the Secretariat and for special reasons, other departments of Government; and
- (4) Sarishtadars of District Courts and Bench clerks of the High Court.

B. District Munsifs.

The feeder services for the post of District Munsifs are—

- (1) Sub-Assistant Registrars, Managers, Bench clerks of the administrative Department, senior decree clerk of the Original Side, Appeal Examiners, Interpreters and Superintendents of Translators of the High Court;
- (2) Shorthand-writers, special clerks and Translators of the High Court who have put in a service of four years in these posts (whether as full members or as approved probationers) as on the 1st July of the year of selection;
- (3) Sarishtadars and head clerks of the District Courts;

11th May 1954]

*B. District Munsifs—cont.*The feeder services for the post of District Munsifs are—*cont.*

- (4) Sarishtadars of Subordinate Judges' Courts, Sarishtadars and head clerk of the City Civil Court, Madras, and Deputy Registrar of the Court of Small Causes, Madras;
- (5) Deputy Administrator-General and Official Trustees;
- (6) Sub-Magistrates and Additional First-class Magistrates in the Madras Subordinate Magisterial Service;
- (7) Assistant Public Prosecutors, Grades I and II, and Assistant State Prosecutors and Official Receivers;
- (8) Superintendents in the Law Department of the Secretariat; and
- (9) General Assistant and the Office Superintendent of the Office of the Official Assignee, Madras.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 669 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 11th May 1954, page 505 supra.]

(a)

Class of functions.	Rent recovered.		Microphone charges.	Electricity charges.	Total.
	For Rajaji Hall and veranda.	For Court-yard.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
Social functions, i.e., functions of charitable and philanthropic bodies and bodies of general public importance (10).	25	..	60	55	140
Cultural functions	..	..	..	..	..
Conferences (9)	170	20	133	85	410
Other functions (8)	150	..	120	55	325
Total (27)	345	20	315	195	875

(b)

	Number of functions in 1952.	
Tamil Nad Congress Committee	..	8
Women's Indian Association	..	1
Guild of Service	..	1
Gujarati Mandal	..	1
Sheriff's meeting	..	1

[11th May 1954]

	Number of functions in 1952.
Indian Central Tobacco Committee	2
Conference of Municipal Chairmen	1
Harijan M.L.As.	2
Bharat Sevak Samaj	1
Government Last Grade Servants' Association, Madras State	1
Nursery School Project	1
National Co-ordinating Committee	1
Indian Conference of Social work	4
N.G.O. Association (Secretariat)	1
Total ..	26

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 79 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 11th May 1954, page 511 supra.]

The places where and the date on which fire was opened.	Number of rounds fired.	Circumstances necessitating the opening of fire.
(1)	(2)	(3)
1 Ganapathiapuram in Sattur taluk, Ramanathapuram district, on 10th September 1952.	3	A party consisting of a Head Constable, a Police constable and three informants visited Ganapathiapuram in Sattur limits to trace Mariappan of Nenmeni who was believed to be in possession of a stolen pistol. The informant located the wanted person. A mob attacked the informant and the Policemen. The Head Constable opened fire with a revolver in self-defence and also for dispersing the riotous mob.
2 Chakkilankodai village, Dindigul taluk, Madurai district, on 4th February 1953.	1	During the course of a raid conducted on the night of 4th February 1953 for seizing unlicensed weapons which were suspected to be in the possession of some of the villagers a mob attempted to attack the Police. The Police fired a round to disperse the mob.
3 Velayuthapuram, Kadianallur Police Station limits, Tirunelveli district, on 13th April 1953.	3	A party consisting of police and Prohibition officials went to Velayuthapuram village to detect prohibition offences. A mob attacked the party and pelted stones and took away a cycle from a Prohibition guard. The police were therefore obliged to open fire.

[11th May 1954]

The places where and the date on which fire was opened.	Number of rounds fired.	Circumstances necessitating the opening of fire.
(1)	(2)	(3)
4 Tondiarpet Marshalling Yard, Madras City, on 23rd June 1953.	1	On the evening of 23rd June 1953, a gang of about 40 persons armed with deadly weapons broke open the sealed wagons stabled in the sick lines at Tondiarpet Marshalling Yard. A Railway Police constable with the assistance of two Watch and Ward sepoy surprised the thieves. The thieves retaliated and attacked the Police party. The Railway Police constable opened fire in self-defence.
5 Tuticorin, Tirunelveli district, on 15th July 1953.	30	A mob, a few thousand strong consisting mostly of Dravida Munnetra Kazhagam volunteers and sympathizers obstructed the movement of the Tuticorin-Coimbatore passenger at two places, viz., at the Tutimelur Railway Station and near a level crossing gate further up. The mob also pelted stones. On both occasions fire was opened by the Police to disperse riotous mobs.
6 Dalmiapuram Railway Station, Tiruchirappalli district, on 15th July 1953.	16	A mob about two thousand strong consisting of Dravida Munnetra Kazhagam volunteers and sympathizers gathered at the Railway station and obstructed the movement of the Ariyalur-Tiruchirappalli passenger and also pelted stones at the Police officials. After due warning, fire was opened by the Police.

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 81 asked by Sri A. Ratna at the meeting of the Legislative Assembly held on 11th May 1954, page 512 supra.]

Statement of schemes sanctioned under the Local Development Works Programme, 1953-54, for South Arcot district.

Serial number and name of the Scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution from		Amount grant.
		Local body.	Public.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
1 Extension to Municipal Elementary School in Malaikatti Street in Chidambaram Municipal area.	11,500	2,815	2,875	5,750
2 Extension to Municipal Basic School in North Car street in Chidambaram.	7,700	1,925	1,925	3,850
3 Construction of additional block for the Municipal Maternity Home in Chidambaram.	8,000	2,000	2,000	4,000

[11th May 1954]

Statement of schemes sanctioned under the Local Development Works Programme 1953-54, for South Arcot district—cont.

Serial number and name of the Scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution from		Amount of grant.
		Local body.	Public.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
4 Construction of school building for housing the Municipal Elementary School in Rettai Pillaiyar Koil street in Pudukkottai, Cuddalore N.T.	20,000	5,000	5,000	10,000
5 Reconstruction of school building for housing elementary school at Sadasiva Reddi Rao Choultry in Tirupapuliyur.	20,000	5,000	5,000	10,000
6 Construction of a school building for elementary school in Clive street, Cuddalore O.T.	12,000	3,000	3,000	6,000
7 Improvements to the supply channel to Valavanur tank within the tank limits in Villupuram taluk.	8,000	..	4,000	4,000
8 Construction of a culvert in Elanangur road in Chidambaram taluk.	6,500	1,250	2,000	3,250
9 Construction of one maternity block with four beds to the Local Fund Dispensary at Panruti.	20,000	5,000	5,000	10,000
10 Construction of two wards to the Thakkar Baba Kushta Nivaran Sangh Leprosy Clinic in Devanur village, Tirukkoyilur taluk.	20,000	..	10,000	10,000
11 Erection of a protected water-supply unit in Porto Novo near double well in Housepalli street.	3,750	940	940	1,870
12 Erection of a protected water-supply unit in Bhuvanagiri Panchayat Board with electric motor system.	2,750	690	690	1,370
13 Construction of a culvert near mile 1/8 of Ennanagaram village road across Pasimathan odai in Chidambaram taluk.	15,000	3,750	3,750	7,500
14 Construction of a culvert in Konamangalam village road in Chidambaram taluk.	6,250	1,562	1,562	3,125
15 Construction of a ward to the Tuberculosis Sanatorium in Arisiperankuppam village in Cuddalore taluk.	20,000	..	10,000	10,000
16 Construction of a general ward of 12 beds to the hospital in Siruvanthadu village in Villupuram taluk.	15,000	3,750	3,750	7,500
17 Extension of the building of the Middle school in Siruvanthadu village in Villupuram taluk.	14,000	2,000	5,000	7,000

11th May 1954]

Statement of schemes sanctioned under the Local Development Works Programme 1953-54 for South Arcot district—cont.

Serial number and name of the Scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution from		Amount of grant.
		Local body.	Public.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
18 Construction of building and purchase of machinery and implements for the introduction of the bifurcated Engineering Course in the Municipal High School, Villupuram.	18,000	4,500	4,500	9,000
19 Improvement to the Maternity Home in Villupuram and purchase of equipment.	13,000	3,250	3,250	6,500
20 Construction of a building for the Kilperumbakkam Higher Elementary School in Villupuram.	20,000	5,000	5,000	10,000
21 Construction of a building for the Elementary School in Beema-naickentope in Villupuram.	20,000	5,000	5,000	10,000
22 Construction of a building for an out-patient dispensary in Villupuram.	16,000	4,000	4,000	8,000
23 Construction of a causeway across the river Tondiar in Padiripuliyur Panchayat Board, Tindivanam taluk.	12,500	3,125	3,125	6,250
24 Construction of a maternity ward for the Local Fund Dispensary at Valavanur.	20,000	5,000	5,000	10,000
25 Widening and deepening the distribution channel from Valavanur irrigation tank to the lands.	3,030	..	1,515	1,515
26 Construction of a godown for storage of foodgrain in Valavanur.	10,000	..	5,000	5,000
27 Extension of buildings for the Mahatma Gandhi Patasalai in Villupuram.	20,000	..	10,000	10,000
28 Construction of a road in the existing cart-track from Moratandi customs chowki to Thiruchitrambalam village, Tindivanam taluk.	4,000	..	2,000	2,000
29 Repairing the drainage channel in Rajaji street, Panruti.	5,000	1,250	1,250	2,500
30 Construction of a masonry drainage channel in the junction of Cuddalore road in Panruti.	5,000	1,250	1,250	2,500
31 Construction of an emergency ward for providing 12 beds in the Local Fund Hospital at Gingee.	19,000	4,750	4,750	9,500
32 Construction of a road culvert over the Public Works Department High Level channel of Tholudur Project at 9-6-640 in Pennadam Panchayat area.	4,000	1,180	1,000	1,820
Total ..	3,99,980	77,047	1,23,133	1,99,800

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 12th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

STARRED QUESTIONS.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

Increase in the cost of tamarind.

* 684 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated why the cost of tamarind has increased by about 300 per cent during this season; and if so, with what result;

(b) the quantity of tamarind exported from Madras ports to Calcutta during the years 1950-51 and 1951-52;

(c) when the Government banned the export of tamarind from Madras ports; and

(d) what further action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) An investigation has been made.

The production of tamarind in the State was affected adversely as a result of continuous drought for the past three years. The year 1952 is reported to have recorded the lowest production on account of very unfavourable seasonal conditions throughout the State in general, coupled with the premature shedding of fruits and uprooting of trees in large numbers, as a result of the cyclone that affected the Southern districts during that year. The indiscriminate cutting and maiming of trees have also had their effect. The Government of India have been addressed to limit the export quota of tamarind to foreign countries.

“(b) No separate figures are available.

“(c) There has been no ban on exports of tamarind.

“(d) As already stated, Government of India have been addressed to limit the export quota to foreign countries.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Though tamarind is a commodity which is largely in demand by the people for their daily use, there are certain complaints in the Southern districts that the commodity is either non-available or that its price is very high. May I

[12th May 1954]

request the Government to take effective steps to see that enough quantity of tamarind is retained in this State for the consumption of the people? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have said that we have addressed the Government of India to limit the export quota of tamarind to foreign countries."

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் அரசாங்கம் கொடுத்த அறிவிப்பை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்காத காரணத்தால் புனி விலையும், மிளகாய் விலையும் ஏறிக்கொண்டு . . ."

MR. SPEAKER :—" புனியை மட்டும் இப்போது எடுத்துக்கொள்வோம்."

SRI M. PALANIYANDI :—" விலை ஏறிக்கொண்டே போவதால் அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Government of India are likely to accept our recommendation. In such matters, they have never gone against our recommendation."

SRI K. VINAYAKAM :—" Apart from the stock available in our own State, it was the usual practice to get tamarind from Chittoor district. The Andhra Government have now banned the export of tamarind from Chittoor district. Will the Government of Madras persuade the Andhra Government to permit the export of tamarind from Chittoor district to the Madras State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There could be no legal ban imposed on the export of tamarind from Chittoor district. It will not come under any of the provisions of the existing law."

SRI P. JEEVANANDAM :—" தலைவர் அவர்களே. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து ஒரு விஷயம் புலப்படுகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்றுமதி போன்ற விஷயத்தால் மட்டுமல்லாமல், புயல் ஏற்பட்டு அதனாலும் பெருவாரியான மரங்கள் சேதமடைந்துள்ளது. மந்திரி அவர்கள் அதோடு முறை தவறி மரங்களை வெட்டி வீழ்த்துகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே புளியானது தினமும் உபயோகப்படுத்தும் ஆகாரங்களில் ஒன்றாக இருப்பதால், இவ்வாறு மரங்களை வெட்டாமல் தடுப்பதற்கு ஏதாவது இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Steps have already been taken and a committee has been appointed to go into this matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Hon. Minister said that the Madras Government had requested the Union Government to limit the export quota of tamarind to foreign countries. Before making the request, have the Government investigated and found out the surplus quantity available in this State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" A survey was made by the State Marketing Officer and he has given us figures about the export to Ceylon and other States. He has made

12th May 1954]

a recommendation that this year the export should be restricted to one thousand tons as against the usual export of six thousand or seven thousand tons."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know whether the Government have taken adequate steps to plant more tamarind trees, so that our State may be self-sufficient in tamarind in future? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" On many avenues, tamarind trees have been planted. In view of the high price of tamarind, I hope private parties also will plant tamarind trees."

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—" அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான சாலைகளில் இருக்கும் மரங்களையும், மற்றும் ஜில்லா போர்டுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இருக்கும் மரங்களையும் வெட்டாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் தடை செய்யுமா? அப்படி நடவாமை தடுப்பதற்காக, வெட்டுபவர்களுக்கு தக்க தண்டனை விதிக்க யோசனை செய்வார்களா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is very difficult to protect trees from being cut by persons in the vicinity. That is why we have appointed a committee to go into this matter and make recommendations. One of the measures which is being considered now is whether we cannot transfer the trees to the neighbouring landowners subject to the condition that they maintain the trees in proper condition."

Appointment of Block Development Officers.

* 685 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Block Development Officers have been appointed in the State;

(b) the principles on which these appointments have been made; and

(c) how many of them belong to the backward communities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 28.

" (b) The prime consideration was to pick out the best men suitable for work under the National Extension Service and men who have aptitude for social work.

" (c) 10."

SRI K. VINAYAKAM :—" Are these Block Development Officers given the status of non-gazetted officers or gazetted officers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" They are given the status of gazetted officers."

[12th May 1954]

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know whether there was any direct recruitment to these posts? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகள் தகுதிக்குத் தக்கபடி பொறுக்கி எடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று ஏற்கனவே மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். இவர்களை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்தார்களா? இவர்கள் இப்போதுள்ள தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்களா? பயிற்சி அளிப்பது வேலையில் சேர்த்துக்கொண்ட பின்னரா? அல்லது அதற்கு முன்னரா? இவ்வாறு தேர்ந்தெடுப்பதில் ஹரிஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பயிற்சி அளிக்கலாம் அல்லவா? இன்னும் . . . ”

MR. SPEAKER :—“ எத்தனை சொல்வது? I will call you again.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ All these Block Development Officers have not been recruited from the Revenue Department. They have been recruited from various Departments. About ten of them have been recruited from among the former Rural Development Officers. They have been given some training after they were taken to this work. Of course, no communal representation was observed in the matter of selection from among the services.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் தகுதிக்குத் தக்கபடி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த முறையில் தகுதி இருக்கவேண்டும் Suitable Candidates தகுதி என்ன என்பதை தெரிவிக்குமாறு மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்.”

8-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is very difficult to answer that question during the question-hour. If the hon. Member would kindly come to me, I could explain the matter to him.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know whether the Government are aware that many persons who are not properly qualified for these posts are promoted and that because of their incapacity to tackle the rural problems, progress made in some areas is negligible? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall certainly have the matter looked into and if any officer is found unfit, there can be no difficulty in changing him.”

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ May I know whether Muslims have been selected as Block Development Officers and if so, the number of Muslims selected? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already stated that the principle of communal representation was not observed, but still there is one Muslim among these officers who have been selected.”

[12th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Agriculture that all these Block Development Officers are given the status of a Gazetted Officer, may I know whether it is a fact that the Block Development Officer who is in charge of the Tirukkuzhankundram block is only a non-gazetted officer? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to point out to the hon. Member that this question relates to National Extension Service and his supplementary question relates to Community Projects.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is he not a Community Project Officer? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that some Block Development Officers in Malabar are utilising their appointment for the strengthening of political parties? If so, will the Government be pleased to issue orders that they should not side with any political party in the interests of the successful working of the scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member was at Payyanoor when I went there and I received a written representation to which I referred to when I spoke there. Rather the complaint was that these Block Development Officers were anti-Congress and pro-Communist and pro-Socialist. But I discount such criticisms and comments. I have found and I have no doubt the hon. Member is quite satisfied that the Block Development Officer there is doing his work very successfully.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ In view of the fact that there is a general complaint and widespread discontent among the Harijans that they are not properly represented in the appointments relating to either the Community Projects or the National Extension Service, may I know whether any Harijans have been appointed as Block Development Officers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know whether there is any discontent nor do I understand this kind of discontent among the Harijans in the matter of selection of a few officers who have the aptitude for doing work. But still if any Harijan suitable for this post is available, the Government would certainly consider the case whenever there is any vacancy.”

Death of certain pavement dwellers during rainy days in Madras.

* 686 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to State—

(a) whether it is a fact that 30 pavement dwellers died on the platforms of Madras City during the heavy rains in the month of October 1953;

[12th May 1954]

(b) whether the dead bodies were removed for post-mortem examination and what the result of the examination was as to the cause of their deaths; and

(c) whether the Government have taken any steps to give shelter to such dwellers at least on such rainy days?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Fifteen pavement dwellers are reported to have died on the platforms of the Madras City in October 1953. It is not possible to say how many of them died during heavy rains.

“(b) No post-mortem examination of the dead bodies was conducted, as all of them died of natural causes.

“(c) There is no such proposal.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Have the Government taken any steps to find out wherefrom these pavement-dwellers come and why they come and what steps have they taken to grapple with those reasons?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“About 2,000 families are supposed to be dwelling on these pavements. Wherefrom they come I do not know. Probably some of them come from Pudukkottai.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether the Government spent any amount on these unfortunate victims while they were alive and whether they spent any amount after they were dead to have their bodies buried?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Their bodies are disposed of in the proper way. The Corporation have formulated a building scheme. They have submitted their scheme to the Government of India and that scheme is intended to provide for the slum-dwellers and also the pavement-dwellers.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Do the Government realise that the existence of these pavement-dwellers throughout the City is a blot on and shame to the City of Madras and what are the steps that the Government are taking to remove this unseemly sight?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Government are satisfied that the Corporation have a scheme for providing dwellings for these people.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இறந்தவர்கள் சுவ அடக்கத்திற்கு எந்த மதச் சடங்குகளைக் கையாளுகிறார்கள் என்று சர்க்கார் சொல்லுவார்களா? ” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I suppose most of them are buried.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Is it a fact that the amount spent to bury the dead bodies of these victims is more than the amount spent to give shelter and food to these people when alive?”

[12th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Gentleman may make his own calculations. I have no idea about it.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“மழை காலங்களில் நடை பாதைகளில் வசிக்கக்கூடிய குழந்தைகளையும் தாய்மார்களையும் மாவது ஒரு நல்ல இடத்தில் வைப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already told the House about the scheme of the Corporation, which this State has forwarded to the Government of India with its recommendation.”

SRI K. VINAYAKAM :—“In the absence of a suitable scheme with the Government to house these pavement-dwellers in the City of Madras, the Corporation of Madras have evolved their own scheme which they have forwarded to the Government of India. Is it not a fact that when this scheme was forwarded to the Madras Government, the Madras Government refused to give their share of subsidy and that they asked the Corporation to revise the scheme and then only to wait in deputation on the Central Government for the entire subsidy?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Madras Government have recommended that Rs. 65 lakhs may be given for the scheme in the first year. A portion of this amount is supposed to be met by the Madras Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it the contention of the Government that the duty of looking after these destitutes is cast only on the local bodies and that the function of the Government is confined only to looking after the welfare of well-to-do people?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It is the duty of the local bodies to provide for such people in cities and towns. In the rural areas the Government have to provide for the houseless people.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“Has any census of these pavement-dwellers been taken?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I said that the approximate number was 2,000 families. This is the information I got from the Commissioner of the Corporation this morning.”

Construction of an Upper Bhavani Dam in Coimbatore district.

* 687 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any plan was formulated in 1926 for the construction of an Upper Bhavani Dam in Coimbatore district;

[12th May 1954]

(b) if so, how many acres of land were expected to be irrigated after the construction of the dam;

(c) the number of taluks which were to be benefited by it; and

(d) the total cost of its construction?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) A scheme for a reservoir on the Upper Bhavani was formulated in 1905. In 1926 there was investigation by a Special Officer of the revenue and other aspects of this project, which was then proposed to consist of two reservoirs on the Upper Bhavani.

“(b) Originally it was assumed that 420,000 acres could be irrigated in the two seasons together but the special investigation showed that only 178,800 acres could be irrigated.

“(c) 7. (Coimbatore, Palladam, Satyamangalam, Erode, Pollachi, Udumalpet and Dharapuram.)

“(d) Rs. 487.85 lakhs as estimated in 1925.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“இந்தத் திட்டம் அதிகப்படியான ஜனங்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருந்தும், ஏன் கைவிடப்பட்டது?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The then Government considered the relative aspects of both the Lower and the Upper Bhavani Schemes. They have discarded the latter in favour of the one which has come into existence.”

SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER :—“இந்தத் திட்டமானது கோவை ஜில்லாவுக்கு ஒரு முக்கியமான திட்டமாக இருப்பதாலும் அதிலும் குறிப்பாக பஞ்சத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பல்லடம், தாராபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு சாதகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமானதால் இதை இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் சேர்க்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“We cannot take up this project after the Lower Bhavani Project has come into existence because there will be no water sufficient for both.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“நீலகிரியிலிருந்து வருகிற இந்த கல்லாற்றுத் தண்ணீரால் மேல் பவானிக்கு போதுமான ஜல சப்ளை கிடைக்குமாதலால் இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have already stated that there is no possibility of having another project, namely, the Upper Bhavani Project. But if the hon. Member is suggesting some other scheme, I shall have it examined.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“சர்க்கார் முதலில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டது கீழ் பவானி திட்டமா, அல்லது மேல் பவானி திட்டமா?”

[12th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Both have been examined and then the Government have decided in favour of the Lower Bhavani Project.” 8-20. a.m.

SRI V. C. PALANISWAMY GOUNDER :—“Will the Government be in a position to enlighten this House as to why they decided to construct the Lower Bhavani Project instead of the Upper Project which would have served the needs of the famine-affected areas of Palladam, Dharapuram and Erode?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Expert advice has been sought in that connection and most of the M.L.As. of that time, including the hon. Member, I was told, were consulted in the matter (laughter) and that decision has been taken.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“சாவே எல்லாம் முடிந்த பிற்பாடு இந்தத் திட்டம் ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The Government, who considered the two schemes thought that the present scheme which has come into existence will be the best scheme. So they have given up the other one.”

SRI V. C. PALANISWAMY GOUNDER :—“Even though I was one of the Members in the conference in which the then Hon. Public Works Minister consulted us in the matter, as this question has now been raised on the floor of the House, I want an explanation from the Government . . .”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, is it in the form of a question?”

SRI V. C. PALANISWAMY GOUNDER :—“In view of the changed circumstances and in view of the frequent famines in several parts of Coimbatore, will the Government re-examine the construction of the Upper Bhavani Project and see that sufficient water is made available?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have already stated that there is no possibility for having two schemes at the same time. Now that the Lower Bhavani Project has come into existence, there is no scope whatsoever for the other Project. That is the expert advice which we have obtained. So there is no point in re-examining the whole affair.”

SRI S. RAMALINGAM :—“பெரும்பாலான காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மேல் பவானித் திட்டத்தை அதிகமாக வலியுறுத்துவதினால் கீழ் பவானித் திட்டத்தை இடித்துவிட்டாவது இதைக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I know Tanjore people will always like its demolition.”

[12th May 1954]

Aziznagar Settlement, South Arcot district.

* 688 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of families in Aziznagar, South Arcot district and the total extent of lands assigned to them;

(b) the year of establishment of the Nagar;

(c) the number of graduates, if any, among the residents of Aziznagar Settlement, South Arcot district;

(d) why the residents of Aziznagar are still recorded as settlement people and under the custody of police officers; and

(e) the present total value of the properties of the residents?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) There are 280 families. 423.79 acres of land have been assigned to 277 families.

“(b) 1911.

“(c) One.

“(d) The Aziznagar Settlement consists of both notified offenders and voluntary residents. Voluntary residents are not ‘settlers’ as defined in rule 2 (e) of the Madras Restriction of Habitual Offenders Rules. Nor are they under police custody, though the entire settlement is under the control of the Police Department. The notified offenders are subject to the restrictions imposed under the Madras Restriction of Habitual Offenders Act and the Rules framed thereunder.

“(e) The present value of the movable properties such as cattle wealth of the settlement people is estimated approximately at Rs. 35,000. The value of the lands issued on conditional pattas and the value of the houses in the settlement would be approximately Rs. 3,50,000 and Rs. 39,000 respectively.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“In view of the fact that the Settlement came into existence in 1911 and probably a new generation has come into existence, will the Government take steps to repeal this Habitual Offenders Act at least as against the settlers in Aziznagar?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I shall have it examined, Sir.”

Ind-Com Journal.

* 689 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) why the Government have stopped the publication of Ind-Com Journal;

(b) whether it was published in any regional languages; and

(c) whether there is any proposal to start the publications?

12th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The publication of the Ind-Com Journal has not been stopped.

“(b) Yes, Sir, in Tamil and Telugu till April 1951.

“(c) The publication of the journal in English is being continued. There is no proposal to revive the vernacular editions.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know the reason why the vernacular publications had been stopped?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There was no demand at all for the Tamil and Telugu editions. In 1950-51 it was found that there were only five paying subscribers for the Tamil edition and only three paying subscribers for the Telugu edition.”

SRI G. GOVINDAN:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இண்ட்-கம் ஜர்னல் புஸ்தகம் என்றால் என்ன? அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பயன் உண்டா? விவசாயிகளுக்குப் பயன்படத்தக்க விஷயங்கள் ஏதாவது அதில் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The hon. Member has perhaps not listened to me. It is not Indo-Com journal. It is ‘Industries and Commerce journal’. To the extent to which the agriculturists could benefit by reading that journal they could do so.”

SRI K. PARTHASARATHI:—“Is it a monthly or fortnightly journal, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I think it is a monthly journal.”

SRI N. RAMAKRISHNA IYER:—“May I know whether the Members of the Assembly will be supplied with free copies of this journal?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would suggest to the hon. Members to subscribe for the journal. The subscription is not very much.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister was pleased to give figures with respect to the subscribers for the Tamil and Telugu editions. May I know how many subscribers are there for the English publication and whether it is a paying proposition?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There are more than 200 subscribers for the English publication of the journal. The expenditure incurred in printing the English publication is almost equal to the revenue derived by the sale of the publication, subscriptions and advertisements.”

[12th May 1954]

Abolition of sales-tax on handloom goods:

* 690 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Union Government have sent any directive to the State Government that the sales-tax on handloom goods be abolished;

(b) if so, the contents of the directive;

(c) the amount of sales-tax collected by the State Government during the years 1950-52; and

(d) the schemes of the State Government to help weavers seeking State aid?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) & (b) Yes. On the recommendation of the All-India Handloom Board, the Government of India requested this Government to abolish all tax on yarn and handloom cloth.

“(c) The revenue realized by way of tax on handloom cloth in the three years ending 31st March 1953 is given below:—

	RS.
1950-51	17,32,762
1951-52	15,63,079
1952-53	15,56,031

“(d) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 319 put by Sri N. K. Palani-swamy, M.L.A., on 23rd March 1954.”

Maintenance of the Villupuram-Gingee road by the Government.

* 691 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government propose to take charge of the maintenance of the road from Villupuram to Gingee in South Arcot district from the South Arcot District Board; and

(b) if so, when?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) There is no such proposal at present.

“(b) Will be considered on merits when the financial position permits it.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“In view of the heavy traffic on this road, will the Government consider the question of immediately taking over this road? If a census were to be taken either at once or some time afterwards within two or three months, it will clearly prove and convince the Government that it is very necessary to take up this road.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“More important roads than that have been

12th May 1954]

included in the list. The hon. Member has to wait for better times to come when the Government will be in a position to take it over.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“Inasmuch as all the District Boards are working at a deficit, will the Government consider the desirability of taking over all the major district board roads and placing them under the control of the Highways Department?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“It is the intention of the Government to take over all the major roads. We are in the process of taking them over. Some of them have already been taken over. Gradually we will take over the rest of them.”

Legislation for encouraging free transfer of lands.

* 692 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government contemplate early legislation for encouraging free transfer of lands on the lines of similar legislation in other States; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) & (b) The member presumably refers to the legislation to be undertaken by the Government in connexion with the Bhoodan Yagna Movement initiated by Sri Acharya Vinobha Bhave. The matter is under consideration of the Government.”

SRI T. ANANTA PAI:—“As the Bhoodan movement has made considerable headway in the State, should not legislation be expedited to give a proper direction and concrete shape to the movement?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I have already said that the matter is under consideration. The Government also contemplate introducing a Bill on the lines of the Uttar Pradesh and Madhya Pradesh Acts.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“In all matters relating to important legislation this State was giving a lead to the other States in the country. That being the case, may I know why this State should wait for the decision of other States?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“It is not a question of waiting for the decision of other States. We are also actively trying to introduce a Bill. If there is some delay, we cannot help it.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இதுவரையிலும் பூதான யக்ஞத்திற்கு எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் கிடைத்திருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“A separate question may be put.”

[12th May 1954]

Number of Executive Officers for panchayats working in Cuddalore taluk.

* 693 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of Executive Officers for panchayats working in Cuddalore taluk, South Arcot district, and their terms of office; and

(b) how many of them belong to Harijan communities and Backward Classes?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“(a) There are three Executive Officers of panchayats in the Cuddalore taluk (South Arcot) who were appointed on 10th September, 31st October and 5th December 1953, respectively. They will remain in their stations normally for a period of three years.

“(b) None of them is a member of any Scheduled Caste or a member of any Backward Class recognized as such by this Government.”

Repression of certain Harijans by the adhikari of Mezhatthur village.

* 694 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 29th August 1953, from Sri E. T. Kunhan, M.L.A., regarding the repression of seven Harijans (Arikath Manapadi Koran and others) by the adhikari of Mezhatthur village; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The Government have not received any such memorandum. The Collector of Malabar reports, however, that on 5th September 1953 he received a representation, dated 29th August 1953, on the subject from the hon. Member.

“(b) Inquiries by the Collector revealed that the Adhikari of Mezhatthur village assisted the police in making inquiries about a case of theft in the locality and that there was no harassment by him of Harijans as alleged in the representation.”

SRI E. T. KUNHAN:—“സർ, ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷണത്തിന് നവംബർ 10-ാം തീയതി പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ നോട്ടീസ് കൊടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച് തോട്ടത്തിൽ ചാത്തൻ ചാത്തപ്പൻ താലൂക്കിൽ മുന്മാരെ തെളിവു കൊടുക്കാൻ ഹാജരായപ്പോൾ പോലീസുകാർ അയാളെ സ്റ്റേഷനിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി തെളിവുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാലാകുകയും ചെയ്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു നവംബർ 11-ാം തീയതി അന്വേഷിക്കുകയും ചാത്തപ്പൻ ഒരു ഹരജി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ? പോലീസുകാർ ചാത്തനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയത് താലൂക്കിൽക്കൂടെ മുന്മാരെ തെളിവു കൊടുക്കുന്നതിനെ തടയാൻ ഒരു ക്രിമിനലായിരുന്നവനെ ഗവണ്മെന്റിന് അറിയാമോ?”

[12th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ചോദ്യം നെസ്തിയായില്ല.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation):—“Sir, is it a fact that when the Tahsildar, Ponnani, gave notice to certain parties to give evidence before him, one Thottathil Chathan who came to give evidence with regard to the allegations in the memorandum was arrested and placed under custody just to prevent him from giving evidence? Also, is it a fact that the next day, that is, on the 11th November, this fact was reported to the Police, and if so, has any action been taken with regard to that?” 8-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, with regard to this Thottathil Chathan, as a matter of fact a statement from him has been recorded by the Tahsildar and therefore there is no question of his having been prevented from giving evidence in this matter. The hon. Member is aware of the circumstances under which this incident took place, that is, a theft was committed there and action was taken on that. And the hon. Member seems to have intervened and that has given rise to all these complications.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, have the Government any information that this Koran who was sent into hiding and reported as murdered has come out of the hiding?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Allegations were made by the hon. Member who put the original question and by some others that this Harijan had been murdered. But fortunately or unfortunately, he was found alive in a hospital and came out after a few months.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, the Hon. Minister said that the adhikari or the village munsif wanted to help the Police. Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Government are aware that the said adhikari is a notorious official in suppressing the Harijans and so will the Hon. Minister make enquiries about the Harijan repression that is going on especially in that place?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, even Harijans are forbidden from transgressing the law and committing thefts. Simply because a person who commits a theft is a Harijan, he cannot be left free. The impression seems to be going about that, when an enquiry is made with reference to thefts and other offences, and when Harijans are involved, they are being oppressed.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, the Hon. Minister was pleased to say that Koran was found out in a hospital. It is therefore evident that Koran was assaulted by somebody and therefore he was in the hospital for treatment. May I know whether he was assaulted and is it not true that the assault was made by the adhikari himself?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it was not with reference to any injury in his person that he was in the hospital. It was only with reference to some natural disease he was suffering from that he was in the hospital. There was

[12th May 1954]

therefore no assault. As a matter of fact, he got himself admitted into the hospital about two or three months after the alleged incident."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, so far as the theft is concerned, I do not know whether it has taken place or not. Even admitting that the theft did take place, has the village munsif the power to beat a person, tying him hand and foot and oppress him in an inhuman manner? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member should know that every village munsif helps the police when the police go there for the purpose of investigation. The allegations that he was bound hand and foot has been found to be not true. As to whether the theft was committed or not, I am sure the hon. Member who put the original question should be aware of that, as he comes from that locality."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, if the authorities came to the conclusion that the allegations were not true, may I know whether they have taken steps to prosecute the persons who made the allegations for having given a false complaint and for having made a false report? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I shall consider this very useful suggestion. Because, it was not the first instance where allegations of murder were made and seriously made and later on it was found that such persons were alive."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, this Thottathil Chathan was arrested because the adhikari wanted to save himself by preventing him from giving any evidence. Will Government enquire into this matter of his arrest made in order to prevent him from giving evidence? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think it would be of any use. This matter has been enquired into and it is not true that he was arrested to prevent him from giving evidence. A statement has been recorded from him with regard to this incident."

Cultivable poramboke lands in Vriddhachalam taluk.

* 695 Q.—

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Kattimuthu is not in his place. The answer to the question will be printed in the proceedings."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I put the question on his behalf, Sir."

MR. SPEAKER :—" Are you authorized by him? "

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Yes, Sir."

[12th May 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many acres of poramboke lands are available for cultivation in Vriddhachalam taluk; and

(b) out of the above, how many acres of land are being cultivated by Harijans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) 1,147.74 acres.

" (b) 841.24 acres."

Formation of new handloom co-operative societies in 1946-47 and 1952-53.

* 696 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many new handloom co-operative societies were formed in the State during the years 1946-47 and 1952-53?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The number of new handloom co-operative societies formed in 1946-47 and 1952-53 were 156 and 21 respectively."

Payment of an advance of Rs. 20 to textile workers.

* 697 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commissioner of Labour, Madras, issued any circular to the managers of all the textile mills in the State recommending the payment of an advance of Rs. 20 to the workers before 5th November 1953, as an advance in the bonus account; and

(b) if so, how many mills accepted the recommendation of the Commissioner of Labour and how many did not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Thirty out of eighty-five mills to whom the appeal was sent have paid the advance and the remaining 55 mills did not."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, the remaining mills which did not pay to the workers are in a position to pay the moneys to the workers according to the recommendation of the Labour Commissioner. So, may I know from the Hon. Minister for Labour what the opinion of the Government is regarding their non-payment and their unsympathetic attitude towards the workers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have no information about their capacity to pay or not. But if 55 mills had not complied with the request of the Commissioner of Labour, I have myself no doubt that several of them are

[12th May 1954]

unsympathetic to the workers. I do not know whether they could be compelled to pay. I shall discuss this matter further with the Commissioner of Labour."

SRI T. ANANTA PAI:—"Under what circumstances was this recommendation for payment of advance bonus made, Sir?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"This was made on the eve of Deepavali."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, if the 55 mills did not act according to the directions of the Government, have they stated any reasons for non-compliance?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, there was no direction as such. The Commissioner of Labour requested all these mills to pay, but these people did not pay."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, whether the recommendations were obligatory or not, when the Government found their recommendation or advice was not heeded by these managements, why did not they take steps to enquire why it was not complied with?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, the Government can take steps in the matter only when they could do so under the Industrial Law."

SRI S. RAMALINGAM:—"தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதில் அடிக்கடி தகராறுகள் ஏற்படுவதனால் அமைதிக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கும் முறையை மீல் முதலாளிகள் கையாள்வதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்ற சர்க்கார் உத்தேசிப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I would like to have notice for that."

8-40 a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. Minister said that Government could take steps only under the Industrial Law. If that were so, I wish to know why the Government went out of the way and made a recommendation and stultified themselves on account of the non-observance of that law?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No, Sir. The Government do not mind going out of the way if they could thereby help the workers. As a result of the recommendation of the Labour Commissioner, at least 30 mills came forward to help the workers and made an advance payment of bonus on the eve of Deepavali."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"On a point of order, Sir. The Government are not expected to show any sympathy to one side or another but to hold the scales evenly and as such I do not understand why the Minister was stating that he would go out of the way."

12th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do not see any point of order in this. The reference is only to a recommendation. What I said was that the Government would not mind going out of the way in making certain recommendations. There is nothing wrong in making a recommendation."

DR. K. B. MENON:—"Recommendations of Government, I believe, are mandatory. The implication at least is that the Government are convinced that the recommendation, would be generally complied with. Is that so?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am afraid if the hon. Member's dictum is accepted, the Commissioner of Labour may not be able to do much service that he is able to do now by way of conciliation, recommendation, etc."

Subdivision of poramboke lands cultivated by Harijans in Naraiyur and Nager villages in Vriddhachalam taluk.

* 698 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state why the poramboke lands in Naraiyur and Nager villages in Vriddhachalam taluk now cultivated by the poor Harijans have been subdivided?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"No, poramboke lands in Naraiyur and Nager villages in Vriddhachalam taluk are now cultivated by Harijans and no subdivisions were also effected."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Has any petition been received from the Harijans requesting permission for cultivation of these lands?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am not aware of any petition that has been received. But there are other assessed waste lands which have been given to these Harijans and they are cultivating them as a matter of fact."

Emblem of the British Crown on the buttons supplied with uniforms to the employees of the Government hospitals in the City of Madras.

* 699 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that the buttons supplied to the Government hospital employees in Madras City along with uniforms even after Independence bear the emblem of the British Crown?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I have seen this myself in the Ophthalmic Hospital. When the nursing orderlies were supplied uniforms, I saw that the buttons on the uniforms bore this Crown emblem. Will the Government change it with a new emblem?"

[12th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" According to the information I have, buttons now supplied are plain and simple with no emblem."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" When were these buttons impressed with the Crown emblem supplied? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Probably before the declaration of Independence."

Grant of wholesale foodgrains licences to certain Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

* 700 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the wholesale foodgrains licences granted to certain Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar were cancelled and, if so, why;

(b) whether the Government received any representations on behalf of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies recently;

(c) and, if so, what were their main demands;

(d) what steps the Government have taken so far to maintain the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society Organization in Malabar intact; and

(e) if not, why not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) to (e) An answer is placed on the table of the House."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know whether licences are given on the basis of cash and carry business or credit business as it was done some time back and if the former, may I know whether representations have been received by the Government asking for the credit system being introduced again in view of the fact that large sums of money are due to the societies? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would request the hon. Member to go through the answer wherein he will find an answer to this supplementary question also."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" The answer to clauses (d) and (e) of the main question reads as follows :—

"The question of reorganisation of the producers-cum-consumers' co-operative societies was examined by the Government and they found that such a reform should be brought about by the societies themselves and that the Government could only give them the necessary assistance in this regard."

"Two societies in South Malabar, the Alanallur and Vaniyankulam Provincial Co-operative Credit Societies were converted into Co-operative Urban Banks. The Alanallur Society got a loan of Rs. 50,000 from the District Bank. When the Vaniyankulam

* Printed as Appendix I on page 681-682 infra.

[12th May 1954]

Society applied for the loan it came to light that the Registrar has issued an order that such institutions should not be given credit facilities. Now the District Bank has asked the Alanallur Bank to return the loan taken by them. Will the Government reconsider the whole position and do the needful? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This question may be addressed to my Hon. Colleague in charge of Co-operation."

DR. K. B. MENON :—" As some of the societies are hard put to carry on their business when they have no wholesale licences, will the Government relax the rules and issue them wholesale licences? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Wherever possible, we have relaxed the rules. But in respect of societies which have mismanaged their business, we are unable to help."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Government have given some reasons for depriving the societies of their wholesale licences. Such things occurred during the management or mismanagement of the societies by the executive officers appointed by the Government. Is it fair or just to deprive the societies of their wholesale licences on account of conditions for which the Government themselves were responsible? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The executive officers were appointed by the Government only when they found that the societies had mismanaged their affairs. Therefore, the Government did not appoint these officers on their own initiative. So, where societies have been superseded and where defalcations have taken place, the hon. Member cannot expect the Government to restore or continue the wholesale licences."

Forests reserved in Gingee taluk for taking green-manure under permits.

* 701 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the name of the reserve forest reserved for taking green-manure with permits in Gingee taluk, South Arcot district, during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The names of the reserved forests are as follows :—

(1) Karai.	} Markanam Range.
(2) Muthukadu.	
(3) Padipallam.	
(4) Pakkamalai.	
(5) Gangavaram.	
(6) Thurinjikadu.	
(7) Thandavasamudram.	
(8) Siruvadi.	}
(9) Adukkam—Tirukoilur Range."	

[12th May 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ The Hon. Minister says that green manure can be taken under permits from all the forests in Gingee taluk. Sir, during the year 1952-53, permits were issued to carry green manure only in respect of Karai reserve forest. May I know whether the Government will enquire why permits were denied in respect of other forests? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In 1952-53, free removal of green manure was allowed not only in Karai forest but also in Muthukadu, Gangavaram, Siruvadi and Adukkam forests.”

Conference of the members of the panchayat boards in Malabar and South Kanara.

* 702 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolutions relating to the difficulties and disabilities of panchayat boards passed at the Conference of members of the panchayat boards in Malabar and South Kanara, held in 1954; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Question No. 994 answered on the 30th March 1954.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ There is considerable dissatisfaction about the way the Panchayat Boards are functioning. Obviously the finances are short of the responsibilities entrusted to them. Will the Government constitute a committee to enquire into the working of the whole Panchayat Act? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ We will certainly go into it.”

Appointment of Revenue Divisional Officers in Tanjore district.

* 703 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the posts of Revenue Divisional Officers were filled up in Tanjore district;

(b) how many of the persons appointed were in the eligible list;

(c) whether there are any persons belonging to the Backward Classes among them; and

(d) the procedure adopted in the matter of filling up these posts?

[12th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) to (d) The answer * is placed on the table of the House.”

Applications for the sanction of electric connections in the Madras City.

* 704 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of applications for the supply of electricity to houses pending with the Madras Electricity System, Madras City, on 1st January 1954;

(b) the number of applications sanctioned and the number of houses to which supply has been given; and

(c) the amount of collection by way of installation costs and deposits received in the year 1952?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) 5,627.

“ (b) 23,937 applications were sanctioned from 29th August 1947 when Government took over the undertaking to 1st January 1954 and supply was given to all these applicants during the period.

“ (c) During 1952-53 a sum of Rs. 4,65,631 was collected as installation costs and Rs. 2,40,587 as security deposits.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ May I know the number of new services given per month on an average? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be put.”

* 705 Q.—SRI D. DASARATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many applications were received by the Madras Electricity System authorities for giving electric connections during the year 1952-53;

(b) how many of them were sanctioned and in how many cases works have actually been carried out; and

(c) the amount they were able to collect by way of advance for giving electric connections?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) 7,272.

“ (b) 2,306 and 2,213 respectively.

“ (c) Rs. 10,93,350.”

[12th May 1954]

SRI D. DASARATHAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தி அளிக்கப்படும்போதும், ‘டெபாசி’ தொகையை வாங்காமல் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is a different question which is being considered by the Government.”

SRI T. ANANTA PAI :—“Since there is ample delay in giving service connections, will the Government consider the question of cutting through the red-tape?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The main question relates to the City.”

Construction of an overbridge near Salem Junction Railway Station.

* 706 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was received from the public of Suramangalam Panchayat requesting the State Government to recommend to the Railway Board the construction of an overbridge near Salem Junction Railway Station; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Representations were made by the Suramangalam Panchayat Board requesting the construction of a sub-way or overbridge at the northern end of Salem Junction.

“(b) The Suramangalam Panchayat Board was informed that there was no strong justification for the construction of an overbridge, and that if the Panchayat Board wanted to have a foot bridge for pedestrian traffic, the question of sanction of a half grant to it would be given due consideration, on its application, with an assurance that it would meet the other half of the cost.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கூடல் டிரெயின், லோகல் டிரெயின் ஆகியவை ஷண்டிங்குக்கு அடிக்கடி போய்க்கொண்டிருப்பதால் சூரமங்கலத்தில் இருக்கும்படியான லெவல் கிராசிங் கேட் பலமணி நேரங்கள் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் வழியாக ஒரு வாரத்திற்குப் பத்தாயிரம் வண்டிகள் செல்கின்றன. மேலும் ஏராளமான மக்கள் அதன்வழியே நடந்துசெல்லுகின்றனர். ஆனால் பெரும்பகுதி நேரம் இந்த கேட் மூடப்பட்டிருப்பதால் பெரிய இடையூறு இருக்கிறது. உடனடியாக ஒரு ஓவர் பிரிட்ஜ் வேண்டுமென்று அந்தப் பஞ்சாயத்தார் கேட்டிருந்தும், இது வரைக்கும் ஏன் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

8-50
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, it is a question of finance and there are other bridges that have to be constructed and which are more urgent and more important than this. That is the trouble, Sir.”

[12th May 1954]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“May I know, Sir, how the Hon. Minister for Agriculture is responsible for the construction of the overbridge?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I am supposed to be in charge of Railways so far as this State is concerned and that is why I am answering the question regarding the construction of an overbridge near the railway station.”

Missing of 1,300 rice bags from the Pallikkara Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, South Malabar.

* 707 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 1,300 bags of rice were missing from the Pallikkara Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society of South Malabar after the Executive Officer assumed charge; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No bags of rice were found to be missing. But during the period from 1st June 1949 to 21st January 1953, when the Executive Officer was in charge of Pallikkara Provincial Co-operative Credit Society, a shortage of 4,301 bags of rice, 849 bags of paddy and 60 bags of other foodgrains was noticed.

“(b) The Society has filed an arbitration reference against the persons responsible for the recovery of the loss due to the shortage in excess of the normal shortage of 2 per cent, noticed during 1952-53. The shortage noticed during the other years were less than 2 per cent and their value was written off the accounts by the Society. The Government do not therefore propose to take any action in the matter.”

SRI K. P. GOPALAN :—“In view of the fact that particularly in Malabar many incidents of this kind are reported, and discussed in the Assembly also, may I know from the Hon. Minister the steps proposed to be taken by the Government to prevent such things happening in the future?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, as far as the co-operative societies are concerned, each case is dealt with according to requirements.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know the period during which the Executive Officer was functioning in this society?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I think he was functioning from 1949 to 1953.”

[12th May 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, was this damage caused by old bandicoots? " (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the abnormal godown shortage during 1952-53 is reported to be due to the accumulation of huge stocks in the godowns on account of heavy receipts of stocks, lack of proper storage facilities and falling of the roof of the main godown and probably also due to bandicoots."

* 708 Q.—

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, questions 708 and 709 may be taken up together as they are similar."

Removal of pumpsets in Raja and Komarapalayam channels in Namakkal taluk, Salem district.

SRI R. RANGASWAMI GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any orders regarding the removal of pumpsets in Raja and Komarapalayam channels after the construction of the bed regulator; and

(b) whether the Government will be pleased to lay a copy of their orders on the table of the House?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) Copies of the orders issued in the matter are placed on the table of the House."

Pumping scheme for Raja and Komarapalayam channels in Namakkal taluk, Salem district.

* 709 Q.—SRI R. RANGASWAMY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the recommendations of the Chief Engineer regarding the pumping scheme in Raja and Komarapalayam channels in Namakkal taluk, Salem district; and

(b) whether the Government will be pleased to lay a copy of his report on the table of the House?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The Government consider that no useful purpose will be served by stating the recommendations of the Chief Engineer. The final decision was reached by the Government.

" (b) Does not arise."

[12th May 1954]

SRI K. R. NALLASIVAM :—" குமாரசாலைப் ராஜா வாய்க்காலுக்குள் எத்தனை பம்பு செட்டுகள் உள்ளன? பரமிட் உள்ளவைக்கும் அதற்கு பரமிட் வேண்டுமென்றும் இல்லாதவைகளுக்கும் எவ்வளவு? பரமிட் இல்லாமல் எஞ்சின் வைத்திருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் யார்வது உண்டா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Originally there were 32 pump sets which were said to be permitted. But then there were unauthorized installation of pump sets. The whole question was considered by the Government and the decision taken by the Government has been placed on the table of the House."

SRI R. RANGASWAMI GOUNDER :—" ஆரம்பத்திலே ஏற்றத்திற்குத்தான் உத்தரவு கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்லியிருந்தால், வீணாக செலவு செய்து அங்குள்ள மக்கள் பம்பு செட்டுகளை வைத்திருக்க மாட்டார்கள். இது விஷயத்தில் நான்கு வருஷமாக காலதாமதம் செய்து விட்டு, இப்பொழுது ஏற்றம் மூலமாகத்தான் இறைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால் இதை முன்கூட்டியே ஏன் சொல்லியிருக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" At the beginning they thought that there won't be any misuse. Then they thought they can allow installation of 3-h.p. engines to a limited extent with a view to help the Grow More Food campaign. It was found there was extension of the installation of these pump sets and this affected adversely the tail-end ryots who clamoured against this and as such Government had to go into the whole question, with a view to do justice to all concerned, and they have come to the decision referred to already. Even this decision is not irrevocable. When I was moving the Irrigation Demand I promised the people that I would visit the place and see that satisfactory solution is evolved for this problem even now."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, are the Government aware of the fact that even after the orders of Government were passed, the pump sets have not been removed? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I am not aware of that fact, Sir."

* SRI K. V. RAMASWAMI :—" நாமக்கல் தாலுகாவில் இருக்கும் ஜாடாபாளையத்தில் பல வச்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு பெட் ரொகுலேட் கட்டப்பட்டது. இந்த அணைக்கட்டு கட்டியதின் முக்கிய நோக்கம் அதிகப்படியான நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கே, ஆனால் சர்க்கார் நீர்ப்பாசனத்தை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதில் நீர்ப்பாசனத்தை சுருக்கக்கூடிய வகையில் செய்திருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி மற்றும் முன்னாள் மராமத்து இலாகா மந்திரி இவர்கள் எல்லாம் அந்த இடத்திற்கு வந்து பார்வையிட்டு, சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜா வாய்க்காலுக்கும், குமாரசாலை வாய்க்காலுக்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் விட்டும் கூட, இன்னும் அதிகப்படியான நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு வசதி இருந்தம்கூட வசதியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கு உத்தரவு செய்யாதது. . . . ? "

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் இதைக் கேள்வியாக கேட்கவில்லையே ? "

[12th May 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“என் ஸ்பெபிஸ் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? ஆகவே சர்க்காருடைய நோக்கம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்காமல் அவர்களைத் தொந்தரவு செய்வதாகவே ஆகிறது. இதைப் போக்க சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, the Government are only too anxious to distribute the water most equitably to all concerned. With that object only the Government considered the whole question. Government are not going to be benefited if water is allowed to go waste without being utilized for food production. The hon. Member should understand that every drop of water should be utilized and the available water should be distributed most equitably. That is the problem facing the Government. With that aim in view they have passed these orders. Still I say I will visit the place and again go into the question and see if a more equitable and profitable solution could be found.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“Sir, will the Government consider the desirability of introducing legislation to avoid such difficulties?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I do not know what the hon. Member means by legislation. The Government are trying to devise ways and means for an equitable distribution. That is all that could be said now.”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“Sir, in spite of the misuse of water when pump sets were working, the lower ayacuts were fully supplied with water. Is the Hon. Minister aware of the fact that the lower ayacuts were not affected in spite of the misuse of water in the channel higher up?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It might have been the case in years that have gone by. But the hon. Member must understand that these ryots were faced with the problem during later years and during the drought years.”

SRI M. P. PERIYASWAMY :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாமக்கல் தாலுக்காவிலே ஜாடர்பாளையம் வாய்க்காலுக்குத்தான் முதல் முதலாக காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் பெட்ரொலேட் கட்டியும் அதிகமான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்க சர்க்கார் யோசனை பண்ணுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It has already been extended to 500 acres more and Government are only concerned not to waste the water that is available. Government are only anxious to utilize the water to the best advantage and distribute it to as large a number of people as possible.”

[12th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“லார், பிரதம என்ஜினியர்களிடமிருந்து ஏதோ சிபார்சு வந்திருக்கிறது, அது அவ்வளவு உதவியாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் இட்டிருக்கும் சீப் என்ஜினியர் சிபார்சு தழுவி இருக்கின்றதா அல்லது முரணாக இருக்கின்றதா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிக்க முடியுமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is a voluminous report which says that there has been misuse of water by extending the cultivation. For instance I was told that to irrigate 500 acres, the h.p. that may be required would be about 100. But already the pump sets installed total about 600 h.p. That can suck the channel dry. That is the substance of the Chief Engineer's report. It is only on the recommendation of the experts that the Government act.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“இந்த 600 Horse-power engines-கள் வைத்து இறைத்திருந்தும் கூட மேற்பகுதியிலே தண்ணீர் பாய்ந்து இருக்கிறது. மழையில்லாத காரணத்தினால் சில சமயங்களில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் சாதாரண காலத்தில் பாய்ந்து வருகிறது. 3-h.p. மோட்டார் கொடுப்பதாக சர்க்கார் முதலிலே அனுமதித்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அந்த 3-h.p. மோட்டார் களையாவது ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, it has already been stated by me that I am going to visit the place and examine the whole question and that the decision that has been taken now is not irrevocable.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயமாகயிருப்பதால், ஒரு half-hour debate அனுமதிக்கவேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, there is no point in allowing a half-hour debate inasmuch as I have told the House that I am going to visit the place. Then only I will be in a fit position to give further information.”

MR. SPEAKER :—“If some hon. Members request me to allow a half-hour debate, I have to agree to it.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I will not be able to contribute materially anything more to the debate.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. the Minister for Public Works can say that he is not able to contribute materially anything to the debate even in his reply to the debate.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I have no objection if hon. Members want to discuss the matter among themselves.”

[12th May 1954]

Request of Manchiyanam Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Kurumbranad taluk, North Malabar, for exemption from the payment of interest for the money due to Government.

* 710 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the resolution passed on 5th September 1953 at a meeting of the shareholders of the Manchiyanam Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Kurumbranad taluk, North Malabar, requesting the Government to exempt the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society from the payment of interest imposed by the Government on them for the money due to Government and also requesting the Government to grant public carrier permits to the two lorries owned by the society, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under consideration.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, how long will it take for the Government to come to a final conclusion in this matter?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, as early as possible.”

Andhra Director of Cinchona in Ootacamund.

* 711 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri K. R. Sambandam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Director of Cinchona in Ootacamund is an Andhra?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir.”

Execution of the Kanhirapuzha Hydro-Electric Project, Malabar.

* 712 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state when the Kanhirapuzha Hydro-electric Project, Malabar, is expected to be taken up for execution?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Kanhirapuzha Hydro-electric Scheme has not yet been taken up for investigation as a number of hydro-electric schemes including some in the Malabar district with more economic hydro-electric potential are awaiting detailed investigation by the Government Electricity department. The investigation of the Kanhirapuzha Hydro-electric Scheme will be considered in its turn in due course.”

[12th May 1954]

Absorption of Rural Welfare Officers in the Co-operative department.

* 713 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri K. R. Sambandam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of Rural Welfare Officers who have been absorbed in the Co-operative department; and

(b) whether there is any difference in the scale of pay drawn by them before and after they have been absorbed in the Co-operative department?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) 88, Sir.

“(b) Yes, Sir.”

Appointment of non-official Harijans in the Government Committees for Coimbatore district.

* 714 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) in how many committees sponsored by the Government departments in the Coimbatore district non-official Harijans have been appointed as members; and

(b) in how many committees they have not been so appointed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) Non-official Harijans have been appointed as members in eleven committees sponsored by Government while there are no such Harijans in twelve committees.”

Maternity Hospital at Sirkali, Tanjore district.

* 715 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any Maternity Hospital at Sirkali, Tanjore district;

(b) if so, how many lady doctors are working in that hospital; and

(c) if no lady doctor is working there, from what date there has been no lady doctor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) ‘No’, Sir.

“(b) & (c) Do not arise.”

Appointment of Chief Education Organizers.

* 716 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received for the selection of Chief Education Organizers;

(b) the number of candidates selected; and

(c) how many of them belong to Barber community?

[12th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Seven hundred and forty-one applications were received for the selection of Chief Social Education Organizers.

“(b) Six candidates were selected.

“(c) None of the selected candidates belonged to the Barber community.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று புகார் வந்திருப்பதால், Public Service Commission மூலம் இவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, there is absolutely no basis for such a complaint. All these posts are on a temporary basis and the Government, therefore, do not think it necessary to refer it to the Public Service Commission.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Sir, may I know what the qualifications prescribed for these Education Organizers are?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice, Sir.”

First-Grade Women's College for Cannanore.

* 717 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 6th January 1954, from the Municipal High School Parents' Association, Cannanore, requesting the Government to open a First-Grade Women's College at Cannanore and to allot grants for the same in the Budget for 1954-55; and

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) In view of the existing facilities available for women in the colleges in Malabar district and the financial stringency, the request of the Association could not be complied with.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, if the Kerala Mahila Samaj and the Municipal High School Parents' Association collect a lakh of rupees, will the Government consider the question of granting permission to open a Women's College at Cannanore?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, there is no question of the Government opening a new college. If a private organization opens a college, all possible assistance will be given to the college and the management.”

[12th May 1954]

Discharge of certain persons in the State Transport department, Madras.

* 718 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Government of Andhra State regarding the termination of services of nineteen Andhra employees of the State Transport department, Madras City;

(b) the reply sent to Andhra Government;

(c) how many Andhras were working in this department prior to 1st October 1953;

(d) how many Tamilians were employed in the vacancies created by the allotment of the Andhras to the Andhra State; and

(e) whether any buses have been transferred to Andhra State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes.

“(b) The persons discharged are not all Andhras. The principles followed by the Madras Government in the discharge and re-employment of temporary personnel after partition of the State were explained to the Andhra Government. They were also told that nothing was done on the basis of considerations of Andhra or Non-Andhra in the discharge or in the re-employment of the personnel and that there was no discrimination against Andhra personnel.

“(c) 481.

“(d) Twelve Tamilians were appointed out of the eighteen vacancies created by the allotment of Andhra personnel to the Andhra State.

“(e) Nil.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“Sir, is the Hon. the Minister for Transport aware that there is a general allegation that many Malayalees have been recruited to this department?”

Repairs to the tanks in Thirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate, Tiruvallur.

* 719 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the existing tanks in Thirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate in Tiruvallur taluk are being maintained by the Food Production Department; and

(b) the number of existing tanks, the number of tanks that require immediate repairs and the estimated cost of repairs?

[12th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No.

“(b) The total number of existing tanks is 242 of which 33 are major irrigation sources and the remaining 209 are minor irrigation sources. The number of big tanks that require immediate repairs is 17 and that of small tanks is 60. The approximate cost of repairs is estimated at about Rs. 10,000 for a source.

Construction of houses under the Co-operative Housing Schemes in Vriddhachalam taluk.

* 720 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to construct houses in Vriddhachalam taluk under the Co-operative Housing Schemes; and

(b) if so, when the work will be commenced?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Rural reconstruction work in Cuddalore taluk, South Arcot.

* 721 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what are the areas selected under the Rural Reconstruction Scheme in Cuddalore taluk, South Arcot district;

(b) the progress of work under the scheme in the year 1952; and

(c) the amount spent during that year under the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Thirteen villages of Kurinjipadi and 21 villages of Kullanchavadi firkas were selected under the Rural Welfare Scheme.

“(b) & (c) As the scheme was inaugurated only on 2nd October 1952 and as the survey work was completed by the end of 1952, no substantial amount was spent before the end of the year.”

Daily rate for hiring the power roller for metalling the roads.

* 722 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what was the previous rate of daily hire of the power roller to set the metals on the road and what is the present rate; and

(b) when this change was made and for what reasons?

[12th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) Prior to the formation of the Highways department there were no uniform rates of hire charges in respect of power road rollers lent to contractors for consolidation work to be done departmentally. It was considered desirable to follow a uniform procedure in the matter of recovering hire charges and orders were accordingly issued in 1947 fixing a hire charge of Rs. 60 per day for power rollers lent to contractors based on the average capital cost and cost of maintenance, including pay of driver, cost of oils, etc., of road rollers then available in the department. These rates have not been revised so far.”

Erection of filter point pumpsets in Tanjore district.

* 723 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many filter point pump sets were erected in Tanjore district during the year 1953-54 for agricultural purposes; and

(b) how many engines were given on loan for the above pump sets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) 243.

“(b) 103. Sanctioning of loans in the shape of pumping machinery has not yet been completed.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“கடன் பெறுகிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் தாசில்தாரிடமிருந்தாவது சொத்து விபர ஜாபிதா பெற வேண்டும். அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்களுக்காக ஜாமீன் கொடுப்பவர்களுக்கும் பெறவேண்டும். ஜாமீன் கொடுப்பவர், தனக்கு pump set வேண்டுமென்றால், அவருக்கு மற்றொருவர் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டும். தான் யாருக்கு ஜாமீன் கொடுக்கிறாரோ அவருடைய ஜாமீன், ஜாமீன் கொடுப்பவருக்கு செல்லாது. இதனால் சாதாரண மக்களுக்கு கடன் கிடைப்பது கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இந்த கடனாக்காக ஒதுக்கப்பட்ட துகை. அதிகப் பணமுடையவர்களுக்கே போய்ச்சேருகிறது. சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பது துரல்பமாகியிருப்பதால், இதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I am sure that the hon. Member will admit that when the Government offer a loan they must take all precautionary steps for the proper recovery of the loan.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—INFORMATION RE MODIFIED SCHEME OF ELEMENTARY EDUCATION.

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களாகப் பத்திரிகையில் புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி பலவிதமான செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் செய்திகளில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரின் பெயரும் அடிபடுகிறது. அவைகள் உண்மையா? அவைகளை ஆதார பூர்வமான செய்திகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா? அதைப்பற்றி இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்படுமா, என்பதையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் அறிய மிக ஆவலாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி தெளிவு படுத்தவேண்டுமென்று நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[12th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there is nothing surprising that my name is being mentioned in connection with this affair because I happen to hold the portfolio of Education. But, the hon. the Deputy Leader of the Opposition knows the steps I am taking with reference to this matter. I had an informal consultation with the various party leaders in this Assembly and similarly I have been consulting some of the members belonging to the Congress Legislature Party. A final decision will be taken soon. I am also considering the desirability of allotting a day or a few hours for the purpose of discussing this matter. As soon as I take a decision, I will make an announcement here."

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL,
1954.9-10
a.m.

MR. SPEAKER :—" We are now in Clause 2.

" Hon. Members who have given notice of amendments to this clause may now move their amendments."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " one anna " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI C. KANDASAMI :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " six pies " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (iv) for the words " six pies " substitute the words " three pies " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " three pies " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), delete items (iii) and (iv) . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " nine pies " . ' "

The amendment was duly seconded.

12th May 1954]

* SRI C. KANDASAMI :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), item (iii) for the words " six pies " substitute the words " three pies " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' In sub-clause (b), in item (i), omit the words " artificial silk " appearing in the first line . ' "

' In sub-clause (b), in item (i) for the figures and letter " 17s " appearing in the fourth line, substitute the figures and letter " 35s " . ' "

' In sub-clause (b), in item (ii) for the figures and letter " 35s " appearing in line 3, substitute the figures and letter " 60s " . ' "

' In sub-clause (b), in item (iii) omit the words " and semi-precious " and for the words " six pies " , substitute the words " three pies " . ' "

The amendments were duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' In item (b) (i) omit the words " artificial silk " . ' "

' In item (b) (ii), for the figures and letter " 35s " , substitute the figures and letter " 60s " . ' "

The amendments were duly seconded.

* SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, I move—

' Delete items (iii) and (iv) of clause 2 (b) and re-number the serial numbers of items in lines 1 to 3 of clause 2 (b) accordingly . ' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Clause 2 as well as the amendments are now before the House for discussion.

" In this connexion I wish to inform the House that Mr. N. K. Palaniswami's amendment No. 2 under clause 2 is out of order. It requires the sanction of the Governor. I tried to put a trunk call to the Governor yesterday. But before that, the hon. Member himself came to me and told me that he was not moving that amendment.

" Sri Madanagopal may now speak."

SRI V. MADANAGOPAL :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவானது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய வருமான வரியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு மில் துணிகளுக்கு மேலும் புதியதாக வரி போட உத்தேசித்திருப்பதாகும். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய வருமான வரி சாதாரண ஜனங்களையும், வியாபாரிகளையும் மிக மிகக் கடுமையாய்ப் பாதிக்கின்றது. இந்த வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில் இதை வருமான வரி என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக ஜனங்களின் உயிரை வாங்குவதற்காகப்

[Sri V. Madanagopal] [12th May 1954]

போடப்படும் வரி என்று கூறிவிட்டோம். சாதாரணமாக ஒருவர் பிச்சை வாங்கி ஒரு சாமான் வாங்கினாலும் கூட அதற்கும் வரி என்று ஆதிவிட்டது தற்கால நிலைமை. ஒரு காலத்தில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் உப்புச் சத்தியாக்ஷம் போன்ற பல இயக்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியதன் காரணமென்ன? சாதாரண ஏழை மக்களின் கொடுக்கும் சக்திக்கு மேல் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அவர்களது உணவுப் பொருள்களுக்கும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இவைகளை ரத்து செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர் பல இயக்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். இம் மாதிரியாக அதிக வரி போடுவதன் முடிவு என்ன ஆயிற்று என்று பார்த்தால் நாணயமாக உள்ள வியாபாரிகள்கூட நாணயமற்றவர்களாக மாறினால்தான் வாழமுடியும் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. புதியதாக வரி போட உத்தேசிக்கும்போது நான் சொல்லும் இவ்விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது பலசர்க்குக் கடைக்காரர்களும், சிறிய சிறிய ஷாப்புக்காரர்களும் உண்மையிலேயே ஜனங்களிடமிருந்து இன்றைக்கு விற்பனைவரியை வசூல்செய்ய முடிகிற நிலை. ஏனென்றால் அவர்களால் ஒரு ரூபாய்க்கும், இரண்டு ரூபாய்க்குக்கும் பில் போட முடிவதில்லை. போட்டால் வாங்க மாட்டோம் என்றும் சில சமயம் ஜனங்களே சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே ஜனங்களிடமிருந்து இவர்கள் விற்பனை வரியை வாங்காவிட்டாலும் தங்களுக்கு மொத்த வியாபாரத்தைக் கணக்கெடுக்கும்போது சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை தங்கள் பணத்திலிருந்து கட்டிவிடுகிறார்கள். இதனால் நூற்றுக்கணக்கான கடைகள் நஷ்டத்திற்குள்ளாகி மூடப்பட்டிருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான வியாபாரிகள் மிகுந்த நஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரியைக்கொண்டு வரவேண்டுமென ராஜ்யம் பூராவிலுமுள்ள வியாபாரிகள் கிளர்ச்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இச்சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு அதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் இன்றைக்குப் புதிய வரி போடப்படுகிறது. இந்த மசோதாவைப் பிரேரிக்கும் போது கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், 'இந்த வரியைப் போடுவது வருமானத்திற்காக அல்ல. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதரவு அளிக்கத்தான். கைத்தறி நெசவுத் துணிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத்தான்', என்று. இது ஒரு சக்தி வாய்ந்த உண்மையாக இருக்க முடியாது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியிலிருந்து சொல்லப்படும் வாதங்கள் எல்லாம் அவர்கள் கையாளும் பிரசார தந்திரங்களாகும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இந்த வரிப் பிரேரணையைக் கொண்டு வரும்போது, 'இதை கைத்தறித்துணியின் பாதுகாப்புக்காகத்தான் கொண்டுவருகிறோம்', என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே இது எல்லாவற்றையும்விட மேலானதொரு பிரசார தந்திரம் என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த வரி விதிப்பு கைத்தறித் துணியின் பாதுகாப்பை உத்தேசித்துத்தான் கொண்டுவரப்பட்டது என்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய எல்லாப் பணத்தையும் கைத்தறியின் முன்னேற்றத்திற்கே செலவிட முன்வருவார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட எந்த உறுதியும் இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் மில் துணிகளுக்கு செஸ் விதித்துப் பணம் கொடுக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் ஐந்துகோடி ரூபாய் கைத்தறிக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர மில் துணிகளுக்கு மறுபடியும் வரிவிதிப்பது சரியான யோசனையாகாது. ஏற்கனவேயே மில் துணிகளுக்கு எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வதற்கில்லை. உற்பத்தியாகும் சர்க்குள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. கடந்த ஒரு வருஷத்தில் நமக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்த வருமானத்தில் 121 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். அதுவும் ஒரே வருஷத்தில் 10 பர்சென்ட் குறைந்திருக்கிறது. நிலப்பிரப்புக்கள் நாளுக்கு நாள் குத்தகையை

[12th May 1954] [Sri V. Madanagopal]

அதிகப்படுத்திக் கொண்டேபோகிறார்கள். லேவாதேவிக் காரர்களிடம் விவசாயிகள் வாங்கும் கடன் பளுவும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது. ஏழை விவசாயி மக்கள் நாளுக்கு நாள் ஓட்டாண்டியாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் வியாபாரம் மந்தப்பட்டு, அதனால் வருமான வரியும் குறைந்துவிட்டது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து போய்விட்டதன் காரணமாகத்தான் கைத்தறித்துணிகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டதே தவிர மில் துணியின் போட்டியினால் என்று முழுவதும் சொல்லிவிடமுடியாது. ஆகவே விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வாரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களது கூலியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ராஜ்யம் பூராவிலுமுள்ள ஒரு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, கைத்தறிக்கு உதவி செய்வதற்காக மில் துணிக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொல்வது, 'கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கிறோம்', என்று சொல்வதைப் போலத்தான் இருக்கிறது. இது நடைமுறையில் சாத்தியமாகவும் போவதில்லை.

"அதோடு இன்னொரு விஷயம். 35-ம் நம்பர் நூலுக்கு வரியில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட மில் முதலாளிகள் நூலின் விலையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். நூலின் விலை உயராமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எதையும் இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த கூலி இனிமேல் நிச்சயம் குறைந்து போகும்.

"அதையும் தவிர புதிய வரித்திட்டப்படி ஒரு லட்சம் ரூபாய் மில் துணிக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கட்ட வேண்டிய வரியை ஒளிப்பதற்காக கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம் அதிகப்படுமென்பதும் வேறில்லை. கள்ளக்கடத்தல் வியாபாரத்தால் ஏற்கெனவே கிடைத்துக் கொண்டிருந்த வருமானம் தான் பாதிக்கப்படும். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்த பிற்பாடு இப்பொழுதே பல சாமான்கள் லாரிகளின் மூலம் இந்த இரு ராஜ்யத்திற்குமிடையே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வரியையும் விதிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டால் கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம் மிகவும் விரிவாக ஏற்பட்டுவிடுமென்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடைசியாக ஒரு விஷயம். சர்க்காரின் போக்கு எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்தாலும் கூட தாங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு எப்படியாவது இந்த மசோதாவை சட்டமாகக் கொண்டுவந்துவிடலாமென்று கருதுவதாகவே தெரிகிறது. அதனால் நான் ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் சொல்லுகிறேன்.

"உல்லன், சிலக் துணிகளுக்கு 17-ம் நம்பருக்குக் கீழும், பஞ்சத் துணிக்கு 35-ம் நம்பர் நூலுக்குக் கீழும் வரி கிடையாது என்று இருப்பதை மாற்றி, உல்லன், சிலக் துணிகளுக்கு 35-ம் நம்பர் நூலுக்குக் கீழும், பஞ்சத் துணிக்கு 60-ம் நம்பர் துணிக்குக் கீழும் விதி விலக்கு அளிக்கப் படுமென்று செய்தால் எல்லோருக்கும் நன்மையாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, the purpose of my giving notice of these amendments has been served by the explanation given in the speech of the hon. Member Sri Madanagopal. Generally, the middle class people, the elementary school teachers, the petty clerks and other strata of society, that is the lower strata, desirous of wearing some silk at the same time find it difficult to purchase silk because it is costly and beyond

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [12th May 1954]

their purchasing capacity. Yet they may satisfy their desire of wearing silk by purchasing artificial silk. If artificial silk is taxed, they may not purchase it. That is why I have given notice of my amendment No. 11, seeking to omit the words 'artificial silk' appearing in the first line of clause 2.

"With regard to the other amendment seeking to substitute the figures '35s' for '17s' in item (i) of sub-clause (b) of clause 2, that is also mainly intended for the benefit of the middle and lower strata of society, whose purchasing capacity has already been lowered.

"I want also the semi-precious stones to be exempted. I have no objection to the tax being levied in regard to precious stones. At the same time I would plead for a reduction in the tax on previous stones. I would request the Hon. the Minister for Finance to be kind enough to exempt semi-precious stones from being taxed.

"This is all what I want to say, Sir."

9-20 a.m. SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"I rise to support the amendments moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar. When there was an agitation for single point levy of the general sales tax, the argument of the Government was that if the Government were to levy the sales tax at single point it would afford a great temptation to traders to evade it. I think the same argument could be very well applied in this case wherein Government propose to levy the very high rate of 15 pies per rupee on silk, artificial silk, wool, flax, etc. What is now aimed at is that a man who buys goods for rupees one lakh has got to pay sales tax to the tune of Rs. 10,000. There is ample ground for evading the tax. What will be the result? Merchants who are honest and submit true returns will be hard hit while the evaders will escape. That is one reason why this high rate of tax should not be imposed on artificial and other silks. It will incidentally affect the poor and middle class people who, even though they may not have sufficient money in their pockets to buy pure silk, may for the sake of fancy buy artificial silk. If this additional tax is imposed on artificial silk, the poor and the middle classes will virtually be prevented from buying it. We would be effectively preventing the poor and the middle classes from having at least that bit of luxury.

"With regard to semi-precious stones, it is the poor and the middle class people who purchase these stones. We should offer them some concession. The imposition of this tax virtually prevents them from buying semi-precious stones. Therefore I heartily support the amendment moved by my Friend for exempting semi-precious stones from being taxed.

"The tax on articles made of gold and silver will affect both the workmen as well as the customers. It is the poor and middle class people who buy these articles ready-made. The rich man

12th May 1954] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

straightaway purchases the bullion and places orders for different articles according to his whims and fancies. The poor and middle class people who purchase silver or gold articles ready-made will be hard hit by the imposition of sales tax on silver and gold articles. I therefore support the amendment moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar.

"With these words I thank you, Mr. Speaker, for having allowed me an opportunity to speak."

* SRI T. S. ARDHANARI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையில் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மில் துணிமேல் வரி போடுவதுபற்றி சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கொண்டுவரும்போது சர்க்கார் தரப் பிலே சொல்லியிருக்கிற வாதத்தைப் பார்த்தால், கைத்தறி நெசவாளர்களை பாதுகாக்கத்தான் மில் துணிக்கு வரி போடுவதாகத்தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று பலமுறை இந்த சட்ட சபையில் விவாதம் நடைபெற்றது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் ஆய்ந்த தறிந்த ஆலோசனைகள் கொடுத்தும் கூட அதே நிலையில் இருப்பதால் பலவகையில் சந்தேகிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இதனால் ஜனங்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். மாகாணத்தின் வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் இந்த மாதிரியாக மில் துணிகளமேல் வரி போட வேண்டிய அவசியமில்லை.

"என் அன்னிய நாட்டு ஜவுளிமீது அதிகமான வரி போடக்கூடாது? துரதிருஷ்டவசமாக நம் சர்க்கார் இன்னும் அந்நிய நாட்டு ஜவுளிகளுக்கு மதிப்புக்கொடுத்து வருகிறார்கள். இன்னும் இவைகளைத் தடுக்காது வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயமாயிருக்கிறது. இன்னும் சில கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலையில்லை என்று சொல்லுவது வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்நிய நாட்டில் உள்ள மில் ஜவுளித் தொழில்களை பாதுகாக்க அத்தியாவசியமான யோசனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் துணியைத் தடுக்கவில்லை. 'ஜப்பான் சிலக் போன்ற துணிகளுக்கு இன்னும் மதிப்புக் கொடுத்துத்தான் வருகிறோம். இதைத் தடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் இன்னும் முன்னுக்கு வரவில்லை.

"இரண்டாவதாக மில் துணிகளின் மேல் வரி அதிகமாக்கப்படுவதினால் தூல்களுடைய விலையும் அதிகமாகிறது. மில்காரர்கள் தூல்களின் விலையை அதிகரித்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சரியாக நூலை வினியோகிக்காமல் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இதனால் கைத்தறித் துணியின் விலை உயர்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இதை சர்க்கார் தீர ஆலோசித்து சரியான சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"அறுபது கவுண்ட்டு மேல் உள்ள மில் துணிகளுக்கு வரி விதித்து கைத்தறிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ரகத்தை ஒதுக்கித் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் பாதுகாக்கப்படும். சர்க்கார் இதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, 35 கவுண்ட்டு நூல் துணி முதல் வரி போடாமல் 60 கவுண்ட்டு நூல் துணிக்கு மேல் வரி போட்டு கைத்தறியாளருக்கு வசதி செய்ய சர்க்கார் முற்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, the elementary needs of the people are food, clothing and housing. The Government should try to keep the price of these necessities of life very low. The

9-30 a.m.

[Sri S. Deivasigamany] [12th May 1954]

attempt to levy additional sales tax on certain goods, especially on mill-made cloth, is for augmenting the revenues of the State. At one time I was thinking that the tax on mill-made cloth was for raising its price so as to be on a par with the price of handloom cloth. Now I find that that is not the object. If the object is to equalise the price of mill-made cloth and the price of handloom cloth, the Government should have reduced the price of handloom cloth instead of enhancing the price of mill-made cloth. The effect of raising the price of mill-made cloth by levying additional sales tax will be to deprive poor people of the opportunity of buying fine and good quality mill-made cloth. Human nature being what it is, every man wants to appear a little finer than what he is, every man tries to imitate the person who is in a better and more comfortable position. Such being the case, the Government should not enhance the price of mill-made cloth.

"The same argument holds good for ornaments and jewels. If at all the poor persons in our country derive any pleasure in life, it is by wearing some jewels. Jewel is more or less an institution in our country. I do not think any woman in our country goes without some kind of jewel or other. The levy of additional sales tax on jewels made of gold and precious stones will increase the price of jewels. This will affect the poor persons very much. The rich can afford to pay a little more by way of sales tax. Further, jewel is a form of investment for the poor man. When a poor man saves some money, he invests it on jewels. In times of adversity, he goes to a shroff and sells the jewels, probably at a little less than the cost price, and incurs a small loss. If the purchase price of jewels is more, he will have to incur more loss at the time of the sale of the jewels. Poor persons will be hit hard by the levy of additional sales tax on jewels.

"I read in this morning's issue of the 'Dinathanthi' that the Government had decided to give up the proposal to levy additional sales tax on goods made of gold and silver and on precious and semi-precious stones. I do not know wherefrom the newspaper got the news and whether those in charge of the newspaper enjoy the confidence of the Government."

MR. SPEAKER :—"Two Members belonging to the Government Party have given notice of an amendment (Amendment No. 11). Evidently the hon. Member was not present yesterday when the amendment was circulated."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"If that is so, I welcome the decision. I urge the Government to give up also the proposed levy of additional sales tax on mill-made cloth."

*SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—"கனம் உயர் திருவாளர் தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி முதன் முதலாக மதுவிலக்கு கொண்டுவந்தபோது, அதனால் ஏற்பட்ட வருமானக் குறையை சரிக்கட்டும் நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சர்க்கார், இந்த வரி எதையும் கொடுக்கும் காமதேனு என்று சொல்லிக் கொண்டு இன்றைக்கு கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ஏற்றிக்கொண்டே

[12th May 1954] [Sri D. Krishnamurthy Gounder]

போகிறார்கள். இந்த விதமாக வரிகள் போட்டுக்கொண்டே போவது ஒரு பிற்போக்கான கொள்கையாகும். இது நியாயமற்ற முறையில் போடப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவர்கள் சொல்லும் காரணம் மில் துணிகளின்மேல் இம்மாதிரியாக வரிகள் போடுவது கைத்தறியாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கு வதற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் காரணம் சரியாக இருக்கிறதா என்று நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மிகவும் நாகரீகமான இந்தக் காலத்தில் ஜனங்கள் நாகரீகமாக வாழ்வதற்கு யோசிக்கிறார்கள். மில் துணிகளுக்குத்தான் சலுகை காட்டுகிறார்களே தவிர கைத்தறியாளர்களுக்கு அதிகமாக சலுகை ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்த வரியை விதித்தால் மில் துணிகளையும் ஏழை மக்கள் வாங்க முடியாது, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய கவலையும் குறையாது.

"கைத்தறி துணிகள் அதிகமாக விற்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மக்களிடத்திலுள்ள வறுமைதான். ஜனநாயக சர்க்கார் கைத்தறியாளர்களின் துயரத்தை தீர்த்து விடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வாக்குரிமைகொடுத்த ஜனநாயக சர்க்கார் மக்களின் வறுமை தீர ஒன்றும் செய்யவில்லை. சாதாரணமாக ஜனங்கள் வயிற்றுக்கே போதாமல் காஸங் கடத்துகிறார்கள். இந்த காலத்தில் அப்படி இருக்கும்பொழுது எப்படி, கைத்தறி துணிகளையும் மற்ற சாதாரண துணிகளையும் வாங்குவார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து உழைத்தாலும் கூட அவர்களுக்கு வருமானம் போத வில்லை. ஆதலால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நாட்டின் பொருளாதார நிலை உயரவேண்டும். நகரில் கோடான கோடி மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கிராமங்களில் ஏழையாக வுள்ள பெரும்பாலோர் குவிக்கும்பொழுது தங்குமிடமிருக்கும் ஒரே துணியின் ஒரு முனையை கட்டிக் கொண்டு மற்ற முனையை துவைத்து உலர்த்தி அது உலர்ந்தபின் அந்த முனையை திருப்பிக் கட்டிக்கொண்டு மறு முனையை துவைத்து உலர்த்துவதை அங்கு வாழ்க்கையில் பார்க்கிறோம். இந்த வறுமையைப் போக்கினால்தான் வழியேற்படும். ஆகையால் என்ன வரி போட்டாலும் கைத்தறி நெசவாளர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியாது. முக்கியமாக அன்று நிதி மந்திரி அவர்கள், ஸ்ரீ கோவிந்த சாமி நாயகர் ஒருவர் தான் திராவிட நாடு தனியாக பிரிந்து தனித் தமிழகமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதாகச் சொன்னார். உண்மை அவ்வாறு அல்ல. இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட வடநாட்டு ஆதிக்கத்தைப்பற்றி குறைக்கூறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், திராவிட நாடு தனித்து வாழ்ந்தால்தான் நெசவாளர்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கு முடியும்."

MR. SPEAKER :—"திராவிட நாடு போன்ற விஷயங்களுக்கும் இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் விஷயத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? அதை ஏன் இப்பொழுது இங்கே கொண்டு வருகிறீர்கள்?"

*SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—"இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அது மிகவும் முக்கியமானது. திராவிட நாடு தனித்திருந்தால் தான் கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனை போன்ற மற்ற பிரச்சனைகளுக்கும் ஒரு வழி பிறக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்."

SRI K. T. RAJU :—"On a point of order விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவிற்கு சர்க்கார்த் தரப்பிலே ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரம் இவைகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கக் கூடிய திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால், இந்த விவாதத்தின் நேரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிடலாம்."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"That is why I referred to the the news in 'Dinathanthi'."

[12th May 1954]

MR. SPEAKER :—" I will allow the hon. Member Sri Anthony Pillai and the hon. the Deputy Leader of the Opposition to speak now. Then the Government will reply to the debate."

9-40 a.m. * SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Mr. Speaker, Sir, at least in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill the Government are honest enough to state that the purpose of introducing the Bill is to augment the revenues of the Government. Earlier, on propaganda platforms the Government tried to make out that this particular form of taxation would help the handloom industry. There has been no clear statement from the Government as to the amount of tax that is expected from this source. Very vague statements are being made in this connection. Whenever any Hon. Minister is pressed to make a clear and categorical statement as to the amount of revenue that is expected from this source, there is a very significant silence. Assuming that the average consumption of mill-made cloth in the State of Madras is 5 yards per individual, the total consumption of mill-made cloth in the State will be 150 million yards of cloth. The total tax that can be levied or collected will be to the extent of something like one and a quarter crores of rupees. If the Government are making any smaller estimate, it must be for the reason that they assume that there will be large-scale evasion of this tax. I am told that one Minister has estimated that the total amount of tax that will be collected from this source will be only Rs. 10 lakhs. In other words, do the Government expect that one crore and fifteen lakhs of rupees that should normally come into the coffers of the Government will be evaded? Again, it has been stated on the floor of this House that some textile mills in the State of Madras are in a bad condition and are closing down. If this extra tax is levied, is it the assumption of the Government that these very mills which are closing down and rendering some textile workers unemployed, will soon be re-opened and employment found for those workers?

" The tax must be related to the needs of the Government at the moment. It has also been stated very piously that this tax may be used to afford relief to the handloom weaver. So far no scheme for relief to handloom weavers has been put forward other than the schemes that could possibly be evolved with the amount allotted to the State of Madras from the Handloom Cess Fund. Many speakers have already referred to the fact that there is no possibility of the handloom weaver being benefited by this extra taxation. There is no ground to believe that the yarn-producing millowners in the State will not under the present system of decontrol raise the price of yarn and acquire a larger amount of profit, once this tax is collected.

" For the reasons that there will be large-scale evasion of tax and that this tax will be an intolerable burden on the people of Madras, I oppose this measure of taxation."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி சம்பந்தப்பட்டவரை எதிர்க் கட்சியினருடைய கொள்கை என்ன

[12th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

வென்பதை நேற்றே இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்களும் நானும் ஒருவாறு விளக்கியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்தப் பிரிவுக்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்கள் கொடுத்திருப்பதும் இந்தப் பிரிவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருப்பதும் சர்க்காருடைய வரி விதிக்கும் கொள்கைக்கு ஒரு உறைகல்லாக இருக்கும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளப்போகிறார்களா, இல்லையா என்பதைப் பார்த்துத்தான் பொது மக்கள் சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பற்றி தீர்ப்பு கொடுக்கப்போகிறார்கள்.

" நிலப் பிரபுக்களின் மீது நில வரி சர்சார்ஜ் விதிக்கக்கூடிய மசோதா விளக்கியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்தப் பிரிவுக்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்கள் கொடுத்திருப்பதும் சர்க்காருடைய வரி விதிக்கும் கொள்கைக்கு ஒரு உறைகல்லாக இருக்கும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளப்போகிறார்களா, இல்லையா என்பதைப் பார்த்துத்தான் பொது மக்கள் சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பற்றி தீர்ப்பு கொடுக்கப்போகிறார்கள்.

" பதினேழு கவுண்டிக்கு மேலுள்ள அல்லது மில்லில் நெய்யப்படும் சன்ன ரக பட்டுத் துணியின்மீது வரி போடப் போகிறார்கள். தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரம் போன்ற சாதாரணப் பொருள்களின்மீதும் வரி போடப் போகிறார்கள்.

" நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்வார்களானால் ஏழை மக்களாகிய தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் இன்னும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் வாங்கக் கூடிய துணி மீது வரி போடாமல் 60 கவுண்டிக்குமேல் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மில் துணிக்கு வரி போடும் படியாகும். அதுதான் சக்தி உள்ளவர்களுக்கு போடக்கூடிய வரியாகும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" முதலில் இருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில் பட்டு, ஜவுளி, கம்பளி, இவைகளுக்கு விதிக்கக்கூடிய வரியிலிருந்து செயற்கைப் பட்டை விலக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

" மில் ஜவுளி மீது விதிக்கப்படும் வரியானது 60 கவுண்டிக்கு மேல் இருக்கக் கூடிய சன்ன ஜவுளிக்கு இருக்கட்டும்.

" தங்கம், வெள்ளிப் பொருள்கள் இவைகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். செயற்கை வைரங்களின்மீது விதிக்கக் கூடிய வரியையும் அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டுமென்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்களை சர்க்கார் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால் பிரச்சினை சுலபமாகப் போய்விடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

" அதோடு கூட இன்னொரு யோசனையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மில் துணி மீது அவர்கள் விதிக்கக்கூடிய வரிக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்போகிறார்களா என்று தெரியாது. இருந்தாலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விற்பனையாகக் கூடிய சமயத்தில் முதலிடத்தில் விற்பனையாகும் போது வரிவிதிக்கப் போகிறார்கள். அந்த வரியை ஒரே சமயத்தில் வசூல் செய்து விட்டால் வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். மொத்தமாக விற்கக் கூடிய சமயத்தில் ஒரே தவணையில் வசூல் செய்யாமல் ஒரு காலத் தவணை கொடுத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூலிக்க வசதி செய்து கொடுப்பார்களானால் வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டமில்லாமல் இருக்கும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டாலும் வரியை ஒரே சமயத்தில் வசூலிக்காமல் தவணை கொடுத்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய திருத்தங்களைச் சர்க்கார் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

[12th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I oppose all the amendments moved. But I accept the amendment moved by the hon. Member Sri Ramasami with a slight modification. The hon. Member has moved an amendment to delete items (iii) and (iv) in sub-clause (b) of clause 2. I am agreeable to the deletion of item (iv). With regard to item (iii), I would delete only the word 'semi-precious' and retain the words 'precious stones'. I think this is agreeable to the hon. Member and to the hon. the Deputy Leader of the Opposition."

SRI S. RAMALINGAM :—" How can they define 'precious stones' and 'semi-precious stones'?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" They have got certain connotations. There is no difficulty about it."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" I think they can use the word 'artificial' instead of 'semi-precious'."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have asked for a clarification and I shall be able to inform the House about it."

"The hon. Member Sri Anthony Pillai said that we were not stating the amount of tax that would be derived from this source. It is very difficult to state the exact amount of tax that would be collected. I do not want to give any numerical figure. If I state any amount, then a charge will be levelled that it is not correct. Anyhow with a rough reference to past transactions, I may say that the yield will be about Rs. 30 lakhs or Rs. 40 lakhs."

9-50 a.m. "But that will be governed by other factors like good season and all that. As there are so many other factors, I cannot definitely say anything in the matter. It may be in the order of some lakhs. That is all I could say now."

"Some hon. Members wanted us to raise it to 60 counts. I cannot accept this suggestion as it will defeat the very purpose of our bringing forward this Bill. One of the most important objects of this Bill is to protect the handloom industry. If we raise it to 60 counts, there will be no protection at all to the handloom industry. It was pointed out by some hon. Members that the cloth will be made dear for the poor people and if the mill cloth is taxed, its price, which is now cheaper, will become unduly high and prohibitive. I wish to give my own experience in the matter. It may appear that the price of mill-made cloth is cheaper than hand-made cloth. On the face of it, it may appear so. But anybody who has been using hand-made cloth will know that hand-made cloth lasts for a longer time than mill-made cloth. If you take this factor into account, the difference in price between these two will not be much. Moreover, by purchasing and wearing hand-made cloth, we will be encouraging the handloom industry and helping a large number of poor people in this State who are

[12th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

engaged in this industry. If we analyse all these factors, we will easily understand that we are not at all paying a higher price for hand-made cloth, which will last for a longer time."

"Then, the hon. Member Sri Krishnamurthi Gounder said that the poor people will be affected by this measure. It is only to help the very poor people mentioned by the hon. Member that this Bill has been brought forward. The hon. Member referred to the case of very poor people who do not have more than one cloth and who have only one cloth, half of which they use while taking bath and so on. I admit there is so much of poverty in the country. I now want to use the same arguments put forward by him against him. It is only to assist the very poor people referred to by him, i.e., about 30 lakhs of poor people engaged in the handloom industry, that this Bill has been brought forward. It is not only to help the poor women who have only one cloth which they have to wash and wear daily, but to help hundreds of other poor people, this measure has been brought forward by us. The intention of the Bill is to help these poor people and to give them protection to the extent possible."

"One hon. Member said that the merchants in the shandis are very much harassed by our asking them to pay this sales tax. All dealers in shandis are not asked to pay this tax. Only some of them who have the turnover that we have fixed as minimum are asked to pay this tax. All casual dealers are not asked to pay this tax. It was suggested that the income derived from this tax should be earmarked for the protection of the handloom industry. It is not only unconstitutional, but is improper for us to earmark the revenue for any particular purpose. We are dealing with the finances of the State as a whole and we cannot earmark the revenue for any particular specified purpose. As it is wrong and unconstitutional, it is unacceptable."

MR. SPEAKER :—" If I understood the Hon. Minister correctly, I think the position of the Government is this. They are not going to levy a tax on semi-precious stones. I wish to know from the Hon. Minister whether this is correct."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No tax will be levied on semi-precious stones."

MR. SPEAKER :—" In that case, the amendment of Mr. T. C. Narayanan Nambiar to delete the words 'and semi-precious' in sub-clause (b) is all right."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I think it will be all right."

MR. SPEAKER :—" Mr. Kalyanasundram's amendment is for the deletion of items (iii) and (iv) in sub-clause (b). If the Government accept the deletion of item (iv), they will have to move for the omission of this item and for making the consequential changes in the Statement of Objects and Reasons. I think that will be the correct procedure."

[12th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Statement of Objects and Reasons need not be amended as it does not form part of the main Bill."

MR. SPEAKER :—" The object is to augment the revenue of the State."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We need not amend the Statement of Objects and Reasons."

MR. SPEAKER :—" In that case, the Hon. Minister should move an amendment to omit item (iv). If the Government agree to the deletion of the words ' semi-precious stones ', they may accept Mr. T. C. Narayanan Nambiar's amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Instead of that, a specific amendment may be moved by the Minister concerned."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' (1) In item (iii) of sub-clause (b) omit the words " and semi-precious ".

' That item (iv) in sub-clause (b), be deleted and consequential amendments be made to sub-clause (b). "

SRI S. RAMALINGAM :—" Then, some other consequential amendments have to be moved to re-number the other clauses."

MR. SPEAKER :—" I think no re-numbering is necessary. The motion is for deleting item (iv). We do not have the fifth item. Item (iii) will be the last number. As such, I see no reason for re-numbering the clauses."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I think Mr. Ramalingam is correct."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is correct. Consequential re-numbering of clauses will have to be done."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As we have other items also, consequential re-numbering of items is necessary. Item (v) will become item (iv) and item (vi) will become item (v) and so on."

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the other amendments are withdrawn by hon. Members."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Let the amendments be put to the vote of the House, Sir."

MR. SPEAKER :—" I will now take up Mr. Narayanan Nambiar's amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" All the accepted amendments may be put to vote first. Then we can go back and put the other amendments to the vote of the House."

[12th May 1954]

MR. SPEAKER :—" That cannot be done. I must put them to vote in the serial order only. I cannot put the last amendment first to vote and then go back and take up the first amendment. The question is—

' In sub-clause (b), in item (i), omit the words " artificial silk " appearing in the first line.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b), in item (i) for the figures and letter " 17s " appearing in the fourth line, substitute the figures and letter " 35s ".' "

10
a.m.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b), in item (ii) for the figures and letter " 35s ", appearing in line 3, substitute the figures and letter " 60s ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b) in item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " three pies ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b), item (iv) for the words " six pies ", substitute the words " three pies ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b), item (ii) for the words " one anna three pies " substitute the words " nine pies ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (b), in item (iii), omit the words " and semi-precious " and for the words " six pies ", substitute the words " three pies ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Government amendments to the vote of the House. The question is—

' In sub-clause (b), in item (iii) omit the words " and semi-precious ".' "

The amendment was put and carried.

[12th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (b), omit item (iv) and make consequential amendments to (b).'

The amendment was put and carried.

The amendment of Sri M. Kalyanasundram was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar, viz. :—

'In sub-clause (b), item (ii) for the words "one anna three pies" substitute the words "one anna".'

was, by leave, withdrawn."

The amendment of Sri C. Kandaswami, viz. :—

'In sub-clause (b), item (ii), for the words "one anna three pies", substitute the words "six pies".'

was, by leave, withdrawn."

The amendment of Sri C. Rajam Ramasamy was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I am not putting to vote the following two amendments of Sri S. Ramalingam as they are the same as the amendments of Sri T. C. Narayanan Nambiar on which the House has already given a decision :—

'In item (b) (i) omit the words "artificial silk" and

'In item (b) (ii), for the figures and letter "35s", substitute the figures and letter "60s".'

"I am not putting to vote the amendment of Sri C. Kandasami, viz. :—

'In sub-clause (b), item (iii) for the words "six pies", substitute the words "three pies".'

since the House accepted the Government amendment and rejected the amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar, viz. :—

'In sub-clause (b), in item (iii) omit the words "and semi-precious" and for the words "six pies", substitute the words "three pies".'

Clause 2 as amended was put and carried.

The motion was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'

[12th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS MEDIUM COTTON MILL CLOTH (SALES TAX)
BILL, 1954.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to introduce the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954 and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, all I said regarding the other Bill applies to this Bill also. Only it relates to a different variety of cloth. That is all the difference in this Bill."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—

'That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be circulated for eliciting public opinion.'

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

'That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* DR. K. B. MENON :—" Sir, I wish to place before the House two considerations. The cess is collected on the cloth that is sold by the mill-owner. There is, however, no restriction with regard to the price of yarn of the counts between 17 and 35. It will be very easy under these circumstances for the mill-owner to pass on the cess on cloth to the price of the yarn that he sells to the handloom weavers. Unless some control of some kind is exercised with regard to the price of the yarn, the yarn that will be sold to the handloom weavers will cost much more. Therefore, I suggest that some ceiling be placed on the price of yarn to be sold by the mill-owner to the handloom weaver in respect of counts between 17 and 35.

"The second point is that in this Bill the individual handloom weaver is not taken care of. I know at the same time that it will be very difficult for the Government to take care of individual

[Dr. K. B. Menon] [12th May 1954]

weaver's interests. I would, therefore, suggest that under some provisions to be made, the weavers be helped to organise themselves into co-operatives so that they may be taken care of in co-operatives. I think the Government should devise some way of doing it and thus help the weavers to get the full benefit of the measure."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவது தகாது. ஏனென்றால் 35 கவுண்டிக்கு உட்பட்ட துணியெல்லாம் சாதாரண ஏழை மக்கள் உபயோகப் படுத்தக் கூடிய துணியாகும். அதன் மீது ரூபாய் 0-1-3 வரி போடுவதென்று சொன்னால், ஏற்கனவே உள்ள வரியையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஒரு கெஜத்திற்கு ரூ. 0-2-6 வரி என்று ஆகிவிடும். அதனால் ஏழை மக்கள் உபயோகப் படுத்தும் துணியின் விலை உயர்ந்துவிடும். இப்போதே சாதாரண விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் தங்களுடைய தேவைக்கு அவசியமான துணியை வாங்கமுடியாது தவிக்கும் காலத்தில், மில் துணிக்கு வரியை உயர்த்துவது அவர்களுடைய கஷ்டத்தை இன்னும் அதிகரிக்கும்."

"அதோடு கூட கைத்தறித் துணிக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக மில் துணி மீது இந்த வரி போடுவதாக மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்கள். நல்ல வேளையாக இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தில் அது விளக்கப் படவில்லை. கைத்தறிக்கு இதன் மூலம் எப்படி பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கைத்தறித் துணியின் விலை உயர்ந்து போகும் என்பதற்கு ஏற்கனவே அறிகுறிகள் தோன்றிவிட்டன. இதற்குக் காரணம் கைத்தறிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நூலின் விலை உயர்ந்துவிட்டதுதான். கைத்தறித் துணிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நூலின் விலை கட்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3 முதல் ரூ. 4 வரைக்கும் உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த வரியை விதித்தால் மில் துணியையும் ஏழை மக்கள் வாங்குவதற்கு முடியாது, கைத்தறித் துணியையும் வாங்குவதற்கு முடியாது. ஏழை மக்கள் இன்னும் அதிகக் கஷ்டப்படுவார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளிகளுடைய கூலியும் குறையும். கைத்தறித் துணி விற்பனையாவதும் கஷ்டமாகிவிடும். ஆகவே கைத்தறிக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்காமல் அதே சமயத்தில் ஏழை மக்களை அதிகப்படியான கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக்கக்கூடிய இந்த வரியைக் கொண்டு வருவது அர்த்த ம்ற்றது. எந்தப் பொருளாதார நிபுணர்கள் நம்முடைய நிலை வருவாய் மந்திரிக்கு இந்த மாதிரி வரி போடும்படியான யோசனையைக் கூறினார்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் நம்முடைய நிலை வருவாய் மந்திரியைக் கேட்டுக் கொள்வது இந்த வரியைக் கொண்டு வந்து ஜனங்களைக் கஷ்டப்படுத்த வேண்டாம் என்பதுதான்."

"இதில் இன்னொரு தகராறும் இருக்கிறது. இந்த வரியை மத்ய சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இல்லை. ஆகவே, சர்க்கார் மீறி தங்களுடைய மெஜாரிட்டி பலத்தைவைத்துக் கொண்டு இந்த வரியைச் சமத்துவதன் மூலம் எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் ஜனாதிபதிக்கு முறையிட்டு இந்த வரிக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாதென்ற கிளர்ச்சியை இந்த ராஜ்யம் பூராவும் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் எங்களை வைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, சர்க்காரே இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டால் கௌரவமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER** :—"Sir, with regard to controlling the price of yarn and also the formation of co-operatives to facilitate handloom weavers to get the benefits of the Bill, the Government have already taken steps in both the directions. Not only these; we have got so many other items of activity whereby the handloom weavers can be encouraged in their work. An appreciable amount has been allotted by the Central

[12th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

Government for helping the handloom weavers and this sum is being utilised for this purpose. The suggestions of Dr. Menon will be considered because yarn forms the essential commodity in weaving; the Government will certainly take all steps to see that they do what should be done in the matter of controlling the price of yarn.

"Then, Sir, the Deputy Leader of the Opposition said that if a tax was levied on the sale of mill cloth, the price of mill cloth would rise and that the poor people could not afford to buy it. One of the important objects of this Bill is to encourage and protect handloom cloth. If we make the cost of mill cloth cheaper, especially the medium variety, then the very object of the Bill would be defeated. The price of cloth will not rise when there is a large turnover. The law of the market operates and the price goes down when there is sale on a large scale. So, if there is encouragement of handlooms and there is large-scale sale of handloom cloth, then the price of that cloth will be kept at the proper level. It is only when there is no encouragement, prices go up. So, let there be no fear entertained by hon. Members that prices will go up.

"Sir, I oppose the motions for referring this Bill to a Select Committee and to circulate it for eliciting public opinion. A Bill on more or less similar lines has been passed just now and as such I oppose both the motions."

MR. SPEAKER :—"I shall now put the amendments to vote. The question is—

"That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be circulated for eliciting public opinion."

The motion was declared lost.

A poll was demanded.

The House divided thus:

Ayes—45.

Sri S. C. C. Anthony Pillai.

"T. S. Ardhanari.
"A. Ayyaru.
"P. Chokkalingam.
"D. Dasarathan.
"S. Deivasigamany.
"A. Doraswami Gounder.
"P. K. Gopalakrishnan.
"K. P. Gopalan.
"K. C. Gopalan Unni.
"A. Govindasamy Nayagar.
"A. K. Hanumantharaya Gounder.
"P. Jeevanandam.
"M. Kalyanasundaram.
"C. Kandasami.
"M. Kandasami Kandar.
"O. H. Kanaran.
"D. Krishnamurthi Gounder.
"R. Krishnan.
"E. T. Kunhan.
"V. Madanagopal.
"K. Madavan Nambiar.
"M. Manickasundaram.

Sri Mookiah Thever.

"M. Mottayar.
"T. C. Narayanan Nambiar.
"M. Palaniyandi.
"N. K. Palanisami.
"K. G. Palanisami Gounder.
"N. Paramasiva Udayar.
"E. L. Raghava Mudaliar.
"P. B. K. Rajachidambaram.
"K. T. Raju.
"S. Ramalingam.
"K. V. Ramasamy.
"R. Rangasamy Gounder.
"P. Rangaswami Reddiar.
"N. Rathina Gounder.
"P. Rathinaswami Pillai.
"T. Shunmugam.
"A. K. Subbiah.
"M. P. Subramaniam.
"S. Swayamprakasam.
"A. Veloo.
"P. Venkatesha Sholagar.

[12th May 1954]

Noes—96.

- Sri A. Ayyanar.
 „ L. Anandan.
 „ T. Ananta Pai.
 „ Anthony Peter.
 „ K. Aranganathan.
 „ R. S. Arumugam.
 „ S. R. Arumugam.
 „ V. Arumugam.
 „ B. Bhaktavatsalu Naidu.
 „ K. H. Bomman.
 „ P. Chellathurai.
 „ V. S. Chinnasami Naidu.
 „ M. Chinnathambi Thevar.
 „ V. Chinnayya.
 „ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
 „ V. Darmalinga Nayakar.
 „ W. J. Fernandez.
 „ T. Ganapathy.
 „ N. Gopala Menon.
 „ G. Govindan.
 „ V. Govindaswamy Naidu.
 „ K. Ishwara.
 „ H. M. Jagannatham.
 „ M. Jagannathan.
 „ S. Jayarama Reddiyar.
 „ M. Kandasamy Padayachi.
 „ V. K. Kannan.
 „ P. G. Karuthiruman.
 „ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
 „ R. Krishnaswami Naidu.
 „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
 „ C. Kunhirama Kurup.
 „ R. Kuppuswami.
 The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar.
 The Hon. Sri M. A. Manickavelu Nair.
 Sri P. G. Manickam.
 „ M. Marimuthu.
 „ A. K. Masilamani Chettiar.
 „ K. B. Menon.
 „ M. S. Mogral.
 „ Mahamed Salih Maraikayar.
 „ K. Moidu.
 „ M. S. Munisamy Pillay.
 „ K. G. Munuswamy Gounder.
 „ C. Muthayya Pillai.
 „ V. Muthu.
 „ M. C. Muthukumeraswamy.
 „ V. R. Nagarajan.
 „ P. S. Nalla Gounder.
- Sri B. K. Nallasamy.
 „ O. A. Nanjappa.
 „ M. Narayana Kurup.
 „ R. A. Nataraja Mudaliar.
 „ S. Packirisami Pillay.
 „ R. M. Palaniappan.
 „ M. Palanimuthu.
 „ S. Panchaksharam.
 The Hon. Sri B. Parameswaran.
 Sri K. Parthasarathy.
 „ N. Rajagopal.
 „ C. Rajam Ramasami.
 „ K. Rajaram.
 „ T. K. Rama.
 „ M. R. Ramachandran.
 „ A. Ramachandra Reddiar.
 „ N. Ramakrishna Ayyar.
 „ K. Ramasamy Doss.
 „ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
 The Hon. Sri S. S. Ramasamy Padayachi.
 Sri A. S. Sahajananda.
 „ A. Sambasivam.
 „ G. Samia Koorayar.
 „ V. Sankaranarayana Menon.
 „ E. K. Sankara Varma Raja.
 „ T. V. Sannasi.
 „ P. Selvaraj.
 The Hon. Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.
 Sri K. Shanmugham.
 The Hon. Sri A. B. Shetty.
 Sri V. S. Sivaprakasam.
 „ Somasundara Gounder.
 „ S. N. Somayajulu.
 Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
 Sri K. T. Sridharan.
 The Hon. Sri C. Subramaniam.
 Sri I. K. Subramania Pillai.
 „ S. Swamikannu Padayachi.
 „ R. Thangavelu.
 „ S. Thinakarasami Thevar.
 „ P. K. Thirumurthi.
 „ A. Vaikuntam.
 „ T. B. Varadan.
 „ C. Velukkan.
 „ O. Venkatasubba Reddi.
 „ S. Venkatarama Ayyar.
 „ K. R. Viswanathan.

Neutral—Nil.

Ayes—45; Noes—96; Neutral—Nil.

The motion was lost.

MR. SPEAKER:—“I will now put hon. Member Sri K. P. Gopalan's amendment to the vote of the House. The question is—

‘That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’”

The amendment was put and lost.

[12th May 1954]

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’”

The motion was carried and consideration of the Bill clause by clause was taken up.

Clause 3.

MR. SPEAKER:—“The motion is—

‘That clause 3 do stand part of the Bill’.

“The amendment given notice of by hon. Member Sri N. K. Palanisami that sales tax shall be levied at double the rate prescribed in this clause on imported medium cotton mill cloth is out of order. Hon. Member Sri S. Ramalingam, can move his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM:—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That in line 5, for the words “at the rate of one anna three pies for every rupee” substitute the words “at the rate of three pies for every rupee”.’”

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 17-ஆம் நெம்பர் நூலிலிருந்து 35-ம் நெம்பர் நூல் வரைக்கும் மில்லில் நெய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணு முதல் கட்டத்தில் வரி போடவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய நோக்கம். அது சாதாரணமாக ஏழைகளையும், நடுத்தர வகுப்பாரையும் தான் அதிகமாக பாதிக்கும். ஆகவே அவர்களிடம் இருந்து இந்த வரி வசூலிக்கப்படுமாதலால் மில் துணிகளின்மேல் ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணு வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஆனால் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பல நோக்கங்கள் கொண்டுதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதனால் கைத்தறித் துணிக்கு அதிக செல்வாக்கு ஏற்படும் என்றார்கள். கைத் தறித் துணிக்கு அதிக செல்வாக்கு ஏற்படுவதிலோ, நெசவாளர்களின் நிலை உயருவதிலோ யாருக்கும் எவ்விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆனால் சாதாரண ஏழைகளின்மேல் இந்த வரியைத் திணிக்கக்கூடாது என்றுதான் வற்புறுத்துகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Obstructive-ஆக பேசக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM:—“நான் Obstructive-ஆக பேசவில்லை. எங்களுடைய யோசனைகளைத் தான் சொல்லுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளரின் நிலை உயரவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வந்துள்ள வரி விதிப்பதின் மூலமாக மட்டும் அவர்களின் நிலையை உயர்த்திவிட முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே மில் துணிகளின் மேல் ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணு என்று வரி விதிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ரூபாய்க்கு காலணு வேண்டுமானால் போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த திருத்தத்தை அரசாங்கத்தார் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றுதான் இங்கு இதை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Mr. Speaker, Sir, I support the amendment moved by my hon. Friend, Sri S. Ramalingam. Even while supporting this amendment, I wish to say that we also stand for giving protection to the handloom industry. This measure which has been brought forward by the Government will in no way

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [12th May 1954]

help the handloom industry. It will only ruin the poorer sections of our people and ultimately the handloom weavers also. I do not know how the handloom weavers are going to be helped. The levy of this tax only amounts to thieving what little the poor people have got. It will not help the handloom weavers in any way and the tall claims made by this Government that this measure is intended to support the handloom industry are bound to fail. If we take the actual facts into consideration, do the Government realise that there will be no sale of coarse cloth in our State, if this measure is brought into effect? If coarse cloth is to be sold, it has to be sold only at a higher rate and will only help to ruin further the already ruined poor people in our State. This is nothing but highway robbery by the so-called State which stands for the rich though it professes to speak in the name of the poor people and in the name of the handloom weavers. I again repeat that this is highway robbery of the ordinary people and, though I am entirely opposed to the measure, I support the amendment moved by my hon. Friend."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. இந்த வரிக்கு இருக்கும் ஆட்சேபணை பற்றி முதலில் நான் தெரிவித்து விட்டேன். அதற்காகத்தான் நியாயமான முறையிலே, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்த பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்பதற்காக திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தோம். ஆனால் சர்க்கார் கட்சிக்குள்ளே ஒரு முரட்டுப் பலத்தை வைத்துக் கொண்டு அது நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் விடாப்பிடியாக ரூபாய்க்கு ஒன்றைக் காலணவாகத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். அது அவர்களை பொதுமக்களுடைய எதிர்ப்புக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு கொண்டு போய் விடும் என்பதை அறிய வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் பேசுவது பலன் அளிக்காது என்று நினைக்கக்கூடாது. ஆகவே இந்த வரி விதிக்கும் முறையை கைவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். வரி விதிக்கத்தான் வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமேயானால், ரூபாய்க்கு அரையணுவாக வேண்டுமானால் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். அந்த அளவுக்காகவாவது பரிசாரம் தேடவேண்டும். அப்போழுதுதான் ஓரளவுக் காகவாவது மக்களிடையே செல்வாக்கு ஏற்படும். நான் இப்படிப் பேசுவதால் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றக்கூடிய சக்தி எனக்கு இந்தச் சபையில் இருக்குமென்ற நம்பிக்கையில்லை. ஆனால் இவ்வாறு சொல்லும் ஒரு சிறு திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடுமென்ற நம்பிக்கை உண்டு. அப்படி கட்டாயமாக இந்த வரியை விதிக்கத்தான் வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் முதலியோர் இந்த வரியை எதிர்த்து கிளர்ச்சி நடத்துவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆனால் இன்றைக்கு என் குரல் மந்திரி அவர்களுடைய காதில் ஏறா விட்டாலும், நாளை ஒருநாள் அவர் அதை உணருமாபடியாக நேரிடும். ஆகவேதான் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, having passed the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, so far as it relates to mill cloth, I think it should logically follow that we should pass this Bill also. Otherwise, we will be defeating the very object with which we passed the other Bill. I cannot therefore accept the amendment for the reason stated by me just now."

[12th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

"That in line 5, for the words "at the rate of one anna three pies for every rupee" substitute the words "at the rate of three pies for every rupee"."

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMI :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

"(1) In item (a), for the words, figures and letters "17s or . . . than 35s", substitute the figures and letter "35s",

and

"(2) In item (a), for the figures and letter "17s", substitute the figures and letter "40s" and omit the words, figures and letter "but is less than 35s."

SRI C. KANDASAMI :—" Sir, I second the amendments."

SRI N. K. PALANISAMI :—" இந்த வரி போடுவதானது சர்க்கார்களுக்கு ஒரு புதுமுறையாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய நிதிமந்திரியை எடுத்துக்கொண்டால், பணக்காரர்கள் மீது மட்டும் வரி போடும்போது அதைப்பற்றி சலிஸ்தாரமாக விசாரணை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஏழைகள் விஷயத்தில் மட்டும், 'விசாரணை நடக்கட்டும், அதுவரை வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு சிமெண்டு, தோல், சோப்பு, இன்னும் சாதாரண பொருள்களுக்கு உடனடியாக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பணக்காரர்களுக்கு வரிபோடவேண்டுமென்றால் மட்டும், நன்கு விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே மாதிரி இங்கேயும் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், இம்மாதிரியாக மில் துணிகளின் மேல் போடும் வரியானது ஏழைகளின், முக்கியமாக கைத்தறி நெசவாளர்களின், நிலையை உயர்த்துவதற்கு என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் இப்போது விதிக்கும் வரியின் வருவாயை கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்காகவே இந்த வரியானது போடப்படுகிறது. இந்த வரி போடுவதினால் எவ்வளவு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர வேண்டும். மில் துணிகளின் மேல் இந்த வரி விதிப்பதால் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலை உயர்ந்துவிடாது. அதனால் ஏழைகள், தொழிலாளிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். மேலும் நாட்டிலே பஞ்சமும், பட்டினியும்தான் ஏற்படும். ஆகையால் சாதாரண ஜனங்களுடைய விவசாயிகளுடைய பொது நன்மைக்காவும், இந்த வரியினால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்காகவும், குறைந்தது 35-ம் நெம்பருக்குக் கீழே உள்ள துணிகளுக்கு இந்த வரி விதிக்கக்கூடாது என்ற முறையில் இந்த சிறு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்."

SRI C. KANDASAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியானது சில மாறுதல்களோடு கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, அறவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தோழர்

[Sri C. Kandasami]. [12th May 1954]

பழனிசாமி அவர்கள் இது விஷயத்தில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருப்பது ரொம்ப நியாயமானது. 17-ம் நம்பர் நூலிலிருந்து 35-ஆம் நம்பர் வரை உள்ள மில் துணிகளுக்கு மட்டும் இந்த வரி விதிக்காமல் இருந்தால் போதும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த முறையை ஒத்துக் கொள்வது மிகவும் நல்லது என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். நான் அவர்கள் போடும் ரூபாய்க்கு ஒண்ணைகாலண வரியையும் ஆட்சேபிக்க வில்லை. வசூலிக்கட்டும். ஆனால் 17-ஆம் நம்பர் நூலுக்கு கீழேயுள்ள மில்துணிகளுக்கும் வரி விதிக்கட்டும்; 35-ஆம் நம்பர் நூலுக்கு மேலே உள்ள மில்துணிகளுக்கும் வரி விதிக்கட்டும். அதனால் ஏழைமக்களோ, தொழிலாளிகளோ பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். சாதாரணமாக 17-ஆம் நெம்பர் நூலுக்கு கீழேயுள்ள நூல்கள் ஜமக்காளம் போன்றவை தான் நெய்ய முடியும். ஏழைமக்கள் சாதாரணமாக ஜமக்காளம் வாங்குவது கிடையாது. அவர்கள் முக்கியமாக 20-ஆம் நெம்பர் நூலுக்கு மேல் 30, 35-ஆம் நெம்பர் நூல்கள் வரை நெய்யப்படும் துணிகளை தான் வாங்குவார்கள். ஆகையால் அந்தமாதிரி நெம்பர் நூல்களுள்ள மில் துணிகளுக்கு வரி விதிப்பதால் பெருவாரியாக உள்ள ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். தவிர, 5 அல்லது 6 ரூபாய்க்குள் மிகவும் ஏழைகள் தங்களுக்கு சேலை வாங்குவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த வரியினால் 8 அணா, 10 அணா வரி கட்டும்படி நேரிடுகிறது. ஆகவே இது சர்வ சாதாரண ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினையாகையால், 17-ஆம் நெம்பருக்கு கீழுள்ள நூல்களால் நெய்யக்கூடிய ஜமக்காளம் போன்ற துணிகள் மீதும், 35-ஆம் நெம்பருக்கு மேலுள்ள துணிகள் மீதும் வரிபோட்டுக் கொள்ளட்டும். அந்த முறையிலாவது ஏழைமக்கள் கஷ்டத் தையும், தொழிலாளர், நெசவாளிகளின் கஷ்டத்தையும் போக்கக்கூடிய வகையில் இந்த திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

10-40
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I oppose the amendment because by this amendment the hon. Member proposes to take away from the purview of this Bill a variety of cloth of a certain count which I want to be covered by the Bill. I would appeal to the hon. Members not to be excited over this. They might rather take the cue from the Deputy Leader of the Opposition and not oppose this Bill because this Bill as well as the other Bill is brought forward with a specific object which all hon. Members know, viz., to help the handloom industry."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In item (a) for the words, figures and letters " 17s or than 35s ", substitute the figures and letters 35s '."

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In item (a), for the figures and letter " 17s ", substitute the figures and letter " 40s " and omit the words, figures and letter " but is less than 35s '."

The motion was put and lost.

Clause 2 was then put and carried.

PREAMBLE.

The Preamble was put and carried.

12th May 1954]

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

'The Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be passed into law.'"

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be passed into law.'"

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியாருடைய யோசனையை ஒப்புக் கொண்டால் சர்க்காருக்கு அனுசூலம் ஏற்படுமே தவிர கெடுதல் ஏற்படாது. எதிர்க்கட்சியினருடைய யோசனையைக் கேட்காமல் இருந்தால் தான் சர்க்காருக்குக் கெட்ட பெயர் வரும். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதின் மூலம் சர்க்காருக்கு ஏதாவது அனுசூலம் ஏற்படும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த மசோதாப்படி வரி வசூலிப்பதற்கு நமது வருவாய் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்களுக்கு ஜனாதிபதி அவர்கள் அனுமதியளிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த மசோதா ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டும். ஜனாதிபதி அவர்கள் தேசம் பூராவும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும், நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் சீர்தாக்கிப் பார்த்து பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். ஆகவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஜனாதிபதி அவர்களிடம் முறையிட்டுக் கொள்ளுவதற்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுமுள்ள மக்கள் இந்த மசோதாவுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கக்கூடாது என்று ஜனாதிபதி அவர்களுக்குத் தந்திகள் அனுப்ப வேண்டும்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இதன் மூலம் தந்தி இலாகாவுக்கு அதிகப்படி வருமானம் வரும்." (சிரிப்பு.)

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஜனாதிபதி அவர்கள் பரிசீலனை செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு, இந்தச் சபை முன்புநடைபெற்ற விவாதம் பூராவையும் ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அனுப்பினால் தான் எதிர்க்கட்சியினர் என்னென்ன அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள் என்று ஜனாதிபதி அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு அவைகளை சீர்தாக்கிப்பார்த்து ஒரு பாரடட்சமற்ற முடிவுக்கு வரமுடியும் என்பதற்காகவே, இந்த யோசனையை சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த மசோதாவினால் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கப் போவதில்லை. அதற்குப்பதிலாக கெட்ட பெயர்தான் கிடைக்கப்போகிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I do not know whether it is usual to send the proceedings of this House, in connexion with any particular Bill, to the President. The Deputy Leader of the Opposition wants that the proceedings of this House in regard to this Bill might be sent to the President. If it is asked by the President, we will send it, Sir."

[12th May 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

"That the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, be passed into law."

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER:—"We are now in the next item, viz., The Hindu Non-Conforming Marriages Bill, 1954."

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

- (1) MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re
-
- CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS IN THE AGENDA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

"That under rule 22 (3) of the Madras Assembly rules, item III on the agenda of 10th May 1954 which has been left over, viz., Amendment to the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) may be taken up before item IV on the agenda of 10th May 1954 which has been left over viz., The Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954) consideration clause by clause."

It has become necessary for me to move this motion because the two hon. Members, viz., Sri S. Deivasigamany and Sri S. Swayamprakasam, who are supposed to represent the views of that section of the community who have contracted this form of marriage, have requested me for a postponement of the consideration of this Bill. Even though it is an important Bill and we want to finish clause by clause consideration of that Bill as soon as possible, I think we have to yield to the request of the two Members. So I request that the next item, viz., Amendment to the schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) may be taken up now."

The motion was put and carried.

- (2) AMENDMENT TO THE SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR
-
- VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT,
-
- 1952 (MADRAS ACT XVI OF 1952).

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Sir, I move—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under Section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved:

[12th May 1954]

[Sri B. Parameswaran]

DRAFT RULE.

*"In the said Schedule, for sub-rule (3) of rule 1, the following sub-rule be substituted, namely:—**"(3) For the quarters ending with the 31st December 1953, the 31st March 1954 and 30th June 1954, the amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) in respect of stage carriages and public carrier vehicles, which until the 30th September 1953, were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter ending with 30th September 1953."*

MR. SPEAKER:—"The Motion moved—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved:—

DRAFT RULE.

*"In the said Schedule, for sub-rule (3) of rule 1, the following sub-rule be substituted, namely:—**"(3) For the quarters ending with the 31st December 1953, the 31st March 1954 and 30th June 1954, the amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) in respect of stage carriages and public carrier vehicles, which until the 30th September 1953, were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter ending with 30th September 1953."*

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to bring to the notice of the Hon. Minister the following few points. When the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Bill was passed in this House we were given definitely to understand that the maximum fare of 7 pies will not be increased on any occasion. But now in Malabar, almost 10-1 every bus operator has increased the rate from seven to seven and a half pies. I do not know under what authority the bus operators have done so. I request the Government to look into the matter and do the needful.

"Another point which I want to bring to the notice of the Minister is about the minimum charge. Only in very few urban areas, we have got the town service which charges a minimum fare of one anna. In other places, it is three annas. But in Malabar, the minimum charge on almost all the routes is five annas. There

[Sri M. Narayana Kurup] [12th May 1954]

has been a constant agitation from passengers that this minimum is too high. I request the Minister to look into the matter and see whether the minimum charge cannot be reduced and fixed at, say, three annas."

* SRI. S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்திலிருக்கக் கூடிய தீர்மானத்திற்கு நேரிடையாக சம்பந்தமில்லாவிட்டாலும், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சில வார்த்தைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பஸ் முதலாளிகள் இந்த Composition fees ஐ சட்டப் பிரகாரம் மாத ஆரம்பத்திலேயே செலுத்தவேண்டும். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் பஸ்கள் ஓடமுடியாத நிலையிலிருக்கின்றன. சர்க்காரின் உத்திரவினாலேயோ அல்லது Traffic Board களின் உத்திரவினாலேயோ சில பஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டு விடுகின்றன. இந்த மாதிரி ஓடாத காலங்களில், ஏற்கனவே பஸ் முதலாளிகள் கட்டிய வரியைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு வழிவகை எதுவும் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. இதற்கு வழி ஏற்படும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* DR. K. B. MENON :—"Sir, I wish to support what the hon. Member Sri M. Narayana Kurup said. I was a member of the Select Committee appointed to consider the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Bill, 1952, and I remember that, when Sri T. Viswanatham raised the issue about the maximum rate of seven pies per mile, the Government gave a definite assurance that under no circumstance would they permit the bus-owners to raise the fare to more than seven pies. I know that this increase from seven to seven and a half pies was the result of a judicial decision. As the Government had given repeated assurances and as the increase affected the poor people, it was the duty of the Government to have taken immediate action to rectify the situation created by the judicial decision. There was considerable neglect of duty on the part of the Government and it was not fair on their part to have allowed the bus-owners to raise the fare."

"The question of the minimum charge of five annas was brought before the Select Committee and the Government gave an assurance that they would consider whether it could not be reduced to three annas, a rate prevalent in some other States. No action has been taken so far on this subject. There is a Transport Advisory Committee. This Transport Advisory Committee met only once since its appointment and I do not know of what use it could be when it meets only once in a year. It is more an ornament; it is not allowed to function and its advice is not taken. I say that it should meet more often and its advice should be taken, because the way in which the transport service is run is very unsatisfactory. I urge the Government to reduce the minimum charge from five annas and bring it on a par with the rate prevalent in some other States."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, I agree with all that Dr. K. B. Menon said. Though the Government had given an assurance on the floor of this House as well as in the Select

[12th May, 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Committee that the maximum bus fare per mile would not be allowed to exceed seven pies, the increase by half a pie has been effected under the authority of a Government Order. The increase has caused great hardship to the passengers. I do not know why the Government have not kept up their assurance. I understand that there is a High Court decision declaring *ultra vires* the provision in the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, fixing the maximum rate at seven pies per mile. But executive instructions could have been issued to the Transport authorities concerned to see that the rate is not enhanced beyond seven pies. No such action has been taken by the Government. I feel very strongly that the Government are not at all taking into consideration the capacity of the passengers to bear the burden. I hope the Government will look into the matter."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, the Government will examine the suggestions made by the hon. Members. With regard to the suggestion made by Dr. K. B. Menon, I shall see that hereafter the Advisory Committee meets more often. But nothing prevents the members of the Committee from sending their suggestions to the Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"With regard to the increase in the rate of bus fare per mile, to which reference was made by Sri M. Narayana Kurup, Dr. K. B. Menon and Sri T. C. Narayanan Nambiar, hon. Members may be aware that we made a provision in the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, to the effect that the fare charged by an operator inclusive of the tax should not exceed the maximum of seven pies per mile. The matter was taken to the High Court, and the High Court held that that provision was *ultra vires*. So that provision is not operative now. The Government cannot prevent the operators from increasing the fares to the extent of the tax by executive instructions or orders. That is how the bus operators have increased the fare to seven and a half pies. Hon. Members have been attaching very great importance to the decisions of the High Court on some other matters and I hope they will attach the same importance to this decision also."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"I rise on a point of order, Sir. When the High Court has declared *ultra vires* the assessments of turnover by including in it the sales tax collected by dealers and the levy of tax on the basis of that turnover under the Madras General Sales Tax Act, the Government came forward with an Amending Bill to legalize what has been declared to be illegal. Increase of bus fare affects the poor travelling public and the Government could have come forward with an Amending Bill, if necessary, to prevent the increase. But they have not done that."

[12th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That matter was considered. Unfortunately it was found that it was not possible to amend the Act to get over the High Court's decision.”

(Dr. K. B. Menon and Sri M. Narayana Kurup rose to speak.)

MR. SPEAKER :—“ I cannot understand a debate after the Minister's reply.”

* DR. K. B. MENON :—“ I am sure the Government do not accept the principle of determining bus fare on the basis of what the traffic can bear. There must be a way out of the difficulty. When there is a judicial decision, it is the duty of the Government to find a solution to rectify the situation created by that decision.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The section of the Act referred to allowed certain operators to increase the fare, while it did not allow the other operators to increase. The High Court held that section *ultra vires* because there was this discrimination. If the Government amend the Act so as to fix the maximum rate of seven pies in all cases, I think the Act will be quite in order and it will not be set aside.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I wish the hon. Member had read the judgment before he made this statement.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த வரியை நாம் போடும்போது, 7 பைசா வுக்கு மேல் பிரயாண கட்டணம் விதிக்கக் கூடாது என்று சபை அங்கத்தினர்கள் ஏகோபித்து ஒத்துக்கொண்டார்கள் (Interruption). பஸ் operator களைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஓரிரண்டு அங்கத்தினர்களைத்தவிர, சபையிலிருக்கும் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களின் கருத்தை அங்கீகரிக்க முடியவில்லை யென்றால், சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும், அல்லது இந்த வரி வசூலிப்பதை அடியோடு நிறுத்தவேண்டும். இந்த இரண்டில் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

11 * m. SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—The Government have not expressed any opinion regarding reducing the minimum charge from 6 annas to 5 annas.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That question does not arise at all now.”

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“ That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved :—

[12th May 1954]

[Mr. Speaker]

DRAFT RULE.

“ In the said Schedule, for sub-rule (3) of rule 1, the following sub-rule be substituted, namely :—

“(3) For the quarters ending with the 31st December 1953, the 31st March 1954 and 30th June 1954, the amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) in respect of stage carriages and public carrier vehicles, which until the 30th September 1953, were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter-ending with 30th September 1953.”

The motion was put and carried.

(1) MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re*
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS—*cont.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in pursuance of the request made by the hon. Member Sri Swayamprakasam, the Leader of the Dravidian Parliamentary Party, and also his associate Sri Deivasigamany, I move—

“ That under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, item No. IV (2) on the agenda, namely, the Courtallam Township Bill, 1954 (L.C. No. 8 of 1954), be taken up before item No. IV (1), namely, the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ That under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, item No. IV (2) on the agenda, namely, the Courtallam Township Bill, 1954 (L.C. Bill No. 8 of 1954), be taken up before item No. IV (1), namely, the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954.”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILL.

(3) THE COURTALLAM TOWNSHIP BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 8 OF 1954).

* THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg leave to move—

“ That the Courtallam Township Bill, 1954 (L.C. Bill No. 8 of 1954), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration at once.”

[Sri S. S. Ramaswami Padayachi] [12th May 1954]

"Courtallam in the Tirunelveli district is famous for its waterfalls and its importance as a health resort has been recognized both by the public and the Government. A panchayat was constituted for the village in the year 1939 to manage its civic affairs. In subsequent years, an association called the Waterfalls Association was formed to attend to the needs of bathers and a Public Health Committee was constituted to improve the sanitation of the area. It is, however, found that the corporate bodies including the panchayat functioning in the area have not been able to effect any appreciable improvement in the condition of the place. In the interests of public health, Government consider it desirable to develop the potentialities of the place as a health resort on sound planned lines. The resources of the existing panchayat are inadequate to develop the area. The Government have, therefore, decided to constitute the area at present within the jurisdiction of the Courtallam Panchayat into a township, and to vest in a Township Committee, necessary powers to administer the municipal affairs of the township. The committee will be empowered to levy taxes normally levied by municipalities. All the members of the committee will be appointed by Government. The members will hold office for a period of three years in the same way as municipal councillors. On the expiry of the term of office of the members in the normal course, or on the occurrence of casual vacancies, Government will make the appointments. This is similar to the constitution of the Mettur Township.

"The view has been held by some that the members of the Township Committee need be appointed in the first instance by Government and at the end of the term, their places should be filled in by election. The whole point is that the elected panchayat which is functioning in the area at present has not been able to cope with the task of effecting appreciable improvement in the conditions of the place and hence a nominated body of officials and non-officials who are residents of the place has to be thought of. The position of this township will be exactly similar to that of the Mettur Township in regard to constitution. It has been suggested that the rural character of Courtallam should not be spoiled by enlarging the area now comprised in the panchayat. The proposal is to constitute the township only for the area now comprising the panchayat and due regard will be paid to this suggestion when any representation is made for enlarging the territorial jurisdiction of the township.

"Sub-clause (3) of clause 4 of the Bill has been inserted in response to the wishes of the Members of the Legislative Council that any notification made by the State Government under sub-clause (1) of clause 4 should be subject to modifications by the Legislature. The Legislature will, therefore, be in a position to exercise a check upon the extension of the provisions of the Madras District Municipalities Act to the township area. As there is no provision in the Madras District Boards Act, 1920, or the Madras District Municipalities Act, 1920, for the constitution of a Township Committee, the Government have to undertake this special legislation in respect of Courtallam.

[12th May 1954] [Sri S. S. Ramaswami Padayachi]

"I hope the Bill as passed by the Council will be acceptable to this House and I accordingly move that the Bill be taken into consideration at once."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Courtallam Township Bill, 1954, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration at once.'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move—

'That the Courtallam Township Bill, 1954, as passed by the Legislative Council, be referred to a Select Committee.'

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"I second the amendment. Sir."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'That the Courtallam Township Bill, 1954, as passed by the Legislative Council, be referred to a Select Committee.'

SRI C. KANDASAMI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதிதாக வந்திருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே, ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டிலுள்ள 2,000 அல்லது 3,000 மக்களின் உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். குற்றமும், நீர்வீழ்ச்சி இருக்கக்கூடிய முக்கியமான ஒரு சுக வாசஸ்தலம் என்பதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அந்த ஊரை நிர்வகிக்கும் உரிமை ஏன் மறுக்கப்படவேண்டுமென்று தான் எனக்குப்பிரியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், இந்த ஒரு ஊரில் மட்டும் ஏன் இவ்விதம் அந்த உரிமை மறுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. இது அரசியல் சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஊரை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, இப்பொழுது இருக்கும் Panchayat Board-ஐ வைத்துக் கொண்டு, இப்பொழுது சொல்லப்படும் Township Committee-க்குப் பதிலாக, அந்த ஊரிலிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது? இந்த ஊரை பஞ்சாயத்திலிருந்து 'Township' ஆக மாற்றுவதால் மட்டும் போதிய வருமானம் வந்துவிடாது. சர்க்காரே பணம் செலவழிப்பதாயிருந்தால் இந்த ஊரிலிருக்கக்கூடிய மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த Panchayat Board-ஐ வைத்துக் கொண்டு, வேண்டுமானால் ஒரு விசேஷ நிர்வாக அதிகாரியை நியமிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதன் மூலம் ஏன் இந்த நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது? ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது இந்த ஊரில் கோடைகாலத்தில் ஏராளமான பணக்காரர்கள் வந்து தங்கக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பதால் ஊரிலிருக்கக்கூடிய பொது ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான பேச்சுக்கும் மூச்சுக்கும் இடமில்லாத வகையில் தங்கள் இஷ்டப்படி நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"இந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய 3,000 மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதால் மேலும் மேலும் சுகாதார வசதி செய்து நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எந்த விதத்திலும் பொது மக்கள் குறுக்கே நிற்கமாட்டார்கள். அந்த ஊரிலிருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்

[Sri C. Kandaswami]

12th May 1954

எங்களுடைய உரிமைகள் பரிசீலப்படுகின்றன' என்று எங்களுடைய கட்சித்தலைவருக்கு ஒரு மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான நிலையில் இந்த மசோதா கொண்டுவருவதன் மூலம், நன்மை செய்வதற்குப். பதிலாக அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குத் தீமையே வழங்கப்படுகிறது. கடைசியாக, அந்த ஊரிலேயே பிறந்து வளர்ந்த ஏழை மக்களும் குடித்தனக்காரர்களும் நகரத்தின் அபிவிருத்திக்குக் குறுக்கே நிற்கிறார்கள், அவர்களுடைய சொத்து பத்துக்கள் குறுக்கே நிற்கின்றன என்று காரணம் காட்டி அவர்களை ஊரை விட்டே பிரித்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டாலும் கூட, ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. Township Committee என்று சொல்லி ஊரிலேயே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு பிரதி நிதித்துவம் அளிக்காமலிருப்பது ஜனநாயகத்துக்குப் புறம்பானது. அந்த Township Committee-யில் சர்க்கார் கட்சிக்காரர்களுக்கு பதவிகள் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. Township Committee-யில் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக்கூட பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்காமல் சர்க்கார் இஷ்டப்படி 'பாரை வேண்டுமானாலும் நியமிக்கலாம்' என்று சொல்லியிருப்பதினாலே, இந்த மசோதா பிற்போக்கானது, ஜனநாயகத்துக்குப் புறம்பானது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவைப் பிரிப்பூரணமாக அடியோடு ஆட்சேபிக்கிறேன்."

11-10
a.m.

((* DR. K. B. MENON :—“ I wish to say just a few words about the Bill that is before the House. I oppose this Bill on the simple ground that it visualises the displacing of a democratic institution with an autocratic one. The claim that is made is that the panchayat has not been functioning well. If the panchayat has not been functioning well or if the Government wish to replace the panchayat with a Township Committee and if that Township Committee is also an elected one, I would have had less objection to the Bill. If the Government feel that the elected committee was inefficient and that their control is necessary, I believe it is possible for them to have the control with their executive officer. Through the executive officer, the Government can exercise sufficient control over the management of the area concerned. Therefore, I feel that it is not necessary for the Government to have a completely nominated committee. If only the Government replace the panchayat with an elected township committee, there will be no objection to this Bill. There is, however a history behind this Bill. There has been a struggle—I do not know and do not remember the details with regard to it—between the Congress on the one hand and the Socialist Party on the other. I am not quite sure whether the panchayat is manned by a majority of Socialists. But I do know that there are Socialist members in the panchayat. I am saying this subject to correction. It is a fact that there has been a struggle between these two parties. I do not know whether the bringing in of this Bill at this stage has got anything to do with that struggle and whether they have brought forward this Bill to have complete control by nominating all the members of the Township Committee. I am not quite sure about it. Whatever that be, as a radical change of this kind is proposed to be introduced, I do feel that it is better to take public opinion in the matter and to go into the details of the issue. Therefore, I support the amendment for referring the Bill to a Select Committee.”

12th May 1954]

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിനെ ഓൺ എതിർക്കുകയും ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതിയെപ്പറ്റിയായി പിന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് ജനാധിപത്യത്തിനുള്ളതല്ല എതിരായ ഒരു നടപടിയാണ്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പഞ്ചായത്തു ബോഡിനു പകരം ഗവണ്മെന്റിനാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകളുടെ ഒരു ടെൺ ക്ലിപ്പ് കമ്മിറ്റിയെ ഭരണമേല്ക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിൽ ചിലരെങ്കിലും അനുജ്ഞാഗന്ധമനുസരിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ജനാധിപത്യപരമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പഞ്ചായത്തുണ്ടായിരിക്കെ അതിനെ പിരിച്ചുവിട്ടിട്ട് ഏതീട് നോമിനേറ്റുചെയ്ത ആളുകളുടെ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഭരണമേല്ക്കിക്കൊണ്ടെന്നു ഓൺ ചോദിക്കുന്നു. ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്തു എടുത്ത ഒരു തീരുമാനമാണിതെന്നു അറിയുന്നു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ രാജാജി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ളതല്ല എതിരാണ്. രാജാജി പോയി ശ്രീ കാമരാജ നാടാർ മുഖ്യമന്ത്രിയായപ്പോഴെങ്കിലും അതു നയത്തിന്റെ മററം കാണുമെന്നാണ് എന്റെ വിചാരിച്ചത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹവും അന്നു നയമെന്നു മുദ്രകൊണ്ടുവരികയാണെന്നാണ് ഈ ബില്ല് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ നടപടി ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ല് ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെക്കൊണ്ടെന്നു ഓൺ ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“ Mr. Deputy Speaker, democracy in India is in its experimental stage and we have had no occasion to get training in democracy. England became a model for other democracies, because her politicians and parliamentarians had the opportunity to have some training in democracy in their local bodies and County Councils. If the Government were really interested in the growth of democratic institutions in this State and this country, one would expect them to do everything in their power to foster the democratic institutions that are in existence. But we find here a tendency to concentrate power in the executive. That is the tendency which we see both at the Centre and at the State levels. This Bill is clearly against the interests of the democratic institutions in our country. In effect, it means that whenever they want to do certain things beneficial to the country and to improve the conditions of the people, it cannot be done through the elected panchayats or democratic institutions, but can be done only by nominated committees. It is a very bad precedent and an undesirable principle. If there were any complaints against the existing office bearers of the panchayats, it would have been quite within the powers of the State Government to take over the administration as an interim measure and to conduct a proper and necessary election so that a fresh panchayat board may come into existence. That cannot be made a ground to deprive the panchayats of their right to govern themselves. The appointment of the Township Committee is most undemocratic. It may be that the place may produce a Minister or a Chief Minister or an M.L.A. The very panchayat board member who may be considered by the Government as bad, when appointed as an Executive Officer, will be considered by them as acceptable. Every elected member, however good he may be, is looked down with suspicion. But the moment the same member is appointed as an Executive Officer, to work under the direct control of the Government, he becomes a perfect man. I think this is not a mentality that would be conducive to the growth of democratic institutions which require careful nourishing in the initial stage.”

[12th May 1954]

* SRI I. K. SUBRAMANIA PILLAI:—"Mr. Deputy Speaker, I oppose the motion to refer the Bill to a Select Committee. I congratulate the Government on their bringing this piece of legislation to constitute a township committee for Courtallam. Courtallam is a rich heritage belonging to the whole State and is the poor man's health resort. Thousands and thousands of people, nearly 20,000 people, visit this place every year to recoup their health and take rest. They come from all parts of the State and even from North India. They have been requesting the Government to take a direct interest in that place and improve the sanitary and general conditions of the place. The institutions that were functioning there, viz., the panchayat board and the Waterfalls Association, were not able to cope with the demands of the people and they were not able to provide the necessary amenities. Hence this request of the people has become imminent. In 1949-50, a memorandum was presented to the then Governor of Madras, the Maharaja of Bhavanagar, requesting him to constitute a township committee. This memorandum has been before the Government all these years. I presume that owing to their many pre-occupations, it was not possible for them to bring this Bill till now. We are glad that they have brought forward this Bill at least now. It is not a hasty legislation. It has not been brought forward all of a sudden. As the Hon. the Minister for Local Self-Government has pointed out, the administration is carried on by the panchayat board which is a second-class panchayat board. There is a Waterfall Association recognized by the Government. The Government cannot make an exception in the case of the panchayat board and help it, which will mean going beyond the scope of the Village Panchayats Act. Hence, the request for constituting a township committee was made. Courtallam itself consists of Courtallam proper and the neighbouring village Kasimasapuram. Practically, there are no residents in Courtallam proper where there is only the waterfalls, the temple, temple buildings and residential quarters. But the Kasimasapuram village has a population of 3,000 people. In Courtallam proper, only a very few people live. In the interest of the Kasimasapuram village, if they want a minor panchayat, they may ask for it. But, I must tell the House that it will not be in their interest. The neighbouring place should be kept clean and in a good sanitary condition. I think this Bill is an innocuous measure and it is not intended to defeat the present party in power in the panchayat. This measure was under the consideration of the Government during the last four or five years. It was in the process of being brought forward. It is not against the Socialist Party . . ."

DR. K. B. MENON:—"The hon. Member referred to the party in power. Is it a fact that an address was refused when the then Chief Minister visited this place."

* SRI I. K. SUBRAMANIA PILLAI:—"Absolutely wrong, Sir. This Bill has not been brought forward on party lines. I may inform the hon. Member that the Congress did not put up

[12th May 1954] [Sri I. K. Subramania Pillai]

any candidate at that time. Moreover, it was not a party affair. It was more an individual affair. I was myself a President for many years. So there was no question of party politics. This Bill is an innocuous measure and there is no need to refer it to a Select Committee. It is in the interests of the place to which many people go for taking rest and it is also in the interest of the neighbouring village. Mr. Speaker, Mr. Deputy Speaker and some of the Hon. Ministers have all visited the place and they know the requirements of that place. I believe many of the hon. Members would have also visited the place. I would request and invite those hon. Members who have not yet visited that place, to kindly visit that place during this season.

"Sir, I want to say a few words about the Waterfalls. We do not find such a fine Waterfalls anywhere else in India. It is very difficult to find any other Waterfalls anywhere else with such easy accessibility and approachability. As for the efficacy and health restoring power of the Waterfalls, I only wish to read an extract from the report of the Medical Committee constituted in 1811, i.e., about 143 years ago, by the East India Company. It says—

'The falling of the water, after the first shock is over, gives an indescribable feeling of pleasure; by its constant beating it quickens a fine glow all over the body and has besides the further good effect of dispelling languor, raising the spirits, exciting appetite and promoting digestion in a superior degree to any other kind of bathing that we are acquainted with. It has the consequence of these virtues together with the delightful climate of the valley itself, and has been the happy means of rapidly restoring many to health and comforts, who previous to their visit to Courtallam appeared to be hastening to their graves.'

Such a beautiful place deserves to be developed in all possible ways. I therefore request that the Bill may be taken into consideration, I thank you, Sir."

* SRI G. GOVINDAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, குற்றலம் டவுன்ஷிப் சட்டத்தில் தமிழ் நாட்டின் அழகான பெயராகிய குற்றலம் என்ற பெயர் வந்திருக்கிறது. பல பல வருஷங்களாக நமது நாட்டை வெள்ளையர் ஆண்டு வந்ததின் காரணமாக குற்றலம் என்ற பெயர் கோர்ட்டாலம் என்று மாறிவிட்டது. அந்தப் பெயரையே இன்றைக்குச் சட்டத்திலும், நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, கொடுப்பது சரியல்ல. இதை மாற்றி குற்றலம் என்றே அழைக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்."

SRI S. RAMALINGAM:—"On a point of order, Sir. அவர் சொல்லுகின்ற இரண்டு பெயருக்கும் வித்தியாசம் என்ன இருக்கிறதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அவரை இரண்டுக்கும் 'ஸ்பெல்லிங்' சொல்லும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI G. GOVINDAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெள்ளையன் ஆட்சி நம் நாட்டைவிட்டு ஒழிந்து சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே நமது கம்யூனிஸ்டு நண்பருக்கு நான் சொல்லும் வார்த்தையின் ஸ்பெல்லிங் கூடத் தெரியவில்லை. அதை நானே சொல்லவேண்டுமென்று அவர் கேட்கும்பொழுது எனக்குச் சிரிப்பும், சந்தோஷமும் வருகிறது. அவரது கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டத்திலேயே அந்த வார்த்தையின் ஸ்பெல்லிங் இருக்கிறது. அதை அவர் பார்க்கும்படியாக அவரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

[Sri G. Govindan]

[12th May 1954]

“நிற்க கனம் ஐ. கே. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள்கூட குற்றமும் என்றுதான் ஆங்கிலத்தில் பேசினார்கள். ஆகையால் கோர்ட்டாலம் என்பதை மாற்றி குற்றமும் என்றே இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—Mr. Deputy Speaker, with regard to the Bill that has been brought forward to constitute a Township Committee for 'Kootha Alayam' in the Tirunelveli district, I wish to submit that it is highly necessary that it should be referred to a Select Committee. The citizens of that panchayat board have submitted representations to the Government objecting to the formation of a Township Committee in the place of the panchayat board. Some of the hon. Members who were just now arguing in favour of the Bill were stating that the Bill has been brought forward as the panchayat board concerned is not in a position to look to the facilities and convenience of the people who go there to take rest. I want to know whether it is not a fact that the panchayat board is not in a position to do the needful in the matter as they do not possess wide powers. Nowadays, the powers conferred on the panchayat boards are very restricted. This is the reason why the panchayat board has not been able to provide more facilities and amenities to those who visit the health resort. That is why we say that more powers should be conferred upon these panchayats. If they are so much interested, they can very well say that the Township Committee will itself be elected. We find that this committee is going to be a nominated committee. As my hon. Friend Mr. Manali Kandasami said, even people from outside that area may be nominated to this committee. Moreover, there is another dangerous provision in this Bill. That is, by a notification in the *Fort St. George Gazette*, this can be extended to other areas also. If the Bill with such provisions, dangerous as they are, is allowed to be passed, then so many other panchayats constituted by regular elections by the people of this State will be abolished and we will have an Advisers' regime, or if I may call it an Executive Officers' regime. Only such an Executive Officers' regime will be imposed on the people much against their wish. There is another provision from which we find that eight members will be nominated to the Courtallam Township Committee. Apart from these eight members, another gentleman will be appointed as Executive Officer. These are some of the provisions which we consider as very harmful. Therefore, I submit that this Bill may be sent to a Select Committee so that all these questions can be carefully and properly examined and necessary changes may be made. I hope that the Hon. Minister for Local Administration will be able to accept this suggestion.”

11-30 * **SRI S. N. SOMAYAJULU :—**கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குற்றமும் பற்றி பல கவிஞர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். பல யோகியர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் என்பவர் குற்றமே குறவஞ்சி என்ற பாடலிலே

“ஓடக் காண்பது, புதுப்புனல் வெள்ளம்

ஒடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்”

என்று வரும் இடம் மிகவும் அற்புதமானது. அழகானது. படிக்கப்படிக்க

[12th May 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

சுவை தரக்கூடியது. இவ்வளவு இயற்கை எழில் வாய்ந்த அந்த குற்றமும் தைச் செம்மைபடுத்த வேண்டும். இருக்கும் இயற்கை அழகோடு செயற்கை முறையிலும் அழகுபடுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் பல பல வருஷங்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எல்லாம் இந்தச் சர்க்காரின் காலத்தில் உண்டானவைகள் அல்ல. இன்று நேற்று தோன்றிய இயக்கமும் அல்ல இது. இந்த எண்ணம் தோன்றி சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. நண்பர் ஸ்ரீ ஐ. கே. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல 1949-ம் ஆண்டிலேயே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

“இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசிய சில அன்பர்கள் இதைப் பணக்காரர்களின் வாசஸ்தலமென்று சொன்னார்கள். அது தவறு. முற்றிலும் தவறானது. கோடைக்காலம், ஊட்டியைப் போன்றதல்ல குற்றமும். இது ஏழைகளின் வாசஸ்தலம். இங்கே இரண்டொரு பணக்காரர்கள் குடியிருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் குற்றம்தைச் சுற்றியுள்ள தென் காசி போன்ற இடங்களிலிருந்து பல ஏழை மக்கள் காலையிலே அருவிக்கு வருவார்கள். தைலத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டு அருவியாடுவார்கள். பின்னர் ஹிந்து மதத்தினர்கள் பெரும்பாலும் அம்மலையில் எழுந்த தருமியுள்ள கூத்தனை தரிசனம் செய்வார்கள். பிற மதத்தினராக இருந்தால் அருவியின் சலசலப்பின் ஒலியையும், வானத்தில் படர்ந்து நிற்கும் மேகத்தினங்களின் அழகையும், மலைக்காட்டிலே மலர்ந்துள்ள மலரின் எழிலையும் கண்டு பரவசப்பட்டு நிற்பார்கள். இப்படி இயற்கை எழில் நிரம்பிய இந்த இடத்தை ஒரு நல்ல சுகாதார வாசஸ்தலமாக ஆக்கவேண்டுமென்ற கருத்து நண்ட நெடுநாளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

“அருவிக்கு வந்து நீராடி விட்டு ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கால அழகான அந்த மலைக்குப் பக்கத்திலேயே வாய்க்காலும், அதன் அருகில் மீன் கடைகளையும் பார்க்கலாம். நம் மக்களுக்குத்தான் சொல்லவேண்டாமே. எப்படி சுகாதாரத்தை பாழ்படுத்துவது என்பது அவர்களுக்குத் தான் சர்வ சாதாரணமாக தெரியும். அவைகளையெல்லாம் சரிப்படுத்தி வருபவர்கள் அனைவருக்கும் அதை ஒரு நல்ல health resort-ஆகச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

“எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்களும், ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர்களும் இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஏதோ கட்சி மனப் பாண்மையோடு கொண்டு வருவதைப்போலப் பேசினார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். குற்றமும் பஞ்சாயத்துப் போர்டு தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி எந்த அபேட்சகரையும் நிறுத்தவில்லையென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். நிறுத்தி, தோல்வி ஏற்பட்டிருந்தால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எவ்விதமான வேட்டும் வரவில்லையென்ற எண்ணத்தில் இதைக்கொண்டு வந்து விட்டதாக சொன்னால் ஒருக்கால் பொருத்தமானதாகத் தோன்றலாம். கனம் ஐ. கே. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் சுமார் பன்னிரண்டு வருஷ காலம் குற்றமும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக சிறந்த முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த நகரை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவர்தான் விதைத்தார். அதற்குப் பிறகும் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார். இப்பொழுதுதான் அந்த மசோதா சபையில் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதியதாக முதன் முறையாக மந்திரி பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் கனம் ராமசாமிபடையாச்சி அவர்கள் இதை ரொம்பவும் துணிச்சலாக சபையில் சமர்ப்பித்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். அவர் சபையிலுள்ள எல்லோருடைய பாராட்டுக்கும் உரியவர் என்பதும் உண்மை. ஆகவே அவர் பிரேரித்திருக்கும் மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

“இரண்டாவதாக அங்கே ஏழைகளுடைய குடிசைகள் எதுவுமேயில்லை. அங்கிருக்கக் கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் திருக்குறல நகரையே சேர்ந்ததாகும். சில பங்களாக்கள் நிலப்பிரபுக்கள் என்று

[Sri S. N. Somayajulu] [12th May 1954]

சொல்லப்படுகிற ராமநாதபுரம் ராஜாவுக்கு ஒரு பங்களா, சேத்தூர் ஜமீன் தாருக்கு ஒரு பங்களா என்று இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு பெரும் பாலும் வந்து போகின்ற ஏழை மக்களுக்குத்தான் வசதி அளிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு புரட்சிகரமாக இந்த மசோதா இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்படுகிறது.

“பஞ்சாயத்து போர்டாகவே இருந்தால் அதிக வரி போட முடியாது. அதனால் அதிக செளகர்யங்களும் வருகின்றவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க முடியாது. ஆகவே சர்க்காரே இதைத் தங்களது நேரிடையான பார்வையில்தான் வைத்துக்கொள்ள, குறைந்தது எட்டு மெம்பர்களையும், அதில் அரசாங்கத்தொடர்பு இல்லாத மூன்று அங்கத்தினர்களாவது இருக்கும்படியாக ஒரு கமிட்டியை போட்டு நிர்வாகத்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் ஏதோ ஜனநாயகம் பறிக்கப்படுகிறது என்று சிலர் கூக்குரலிடுகிறார்கள். இதனால் எந்த விதமான ஜனநாயகமும் பறிக்கப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சில வருஷங்கள் அதன் நிர்வாகம் இப்படியே நடந்தால் பின்னர் தேர்தலை நடத்தி குற்றமும் டவுன்ஷிப் நிர்வாகத்தை அந்தப் பிரதேச மக்களின் கையிலேயே ஒப்படைத்து விடலாமென்று சர்க்கார் உறுதியும் அளித்திருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் எதுவும் கொஞ்சம் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால் நாட்டில் சர்வாதிகாரம் இருக்கத்தான் வேண்டும். சர்வாதிகாரத்தால் எதுவும் கெட்டுப் போய்விடாது. ஆகவே சர்வாதிகாரியைப்போல சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் கமிட்டியின் நிர்வாகத்தில் குற்றமற்றதின் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை விடுவதே சாலச் சிறந்தது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“ஏழை மக்கள் எல்லோரும் நன்மை பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, ஏழை மக்கள் எல்லோரும் பல சுகாதார நன்மைகளைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, ஏழை மக்கள் எல்லோரும் இந்த சுகாதார வாசஸ்தலத்திற்கு வந்து நன்மை அடையவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கனம் ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் இந்தச் சபையில் இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டும். அதைவிட்டு இதைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் ஜனநாயகம் பறிபோய் விடுவதாகக் கூக்குரலிடுவது அர்த்தமற்றது. அறியாமையையே அது குறிக்கிறது. இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியிலும் மக்களின் கருத்தை, அந்தப் பிரதேச மக்களின் அபிமானத்தைப்பெற்ற மூன்று தனி நபர்களும் இடம் பெறுவார்கள். இவர்கள் நல்ல கருத்துக்களை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆகவே எந்த விதமான ஜனநாயகமும் பறிபோய்விடாது. அதனால் எல்லோரும் பயமின்றி இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this Bill most heartily, because Courtallam is considered to be the poor man's Ootacamund. When people want to recoup their health and want recreation, they go to places like Ootacamund and Kodaikanal. But a poor man cannot afford such a luxury. But Courtallam being a village and having all conditions necessary for recoupment of health, it could be provided with very good amenities. We have got a first-class water-fall there which people say has very fine qualities for helping a man to regain his health. Another important thing is that we do not have such a water-fall anywhere else in this country which falls by cascades and it affords great relief to bathers there. The best bathing conditions exist there, people are coming in thousands and they do not have sufficient facilities; they find that they do not get good accommodation, good food supply and good sanitary conditions. Because, round-about the water-fall, the most

[12th May 1954] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

insanitary conditions prevail, it has long been the agitation of people of Tirunelveli district and other places also that the place should be made much better. So Government have thought that there is no other way of meeting the wishes of the people. (Interruption.) Sir, the sanitary conditions there are very far from satisfactory or desirable. It is not possible for a small panchayat to make any improvements to that place. It is impossible for a small panchayat to undertake a task so heavy as that. It must be done only at Government level. It must be on a Government basis and state-wide basis. People from Madras and all parts of the world go to that place and so, it is the duty of the Government to see that very good and desirable conditions are established in that place. That is why this Township Bill is proposed.

“Sir, as Sri Somayajulu said part of the land very near the water-fall belongs to the temple. So the temple authorities should also co-operate in improving that place. The Government for their part must also co-operate by giving sufficient funds to make Courtallam an ideal place. If we achieve all this, we will be doing a great service to the poor people who go there in large numbers. Now they do not get the fullest advantage, because the sanitary conditions are not good and the town is not well-laid. It is very necessary that the town must be well-laid and then there must be sufficient amenities for the people going there. Then, the town can develop very well. It can then be handed over to any municipality or any other body.

“Nowadays, there is much of propaganda about Tourists' Traffic. If only people realize what exactly is the benefit one can get in that place, it would be better. People would flock to that place and we can make a very remunerative concern of it, at least from the tourist point of view.

“Considering all these advantages, I think we have brought in this Township Bill not a little too soon. I hope that we have the support of all sides of the House and that this Bill will be passed. It is a very useful measure.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“Sir, I am 11-40 indeed very happy that this Bill is placed before this House for consideration. As early as 1938, when Dr. Rajan was the Minister for Health, he was introducing the Public Health Bill in the Assembly. Rajaji, who was the Chief Minister then, wanted that a chapter should be introduced in the Bill to declare any township or portion of a municipality or any area under any district board or taluk board as a sanatorium for purposes of maintenance of public health, if it is used as a place of public resort. But Dr. Rajan did not want the Bill to be meddled with in any way though it was not the intention of Rajaji to do so. If that suggestion had been accepted, we would have seen in these fifteen years much more improvement to townships and other places in regard to

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [12th May 1954]

sanitation, etc., than we are able to see to-day. But better late than never. I am indeed very happy that this Bill has been introduced after all. But I must tell the Minister in charge of the Bill that he should not stop with this paper business but must give money to the township committee to be constituted to enable it to fulfil its functions effectively. There is no point in merely changing a panchayat board into a township committee. Sir, Mr. Somayajulu was making an eloquent speech about the condition of this ancient and historic place. Then, Mr. Venkataswami Naidu made a beautiful speech about the need for improving the sanitary condition of Courtallam. There is in our country, as in other countries, what is called tourist traffic. In South India there are four or five places which are capable of attracting tourists. In the Nigiris alone there are ten or twelve spots which are worth visiting. Retired men, active men and those who want to restore their lost health can all visit these places. There is Kodaikanal in the Madurai district. In each district there are places of public resort. In Rajapalayam there is a place called the Mudaliar Uruthu about 4,000 feet above sea level. There are many places in Malabar which are worth visiting. So, I would ask the Minister not to keep quiet with this Bill but to bring forward legislation to develop and improve other places of public resort. He must bring forward a comprehensive Bill taking power to appoint committees to improve panchayat areas or areas under the district or taluk boards or municipalities which can be developed as places of public resort so that tourists from all over the country may visit them. I would entreat the Hon. the Minister to think of the Courtallam Township Committee as almost a City Improvement Trust and build cheap tenements for the poor people who may visit the place. There are some tenements already but they will not serve the purpose. It is not possible for all to build good bungalows and hotels to be run because it will not be a prospective business since the bungalow owners or the hotel proprietors will not have any visitor during the off-season. Therefore, it is for the Government to build tenements for the sake of poor people who visit this place. The existing tenements are not of a good type. If the Government build a few tenements then it will be a model for other people to follow. Therefore, Sir, I would request the Government to provide more amenities to visitors and for this purpose to bring forward a comprehensive legislation quickly."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற பிரேரணையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குற்றாலம் ஏழை மக்களுடைய சுகவாசஸ்தலம் இல்லை. ராஜாக்களுக்கும், ஜமீன்தார்களுக்கும், பெரிய பெரிய பணக்காரர்களுக்கும் வசதிகள் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவும் அந்தே காணப்படுகின்றன. திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு இந்த குற்றாலம் ஏழைகளின் உதகமண்டலம் என்றார். ஆனால் ஏழைகள் போவதற்கும் அவர்கள் அங்கு தங்குவதற்கும் இந்த அரசாங்கம் வழிவகை ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏழைகள் அதைப்பற்றி எண்ண முடியாத அளவிற்கு, பணக்காரர்களுக்குத்தான் இன்று குற்றாலம் உல்லாசபுரியாக விளங்குகிறது."

[12th May 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

"நண்பர். சோமயாஜுலு அவர்கள் 'குற்றாலத்தில் பங்களாக்கள் தான் நிறைய இருக்கின்றன. ஜமீன்தார்கள் தங்குவதற்காகத்தான் எல்லா வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அது ஒரு மானிகைகள் நிறைந்த இடமாக இருக்கிறது. ஆடம்பரக்காரர்களுக்காக அழகாக கட்டப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார். இதுபோதாதென்று இந்த சர்க்கார் பணக்காரர்கள் நன்மைக்காக இன்னும் அழகுக்கு அழகு செய்வதுபோல் அந்நகரத்தை அழகுபடச் செய்யப்போகிறார்கள். இந்த சீர்திருத்தத்தை ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் பணக்காரர்கள் வசதிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டி இந்த மசோதாவை கொண்டு வர கருவியாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டது வருத்தமாயிருக்கிறது. இன்றைய தினம்; இதை விட கிராம பொதுஜன நன்மைகளுக்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனால் இந்நகரத்தை சீர்படுத்துவதில் எனக்கொன்றும் ஆகேற்பனை கிடையாது. இங்கே பஞ்சாயத்து போர்ட் நிர்வாகம் விரோதமாக இருக்கிறது. நல்ல Executive Officer போட்டு ஏன் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடாது? ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டிப் புதைக்கும் வகையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. பொது ஜனங்களால் தேர்ந்து எடுத்தவர்களை நம்பாது யாரோ சிலரை Township கமிட்டியில் போடுவதால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடும். நகர அபிவிருத்தி என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏழை குடிசைகளை அப்புறப்படுத்துவார்கள். ஒரு சில குடிசைகள் கூட இல்லாமல் ஜனங்கள் தவிக்கும் காலத்தில் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. Township Committee அமைத்து எல்லோரும் போய் தங்குவதற்கு ஒரு சுகவாசஸ்தலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்போவதாக கனம் மந்திரி கூறுகிறார். தெய்வ நம்பிக்கை உடவவர்கள் ஆண்டவனை தரிசிப்பதாக சொல்லுகிறார். அப்படி சொல்லுகிறபோது மாமிசம் சாப்பிடக்கூடாது, முட்டைகூட எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் காளத்தியப்பருக்கு கண்ணைக் கொடுத்த கண்ணைப் நாயனார், மாமிசத்தைச் சுவைத்துச் சுவைத்து ஆண்டவனுக்கே கொடுக்கவில்லையா? அப்படி இருக்கும்போது முட்டைக்கு மாத்திரம் ஏன் இந்தத் தடை?"

SRI S. N. SOMAYAJULU :—"முட்டை நாம் சாப்பிடவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டும். ஏழை, எட்டு முட்டைகள் வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டும்."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"இந்த மசோதா ஜனநாயக அடிப்படையில் திருத்தப்படவேண்டும் இப்பொழுது அங்கு இருக்கும் ஏழை மக்கள் நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. பணக்காரர்களின் நலனுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவும் ஏழைகளை கவனிக்காத வகையில் இருப்பதால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

(At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.)

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—"Mr. Speaker, Sir, I welcome this measure for the constitution of a township committee for Courtallam. As the previous speakers have pointed out, this matter has been engaging the attention of the Government for a very long time and I am of opinion that a responsible committee like this should be constituted. I have been one of the regular visitors to Courtallam for over a quarter of a century, and I know the conditions prevailing there. Some years ago, a Waterfalls Committee was constituted with—if my memory does not fail me—the Collector as Chairman and that committee has been doing very good work. It provided all sorts of amenities to tourists. But now the place has been kept in a very insanitary condition and during the season when visitors flock there from all parts

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [12th May 1954]

of the country, the panchayat board finds itself unable to provide all the necessary amenities for the tourists. If a responsible township committee is constituted I am sure that committee will do wonderful work. There is no question of setting at rest democratic principles in setting up this committee. Whether this Party is in power or some other Party comes into power that committee will continue to function and will be able to provide all the amenities for the tourists. Then, Sir, as the hon. Member Sri Muthia Chettiar said Government should also set apart some money to improve the amenities provided for the tourists. Otherwise the township committee by itself may not be able to provide all the amenities. The matter is urgent and it has been delayed for a very long time. Therefore I do not think any useful purpose would be served by referring this Bill to a Select Committee. I request the Government to proceed with the Bill with a view to provide necessary amenities for the tourists."

* **SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பொதுஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக இருக்கிறது. இந்த திட்டம் கொண்டுவருவதினால் ஏழைகள் சிலர்தான் நன்மை அடைய முடியும். பெரிய, பெரிய பணக்காரர்களுக்கும் வசதியுடையவர்களுக்கும் தான், இங்கே மேலும் வசதி அடைய வழி இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஏழைகளின் நன்மையை பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக **Township Committee** ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை குறிப்பிட்டார்கள். டவுன்ஷிப் கமிட்டி கொண்டு வருவதில் குற்றமில்லை அதைப்பற்றி ஆக்ஷேபண்களும் இல்லை யென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"இதில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் பொதுப் பிரதிநிதிகள் இருக்கவேண்டும். இந்தக் கமிட்டியில் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களை போடவேண்டும். இந்தக் கமிட்டியானது ஒரு விஷயத்தை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். சர்க்கார் கட்சி மெம்பர்களை கூறும்போது அங்கு பெரும் புள்ளிகளுக்கு 1½ ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் நிலம் உள்ளதென்று கூறினார்கள். குற்றமில்லை ஆவதால் அவர்கள் அந்த நிலத்தில் வீடுகளைக் கட்டி வாடகை சம்பாதிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதை விஸ்தரிக்கும்போது அங்கு 20, 30 செண்டு நிலம் உள்ளவர்கள் வீடுகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டால், அவர்களுக்கு வேறு நிலம் கிடைப்பது. ஊரைவிட்டு வெளியே வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு நிலமளித்து வீடு அளித்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கு குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு வசதிகள் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவே குற்றமில்லை நகரம் சீரமைப்பு செய்யும் காலத்தில் பக்கத்திலுள்ள கிராமப் பகுதியிலும் அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஆதலால் இந்த நகர சீரமைப்பு திட்டத்தில் கமிட்டிக்கு பொதுமக்களின் ஒற்றுமையும் சர்க்காரின் பண வசதியும் இருக்கவேண்டும். ஆதலால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI T. ANANTA PAI** :—"Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Government on bringing forward this Bill to develop Courtallam as a possible tourist centre. We have been speaking a lot in this country about developing tourist traffic without having been able to do much. Places like this are assets not only to

[12th May 1954]

[Sri T. Ananta Pai]

South India but they belong to the country as a whole. If such centres are properly developed we can develop considerable tourist traffic in this country and get a lot of foreign exchange. Every other country is vying with each other in presenting its best parts to the world and getting people to visit those places. They are spending money on these places so that it may incidentally provide employment and increase trade internally in the country. From this point of view even considerable attention requires to be paid to many of the tourist centres in this country. In addition to improving the sanitation of the places, they should be made as attractive as possible supplementing what nature has already provided in those places. Therefore I am glad the Government of Madras have thought it fit to develop the centre. I am sure even the Central Government would do its best to see that this centre is adopted as one of their own and provide necessary funds to make this a very attractive place. So far as this aspect of the question is concerned there can be no difference of opinion among members of this House. The objection of the opposition has been mainly to the provision of nomination for the proposed council which is to be in charge of this township.

"Sir, according to me, the Opposition seems to have given too much importance to the form of democracy rather than to the spirit. Here is a House consisting of Members who have been representing the people elected on adult franchise. To-day we ourselves are saying that in a place like this it is better to have a nominated council running the administration instead of an elected one for one simple reason. We have gone through a number of elections very recently. Even in the villages where the field of election is small, it is common experience that castes, communities and all sorts of considerations come in with the result that the party faction continues. Party faction has come in the way of active work being done by these bodies. If hon. Members will look at the working of the Panchayat Boards, they will find most of them are in a stand-still, either the President does not agree with the Members or the Members do not agree with the President. Elections have been very often fought on party lines and the experience of the working of these Panchayat Boards has been very bad. If a suggestion comes from one party to put up a road, simply because the suggestion comes from a particular party, the members of the other parties oppose it. Everybody wants to take credit for doing a certain thing.

"I do not know why we should insist on having an elected body for the purpose of beautifying a town or for the provision of some amenities for a certain town and allow faction to continue. Even Shri Acharya Vinobha Bhave has recently come out with a suggestion that the main bane of the present day India is these elections when people do not know how to accommodate themselves even after the elections are over and factions are allowed to continue. Sir, I do not think much good work can be done if the work is entrusted to an elected body. The main reason why much work

[Sri T. Ananta Pai] [12th May 1954]

has not been done even in the Community Project areas and the National Extension Service areas is that people divide themselves easily and do not come together even for a common purpose. Therefore if we want to improve Courtallam within the shortest possible time, we must get the best of men together who can take active interest in beautifying the town rather than represent this party or that party. I hope and believe that for some time at least people with imagination, with an aesthetic sense will be appointed to this council rather than those with other considerations. The function of the council is only to beautify the town and provide amenities to the tourists. A nominated council might be able to function very much better than an elected one. Of course if the nominated council fails to do its work properly, we have power in our hands and we can get an elected body to do this work in due course.

"Thank you, Sir."

* **SRI P. JEEVANANDAM** :—"கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றாலத்தின் சிறப்பைப்பற்றி, இயற்கை வனப்பைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிற போது பல நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் இலக்கியத்தில், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் பாடல்களை எடுத்துப்பார்த்தால், பாட்டுக்குப் பாட்டு நம் தமிழகத்தின் இயற்கை வளத்தைப்பற்றி அழகு சொட்டச் சொட்ட பாடியிருக்கிறார். குற்றாலத்தின் அழகைப்பற்றி பாடியிருக்கிறார். தமிழ் அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும், இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளாக எழுந்த தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் ஒரு சிறந்த நூல் குற்றாலக் குறவஞ்சி என்று. அதில் தேன் அருவியைப்பற்றியும், மந்திகள் மரத்திற்கு மரம் தாவித் தாவிச் செல்வதைப்பற்றியும், மேகத்தோடு மரங்கள் கொஞ்சுவதைப்பற்றியும் இப்படியெல்லாம் மிகச் சிறப்பாக பாடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை இப்பொழுது நான் பாடுவதற்குத் தயாராயில்லை. ஏனென்றால், கொடுக்கப்பட்ட ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் பேச வேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் பேச முடியாது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"ஒரே ஒரு பாட்டுப் பாடுங்கள்."

* **SRI P. JEEVANANDAM** :—"இவ்வளவு சிறந்த அழகுடைய பிரதேசத்தில் எழில் மிக்க இயற்கையன்னை அழகே இன்ப வடிவாகக் குடி கொண்டிருக்கிறாள்—குற்றாலத்தில் இது நமக்குப் பெருமையளிக்கிறது."

"இதை நகரமாக்குவதற்குத் திட்டமிடவேண்டும்; நகரமாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்கார்த் தரப்பில் வந்திருக்கிறதே இது மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், அதே சமயத்தில் அந்தப் பிரதேசத்தில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். குற்றாலத்தில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். குற்றாலத்தைச் சுற்றி, தென்காசி தாலுகா மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த அழகை அந்த மக்களும் அனுபவிக்கும்படி வசதி செய்யவேண்டும். அதை அழகுள்ள நகரமாக்கி அழகுணர்ச்சியுள்ள எல்லோரும் அங்கு சென்று உணர்வதற்கும், அங்கு சென்று உறைவதற்கும், அழகைத் துய்ப்பதற்கும், அந்த மக்களுடைய உழைப்பும் ஆதரவும் கிடைக்கவேண்டும். அவர்களும் அதை உணரவேண்டும் என்பதை சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறவர்கள் முக்கியமாகக் கருதவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியானால், அந்த மக்களுடைய ஆதரவும் வேண்டும். இந்த நகர விஸ்தரிப்பு மசோதாவுக்கு இன்று அவர்கள் பேரா தரவைத் தரவேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவில் அது இல்லை. எப்படித் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்? இயற்கை அழகோடு பொன் குடத்திற்கு பொட்டு இடுவதைப் போல் செயற்கை அழகை இந்த

[12th May 1954] [Sri P. Jeevanandam]

ஜனநாயக ஆட்சி எப்படிச் செய்யப்போகிறது என்ற திட்டமோ நுட்பமான விவரங்களோ வைக்கப்படவில்லை என்பதை மறக்கக்கூடாது. அப்படி வருகிறபோது அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய நிலங்களை எடுக்க வேண்டியிருக்குமா, குடிசைகள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படும், என்பதற்கெல்லாம் மக்களுடைய யோசனைகள் கேட்கப்படவில்லை. அவர்கள் எந்த அளவு நகர விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு பங்கு கொள்வார்கள் என்பதை நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். அது இங்கே வரவில்லை.

"நண்பர் ஸ்ரீ சோமயாஜலு அவர்களைப் போல எனக்கும் குற்றாலத்தைப் பற்றி முப்பது ஆண்டுகளாகத் தெரியும். குற்றாலத்தின் இயற்கை யழகை நான் நுகர்ந்திருக்கிறேன். அங்கிருக்கக்கூடிய பங்களாவில் வசிப்பவர்களைப் பற்றி மட்டும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. வண்டுகள் தூரதொலையிலிருந்து வந்து தேனைப் பருகும். தடாகத்திலுள்ள தவளைகள் தேனின் அருமையை அறியாமல், அனுபவியாமல் வாழும். இவ்வாறு இருப்பது ஜனநாயகம் அல்ல என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த இடத்தை நகரமாக விஸ்தரித்து அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால் எதிர்க்கட்சிகள் கூறியபடி இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டு, செய்வதைத் திருந்தச் செய்யவேண்டும்.

"கனம் அங்கத்தினர் ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவோ அழகிய நகரங்களை படைக்க முடியும். அதற்கு முதல் தொடக்கமாக இப்பொழுது குற்றாலத்தை நகரமாக்குவதை வரவேற்கிறோம் என்று கூறினார். நல்லது, ஆனால் இதை ஜனநாயக ரீதியாகச் செய்யவேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ சோமயாஜலு அவர்கள் கூறும்போது, முதலில் சில நல்ல காரியங்களுக்கு சர்வாதிகாரம் அவசியமாக இருக்கிறது என்ற முறையில் சொன்னார்கள். நல்ல காரியத்தைச் செய்யத் தவிர்க்கமுடியாதபடி சர்வாதிகாரம் தேவை என்றால்தான் அதைப் பற்றி நினைக்கவே வேண்டும். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையில் மக்களிடத்தில் கலப்பதற்கு, யோசனை கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு நஷ்டம் வராமல் செய்வதற்கு அவர்களுடைய மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும். அதைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவில்லை. அப்படி இன்னும் சாவகாசம் கொடுக்காமல் எதிர்த்தரப்பில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களும் தமிழ் உணர்ச்சி உடையவர்களும் உண்மையிலேயே அழகு தரும் இயற்கை வளமானது நாட்டில் ஏற்பட வேண்டுமென்ற அக்கரை உடையவர்களும் தங்கள் கருத்தைக் கூறவும் அந்த பிரதேசத்தில் வாழும்படியான பத்தாயிரக்கணக்கான மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறவும் சாவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவை நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்திருந்தால்—நல்ல எண்ணத்தோடு தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது."

* **SRI P. JEEVANANDAM** :—"சர்க்கார் நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இதை கொண்டுவந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நல்ல எண்ணமாக இருப்பதைக்கண்டு மிக மகிழ்ச்சி. நல்ல எண்ணம் இருப்பதால், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடும் கூட குற்றாலத்தை சிறந்ததொரு நகரமாக்குவதற்காக, சிறிது சாவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI P. SELVARAJ** :—"Mr. Speaker, Sir, as a result of the partial conquest of time and space, it is now possible for people to avail themselves of the opportunities for visiting health resorts

[Sri P. Selvaraj]

[12th May 1954]

and tourist centres. Our Government wish to take credit for improving Courtallam, a famous health resort, and have brought forward this legislation for the appointment of a Township Committee to administer its municipal affairs. It has been proved even from ancient days, as hon. Member Sri I. K. Subramania Pillay also pointed out, that the water of Courtallam has got a medicinal effect. It is therefore essential or rather useful to convert Courtallam into a township. But, for a growing township, it is very necessary to have, in the first place, an expert committee without any prejudice and without any likes or dislikes. If, as hon. Members on the other side, have said a democratically elected representative committee is to be set up to carry on the administration of the township, the administration is likely to suffer because of the likes or dislikes of such a committee and the committee will not be able to discharge its function efficiently. As in times of war, so also in the early days of the creation of a new township, pure and unadulterated democratic management of affairs cannot make headway, and therefore, it is essential that a Township Committee with an independent view should be set up. There is therefore no use in saying that democracy is in danger and that democratically elected members should be in the Committee to carry on the administration of the Township of Courtallam.

“After all, Sir, as hon. Members on this side have said, Courtallam is a small place having a very few houses and it is only the neighbouring village which has a population of about a thousand and this is the major village which constitutes the Courtallam Panchayat. I do not see why the hon. Members on the other side should think that even though Courtallam becomes a small town, the existing Panchayat could not carry on its own administration or that only by entering the Township Committee they could discharge their duties in regard to improving the welfare of the people. Even by remaining outside the Township Committee, the public have got opportunities to place their views before the Township Committee and thereby improve the township. I therefore wholeheartedly support the Bill that has been brought forward and oppose the amendment to refer it to a Select Committee.”

*SRI T. SHANMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று ஒரு சின்ன திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பிரமாதமான காரியம் அல்ல. இப்போதே கோடி கோடியாகப் பணத்தைச் செலவு செய்து Town ஆக செய்யப்போவதில்லை. சென்ற ஏழு, எட்டு வருஷங்களாக அந்தக் காரியம் pending-ல் இருந்து வருகிறது. இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதில் என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. கட்டாயமாக இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுவிடலாம். இதற்குப் பணம் தேவையாக இருக்கிறது! பணத்தைச் சேகரித்து சாவகாசமாகவும் மெதுவாகவும் இதைச் செய்யலாம். இது விஷயமாக பஞ்சாயத்து போர்டையும் council பண்ணவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டே இந்த அபிவிருத்தி காரியங்களைச் செய்யுமா? செய்யாதா? பஞ்சாயத்து போர்டுக்குப் பதில் முனிசிபாலிட்டியாக்கலாமா? Township கமிட்டி ஏற்பாடு பண்ணவேண்டியது அவசியந்தானா? என்ற விஷயங்களைப்பற்றி

12th May 1954]

[Sri T. Shanmugam]

யெல்லாம் முடிவு செய்வதற்குமுன் ஸ்தல பஞ்சாயத்து போர்டை முதலில் கேட்க வேண்டும். நம்முடைய சர்க்காருக்கு பஞ்சாயத்து போர்டு இருந்தாலும் பிடிக்கவில்லை, ஜில்லா போர்டு இருந்தாலும் பிடிக்கவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு அதற்குப்பதிலாக Officials களையே வைக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களேயொழிய, ஜனநாயக ரீதியாக காரியங்களைச் செய்வதில்லை. ஜனநாயகம் போய்விட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் ஜனநாயக தத்துவத்தையே மறந்து விட்டார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தவேண்டும் என்பதை இதற்குமுன் முதல் மந்திரியாயிருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாருடைய நாளிலிருந்தே விட்டுத் தொலைத்து விட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு தலைவருக்குப் பதில் கலெக்டர் களே ஸ்பெஷல் ஆபீசராக வெகு நாளை இருந்து வருகிறார்கள். பிறகு, ஜனங்களால் வெறுக்கப்பட்டு தோற்கடிக்கப்பட்ட எம்.எல்.ஏக்கள் கவர்னர்களாகவும் மந்திரியாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் ஜனநாயகமே இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், முதலில் பஞ்சாயத்து போர்டினுடைய அபிப்பிராயத்தை சர்க்கார் கேட்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டாரிடமே நிறைய பணத்தைக் கொடுத்து, எக்ஸ்பீடியூட்டில் ஆபீசர், சூபர்வைசர், அவலிஸ்டெண்டு இன்ஜினீர் முதலியவர்களைக்கொண்டு, இந்தக் காரியத்தை நடத்த முடியாதா? எத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் செலவு செய்ய முடியும். பஞ்சாயத்து போர்டை எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொல்லுவது முற்றிலும் வெறுக்கத்தக்கது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“கட்டாயம் செலவு பண்ணலாம்!”

*SRI T. SHANMUGAM:—“எக்ஸ்பீடியூட்டில் ஆபீசரும் அவலிஸ்டெண்டு இன்ஜினீயரும் நல்லவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் ஏன் அந்தப் பணத்தை செலவு பண்ணக்கூடாது? தங்களுக்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் போடவேண்டுமென்றும் காங்கிரஸ்காரர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகிறார்கள் போலும். சர்க்கார் இப்படிச் செய்வது ஜனநாயகத்திற்கு அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல. எனவே, அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது. இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுவிடலாம். பிறகு பஞ்சாயத்து போர்டு மூலமாகவோ, முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற வேண்டுமானால், தேர்தலை நடத்தி அந்த ஊரிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டோ அந்தக் காரியத்தைச் செய்யட்டும். பண உதவி செய்தால் யார் என்ன செய்ய மாட்டார்கள்? பஞ்சாயத் போர்டு தலைவராக பொது வாழ்க்கையைத் துவக்கி, முனிசிபல் சேர்மனாக வந்திருப்பவர்களை நாம் பார்க்கவில்லையா? அநேக மந்திரிகள் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராகவும் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டாரால் இந்தக் காரியத்தை நடத்த முடியாதென்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். எவ்வளவோ எக்ஸ்பீடியூட்டில் ஆபீசர்களும் சூபர்வைசர்களும் அவலிஸ்டெண்டு இன்ஜினீர்களும் திறமைசாலிகளாக இருக்கவில்லையா? அப்படிப்பட்டவர்களிடம் இந்தக் காரியத்தை விட்டால் நன்றாக நடக்கும். ஆகவே, அந்தப் பஞ்சாயத்தை போர்டின் மூலம் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். Township ஆக்க வேண்டுமென்பதை நான் வரவேற்கிறேன். நானும் குற்றம்தான் திற்கு அநேக தடவைகள் போயிருக்கிறேன். சாக்கடை ரோட்டிலே ஓடுவது போன்றவைகளெல்லாம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், ஜனநாயக முறைப்படி, அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டின் மூலமாகவோ, முனிசிபாலிட்டியாகவோ விட்டால் அஞ்சு மூலமாகவோ தகுந்தபடி செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்வதோடு, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் வற்புறுத்துகிறேன்.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-1 இந்த குற்றமும் டவுன்-ஷிப் கமிட்டி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு p.m

[Sri R. S. Arumugam] [12th May 1954]

சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குற்றாலமானது எப்படி இயற்கை வளம் பெற்றது என்பது பற்றி நான் இந்த இடத்திலே தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. பழைய காலத்து பாட்டை எடுத்துக் கொண்டு டாலும் சரி, இப்பொழுது இந்த இடத்திலே எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் கூறியதிலிருந்தும், மற்றும் நேரிடையாகக் கண்டவர்கள் அதைப்பற்றி சொன்ன அனுபவத்திலிருந்தும் அதனுடைய இயற்கை வளத்தையும், அழகையும் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். ஆகவே அதன் வளமையும் செழுமையும் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இந்த இடத்திலே தெரிவிக்கத் தேவையில்லை.

“ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு செழுமையான இடத்திற்கு ஒரு நல்ல சுகாதார அமைப்புள்ள, சகல வசதிகளுக்கான வழிவகைகளையும் நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சர்க்கார் இதை ஒரு டவுன்ஷிப் கமிட்டிக்கு கீழ் விட்டு வைப்பதற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இம் மசோதாவை என்னைப் போன்றவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனினும் இந்த இடத்திலே பேசின பல நண்பர்கள் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னார்கள். சிலர் இது ஜனநாயகத்துக்கு எந்த விதத்திலும் ஒவ்வாத முறை என்று கூறினார்கள். அங்கு நிர்வாகம் பஞ்சாயத்து போர்டின் கீழ்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். குற்றாலத்தில் நல்ல முறையில் சகல வசதிகளும் செய்யவேண்டியதிருக்கிறது, பணமும் செலவாகும். பஞ்சாயத்து கூடாது என்பதல்ல. பஞ்சாயத்து போர்டாரால் அவ்வளவுக்கு முடியாது. அங்கு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விசேஷமான கட்சி நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது, அதனால் தான் அதை சர்க்கார் நிர்வாகத்துக்கு கீழ் டவுன்ஷிப் கமிட்டிக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என சர்க்கார் நினைக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தை விஸ்தரிப்பது பற்றியும், இதை டவுன்ஷிப் கமிட்டியாக சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் விடவேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் கடந்த நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே திரு. ஐ. கே. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் அந்தக் காலத்திலேயே முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இன்னொரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர் அதை நடத்துவதற்காக இப்படிப்பட்ட ஒரு புதுமையை சர்க்கார் உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது எவ்விதத்திலும் நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் அந்த இடத்திலே இயற்கையை அனுபவிக்க ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வருஷந்தோறும் வந்து போகிறார்கள். சுமார் 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் அங்கு வருஷந்தோறும் வந்து போவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிலர் மட்டும்தான் அந்த இடத்திலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மாத்திரமல்லாமல், இந்தியாவிலிருந்தும் மற்றும் பல பாகங்களிலிருந்தும் இந்த இடத்தைப் பார்த்து இன்புற வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தை சகல வசதிகளுமுள்ள சுகாதார ஸ்தலமாக்க அவசியம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டால்தான் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை பஞ்சாயத்து போர்டால் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், வீணாக கட்சிகளுக்கிடையே சண்டை சச்சரவு ஏற்படலாம். சில இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டியது வரும். அதில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் குற்றாலத்தின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு நடத்துவது சகல விதத்திலும் பொருத்தமானது ஆகும். அதோடு அங்கு ஏழைகள் வருவது கிடையாது என்றும், பணக்காரர்களுக்காக இதை வசதி செய்யப்படுகிறது என்றும் குறை கூறினார்கள். அவ்வாறு சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தென்காசி, கடையநல்லூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளிகளும், மற்றும் அங்குள்ள சாதாரண மக்களும் தினமும் காலையில் வந்து குளித்துவிட்டு, தினமும் சுகாதார வசதியை அனுபவித்து விட்டுப் போகிறார்கள். குற்றால ரோட்டிலே அவர்கள் சாறை சாரையாகச் செல்வார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்கும்போதே மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

“மேலும் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நீலகிரி, உதகமண்டலம் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஏழை மக்கள் போய்

[12th May 1954] [Sri R. S. Arumugam]

இன்பம் அனுபவிக்க முடியாது. காரணம் அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான குளிர், ஹீட்டர் (heater) போன்ற உஷ்ணம் உண்டாகக் கூடிய கருவிகள் வேண்டும். அதோடு அதற்கான கம்பளி ஆடைகள் வேண்டும். ஏழைகள் அப்படிப்பட்ட வசதிகளுக்கு எங்கு போவார்கள்? ஆனால் குற்றாலத்திலே அப்படிப்பட்ட தேவைகள் எல்லாம் வேண்டியதில்லை. குற்றாலம், ஏழைகள் ஆயிரக்கணக்காக வந்து அழகான இயற்கை காட்சிகளையும், சுகாதாரத்தையும் அனுபவித்துப்போகக் கூடிய இடமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஏற்பாடு பணக்காரர்களுக்கு மாத்திரம் தான், ஏழைகளுக்கு இல்லை என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்புவதற்கில்லை. ஏழைகளும் சமமாகப் போய் அந்த இடத்திலே சகல வசதிகளையும் பெறும் தன்மையில்தான் குற்றாலத்தின் இயற்கையே அமைந்திருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள். திருப்பித் திருப்பி அதையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே?”

*SRI R. S. ARUMUGAM :—“மேலும் நான் அந்த ஜில்லாவின் வாசி, எவ்வளவு ஏழை மக்கள் தங்களுக்கு வசதி கிடைத்த நேரங்களில் அங்கு சென்று அதன் பலனை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இச்சபையோரும் அதை எண்ணிப்பார்த்து இந்த மசோதாவை செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லாமல், எல்லா நண்பர்களும், அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுவரையிலும் சபையிலே இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசியதைப்பார்த்தபோது ஒரு இடத்திலே முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்வது சுகாதார வசதி செய்வது, ஜனநாயக முறையில் முடியாது என்று பொருள்பட பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அப்படிச் செய்யச் சர்க்கார் விரும்பினால், ஜனநாயக முறையிலே மக்களுக்கு வசதி செய்ய முடியாது என்ற திடமான நம்பிக்கை கொண்டு விட்டால், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிடலாம். சாதாரண மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு மூலமாக பல முற்போக்கான காரியங்கள் செய்ய முடியாது என்று சர்க்கார் நம்புகிறது போலும். டவுன்ஷிப் அமைப்புக்கு பல திட்டங்களையும், அதிகாரங்களையும் கொடுப்பதுபோல் கிராம பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரங்களில் முனிசிபாலிட்டி களுக்கு உள்ள அமைப்பைப் போல் பூரா அதிகாரங்களையும் கொடுத்து ஒழுங்கு செய்தால் நல்லமுறையில் காரியங்களைச் செய்யமுடியும். அதற்கு சர்க்கார் வாய்ப்பளிக்கலாம். ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் ஜனநாயக கட்டுப்பாட்டை கடைப்பிடிப்பதில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லை என்பதை அரசாங்கத்திற்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஏழைகள் அதிகமாக தங்களுடைய உடல் நலத்தைப் பேணிக்கொள்ள அங்கு போகிறார்கள் என்று சொல்வது பெரும் தவறாகும். ஏழைகள் தங்களுக்கு வயிற்றுவலி, தலைவலி வந்தாலே அதைக் கவனிப்பதற்கோ, போக்குவதற்கோ மருந்து வாங்கிச் சாப்பிடவே இயலாமல் இருக்கின்ற போது, அவர்கள் அதிகமாக அங்கு வருகிறார்கள் என்று சொல்வது மேடையிலோ, இங்கு சட்ட சபையிலோ பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பேச்சே தவிர உண்மையல்ல. குற்றாலத்தைச் சீர்ப்படுத்துவதில் எங்களுக்கு எவ்வித ஆட்சேபமும் இல்லை. வேண்டுமானால் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு 20 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் அங்குள்ள மக்கள் வந்து போவதாகக் கூறினார்களே, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ரூ. 2 வீதம் கொடுத்தால் கூட வருஷத்திலே 40 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சுலபமாக வசூலிக்கப்பட்டு, முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்ய எளிதாக இருக்குமென்பதை அரசாங்கத்திற்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அப்படிச் செய்தால் இந்தக் காரியத்திற்கு சர்க்கார் தங்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டிய வேலையே இருக்காது.

[Sri M. P. Subramaniam] [12th May 1954]

“நாட்டிலே பார்க்கும்போது, பல இடங்களில் குடித்தண்ணீர் இல்லாத பல கிராமங்கள், சிறு டவுன்கள் இருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் நல்ல முறையிலே ரோடு இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, ஒரு சிலருடைய வசதிக்காக ஆண்டிலே 5 அல்லது 10 நாட்கள் தங்குபவர்களுக்காக, ஜனநாயக முறையையும் உதறித் தள்ளி விட்டு, குற்றலத்தை சீர்திருத்துவதற்கு மட்டும் அரசாங்கத்தார் பண உதவி செய்வது முறையல்ல என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, முழுமனதாக இம் மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை ஆதரிப்பவர்கள் கூட இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சோமயாஜலு குற்றலக் குறவஞ்சியிலிருந்து ஓரிரண்டு பாடல்களை எடுத்துக்காட்டி குற்றலத்தின் அழகையும், நீர் வீழ்ச்சியையும் வர்ணித்தபொழுது நாம் குற்றலத்தில்தான் இருக்கிறோமா என்ற ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று இந்த தரப்பிலிருந்து சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லும்பொழுது, இந்த நகரத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். மேலும் சுகாதார வசதிகள் செய்யவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபம் கிடையாது என்பதை சபையிலுள்ள அனைவருக்கும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் நாங்கள் இந்த நகரம் மேலும் வளர்ச்சி அடைவதை தடுக்க முயலுகிறோமென்று தொனிக்கும்படியாகப் பேசினார்கள். அவ்விதமான அபிப்பிராயம் எங்களுக்குக் கிடையாது. இந்த நகரத்தின் வளர்ச்சி நல்ல முறையிலே இருக்கவேண்டும், எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் விருப்பம்.

12-20 P.m. “ஆனால் இன்று இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை என்ன? ஸ்ரீ I. K. Subramania Pillai அவர்கள் 10, 12 வருடங்களாக பஞ்சாயத்துப் போர்டு தலைவராக இருந்து பல முயற்சிகள் செய்தும் கூட நகரம் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதற்காகத்தான் Township Committee அமைக்க வேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோமென்று சர்க்கார் சொல்லுவார்கள். ஸ்ரீ I. K. Subramania Pillai 10, 12 வருடங்களாக பஞ்சாயத்துப் போர்டு தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன்கூட மற்றும் பல அங்கத்தினர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர் திறமையற்றவரென்றே, பொது மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியற்றவர் என்றே, பஞ்சாயத்துப்போர்டு பணத்தை சரியாக செலவு செய்யவில்லை யென்றே யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவர் பொது மக்களுக்கு முழு உணர்ச்சியுடன் சேவை செய்யவேண்டும், நகரத்தை மேலும் அழகு பெறச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பாடுபட்டார். அபிவிருத்தியை தடை செய்யும் முறையில் இந்த Panchayat Board Act-ல் பல நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டும், என்னென்ன இனங்களின் மீது வரி போடவேண்டும், என்னென்ன காரியங்கள்தான் செய்யலாம், என்னென்ன காரியங்கள் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் அனுமதி கோர வேண்டும் என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடுகளும் தடைகளும் இருந்ததின் காரணமாக அவர் பெரு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டும், நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியவில்லை. புதிய Township கமிட்டி ஏற்படுத்துவதால் மட்டும் அந்த நகரத்தை அழகு பெறச் செய்துவிட முடியாது, ஒரு சுகாதார வாசஸ்தலமாக ஆக்கிவிட முடியாது. ஆகவே, இன்றைக்குப் பதவியிலிருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு முனிசிபாலிட்யின் அதிகாரங்களைக் கொடுத்து முனிசிபாலிடிகள் என்ன வரிகளை வசூலிக்கலாமோ, அந்த வரிகளை வசூலிப்பதற்கும், இன்னும் இதர காரியங்கள் செய்வதற்கும் அதிகாரம் கொடுத்தால், என்னென்ன காரியங்களை அவர்கள் நடைமுறையிலே செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கலாம்.

“கனம் அங்கத்தினர் சோமயாஜலு அவர்கள் ஜனநாயகம் பரிபோவதற்கு இடமேயில்லையென்று சொன்னார். ஓரளவு தப்பாக அவர் நினைக்கிறார்.

12th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

மக்கள் விரும்புகிறபடி பரிபூரண ஜனநாயகம் இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு இன்றைக்கு ஜனநாயகம் கிடைத்திருக்கிறதென்று எதிர்க்கட்சியினர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் ஜனநாயகமே நமது நாட்டில் இல்லை, இருந்தால் தானே பரிபோவதற்கு என்று நினைக்கிறார்போலும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துப் போர்டுக்கு முனிசிபாலிடிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைக் கொடுப்பதன் மூலம் நடைமுறையில் இந்த நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வது சாத்தியபடுமா, அல்லது மசோதாவில் கூறியிருப்பது போல் நேரிடையாக அங்கத்தினர்களை nominate செய்வதால் மட்டும் பிரயோசனம் ஏற்படுமா என்ற விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்குத்தான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம் தவிர, குற்றலம் வளர்ச்சி அடையக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல.

“உண்மையில் இந்த நகரம் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்றால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ செட்டிநாடு ராஜா சொல்லியது போல் சட்டம் மட்டும் போட்டுவிட்டால் போதாது. தேவையான பணமும், மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். உதாரணமாக இப்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் மக்கள் அதை மீறிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியே சினிமாக்கொட்டகைகளில் சிகரெட் பிடிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதிலும், மக்கள் சிகரெட் பிடிக்காமலிருக்கிறார்களா? பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பின்றி, இந்த நகரத்தை அழகு பெறச் செய்ய முடியாது. ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் நோக்கத்தையும் தெரிந்து கொண்டு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நாம் நினைப்பது சாத்தியமாகாது. இதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Mr. Speaker, Sir, I rise to support the amendment to refer the Bill to a Select Committee not because of the fancy of referring every Bill to a Select Committee but because of the desire to find out whether there is any possibility of giving the so-called relief to the poor people.

“Everybody has said that Courtallam can be considered to be the poorman's Ootacamund. I have been to Courtallam and have myself enjoyed the whole thing but the mere fact that it is to be made into a township would not carry us very far. The word 'town' itself implies that it really gives relief or pleasures only to the rich people and does not give such relief or pleasures to the poor. The township should not be created with such a view. It has been said that the move to have a township for Courtallam has been there from a very long time or it is claimed that it has been there for the last four or five years. It has also been said that hon. Member, Sri I. K. Subramania Pillai, has been there as President of the Panchayat for a very long time. I do not know whether as President of the Courtallam Panchayat, he earnestly urged the creation of a township or whether the Panchayat passed a resolution when he was the President urging the formation of a township. Now, as hon. Member, Dr. K. B. Menon, pointed out, it should not be the idea of the Government nor should such an impression be made on the public, that simply because the Panchayat Board has been captured by the Socialists, it should be made into a township. No such impression should be created in the minds of the public in the neighbourhood that this measure has been brought forward simply because the party in power, namely,

[Sri S. Swayamprakasam] [12th May 1954]

the Congress Party had lost a few seats in the Panchayat or its importance in the locality. I have also received the information—I do not believe it—that it is the impression of the people in the locality that the immediate reason for this move on the part of the Government to bring this measure is that the Panchayat Board refused to give an address to the then Chief Minister, Sri C. Rajagopalachari. I do not say that I am opposed to the idea of Courtallam being made into a township. But if this move has been set afoot because the Panchayat Board has changed hands or that it refused to present an address to the then Chief Minister, the idea is not a very good one. Such a view should never have been taken.

“My own idea is that by the formation of a township for Courtallam we should not take away the relief that is being at present afforded to the poor people. This is the only point I wish to press on the Government and it is only a desire to find out whether there is any possibility of doing so that forces me to support the amendment to refer the Bill to a Select Committee.”

* THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த குற்றலம் டவுன்ஷிப் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் அரசாங்கத்தின் நோக்கம், ‘அதை ஒரு நல்ல சுகாதார வாசஸ்தலமாக ஆக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஒரு சிறந்த health resort ஆகச் செய்ய வேண்டும். அங்கே வருகின்ற மக்களுக்கு எல்லாம் போதுமான வசதிகள் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்,’ என்பவைகள் போன்றவைதான். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல பணக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லையென்று முதலிலேயே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே ஏராளமான பொது மக்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அங்கே வருகின்ற ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோருக்கும் போதுமான வசதிகள் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அரசாங்கத்தால் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

12-30
p.m.

“அதோடு மற்றொரு விஷயம். எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வைத்திய சிகிச்சைக்காக ரஷ்யாவுக்குச் சென்றார்கள். அவர் திரும்பி வந்தபொழுது நான் அவரை வரவேற்க ஏரோடிரோம் போயிருந்தேன். அப்பொழுது அவர் என்னிடம் சொன்னார்கள், ‘நம் நாட்டைப் போல் ரஷ்யாவில் நோயாளிகளுக்கு அதிக மருந்து கொடுத்து அவர்கள் நோயைக் குணப்படுத்துவதில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்கள் health resort-களில் வைக்கப்படுகிறார்கள். நோய் தானே குணமாகிவிடுகிறது. நம் நாட்டில் அதுமாதிரியாக health resort இல்லவேயில்லை,’ என்று, அந்த எண்ணத்தை, கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் நம் ராஜ்யத்திலும் நல்ல முறையில் ஒரு health resort ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறதென்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் யாரும் சிகிச்சைக்காக வெளி நாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழ் நாட்டில் பிறந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டுகளும் சரி இனிமேல் இந்தக் குற்றலம் health resortக்குப் போய் தங்கள் நோய்களைக் குணப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாட்டு கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் இந்தச் சட்டத்தையே கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

[12th May 1954] [Sri S. S. Ramaswami Padayachi]

“அதோடு இந்தச் சட்டத்தை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், அவசரப்பட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவைப் பாஸ் செய்யக்கூடாதென்றும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதா அவசரமாகக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. இது நீண்ட நெடு காலமாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. மக்களுடைய நலனை உத்தேசித்து, அடிக்கடி அங்கு வந்து போகும் பெரும் பாலான ஏழை ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்துத்தான் இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்குச் சர்க்கார் கொண்டு வருகிறதே தவிர எவ்விதமான கட்சி நோக்கத்தோடும் இதைக்கொண்டுவரவில்லை யென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் ஜனங்களின் எண்ணிக்கை மூவாயிரம் என்றால், அங்கு சுகாதாரத்திற்காக வந்து போகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை இருபதாயிரம் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இருபதாயிரம் மக்களின் நலனை, சுகாதாரத்தை அந்த மூவாயிரம் மக்களின் கையில் ஒப்படைப்பது சரியல்ல என்பதே அரசாங்கத்தின் கருத்தாகும். அதோடு, இதைப்பற்றி கடந்த பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாகவே சர்க்கார் சட்டம் ஒன்று கொண்டு வருவதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகே இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அவசரப்பட்டுக்கொண்டு கொண்டுவந்திருப்பதாக சில நண்பர்கள் சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு சில அங்கத்தினர்கள் பேசும் போது இதனால் ஜனநாயகம் பறிக்கப்படுகிறதாகச் சொன்னார்கள். அதுவும் சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த நகரத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் எவ்வாறு ஜனநாயகம் பறிக்கப்படுகிறது என்றும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதோடு ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களை எல்லாம் நடத்தவேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் நிலைக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ஆகஸ்டு மாதத்திற்குள் ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்த உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம் என்றும் இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு பஞ்சாயத்து போர்டு இருந்தது. அதனால் அங்கே வருகின்ற இருபதாயிரம் மக்களுக்கும் மேற்பட்டவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. சர்க்காரும் தனிப்பட்ட முறையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க முடியாததால் அதை தங்கள் நிர்வாகத்தின் கீழேயே கொண்டு வந்துவிட்டால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் வரி போடலாம். தாங்களும் பணம் ஒதுக்கி அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதிகள் செய்வதோடு வருகின்ற மக்களுக்கும் அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அதை நம் ராஜ்யத்திலேயே சிறந்ததொரு health resort ஆகச் செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தினால் தான் இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர இதில் சுயநலம், கட்சி மனப் பான்மை, எதுவுமில்லை. ஜனநாயகமும் இதில் பறிக்கப்படவில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“நீங்கள் சொல்லுகிற மாதிரி யிலிருந்தே அம்மாதிரியான நோக்கம் எதுவுமில்லையென்பது தெரிகிறது.”

* THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“அத்தோடு குறிப்பாக பணக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து தருவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் சொல்வது சரியல்ல. பணக்காரர்களுக்கு அங்கே தனித்தனியாக பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. தங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதிகள், மற்ற இதர வசதிகள் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் சர்க்காரை எதிர்பார்க்காமலேயே தாங்களாகவே செய்து கொண்டுவந்தார்கள். இது அனேக நண்பர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் அங்கே வருகின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தான் வசதிக் குறைவுகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தினால் அங்கேயுள்ள பணக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வதாகச் சொல்வதைவிட இந்தச் சட்டத்தினால் அங்கேயிருக்குக் கூடிய பணக்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக வரி கட்டும்படியாகத்தான் ஆகும் என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

[Sri S. S. Ramaswami Padayachi] [22th May 1954]

“அதோடு இன்னும் சில நண்பர்கள் அந்த நகர நிர்வாகத்தை நாம் னேஷன் மூலமாக வருகின்றவர்களிடம் ஒப்படைப்பதை ஆட்சேபிக்கின்றார்கள். அதன் மூலம் ஜனநாயகத்தையே பறிப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். இதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்தப் பிரதேசத்தில் மூவாயிரம் மக்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஆண்டுதோறும் வருகின்ற மக்கள் இருபதாயிரத்துக்கு மேல் இருக்கின்றது என்று நான் சொன்னேன். இந்த இருபதாயிரம் மக்களின் நலனை, மக்களின் கேட்கத்தையே இந்த மூவாயிரம் மக்களின் பிரதிநிதிகளின் வசம் மாத்திரம் ஒப்படைப்பது சரியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற போது அந்த ஊரின் ஜனத்தோகை மூவாயிரம்; வருகின்றவர்களின் எண்ணிக்கை இருபதாயிரம். ஆகவே இருபதாயிரம் மக்களின் நலனை மூவாயிரம் மக்களிடம் ஒப்படைப்பதா என்றார்கள். அப்படியானால் இந்த டவுன்ஷிப் சட்டப்படி அமைக்கப்படுகின்ற கமிட்டியில் ஜம்பதாயிரம் மக்கள் இருப்பார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“இவர்கள் எல்லோருக்கும் சர்க்கார் பொறுப்பானியாகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“They are responsible to us and we are responsible to the House.”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—“அத்தோடு இன்னொரு விஷயம். ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது நாமினேட் பண்ணுகிறவர்களிடம் அதிகாரத்தை கொடுத்தால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்காது என்று சொன்னார்கள். அவரே ஒரு காலத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டு தலைவராக நாமினேட் செய்யப்பட்டு ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறார். அவர் ஆட்சி சரியாக நடத்தவில்லையென்று சொன்னாரானால் நானும் இதை மாற்றி திருத்தி அமைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

“கடைசியாக இந்த நாமினேஷன் செய்தவர்களிடம் எவ்வளவு நாள் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கப்படுமென்றும் சிலர் கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு, குற்றாலத்தை நல்லதொரு வாசல்தலமாகச் செய்து, அங்கு வருகின்ற மக்களுக்கு எல்லாம் சரியான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முற்பட்ட உடனேயே அந்தப் பிரதேச ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகளிடமே இந்தக் குற்றாலம் டவுன்ஷிப் பொறுப்பை சர்க்கார் நிச்சயமாக ஒப்படைத்து விடுமென்ற உறுதியையும் நான் இந்த சமயத்தில் சபைக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.”

“ஆகவே சர்க்கார் எந்தவிதமான குறுகிய மனோபாவத்தைக் கொண்டும், கட்சி மனப்பான்மையைக் கொண்டும் இந்த சட்டத்தைக்கொண்டு வரவில்லை. இன்றைக்கு குறைந்த அளவு மக்களே நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். குறைந்த அளவு மக்களே அனுசூலங்கள் பெற்று வருகிறார்கள் என்றால் இதனால் பெறுத்த அளவு மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டும், பெறுத்த அளவு மக்கள் பல அனுசூலங்களைப் பெற வேண்டுமென்ற உயர்ந்த கருத்தோடுதான் இந்த மனோபாவம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, பணக்காரர்களுக்குச் சலுகை செய்வதற்காக இது கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்வது சரியல்லவென்றும் சொல்லிக் கொண்டு இதைச் சபையார் சட்டமாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்வதையும் நான் எதிர்க்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Courtallam Township Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’”

The motion was put and lost.

[12th May 1954]

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Courtallam Township Bill, 1954, be taken into consideration at once.’”

INFORMATION RE HALF-HOUR DEBATE ON RAJAPALAYAM MILLS DISPUTE.

The motion was put and carried.

*** SRI M. KALYANASUNDRAM:**—“ராஜபாளையம் மில் சம்பந்தப் பட்டதொரு அரைமணி விவாதம் நீண்டகாலமாக நடைபெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I may submit to the House that this matter is pending before the Court. It is sub-judice. Several workers have been arrested and released on bail. I am sure the Deputy Leader of the Opposition knows it.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM:**—“செக்ஷன் 151-படி கைது செய்து அவர்களை விடுதலை செய்தால் இது கோர்ட் சம்பந்தமானது என்று சொல்வது சரியல்ல. கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை ஒதுக்கிவிட்டு வேண்டுமானால் மற்ற விஷயங்களைப் பேசலாம்.”

MR. SPEAKER:—“When the Hon. Minister says that some workers have been arrested and released on bail, I will have to take his words. When that is the case, I think it is a matter before the Court.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM:**—“என் நோக்கம் என்னவென்றால் முதலில் கேஸ் போட்டு தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிக்கும் நிரந்தரப் பகையை உண்டாக வைத்து, இந்தப் பிரச்சனை தீராமலேயே நீண்டு கொண்டே யிருப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக இதைப்பற்றி பேசி விவாதித்து அவர்களிருவரிடையேயும் ஒரு சமூகமான உறவை ஏற்படுத்தி, தொழில் அமைதியாக நடப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை இப்பொழுதாவது அமைதியாகத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்தாரேயானால் நான் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வற்புறுத்த வில்லை. கைவிடவும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is our wish to maintain law and order. We want peace to prevail. We are not interested in creating trouble even though other parties may like to do so.”

MR. SPEAKER:—“The House is now adjourned to tomorrow till 8 a.m.”

The House then adjourned.

[12th May 1954]

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE ON THE HOUSE.

1. G.O. No. 500, Public (Services), dated the 8th April 1954, recording the Report of the Madras Public Service Commission for the half-year ending 30th September 1953. [Laid on the table under Article 323 (2) of the Constitution of India.]

2. Amendments to rule 16 of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Rules, 1952, and to rule 16 of the Tenants and Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953, issued in G.O. Ms. No. 1015, Revenue, dated 23rd April 1954. [Laid on the table under section 16 (2) of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, and section 16 (2) of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, as extended to certain areas in Chidambaram and Cuddalore taluks in the South Arcot district.]

[12th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 700 asked by Sri T. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th May 1954, page 508 supra.]

(a) Out of 107 producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar district, all except 23 in South Malabar and 13 in North Malabar were removed from the list of authorized wholesalers, as it was decided that the following categories of producers'-cum-consumers' co-operative societies should not be allotted any quota of foodgrains and allowed to continue as wholesalers, viz.,—

(i) superseded societies, which were managed by Executive Officers and which were not taken over by a freshly constituted Board of Directors;

(ii) societies in which defalcations had taken place or against which charges of defalcations were pending;

(iii) societies whose work was found to be unsatisfactory in the sense that they were managed by an Executive Officer or by the Secretary or by a Receiver or societies against which charges of mismanagement were pending; and

(iv) societies which had incurred losses through unsatisfactory management and lack of interest on the part of the Board of Directors.

(b) & (c) A representation was made recently to the Collector of Malabar on behalf of the producers'-cum-consumers' co-operative society, Taliparamba, in particular and the producers'-cum-consumers' co-operative societies in Chirakkal taluk in general for the restoration of wholesale business to them. The Collector of Malabar has also received individual representations from some other societies which have been removed from the authorized list of wholesalers. The Working Committee of the North Malabar Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society Federation had also represented to the Commissioner of Civil Supplies, Madras, to restore the wholesale licences to those societies which were willing to take up the wholesale business. The matter was, therefore, re-examined by the Collector of Malabar and as a result of this, five societies in South Malabar and 21 societies in North Malabar were restored as wholesalers.

(d) & (e) The question of reorganization of the producers'-cum-consumers' co-operative societies was examined by the Government and they found that such a reform should be brought about by the societies themselves and that the Government could only give them the necessary assistance in this regard.

The question of continuance of any producers'-cum-consumers' co-operative society as such is a matter to be decided by the members of that society. But if a society cannot continue as an economic proposition with distribution work alone or its affairs are grossly mismanaged, it has to be relieved of its distribution

[12th May 1954]

work and transferred to the control of the Co-operative department either for liquidation or for re-organization as any other normal type of co-operative institution.

A large number of societies have been relieved of their distribution work, mostly at their own request for the purpose of liquidation or for transformation into other types of co-operative institutions. The present position of the producers' cum-consumers' co-operative societies in this district is shown below :—

(a) Number of societies the administrative control of which has been transferred to Co-operative department ...	16
(b) Number of societies relieved of distribution work but not yet actually handed over to the Co-operative department ...	14
(c) Number of societies working as wholesalers as well as retailers ...	60*
(d) Number of societies working as retailers only ...	17†
Total ...	107

It will be seen from the above that the Government have done their best in the matter.

* Twenty-six societies are working as whole salers on cash-and-carry basis and others are on credit system.

† Includes five societies which have, of their own accord, applied for relief from retail business.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 703 asked by Sri S. Swayamprakasam (on behalf of Sri K. R. Sambandam) at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th May 1954, page 611 supra.]

(1) Name of the Officer.	(2) Name of the revenue division.	(3) Date of joining.
Sri J. A. Ambasankar	Tanjore	11th March 1953 forenoon.
Sri P. Kandaswamy	Pattukkottai	30th September 1951 forenoon.
Sri S. Moni	Mannargudi	19th November 1953 forenoon.
(He is under orders of transfer and Sri Syed Bahavudeen has been posted in his place.)		
Sri K. N. Ambalavanam Pillai	Mayuram	2nd March 1953 forenoon.
Sri S. Asirvatham	Kumbakonam	20th July 1953 forenoon.
(He is under orders of transfer and Sri V. Seetharama Servai has been posted in his place.)		
Sri T. S. Sankaran	I.A.S., Nagapattinam.	10th November 1953 forenoon.
Sub-Collector.		

(b) Of the five Deputy Collectors, two, viz., Sri J. A. Ambasankar and Sri P. Kandaswamy are direct recruits. The other three are regular Deputy Collectors appointed by transfer from the Madras Revenue Subordinate Service.

[12th May 1954]

(c) One, viz., Sri J. A. Ambasankar.

(d) For the I.A.S. divisions, I.A.S. Officers are appointed. In case I.A.S. Officers are not readily available, Deputy Collectors are posted to the I.A.S. divisions tentatively, till they are replaced by I.A.S. Officers in due course. Deputy Collectors or Sub-Collectors are allowed to continue in the same stations for a period of three years. For special reasons in the exigencies of public service, they are liable to be transferred within a period of three years.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 708 asked by Sri R. Rangaswami Gounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th May 1954, page 614 supra.]

I

G.O. Ms. No. 4005, P.W. dated 8th October 1953.

[Irrigation—Salem district—Namakkal taluk—Raja and Komarapalayam channels—Withdrawals of power pumping permits—Orders.]

The Government have, in consultation with the Chief Engineer (Irrigation) and the Board of Revenue, examined the representations received from the tail end ayacutdars of the Raja and Komarapalayam channels in Namakkal taluk, Salem district, complaining of the inadequacy of supplies of water for irrigating their wet lands, as a result of the installation of mechanical pumpsets, etc., in higher reaches of the channels for irrigation of lands there, and also the counter-petitions from the pumpset owners and pass the following orders. These orders shall apply to the pumpsets installed after the construction of the Jedarapalayam Bed Regulator :—

(1) Action should be taken forthwith by the Collector to remove all the unauthorized pumpsets or at least to prevent them from functioning.

(2) Pumping permits which have lapsed should not be renewed.

(3) The Collector should examine each case of unlapsed permit with reference to the terms of the permit and wherever possible take action to cancel the permit after due notice.

(4) Pumpsets should be prevented from functioning under the orders in (3) above only after the crops now actually standing on ground have been harvested and before the commencement of cultivation of the next crop.

(5) The Collector should submit a report to Government on the action taken covering all relevant particulars.

2. The Board of Revenue and the Chief Engineer (Irrigation) are requested to take necessary action in the matter.

[12th May 1954]

II

G.O. Ms. No. 634, P.W. dated 26th February 1954.

[Irrigation—Salem district—Namakkal taluk—Raja and Komarapalayam channels—Withdrawal of pumping permits—Revised orders—Issued.]

In G.O. Ms. No. 4005, P.W., dated 8th October 1953, the Government ordered that in respect of pumpsets installed on the banks of the Raja and Komarapalayam channels, after the construction of the Jedarpalayam Bed Regulator, all unauthorized pumpsets should be removed or at least be prevented from functioning that lapsed permits should not be renewed, that each case of unexpired permit should be examined with reference to the terms of the permit and action taken, wherever possible, to cancel the permits after due notice but that action to prevent the pumpsets from functioning should be taken only after the crops then actually standing on ground had been harvested and before the commencement of cultivation of the next crop.

The Government have again examined the matter in the light of a representation on behalf of the persons who had installed pumpsets on the banks of the channels for a reconsideration of the previous orders and pass the following orders :—

(i) Lift irrigation under the Raja and Komarapalayam channels will be allowed only under ordinary baling by bullock power and not by pumpsets and that the total area to be permitted for such baling should not exceed 500 acres.

(ii) This acreage of 500 acres should be distributed as follows :—

(a) Four hundred and forty-six acres from the areas selected from old pending cases referred to by the Chief Engineer (Irrigation II) in paragraphs 5 and 7 of his letter No. 3034/52-J-17, dated 1st April 1953 at the rate of not more than 6 acres in each case.

(b) Fifty-four acres under three cases under Komarapalayam channel below mile 10/0 and six cases under Raja channel below mile 17/4 at the rate of 6 acres for each case.

(iii) The Special Chief Engineer will make the selection and permit the ordinary baling with due safeguards to prevent excessive use of water, and to secure that not more than 500 acres are irrigated by lifts.

[12th May 1954]

APPENDIX IV.

[Vide item III (3) on page 653 supra.]

L.C. BILL No. 8 OF 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill to constitute a township for Courtallam in the Tirunelveli district and to provide for its administration and governance.

WHEREAS it is expedient to constitute a township for Courtallam in the Tirunelveli district and to provide for its administration and governance; It is hereby enacted as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Courtallam Township Act, 1954.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, appoint (hereinafter referred to as the appointed date).

2. *Courtallam to be a township.*—(1) With effect on and from the appointed date, the area specified in the Schedule (being the area comprised within the jurisdiction of the Courtallam panchayat immediately before the appointed date) shall be a township, called the Courtallam township, and the State Government may, from time to time, by notification in the *Fort St. George Gazette*, alter the limits of the area specified in the Schedule and any such alteration shall have effect as if it had been made by this Act.

(2) (a) The Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) shall, with effect on and from the appointed date, cease to apply to the Courtallam township.

(b) Where the limits of the area specified in the Schedule are altered by notification under sub-section (1), the notification may also contain such provisions regarding the application or cesser of application of any enactment and the local authority which is to exercise, or cease to exercise, jurisdiction, in relation to the area included in or excluded from the Courtallam township, the apportionment and adjustment of assets and liabilities as between the local authorities concerned and other incidental or consequential matters, as the State Government may deem necessary or proper.

3. *Constitution and composition of committee for administration of Courtallam township.*—(1) For the purpose of administering the municipal affairs of the Courtallam township, the State Government shall, by notification in the *Fort St. George Gazette*, constitute a committee to be called the Courtallam Township Committee (hereinafter referred to as the Township Committee) consisting of eight members who shall be appointed by the State Government. Of the eight members aforesaid, not less than three shall be non-officials.

[12th May 1954]

(2) The State Government shall appoint—

(a) one of the members of the Township Committee to be its Chairman; and

(b) another person (not being a member of the Township Committee) to be its Executive Officer.

(3) The Township Committee shall be a body corporate, having perpetual succession and a common seal, and subject to any restrictions or qualifications imposed by or under this or any other enactment, shall be vested with the capacity of suing and being sued in its corporate name, of acquiring, holding and transferring property, movable or immovable, of entering into contracts, and of doing all things necessary, proper or expedient for the purposes for which it is constituted.

4. *Application of Madras Act V of 1920 and other enactments to Courtallam township subject to specified modifications, additions and restrictions.*—(1) The State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, direct that any of the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), or of any rules made thereunder or of any other enactment for the time being in force elsewhere in the State of Madras, but not in the Courtallam township, shall apply to it to such extent and subject to such modifications, additions and restrictions as may be specified in the notification.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing provision, such notification may authorize—

(a) the Township Committee to levy all or any of the taxes and fees which may be levied by virtue of the provisions applied to the township under this section; and

(b) the Executive Officer of the Township Committee to exercise and perform in regard to the township, the powers and duties assigned to the executive authority of a municipality under the provisions applied as aforesaid, subject to such restrictions, limitations and conditions and to such control, if any, as may be specified in the notification.

(3) The notification made by the State Government under sub-section (1) in the *Fort St. George Gazette* shall have effect as if enacted in this Act. The said notification shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature of the State for 14 days and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make during the session in which it is so laid.

5. *Transfer of property, rights and liabilities of Courtallam panchayat to the township.*—(1) All property, all rights of whatever kind used, enjoyed or possessed by, and all interests of whatever kind owned by or vested in, or held in trust by or for the Courtallam panchayat as well as all liabilities legally subsisting against it shall, on and from the appointed date, stand transferred to the Township Committee.

[12th May 1954]

(2) All arrears of taxes or other payments by way of composition for a tax or due for expenses or compensation or otherwise due to the Courtallam panchayat immediately before the appointed date may be recovered by the Township Committee.

(3) All proceedings taken by or against the Courtallam panchayat may be continued by or against the Township Committee.

6. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the State Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

THE SCHEDULE.

[See section 2 (1).]

The area comprised in the revenue village of Courtallam in the Tenkasi taluk of the Tirunelveli district, bounded on the—

North, by the revenue villages of Elanji and Melagaram,
East, by the revenue village of Melagaram,
South, by reserved forest,
West, by reserved forest and Elanji village.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 13th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Import of rice from the Andhra State.

* 724 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have made adequate arrangements with the Andhra State to import rice into Madras State;

(b) the annual requirement of rice to the Madras State from Andhra State; and

(c) the estimated quantity of rice to be procured from Tanjore district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) A quantity of about 2·3 lakhs tons of rice was being supplied annually from the Andhra surplus districts to the deficit districts in the residuary Madras State. Besides this, the annual requirements of rice of this State are met out of imports from the Government of India and from local procurement. The Government of India used to allot stocks from surplus States.

“(c) A quantity of about 75,000 tons of rice is expected to be procured from Tanjore district under the levy scheme during the current year (1954).”

SRI A. RATNAM:—“பிரஸ்தாப ஆண்டில் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து சென்னை ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு அரிசி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்ல முடியுமா? இதுவரையில் வந்திருக்கும் தொகை என்ன? நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு தானியம், அரிசி, நெல், கொள்முதல் செய்ய சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Under the arrangement, it is expected that we would be getting two lakhs of tons from the Andhra State, one lakh on Government account and one lakh on private trade account.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“On a prior occasion it was found that when the rice exported from Andhra actually arrived here, there was shortage in every bag and the Madras State had to incur very heavy losses on that account. Will the Government at least hereafter be careful and see to it that rice, without shortage, is exported from Andhra? Will they see to it that these shortages do not recur in future?”

[13th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, we have learnt from experience. We are taking all possible precautions in the matter."

SRI P. JEEVANANDAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்திலிருந்து தான்யம், அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்கு யாருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெல் எந்த ஜில்லாவுக்கு செல்கிறது ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Procurement is being done in Tanjore district. The target of procurement in that district is about 75,000 tons. I hope the target would be reached."

SRI K. PARTHASARATHY :—" I read from the crop report published in the Gazette that it was estimated that this year the paddy yield would be 37 per cent above the normal yield. If that is so, may I know why we should go in for any import of rice from Andhra State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As far as Government are concerned we are moving only one lakh tons on Government account from Andhra. It is for private trade to watch the trend of rise or fall in the price of rice. It is for them to see to it whether in the event of more production of rice here, it is necessary for them to import the one lakh of tons of rice from Andhra. So far as we are concerned, we are moving only one lakh tons from Andhra on Government account. It is for the private trade to act accordingly."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" உபரி ஜில்லாவாகிய தஞ்சையிலிருந்து procurement செய்ய யாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தானியங்கள் எந்தெந்த ஜில்லாவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have got our procuring agents. They procure on behalf of Government. The rice procured in surplus districts is moved to deficit districts."

SRI T. ANANTHA PAI :—" Is it a fact that the Government have permitted the sale of Andhra rice in the open market in Malabar and South Kanara districts? May I know what arrangements they have made for the sale of rice? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The much discussed red variety of rice is available in Andhra. We refused to take that on Government account. But about 40,000 tons of that red rice is available and we have come to an arrangement with Andhra by which a specified quantity of that rice would be imported by merchants by the grant of free permits and that would be sold in Malabar and South Kanara districts in the open market."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" If the rice position has considerably improved, may I know when Government hope that rice would be sold in the State at Re. 0-8-0 a measure? "

MR. SPEAKER :—" Eight annas a measure."

[13th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As soon as the price reaches that level, Sir."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" A report appearing in yesterday's ' Mail ' says that the rice trading is dull in Tanjore district, because the demand for Tanjore rice from deficit districts this year has considerably declined and in view of the fact that Tanjore rice is better in quality than the rice exported from Andhra, will the Government consider the desirability of procuring more rice from Tanjore district? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We do not intend to procure more than 75,000 tons from Tanjore district. The rest of the rice will be available for sale there in the open market."

Representation from the Tamilian students of the Anantapur Engineering College for transfer to any of the Engineering Colleges in the Madras State.

* 725 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Tamilian students of the Anantapur Engineering College sent a memorandum to the Government asking for their mass transfer to any of the Engineering Colleges in the Madras State; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) After a detailed examination of the representations, the Government decided that it will not be practicable to effect a mass transfer of the students to the Engineering Colleges in the Madras State and that individual requests for transfer may be considered on merits as and when such requests are made."

Functions of Centre Khadi Officers.

* 726 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) since how long the Centre Khadi Officers have been functioning in the State?

(b) what their functions are?

(c) the annual expenditure on the establishment for the Khadi Scheme; and

(d) the amount of aid and loans disbursed in the year 1952 for the Khadi Scheme.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Since December 1946,

[13th May 1954]

(b) They have to attend to the day-to-day administration of the Government Intensive Khadi Centres under the instructions and guidance of the Director of Rural Welfare. The following are some of their important functions:—

- (i) Supply of charkas and implements at cost price, the cost being recovered in instalments.
- (ii) Supply of cotton to spinners who are in need of it at cost price.
- (iii) Securing of weavers and spinners where there are no weavers and spinners.
- (iv) Production of khadi and supply to Government Departments, etc.
- (v) Disciplinary control over the subordinates.
- (vi) Watching expenditure and receipts of the Centre.
- (vii) Subordinate control of expenditure.

(c) The annual expenditure on pay of establishments and allowances under Government Intensive Khadi Scheme is as follows:—

	RS.
1946-47	11,214
1947-48	1,09,662
1948-49	1,31,254
1949-50	1,56,750
1950-51	1,81,468
1951-52	1,82,441
1952-53	2,17,629

(d) Nil.

SRI A. RATNAM :—“ லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் இந்த திட்டத்தில் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார். எனவே இந்தப் பணம் எந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவழிகிறது. காங்கிரஸுடன் தொடர்புள்ள ஸ்தாபனங்களுக்குத்தான் செலவழிகிறதா அல்லது இதர பொது மக்களுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறதா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the hon. Member says that it is the view of the public that this money is spent on Congress people, he is entirely wrong and it shows that he does not at all reflect public opinion. This expenditure is not incurred on Congress people. It is spent on the indigenous khadi industry and on thousands of poor spinners and weavers.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know the increase in the number of spinners and weavers in the last year as a result of the exertions of these officers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

13th May 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்குப் பணம் போய் சேருகிறது என்று சொன்னார்கள். இது வாஸ்தவமாக இருந்தபோதிலும் அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை சரியாக கணக்கு வைக்காமல் கையாள்ப்படுகிறது. இதற்காக ஒரு கமிட்டி நிறுவி விசாரணை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government have been keeping quite an effective supervision over this matter and there is no need for appointing any scrutinizing committee.”

SRI T. ANANTHA PAI :—“ What is the cost of the annual output and sale of khadi? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry I have to ask for notice of this question.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ Is not the working of this khadi scheme a drain on the resources of this State and, in view of the fact that the Government are giving all sorts of encouragement to handloom weavers, do not the Government think it necessary to give up this khadi scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the hon. Member had had occasion to visit some of the villages in the intensive khadi areas like Tiruppur, he would not have put this question. The money is spent on poor people who earn their livelihood by spinning and weaving and who would otherwise be unemployed and be starving. Still, it is not a mere distribution of doles. The people spin yarn and weave it into very fine khadi cloth, and the khadi industry is promoted quite all right.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Is it not a known fact that the khadi produced in Government centres is inferior to the khadi produced in the institutions of the All-India Spinners Association and the other institutions and may I know whether the Government propose to set up some body to do research work? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not admit that the khadi produced at the Government centres is inferior to the khadi produced elsewhere. If the hon. Member will kindly meet me in my chamber at some convenient time, I can show him samples of very fine varieties of khadi produced at Government centres and then he will be convinced that this khadi is good and even superior to the khadi produced elsewhere.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இந்த சர்க்கார் கதர் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் போது அகில பாரத சர்க்கார் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு தான் நிறுவப்பட்டது. பிறகு அதன் ஒற்றுழைப்பை சர்க்கார் நாடவில்லை, காரணம் என்ன ? சர்க்கார் கதர் தொழிலுக்கும், அகில பாரத சர்க்கார் கதர் சங்கத்திற்கும் கொள்கையில் ஏற்பட்ட அபிப்பிராய பேதமா ? அல்லது கதர் தொழிலில் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தினாலேயா ? ”

[13th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The hon. Member need not plead for the All-India Spinners Association. There is an All-India Khadi and Village Industries Board constituted under the auspices of the Government of India. The Government Khadi Department is working in full co-operation and co-ordination with that Central Board."

SRI M. JAGANNATHAN :—"As the money spent on khadi centres goes to support thousands of poor khadi spinners and weavers, will the Government consider the desirability of opening more khadi centres and spending more money on the khadi centres?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Wherever poor workers, who have no employment, could be employed on spinning and weaving khadi and wherever there is demand, we have been trying to open khadi centres there. We have been thinking of ways and means for expanding khadi production."

SRI K. PARTHASARATHY :—"The Hon. Minister said that one of the functions of the Centre Khadi Officers was to sell cotton to needy weavers. Are the Government aware that they insist on the spinners purchasing cotton only from the Centre and will they issue a circular instructing them not to insist on it?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I shall look into the matter."

SRI P. JEEVANANDAM :—"கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது இதனால் ஏழை எளியவர்கள் பயன் அடைவதாக சொன்னார்கள். அதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் திருப்பூர் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றால் தெரியும் என்றும் சொன்னார்கள். நான் தமிழ் நாட்டில் கதர் கைத்தொழில் செய்யும் பல கேந்திரங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் ஸ்டிக்கணக்கான ரூபாய் இந்தக் காரியத்திற்கு செலவிடப்படுகிறது. உண்மையில் மில் தொழில் போன்று கதரை ஒரு தொழிலாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத் தாலா அல்லது கதர் தொழிலை ஊக்குவிப்பதற்காக அனுதாபம் காட்டி இவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"One object of khadi production is that those who are otherwise unemployed should be provided with some employment as spinners. The other object is that we should promote khadi as a cottage industry."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—"இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபை கதர் அபிவிருத்தியை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால், இந்த மந்திரி சபையில் எத்தனை மந்திரிகள் கதர் கட்டுகிறார்கள்? அப்படி கதர் கட்டாத மந்திரிகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?"

MR. SPEAKER :—"இங்கு இருக்கும் மந்திரிகளைப் பார்த்தாலே தெரியுமே, யார் கதர் அணிந்திருக்கிறார்களென்று?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The hon. Member himself can answer that question."

[13th May 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—"அந்த கதர் செண்பர்களிலுள்ள ஊழியர்கள் பணம் கையாடி, அவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்க முடியாத காரணத்திற்காக அவர்களை வேலையிலேயே வைத்துக்கொண்டு கையாடப் பட்ட பணத்தை மாதா மாதம் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி சில விஷயங்களை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I have not said that there has not been any misappropriation of funds in any of these Centres. If the hon. Member will bring to my notice any specific instances, I shall have them looked into."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Will the Government consider the sponsoring of legislation to pay in khadi one-tenth of the allowance drawn by M.L.As.?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I do not think that is a feasible proposition."

Poondi Reservoir.

* 727 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) what is the amount of grant and loan so far made to the Corporation of Madras by the Government towards the construction of the Poondi Reservoir;

(b) the share of the Corporation of Madras in meeting the expenses of the Reservoir;

(c) the interest charged by the Government towards the loan given to the Corporation of Madras; and

(d) the maximum period allowed to local bodies for the repayment of such loans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The total amount of grants sanctioned so far to the Corporation for the Poondi Reservoir is Rs. 25,90,206 and the total amount of loans is Rs. 39,70,900.

" (b) The Corporation's share of the expenditure is Rs. 39.42 lakhs.

" (c) The interest charged by Government towards the loans given to the Corporation of Madras has varied from 3½ per cent to 3¾ per cent, except in the case of one loan for Rs. 11,345 sanctioned in 1941 for which the rate charged was 4¾ per cent.

" (d) As far as Corporation is concerned the period mostly allowed for repayment of loans has been 25 years. In the case of other Municipalities, the period varies from 20 to 40 years."

SRI A. RATNAM :—"May I know from the Hon. Minister for Health the total estimated cost of the Poondi Reservoir, when the reservoir was constructed and the amount of aid received from the Central Government for its construction?"

[13th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The revised estimate for this scheme in May 1944 was Rs. 65 lakhs. The actual total expenditure up to the end of March 1953 is Rs. 65,41,731. The final completion report is awaited by the Corporation."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—"May I know whether any application for loan was made for the purchase of mechanical filters?"

MR. SPEAKER :—"The hon. Member may give notice of a separate question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"May I know whether the supply of water from this reservoir would be sufficient to meet the growing demands of the City of Madras and if not, whether the Government have any other alternative scheme?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Even this supply may run short in seasons of scarcity and drought. Government have had under consideration further measures to add to the quantity of water supplied in Madras City."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Is it a fact that the cost of supervision of this reservoir by the P.W.D. is borne by this Government?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"A separate question may be given notice of."

Construction of a dam at Padne in Kasargod taluk.

* 728 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** (on behalf of Sri M. Narayanan Nambiar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the proposal to construct a dam at Padne in Kasargod taluk, South Kanara district, to obstruct salt water has been abandoned; and

(b) if so, why?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"(a) It is under examination.

"(b) Does not arise."

Delay in the payment of travelling allowance to certain teachers in Malabar.

* 729 Q.—**SRI K. P. GOPALAN**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 6 teachers of Devisahayam Aided Elementary School, Koram Payyanur, North Malabar, have not yet been paid their subsistence allowances for attending four election classes in 1951 even though they presented their bills with the necessary certificates; and

(b) if so, the reasons therefor?

[13th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"(a) & (b) The travelling allowance claims of the six teachers in question for having attended the election instruction classes, said to have been preferred to the District Educational Officer, Telli-cherry, were not received either by him or by the Tahsildar, Chirakkal. The Tahsildar, Chirakkal has, therefore, now obtained fresh claims from these teachers and settled them."

Harijan representation in the Madras Electricity System.

* 730 Q.—**SRI A. RATNAM**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the percentage of Harijan workers both skilled and unskilled in the Madras Electricity System, in the Power Works, Basin Bridge and in the office at Mount Road?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Thirty per cent in the Generation Branch and nine per cent in the Distribution Branch of the Madras Electricity System."

Fall in the collection of sales tax in the City of Madras.

* 731 Q.—**SRI A. RATNAM**: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any fall in the collection of sale tax in the City of Madras in the year 1953 and if so, to what extent?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Yes. The amount of sales tax collected in the City of Madras in the financial year 1953-54 up to the end of February 1954 is Rs. 266.34 lakhs. The amount collected in the corresponding period of 1952-53 was 291.58 lakhs."

SRI A. RATNAM :—"இந்த பிரஸ்தாப் 1953-ம் ஆண்டில் விற்பனை வரி மிகக் குறைவாக வசூலாகியிருப்பதிலிருந்தே வியாபாரிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே பல பல நாட்களாக விற்பனை வரி விஷயமாக வியாபாரிகளால் வற்புறுத்தப்பட்டு வரும் கோரிக்கையையும், வேண்டுகோள்களையும் இந்த அரசாங்கம் இப்பொழுதாவது கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"I do not exactly understand the question of the hon. Member. This is due to the state of trade."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"May I know the reasons for the decline in the sales tax collected in the year 1953?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Various factors like depression in trade and lack of purchasing capacity of the people have contributed to the decline in sales tax collection."

SRI S. RAMALINGAM :—"மக்களது வாங்கும் சக்தி மிகவும் குறைந்திருப்பதால் விற்பனை வரி வசூலும் மிகக் குறைந்திருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை உத்தேசித்தாவது விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக செய்ய சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா?"

[13th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I have answered that point so many times. I do not know why the hon. Member puts the same question again. I will say. 'Let him wait for some time and it will be considered'."

Skkipo van to provide medical relief for the villages in North Malabar.

* 732 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to send any Skkipo van to provide medical relief to the people suffering from various diseases in the disease-ridden villages in North Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir."

SRI K. P. GOPALAN:—"As there are no facilities for medical treatment and as there are very few hospitals in the villages in Malabar, will the Government consider this question?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Government have provided in this year's Budget for the establishment of a mobile medical unit to be attached to the Taluk Headquarters Hospital in Tellicherry which is in North Malabar."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"In view of the fact that many villages in Walluvanad and Ernad taluks are very badly in need of medical aid and in view of the fact that the working of the Skkipo van at Ottapalam is confined to a very few villages around Ottapalam which are already served by the Ottapalam and Pappinisseri dispensaries, will the Government consider the desirability of taking necessary steps to extend the service and working of the Skkipo van at Ottapalam to the villages in Pattambi firka and the adjoining villages in Mangada firka and also the villages in Ernad taluk?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Skkipo van, so far as I know, is working in nine centres. It is not possible to extend the use of this van to a much wider area."

Road works to be financed out of the Central Road Fund.

* 733 Q.—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Government have furnished a list of works to be financed out of the State allocations of the Central Road Fund; and

(b) if so, what are the works, for South Kanara, included in the list and their estimated total cost?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) This Government prepares and sends up once in two or three years, lists of works to be financed from this Government's share of the Central Road Fund expected

[13th May 1954]

up to the next two or three years and many such lists have been approved in the past by the Central Government, and works taken up and completed. If the Member refers to the list of works to be now proposed for being taken up from the Central Road Fund allocations, that list is under preparation now.

"(b) This will be known only when the list is finalized. The needs of South Kanara will be taken into consideration along with the needs of other parts of the State in finalizing the list."

Teaching of crafts under the Modified Elementary Education Scheme.

* 734 Q.—SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the children attending the elementary schools under the Modified Elementary Education Scheme are being taught any crafts and if so, what they are; and

(b) whether there is any connection between the occupation of the parent and the craft taught to the student?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) The schools working under the Modified Scheme do not provide any instruction in crafts. But, during the off-season, the children are provided with facilities for learning craft work from the village craftsmen, if they have no work at home.

"(b) While parents who belong to occupational groups and wish to have their children with them during the out-of-school hours, will be allowed to do so, there is no compulsion that children belonging to a particular occupational group should be trained in that occupation. Full freedom is allowed to parents in selecting the work."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் வாசிக்கும் மாணவர்கள் என்ன தொழில் செய்கிறார்கள் என்பதற்குக் குறிப்பு மாணவர்களாலேயே எழுதப்படவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏதாவது உத்திரவு போட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் இந்த மாணவப் பருவத்தில் குறிப்பு எழுத அவர்களுக்குத் தகுதி இருக்குமென்று சர்க்கார் எண்ணுகிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Only those who can write their diaries are asked to write and not persons who have not yet come up to the stage of writing diaries."

MR. SPEAKER:—"I wish to know whether the Government are going to allow a debate on this subject."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir."

MR. SPEAKER:—"There will be a full-dress debate on this subject. So, I pass on to the next question."

[13th May 1954]

Allotment of quarters to Central Government Officers in the Government Estate.

* 735 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state why officials of the Government of India drawing higher salaries are given the benefit of the Government House Estate buildings for occupation in preference to low-paid Madras State Officials?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Under the existing orders, officials of Government of India are not eligible to occupy quarters in the Government Estate, Mount Road. Four of them however who had been allotted quarters in 1948, continue to occupy them. When they vacate, the buildings will be allotted to State Government servants.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Will the Hon. Minister please see that on their vacation, these buildings are provided for our Government officials?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir. Under the rules, no Government of India servant could be provided for.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Are the Government aware that the real occupants of many of the houses are not the persons in whose name the house stands?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Wherever such cases have been brought to the notice of this Government, action has been taken.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Along with helping the State Government servants by giving them residence in the Estate, will the Government also give priority to M.L.As. when they want quarters?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“There are some quarters reserved for M.L.As. Allotment of houses in the Estate is being made in strict order of priority.”

Breaching of Vellaru into Pudar.

* 736 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the ryots of Nagaratanpallam village in Palayoor Vattam of Alangudy taluk in Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district have complained to the authorities of the wide breaching of Vellaru into Pudar endangering Odakanmoi and Odavayal by inundation, erosion, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

[13th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) No Sir.”

“(b) Does not arise.”

Grant of allowances to the Sanitary workers of the Cannanore Municipality.

* 737 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commissioner of Cannanore Municipality has recommended to the Government to give trenching ground allowance, rubbish lorry allowance, increment of pay, gratuity for menial staff, full pay for sick leave period, and full fee concessions to the children of all sanitary workers of the Cannanore Municipality; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under examination.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know, Sir, how long it will take for the Government to come to a final conclusion?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“As early as possible, Sir.”

Functions of Marketing Officers for handloom products.

* 738 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many marketing officers for handloom products are in the State and what their functions are; and

(b) how many emporiums have been opened in the State for selling and stocking handloom products?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) Government have not undertaken the marketing of handloom products on their own responsibility. The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society has its own marketing staff. It has also opened emporia in different parts of the State. A statement* giving particulars of the marketing staff employed and the list of selling units maintained by the State society is placed on the table of the House.”

Community Project Schemes for South Arcot district.

* 739 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount sanctioned and spent by the Government under the Five-Year Plan and the Community Project Schemes in South Arcot district up to the end of March 1953;

[13th May 1954]

(b) the subsidy given by the Government of India for schemes in South Arcot district; and

(c) what works have been undertaken for execution under the Community Project Schemes in South Arcot district and how many coolies and staff were employed up to the end of March 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The Five-Year Plan has been made in the interests of the State as a whole and not with reference to any particular district or constituency. Figures of expenditure by districts are not now available and the time and labour involved in collecting the information will not be commensurate with the results to be achieved. As regards the Community Projects, the Community Projects Development Block was started in the South Arcot district only from 2nd October 1953 and no expenditure was therefore incurred to end of March 1953.

“(b) The assistance from the Centre is mainly in the shape of loans. Grants are given in respect of only some schemes approved by them, e.g., Grow More Food Schemes. Such assistance has been given, taking into consideration the needs of the State as a whole and details of assistance for each district are not now available.

“(c) The question does not arise, as the scheme was introduced in the South Arcot district only from 2nd October 1953.”

Construction of the reservoir at Thimiri, Kasargod taluk.

* 740 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Sri M. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state when the Government propose to start the construction of the reservoir at Thimiri in Kasargod taluk, South Kanara district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The proposal has been dropped on account of its poor food value and its prohibitive cost.”

Filaria surveys in Malabar.

* 741 Q.—SRI T. ANANTHA PAI (on behalf of Sri N. Gopala Menon) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps taken by the Government to prevent the spread of filariasis in the coastal regions of Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Regional Malaria Organization, Coimbatore, in whose jurisdiction Malabar is, conducts filaria surveys in the district, prepares schemes of control for the places where filariasis is endemic, and recommends them to the local bodies concerned for adoption. The

[13th May 1954]

Government give one-third grant for schemes which are so adopted, with their prior approval. So far, 13 places have been surveyed, 9 have been found endemic for filariasis and in 7, control schemes are worked with one-third grant from State funds.”

SRI T. ANANTHA PAI :—“Sir, filariasis is spreading throughout the coastal regions of Malabar and South Kanara. Though the Government undertake to meet half the cost or whatever it is, very often most of the municipal councils are not able to take up this work for want of finances. Will Government take up the matter with the Government of India and the World Health Organization and see whether this serious problem cannot be tackled as expeditiously as possible?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, a National Filaria Control Programme has been formulated by the Government of India and this State has decided to participate in this programme.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, which are the filarial endemic areas in Malabar and what are the facilities for treatment that are specially accorded to the patients?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Payyanur, Baliapatnam, Badagara, Cannanore, Tellicherry, Kozhikode, Cochin, Chowghat, Kottayi, Ponnani, Venkatang, Palghat and Nilambur are the 13 places where filaria surveys have been made. Except Payyanur, Venkatang and Palghat and Nilambur, all the other 9 places are endemic for filariasis.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, is it a fact that representations were made from other places also for conducting surveys, and whether such surveys were made in places like Irukkur and Kanjaleri?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have mentioned where surveys have been made.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“Sir, have Government made any scientific research into the causes of this disease?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, scientific research into the causes of this disease and other diseases are being made in various places from time to time.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, in view of the fact that this is a serious problem of the West Coast, will the Government be pleased to furnish this House with a report of the result of the research of the officer mentioned, his recommendations, the steps taken by the Government so far and the result of the Government programme?”

[13th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I suppose the hon. Gentleman will be satisfied if I tell him that the Control Unit started under the National Control Programme will be stationed in Malabar."

Appointment of a separate Legal Adviser for the consultation of Hon. the Speaker.

* 742 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to appoint a separate Legal Adviser for the consultation of the Hon. Speaker other than the Law Officers of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

Kuttiyadi Scheme for hydro-electric generation.

* 743 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated the Kuttiyadi Scheme for hydro-electric generation (Perambra, Kurumbranad taluk), and if so, the results thereof;

(b) whether any representation has been made for taking up this scheme or including it in the Five-Year Plan; and

(c) the action taken thereon, if any?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The Government Electricity Department have been collecting rainfall statistics since 1940-41 in respect of the Kuttiyadi basin. The investigation of the scheme will be taken up in its turn after more promising and economic schemes have been investigated fully.

" (b) Representations have been received from the public of Kolathuril, the Perambra Village Congress Committee and the hon. Member himself for taking up the scheme.

" (c) The position referred to in the answer to clause (a) was explained to the petitioners."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" Sir, may I know the schemes of hydro-electric generation for Malabar now under the investigation of the Government? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have not got here a list with reference to the hydro-electric schemes in Malabar. But one thing I wish to inform this House and the hon. Member is that the Kundah scheme, when it comes into operation, will supersede all other smaller schemes and its power potential will be somewhere about 145,000 K.W., so that it will serve Malabar and more places in our State."

13th May 1954]

Junior Inspectors of Co-operative Societies.

* 744 Q.—SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of Junior Inspectors of Co-operative Societies (i) who have passed the necessary tests and (ii) who have not passed the necessary tests in the residuary State; and

(b) whether there is any difference in their scale of pay?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) (i) 121. (ii) 532.

" (b) No, Sir."

Prohibition of entry of carts with iron tyres into the municipal area, Kozhikode.

* 745 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a resolution passed by the Kozhikode Municipality prohibiting the entry of carts with iron tyres into the municipal area;

(b) whether any request has been received by the Government for disallowing this resolution; and

(c) if so, what action has been taken?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) & (b) No, Sir.

" (c) Does not arise."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are we to take it that the Government are unaware of the resolution passed by the Kozhikode Municipality prohibiting the entry of carts with iron tyres into the municipal area? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" It is so, Sir."

Return of properties taken over by the Police in 1948 in Irikkoor firka, Chirakkal taluk.

* 746 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the public or from M.L.As. regarding non-return of properties and houses taken over by the Police in 1948 in Irikkoor firka, Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) A statement * is laid on the table of the House."

[13th May 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in the statement laid on the table of the House it is stated that Kunnumprovan Krishnan, Raman Nair (Payyavur), Narayanan Nambiar (Padiyur) and Kuhappan were wanted in a rioting case and that they were absconding. Consequent upon that their properties were confiscated. Sir, may I ask the Hon. the Finance Minister whether representations were not made by me? I can show a copy of the representations, but somehow no action has been taken. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that these people when they knew that they were involved in the rioting case, surrendered themselves. In view of these circumstances, may I know whether the Hon. Minister will reconsider the whole case if fresh applications are made? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The individuals concerned may themselves make the applications and we shall consider them."

Construction of a dam between Pattanna river and Udinoor villages.

* 747 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 19th September 1953, from the President, Grama Seva Sangham, Pattanna, Kasaragod taluk, South Kanara district, requesting the Government to construct a dam between Pattanna river and Udinoor villages so as to prevent the entry of salt water; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The representation has been forwarded to the Chief Engineer (Irrigation) for investigation and report."

Construction of a maternity ward in Ponnani Hospital.

* 748 Q.—SRI N. GOPALA MENON : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have taken any steps for the construction of a maternity ward in Ponnani Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. The Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Ponnani, offered to construct a maternity ward with four beds in the local hospital and to hand it free of cost to Government for maintenance. The Government have accepted the offer. There is therefore no necessity for an additional maternity ward in the hospital."

13th May 1954]

Starting of sugar factories in the State.

* 749 Q.—SRI K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the particulars as to the number, location and capacity of the sugar factories in the State;

(b) the particulars of sugar factories proposed to be started in the State;

(c) whether there is any proposal to start another sugar factory in South Arcot district; and

(d) if so, who is the promoter of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) A paper * furnishing the information is placed on the table of the House.

" (c) Yes, Sir.

" (d) The East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras, has applied to the Government of India for licence to establish a new sugar factory."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Will the Hon. the Minister for Agriculture tell us where the proposed new factory is to be located in South Arcot? May I know whether the Government will consider the desirability of opening a new factory in Kallakurichi taluk? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The application from the East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras, is for locating a sugar factory of 800 tons crushing capacity per day at Kolanur in Villupuram taluk in South Arcot district. If proposals for starting one at Kallakurichi are made to the Government, they will certainly be examined."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" விவசாயத் துறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறபோது, குடிசைத் தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு பதிலாக ஏராளமான இந்த சர்க்கரை மில்களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுப்பதின் காரணம் என்ன? இதில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதை விளக்க முடியுமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Even those who plead for the consumption of jaggery do take sugar and this State is deficit in sugar requirements by fifty per cent. Therefore, the Government recommend applications for starting more factories."

SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" Will the Hon. the Minister for Agriculture tell us whether there is any proposal to start a sugar factory near about Tiruvarur in Tanjore district and whether the Government of Madras have made a recommendation to the Central Government for the grant of licence for starting one there? "

[13th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" An application has been forwarded to the Government of India and it is under their consideration."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I bring it to the notice of the Government that the place already selected in South Arcot would be the best in that it has a large number of sugarcane growers and also it is my constituency? " (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall bear it in mind when we consider this application further."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" சேலம் ஜில்லா நாமக்கல்லில் The Cauvery Sugars and Chemicals, Limited, ஆரம்பிக்கப்போவதாக எஸ்டாபிஷ்மெண்ட் ஸ்பேட்மெண்டில் இருக்கிறது. அந்த பாக்டரி எப்போது, எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not have with me any information about the particular site with reference to the Namakkal factory. I think some progress has been made but at present they have not proceeded further in the matter."

SRI A. RATNAM :—" Sir, புதியதாக ஆரம்பிக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலையானது crushing season ஆன பின் ஆறு மாதத்திற்கும் வேலை செய்யுமா அல்லது நெல்லிக்குப்பத்தில் உள்ள பாரி அண்ட் கம்பெனியார் தங்களுடைய சர்க்கரை ஆலையில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேர்களை அந்த காலத்திற்கு மட்டும் அமர்த்திக்கொண்டு, பின்னர் நிறுத்திவிடுகிறார்களே அதைப்போல் இந்த சர்க்கரை ஆலைகளும் செய்யுமா, அல்லது நிரந்தரமாக இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Whether the factory is to be a seasonal one or otherwise depends on the availability of sugarcane."

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—" இந்த சர்க்கரை ஆலைகள் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதற்குப் பதிலாக ஏன் சர்க்காரோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களோ அவைகளை நடத்தக்கூடாது? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government do not propose to start any factory and there has been this idea of starting a co-operative factory. But it has not come to fruition yet."

SRI M. JAGANNATHAN :—" What will be the expenditure involved in starting a sugar factory in South Arcot district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information. That depends on the capacity of the factory."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Will the Government insist on the Parry and Company to keep open half of the cost of the factory to be subscribed by the growers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" If the hon. Member makes a specific proposal, I shall have it examined. I shall be quite happy if growers are associated with it."

[13th May 1954]

SRI R. S. ARUMUGAM :—" திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் கட்டப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது அவைகள் இரண்டும் ரைஸ் மில்களாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஒன்றையாவது எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கரை ஆலை நடத்த அரசாங்கத்தார் முன்வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered that Government do not propose to start or run any sugar factory. If the hon. Member can get the co-operation of people who are interested in the proposal, then we shall have the factory revived."

Grievances of the inhabitants of the Laccadive Islands.

* 750 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the nature of grievances of the inhabitants of the Laccadive Islands and the state-aid demanded by them in the representation received by the Government from them in November 1953; and

(b) the population of the islands?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) A copy* of the representation from the Jama-at-E. Jazeera of the Laccadive and Minicoy Islands is placed on the table of the House.

" (b) The population of the Laccadive and Minicoy Islands according to the 1951 census is 13,792."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Though these islanders are our own people, the Government have been treating them as though they do not belong to our State. They have been making requests after requests to Government and there have been reports as to how their condition could be improved. May I know what steps the Government have taken to improve the condition of these people? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" There are about seven requests by these islanders. Some of the recommendations of the special inspecting officer envisage a thorough change in the administrative set up and a review of the existing taxation measures. At present, these are under the examination of the departments concerned. The changes proposed in the report of the inspecting officer are of such a nature that they cannot be implemented without detailed examination and scrutiny."

SRI A. RATNAM :—" ஸார், இந்தத் திட்டங்களிலுள்ள மக்கள் ஷேட்யூல் டிரைபஸ் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் பாஷையானது மலையாளமா அல்லது கலந்த பாஷையா? அவர்கள் போக்குவரத்துக்காக ஒரு படகு கேட்டுவந்தார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறதா? அல்லது இதுவரை அரசாங்கம் செய்த நன்மை என்ன என்பதை அமைச்சர் தெரிவிக்க முன் வருவாரா? "

[13th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" As I said, Sir, the whole thing is being examined."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" May I know whether any active consideration is being given to the request made by the islanders for establishing steamer communication between the mainland and the islands and if so, the progress that has been made in that direction, and whether the Government have considered the recommendations in the Krishnaswami Report submitted to the Government a year ago? If so, what are the initial steps taken by the Government to implement them? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" As I said, there are seven requests from these islanders of which two have already been conceded, namely, the appointment of medical officers, and the deputation of an educational officer. Medical men were deputed to the islands on 2nd April 1954 and an officer from the office of the Director of Public Instruction had been sent to enquire and submit proposals for upgrading the elementary school there. He has given his report which is under examination."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" We had the rare privilege last year of receiving an open invitation on the floor of this House from the Hon. Minister for Land Revenue to accompany him to these islands on a visit so that we can see things for ourselves and get first-hand information about conditions existing there. May I know when the Cabinet proposes to send the Minister, with some willing Members from Malabar to study the situation obtaining there? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I can give this assurance at any rate. If the boat is sufficient enough to accommodate me, I would make a trip. I do not know if I can take others even if they are prepared to make the trip with me." (Laughter.)

SRI M. JAGANNATHAN :—" May I know from the Hon. Minister the distance between the Laccadive Island and the mainland of India? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I think about 200 miles."

Report on the development of Laccadive and Amindivi Islands.

* 751 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) with reference to the answer to starred questions No. 75, dated 19th March 1953 and No. 8, dated 28th June 1952, whether the Government be pleased to lay on the table of the House a copy of the Report of the Special Officer along with the remarks of the Collectors of Malabar and South Kanara; and

(b) whether the Government have taken any final decision on the report?

[13th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) & (b) The various recommendations contained in the report of the Special Inspecting Officer are still under the examination of the departments of the Secretariat and it will take some more time before final decisions are reached. The question of laying the report on the table of the House will be considered after the final decisions are reached. The question of laying the remarks of the Collectors of South Kanara and Malabar on the report of the Special Officer on the table of the House will also be considered at that time."

SRI M. S. MOGRAL :—" If the report of the Special Officer could not be made available even after the lapse of two years and if none of the recommendations of the Special Officer could be implemented, may I ask, is it not sheer waste of public money to appoint such special officers? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Almost all the recommendations are being examined. As I said, some of them have already been implemented. I do not see any reason why the hon. Member should think that public money has been wasted."

SRI T. ANANTHA PAI :—" It was said, when a similar question was put two years ago when we entered the Assembly Chamber, that the report was under consideration of Government. Still even after the lapse of two years, the same reply is being given now by Government. May I know whether Government will take steps to expeditiously implement such of those recommendations as they could, instead of going on considering the whole question? May I also know whether they would defer consideration of such of those questions as require clarification and serious consideration? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The examination is reaching its final stage. I think within three or four months I will be able to give a definite reply to this question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" While we in this State are having an element of democracy, may I know why the requests of the islanders, who do not have any semblance of democracy like the panchayats or local bodies and who are governed by executive officers of this Government, have not so far received any sympathetic response at the hands of this Government? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Whereas we are governed by the Constitution of India, they want to bring their own constitution."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Will the Hon. Minister honour this island with a visit in the near future? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Certainly, Sir."

[13th May 1954]

Declaration of Onam day as a public holiday throughout the State.

* 752 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received copy of a resolution passed at a Malayalee Conference held on 21st March 1953 at Madras under the auspices of the Kerala Samaj, requesting the Government to declare Onam day as a public holiday throughout the State; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In view of the fact that ‘Onam’ is the national day of rejoicing for Malayalees throughout the State and in view of the fact that hundreds and hundreds of Malayalees are employed in Government offices of this State and in view of the fact that Tamil New Years’ Day and Telugu New Years’ Day are declared as public holidays (I am glad at it), will the Hon. Minister for Finance be pleased to state whether he will declare the ‘Onam’ which is a national day of rejoicing for Malayalees, as a public holiday?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This day, viz., ‘Onam’ is declared a public holiday so far as Malabar district is concerned. It might be there are thousands and thousands and not hundreds of Malayalees who are employed in Government offices. That is why they are permitted to take leave and enjoy the ‘Onam’ on that day.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—“கிருஷ்ண ஜெயந்திக் கும், சிவராத்திரிக்கும் லீவ் விடும் இந்த சர்க்கார், மலையாளிகளின் செளகரியத்திற்காக ஓணம் பண்டிகைக்கு ஏன் லீவ் விடக்கூடாது? தமிழ் வருஷப் பிறப்புக்கும், தெலுங்கு வருஷப்பிறப்புக்கும் இங்கு லீவ் விடப்படுகிறது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த லீவ் மலையாள நாட்டில் அனுசரிக்கப்படுகிறதா என்று நான் அவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“அங்கத்தினரைக் கேட்கக்கூடாது. இதற்கு மந்திரி அவர்கள் முன்பே பதில் சொல்லிவிட்டார்கள்.”

“The Hon. Minister has already answered the question.”

Provision of Highway roads with dustless surface for the Kanhangad Panchayat.

* 753 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Kanhangad Panchayat Board in South Kanara district on 29th May 1953 requesting the Government to provide the highway roads in the Panchayat area with dustless surface; and

(b) if so, the action taken thereon?

[13th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No, Sir.

“(b) The Highways roads in the Kanhangad Panchayat are proposed in the ordinary course, to be provided with black top surface during the next few years, subject to availability of funds.”

T.B. Sanatorium at Tambaram.

* 754 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of T.B. patients in the T.B. Sanatorium at Tambaram, Madras, on 30th December 1953;

(b) the number of beds vacant on that day;

(c) the number of T.B. patients examined but refused admission for want of vacancy on that day;

(d) whether there is any special ward; and

(e) if so, the rate fixed per head for one day for that ward?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The number of patients on 30th December 1953 was 694.

“(b) Nil.

“(c) Nil.

“(d) Yes, Sir. There are three categories of special wards, i.e., cottages, two-bedded ward and semi-special ward.

“(e) The rates fixed per head for one day for the wards are as follows:—

	RS.	A.	P.
Cottages	...	...	...
Two-bedded ward	...	...	...
Semi-special ward	...	...	...

Strength of the Civil Supplies Section in Board of Revenue and Secretariat.

* 755 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of gazetted officers and the strength of the other establishments in the Civil Supplies section of the Board of Revenue and the Secretariat before and after the removal of food control in the State; and

(b) how the retrenched personnel have been provided for?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) A statement showing the number of gazetted officers and the strength of other establishment in the Civil Supplies branch of the Board

[13th May 1954]

of Revenue and in the Secretariat before and after the removal of food controls in the State is placed on the table of the House.

“(b) The staff in the Civil Supplies Department consists both of persons drafted from other departments of the Government and outsiders, who have no lien in any other department. Persons belonging to other departments were reverted to their parent departments consequent on their discharge from the Civil Supplies Department. With a view to absorb the outsiders working in the Civil Supplies and certain other temporary departments of the Government in regular departments, two competitive examinations were held by Madras Public Service Commission in 1952. Persons who came out successful in these examinations have been allotted by Madras Public Service Commission to other regular departments.

“So far as the Secretariat is concerned, persons who were affected as a result of the relaxation of food controls were either reverted to their parent departments or reverted to the lower categories in the Food and Agriculture Department itself.”

Construction of a bridge across the Sankalkania river, South Kanara.

* 756 Q.—SRI T. ANANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to put up a bridge over the Sankalkania river in South Kanara; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) & (b) The question of including the work of constructing a bridge at M. 2/6 of Kinnigoli-Belmon road over Sankalkania river in the Central Road Fund Programme is under the consideration of the Government and it will be taken up for execution after it is included in the said programme.”

Construction of the Pullur bridge in Kasaragod taluk.

* 757 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the present stage of construction of the Pullur bridge in Kalladka-Kanhangod road in Kasaragod taluk, South Kanara district; and

(b) the estimate sanctioned for the bridge?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The bridge has been completed except for laying wearing coat and side wings, which are expected to be completed by June 1954. The new bridge will be open to traffic during the ensuing monsoon.

“(b) Rs. 51,000.”

13th May 1954]

Prosecutions under the Press (Objectionable Matter) Act, 1951.

* 758 Q.—SRI T. ANANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many prosecutions were launched in 1953 by this Government under the Press (Objectionable Matter) Act, 1951?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“During the year 1953, the Government authorized the Commissioner of Police, Madras, to file complaints under the Press (Objectionable Matter) Act, 1951, against three persons for using their presses for publishing objectionable matter. The Chief Presidency Magistrate who heard the cases upheld the complaints and demanded security from two persons and admonished the third and let him off with a warning.

“2. A statement* giving particulars of the several newspapers and books printed and published in this State that came to adverse notice and the action taken by the Government in respect of these publications during the year 1953 under the Act is laid on the table of the House.”

SRI T. ANANTHA PAI:—“The Act covers a number of offences. It seems instructions have been issued to the Commissioner of Police to launch prosecutions only against publication of obscene matters. May I know whether Government are satisfied that the vernacular press particularly has been committing such offences in the State? May I know what action Government would take in the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If it is brought to the notice of Government that vernacular papers also are defying this Act and are publishing obscene matters, we will certainly take action against the concerned publishers, Sir.”

SRI M. PALANIYANDI:—“சார், இந்தக் கேள்விக்கு பதிலில்—காம லீலை புத்தகத்திலிருந்து அமெரிக்காவில் விபசாரம் என்ற புத்தகம் வரை தமிழ் புத்தகங்களைத் தான் பறிமுதல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஆபாசக் கலைகளை வளர்க்கக் கூடியதும், அமெரிக்காவில் நடக்கும் விபசாரத் தன்மைகளை எல்லாம் விளக்கக் கூடியதுமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் பல வருகின்றனவே, இவைகளை யெல்லாம் பார்த்து அவைகளைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I could not have the advantage of reading those books as the hon. Member. If the hon. Member has read those books and if he has any information to give, he may bring it to my notice.” (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know what steps are taken by this Government against obscene publications which are printed in other States and imported into this State?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We confiscate those publications as soon as they are brought to our notice.”

[13th May 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" I only want that the Hon. Minister for Finance need not contaminate himself by reading those books."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have to guard myself not only against such books but against persons also in view of the position I occupy here."

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, மந்திரி அவர்கள் வேண்டுமானால் ஐடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த புத்தகங்களை யெல்லாம் யார் படித்து பறிமுதல் செய்கிறார்களோ அவர்களாவது இந்த மாதிரியான ஆங்கிலப் புத்தகங்களைப் படித்து பறிமுதல் செய்யச் சொல்ல அரசாங்கம் முன் வருமா என்று கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If it is brought to the notice of the Government, we will certainly take action. If the hon. Member has got any information on that subject, he may pass it on to me."

Repairs to the supply channel of the Kovathattai lake, Udayarparalayam taluk.

* 759 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 6th January 1954, from the ayacutdars of Kovathattai lake in Karaikurichi village in Udayarparalayam taluk requesting to repair the supply channel of the lake and to prevent wastage of water through Vemankondan channel by the erection of a 'Kalingal'; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Action is being taken by the local officers to improve the conditions of supply to the tank."

Prevalence of leprosy in Ponneri taluk.

* 760 Q.—**SRI A. RATNAM** (on behalf of Sri M. Dharma-lingam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the District Health Officer, Chingleput, about the existence of a large number of leprosy patients in Madarpakkam and in Manellur villages in Ponneri taluk; and

(b) if so, whether any curative measures have been taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

[13th May 1954]

Delay in the payment of salaries to the teachers of the elementary schools under the South Kanara District Board.

* 761 Q.—**SRI T. ANANTHA PAI** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any delay in the payment of salaries to the elementary school teachers under the District Board of South Kanara recently; and

(b) whether the salary was allowed to run into arrears for two months?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The salary was in arrears only for one month, i.e., December last and that in respect of Kasaragod and Puttur taluks only."

SRI T. ANANTHA PAI :—" Similar complaints have been received for the past two years. I am sure the Government will appreciate that considerable embarrassment is caused to the poor teachers by their salary being allowed to fall into arrears. Will the Government take steps to prevent delay in payment of salaries at least in future?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" When it is brought to the notice of the Government that local boards are in want of funds for disbursement of salary to the teachers, advances are given to them freely."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" When local bodies cannot pay salary to all the teachers, the tendency on their part has been to make payment only to those who make much noise, with the result that the innocent suffer. Will the Government take steps to see that equity is observed by local bodies in the payment of salary to teachers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not aware of that. But there is a proverb in Tamil 'அழுகிற குழந்தைக்குத்தான் பால் கிடைக்கு'."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that the Malabar District Board also had not paid salary to the elementary school teachers for the last three months?"

MR. SPEAKER :—" The main question is about South Kanara. Let the hon. Member give notice of a separate question."

Postponement of the repayment of takkavi loans.

* 762 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of representations made to the Government from 1st October 1953 to postpone the repayment of takkavi loans in different parts of the State; and

[13th May 1954]

(b) what instructions were issued by the Government on these representations?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) & (b) Eight petitions relating to the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, South Arcot and North Arcot were transferred to the Collectors concerned for disposal. Sixteen petitions relating to the Nilgiris district were received.

“The Government have ordered that the collection of loan amounts sanctioned for digging and deepening wells in Dharapuram taluk, Coimbatore district, should be postponed till the end of June 1954. In the case of the Nilgiris and Tiruchirappalli districts, the Collector and his subordinates have been directed to use their discretion before taking coercive steps. The Government have further issued orders that coercive steps should not be taken for the collection of loan instalments in the areas mentioned below :—

Tirunelveli district	..	Sankarankoil taluk, excluding Vasudavanallur firka. The entire Koilpatti taluk. ... Madavankurichi and Gangaikondan firkas of Tirunelveli taluk and Radhapuram sub-taluk of Nanguneri taluk.
Ramanathapuram district.	dis-	Srivilliputtur taluk.
South Arcot district	..	Gingee and Tindivanam taluks.
Tanjore district	..	Sengipatti, Vallam, Ulur and Murthiambalpuram firkas of Tanjore taluk. Nachikulam and Thalainayar firkas of Tiruturaipundi taluk.
Chingleput district	..	Kancheepuram and Chingleput taluks.
North Arcot district	..	Wandiwash taluk.

“In the remaining taluks of Chingleput and North Arcot districts and in the Madurai district the Collectors and their subordinates have been instructed to use their discretion before taking coercive action.”

The Kattalai High Level Channel Scheme.

* 763 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorial, dated 3rd January 1954, from the Tiruchirappalli Taluk Kadarambam Mirasdars' Association, regarding the Kattalai High Level Channel Scheme; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

13th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) The representation was examined, but the scheme having been deferred only a little previously, in view of the uncertain supplies in the Cauvery, no action could be taken on it pending concrete evidence of a marked improvement in the water position over a period.”

SRI S. THINAKARASWAMI THEVAR :—“May I know whether the prior concurrence of any other State is needed before this Pullambadi Scheme can be taken up?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“No, Sir.”

SRI M. PALANIYANDI :—“போன ஆண்டில் காவிரித் தண்ணீர் அதிகரித்து கடலில் போய் வினாக கலந்துவிட்டது. இந்த கட்டளைமேல் வாய்க்கால விஸ்தரித்து இங்கு இருக்கக்கூடிய ஏரிகளுக்கும், குட்டைகளுக்கும் தண்ணீர் அதிகரிக்கக்கூடிய அரசாங்கம் முன் வருமா? அப்படி முன் வருவார்களென்றால் அங்கு இருப்பவர்கள் பணம் திரட்டிக்கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The water position is being studied. We are trying to include the scheme in the Second Five-Year Plan. We discussed about the Pullambadi Scheme and the Kattalai High Level Channel Scheme with the Deputy Chairman of the Planning Commission and they were considered quite feasible. There is every possibility of the schemes being approved. Only we have to furnish some details to the Planning Commission. I am very sanguine that these schemes will be included in the Second Five-Year Plan.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is the Hon. Minister aware of the panic created by the District Officers saying in the non-delta and delta irrigation conferences that the Kattalai High Level Channel Scheme will not be taken up and that it has been definitely dropped?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The hon. Member can take my reply at its full value. Why should he be disturbed when the District Officers' statement is contrary to what I have said on the floor of this House?”

UNSTARRED QUESTIONS.

Illicit cutting of trees in forests.

99 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total extent of Government forests in South Kanara district, talukwar;

(b) the total income from the forest during 1950-51, 1951-52, 1952-53 and the expenditure incurred to maintain them during these years;

[13th May 1954]

(c) the total number of illicit cuttings during these years; and

(d) the steps taken, if any, to prevent illicit cuttings and the results of such step?

A.—(a) The total extent of reserved forests in South Kanara district is given below, talukwar :—

Name of taluk.	Areas of reserved forests in acres.
1 Coondapoor	127,382.70
2 Udipi	924.00
3 Karkal	96,607.70
4 Mangalore	1,108.33
5 Puttur	265,208.87
6 Kasaragod	21,610.51
Total	512,842.11

(b) The total income from the forests during 1950-51, 1951-52 and 1952-53 and the expenditure incurred are as follows :—

	Income. Rs.	Expenditure. Rs.
1950-51	10,20,175	3,69,010
1951-52	9,73,004	2,85,216
1952-53	6,50,087	2,86,956

(c) Total number of cases of illicit cuttings of trees is :—

1950-51	244
1951-52	282
1952-53	396

(d) The following steps are taken by the Forest department to prevent illicit cutting and transport of timber :—

- (1) The forest concessions prevailing in South Kanara Division have been withdrawn in respect of Kalanjimale Reserve Forest in Puttur Range.
- (2) Security deposits of six catechu contractors in Coondapoor Range amounting to Rs. 3,307 were confiscated to Government.
- (3) Proposals for the introduction of Revised Timber Transit Rules for South Kanara Division and for banning night transport by lorries are under consideration.
- (4) Under section 2 (a) of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949 (Madras Act XXIX of 1949), the Government have declared 'Catechu' to be an essential article.

13th May 1954]

(5) An area lease of 43 acres in Aletty Reserved Forest granted for a period of 50 years from 1st January 1952 was cancelled.

Results.—As a result of the above steps taken, illicit cuttings of trees from reserved forests have been reduced and at present there is practically no organized thieving of timber from reserved forests.

Improvements made to the Government hospitals in the City of Madras.

100 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the improvements made to the Government Stanley Hospital, Government Hospital for Women and Children, Egmore, Government Ophthalmic Hospital, Government General Hospital, Government Kasturba Hospital, Chepauk, Tuberculosis Sanatorium, Tambaram, and Mental Hospital, Kilpauk, by way of (i) increased accommodation, (ii) increased staff and (iii) new buildings, if any, in the year 1952-53; and

(b) the amount spent therefor?

A.—(a) In the Stanley Hospital an Infectious Diseases block with provision for 12 beds was completed and occupied and two blocks of buildings which can accommodate 96 beds are nearing completion. Sanction was accorded to the employment of an additional staff of six nurses, ten nurse-pupils, two compounders, six nursing orderlies, six totis and one cook. The bed-strength of the hospital has been increased from 462 to 724.

In the Government Hospital for Women and Children, no improvements by way of additional accommodation or new buildings were sanctioned in that year. An additional staff of one Radiologist, one Radiographer and four nurses were sanctioned to the hospital.

No improvements by way of increased accommodation, additional staff or new buildings were sanctioned to the Government Ophthalmic Hospital in 1952-53.

In the Government General Hospital, a Cancer Pavilion has been constructed. Sanction was accorded to the incurring of an expenditure of Rs. 25,000 on the first floor of the pavilion and this will accommodate eight floor of the hospital which will give accommodation for in-patients. The structural alteration to the second 238 beds is in progress. No additional staff was sanctioned to the hospital.

In the Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, the bed-strength was increased from 407 to 515. New quarters for nurses have been constructed. The construction of a new steam laundry is in progress. An

[13th May 1954]

additional staff of one Assistant Surgeon, two House-Surgeons, two nurses, one upper division clerk, one lower division clerk, one telephone attender, one Theatre Assistant, three nursing orderlies, one gate peon, two ambulance attendants, two watermen, two toties, one sweeper, two Gurka watchmen and one lascar, have been sanctioned to the hospital.

In the *Tuberculosis Sanatorium, Tambaram*, no improvements by way of increased accommodation or new buildings have been sanctioned. An additional staff of one Hon. Consulting Ophthalmic Surgeon, one Anaesthetist, one nurse, one nursing orderly, two watermen, two sweepers, three Gurka watchmen and one social worker has been sanctioned.

In the *Mental Hospital*, a post of Welfare Assistant was created. No other improvements by way of additional accommodation or new buildings have been sanctioned.

(b) Rs. 3,22,570.

Grant of a share of the land revenue to panchayats.

101 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to lay on the table of the House a list of the names of the panchayats to which the share of the land revenue referred to in section 71 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, is given?

A.—The attention of the hon. Member is invited to the answer to the Unstarred Question No. 35 placed on the table of the House on 30th March 1954.

Wenlock Hospital and Lady Goschen Hospital, Mangalore.

102 Q.—SRI K. ISHWARA: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds provided in the Wenlock Hospital and the Lady Goschen Hospital at Mangalore;

(b) how many cases of operations were conducted in both the Hospitals from 1948-52;

(c) the number of cases where the operations were successful and the number of cases where death occurred from 1948 to 1952;

(d) whether there is a separate Dental section provided in the Wenlock Hospital; and

(e) if so, the strength of the Medical Officers attached to that section?

A.—(a) The sanctioned bed-strength of the Government Wenlock Hospital and Lady Goschen Hospital, Mangalore, is 116 and 120 respectively.

[13th May 1954]

(b) 16,538.

(c) In 16,396 cases, operations were successful and in 142 cases they proved fatal.

(d) Yes.

(e) One part-time Dentist.

Supply of electricity to the villages in Walluvanad taluk, Malabar.

103 Q.—SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the supply of electricity has been extended to any village in Walluvanad taluk, Malabar district;

(b) whether there is any proposal to extend the supply of electricity to any of the villages in the taluk, this year;

(c) whether any investigations have been made for extending the supply of electricity to places like Perintalmanna, Ottapalam, Pattambi, Mannarghat and Cherpalcherry; and

(d) if so, with what result?

A.—(a) Supply of electricity has not so far been extended to any village in Walluvanad taluk, Malabar district.

(b) A scheme for the extension of supply of electricity for industrial, domestic, street lighting, etc., purposes at Ottapalam in Walluvanad taluk has been sanctioned and the work will be taken up for execution during 1954-55 subject to availability of funds and materials.

(c) & (d) Proposals for extension of supply of electricity to Angadipuram and Perintalmanna in Walluvanad taluk (covering Malapuram and Manjeri also) and extension of supply to Pattambi from Shoranur are under examination in the Electricity Department. The feasibility of extending supply of electricity to Mannarghat will be investigated only after the proposal referred to above has been sanctioned and executed. Supply of electricity to Cherpalcherry may be feasible either from Perintalmanna or Shoranur after the execution of the above scheme.

Report of offences to the Police Station, Panur, North Malabar.

104 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many complaints of (i) cognizable and (ii) non-cognizable offences were reported to the Police Station, Panur (North Malabar), during the year 1953; and

(b) how many were charge-sheeted in Court and how many dropped as undetectable?

[13th May 1954]

- A.—(a) Complaints regarding 34 cognizable offences and 25 non-cognizable offences were preferred in the Panur Police Station, Malabar district, during the year 1953.
- (b) Out of the 34 cognizable offences, 11 cases were charge-sheeted, and 7 cases were dropped as undetectable. No action was taken in the case of the 25 non-cognizable offences, as no public interest was involved in any of them. The parties were advised by the police to seek relief in a court of law.

Cholera at Nagore, Tanjore district.

105 Q.—SRI N. SIVARAJ : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of attack of cholera reported during the 'Kanduri Festival' at Nagore in Tanjore district, during the month of February 1954; and

(b) how many proved fatal?

A.—(a) Five.

(b) Two.

Schemes sanctioned under the Local Development Works Programme for North Arcot.

106 Q.—SRI D. DASARATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the schemes approved by the Planning Commission as recommended by the Madras State in the North Arcot district under the Local Works Programme?

A.—The schemes approved for North Arcot district for 1953-54 are given in the statement * placed on the table of the House.

Grant of subsidy to cottage industries in North Arcot.

107 Q.—SRI D. DASARATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount of subsidy granted to each cottage industry in the district of North Arcot in 1953?

A.—No subsidy was granted to any cottage industry in North Arcot district in the year 1953.

State aid to industries in North Arcot district.

108 Q.—SRI D. DASARATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the amount lent in North Arcot district under the State Aid to Industries Act since its commencement;

(b) the nature of the industries to which such aid was given and their progress; and

(c) how much of the amount lent has been recovered?

[13th May 1954]

A.—(a) The amount lent is Rs. 15,89,000.

(b) A statement * is appended below.

(c) A sum of Rs. 1,19,852-5-6 has been recovered.

Increase of bed-strength in the Government Hospital, Wandiwash.

109 Q.—SRI D. DASARATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds in the Government Hospital at Wandiwash for treating in-patients;

(b) the daily average number of in-patients during the year 1952-53; and

(c) whether there is any proposal to increase the number of beds in that hospital?

A.—(a) Sixteen.

(b) Eighteen in 1952 and twenty-three in 1953.

(c) The Hospital Maternity Home Building Committee at Wandiwash offered to construct a maternity ward of four beds to the Government Hospital, Wandiwash, and hand over the same free of cost to the department for maintenance and the Government accepted the offer. After the construction of the building, the bed-strength of the hospital will be increased from 16 to 20.

Grant of loans to cyclone-affected agriculturists in Nagapattinam taluk, Tanjore district.

110 Q.—SRI N. SIVARAJ : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for special loan for cyclone-affected agriculturists or patta holders in Nagapattinam taluk of Tanjore district in 1953;

(b) the number of loan applications sanctioned; and

(c) the total amount disbursed and the average amount disbursed to an applicant?

A.—(a) The amount allotted is Rs. 2,60,650.

(b) The number of loan applications sanctioned is 935.

(c) The total amount disbursed is Rs. 2,55,800 only, and the average amount disbursed to an applicant is Rs. 274.

[13th May 1954]

Leasing out of temple lands to hut-dwellers in the City of Madras.

111 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the names of temples under the jurisdiction of Hindu Religious Endowments Board whose vacant lands are leased out for hut-dwellers to have their superstructures on, in the City of Madras on a rental basis; and

(b) the amount that the temples derive as rent from such leased out lands?

A.—(a) & (b) The particulars are furnished below:—

Names of the temples.	Amount derived as rent by the temple.
1 Sri Kapaleeswarar temple, Mylapore.	200 huts—About Rs. 358-10-0 per month.
2 Sri Parthasarathi temple, Triplicane.	200 huts—No rents are collected from the hut-dwellers. But the lands are in possession of the temple (Parthasarathi kuppam).
3 Sri Agastheeswarar and Prasannavenkatesa Perumal Devasthanam, Nungambakkam.	300 huts—Rs. 450 per month.
4 Sri Parasuramalingeswarar temple, Ayyanavaram, Madras.	Rs. 1,800 per year.
5 Sri Arunachaleswarar temple, Tondiarpet, Madras.	Rs. 300 per year.
6 Sri Cheliapillarooyar temple, Otteri, Madras.	Rs. 320 per year (not collected regularly).
7 Sri Arunachaleswar temple, Palliappan Street, Georgetown, Madras.	Rs. 1,200 per year (collection difficult).
8 Sri Sivasubramanyaswami temple, Mint Street, Georgetown, Madras.	Rs. 20 per mensem.

Laying of roads in Ponneri taluk.

112 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the names of the roads laid in 1952 and 1953 and proposed to be laid in 1954 in Ponneri taluk and the costs thereof?

A.—A statement* showing the names of roads laid in 1952 and 1953 and proposed to be laid in 1954 in Ponneri taluk and the costs thereof is appended.

* Printed as Appendix IX on page 788 infra.

[13th May 1954]

Grant of loans to agriculturists in Pudukkottai.

113 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state the total amount disbursed as (1) takkavi loans, (2) well-subsidy loans and (3) other loans to agriculturists in each of the taluks of Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, for the years 1952-53 and 1953-54 up to February 28th, 1954?

A.—

Name of the taluk.	Kind of loan.	Total amount disbursed in	
		1952-53.	1953-54.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
Alangudi taluk ..	1 Takkavi loan ..	39,500	39,750
	2 Well-subsidy ..	Nil	Nil
	3 Other loans ..	Nil	Nil
Tirumayam taluk ..	1 Takkavi loans ..	60,140	10,750
	2 Well-subsidy ..	Nil	Nil
	3 Other loans ..	Nil	Nil
Keeranur taluk ..	1 Takkavi loan ..	1,21,650	43,600
	2 Subsidy loans ..	Nil	Nil
	3 Other loans ..	13,740	31,580

(Loan granted by District Agricultural Officer as per bonds received from the Treasury Deputy Collector's Office.)

Utilization of the amount allotted out of the Handloom Cess Fund.

114 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the schemes for the utilisation of the amount available out of the Handloom Cess Fund; and

(b) how the money received has been utilized so far?

A.—(a) & (b) The particulars asked for in the question have been furnished already in reply to Question No. 71 by Sri N. K. Palanisami, which was answered on 27th March 1954.

Dispensaries in Pudukkottai.

115 Q.—SRI R. M. PALANIAPPAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of hospitals in each taluk of Pudukkottai Division; and

(b) whether there is any Advisory Committee for the hospital at Pudukkottai?

[13th May 1954]

A.—(a) There are no hospitals, but there are dispensaries as shown below :—

Three in Kolathur taluk.
Four in Tirumayam taluk.
Four in Alangudi taluk.

(b) Yes.

State guests.

116 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House a statement showing the expenditure incurred by the Government on State guests from 1st January 1952 to 19th March 1954 with details as to the names of such guests, the period of their stay and travel in the State and the messing expenses given separately?

A.—Normally the following visitors are treated as State guests :—

- (1) The President, the Prime Minister and the Vice-President of India.
- (2) The Governors and Rajpramukhs of the States.
- (3) Ministers of the Government of India.
- (4) Ministers of State Governments in India.
- (5) High Personages (Indian and Foreign).
- (6) Members of Foreign Delegations, Goodwill Missions, etc. Families of these guests, accompanying the guests, are also treated as State guests.

Government consider that the time and labour involved in collecting the information required about the details of expenditure, etc., will not be commensurate with any useful purpose, mere collection of such statistics may serve.

Officers belonging to Scheduled Castes in Police department.

117 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Gazetted and Non-gazetted Officers in the Police department belonging to the Scheduled Castes in the State?

A.—There are 7 Gazetted Officers and 2,584 Non-Gazetted Officers belonging to the Scheduled Castes in the Police department.

Employment through the Employment Exchange, South Arcot.

118 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many applications for appointments were registered by the South Arcot Employment Exchange in the year 1953-54;

13th May 1954]

(b) how many of them were from candidates belonging to (i) Scheduled Castes and (ii) Scheduled Tribes; and

(c) how many persons were provided with employment—communitywar?

A.—(a) Four thousand two hundred and ninety-four.

(b) (i) Scheduled Castes—454.

(ii) Scheduled Tribes—Nil.

(c) Brahmins—77.

Non-Brahmins—34.

Christians—35.

Muslims—24.

Backward Classes—198.

Scheduled Castes—69.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*

- (1) MEDICAL AID TO INHABITANTS OF BLATHUR IN CHIRAKKAL TALUK, NORTH MALABAR.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has given notice of the following adjournment motion :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to render effective medical aid to the inhabitants of Blathur in Irukkur Firka, Chirakkal taluk, North Malabar, who are affected with a peculiar eye disease in the form of an epidemic, resulting in the losing of eye-sight. ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, about 200 inhabitants of the Blathur village in Chirakkal taluk of North Malabar have been affected by a peculiar kind of eye disease and the disease is in an epidemic stage. When a person is attacked by that disease, his eyes become red and swollen and tears flow from them, and in due course eye-sight is lost. In 1946 such a disease prevailed in this village. The doctors of Madras then organized a non-official medical mission and sent it to this village and the neighbouring villages and the mission did some research. The prevalence of the disease even after 1946 was brought to the notice of the Government, but no action was taken by them. Early in May 1954, the disease assumed an epidemic form. Some doctors and a food expert have gone to the place, and some enquiry was made five days ago. I have received information from that place that they have not been able to diagnose the disease. My submission is that the poor people should not be victimized because of the inability of the doctors to diagnose the disease. It is reported that 20 people have lost their eye-sight, 180 people are suffering from the disease and I do not know how many more people will be attacked. I request the Hon. Minister to take effective steps immediately to cure those who have been attacked and to prevent the spread of the disease. ”

A—6

[13th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"This is not a new disease that has suddenly appeared in this place. If the hon. Member gives notice of a short notice question, I shall answer it."

MR. SPEAKER:—"In view of the Minister's reply, I hope the hon. Member is not pressing his adjournment motion. Even if he presses it, he knows what the fate of it will be."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"In view of the assurance given by the Hon. Minister, I am not pressing my adjournment motion."

(2) ALLEGED BEATING BY THE SRIVAİKUNTAM POLICE.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri S. Ramalingam has given notice of the following adjournment motion:—

"This House stands adjourned to consider a matter of urgent public importance, viz., the action of the Srivaikuntam Police who have beaten severely in Srivaikuntam police lock-up five executive members of the Ponnemkurichi Kisan Sabha in Srivaikuntam taluk on 12th of May 1954."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மே மாதம் 12-ம் தேதி 1954-ம் ஆண்டுத் திண்டுக்கோட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், ஹெட் காண்டபிளும், அதே தாலுகாவைச் சேர்ந்த பொன்னிக்கறிச்சி கிசான் சங்கத்தைச் சேர்ந்த செயர்க்குழு அங்கத்தினர்களை யும், மற்ற சங்க அங்கத்தினர்களையும் ஆக மொத்தம் 24 பேர்களை lock-up-பில் தள்ளி அடித்துள்ளார்கள். குறிப்பாக விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்யக்கூடும் என்ற காரணத்தினால், இவர்களை lock-up-பில் தள்ளி அடித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை இந்த ஜனநாயக ஆட்சியில் இவ்விதமாக பயமுறுத்தி அடிப்பது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். இதைப்பற்றி விவாதப்பதற்குத்தான் இந்த Adjournment motion-ன் கோரிக்கை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am not aware of the circumstances in regard to the present question. I think even the hon. Gentleman is acting on the strength of a telegram he has received. I would request him to put a short notice question. I shall call for a report from the concerned authorities and then, if necessary, we can consider this question."

MR. SPEAKER:—"In view of this, the hon. Member need not press his motion."

"To-day is a non-official day. We have received notice of a large number of resolutions. One supplementary agenda has also been placed before the House to-day."

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, it has been represented to me that the resolution in the supplemental agenda should be given precedence in view of the importance of the subject."

[13th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

As far as the Government are concerned, they have no objection to this matter being discussed. In view of the representations made to me, under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, I move—

'That the resolution in the supplemental agenda relating to Indians in Ceylon be taken up first.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the resolution in the supplemental agenda relating to Indians in Ceylon be taken up first.'"

The motion was put and carried.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

Resolution.

CONDITION OF CEYLON NATIONALS OF INDIAN ORIGIN.

MR. SPEAKER:—"How many hours should I allot for this debate?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Three hours, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That this House requests the Government to convey to the Government of India its grave concern at the growing deterioration of the conditions of Ceylon Nationals of Indian origin after the signing of the Indo-Ceylon agreement and to take necessary steps to arrest the worsening situation and to improve the lot of such Ceylon Nationals of Indian origin.'"

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That this House requests the Government to convey to the Government of India its grave concern at the growing deterioration of the conditions of Ceylon Nationals of Indian origin after the signing of the Indo-Ceylon agreement and to take necessary steps to arrest the worsening situation and to improve the lot of such Ceylon Nationals of Indian origin.'

"The Hon. Minister will reply to the debate at about 12 noon."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப் பற்றி இன்று பூராவும் விவாதிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்!"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, we have already agreed that the one-hour discussion on Homoeopathy should start at 12 noon."

MR. SPEAKER:—"We are not going to take it up to-day. The debate has been postponed to some other day. The House will be informed later about the exact date and time of the debate."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, since this resolution has been added as a supplemental resolution, permission may be given to give notice of amendments to this resolution."

MR. SPEAKER:—"Within 15 minutes the hon. Members can send in amendments."

[13th May 1954]

*SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் இந்தியப் பிரதம மந்திரி கனம் பண்டித நேரு அவர்களுக்கும், சிலோன் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜான் கொத்தலவாலா அவர்களுக்கும் இடையே சென்ற மாதம் நடந்த ஒப்பந்தத்தை சபையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது இந்திய சர்க்காரின் சார்பில் இந்திய ஜனாதிபதியும், சிலோன் சார்பில் கவர்னர் ஜெனரல் அவர்களும் அதில் கையெழுத்திட்டார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்திலுள்ள முக்கியமான ஷரத்துக்களில், இந்தியர்கள் இலங்கையை தன் நாடாகவே எண்ணி அதில் இருக்க விரும்பினார்களேயானால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியும், உரிமையும் வழங்கப்படவேண்டுமென்பது ஒன்று. அந்த அடிப்படையிலான உரிமையை வழங்குவதற்கு இரண்டு சர்க்காரும் எந்தவகையில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அந்த வகையில் நடவடிக்கையை எடுக்க முயற்சிகள் செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அடுத்தபடியாக சிலோனை தங்கள் தாய் நாடாகக் கருதுபவர்களாக இருந்தால் அங்கே தங்கி இருக்கும் வரையில் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மூன்றாவதாக கள்ளக் கடத்தலை இரண்டு சர்க்காரும் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒப்பந்தத்தை நம் சர்க்காரும், அந்த இலங்கை சர்க்காரும் செய்துகொண்டார்கள். அந்தமாதிரியான ஒப்பந்தத்தை செய்து கொள்ளும் போதே ‘இதனால் அங்கேயுள்ள இந்தியர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் உண்டாகாது. அதற்குமாறாக பலவிதமான தீமைகளே உண்டாவதற்கு வசதியாக இருக்கும்,’ என்று இந்திய சிலோன் காங்கிரஸ் அறிவித்தது; அறிக்கை விட்டது. அதேபோல அங்கேயுள்ள இந்தியர்களின் கஷ்டங்கள் தீர்க்கப்படுவதற்குப் புதிதாக மீண்டும் அவர்களுக்குத் தொந்தரவே, உண்டாகியிருக்கிறது. அன்றைக்கே நம் சென்னைப் பத்திரிகைகளும், குறிப்பாக ஹிந்துப் பத்திரிகை தனது தலையங்கத்தில் இந்த மாதிரியான ஒப்பந்தம் பெரிய அளவிற்கு எந்தவிதமான நன்மைமையும் உண்டாக்காது என்று அதை ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாவற்றையும் உண்மையாக்குவதைப்போல அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பிற்பாடு இன்றைக்கு அங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை ரொம்பவும் பரிதாபகமானதாக இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கியமான ஷரத்துக்கள் எதையும் சிலோன் அரசாங்கம் அமுலாக்காமல் அங்குள்ள இந்தியர்களின் மீது பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. ஷரத்து ஒன்றில் கண்டுள்ளபடி அங்குள்ள இந்தியர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை வழங்குவதற்குப், புதிதாக, அங்கேயுள்ள இந்தியர்களை எப்படியாவது இந்தியாவுக்கு விரட்டிவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சில வருந்தத்தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக அங்கேயுள்ள இந்தியர்கள் தாங்களாகவே அவ்விடத்தை விட்டு இந்தியாவிற்கு வந்துவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்த ரேஷன் கார்டை புதுப்பிக்க முடியாது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். புதிய ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்படாமல் மறுக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதிரியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்காமல் செய்துவிட்டால் அவர்கள் தாங்களாகவே நம்முடைய தேசத்திற்கு வருவதைத் தவிர வேறுவழி எதுவும் இருக்காது என்றே இத்தகைய நெருக்கடியை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதுவும் அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பிறகு இந்தமாதிரியாக இலங்கை சர்க்கார் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்தான். ஆகவே நம் சர்க்கார் இந்தப் புதிய நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாக இந்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து இந்திய சர்க்காரும், இலங்கை சர்க்காருக்கு அறிவித்து உடனே இதைச் சுமுகமாகத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சிலோனில் நிறையத் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பல பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே அங்கே குடியேறியவர்கள். அந்தப் பிரதேசத்தை தங்கள் சொந்த நாடாகவே கருதி அங்கேயிருந்த காலங்களையும், மேடுகளையும் நல்ல விளையுதலாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இவர்களின் உழைப்பால் தான், அங்கேயுள்ள பல தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் தோட்டங்கள் செழுமையாக வளர்ந்திருக்கின்றன. இவர்களு

[13th May 1954]

[Sri S. Ramalingam]

ரத்தமும், வியர்வையும், அந்தத் தோட்டத்திலே சிந்தியிருக்கின்றன. அப்படி அந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்களுக்கு அந்த நாட்டில் வாழ உரிமையிலேயென்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட சரியானதல்ல. அவர்களுக்கு அடிப்படையான உரிமையாகிய பிரஜா உரிமையாவது முதலில் வழங்கப்பட்டாக வேண்டும். இதற்கு விரோதமாக அங்கேயுள்ள சிங்களர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அங்கேயுள்ள தமிழர்களுக்கும், சிங்களர்களுக்கும் சண்டை மூட்டி விடுவது சரியல்ல என்பதே என் அபிப்பிராயம். இந்திய சர்க்காரும், சிலோன் சர்க்காரும் மீண்டும் இவ்விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து அங்கே வாழும் இந்தியர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை வழங்க தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்திய சர்க்காரை நம் சர்க்கார் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்குத் தான் நான் என்னுடைய தீர்மானத்தைப் பிரேரிக்கிறேன். இதை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

*SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானத்தை முழுமனதோடு ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற தமிழர்கள் இன்றைக்கு சிலோனில் பெரும்பகுதியாக இருக்கிறார்கள். சிலோன் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கையால் குறைந்தது 6 லட்சம் தமிழர்களுக்கு மேல் அவ்விடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படலாமென்று நாம் எல்லோரும் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இந்தியாவின் தென் பகுதியிலிருந்து பல பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயே அங்கே போய் குடியேறியவர்கள். அந்த நாட்டின் வளப்பத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள். அவர்களின் உழைப்பினால் முன்னேறிய அந்த நாட்டில், அவர்களின் உழைப்பினால் வளம்பெற்ற அந்த நாட்டில் இன்றைக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான பிரஜா உரிமை அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. அண்மையில் இந்திய சர்க்காருக்கும், சிலோன் சர்க்காருக்கும் நடந்த ஒப்பந்தத்தில் அனேக குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சிலோன் இந்திய காங்கிரஸ் மக்களாலும், பிரபல பத்திரிகைகளாலும் கண்டிக்கப்பட்டபோதிலும் கூட மத்திய சர்க்கார் அதை எட்சியம் செய்யாது அந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். சிலோனில் வாழ்கின்ற இந்திய மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். அதிலும் தமிழர்கள் மிக அதிகமான பேர்கள். அப்படியிருக்கும்போது மத்திய சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தை அவட்சியப்படுத்தும் முறையில் இந்த ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும்போது சென்னை ராஜ்யத்தைக் கலந்து கொள்ளாததும் ரொம்பவும் கண்டிக்கத்தக்கதாகும். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் வடநாட்டாரின் ஆதிக்கம் அதிகமுடைய மத்திய சர்க்கார் தென்னாட்டை, தென்னாட்டு மக்களை, அவட்சியம் செய்கிறார்கள். பாகிஸ்தானுக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் ஒப்பந்தம் நடந்தால் அது அங்குள்ள இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்குப் பிரமாதமான விஷயமாகத் தெரிகிறது. இந்தோ சீனாவுக்கு பிரான்சு படை அனுப்புகிறதென்றால் அது அவர்களுக்குப் பிரமாதமான விஷயமாகத் தெரிகிறது. அதேபோல ஐரோப்பாவில் நடப்பதும், அமெரிக்காவில் நடப்பதும், ஆசியாவின் கிழக்குக் கோடியில் நடப்பதும் தான் அவர்களுக்கு முக்கியமானதே தவிர 6 லட்சம் தமிழர்களின் வாழ்வு சிலோனில் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறதென்றால் அதை அவர்கள் ஓர் அவசரமான காரியமாகவே கருதவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“On a point of order, Sir. I do not think that it will be proper for the hon. Gentleman to refer to the foreign policy of the Government of India in the terms in which he is referring to now. I would request him to be moderate in the expression of his opinion even if he is dissatisfied with the policy pursued. After all, the Prime Minister of India is

[Sri C. Subramaniam]

[13th May 1954

not here to reply to his views which he is expressing here. Under these circumstances, it is not a matter concerning us. That was why I hesitated before I agreed to this resolution being taken up. But in view of the importance of the problem, I agreed to it. Therefore, I request the hon. Gentleman not to indulge in such expressions."

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இந்திய சர்க்காரின் அயல் நாட்டு விஷயத்தைப்பற்றி பேசுவது சரியல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கும் பிரச்சனையே அயல்நாடு சம்பந்தப்பட்டது தான். அந்த நாட்டில் எழுந்துள்ள பிரச்சனையும் இந்தியா சர்க்காரின் செயலினால் உண்டானதுதான். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தை சேர்ந்த பெருவாரியான தமிழர்களைப் பாதிக்கும். சிலோன் பிரச்சனையாற்றி நாம் விவாதிக்கும்போது, இவ்விஷயத்தில் இந்திய சர்க்கார் கையாளும் அயல்நாட்டு கொள்கையின் விளைவையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வராமல் இருக்க முடியாது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Not with reference to the foreign policy regarding Europe and the other activities of the Prime Minister to reply to which he is not present here. Therefore, the hon. Gentleman should understand our own limitations also.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“இவ்விஷயம் தென்னாடு சம்பந்தப் பட்டதினால்தான் இதில் மத்திய அரசாங்கம் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை யென்பது தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலோரின் அபிப்பிராயம். குறிப்பாக அதற்காகவேதான் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று நாங்கள் பல நாட்களாகக் கிளர்ச்சிசெய்து வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் சிலோன் சர்க்காரோடு இந்த ஒப்பந்தத்தை செய்து கொள்ளும்போது நம் ராஜ்ய சர்க்காரையும் கலந்து ஆலோசித் தருக்கவேண்டியது முக்கியமானதாகும். அப்படி எதுவும் செய்யாததினால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையைப்பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்யும்போது, எந்த வகையில் சிலோனில் வாழும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று யோசனை சொல்லும்போது அவர்கள் எந்தமாதிரியாக நடந்தகொண்டார்கள், எதனால் இந்தத் தீமை ஏற்பட்டது என்பதையும் ஆராய்ச்சி செய்து இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் நேரிடுகிறது என்பதை சபைக்கு எடுத்துக்காட்ட விருப்புகிறேன். ஆகையால்தான் திராவிட நாட்டு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்—சிலோனில் வாழும் இந்திய மக்களில் பெரும்பாலோர் திராவிடர்கள் சிலோனில் இன்றைக்கு தமிழர்களின் நிலைமை மோசமாகியிருப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி அக்கறையோடு எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால்தான் வடநாட்டுப் பிடியிலிருந்து தென்னாடு விடுபடவேண்டும். தென்னாடு தனித் திராவிட நாடாக இயங்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிலோனில் வாழும் இந்தியர் பிரச்சினையை அனுதாபத்தோடு கவனித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும்—ஆகவே இலங்கை வாழ் இந்தியர் பிரச்சினையை ஆதரிக்கும் எல்லோரும் தனித் திராவிடம் அமைவேண்டிய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

13th May 1954]

[Sri R. Krishnan]

കിന്നളേ ഈ കടംബങ്ങൾ ഇന്ന കടുപ്പപ്പെടുകയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി ഇപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി ഇതു കേന്ദ്രഗവർണ്ണമെന്റിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണെന്നും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിമർശനങ്ങൾക്കു ഭൂപടി പറയാൻ ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി ഈ സമിതിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അതിനെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുന്നത് ശരിയല്ല എന്നും, എന്നിരിക്കാൻ പറയാമൊട്ടും, സൈക്കിള ഇന്ത്യക്കാരെ കൂടുതലായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച, കേന്ദ്രഗവർണ്ണമെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വരേണ്ട ചുമതല മദ്രാസ് ഗവർണ്ണമെന്റിനും ഉണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിനുണ്ടുള്ള ആളുകൾ സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു പുറത്തുള്ളപ്പോൾ യാണെങ്കിൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചുകേൾക്കാനും ചെങ്കരമറയെ ഒരു പ്രശ്നമാണതു്. ഇന്നു തന്നെ പട്ടിണിയും ഞെഴിയില്ലായ്മയും ഈ രാജ്യത്തു കൊടുംവിരലുകൊണ്ടു തിക്കുകയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന്നു കടംബങ്ങൾ സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു പുറത്തുള്ളപ്പോൾ കയെൻ പറഞ്ഞാൽ അതു ഒരു നിസ്സാരസംഗതിയല്ല. ഇന്ത്യയും സിദ്ധോണിയും കോമൺവെൽത്ത് ലെ അംഗങ്ങളാണ്. കോമൺവെൽത്തിനകത്തു നിലകൊള്ളുന്നതായതോളംകൊല സിദ്ധോൺ ഗവർണ്ണമെന്റിനെ കോമൺവെൽത്ത് മുഖേന നിബന്ധിക്കാൻ ഇന്ത്യാ ഗവർണ്ണമെന്റിനു കഴിയും. ഈ സ്റ്റേറ്റ് ഗവർണ്ണമെന്റ് മുഖേന ഒരു നിർദ്ദേശം കൊണ്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യാ ഗവർണ്ണമെന്റിനുകൊണ്ട് നമുക്കു വേണ്ടതു ചെയ്യുകാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിച്ചു പഠിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുന്നത് ഹൃദയപ്രസാദമായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതിന്നുവേണ്ടി ഒരുപക്ഷെ കുറെ കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അതൊരു നഷ്ടമായി പരിണമിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവർണ്ണമെന്റ് അടിയന്തിരമായി മുറേനാട്ടു കമ്മീഷനെന്ന അട്ടിമറിച്ചുകൊണ്ട് ജോൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം."

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, in regard to the problem of Ceylon Nationals of Indian origin, we are in a very delicate and difficult situation. We are in a difficult situation because the persons affected are mainly South Indians and citizens of this State. When I say this, I do not mean to make any distinction between a North Indian and a South Indian. The situation is delicate because the remedy is not in our hands. As we all know, this is not a problem of recent origin. However, it has been accentuated everyday after India and Ceylon became independent in spite of the fact that we are members of the Commonwealth. How this House feels strongly on this issue has been communicated to the Central Government more than once. It was on another occasion that a similar resolution sponsored by the Government was adopted by this House unanimously and I believe copies of not only that resolution but the whole proceedings connected therewith were transmitted to the Central Government. Of course, we know that the Central Government are quite alive to the issues that are before us. However, the results, as far as we are concerned, have not been encouraging. As a result of every talk and every agreement that has been reached between our Government and the Ceylon Government, the condition of these poor inhabitants has been deteriorating. We clamoured that one agreement was not satisfactory to us and wanted its defects to be removed. But subsequent agreements only impose more and more liabilities and hardships upon these people. It was thought when the Citizenship Act was passed by the Ceylon Government, that at least more than half of the 8 lakhs of inhabitants of Indian origin in Ceylon, would get their citizenship rights. The Ceylon Government were taking every care and in every field of activity, administrative, economic and social, to squeeze these people out of Ceylon. They have imposed economic sanctions,

[Sri M. Narayana Kurup] [13th May 1954]

9.30 a.m. social disabilities and trade restrictions on these people who were quite welcome when Ceylon had not the present resources or the industrial development which she possesses now. It is forgotten that the Ceylon Nationals of Indian origin have contributed more than anybody else to the development of Ceylon. However, after Independence, we do not know the reasons for the present attitude of Ceylon. Perhaps it is their fear complex that India is likely to swallow Ceylon which is lying at her heels. Anybody who has understood the policy of our Government after Independence will have no occasion to have such a fear. We have been generous to our neighbours to our disadvantage. In spite of this, as a result of our foreign policy, we have succeeded in alienating the sympathies of our neighbours in an inverse proportion to the distance from our country. Even when the new agreement was reached, fears were expressed as to its probable consequences. The Ceylon Government instead of implementing the agreement in its true spirit interpreted it in a way which was detrimental to Ceylon Nationals of Indian origin. This is a problem mainly concerning the South. However, we find that the persons in the highest authority who are dealing with this problem are not well-versed with the nature of this problem. It is a legitimate fear of ours that this is due to the fact that in the settlement of the Ceylon Indian problem and in the dealings between the Government of India and the Government of Ceylon, the expert opinion of the State Government has not been obtained and persons who have an intimate knowledge of this problem have not been consulted by the Government of India. Whatever it be, we must face facts and it is but legitimate that we express our wishes to the Central Government once more. Now we have been given to understand that about two lakhs of people will get the right of citizenship. Ultimately, when another agreement comes into force or when it is further interpreted, we do not know whether this number will still go down. Every nation has a right to legislate on the subject of citizenship. It is but just and proper that natural justice and international morality are observed. Of course, it may seem as though I am flattering when I say that in this world which recognizes only force, we have been the only nation preaching national and international morality with grave detriment to our own interest abroad. Therefore, this is the right time for the Government of India to take a more just and strong step in connexion with the problem and in her dealings with Ceylon. With these words, I support the Resolution."

DEPUTY SPEAKER:—"Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar may move his amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move the amendment standing in my name."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member may read his amendment."

[13th May 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move the amendment standing in my name which reads as follows:—

This House also recommends to the Government of India particularly to take up the issue of temporary residents of Indian origin in Ceylon and arrive at a decision with the Government of Ceylon that they be allowed to continue in their lawful occupations as Indian citizens without any hindrance as long as they wish to continue there, and allow them to make remittances to their dependants in India out of their earnings making necessary alterations in Exchange Control Rules.

"In this connexion, I have to submit that in June 1948, a letter in reply to the letter sent by our Prime Minister was received in which it was specifically stated that this would be allowed, i.e., the Indians working in Ceylon as employees and who get salaries are entitled to send their savings to their dependants in India. These poor workers are working very hard in Ceylon and there is nothing wrong in their sending some money to their families and dependants in India. It is with regard to this aspect only, representations were made to the then Ceylon Government and to the Ceylon Prime Minister at that time, who had assured our Prime Minister in the letter which I have just now mentioned that this will be done. I request the House to accept this amendment."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, I second the amendment moved by hon. Comrade Sri T. C. Narayanan Nambiar. While doing so, I want to state that this problem of Indians in Ceylon, as has already been pointed out by other Members, is not of recent origin. This problem has been there for a long time. As far back as 1948, in the letter of the then Prime Minister of Ceylon, dated 22nd June 1948 to our Prime Minister, the then Prime Minister of Ceylon had promised that he would allow those Indians in Ceylon who wished to accept Ceylon as their motherland to be registered as Ceylon citizens and that those who were not accepted for registration as Ceylon citizens, would be allowed to continue in their lawful occupations as Indian citizens and send remittances to their dependants in India from their earnings. Sir, on the basis of this promise made by the then Prime Minister of Ceylon, we thought that a satisfactory agreement could be reached on the problem of Indians in Ceylon. Now, we understand that the Government of Ceylon are taking a unilateral decision despite the agreement reached between our Prime Minister, Shri Jawaharlal Nehru and the Ceylon Prime Minister, Sir John Kotelawalla. We learn that this agreement is being considered by the Government of Ceylon and it is estimated by non-official calculation that about 4½ lakhs of Ceylon nationals of Indian origin will be squeezed out of Ceylon as a result of the interpretation that the Ceylon Government gave to this agreement. There are about 8 lakhs of Ceylon nationals of Indian origin in Ceylon and of these more than 4½ lakhs will be squeezed out. I wish to point out in this connexion that these people were taken to Ceylon by the then Government of Ceylon

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [13th May 1954]

which was dominated by the British. These people were taken as plantation workers and for other work from our land and most of them continue to work there. They have been doing very useful work in Ceylon. They are mainly toddy-tappers, shop employees, tillers, plantation labourers and so on. They are not parasites on the economy of Ceylon. They have substantially contributed to the prosperity and advancement of Ceylon as much as any other Ceylon citizen. Therefore, it is their right to continue to live there as long as they wish to do so. Moreover, most of them were born and brought up there and they have not at all seen their so-called mother-country, India. Naturally they belong to Ceylon and really they are Ceylon citizens. It is their right to get themselves registered as Ceylon citizens and have all the rights as Ceylon citizens. It is wrong for anybody to deprive them of their legitimate rights. India has had long cultural relations with Ceylon. While speaking about the problem of Indians in Ceylon, I want to recount the past happy relations that existed between India and Ceylon.

9-40 P.M. "From time immemorial we, Indians, have had very happy cultural relations with Ceylon. In point of religion, Buddhism, the most prominent religion in Ceylon had its origin in India. We want these cultural relations should not in any way be affected or cut off by the mischievous anti-Indian activities of certain people in Ceylon. Naturally, these anti-Indian activities are whipped up by the Imperialists who are controlling the resources of Ceylon. We believe, and fully believe that the people of Ceylon have no grudge against Indians. It is only the Imperialists who are plundering the resources of Ceylon, who want to divert the wrath of the people of Ceylon towards Indians that foment these troubles. The big planters are Britishers and even now they are plundering lakhs and lakhs of rupees from Ceylon while the poor workers who are employed in those plantations are doing their best to enrich Ceylon and are making only a living in Ceylon and not taking anything from Ceylon to India. But on the contrary, the big plantation owners are taking away lakhs, even crores of rupees out of Ceylon and these plantation owners and Imperialists are the actual enemies of Ceylon and the people of Ceylon are hoodwinked by these people to hate Indians. So, these British and American people are whipping up anti-Indian activities there. We want to unmask them and appeal to the people of Ceylon that we are brotherly with them, we want to remind them of our cultural relations and we want that in no way our cultural relations should be affected by these activities.

"Sir, India has shown to the world that any thorny problem could be solved through negotiations. The agreement arrived at between the Peoples' Republic of China and our Government on the question of Tibet is really an exemplary treaty; it is based on the principle of non-interference by one or the other with internal affairs of the other country and of respecting its sovereignty. By these mutual understandings, mutual agreements could be arrived at, though the social systems in our two countries, namely, India and China are different. So also, an agreement can be reached

[13th May 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

between the Government of India and the Government of Ceylon regarding this citizenship problem, without allowing the gap that has already set in to widen. We want that a really helpful and good agreement is arrived at between us.

"Sir, in this connexion I want to bring to the notice of the Government the resolutions that were passed at the All Kerala Conference of Ceylon Indian Dependents held at Talikulam Nattika Firkā on the 8th November 1953. In these resolutions, it is pointed out that an agreement can be reached on this issue based on the assurance given by the then Prime Minister of Ceylon in his letter, dated 22nd June 1948, to the Prime Minister of India that all Indians who do not desire or who are not accepted for registration as Ceylon citizens can be allowed to continue in their lawful occupations as Indian citizens without any hindrance. The Conference also requested the Government of India to consider certain matters and they are:

(1) The Government of Ceylon should take all necessary steps to confer Ceylon citizenship on all Indians in Ceylon who are prepared to accept Ceylon as their homeland;

(2) Indians who are temporary residents in Ceylon, who number about one lakh and a half shall be permitted to continue in their lawful occupation without any hindrance so long as they wish to be in Ceylon, and they shall be allowed to send to their homes in India whatever is left from their monthly income after spending for their own personal expenditure. Necessary alterations in the Exchange Control Rules may be made for the same.

(3) The restrictions regarding visa for Indians in Ceylon shall be removed. These three requests we have made to the Government of India and have made it clear that these three principles should be kept in view whenever negotiations between the Government of India and the Government of Ceylon take place. We have also requested the Government of India to see that the cultural relations, the fraternal feelings we have been enjoying from time immemorial should not be impaired.

"Now, I propose that a Legislators' Delegation be sent to Ceylon so that our relations may be promoted and whatever difficulties there are in this problem may be resolved. Again, we assure the people of Ceylon that we, Indians, are their real friends and we do not want in any way that our relations should be marred. I further tell our Government that they have a special responsibility in this matter. It is not a mere theoretical or an academic problem for us to discuss here, but it is a practical problem for our Government to see that regarding Ceylon nationals of Indian origin, the majority of whom are from our State, an agreement is arrived at between the Governments of India and Ceylon. But an agreement may take some time. In the meantime, many Indians in Ceylon who are mostly South Indians are returning—even from my own constituency 5,000 Indians have already returned and many more are returning every day. After having worked in Ceylon for decades, they have now to be searching for employment here, but they do not get any employment here. Already unemployment is rampant in our country and it is at such a time that many more unemployed persons are returning from Ceylon. It is a practical problem for our State Government to take up and rehabilitate them. Our State Government should look into the matter.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [13th May 1954]

"The other day, Sir, in answer to my question, the Hon. Minister for Land Revenue stated that the condition of dependent people in Nattika Firka itself was causing anxiety, because of non-receipt of remittances from Ceylon. Therefore, it is clear that the Government are already aware of the magnitude of the problem. I now appeal to the Government that this problem should be looked into with seriousness and for those who are returning from Ceylon, a satisfactory solution should be found to employ them and rehabilitate them. With these few words, I support the amendment moved by the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar."

"Sir, on this occasion I also present to the Hon. Chief Minister a copy of the Resolutions passed at the All-Kerala Conference of Ceylon Indian Dependents."

(The hon. Member presented a copy to the Hon. Chief Minister.)

[9-47
a.m.]

SRI S. N. SOMAYAJULU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் சுமுகமான ஒரு உறவு இருக்கவேண்டும். இந்திய யூனியனின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையே இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படைக்கொள்கையாகும். ஆனால் நாட்கள் நெருங்க நெருங்க அந்த சுமுகமான உறவு நீடிக்கக்கூடாது என்பதே இலங்கையின் விருப்பமாக இருக்கின்றது. சில மாதங்களுக்கு முன் டெல்லியில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அது ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, திருத்தி பின்னர் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அது எந்த விதத்தில் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதோ, அதனுடைய தத்துவத்தை படிப்படியாக இலங்கை சர்க்கார் மறந்துவிட்டு தங்கள் இஷ்டம்போல் கெடுபிடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நமது பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ நேரு அவர்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தைப்பற்றி பேசும் காலத்து இது நல்லெண்ணத்தின் முதற்படி என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பிற தேசத்தினுடைய உறவைப்பற்றி நாம் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை; நமக்கும் அதிகாரமில்லை. ஆனால் அந்த வெளிநாட்டுக் கொள்கையால் நம்மவர்கள்—10 லட்சம் தமிழர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற காலத்தில் அதை நாம் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியமானது; அவசரமானது. முதலில் இந்த டெல்லி-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை நல்லெண்ணத்தின் முதற்படி என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்; நாமும் ஒப்புக் கொண்டோம். பின்னால் அவர்கள் ஏதோ சூழ்வினையின் காரணமாக, தீவினையின் காரணமாக அதை ஒப்புக்கொண்டதாக வைத்துக்கொண்டு, கண்துடைப்புக்காக அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டதாக சொல்லிக் கொண்டு இப்போது கடந்த இரண்டு தினங்களாக மிகவும் கெடுபிடி செய்துவருகிறார்கள். நாலரை லட்சம் இந்தியர்களுக்கு சாப்பிட அரிசி கிடையாது, தேசத்தில் பிரஜா உரிமை கிடையாது, தமிழர்களை நாடோடிகள் என்று சொல்லி வருகின்ற அளவில் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இது டெல்லி ஒப்பந்தத்திற்கு முரண்பட்ட காரியம் இது. இந்த ஒப்பந்தத்தை முரண்பட்டதாக செய்ய வேண்டுமென்றால் இலங்கை சர்க்கார் டில்லி சர்க்காரை கேட்காமல் செய்யக்கூடாது. ஆனால் இலங்கை சர்க்கார் செய்ததென்ன? தங்களுடைய யதேச்சாதிகாரப் போக்கால் டெல்லி-இலங்கை ஒப்பந்தத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு தங்களிஷ்டம்போல் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. நேற்றைக்கு முன்தினம் அதன் அறிகுறியாக அங்கு வாழும் நாலரை லட்சம் இந்திய மக்களுக்கு தங்கள் உணவுக்கான முக்கிய உணவு பொருளான அரிசி கிடைக்காத முறையில் செய்திருப்பதோடு, பிரஜா உரிமையையும் கொடுக்க மறுத்து நாடோடிகளைப் போலாக்கியிருக்கிறது. இவ்விஷயம் டெல்லிக்கு தெரியுமோ இல்லையோ. இதுபற்றி அவர்களிடையே ஏதாவது கடிதப் போக்குவரத்து நடந்ததோ என்னவோ, முடிவாக நமக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனாலும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் போக்கு வரவாக மிகக் கொடுமையாகவே ஆகிக்கொண்டு வருகிறது; அதிகரிக்கிறது. கொஞ்ச தினங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு வாழ்ந்தோம்.

[13th May 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

அது போலவே எப்பொழுதும் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் நல்லுறவு இருக்குமென்று நினைத்தோம். அதற்கெல்லாம் மாறாக ஒரு கெடுதலான அஸ்திவாரத்தை இலங்கை உணர்பண்ணிக் கொண்டு வருகிறது. அதனுடைய போக்கைப் பார்த்தால் இப்பொழுதுதான் கல்தா படலத்தை ஆரம்பித் திருக்கிறதேபோல் தெரிகிறது. உதட்டிலே தேனும், உள்ளத்திலே நஞ்சும் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்துகொண்டு வருகிறது. இலங்கையை செல்வம் கொழிக்கும் நாடாகச் செய்தவர்கள் யார்? அங்குள்ள தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களை செப்பனிட்டவர்கள் யார்? அதனைச் சுப்பிச் பூமியாக ஆக்கியவர்கள் யார்? இவைகளை யெல்லாம் இலங்கை சர்க்கார் சற்று சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து நீம்நாட்டு தமிழர்கள், தமிழர்களுடைய உழைப்பையும், வேலையையும் வேண்டுமென்ற சமயத்தில் வாங்கிக்கொண்டு இப்பொழுது இப்படிச் செய்து நன்றிகெட்ட செயலாகும். நன்றியை மறந்துவிட்டு இந்தியர்களை இலங்கையில் இருக்காவண்ணம் செய்வதற்காக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்படி இலங்கை சர்க்கார் செய்துகொண்டு வருகிறது.

"எட்டு லட்சம் மக்கள் தங்களுக்கு பிரஜா உரிமை வேண்டுமென்று கோரி மனுச் செய்தார்கள். இதிலே 26 ஆயிரம் பேர் இதுவரை பிரஜா உரிமை உடையவர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எட்டு லட்சம் பேர் மனுகொடுத்து நாங்கள் இனி இலங்கை சர்க்கார் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கிறோம், இலங்கையை இனி எங்களுடைய தாய் நாடாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றால், நீங்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ அப்பொழுது வேலை செய்தீர்கள், இருந்தாலும் நாங்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம், பிரஜா உரிமை கொடுக்க மாட்டோம் என்று சர்வதேச பிரஜா உரிமை சட்ட விரோத முறையில் கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு உதறித் தள்ளுவது எந்த விதத்திலும் நியாயமானதல்ல; சட்டத்திற்கும் புறம்பானது. எட்டு லட்சம் பேர் மனுப் போட்டிருக்கும்போது, கடந்த ஆறுமாத காலமாக இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துவிட்டு 26 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மட்டும் பிரஜா உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாகப் போனால் ஒரு லட்சம் எஞ்சியுள்ள பேர்களுக்கு உரிமைகொடுக்கலாம். ஏழு லட்சம் பிரஜைகள் நாடு கடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது முறையானது அல்ல.

"தவிர, பிறிதொரு காரியத்தையும் இலங்கை சர்க்கார் ஆரம்பத்தில் செய்திருக்கிறது. அதாவது 'கள்ளக் குடியேற்றம்' யாருக்கும் தெரியாமல் இந்தியாவிலிருந்து நீந்தியோ அல்லது கள்ளப்பட்டு மூலமாகவோ இலங்கை வந்து அடைகிறார்கள் என்று பெயரை வைத்துக்கொண்டு கடலின் கரைகளில் பந்தோபஸ்துப் போலீஸ் படையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலிருந்து அந்த நாட்டிற்கு செல்ல வேண்டுமானால் 36 மைல் கடலைக் கடக்கவேண்டும். 36 மைல் கடலைக் கடப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல. சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணவாசியான ஒரு நீச்சல் வீரர் மட்டும் இவ்வாறு கடலைக் கடந்திருப்பதாக அறிகிறோம். அவர் வேதாரண்யம் வந்துள்ளார். இது நீச்சல் சாகசத்தின் வெற்றி.

"இந்தியர்கள் அங்கு இருப்பதால் தங்களுடைய பொருளாதார சுபீட்சத்திற்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். இது மிகவும் தப்பான பிரசாரம்; வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்புவதற்கு அங்குள்ளவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. வெளிநாட்டில் வாழ்வதற்கு உரிமையிலேயா? உலகத்திலே வாழுகின்ற நாட்டிலுள்ள மக்களெல்லாம் இம்மாதிரி பணம் அனுப்புவதால் அங்குள்ள பொருளாதார நிலைமை கெட்டுவிடுமா? இம்மாதிரியாக சாக்குகள் சொல்லி ஒவ்வொரு சலுகைகளையும் சிறிது சிறிதாக குறைத்துக்கொண்டு வருகிறது. முத்தாய்ப்பாக அக்கிரமமான முறையில் ஈடுபடுவதற்கு இலங்கை சர்க்கார் முனைந்துவிட்டது. இதை யெல்லாம் பார்த்தால் மலான் செய்த கொடுமைகளைக் காட்டிலும் மிகக் கொடுமையாகவே இருக்கிறது. மலானே பரவாயில்லை போலும்; இந்த கொத்தலவாலா செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் மிருகத்தன்மையாக அல்லவா இருக்கிறது. ஆகவே இதை யெல்லாம் நாம் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. இதனை ஆஸ்பதமாக வைத்துக்கொண்டு மக்கிய

[Sri S. N. Somayajulu]

[13th May 1954]

சர்க்காருடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கையை, மாற்ற வேண்டுமென்று எவராவது சொன்னால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது. ரஷ்யா வானாலும், செஞ்சீனாவானாலும், அமெரிக்காவானாலும் சரி நம்முடைய நட்பு நேச முறையிலேயே இருக்கவேண்டும். இந்த நிலைமையை தீர யோசிக்காமல் மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையைத் தாக்குவது மிகவும் நியாயமற்ற காரியமாகும். இந்த விஷயத்தை கவனிப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக இதில் தலையிட்டு ஆவன செய்தே தீரவேண்டும். இன்றைக்குள்ள உடனடியான பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்று. நாலரை லட்சம் மக்களுக்கு அரிசி ரேஷன் கிடையாது, உணவுக்கு வழியில்லையென்று சொன்னால் அவர்கள் கதி என்னவது? இதை ஓரளவாவது நீதியுள்ள, நேர்மையுள்ள காரியமென்று சொல்லமுடியுமா? ஆகவே இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டியது மத்திய சர்க்காரின் உடனடியான கடமை யாகும். உடனடியாக மத்திய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த தீர்மானத்தை ஆமோதிக்கிறேன். அவ்வாறு செய்தாலொழிய இலங்கை சர்க்காரின் கொட்டம் அடங்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

9-55
a.m.

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை ஆமோதித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சிங்களத்தில் சீரழிகின்றான் தமிழன். அங்கே அவதிப்பட்டு அல்ல லுறுகின்றான் தமிழன். காடுமேடுகளை வளமுள்ள பூமியாக ஆக்கினவன் தமிழன். அப்படிப்பட்டவனுக்கு இன்றைக்கு அவலநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று விரட்ப்படுகிறான். எதற்காக? தமிழர்கள் அங்கே விரட்ப்படுகிறார்கள்? அதைச் சற்று கவனிக்கவேண்டும். லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சிங்களர்களிடமிருந்து சுரண்டுகிறார்கள். ராஜா ஸர். முத்தையா செட்டியாரைப்போன்றவர்கள்தான் அங்கே நல்ல வசதி செய்துக்கொண்டு மாட மாளிகை, கூட கோபுரமாகக் கட்டிக் கொண்டு அங்கு வாழும் மக்களின் பணத்தைச் சுரண்டுவதன் காரணமாகத் தான், சிங்களர்கள் சீறுகிறார்கள். அப்படியே மலேயா நாட்டிலும், அதே தான், சிங்களத்தான் பர்மாவிலும், இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன? தமிழர்கள் தங்கள் தாய்நாட்டை விட்டு ஏன் செல்லவேண்டும்? இதற்குக் காரணம் என்ன? தமிழ் நாட்டிலே, தங்கள் சொந்த நாட்டிலே, அவர்கள் பிறந்த நாட்டில் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களை ஒதுக்குகிறார்கள். அவர்களை சமமாக பாலிக்கும் மனப்பண்பாடு இன்னும் நம் மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை. அவர்கள் சமுதாயத்தில் நிமிர்ந்து நடக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் தன் தாய் நாட்டைவிட்டு வேறு நாட்டுக்காவது சென்று தன்மானத்தோடு வாழப்பார்க்கிறான். ஆனால் தமிழர்களின் சிலோன் தொடர்பு ஏற்பட்டது இன்று நேற்றல்ல. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிலோனுக்குச் சென்றார்கள். அனேகமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற இடங்களிலிருந்துதான் கடல்கடந்து மற்ற நாடுகளுக்கு அதாவது சிங்களத்திற்கும், பர்மாவிற்கும், மலேயாவிற்கும், இன்னும் மற்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்றிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம், அவர்கள் எப்போதும் இங்கே ஒதுக்கப்பட்டார்கள். ஜாதி இந்துக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்ற பேதம் கற்பிக்கப்பட்டது. சட்டதிட்பங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டிருந்தார்கள். வேதங்களிலும் தாழ்த்திக் கூறப்பட்டிருந்தனர். அதனால்தான் இன்று மலேயாவிலும், சிங்களத்திலும், பர்மாவிலும் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் சென்றவர்கள் 95% ஆக இருக்கிறார்கள். தமிழர்களுக்கும், சிங்களவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன்பானது சிங்களவர்கள் பௌத்தமதத்தைத் தழுவியவர்கள். புத்தபிரான் வகுத்த பாதையில் நடப்பவர்கள். அன்பு நெறியைக் கொண்டவர்கள். அன்பின் அடிப்படையிலே தங்கள் மதத்தை உயர்த்தியவர்கள். ஜீவகாருண்யமும், சகோதர மனப்பான்மையும் உள்ளவர்கள்.

[13th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

அப்படிப்பட்ட நற்குணம் படைத்த சிங்களவர்கள் இன்று தமிழர்களிடமிருந்து சீறி விழுகிறார்கள் என்றால், விரட்டுகிறார்கள் என்றால், ஏன்? இப்பொழுது ரேஷன்முறை அனுசரிக்கப்படுகிறது. பாஸ்போர்டு முறை கையாளப்படுகிறது. அவர்கள் உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகிறது. காரணம் என்ன? இதை எப்படி மத்திய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்? அன்று ஆங்கிலேயர்களை காங்கிரஸ்ஸ்காரர்கள் விரட்டினார்கள். ஆனால் அன்று ஆங்கிலேயர்களால் காப்பித்தோட்டம், தேயிலைத்தோட்டம் முதலிய தோட்டங்களை பயிர் செய்வதற்காக தமிழர்கள் அழைத்துச் சொல்லப்பட்டார்கள். அன்று வகுத்திரமாக சீரழிந்த சிங்களம், வளமுள்ள பூமியாக மாற்றப்பட்டது. அன்று பாடுபட்டு சிங்களவர்களை சீர்பெறச் செய்தவர்கள் இன்று சீரழிகிறார்கள். சிங்கள நாட்டில் தெருத் தெருவாக அலைகிறார்கள். அவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபட்டு, பயிரிட்டு வளமாக்கிய பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அங்கேயும் இந்த தீண்டாமை நிலவி வருகிறது. இந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த வைதீகத்தின் அடிப்படையிலே உருவான தீண்டாமைத் தொத்து நோய் மலேயாவிற்கும், பர்மாவிற்கும் பரவ ஆரம்பித்துவிட்டது. ரப்பர், காப்பிக்குட்டை, தேயிலை முதலிய பெரிய தோட்டங்கள் தோன்றியதற்கு காரணம் இந்தப் பாடுபட்டவர்களின் பலன்தான், அவர்களின் நெற்றி வியர்வைதான், அவர்களின் உழைப்புதான்.

“பொதுவாக வெளிநாடுகள் சென்ற தமிழர்கள் முக்கியமாக சிங்கப்பூர், மலேயா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றவர்கள் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களை சீர்திருத்தி இருக்கிறார்கள். சிங்களத்திலும் சரி, பர்மாவிலும் சரி, மலேயாவிலும் சரி, பெரிய பெரிய வியாபாரத்தில் தமிழர்களைக் காண்கிறார்கள். சிங்களவர்களை தமிழர்கள் சுரண்டுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதனால்தான் வெளியேற்றுகிறார்கள். ஆனால் நாம் அவ்விதம் செய்கிறோமா? இல்லை. சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருக்கும் தோழர் அந்தோணிப் பிள்ளை அவர்கள் சிங்களவர். சிங்களத்திலே பிறந்தவர், வளர்ந்தவர், ஆனால் எல்லா உரிமைகளோடும் இங்கே வாழுகிறார். நாம் வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. அது தமிழனுடைய பண்பாடு. சிங்களத்தில் இருக்கும் வியாபாரிகளின் மனம் மாறவேண்டும். அங்கே இருக்கும் வியாபாரிகள் 200, 300 வட்டிக் கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். 100-க்கு 100 ஆக வட்டி வாங்குகிறார்கள். இவ்விதமாக அங்கு இருக்கும் மக்களின் பணத்தைச் சுரண்டுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய மனம் மாறவேண்டும். அங்கு இருக்கும் தமிழர்களின் நலன்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். சிங்களவர்கள் அநியாயமாக தமிழர்களை விரட்டுவதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதற்காக ராமாயணத்தில் ராமன் ராவணன்மீது படை எடுத்தாற்போல் படை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறவில்லை. பிரதமர் பண்டித நேருவும் இலங்கைக்குச் செல்லுகிறார். அங்கு இலங்கைப் பிரதமருடன் ஒரு சமூகமான முடிவுக்கு வரவேண்டும். அங்கு இருக்கும் தமிழர்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இரண்டு மூன்று நாட்களாக நடக்கும் காரியங்கள் நமக்கு அதிர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. இந்தோ-சிலோன் ‘அக்ரிமெண்டு’ பிரகாரம் இலங்கையில் வாழும் மக்களுக்குப் பாதகமாகத்தான் சிலோன் சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. இது அங்கு வாழும் பெரும்பாலான தமிழ் மக்களிடையே பெருத்த அளவில் அதிருப்தியை உண்டாக்கியிருக்கிறது. எனவே இந்தப் பிரச்சினையை, அங்கே வாழும் இந்திய மக்களின் உயிரைப் பாதிக்கும் பிரச்சினையாகக் கருதி அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான நடவடிக்கையை உடனே இந்திய சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சிலோன் சர்க்கார் இந்திய சர்க்காரின் வார்த்தையை மதிக்காவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அங்கு வாழும் தமிழர்களின் உயிரையும், உரிமையையும் காப்பாற்றிக்கொடுக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதைச் செய்யுமாறு இந்தத் தீர்மானமானது இந்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்கிறது. இது எல்லோராலும் ஒரு முகமாக வரவேற்கப்படவேண்டிய தீர்மானமாகும். இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோள்.

10-6
a.m.

[Sri A. Ratnam]

[13th May 1954]

“இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பேசவேண்டுமானால் நான் மணிக்கணக்கில் பேசமுடியும். இரண்டு மணி, இரண்டரை மணி கூட மூச்சுவிடாமல் பேச முடியும். நான் அப்படிப் பேசுவதானால் ஆவேசமும், சில ஜாதியா ரிடையே மனக்கசப்பும் உண்டு பண்ணத்தக்க வகையில் உண்மைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல நேரும். அந்த மாதிரியாகப் பேச நான் இச்சமயம் விரும்பவில்லை. என் உடல் நலமும் அதற்கு இடங்கொடுக்க வில்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு இதை முழு மனதுடன் ஆமோதித்து, திருத் தங்களை நான் எதிர்க்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“தாங்கள் பேசியபோது பார்த்தால் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதாகவே தோன்றியது. மறுபடியும் முடிவில் என்னவோ முழுமனதுடன் ஆதரிப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்களே!”

SRI A. RATNAM :—“நான் பேசியபோதும் தீர்மானத்தை எதிர்க்க வில்லை. மனக்கசப்பை உண்டாக்கும் முறையில் பல காரியங்கள் நிகழ்ந்து விட்டதன் காரணமாக நான் அவ்வாறு பேச வேண்டியதாக நேரிட்டது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

*** SRI S. RAMASAMY NAIDU :—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, சற்று முன்பு பேசிய பழந்தமிழர் ரத்தினம் அவர்கள் வயதில் சிறியவராக இருந்தாலும், யுக யுகாந்தரக் மனக்கசப்போடு பேசினதைக் கேட்டோம். நம் நாட்டுத் தமிழர்கள் இலங்கை சென்ற கதையும், அங்கே நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்த கதையும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுக்குள்ள அடிப்படையான உரிமை வழங்க மறுக்கப் படுவதே இன்றைய முக்கியமான பிரச்சனையாகும்.”

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—“I would appeal to the hon. Member to speak in English because this must necessarily go to Delhi. If speeches are in Tamil; reports will not be full. Since we are interested in bringing the condition of the Indians in Ceylon to the notice of the Government of India, I would request hon. Members to make their speeches as far as possible in English.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாதலால் தமிழில் பேசினாலும் பத்திரிகைகளில் பூராவாகவும் வருமென்ற நம்பிக்கையோடு நான் தமிழிலேயே பேசுகின்றேன்.”

“எனக்கு முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்குமுள்ள பழங்கால சரித்திரத்தையே மறந்துவிட்டார்கள் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்குமிடையே ராஜ்ய விஷயங்கள் மாதிரியின்றி மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம், நாகரீகம் இவைகள் எல்லாவற்றிலுமுள்ள தொடர்பையும் மறந்துவிட்டார்கள்போலும். ஆகவேதான் இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களிடம் சிங்களவர்கள் காட்டும் மனக் கசப்பை இவர்களும் இங்கே இலங்கைச் சிங்களர்களிடம் காட்ட முற்பட்டார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுடைய செயலை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இதனை அதன் பிரதிபலிப்பாகக் கொள்ளக்கூடாது. உலகம் பூராவும் இந்தப் பிரச்சனை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. கீழ் திசை நாடுகளில் மேல் நாட்டாரின் ஆதிக்க மும், ஆபிரிக்காவில் இந்தியர்களுடையவும் சுதேசிகளுடைய நிலைமையும், ஒருவரை ஒருவர் கண்டு வெறுக்கும் மனோபாவம் வளர்ந்துகொண்டே போவதைத்தான் காட்டுகிறது. அவனவனுக்கு உதவி தேவையாக இருக்கும்போது பிறரை நாடுவது என்பதும், தங்கள் தங்கள் நிலைமை ஸ்திரபட்டவுடன் உதவியாக இருந்தவர்களை வெளியேற்றிவிடுவது என்பதும் சர்வ சாதாரணமாகவிட்டது. அதுவும் அதிகாரம் தற் களுக்கு வந்துவுடன் தங்கள் இச்சைப்படி நடக்கக் கேட்கவேண்டுமா?

13th May 1954]

[Sri S. Ramasamy Naidu]

அதேமாதிரியாகத்தான் சிலோனை வளப்படுத்த அன்றைக்குத் தமிழர்கள் உதவி தேவையாய் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களை வெளியேற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள் சிலோன் சர்க்கார். அங்கே குடியிருக்கும் இந்தியர்களை விரட்டுவதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லையென்பதை நான் முதலில் சொல்வேன். இந்த நாட்டில் கஷ்டப் பட்டவர்கள். இந்த நாட்டில் அவர்களுக்கு பிழைக்க வழியில்லாமற் போகவே தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த அந்நாடு நோக்கி வேலை தேடிச் சென்றவர்கள் அல்ல, அங்கேயுள்ள பெரும்பாலானவர்கள். இங்கிருந்து இந்தியர்கள் பல ஆசை வார்த்தைகள் சொல்லி அழைத்துச் செல்லப் பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டு பின்னர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள். இன்றைக்கும் அவர்கள் அந்த நாட்டில் ஏதாவது கூலி வேலையாவது செய்து பிழைக்கின்றார்களே தவிர அங்கே வேலை யில்லாது சாப்பிட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கவில்லை. கண்டி, கொழும்பு போன்ற இடங்களில் பல இந்தியர்களுக்கு நில மிருக்கிறது. சிலர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். தமிழர் சர்க்காரின் மந்திரிகளாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கே கூலியாகவுள்ள ஒரு பகுதி மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியை கண்டிப்பதைவிட்டு மொத்தமாக அங்குள்ள இந்திய மக்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் அநீதி இழைப்பதாகப் பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை. ஒரு நாட்டிலிருந்து அந்நாட்டில் வாழும் அந்நிய நாட்டு மக்களை வெளியேற்றுவதானால் அவர்களால் அந்நாட்டுக்கு கெடுதல் ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று பார்த்து அதற்குமேல்தான் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவேண்டும். இலங்கை வாழ் தமிழர் களால் அந்நாட்டுக்கு எந்த விதமான தீமையும் உண்டாகும் என்று தோன்றவில்லை. இவர்களால் உண்டாக்கவும் முடியாது. நீண்ட நெடு காலமாக இலங்கையிலே இவர்கள் வாழ்ந்து வந்தபோதிலும் இவர்களது உறவினர்கள் யாராவது இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் ஏதாவது சிறுதொகை இந்தியாவுக்கு மணியாட்டி செய்ய லாமே தவிர மற்ற எல்லா தமிழ் மக்களும் பணம் அனுப்புவதில்லை. பெருவாரியான மக்கள் இலங்கையையே தங்கள் தாயகமாகக் கொண்டு உழைத்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள எட்டு லட்சம் பேர்களும் தாங்கள் இலங்கையின் பிரஜையாகவே வாழ விரும்புகிறோம் என்று மனுச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே யுள்ள இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கே பிரஜா உரிமை வழங்கப்படுமெனச் சொல்லப்படுகிறது. மற்றுமுள்ள மனுக்களையெல்லாம் பல காரணங்களைச் சொல்லி தள்ளுபடி செய்யும் மனப்பான்மையே நிலவுகிறது. ஒரு நாட்டிலுள்ள அந்நிய நாட்டுப் பிரஜை ஒருவனை வெளியேற்ற வேண்டுமானால் முதலில் அவன் குடியேறியிருக்கும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அவனால் ஏதாவது கெடுதி உண்டாகுமா என்று கவனித்து அவனால் அந்த நாட்டிற்குத் தீமை உண்டாகும் என்று கருதினால் அவனை வெளியேற்ற வேண்டியது நியாயம். அப்படிப் பார்க்கப்போனால் இலங்கையில் வாழும் இந்தியர்களால் இலங்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு தடை எதுவும் கிடையாது. தடை செய்யும் மனப்பான்மையும் அவர்களிடம் இல்லை. தடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதுவரையிலும் அவர்கள் அந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவே தங்கள் ரத்தத்தைக் வியர்வையாகக் கொட்டி உழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளு கிறார்கள்.

“இரண்டாவதாக அந்த நாட்டில் குடியேறியிருக்கும் மக்களின் கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றால் அந்த நாட்டின் நாகரீகம் சீர்குலைந்து போகுமா என்றாவது பார்ப்போம். இந்திய மக்கள் நாகரீகம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் இவற்றில் அந்நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குச் சிறிதுகூடத் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பது தெளிவு. நாகரீகம், பண்பாடு இவைகள் எல்லாம் வெளி உடை அலங்காரங்களாலும், கல்வி யாலும் உண்டாகாது. மனத்தைப் பண்படுத்திக்கொண்டால் தான் நல்ல பண்பாடு உண்டாகும். ஆகவே நாகரீகம் என்பது நம்முடைய நாட்டிலே நாம் படித்த புத்தகங்களை கொண்டு வளர்வது இல்லை. மனத்தையும், மனித எண்ணத்தையும் தூய்மையானதாக வைத்துக் கொள்வதன்

[Sri S. Ramasamy Naidu]

[13th May 1954]

மூலம் 'பெயக்கண்டும் அமுதெனக் கொள்வர் நயத்தக்க நாகரிக ரெனப் படுவர்' என்றபடியுள்ள உன்னதமான கோட்பாடுகளினால் தான் நாகரிகம் உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிறார் தமிழன் பண்பாட்டை வறையறைந்து வைத்த வள்ளுவனார்.

"ஆகவே தமிழர்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் சரி, எந்த நாட்டுக்குச் சென்று வாழ்ந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஒரு நாளும் தங்களுடைய பரம்பரைப் பழக்கம், பரம்பரைப் பண்பாடு, பரம்பரை நாகரிகம் இவற்றிலிருந்து சிறிதும் வழுவி விடமாட்டார்கள். எனவே இலங்கையில் வாழ் கின்ற தமிழர்களை நாகரிகமற்றவர்கள் என்று சொல்லியும் வெளியேற்ற வேண்டிய காரணம் இல்லையென்று சொல்லலாம்.

"அடுத்தபடியாக இலங்கை இந்தியாவின் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு ராஜாங்கமாகும். பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு ராஜாங்கத்தோடு எப்போதும் ஒரு ராஜாங்கம் சௌஜன்யமான உறவோடு, நட்புக்கும் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் நடந்துகொள்வது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இலங்கை ராஜாங்கம் இந்திய ராஜாங்கத்தின் வெகு சமீபத்தில் இருப்பதால் இலங்கைக்கு இந்தியாவின் உறவு என்றைக்குமே வேண்டும். அதுவும் இலங்கையில் நிறைய தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களது வாழ்க்கை தமிழ்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு நேசமுறையில் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் இலங்கை வாழ் இந்தியர் பிரச்சினையை கருணை உள்ளத்தோடு அணுகச் செய்ய தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டியது நம் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதை விட்டு நம்மிடம் அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிருப்தியை விளைவிக்கும் வகையில் பேசுவதாலோ அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாலோ எவ்விதமான நல்ல நன்மையும் உண்டாகாது. கருத்துக்கள் மாறுபட்டிருக்கும்போது பலபுற ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்வதாலும் நன்மை உண்டாகாது. சிலோன் சர்க்காரிடம் நல்ல அதிகாரிகளை விட்டு இந்த "இந்திய மக்களால் அந்நாட்டுக்கு எவ்விதமான ஆபத்தும் கிடையாது, அந்நாட்டின் முன் னேற்றத்திற்கு இவர்களால் எவ்விதமான இடைஞ்சலும் இருக்காது", என்பன போன்ற விஷயங்களையெல்லாம் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழர்களே இலங்கையில் அதிகமாக இருப்பதால் தமிழர்களுடைய நலனில், தமிழர்களுடைய உரிமையில் அதிக அக்கறை காட்டக் கூடிய ஒரு தமிழரையே அந்நாட்டு தூதுவராக அனுப்பினால் அவர் அந்த நாட்டு அரசாங்கத்திற்கும் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் அடிக்கடி நல்ல யோசனை சொல்லமுடியும். தமிழர்களுடைய பண்பாடு, தமிழர்களுடைய நாகரிகம், தமிழர்களுடைய உணர்ச்சி, கலாச்சாரம் இவைகள் யாவும் பெற்றுள்ள ஒருவரை இந்த சமயத்திலே இலங்கையின் ஹைகமிஷனராக நியமிப்பதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். அப்படி ஒருவரை நியமித்தால் இந்தியர்களுடைய உரிமைகள் எல்லாம் பூரணமாகக் காப்பற்றப்படலாமென்று நினைத்தாலும் கூட அதிலேயும் சில சங்கடம் ஏற்படுமென்பதில் சந்தேக மில்லை. இருந்தாலும் கூட தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழர் ஒருவர் ஹைகமிஷனராக இருந்தால் அவர் அடிக்கடி அந்தச் சர்க்காருக்கு அங்கே வாழும் தமிழர்களால் எவ்விதமான ஆபத்தும் அந்த ராஜ்யத்திற்கு உண்டாகாது என்பதைப்பற்றி விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லமுடியும்.

"இலங்கை சர்க்காரும், இந்திய சர்க்காரும் ஒருவருக்கொருவர் இன்றைய தினம் இருக்க வேண்டிய உறவு நிலை, காட்ட வேண்டிய நட்பு, உரிமை முதலியவைகளெல்லாம், பல இருக்கின்றன. இதில் மனக் கசப்பு உண்டாகும் வழியில் இரு சாரரும் நடந்து கொள்வதில் அர்த்த மில்லை. ஆகவே இத்தீர்மானத்தின் மீது யாரும் ஆத்திரமாகப் பேச வேண்டிய அவசியமே யில்லை பென்பது என் அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரச்சினையில், அங்கு வாழும் இந்திய மக்களின் உரிமை, உடமைகளைப் பாதுகாக்கும் முறையில் இந்திய சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நம் சர்க்கார் கேட்டுக் கொள்ள

[13th May 1954]

[Sri S. Ramasamy Naidu]

வேண்டுமென வற்புறுத்தும் வகையில் சபை முன்புள்ள தீர்மானத்தை நாம் ஏகமனதாக ஆதரிப்பதோடு, அங்கு வாழும் இந்திய மக்கள் அந்நாட்டு நிரந்தரப் பிரஜைகளாக வாழ வழியேற்படு மென்ற நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஊட்டும். இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI P. JEEVANANDAM :—"கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே 10-18 இந்த தீர்மானத்தின் பேரில் பேசுகின்ற போது சில்கள் மக்களுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும், ஒரு சண்டையிருப்பது மாதிரியோ அல்லது மத்திய சர்க்காரை கடுமையாக விரோதித்து கொண்டிருப்பது மாதிரியோ அல்லது இந்த திராவிட நாட்டு கொள்கைக்கு விரோதமாக மத்திய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் பராமுகம் காட்டுகிறது என்பது மாதிரியோ இந்தத் தீர்மானத்தில் இல்லை, நாம் இந்த தீர்மானத்தைப்பார்க்கக் கூடாது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டுத் தமிழர்கள் அங்கு பெரும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு இந்நிலைமையைத் தெரிவித்து சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்றும், அதை உடனடியாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளவே இந்தத் தீர்மானம் இப்போது உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சிபார்சு செய்யும் உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையிலேயேதான் இந்த தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணம் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு வரமுடியாது. மற்ற எந்த ராஜ்யங்களுக்கும் வரமுடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திற்கு வேண்டுமானால் வரலாம். காரணம் அங்கு மலையாள பிரதேசத்து மக்களும் இதனால் பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் உள்ள தமிழர்கள், அப்பிரதேசங்களை தாயகமாக பல காலமாகக்கொண்டு வாழ்கிறவர்கள். அவர்களன்றி இந்தியாவிலிருந்து சென்றவர் என்ற முறையில் சுமார் 10 லட்சம் ஜனங்கள் பிரஜா உரிமைக்கு இன்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கைக்கு சமீபத்திலுள்ள, அதுவும் நம்நாட்டுச் சகோதரர்கள் கஷ்டப்படுவதில் நமக்கு இருக்கிற கவலை வேறு யாருக்கும் ஏற்படமுடியாது என்பது உண்மை இதைத்தான் ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி சொல்லுகிறது :

"Only the wearer knows where the shoe pinches."

என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது மிதியடி போட்டுக்கொள்பவனுக்குத் தான் அது எங்கே கடிக்கிறது என்பது தெரியும். அதுபோல் தமிழ் மக்களும், நம் மலையாள சகோதரர்களும் இலங்கையிலே எப்படி அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பது மற்றவர்களை விட நமக்குத்தான் அதிகமாக அக்கறை இருக்க முடியும். இதை நம் ராஜ்ய சர்க்கார் உணர வேண்டும். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கும் இந்த சபையின் மூலமாக, நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம்; எல்லோரும் அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"விஷயத்திற்கு வருவோம், எனக்குமுன் பேசிய நண்பர்கள் இது விஷயத்தில் மிகவும் உருக்கமாக மனதை அள்ளும் வகையில் பேசிவிட்டார்கள். இன்னும் ஒன்று இச்சமயத்தில் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கட்சித் தலைவர், ஒரு அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இடைமறித்து இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நேருஜி அவர்களுடைய அந்நிய நாட்டு கொள்கையைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது, அதற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கும் அவர் இங்கில்லை என்று கூறினார். அதைப்பற்றி இச்சபையில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்கள்; என் போன்றவர் அல்ல. அவருக்கு நிச்சயமாக தாயுமானவர் புரட்கள் தெரிந்திருக்கும், அதிலே பூரண நம்பிக்கையும் உண்டு. அவர்,

"வாயார உண்டபேர் வாழ்த்துவதும், நொந்தபேர் வைவதும் இந்த உலக வாய்ப்பாடு"

[Sri P. Jeevanandam]

[13th May 1954]

என்று பாடியுள்ளார். உண்டாபிறகு வாயார வாழ்த்துவது; நொந்த பிறகு வைவது. அந்த முறையில்தான் தமிழன் படும் கஷ்டத்தைக் காணமுடியாமல், அவனைப் பற்றிய அக்கறை சென்னை ராஜ்ய மக்களுக்கும், மலையாள மக்களுக்கும் இருப்பதால் அதற்குரிய பொறுப்பாளரான சென்னை அரசாங்கத்தை கேட்பது மிகவும் பொறுத்தமானது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“தாயுமானவர் கடவுளை நொந்து கொள்ளச் சொன்னாரே தவிர, பிறர்மீது நொந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“கடவுளை நொந்துக்கொள்ளச் சொன்னது உண்மை. ஆனால் இந்நாட்டு மக்களுடைய துயரத்தைப் போக்கிக்கொள்ள யாரிடத்திலே போய் வரன் கேட்பது? ஆகவேதான் உலக சமதானத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ள மத்திய சர்க்கார், கொரியா, சீனா, வியட்நாம் விஷயங்களில் சமாதானம் நிலவவேண்டுமென்று பாடுபடும் நேரு சர்க்கார் கவலைக்கிடமான நிலைமையில் இலங்கையில் அவதிப்படும் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினையில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமே. இலங்கையிலே நம் இந்தியத் தொழிலாளிகள் நெருப்புச் சட்டியில் வறுபடுகிற புழுக்கள் போல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய துரிதருஷ்ட வசமாக இதெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கவனத்திற்கு இதுவரை வராததால் மத்திய சர்க்காருடைய அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை புரதிக் வேண்டும் என்ற நோக்கமில்லாமல், இதை இந்தச் சபையிலே கேட்க உரிமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளட்டும்; இதுபற்றி இதுவரை கடுமையாக சொல்லிவந்திருக்கிறோம். உரிமையைப் பாராட்டி சொல்லவேண்டும், Isolate பண்ணி இந்தப் பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் காணப் பார்ப்பது சரியல்ல.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல வில்லை.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“சென்னை ராஜ்யமானது இந்திய சர்க்காரோடு இரண்டர கலந்துள்ளது ஒரு திட்டவட்டமான அம்சம். சர்க்கார் தரப்புக்கு விரோதமாக திராவிட நாடு போன்ற பிரிவினையோ, வேறு எதையாவது கேட்டால் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லாப் பகுதி மக்களையும் பிரதிநிதிப் படுத்துவதை கவனத்தில்வைத்து பதில்தரவேண்டுமென்ற கட்சிக்குக் கட்சியாக பதில் சொல்வது லாபமும் அல்ல, ஆட்சிக்கு ஒன்றுபட்ட ஆதரவைத் திரட்டவும் உதவாது.

“விஷயத்திற்கு வரும்போது, அங்குள்ள தமிழர்களின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருப்பதால்தான், இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எகமனதாக கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“டெல்லி-இலங்கை ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி சர் ஜான் கொத்தல்வாலா சென்ற மார்ச்சு 1-ம் தேதி பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதியை நான், உங்கள் கவனத்திற்கு இங்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“தோட்டத் தொழில் ஆரம்பத்தில் இந்தியர்களைக்கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது. நாட்டின் மொத்த ஜனத்தொகை 80 லட்சம்; அதிலே 10 லட்சம் இந்தியர்கள். கண்டி போன்ற முக்கிய இடங்களில் சிக்கிக் கொண்டு, அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் முட்டுக்கட்டையாக நிற்கிறார்கள்.”

என்று இப்படியாகக் கூறியுள்ளார். அவருடைய முதல் பார்வை இந்திய மக்கள் மீது, இந்திய தொழிலாளர்கள் மீது, அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் நலவாழ்வுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இது நாட்கமோ என்னவோ? அங்கிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் முதல் அமைச்சருக்கும், இந்திய சர்க்கார் முதல் அமைச்சருக்கும் தான் தெரியுமோ என்னவோ? ஆனால் இப்படிப்பட்ட நாடகமானது, நடவடிக்கையானது வகுப்புத் துவே

[13th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

ஷத்தை தீளப்பி விடுவதாகத்தான் இருக்கிறது. நண்பர் ஸ்ரீ சோமையாஜலு அவர்கள் 26 ஆயிரம் பேருக்கு மட்டும்தான் இதுவரை பிரஜா உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது பாக்கியுள்ள 7 லட்சம் ஏழைத் தொழிலாளர்களின் கதி என்னவது? முன்பு அனுராதபுரத்தில் பெரிய சேனாநாயகர் அதாவது டட்லி சேனாநாயகர் அல்லது, டி. எஸ். சேனாநாயகர் அவர் இந்தியர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்துள்ளார். இந்தியர்களில் பெருவாரியான மக்கள் up-country-ல் குடியிருக்கின்றனர். கண்டியிலும் பெருவாரியான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய லாம்ப இந்தியாவுக்குத் திருப்பிவிட வேண்டுமென்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு ரேடியோ பிரசங்கம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

‘இந்தியர்களை இந்தியாவுக்குத் திரும்பிப் போகும்படி நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அவர்களை உற்சாகமுட்டி அனுப்ப நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.’

இந்தியர்கள் இந்தியாவுக்கு திரும்பி வருவதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து உற்சாகப்படுத்துகிறார்களாம். எவ்வளவு நயவஞ்சகத்தன்மை இதிலே நிறைந்திருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ சோமையாஜலு அவர்கள் கடந்த இரண்டு தினங்களுக்கு முன் நாலரை லட்சம் இந்தியர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கான அரிசி ரேஷனை கொடுக்க இலங்கை சர்க்கார் மறுத்திருக்கிறது என்றார்கள். அதோடு தற்கால வாச பரிமிட்டையும் நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டால் அவர்களுக்குத் தவிர்க்கவேண்டும். அப்பால் வாழுகின்ற உரிமை பறிக்கப் படுகின்றது. உரிமை இல்லையென்றால் அங்கு வாழவேண்டிய வேலை இல்லை. ஆகவே அவர்கள் இந்தியாவுக்கு புறப்பட்டு வரவேண்டும். இந்தியாவுக்கு வந்த பின்னர் மறுபடியும் சட்டப்படி திரும்பிப் போகமுடியாது. பின்னர் இந்தியாவில் பலவந்தமாக தங்கத் தேரிகிறது. அவர்களுக்கு இங்கும் பிரஜா உரிமை கிடையாது; அங்கும் பிரஜா உரிமை அளிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் அந்தரப் பிரஜைகளாக அவதிப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கொடுமையான நடவடிக்கைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ சோமையாஜலு அவர்கள் இந்த டெல்லி-இலங்கை ஒப்பந்தம், இந்திய சர்க்கார் முதல் அமைச்சர் அவர்களால், நல்லெண்ணத்தின் முதற்படி என்று கூறியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் சர் ஜான் கொத்தல்வாலா அவர்களுடைய நல்லெண்ணம் தான் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அவருடைய நடவடிக்கை நல்லெண்ணமாகத் தெரியவில்லை என்பதை நன்கு உணரவேண்டும். டெல்லி-இலங்கை ஒப்பந்தம் காற்றில் பறக்க விடப்படுகிறது. ஸ்ரீ தேசாய் அவர்கள்கூட இலங்கை பிரதமர் ஒருதலை பட்சம் காட்டுகிறார் என்று கூறுகிறார். சிலோன்-இந்திய காங்கிரசும், சிலோன் வர்த்தக சங்கமும் இவர் ஒரு தலை பட்சம் காண்பிக்கிறார் என்றே கூறுகின்றனர். இன்னும் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தமிழனுடைய பண்பு உலகத்திலுள்ள எவருக்கும் இளைத்ததல்ல; தமிழனுடைய சக்தி யாருக்கும் இளைத்ததல்ல; தமிழனுடைய கலாச்சாரம் எந்நாட்டுக்கும் இளைத்ததல்ல. வியாபாரத் துறையிலும், மற்றும் எந்தத் துறையிலும் தமிழன் யாருக்கும் இளைத்தவனல்ல. காவிரிக்கரை, பொருணையாற்றுக்கரை, தாமிரவரணி போன்ற ஜீவநதிகளின் கரைகளில் உயர்ந்த லட்சியத்தோடு வாழ்ந்தவன் தமிழன். தமிழனுடைய பண்பைப்பற்றி ராமாயணத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது; நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சங்ககால இலக்கியத்திலே தமிழனுடைய பண்பு, கலாச்சாரம், உயர்வு பற்றியெல்லாம் பொன்னால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணகி விழாவுக்கு சேரன் செங்குட்டுவனால் அழைக்கப்பட்டு சிங்களத்தரசன் கலந்துகொண்டிருக்கிறான். மத்திய காலத்தில் சோழமன்னர்கள் சாம்ராஜ்யச் சிறப்போடு விளங்கினார். இதைப் பாரதியார்,

‘சிங்களம் புப்பகம் சாவக—மாறிய

தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி—அங்கு

தங்கள் புலிக்கொடி மீன் கொடியும் நின்று

சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு.’

[Sri P. Jeevanandam]

[13th May 1954]

என்ற பெருமையையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தமிழன் இருந்தான் என்றால், இன்றைக்கு அவன் நிலையை எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டும்? முப்பாட்டன் முத்து வியாபாரி இப்பொழுது பேரன் மொச்சைக்கொட்டை வியாபாரியாக இருக்கிறான். ஆனால் அந்த நிலைமையை மறந்துவிடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு, இன்றைக்கு இலங்கை அரசாங்கம் அநீதி செய்கிற தென்றால், அதற்கான சட்டதிட்டங்களை அமுலாக்க முன்வந்திருக்கிறதென்றால், இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுடைய, மலையாள சகோதரர்களுடைய நிலைமை என்னாவது? இன்றைக்கு அவர்களுக்கு பெரும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கு சர்க்கார் தரப்பிலும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியுள்ளார்கள். வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். இதைச் சர்க்கார் உணர்ந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“1949-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ல் சேனாநாயகர் காலத்திலே 5 வருஷ காலத்துக்குமேல் இலங்கையில் அனைவருக்கும் தற்கால வாசம் செய்யக்கூட, தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு இடம் தர முடியாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதன் முதலில் உத்தியோகம் செய்துகொண்டிருக்கலாம்; குடும்பங்களை மட்டும் அழைத்துவரக்கூடாது. இங்கிருந்து பணம் அனுப்பிக்கொள்ளலாம், இந்தியாவுக்கும் போய்வரலாம் என்ற நிலை இருந்தது. பின்னர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு வந்தன என்பதை நமது சர்க்கார் உணர்வேண்டும். இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்க்கும் இதை உணர்வேண்டும். இலங்கையிலே வாழக்கூடிய நம் சகோதரர்கள் சிக்கிக்கொண்டு சீரழிகின்றனர். ஆகவே இந்தக் காரியத்தில் கட்சி மனப்பான்மை கொண்டு பார்க்காமல் நம் தமிழர்கள், நம் மலையாள சகோதரர்கள் அவதிப்படுகிற விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமையும், சர்க்காருடைய கடமையுமாகும். அதை இந்தச் சபையிலே கேட்கவும் உரிமை உண்டு என்று கூறி, நம் சர்க்காரானது இந்திய சர்க்காருக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

10-32
a.m.

* SRI MAHAMED SALIH MARAIKAYAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இலங்கை இந்தியரின் நலனுக்காக இலங்கைப் பிரதமருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்போவதாக நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் ‘பின்னையார் பிடிக்கப் போய் குரங்காய் முடிந்ததாக’ ஒப்பந்தம் ஆகிவிட்டது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியர்களுக்கு முற்றிலும் ஏமாற்றத்தையே அளித்துள்ளது. தென்னாப்பிள்ளை லட்சக்கணக்கான இந்தியர்கள் இலங்கையில் நீண்ட காலமாக காலச்சேஷம் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இலங்கை சர்க்கார் தற்போது துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். அதன் நிமித்தம் இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்களின் கதி என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழலான ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு இந்திய High Commissioner ஸ்ரீ தேசாய்தான் காரணமாக இருந்திருக்கிறார். அங்கு வாழும் இந்தியர்கள் சுகமாக வாழ வகை தேடும் வகையில் பயன் படத்தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதன் இந்த High Commissioner ஸ்ரீ தேசாயையும் உடனே அங்கிருந்து வாயஸ் பெறும் படிச் செய்ய இந்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-35

* SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் தற்போது பேசும்போது இலங்கை இந்தியர் பிரச்சினையைப்பற்றி வெகு தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எடுத்த குரைத்தார். இலங்கையில், வாழும் தொழிலாளர்கள் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. பாடுபட்டு காடுகளை வெட்டி வளமுள்ள கழனிகளாக்கியவர்கள், சிங்களத்தைச் சீர்படுத்தியவர்கள் இன்று வாழ வழியின்றி

13th May 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

அல்லலுறுகிறார்கள். முத்தும், பவளமும், பொன்னும், மணியும் முகழ்ந்து கிடந்த இந்த நாட்டிலிருந்து வாழ்வழியில்லாது சென்ற நம் நாட்டு மக்கள் காடுகளையும், மலைகளையும் அரும் பாடுபட்டு சீர்த்திருத்திய மக்கள்—இன்று இந்தியர்கள், தமிழ்மக்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இன்று சிங்களத்திலும், மலையாளிலும், சிங்கப்பூரிலும் லக்ஷக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உழைத்துப் பாடுபட்டு காடுகளைக் களைந்து வளமுள்ள நாடுகளாக்கி, ஒவ்வொரு துறையிலும் தங்களை உயர்த்திக்கொண்டு அங்குள்ளோரையும் முன்னேறச் செய்து மேலோங்கி நிற்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை இன்று சிங்களம் சீறுகிறது, சீரழியச் செய்கிறது. அவர்களை விரட்டித் தள்ளுகிறது. இன்று 8 லக்ஷம் தமிழர்கள் விரட்டப்படுகிறார்கள். இதைத் தடுக்கத்தான் இலங்கை—இந்தியா ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. சென்ற நான்கு நாட்களாகப் பார்க்கிறோம். நிலைமை மிக மோசமாகக் கொண்டே போகிறது. அங்கு வீற்றிருக்கும் ஹை கமிஷனர் ஒரு தமிழர் அல்லாத காரணத்தினால் தமிழர்களின் நிலைமையை நன்குணர் முடியவில்லை. அதனால்தான் அந்த இடத்தில் தமிழன் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஒரு ஹை கமிஷனர் தமிழனாக இருக்கும் பட்சத்தில் நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இருந்திருக்காது. இந்த ஹை கமிஷனர் தேசாய் இலங்கையில் வாழும் இந்தியர்களினால் பெரும்பாலான தமிழர்களின் நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து இந்திய அரசாங்கத்தோடு இலங்கை அரசாங்கம் ஒப்பந்தம் செய்தபோது நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையழைத்துப் பேசினார்களா? அல்லது நமது நிதிமந்திரியை (ஸ்ரீ சுப்ரமணியத்தை) அழைத்தார்களா? இல்லை. முன்னாள் அமைச்சர் ராஜாஜி அவர்களை அழைத்துப் பேசினார்களா? அப்படி யிருக்கும்போது எப்படி தமிழர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்படும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? ஆனால் இலங்கையில் வாழும் சிங்களவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ‘இந்த நாட்டிலிருந்து கோடிக்கணக்கான பணம் பறி போகிறது’ என்று. உண்மையில் சிங்களத்தைச் சீர்பெறச் செய்தவர் யார்? ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்ற பாரதியார் பாட்டைப் பாடிக்கேட்டிருக்கிறோம். அந்த பாட்டிலே எப்படித் தமிழன் தேயிலைத் தோட்டத்திலே, வியாதிகளாலும் ரத்தம் உறிஞ்சும் அட்டைகளாலும் அவதிக்குள்ளாகிறான்; வெள்ளையர்களால் விரட்டப்படுகிறான்; கங்காணி களால் கசக்கிப் பிழியப்படுகிறான் என்று பலவாறாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை விவரிக்கப்பட்டிருக்கும். இதைக் காங்கிரஸ் தொண்டர்களும் பாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். முன்பே ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அதாவது 1938-48-ம் வருடங்களில் வருடத்திற்கு ஒரு நாளாவது இலங்கையில் இருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் தாய் தந்தையர், நபரும் இலங்கையிலே பிறந்திருக்கவேண்டும் என்றும் இருந்தது. அங்கு இருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு உரிமை கிடையாது; ஓட்டுரிமை கிடையாது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அப்பொழுதே சொன்னார்கள். இதைத் தகர்த்தெறிய வேண்டும். இது தேவையில்லை என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தம் பிரகாரம் பெரும்பாலானவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்காவிட்டாலும் சிறுபான்மையினருக்காவது நன்மை கிடைக்கும் என்று நம்பப்பட்டது. ஆனால் தற்பொழுது 4½ லட்சம் பேர்களுக்கு ரேஷன் மறுக்கப்பட்டு வெளியே விரட்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த ஒப்பந்தத்தின் நகலை எல்லாம் சரியாக பரிசீலனைக்குக் கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக இந்த அவல நிலையைப் போக்கமுடியும். தொழிலாளர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை, ஓட்டுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய அல்லல் தீர ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டியது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கடமை. அவர்கள் முன்பு செய்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் தொழிலாளர்களுக்கு ஓட்டுரிமை கிடையாது. அந்த உரிமைகளைத் திருப்பித்தர பாடுபடவேண்டும். தோழர் ஜீவானந்தம்

‘சிங்களம் புப்பகம் சாவக—மாறிய
தீவு பலவினும் சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று
சாவுபுறக் கண்டவர் தரய் நாடு

என்ற பாரதி பாட்டை சொன்னார்கள்.

[Sri M. Palaniyandi]

[13th May 1954]

“தமிழன் தன் கொடியை முன்னே பறக்கவிட்டான். தன்வெற்றியின் சின்னமாக இன்று தமிழன் உழைத்து உருமாறிப் போனவன் விரட்டப் படுகிறான் நம் பிரதிநிதி தமிழனாக இல்லாததால். ஆகையால் 10 லக்ஷம் இந்தியர்கள் சிங்களத்தில் சீருடன் வாழ வகை செய்ய வேண்டும். அவர்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அங்கிருக்கும் தமிழர்கள் அல்லலுறாவண்ணம் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்க ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரியை சென்னை அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டும். தோழர் ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் கூறியதுபோல் அங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-40 * SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் சமயத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை நானும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் இவ்வளவு அவசரமாக இந்தச் சபையில் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்திவைத்து, இந்தோ-சிலோன் ஒப்பந்தத்திற்குக் காரணஸ்தர்களாக இருந்தவர்கள் அதை நிறைவேற்றி வைப்பதன் மூலம் எவ்வளவுதாரம் அங்கேயுள்ள இந்தியர்களுக்கு கெடுதலை விளைவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது முக்கியமாகும்.

“பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் வாழும் இலங்கைப் பிரச்சினையை சரியான முறையில் அணுகாது, அங்குள்ள இலங்கைவாழ் தமிழர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறியதிலிருந்தும் மத்திய சர்க்கார் தென் இந்தியப் பிரச்சினைகளை அசிரத்தையாகவே கவனித்து வருகிறார்கள் என்ற எண்ணம் தமிழ் நாட்டில் சமீபகாலத்தில் மிக வேகமாகப் பரவி வருகிறது. அதிலும் இப்பொழுது இருக்கும் இலங்கை ஹை கமிஷனர் இவ்விஷயத்தில் போதுமான அக்கறை காட்டவில்லையென்ற எண்ணமும், அவர் பரந்த நோக்கத்தோடு அங்கு வாழும் தமிழர்களின் உரிமையைக் காக்கப் பாடுபடவில்லையென்ற எண்ணமும் மிக அதிகமாகப் பரவிவருகிறது. இந்த எண்ணங்களை அடியோடு களைவதற்கு என்னென்ன வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகள் யாவையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென நான் சர்க்காரையும், குறிப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிலோன் அவருக்குப் புதியதானது அல்ல. பீடிஸ் மகாநாடு, சிலோன் மகாநாடு ஆகியவைகள் அவருடைய தலைமையிலும், ஸ்ரீமான் கிருபானி அவர்களின் தலைமையிலும் தான் நடந்தது. சிலோனில் என் நண்பர் ஒருவர் ஹை கமிஷனராக இருந்தபோது நான் அங்கு ஒரு மாதம் தங்கியிருந்து அங்கு வாழும் இந்திய மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் கொண்டேன். அவர்களை நேரில் பார்த்துப் பழகியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய உழைப்பினால் தான் இலங்கை முன்னேற்றம் அடைந்ததே தவிர அங்கு வாழும் சிலோன் மக்கள் அந்த தேசத்தை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய எந்த வகையிலும் பாடுபட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக அங்கு இருக்கக் கூடிய சிங்களவர்கள் கடுமையான உழைப்பாளிகள் அல்ல. தமிழர்கள் தான் மிகக் கடுமையான காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தமிழர்கள் தான் காரணம் என்பதை அந்த தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். எல்லாக் காரியங்களையும் அவர்கள் செய்த பிற்பாடு இன்றைக்கு அந்த நாட்டில் வாழக் கூடிய உரிமை அவர்களுக்குக் கிடைப்பது என்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட சரியானதாகாது. காடுகளை அழித்ததும், மேடுகளை சமநிலமாக்கியதும், ரஸ்தாக்கள் போட்டதும் தமிழர்கள் தான். அன்றைக்கு இவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா செளகரியங்களும் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவைகள் காப்பாற்றப்படவில்லை. இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் தான். ஆகவே தான் இந்திய சர்க்காரும் இவ்விஷயத்தில் போதுமான அக்கறை காட்டக்கூடாது என்று சொல்வதை நம்பவேண்டியிருக்கிறது. ‘பார்லிமெண்டில் இருக்கக் கூடிய நமது பிரதிநிதிகளும் இதை மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அடிக்கடி கொண்டுவருவதாகவேயில்லை. இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம்’, என்று

13th May 1954]

[Sri S. Jayaram Reddiar]

பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அது உண்மையோ பொய்யோ, அவர்கள் சரியான முறையில் நடக்கவில்லையென்பதை அறிய நானும் வருந்துகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தில் டெல்லிக்குச் சென்று அங்கு இருக்கக் கூடிய நண்பர்கள் எல்லோரையும் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டால் கூடத் தேவலை. அங்கேயிருக்கக் கூடியவர்களின் பேரல் நான் குறை கூறுவதாக யாரும் நினைக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய கவனத்தையெல்லாம் கவர்ந்திருப்பது பாகிஸ்தான், அமெரிக்க ராணுவ ஒப்பந்தம் போன்றவைகள் தான். ஆறு லட்சத்திற்கு மேல் தமிழர்கள் அவதிப்படுவது அவர்கள் கவனத்திற்கே வரமாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரும்பாலோர் இலங்கையில் அவதிப்படுவதன் காரணமாக, நம் ராஜ்ய முதல் மந்திரி அவர்களும், நிதி மந்திரி அவர்களும் உடனடியாக டெல்லிக்குச் சென்று இலங்கையில் வாழ்கின்ற இந்திய மக்களின் உரிமையையும், உடமையையும், பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய முறையில் இந்திய சர்க்கார் பணியாற்றும்படியாக ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு இலங்கையில் இருக்கிற ஹைகமிஷனர் சரியான முறையில் பணியாற்றத் தவறிவிட்டதாக தப்பு அபிப்பிராயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தமிழர்களின் நலனில் அக்கறையுடைய ஒரு தமிழரையாவது அந்த நாட்டிற்கு ஹை கமிஷனராக நியமித்து, அங்குள்ள இலங்கைவாழ் இந்திய மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am an Indian citizen of Ceylonese origin rising to support the motion about the Ceylonese nationals of Indian origin. I have listened to the speeches made by several members here and I see that some of the speakers are under the mistaken impression that there is some form of Malanism in Ceylon. I believe what they mean by Malanism is that it is a disease that is not confined only to Malan but is prevalent amongst people of other countries. To my knowledge, Sir, and I am sure, Mr. Balakrishnan and others who have been born and brought up in Ceylon will bear me out, that there is no hostility as such between the Ceylonese and the Indian people. You will find that inter-marriages take place between people of Indian origin and the Ceylonese particularly in the Kalani Valley. You will find people of Indian origin living there who own a large number of estates running to hundreds of acres in extent, living there as though part of the indigenous population. Thirty-five to forty per cent of the people there speak Tamil. I do not think that any allegation can ever be made against the Tamil-speaking people of North Ceylon that they are anti-Indian. In fact, almost every representative from the Tamil region of Ceylon in the Ceylon Parliament has espoused the cause of these Ceylonese nationals of Indian origin. You will find leftist parties like the Lanka Samaj Party standing for Ceylon citizenship being granted for Ceylonese of Indian origin. It is best, therefore, to know how this problem has arisen. During the days of the British rule, the landless peasants of India were encouraged to go over to Ceylon to cut down forests on the hill sides so that tea and rubber might be planted there. While British rule was there, all were treated as British subjects and there was no distinction as to the political status of the people there. When the Donoughmore Constitution was introduced in 1930 and adult franchise was introduced, those of Indian origin had the same political rights as any other person

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [13th May 1954]

resident in Ceylon. As a result of universal adult suffrage that was introduced then, a fair number of representative, shall I say, of Indian origin, were returned to the Ceylon Parliament. But when the U.N. Party which follows economic policies found similar to those followed by the Congress in India that it was unable to get a stable majority in the Parliament, it decided by one stroke of the pen to disfranchise people of Indian origin. Thereby, nearly eight lakhs of people of Indian origin were disfranchised and the U.N.P. had been able to stabilise its position. When we thus pin-point the hostility between the people living there, we will find that there is no hostility as such between people of Indian origin and Ceylonese nationals but it is something engendered by the economic policies followed by the party in power.

"What is the point we have got to see? We have got to see whether the Ceylon Government have implemented honestly and fairly the Citizenship Act? The answer is a blank 'no'. To-day an Asian country has got the right to determine who its nationals are. Let us assume for the sake of argument that the Ceylon Government has got the right to determine who its nationals are. The Citizenship Act has been placed on the Statute Book. Nearly six years have passed. Still several lakhs of the Indians living there are in a state of uncertainty as to whether they are citizens of Ceylon or citizens of India. What is the result? We have now, six years after the Citizenship Act has been passed, a state of suspense. Several lakhs of people of Indian origin are now suffering without citizenship rights. They have been rendered stateless. It is this administrative quibbling on the part of the Ceylon Government which must be condemned in unequivocal terms. There should not be any restrictions or hindrance or mental reservations. I do not know of any instance in the world relationship where people have been kept in a state of suspense as to what their status is. It would, in my opinion, be wise if the Government of India take special interest in the matter and see to it that the Ceylon Government faithfully, honestly and fairly implement the Citizenship Act, under which the several lakhs of Indians could be granted citizenship rights in Ceylon. It should be clearly and unequivocally laid down that any person who is born and bred up in Ceylon, who has lived there for five years, who wants to make Ceylon his home and who signs a declaration to that effect, should be immediately granted citizenship of Ceylon without any reservations. What I feel sorry for is the recent Ceylon-Indian agreement has many loopholes and far from bringing about favourable and cordial relations between Indians and Ceylonese, embitters the relationship between the two. If for instance a clear world definition had been given to the term 'Ceylon citizen' and if it had been laid down what steps, I mean, administrative steps, be taken to grant a person citizenship rights, then the whole problem could have been solved overnight. But unfortunately certain elements of the party in power in Ceylon, has got its own dislike for the people of Indian origin living in Ceylon, and has roused a spirit of nationalism by complaining against the growing increase in the number of illegal immigrants. In this way, they

[13th May 1954] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

have side-tracked the issue. That is why I say let this House make it clear to the Government of India that what we want is a very early settlement of this citizenship question. Let us request the Government of India to clearly and unequivocally request the Government of Ceylon to lay down fair standards by which citizenship rights could be acquired by the Indians as expeditiously as possible. If we stress that one vital point instead of ranging over other issues, I think we would have solved the problem without in anyway sowing the seeds of embitterment, which it would be most undesirable for this House to do."

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—
"Mr. Deputy Speaker, Sir, the question of treatment of Indian nationals abroad has been engaging the attention of the Government of India and this House for a long time. It is not as if this is the first instance wherein in this House we are discussing the question of treatment of Indian nationals abroad. Even in the year 1937 when Sri Rajagopalachari was the Chief Minister of Madras, I think, the Government themselves placed before the House a resolution regarding the treatment of Indian nationals in Burma. It must be clearly said in this connexion that the majority of Indian nationals now living in other countries hail from South India and most of them have gone from Tamilnad. It is a notorious fact that the Government of India have not taken the right action at the right moment. They have not taken the right steps on the right occasion. What would have been right action in 1949, they have taken only in 1954, five years later when it is too late. This to a great extent is due to the attitude taken by the officials of the Government of India over this question of treatment of Indian nationals, majority of whom are our brethren, abroad. I am not tired of attacking the officials of the Government of India. What could the poor Prime Minister, who is already overworked, do in this matter? He must be advised and apprised of the day-to-day position by the officials. I must also repeat my charge against the Members of the Central Parliament, now called by the fair name of the House of the People, who hail from South India, and that too from Tamilnad. What prevented those Members of Parliament from Tamilnad and other parts of South India, I ask, from waiting in deputation on the Prime Minister of India and urging upon him the urgent necessity of solving this vexed problem of citizenship rights for Indian nationals in Ceylon by direct negotiations with the Ceylon Government? Our Members of Parliament have not waited in deputation on the Prime Minister. Recently Mr. Kamaraj Nadar, our Chief Minister now, visited Malaya a month ago. He had been to Ceylon three months ago. When he returned from Ceylon, he told me that the situation in Ceylon was worsening. When the Indo-Ceylon agreement was being drafted in Delhi, this Government ought to have been there on the scene, as Mr. Palaniyandi rightly observed. They ought to have impressed on the Prime Minister and the Government of India the urgent necessity of the problem and ought to have apprised them with up-to-date details about the latest position of Indian nationals living in Ceylon. That would have helped to

[Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad] [13th May 1954]

remove the many loopholes which we now find in the Indo-Ceylon agreement. But I was really surprised at what the Hon. Leader of the House told the House ten or fifteen days ago that this Government of Madras was not at all consulted in the matter of drafting the Indo-Ceylon agreement when the fact is that that agreement involves the very lives of a majority of people of our soil, I mean, the people who have gone to Ceylon from Tamilnad; it ought to be a matter affecting this Government. I am surprised at the attitude taken by the Government of India in not consulting this Government while drafting the Indo-Ceylon agreement. During the time of the Britishers there was a department called the Emigration Department in the Government of Madras which dealt with the welfare of Indian nationals in Burma, Ceylon, Malaya and other countries. I do not know whether that department exists now. I believe it does not. I would earnestly request the Hon. Minister for Finance and the Hon. the Chief Minister to immediately open that department, which is very necessary especially at this time when thousands and thousands of our people are suffering in Ceylon. We must be in touch with the latest position of our nationals abroad. When that Emigration Department was in existence, we used to get periodical reports about the condition of our people living abroad. But now no such news is made available to us. That is why I say that that department should be revived immediately. I should like one Minister to be in charge of this subject. He should keep himself fully possessed of facts regarding what is happening to our people abroad. He should take steps to see to the welfare of our Indian nationals living abroad. I am sorry that such a state of things is not in existent now. I am also sorry that our Hon. Chief Minister and the Hon. Leader of the House have not flown to Delhi when the Indo-Ceylon Agreement was drafted. They ought to have been there and represented the views of lakhs and lakhs of Tamilians who have left South India and gone to Ceylon. But they were not invited by the Government of India. I know that even the representatives of the Ceylon Indian Congress, which is a representative body that can speak for the Indian nationals in Ceylon, have not been given or allowed the opportunity to meet the Prime Minister and present their views before the Nehru-Kotelwala Agreement was signed. If only the leaders of public opinion both in India and Ceylon were to come forward, I think it would not be very difficult to arrive at an amicable agreement. But unfortunately the way is unilateral. It is not bilateral. Unfortunately the Government of India do not see eye to eye with us. I would like to inform the House that the High Commissioner for India in Ceylon has now come forward and said that he would not recognize the identity certificates given to workers in estates in Kandy and other places. It has now been said that identity cards and certificates given to estate workers would not be recognized by the Government of India from 18th June, 1954. This is what the High Commissioner has told us. What will be the result? Our own brethren toiling from dawn to dusk in the soil of Ceylon will not be in a position to visit their mother country for a short while with identity certificate. Why should they not be allowed to go to India for fifteen days? Then,

[13th May 1954] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

why should we tolerate the Ceylonese or Jaffna people coming to India for fifteen days? What objection is there to allow Indian workers to go to India? After all one hundred workers per day out of ten lakhs is very small. The Indian High Commissioner has been telling the public that he will be helping people to get citizenship right. But citizenship right is not given liberally; only one in five is given the right. Only a few thousands have been recognized. Our purpose is to bring to the notice of the Government of India that it is very injurious to the working classes to discontinue the recognition of the identity certificates from 1st June 1954. What we urge the Government of India to do is to cancel the order. We are not asking the Government of Ceylon to do anything. We are asking the Government of India not to do a wrong thing from 1st June, as such a wrong thing will retard progress. Let them at least stay the order and consider the matter *de novo*. They are doing it in a hurry. Many representations have been made to the Government of India that they have been ill-advised by the Indian High Commissioner in Ceylon to discontinue the recognition of the identity cards. Let not damage be done. Let this House give a warning to the Government of India. I would entreat the Hon. Chief Minister and the Hon. Leader of the House to go to Delhi after the session is over and personally represent to the Government of India the strong feeling of the Members of this House and the public. I think a personal visit by these two gentlemen will be of great value. If the step proposed to be taken on 1st June is stayed, negotiations could be started. Negotiations should be started immediately so that the entire Indo-Ceylon Agreement may be considered *de novo*. There are many points to be dealt with. I hope the Madras Government will create a special portfolio of Indian Nationals abroad whether they be in Ceylon, Malaya or Burma, and include it among the portfolios of one of the Ministers. That will give satisfaction to everybody. It has been rightly pointed out that the Indian High Commissioner in Ceylon has not been sympathetic and that he need not have taken this step. I can prove from personal knowledge that I have got from discussions with many people connected with the estates including the workers that the discontinuance of the recognition of identity certificates from 1st June is a very injurious step. I think this is a step which even the Government of Ceylon would not have dreamt of taking. The Indian High Commissioner is trying to be more enthusiastic than even the Ceylon politicians. As a sequel to the action of the High Commissioner, the Government of Ceylon have said that they will go back on their immigration policy and introduce the visa system instead of the permit system. Why should our people there be treated as casual visitors? I feel that it is highly—I do not want to use strong language—unjust that people who have had long connection with Ceylon should be treated so rudely.

“I would ask the Hon. Leader of the House not to treat this resolution as an ordinary resolution. I would have been immensely pleased if the resolution had been moved by the Government themselves, and such resolutions had been moved as Government

[Raja Muthia Chettiyar of Chettinad] [13th May 1954]

resolutions in the past. Anyhow, this resolution is likely to be accepted by this House unanimously and it becomes a resolution of the Government inasmuch as the Government is a part and parcel of this House. The Hon. Leader of the House will be doing his duty by this House and by the public concerned if he would take the trouble of visiting Delhi along with the Chief Minister. That is the only way in which he could do real service.

"I would also entreat the Hon. Leader of the House to send this resolution and the speeches on it to the Government of India. Ordinarily proceedings of the Assembly are printed long after the date of the meeting. I hope that on this occasion the Secretariat of the Legislature and the Secretariat of the Madras Government will be alert, prepare the proceedings within a few days, and send it to the Government of India at least within a week so that they may know the real feelings of the people. They will not be able to appreciate the feelings of the people from the scrappy newspaper reports. Though we are grateful to the newspapers for giving publicity to the feelings and opinions of the people, it will be desirable if the Government and the Legislature will take steps to send a copy of the speeches along with the resolution. Very good speeches have been made to-day in Tamil and in Malayalam by eminent Members of this House—better speeches than the speech that I am now making. I do hope that the Legislature Office and the office of the Leader of the House will take steps to translate them into English and send all the speeches to the Government of India and bring them to the notice of the Prime Minister and his Secretariat. Let us hope that the Prime Minister will be pleased to reopen the matter and come to a settlement with the Government of Ceylon which will have the desired effect."

DEPUTY SPEAKER:—"I fix a time-limit of five minutes for each speaker."

* SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ, സർ, അഞ്ചു നിമിഷം നേരം മാത്രം സംസാരിക്കുവാൻ അരുവകൊടുത്തുവെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ മൈനറായ ഞാൻ വളരെ ടീഷമമായി സംസാരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഓരോ മുതൽക്കൂട്ടിലും പരസ്പരം പൊരുട്ടിത്തല്ലുന്ന ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച പിന്നെ" മുതൽക്കൂട്ടിലേക്കു പോയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനായി നമ്മുടെ മന്ത്രിസഭയിൽ ഒരംഗം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു എന്നിരിക്കെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. സിംഗപ്പൂരിലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച പരസ്പരം സിംഗപ്പൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പുതിയ നയംകൊണ്ട് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കേൾപ്പാളും അനുഭവിക്കുന്നത് പ്രത്യേകിച്ചു തമിഴനും മലയാളികളും പൊതുവിൽ നെക്കെ ഇന്ത്യക്കാരും ആണെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ അസംതൂണെന്ന ഈ പ്രശ്നം അഞ്ചു ഇന്ത്യഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ അണിയിക്കുകയും ഇതിൽ മൂലം ഒരു പ്രദേശം പാശ്ചാത്യമായിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു ഒരു കക്ഷം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു ഇന്ത്യ ഗവണ്മെന്റ് സിംഗപ്പൂർ ഗവണ്മെന്റുമായി കൂടിയാലോചിച്ചു ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ആ ഉടമ്പടിയിലെ വ്യവസ്ഥകളെയും വകുപ്പുകളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് ഈ ഗവണ്മെന്റിനോടു ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എന്ന് ഞാൻ ഈ അസംബ്ലിയിൽ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ പറയട്ടെ, സർ, ആ ചോദ്യത്തിന് ചർച്ച മുറുപ്പി ഇക്കാരണത്താൽ ഇന്ത്യ ഗവണ്മെന്റ് ഈ ഗവണ്മെന്റിനോടു യാതൊരുവിലാപവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നുണ്ട്. ഈ മുറുപ്പി ഈ സമിതി പലരെയും അജ്ഞാതപരസ്യമായിക്കൊണ്ടുവന്നു, അവ

13th May 1954] [Sri Kunhi Mohamed Shafee]

പ്രതികരണം ഉണ്ടായെന്ന വസ്തുത ഞാൻ വെളിവാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. നെക്കെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രത്യേകിച്ചും അധികാരം ഉയർത്തുന്നതിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റുമായി ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമില്ലെന്നുണ്ട് എന്റെ അഭിപ്രായം. സിംഗപ്പൂർ ഗവണ്മെന്റ് കോപ്പുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളുമായിട്ടുവെച്ചു പരിശോധിച്ചത് നെക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പൊതു കരാറിലായി കഴിഞ്ഞു. കൂടി അധികാരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. അല്ലാതെ സിംഗപ്പൂർക്കാരെ ഒരു അധികാരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ല. അതുകൊണ്ട് സിംഗപ്പൂർക്കാരും സിംഗപ്പൂരിൽ എന്തെല്ലാം അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഉണ്ടോ അവയെല്ലാം നെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു വേർതിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കും അർഹത ഉണ്ട്. ഈ വസ്തുത ഡെൽഹി വേണ്ടുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഡെൽഹിയെ ഇതു വേണ്ടുപോലെ സിംഗപ്പൂരിൽനിന്നു ഈ ഗവണ്മെന്റ് മറിയായതു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതു ഏതുവിധമായിരുന്നാലും ഇതിനെക്കുറിച്ചും ഈ വസ്തുത ഡെൽഹിയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിധേയമായിട്ടുവെച്ചാൽ ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥമായി യത്നിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

"സിംഗപ്പൂരിലെ ഇന്ത്യക്കാർക്കു അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമത്തെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ ശ്രീ സാമുവൽ സന്തോഷി നായീഡുവും ശ്രീ സോമയാജുലുവും ആവേശത്തോടെ വിവരങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരങ്ങൾ ഈ ഗവണ്മെന്റ് മുഖാന്തിരം ഡെൽഹി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിലെത്തിക്കൽ ഇന്ത്യ ഗവണ്മെന്റ് സിംഗപ്പൂർ ഗവണ്മെന്റുമായി കൂടിയാലോചിച്ചു ആശയമായ മനോഹരമായ കരുതലുകൾ ഉടലെടുത്തിട്ടുണ്ടാകാൻ കരുതിയാണു വരുത്തുകയില്ലെന്നു എന്നിരിക്കെ ഉറപ്പുണ്ട്. പരസ്പരം ആളുകളെ ശ്രദ്ധയോടെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണിത്. നെക്കെക്കുറിച്ചു ഏതു പ്രധാനമന്ത്രിമാരുടെ കോൺഫറൻസിൽനിന്നു വരുത്തലാണു വരുത്തൽ വെണ്ടെന്നു ഹൈന്ദവം ഈ പ്രശ്നം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചോദിക്കുന്നു. കൂടിയാലോചന കർക്കാരം കർക്കാരം കർക്കാരം പരിഹരിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നു കണ്ടെന്നുവെക്കുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ നന്നെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള അനൗപദ്രിതപ്രാധാന്യം ഈ പ്രശ്നത്തിനുള്ളതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. സിംഗപ്പൂരിൽ യാതൊരുവിധത്തിലും ഇന്ത്യക്കാർക്കു അധികാരം തമിഴനും മലയാളികളും ആണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയും സിംഗപ്പൂറും മായുള്ള നയതന്ത്രബന്ധം പുലർത്തുന്നതിന്നു അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി ഒരു നെക്കെ ഇന്ത്യക്കാരനായിരിക്കുകയല്ലേ ഏറ്റവും നല്ലതു എന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിക്കുന്നുണ്ട്. സിംഗപ്പൂരിലെ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി ഒരു നെക്കെ ഇന്ത്യക്കാരനായിരിക്കണമെന്ന കാര്യവും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കാൻ ഏറ്റവും ഗവണ്മെന്റ് ഈ അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നു എന്നിരിക്കെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. മറ്റു ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ പറഞ്ഞുപോയതു ഇക്കാരണത്താലേക്കു നമ്മുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയും ധനകാര്യ മന്ത്രിയും ഡെൽഹിയിലെ പൊതു കമ്മീഷണറി നിയമമെന്നു നടത്തി കാര്യങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞുവെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സമിതിയെ യാതൊരു അറിവും യാതൊരു കമ്മീഷണറും അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു എന്നിരിക്കെ ഉറപ്പുണ്ട്. ഈ പ്രദേശത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി പിന്തുടരുന്നു."

* SRI R. S. ARUMUGAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு இருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக இந்தச் சட்டசபையில் இதற்கு முன்பு ஒரு தடவை ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பவும் பட்டிருக்கிறது. திரும்பவும் அதைப்பற்றி நாம் இன்றைக்கு விவாதிக்கின்றோம். நமக்கும், இலங்கையில் வாழ்கின்ற இந்திய மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இம்மாதிரியாக இதைப்பற்றி அடிக்கடி விவாதிக்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இலங்கை நம் நாட்டுத் தமிழர்கள் குடியேறுவதற்கு முன் எப்படி இருந்தது? அதன் வளமை எப்படி இருந்தது என்பதையும் இன்றைக்கு அது இருக்கும் உன்னத நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமேயானால் நம் நாட்டுத் தமிழர்கள் எவ்வளவு கடுமையான உழைப்பைக் கொடுத்து அதை உயர்ந்ததொரு நாடாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கும். இலங்கையின் முன்னேற்றத்திற்கும், அதன் வளப்பத்திற்கும் பாடுபட்ட தமிழர்களுக்கு இன்றையதினம் பிர்ஜா உரிமை வழங்கப் பெறுவது மறுக்கப்படுகிறதே என்று எண்ணும்போது மிக வருத்தமாகவே உள்ளது. நம் நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் அங்கே குடியேறி எப்படி காடுகளை

[R. S. Arumugam]

[13th May 1954]

யும், மேடுகளையும் செப்பிட்டு வளமுள்ள தோட்டங்களாக மாற்றினார்கள். எப்படி பூஞ்சோலை நிறைந்த செல்வமிக்க தீவாகச் செய்தார்கள், என் பதை எல்லாம் நான் இளமை முதலே நன்கு அறிவேன். என் வீட்டிற்கு அருகில் இலங்கையில் வாழும் மக்களின் உறவினர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று அங்கேயுள்ள ஒரு சிழவரிடம் இலங்கை யைப்பற்றி சொல்லுங்கள் என்றால், அவர் அங்கே தாங்கள் பட்ட கஷ்டத் தையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வார். எப்படி ரத்தமும், வியர்வையும் சிந்த உழைத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி சொல்வார். எப்படி வேலை செய் யும்போது தமிழர்களில் சிலர் பாம்பு கடித்து இறந்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும் சொல்வார். அதைக் கேட்கும்போதும், நம் நாட்டு மக்கள் பிற நாடு சென்று எப்படி கஷ்டப்பட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தால் நம் உள்ளம் உருகும். அந்த நன்றி அந்நாட்டு மக்களுக்கு இல்லையே.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை.

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”, என்று வள்ளுவர் சொல்வதைப்

போல அந்த நாட்டின் நலனுக்காக, அந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு காக, அந்த நாட்டின் வளப்பத்திற்காக பாடுபட்ட ஏழை இந்தியர்களுக்கு உரிமை எதுவுமில்லை யென்று இலங்கை சர்க்கார் சொல்வது செய்த நன் றியை மறப்பது போலத்தான் ஆகும். அது மட்டுமல்ல. ஒருகாலத்தில் இந்த நாடும், அந்த நாடும் சேர்ந்தேயிருந்தன. பின்னர் இடையே கடல் பொங்கி நாட்டை உட்கொண்டுவிட்டதன் காரணமாக இரு நாடாக ஆகிவிட்டதே தவிர வேறில்லை. அப்படி ஒரே நாடாக, ஒரே கலாசாரம், பண்பாடு, மொழி இவற்றைப் பின்பற்றும் தேசமாக இருந்து, பின்னர் மாறிய போதிலும் கூட, அங்கு இருக்கும் தமிழர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் உரிமைகள் எதுவும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

“சமீபகாலத்தில் தான் ஸ்ரீ பண்டித நேரு அவர்களும், ஸ்ரீ ஜான் கொத் தல்வால் அவர்களும் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அதை சிலோன் சர்க்கார் சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே மீறுவது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். அதோடு இலங்கையில் வாழுகின்ற கூலிகள் பெரும்பாலோர் நம் நாட்டின் சேரிகளில் வாழும் ஹரிஜன மக்க ளைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இன்றைக்கு கிராமாந்திரங்களில் உள்ள சேரி களுக்குப் போய்ப்பார்த்தால் இடிந்து விழுந்திருக்கும் சில வீடுகளைப் பார்க்க லாம். அவைகள் யாருடையது என்று கேட்டால் அவ்வீட்டிற்குச் சொந்தக் காரர்கள் சிலோனுக்குச் சென்று பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது என்றும் தெரியும். அவர்களை எல்லாம் சிலோன் சர்க்கார் திரும்பவும் இந்தியாவுக்குப் போ என்று சொன்னால் அவர்கள் இங்கே வந்து எங்கே வாழ்வார்கள்? அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடையாது. இருந்த வீடுகளும் இடி ந்து போய் குட்டிச்சுவர்கள் தான் இருக்கின்றன. இதை அவர்கள் சிந்தித் துப்பார்த்தார்களா? இதைப் பார்க்கும்போது ஒரு பக்கம் துக்கமாக இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் மிக வருத்தம் கலந்த ஆத்திரம் உண்டாகிறது. அதைப்பற்றி பலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நானும் வேறு விதத்தில் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பவிலலை. இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை இந்திய சர்க்கார், உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென நாம் ஏகமனதாக வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

11-17
[P.M.]

“மேலும் எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்னமாதிரி தலைவர் காம ராஜர் அவர்கள் உடனடியாக டெல்லிக்குச் சென்று, இவ்விஷயத்தில் இந்தியப் பிரதமர் மந்திரி அவர்கள் தக்க கவனத்தைச் செலுத்தும்படியாக வும், தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகவும் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—“உயர் திருவாளர் உப தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்ற பல லட்சக்கணக் கான மக்களின் நிலைமையைப் பற்றி நாம் பேச வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு முன் பல பேர் பேசினார்கள், அவர்கள் எல்லோரும் அவர்கள் படும துயரங்

[13th May 1954] [Sri D. Krishnamurthy Gounder]

களைக் கூறினார்கள், ஆனால் நம் நாட்டுமக்கள், தமிழ்நாட்டு மக்கள் இலங்கைக்கு சுறணுவதற்காகச் செல்லவில்லை. அங்கு சென்று தங்களு டைய உடல் உழைப்பால் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து, பின்னர் அதையே தாயகமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த மக்களோடு மக்களாய் இப் பொழுது வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் அவ்வளவு பெரிய பணக்காரர்களாக ஆகிவிடவில்லை. அங்கு ஒருவித இன்பத்தையும் அனுபவித்து விடவில்லை. ஆனால் இன்று அவர்கள் அங்கு வாழக்கூட விடாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மனித சுதந்திரத்தை கொ டுக்க மறுக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் நமது மத்திய சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. அதை நாம் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எதற்கெடுத்தாலும் நாம் மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய உயர்திரு செட்டிநாட்டு அரசர் அவர்கள் சொன்னது போல் நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு அதிக வேலைகள் இருக்கலாம். அவர்கள் பல வேலைகளை கவனிக்க வேண்டியிருக்கும். அதனால் ஸ்ரீ நேரு அவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டி னுடைய குரலையோ, தமிழ் மக்களின் துயரத்தையோ கவனிக்க நேரம் இல்லை தான். ஆனால் அதே ஸ்ரீ நேருஜி அவர்கள் காஷ்மீரத்திலேயும், மற்ற அகதி களுக்கும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கவும், தன் நேரத்தை செல வழிக்கவும் முடிகிறது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அவர் களுக்கு தமிழ்நாட்டைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்ற கவலைகிடையாது. அதற்காகத்தான் தமிழ்நாடு ஒரு சுயேச்சை நாடாக தனித்தியங்கினால் இந்த கதி நமக்கு நேராது. இதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் நம் தமிழர்களுக்கு சுயேச்சை இல்லை. நாம் ஒவ் வொன்றிற்கும் வடநாட்டு ஆதிக்கத்திற்கு கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இருப்பதால் தான் நமது மக்கள் அயல்நாட்டில் எவ்வித சுதந்திரமும்பற்றி வாழ வேண்டியிருக்கிறது.

“தமிழ்நாட்டில் எங்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் பல வளம்பொருந்திய சுரங்கப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அந்த சுரங்கப் பொருள்கள் கிடைக் கும் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் நம் அரசாங்கத்தார் ஏற்று நடத்தினால் நமது நாட்டில் மக்கள் மிகவும் நன்றாக வாழ்வார்கள். அதோடு நம் நாட்டுமக்கள் வெளிநாட்டுக்கும் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது. அப்படி இந்தத் தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால் வெளிநாட்டி லிருக்கும் மக்கள் நம் நாட்டிற்கு திரும்பி வந்தாலும் அவர்களுக்கு அநேகமாக இதன் மூலம் வேலைகள் கிடைக்கும். இதற்காகத் தான் முன்பு கேள்வி நேரத்தில் உபகேள்வியாக உயர்திரு பத்தவத்சலம் அவர் களை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அவர்கள் இம்மாதிரியான தொழிற்சாலைகளை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தத் தயாராக இல்லை என்று பதில் கூறினார்கள். ஏன் இம்மாதிரியான புதிய தொழிற்சாலைகளை இனிமேலாவது அரசாங்க த்தார் ஏற்று நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படியில்லாவிட் பால் இன்னும் ஒரு சிறு யோசனை கூறுகிறேன்: அதாவது ஒவ்வொரு தொழிலிலும் சர்க்கார் சரிபங்கு போட்டு நடத்தல் அல்லது கூட்டுறவு முறையில் நடத்துதல். அவ்வாறு ஏதாவது ஒரு வழி செய்தால் நாட்டி லுள்ள மக்கள் நன்கு வாழ்வார்கள். ஆனால் இவ்வாறு எல்லாம் செய்ய முடியாததற்கு முக்கிய காரணம் நம் ஆதிக்கம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தோடு இணக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவிர வடநாட்டு தொழிற்சாலைகள் பூராவும் பெரிய பணக்காரர்களான பிரலா, பாட்டா போன்றோரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கிறது. ஆகையால் இனிமேலாவது நம் நாட்டு மக்கள் சுயேச்சை யாக வாழ வேண்டுமென்றால், நம் நாடு தனித்தியங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த நமது முதல் மந்திரி அவர்களும், நம் மாகாண நிதி மந்திரி அவர்களும் டெல்லிக்கு நேராக சென்று, இந்த விஷயங்களையெல்லாம் பிரதம மந்திரி யாகிய நேருஜிக்கு சுட்டிக்காட்டி இதற்கெல்லாம் தக்க பரிசாரம் செய்யு மாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.”

SRI T. V. SANNASI:—“கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, 11-22 இலங்கையிலே தமிழர்கள் படுகின்ற பாட்டைக் குறித்து இந்த தீர்மானத்தை ப.ம. கட்சி பேதமின்றியும், மதபேதமின்றியும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள

[Sri T. V. Sannasi]

[13th May 1954]

வேண்டுமென்று இதுவரை பேசியுள்ள அங்கத்தினர்கள் கேட்டு வந்தார்கள். ஆனால் அவ்வாறு ஒன்றாக தீர்மானம் நிறைவேற்றிவிட்டால் யுடும் பயனில்லை. அதைச் செயல் முறையிலே பார்க்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியம். அந்த வகையிலே சாதகமான பயன் ஏற்படாவிட்டால், தமிழன் உழைக்கத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர சுகம் அனுபவிப்பதற்கில்லை என்பது ஊர்ஜிதமாகும். பாடுபட்ட பலனை அவனால் அனுபவிக்க முடியாமல் போகும் காலத்தில் கடவுள் இருந்தால் இப்படி விடுவாரா என்று நினைக்கிறேன். பாடுபட்டும் பயனில்லையே என்று வருந்துவதோடு கடவுளிருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்களே, கடவுள் இருக்கிறார் என்றால் ஏன் இப்படி கஷ்டப்படும்படி நேரிடுகிறது என்று அவன் புலம்புகின்ற சமயத்தில் கடவுளே இல்லை என்பதை நிரூபிக்க ஒரு பெரும் கூச்சல் கிளம்புகிறது. அவ்வாறு பெரும் கூச்சல் கிளம்புவதில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு அவன் பாடுபட்ட பலனை வாங்கித் தருவதற்கு முன்வருமேயானால் அவனால் ஓரளவு லாபமடைய இயலும். ஆகையால் இந்த வெறும் கூச்சல் கிளம்புவதால் ஒருவித பயனும் ஏற்படுவதில்லை. காரணம் கேட்டால் தென்னாடு ஊமையாகிவிடுகிறது. அதற்கு சதந்திரம் அளிக்கப்படவில்லை. இது வடநாட்டோடு இணைந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையிலே தமிழர்கள் இன்று பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

“இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அறிவு இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் மனிதத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள்; அவர்களுக்கு அறிவு இருக்கிறது. சுமார் 300 வருஷங்களுக்கு முன்பு டச்சுக்காரன் ஆண்டகாலத்தில் காப்பிக்கொட்டை உற்பத்திச் செய்வதற்காக ஆட்கள் வேண்டுமென்றதால் பல பகுதிகளிலிருந்தும் அங்கு சென்றனர். அதிலே பொதுவாக பல பகுதிகளிலிருந்து சென்றபோதிலும்கூட, தென்னாட்டில் திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சி முதலிய ஜில்லாக்களிலிருந்து சென்று வாழ்ந்தவர்கள் பெரும்பாலோர் காப்பிக்கொட்டை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொண்டுவந்த காலத்தில், பின்னர் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ரப்பர் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதைப் பயிர் செய்வதற்காக இன்னும் பல கூட்டத்தார் அங்கு செல்ல வேண்டி வந்தது. அப்படிச் சென்றவர்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர்கள் தான் அதிகம். பிறகு ஆங்கிலேயர் கையில் வரும் போது சென்னையிலும், இலங்கையிலும் ஒரே கவர்னர் ஆண்டிருக்கிறார். இது எல்லாம் அவர்களுக்கும் தெரியாமல் இல்லை. ஆனால் இன்று அவர்கள் செய்யக்கூடியதின் அர்த்தம்தான் என்ன? “நீங்கள் இதுவரையில் செய்த வேலைகள் எல்லாம் போதும். நீங்கள் இப்பொழுது சக்கையாகி விட்டீர்கள், ஆகையால் பேரய்விடுங்கள்” என்று சொல்லுவதுபோல் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் வடக்கே யிருந்து ஒரு ஹை கமிஷனர் அங்கு உள்ளதுதான் என்று கூறுகின்றனர். அவர் தமிழர்களைய குறையை கவனிக்கவில்லை என்று பெரும்பாலோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு அப்படி இருக்க முடியாது; அப்படி இருந்தாலும் அதை மறுக்க முடியாது. அங்கே தமிழரை ஹை கமிஷனராக போட்டுவிட்டால்மட்டும் நிலைமை சாதகமாகிவிடும் என்று சொல்வதற்கு மில்லை. அப்படி அவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஒரு தமிழரை, அதுவும் ஒரு பழந்தமிழரை போட்டாலும் இந்த கதிதான் இருக்கும். தமிழன் என்பவன் யார்? பழந்தமிழரை அங்கு ஹை கமிஷனராக அனுப்பினால் இந்த மரதிரியான குறையே காதில் விழ சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது. இப்பொழுது, நம் நாடு, வடநாட்டின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால்தான் இந்த நிலை என்று சில மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். அது ரொம்பவும் தவறு. தென்னாடு வடநாடு என்ற பேதமே இல்லை. இது புரியாத ஒரு தத்துவம் ஆகும். இம்மரதிரியான துவிபாஷையால் சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்தமாதிரி தமிழர் என்று சொல்லிக் கொள்வதும், கஷ்டங்கள் வருகின்றபோது அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒரு சமயம் மலையாளிகள் என்றும், மற்றொரு சமயம் தமிழர்கள் என்றும் சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்தமாதிரி சொல்வது மிகத்தவறு. ஆகவே தமிழர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் தமிழக்கலை சந்தர்ப்ப வாதமாக இருக்கிறதே தவிர, வடநாடு, தென்னாடு என்ற துவிபாஷை மிதவும், தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீர்

[13th May 1954]

[Sri T. V. Sannasi]

மானத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி, இலங்கை மக்கள் விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri C. KANDASAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த சட்டசபையிலே கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இக்கட்சி நலனுக்காக கொண்டுவரப்பட்டதல்ல. இது பொதுப்பட்ட பிரச்சனையாதலால், சிங்களத்தில் அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழர்களைப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையாதலால், இதை எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இத் தீர்மானத்தை எங்கள் பக்கத்திலிருந்து கொண்டுவந்தது என்பதற்காக எதிர்க்காமல் ஆதரிப்பதற்காக எங்கள் நன்றி.

11-28 p.m.

“இன்றைக்கு இலங்கையில் வாழும் 10 லட்சம் பேர்களுக்கு பிரஜா உரிமை இல்லை. இவ்விதமாக சென்ற பிரவரி மாதம் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இன்றைய தினம் மே மாதத்தில் ஒலமிட்டு தீர்மானம் போடுகிறோம். அங்கே பத்து லட்சம் மக்கள் எப்படி வசிப்பது என்பது தெரியாது ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது அரசினர் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் கனம் நிதி மந்திரி இந்திய அரசாங்கத்தின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை விவாதத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். ஆனால் அவர் கட்சியிலிருந்துதான் மத்திய சர்க்கார் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று புகார் வந்தது. மேலும் வடக்கு, தெற்கு போன்ற விஷயங்களும் அவர் பக்கத்திலிருந்தே அடிபட்டது என எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அங்கு வசிக்கும் தமிழர்கள் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் இலங்கை மக்களுக்கு எதிரிகளல்ல. அங்கு நடக்கும் அநியாயங்களுக்கெல்லாம் காரணம் தோட்ட முதலாளிகள்தான். அந்த முதலாளிகள் வெள்ளையர்கள். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்தான் இந்த வகுப்புவாத சண்டையை மூட்டி விடுகிறது என்பதை சபை கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும். அதுவும் இந்தியர்களது நிலை எங்கும் குறிப்பாக காமன் வெல்த் பங்காளிகள் தேசத்தில் தான் இலையெல்லாம் நடைபெறுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஹை கமிஷனர் தேசிய வட இந்தியர், உத்தியோகஸ்தர்கள் சரிவர நடக்கவில்லை, என்பதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் அவர்களாக இதையெல்லாம் செய்கிறார்கள். அதற்கும் அந்நிய நாட்டு இலாகாவுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பது சரியல்ல.

“இந்த துர்ப்பாக்கிய நிலையைப்போக்கி 10 லட்சம் தமிழர்களது வாழ்வைப் பாதுகாக்க முன் வரவேண்டும்; திட்ட வட்டமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

“உடனே இந்திய அரசாங்கம் ஸர் ஜான் கொத்தலவாலின் போக்கை திட்டவட்டமாக கண்டிக்கவேண்டும். சிலோன் மக்களது நலனுக்கும், குடியேறியுள்ள தமிழ் மக்களது நலனுக்கும், முரண்பாடு கிடையாது. அங்குள்ள ஜனநாயகக் கட்சிகளும் தமிழர்களது உரிமையை பறிப்பதை எதிர்க்கின்றன. இலங்கையைத் தங்கள் தாயகமாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்புவவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டும் என்று போராடுகின்றன. காலமாகிவிட்டதால் இந்திய அரசாங்கம் உடனடியாகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* Sri R. V. SWAMINATHAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். 11-33 p.m. சமீபத்தில் நடைபெற்ற டில்லி ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு இலங்கை வாழ் மக்கள் பிரச்சனை, ஒருவாறு தீர்ந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் இருந்தோம். அக்கரிமெண்டிஷன் ஷரத்துக்களை அமுல் நடத்துவதில் இலங்கை அரசாங்கம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். இலங்கையில் மட்டும் அல்ல, இன்னும் அன்னிய தேசங்களிலுள்ள இந்திய மக்களுக்கு இவ்விதமான கஷ்டங்கள் நேர்ந்த வண்ணமாகத்தான் இருக்கின்றன.

[Sri R. V. Swaminathan] [13th May 1954]

“தென் ஆப்ரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு வாழும் இந்தியர்கள் மலானினால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இன வெறியின் காரணமாக அங்கே இந்தியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

“ஒரே நிறத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழும் இலங்கையில் மோசமான நிலைமையில் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இலங்கையில் வாழும் சுமார் 10 லட்சம் இந்தியர்களில் கிட்டத்தட்ட 5 லட்சம் இந்தியர்கள் இலங்கையை விட்டு துரத்தப்படுவார்கள் என்ற பயங்கர நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரகாரம் பார்த்தால் யார் அங்கே, வெறும் கட்டாந்தரையாக உள்ள காடுகளை அழித்து பூமியை செம்மைப் படுத்தி பசுமையான தோட்டங்களாக மாற்றினார்கள், மூன்று நான்கு தலைமுறையாக அங்கே பிறந்தவர்களும், வாழ்கிற தொழிலாளிகளை பிரஜா உரிமை மறுத்து நாட்டை விட்டு விரட்டுவது எவ்வளவு அநியாயம். என்பதை இலங்கை பிரதமர் சர் ஜான் கொத்தலவால சிந்திக்கவேண்டும். தாஜா பண்ணும் முறையைக் கையாண்டதால் இந்திய ஹை கமிஷனர் ஸ்ரீ தேசாய் பரோதால்வி அடைந்துள்ளார் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. சென்னைவாசியை நியமித்திருந்தால் நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இருந்திருக்காது. ஆதலால் இந்திய அரசாங்கம் ஸ்ரீ தேசாயை திருப்பி அழைக்கவேண்டும்.

“இலங்கைப் பிரச்சினையை காமன்வெல்த் நாடுகள் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும். இது ஒரு சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. 10 லட்சம் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினை. இந்த விஷயத்தில் காமன்வெல்த் நாடுகள் தலையிட முடியும். இதை மத்திய சர்க்கார்தான் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி கவுண்டர் தென்னாடு சுதந்திர நாடாக இருந்தால் இலங்கை இந்தியப் பிரச்சினைக்கு அதிக அக்கறை செலுத்தி பரிகாரம் தேட முடியும் என்று சொன்னார். இது மிகவும் தவறு. இந்தியா ஒரே நாடாக இருந்தால்தான் பலம் பொருந்திய தேசமாகும். இந்த திராவிட நாடு பிரச்சினை தவறு என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

“இப்போது நண்பர் ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது கம்யூனிஸ்டு கட்சி தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கம்யூனிஸ்டு கட்சி எந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தாலும் இதர கட்சிகள் ஆதரிப்பதில்லை என்று சொன்னால் அது முற்றிலும் தவறு. எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் நாட்டுக்கு நன்மை தரக்கூடிய பிரச்சினையாக இருந்தால் நாங்கள் கட்டாயமாக ஆதரிப்போம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான் கம்யூனிஸ்ட் கண்ணோட்டத்தோடு பிரச்சினையை அணுகுவார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி, பிரச்சினையை அதன் தராதரத்தைக் கொண்டு ஆலோசிக்கும். இந்தத் தீர்மானத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டுவந்த போதிலும் தீர்மானம் மிகவும் முக்கியமானதால் நாங்கள் ஆதரிக்கின்றோம்.”

11-40
p.m.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தியா-சிலோன் ஒப்பந்தம் எவ்வாறு அமுல் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சிலோன் சர்க்கார் ஒரு உபகமிட்டியை நியமனம் செய்தார்கள். அந்த உப-கமிட்டியானது சிலோன் வர்த்தக அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ சேனாநாயகர் அவர்களின் சிபார்சுகளை ஏற்றுக் கொண்டது. அந்தச் சிபார்சின் படி சிலோனில் இருக்கின்ற 5 லட்சம் இந்திய மக்களில் 4 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களை எப்படி, எவ்வாறு சிலோனிலிருந்து விரட்டி அடிப்பது என்பதை ஆலோசித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களுடைய முடிவாகும். அதாவது அந்த சப் கமிட்டியின் முடிவாகும். அங்கே வாழ்கிற இந்திய மக்களில் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கே அங்கே வாழ உரிமை வழங்கப்படுமென்று பாக்கி தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற ஐந்தாறு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட இந்தியக் கூலிகளை எப்படியாவது அந்த நாட்டிலிருந்து இரண்டு மூன்று வருஷங்களுள்ளேயே இந்தியாவிற்குத் திருப்பி விரட்டிவிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கும் அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

[13th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

“சிலோன்-இந்தியா ஒப்பந்தப்படி அங்கு வாழும் இந்திய மக்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு பதிலாக அங்கேயுள்ள இந்திய மக்களை இந்தியாவிற்கே விரட்டி அடிப்பதற்காக துரிதமான பல ஏற்பாடுகளை சிலோன் சர்க்கார் செய்து வருகிறது. அந்தக் கொள்கையை அனுசரித்து இந்தியர்களுக்குப் பாஸ்போர்டுகள் வழங்கவும், ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கவும் இது போன்ற பல உரிமைகளை வழங்கவும் மறுத்து வருகிறார்கள். இந்திய மக்கள் தாங்களாகவே இந்தியாவிற்கு திரும்பிப் போய்விடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடோ என்னவோ அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்த ரேஷன் கார்டுகளை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். புது ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கவும் மறுத்து விட்டார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம்.

“அந்த டெல்லி ஒப்பந்தத்தின்படி, அதாவது அதில் கண்டுள்ள 8-வது ஷரத்துப்படி சிலோனில் வாழ்கிற இந்திய மக்களுடைய உரிமைகளை, அதாவது அவர்களுடைய நலனை பாதிக்கும் வகையில் ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி சிலோன் சர்க்கார் இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி இவர்களுடைய யோசனையையும் கலந்து கொண்டே ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஒப்பந்தக் காலத்தில் இவைகள் யாவும் சிலோன் சர்க்காராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது தான். ஆனால் சிலோன் சர்க்கார் இன்றைக்கு அந்த ஒப்பந்தப்படி நடக்காமல் ஒரு தலைப் பட்சமாக நடந்து கொண்டுவதோடு அங்கு வாழும் இந்திய மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றவும் முயற்சி செய்கிறார்கள். அதாவது டெல்லி ஒப்பந்தம் பகிரங்கமான முறையில் மீறப்படுகிறது.

“சிலோனில் வாழும் எட்டு லட்சம் ஜனங்கள் தங்களுக்கு பிரஜா உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று மனுக்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் 26 ஆயிரம் மனுக்களை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பிரஜா உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்கியிருக்கும் மனுக்கள் இன்னமும் சர்க்காரின் பரிசீலனையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் எட்டு லட்சம் இந்திய மக்களில் இரண்டு லட்சம் மக்களுக்குத் தான் பிரஜா உரிமைகள் வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்குப் பிரஜா உரிமைகள் வழங்கப்படாவிட்டால் பின்னால் அவர்கள் அந்த நாட்டில் இருந்து வாழமுடியாது. அவர்கள் திரும்பவும் நம் நாட்டிற்கு வரவேண்டியிருக்கும். சிலோனில் இருக்கக் கூடிய அவர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்பவும் வரவேண்டுமானால் அங்கே அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சகலவிதமான சொத்துக்களையும், உரிமைகளையும் விட்டுவிட்டுப் போகவேண்டுமென்பதாக நிர்ப்பந்தமும் சிலோன் அரசாங்கம் செய்வதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்தியர்கள் தங்களுக்குள்ள உடைமையையும், கஷ்டப்பட்டுச் சேர்த்த சொத்துக்களையும் விட்டு விட்டு இந்தியாவிற்கு வந்து விட்டால் மீண்டும் திரும்பி வரக்கூடாது என்றும் நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது எல்லாம் ரொம்பவும் அநீதியானது. அங்கு இருக்கும் பயங்கர நிலைமையை விளக்குவதாக இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் இவ்விஷயங்களை எல்லாம் விவரமாக மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி இவ்விஷயத்தில் ஒரு சரியான பரிகாரம் தேட முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“கடைசியாக ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளி வந்துள்ள ஒரு செய்தியை மாத் திரம் படித்துவிட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“Any attempt at unilateral legislation on this vital subject must be firmly resisted by Delhi”

இந்தக் கருத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு வலியுறுத்தி இந்திய சர்க்கார் சிலோனில் வாழ்கிற இந்திய மக்களாகிய சிலோன் வாசிகளுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பை அளிக்கத்தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்வது கடமையாகும் என்பதை உணர்த்தவேண்டும். ஆகவே சபை முன்பு இருக்கும் தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[13th May 1954]

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support this motion. It is necessary that Indo-Ceylon relationship should not be allowed to become strained. I know that of all persons the Prime Minister of India has, during the last several years, been making every attempt to bring about greater cordiality and friendship between these two countries. There are a great many things in common between India and Ceylon. Mythologically, historically, geographically, ethnologically and politically there are a great many points of contact between India and Ceylon. Therefore, it is necessary that when we discuss this delicate question, we must do it guardedly. It is said or rather believed that South Indians migrated to Ceylon, Burma, Malaya and other places as coolies for developing those countries. I want to say that it is a wrong idea. We were all then under the British rule. Then, the British people induced South Indians particularly to go to these undeveloped countries for the purpose of developing them. Therefore, people migrated to Malaya, Burma, Ceylon, Africa and other countries. Now, after the attainment of Independence, this difficult problem arises. We do not have the problem of Indian Nationals in China, Japan, Persia, Tibet or any other place because South Indians or Indians never cared to go to those places. It was the British Government which was then ruling that induced the South Indians to go to places like Ceylon and develop them. We must remember that India was in the vanguard of the fight for freedom and but for the struggle that the Indian people launched against the British during the last several decades probably Burma and Ceylon would not have got the freedom which they are now enjoying. For Burma or Ceylon, immediately after the attainment of Independence, it is certainly extremely bad to turn round and send away these persons who developed those countries particularly because their country struggled so much for the attainment of the freedom of those countries also. I do not want to use any strong expressions regarding the attitude of Ceylon towards this question. I do understand that there are a great many people in Ceylon who sympathise with our people. But I say that it is unfair on the part of the Ceylon Government or of the Ceylon people to try to send them away saying that they are no longer citizens of Ceylon, several lakhs of Indians who have tried to develop their country and has become part and parcel of their country's population because the Ceylonese have attained freedom with the help of India. The Government of India must resist any such attempt on the part of the Ceylon Government. If they do not do so, they will be called a weak Government. But they must act with great tact and ability. I know that under the Indo-Ceylon Agreement, any legislation regarding Indian Nationals in Ceylon must be enacted in consultation with the Government of India and if that is not done, the Government of India must protest. Sir, this strong country of ours must uphold the dignity of its own nationals wherever they are, in whatever part of the world they are. There are many lakhs of Indians who have developed Ceylon and who are in Ceylon. If the Government of India do not come to their assistance and resist any

13th May 1954]

[Sri N. Gopala Menon]

attempt at discriminatory legislation on the part of the Ceylon Government, the Government of India will certainly be cried down as a weak Government. I know that the Government of India will not be a party to it and that they will do everything that lies in their power to see that the dignity, prestige and honour of the Indian Nationals in Ceylon are protected and safeguarded. As my hon. Friend the Raja of Chettinad said, the High Commissioner of Ceylon who is at present there is probably not best suited. If that is so, there must be no hesitation on the part of the Government of India to recall him and replace him with some person of sounder judgment and tact and who will be more useful particularly to the South Indians who are there. With these words, I strongly support the resolution that has been placed before this House.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, I also rise to support the resolution that is before the House. The problem that the House is discussing this morning is not a problem of recent origin. It is a problem that has arisen out of the poverty of the country and also of the long foreign rule which has been a contributory factor to the increasing poverty of our country. The problem is not confined to Ceylon. We find this problem in all places where our nationals are earning a livelihood by manual labour. As far as this State is concerned we are interested in the problems of our nationals in South East Asia and in Ceylon where many people from South India have migrated. P.m

“ Coming to the particular problem in Ceylon, it has a long history. It dates back to the British days when the British capitalists and huge British co-operatives like the Scottish Co-operatives owned huge estates in Ceylon. The then British Government abetted in despatching indentured labour from India to Ceylon to work in the various estates. I remember the days when the people of India organized almost an international boycott against Lipton's tea which was condemned as the blood of India. That indicates the hardships our labour suffered in Ceylon and the contributions they made to the prosperity of Ceylon. The Government of Ceylon do not think of expropriating those estate-holders who have made profits double, treble and even quadruple their investments. But they are thinking in terms of expropriating labour that has invested all its health and wealth in the improvement of the country. I should think that the measuring rod that they use in respect of the capitalists should be used in respect of labour also. But it is not done, because, the Government does not consist of representatives of the people, but of representatives of vested interests. I hope this sort of injustice will not be continued. Certainly, every nation has a right to determine who its nationals should be; but in determining that, there should be fairness and justice. I hope Ceylon will remember this.

“ Coming now to the recent agreement arrived at between India and Ceylon, I feel that it is not in the interest of Indians and that it is not satisfactory. I believe that agreement was

[Dr. K. B. Menon] [13th May 1954]

arrived at more on a personal level. That is one of the reasons why I say that it is not satisfactory. The sooner it is modified, I believe it will be better. There is no use of trying to work it. It gives an almost blank cheque to the Ceylon Government. It also enables the Ceylon Government to make a cat's paw of the Indian Government. That is not fair, but, I am sorry to state, in this connexion, that is exactly what is going on. I have got a sneaky feeling that the Government of Madras have not been taking sufficient interest in these problems and that they have been following a hush-hush policy. I believe that it is necessary to alert the Government of Madras on this problem. We have seen four High Commissioners being sent to Ceylon in the last few years, i.e., since we gained our Independence. But none of these four or five High Commissioners were able to arrive at a settlement, a lasting settlement, regarding the problem of labour in Ceylon. I am not particular as to whether a South Indian or a North Indian is appointed as High Commissioner in Ceylon. But I do want to stress an important aspect in this connection. When such serious problems are hanging fire, a High Commissioner should be appointed to Ceylon only in consultation with the Government of Madras. The Government of Madras on their part should make representations, I mean strong representations, to the Government of India. There are various ways in which the Government of Madras can bring pressure upon the Central Government. As I said already, I have a feeling that our Government have not done that. The sooner they do this, the better it will be for everyone concerned. There are 8 lakhs of Indians in Ceylon. Eighty per cent of them are from Tamilnad and the remaining 20 per cent come from Malabar. Those coming from Tamilnad are mostly employed in estates and those coming from Malabar are mostly employed in urban areas. The interests of both deserve to be protected and I request the Government to take greater interest in the matter. They should exert greater pressure upon the Central Government and see that the legitimate interests of the labourers from South India are taken care of."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Deputy Speaker, I want to say a few words on this most important question. The sub-committee appointed by the Ceylon Government has proposed to repatriate 5½ lakhs of Indians from Ceylon. This question has great international importance. Nowadays, great international changes are taking place. From the events taking place in Ceylon, we can understand that the influence of American imperialism is increasing in Ceylon. The American imperialists in the name of an Asian Defence Pact want to see that the Asian countries fight among themselves. It is, therefore, becoming more and more important that these two countries, India and Ceylon, must come together and come to an amicable settlement as regards this question. As for British imperialism, it is a fact that the British imperialists and British capitalists in Ceylon are openly supporting the anti-Indian propaganda that is going on in Ceylon. The democratic public of Ceylon wanted the nationalisation of all

[13th May 1954] [Sri K. P. Gopalan]

British commercial undertakings and the introduction of certain other reforms in Ceylon. I think I will not be misunderstood when I say that the Communist party of Ceylon is engaged in a regular and consistent struggle against the anti-Indian propaganda that is being carried on in Ceylon with the help of the Ceylon Government. In order to side-track the main problem relating to the difficulties experienced by the people in Ceylon and in order to divert the attention of the outside World, these imperialists and their henchmen in Ceylon are carrying on an anti-Indian propaganda. The democratic parties in Ceylon will not allow that Government to continue this wrong policy. I think it is our duty to draw the pointed attention of the Prime Minister of Ceylon, Sir John Kotelawalla, to the fact that the hands of American and British imperialists and capitalists are behind this anti-Indian campaign that is carried on in Ceylon. He should not allow such campaigns.

" So, in the interests of the freedom and independence of Ceylon herself, it is better for the Ceylon Government to come to an amicable settlement with the Indian Government.

" Sir, the hon. Member, Sri R. V. Swaminathan, wanted that this question must be referred to the United Nations Organization. I do not agree with him, because it will serve no useful purpose. For, we have seen from our own experience what became of the Kashmir issue. The Imperialists dominating the U.N.O. did not allow an amicable settlement of that problem. So, we must only tell our own Government that we believe in negotiations between the Governments concerned, namely, the Government of India and the Ceylon Government. I want to submit in this connexion that the Indian Government should not in this connection under-estimate the role of Imperialists and Capitalists and they should not also under-estimate the hardships to which the Indians are put in Ceylon. Of course, I am aware that the Central Government are adopting a very favourable attitude, a very conciliatory attitude so far as our Peace Policy is concerned. But we must tell the Indian Government that they must boldly face this problem and they must also take steps to see that these two countries come to terms so far as this question of Indians in Ceylon is concerned.

" Sir, lastly, I want to submit that our Government must take steps to see that those who want to live in Ceylon and make that country their homeland must be given Ceylon citizenship rights; that those who want to remit moneys to their homes in India must be allowed to do so and thirdly the Indian Government must also see that the cultural relations and friendship between India and Ceylon should be strengthened. I quite agree with many hon. Members who spoke on this question, that the Madras State Government and the Indian Government must tackle this question very boldly. If they face this problem boldly, they could solve the problem and that solution will help thousands of families—so many Tamilian and Malayalee families. I am sure that our

[Sri K. P. Gopalan] [13th May 1954]

Government here and the Central Government will take early steps in this direction. I again request our Government to move boldly in this matter. With these few words, I support the resolution."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, this House has been dealing with a very important problem, a very complicated and difficult problem at the same time. Hon. Members will not mistake me if I say that all the Members who participated in this debate showed a considerable amount of restraint and tact in dealing with this difficult problem, even though some discordant notes were struck here and there. But taking the debate as a whole, I have no doubt we have made a very valuable contribution for the solution of this problem.

" Sir, I particularly welcome the speech made by the hon. Member sitting opposite to me, Mr. Jeevanandam. He made one of the most valuable contributions to the debate, and I am glad about it.

" This problem cannot be solved by certain approaches—and according to me wrong approaches—made by some of the hon. Members that this is not a North Indian problem and is a Tamilian problem and as such, the Government of India are not likely to take sufficient interest and therefore it is necessary for the Madras Government or this House to goad the Central Government to take interest in this matter. I may inform this Hon. House that the Government of India is vitally interested in this matter and they are doing their best to solve this knotty problem. Again, this problem cannot be solved by saying that if only a Tamilian is appointed as High Commissioner, we will be nearer the solution. Whether it is a Tamilian who happens to occupy that position, or whether it is a Malayalee or some other person from the North, only the approach we have got to make, the methods we have got to adopt alone would ultimately decide whether we solve this problem or not and nothing else. Let us, therefore, not create further difficulties by bringing in this question of persons occupying such high posts, especially outside our country, that they belong to North India, that they do not belong to South India and all that. What would be the position of a High Commissioner who is doing his work in a foreign country, if we make such allegations and make such charges on the floor of this Hon. House, as responsible Members belonging to this House? Again, the problem cannot also be solved by approaching it in quite a different way which was put forward by Mr. Gopalan who spoke last trying to differentiate between the Government of Ceylon and the people of Ceylon. What is the use of putting forward this obstacle in the solution of the problem and saying that the Government of Ceylon do not really represent the people of Ceylon, do not represent the wishes of the people of Ceylon and all that? So far as we are concerned, it is not for us to say what form of Government another country should have or which Government should function in a particular country. So long as there

13th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

is a Government functioning in an independent country, we are bound to recognize the sovereignty of that Government and we are bound to deal with that Government only. So, let us not try to create a division even in our very approach to the problem saying that the 'people are of a certain view and even as against that view the Government of Ceylon is acting and acting in a different way which stands in the way of a solution of the problem'.

" So, leaving those considerations apart, we should consider this problem as a problem relating to India as a whole and as it stands, it is the Government of India which has got to tackle this problem. But we are vitally concerned with this problem, because it is intimately connected with our people there. If anything should happen in Ceylon and lakhs of those people who are there now should be driven out of Ceylon, they will naturally have to come to our place—Tamil Nad or Malabar—and that itself would create a very difficult situation for us to tackle. Apart from that, all those persons who are now concerned with this affair are persons who are our relations, who belong to our areas here and naturally we are interested in their welfare and therefore it is that we are discussing this problem. Of course, it is purely a problem which concerns the Central Government; it concerns them in the sense that they have to solve it and they have to take steps to solve it with the Ceylon Government. But because we are vitally concerned with this affair, it is but fair and necessary that we should express our concern in the matter and request the Government of India—not that they are not doing their best, but it is our duty to remind even persons who are doing their best—to put forth a little more effort to see that the situation does not deteriorate. That is the object of this resolution.

" Sir, before I go further, I would make reference to the speeches made by some hon. Members occupying the XIII Block—unfortunately an unlucky number. They said that if only Dravidastan were there and we function as an independent country this problem would not arise at all. I do not know whether they are quite sincere about the expression of that opinion. But I would like to tell them this, even though the Members who gave expression to such views do not happen to be here to hear my reply, that the Dravida Kazhagam cult supports the stand taken by the Government of Ceylon. What is their cult? They say that Northerners should not come here and do business even though they belong to our own country. It is one and the same country to which we belong and simply because of the geographical position, they say that Northerners should not come here and carry on trade or occupy positions here. If we should object to Northerners who belong to our own country coming over to the South, then how can we take exception to the Ceylon Government taking objection to persons who have gone over there from another country and remain there? Not only that. These Kazhagam people object not only to persons coming from the North to the South but they say that even those who have been living here for generations and

[Sri C. Subramaniam] [13th May 1954]

generations and centuries and centuries should go out of Famil Nad simply because they happen to belong to a certain caste. If this is the Dravida Kazhagam cult, then it is the very basis on which the Government of Ceylon can put forth their argument and win their case with reference to Ceylonese nationals of Indian origin. Therefore, I do not know with what voice and with what face they can speak on the floor of this House, holding these opinions and holding these ideas, pleading that the Ceylon Government, as far as the Tamilians are concerned, should treat them in a different way. We on this side may speak on this problem and the Communists may speak on it. But those who subscribe to the Dravida Kazhagam cult—whether it is the progressive cult or the non-progressive cult—can have no voice in this matter. They cannot point their finger and tell the Ceylon Government that they are not behaving properly. If at all they do so, then the Government of Ceylon will turn back and say 'We are only practising what you are yourself preaching in your own country.' So, their views cannot be taken seriously. I am sure very soon they will find that they will not be taken serious note of by the people if they go on in the way they are now going.

"Then, Sir, coming to the subject-matter proper, we have to distinguish between two positions. One is whatever be the origin of the people—whether they came from India or from elsewhere—they are citizens of Ceylon. They are Ceylonese nationals, having been born in Ceylon and having remained in Ceylon for a sufficiently long time. So, there is no question of any Indian national living in Ceylon claiming certain rights of the Ceylonese national of Indian origin. That is why, Sir, I am glad that the framers of the resolution have termed them as 'Ceylonese nationals of Indian origin'. We are not dealing with Indian nationals in Ceylon who have gone there for doing business or for carrying on trade or in some other capacity. That is a quite different problem. As Indian Nationals, we are not entitled to claim a privileged position there with reference to our occupations or other activities in Ceylon. Indian nationals there are foreigners and the Ceylon Government are entitled to take such action in respect of them as they think necessary. After all, it is a reciprocal arrangement between the Government of India and the Government of Ceylon. But this problem is with reference to those who have chosen Ceylon as their home and there is no question of a dual citizenship or dual loyalty in their case. They are prepared to become full Ceylonese without any mental reservation. And if, in this case, difficulties are brought about, then it is a matter purely for the Ceylon Government to deal with. But in view of past associations, viz., that they went from India and because difficulties have arisen on account of this very fact, the Government of India come into the picture. It is a very difficult problem. This is one which has to be dealt with as between two independent countries. Therefore, it is not as if by taking a very strong attitude we can immediately solve it. Some hon. Members are under the impression that the Government of India have not been taking a very strong attitude in the matter and that if only they had, this problem would never have arisen.

[13th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

I would respectfully submit that this is a difficulty which has arisen out of the economic situation not only in Ceylon but also in India. If only hon. Members will take a sympathetic attitude with reference to this question, they can understand the attitude of the Government of India and see whether they are approaching the question in the right way or not. As I said, it is a matter primarily for the Ceylon Government. But we are also interested in it because they are of Indian origin. That is why we are making a friendly approach to the Ceylon Government to see that unnecessary difficulties are not placed in the way of such nationals getting Ceylonese citizenship. We plead that there should be no discrimination between Ceylon nationals of Indian origin and others who have been there from the very beginning. We find it so difficult to solve this. How else can it be solved except by negotiation and persuasion? With the attitude we have always taken in respect of relations between one country and another and with the foreign policy that we now adopt can we say: 'Ceylon is a small country; it is a weak country; we can overwhelm it by force?' Can we take that attitude? After all problems are not isolated from one another. It is not as if we will have a free hand in it if we adopt that attitude. There are others who are interested in this; there are others who will interfere. There is no question of marching an army over Ceylon and conquering it as we once did centuries ago. Those days were different; one country was isolated from another. What happened in one country did not affect another. But now even small incidents occurring in far off countries affect others. What happens in Korea affects the whole world and it may start even another world war. So, when hon. Members talk of a strong attitude and want us to retaliate, they should take into account the real facts and the real situation in the world today before making such suggestions. If difficulties are there in the solution of the problem then it is different. But here the difficulty is inherent in the problem itself, in the very facts that create this problem. Therefore, I am glad that very many hon. Members showed great restraint in dealing with this matter and I have absolutely no doubt that the Government of India would take notice of the various views expressed on the floor of this House.

"Then, Sir, I am sorry that some of the hon. Members took to task our own representatives in the House of the People. They are as good representatives of our people, if not better, as we are here. They know their functions. But this is not the first time when such accusations have been made. Charges have been levelled against them on former occasions also. I wish that habit is given up. If not, it will end only in mutual recrimination. The people's representatives functioning here finding fault with the people's representatives functioning in Parliament and their finding fault with us in their turn will end nowhere and we cannot get things done in that way. Even for argument's sake if they have not taken sufficient interest in their work, it is not by levelling charges publicly that we can make them take a more lively or greater interest in their work. But I know it for a fact that

[Sri C. Subramaniam] [13th May 1954]

all our representatives in Parliament are taking a very keen interest in our affairs not only with reference to Ceylon but even with reference to several of our local problems. I wish, in this connection, to pay my tribute to our representatives there that due to their efforts only we have been able to get many things done for our State, particularly in regard to projects envisaged in the Five-Year Plan.

“(At this stage, Raja Muthiah Chettiar of Chettinad clapped his hands.) It should be sincere clapping of hands and not an insincere clapping. That is what I want. I hope, Sir, that this habit of accusing people who are not here to answer the charges against them is given up once and for all. After all they are our representatives. We should not forget the fact. We are entitled to tell them in person the sufferings of our people in Ceylon. It is not necessary to accuse them for not having waited in deputation on the Prime Minister. Therefore, I hope that when once we pass this resolution, it will have its effect. I will try to forward the entire proceedings of this House and this resolution for the perusal of the Government of India. Let us hope this difficult problem will find a satisfactory solution, because what we want is but to have friendly relationship with our neighbouring countries. We want to be friendly with Pakistan. We want to be friendly with Burma. We want to be friendly with China, our neighbour. We want to live on friendly terms with all our neighbours. For that purpose alone, the Prime Ministers of all South East Asian countries very recently met in Colombo. Under these circumstances, we cannot try to alienate the feelings of any one of our neighbours. Similarly, that feeling should be reciprocated by our neighbours also. If only that reciprocal feeling of friendliness is forthcoming from our neighbours, we could live with them in a friendly atmosphere. Such a friendly atmosphere will alone hasten the solution of this difficult problem. I hope that that problem will be solved amicably very soon.

“An amendment to the main resolution has been tabled. As I already pointed out the main resolution deals with Ceylon nationals of Indian origin. The amendment deals with Indian nationals temporarily resident in Ceylon. These two are different problems altogether. Both these things could not get mixed up. It should not be expected that we are trying to get citizenship rights for Indian nationals who temporarily reside in Ceylon. Under these circumstances, I would request the mover of the amendment to withdraw his amendment so as to enable the House to pass the main resolution unanimously.”

* SRI T. SHANMUGAM :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் உத்தரவிட்ட தீர்மானம் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வட நாட்டார்கள் யாரும் தென்னாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதாகச் சொன்னார். அவர் சொன்னது சரியல்ல. வட நாட்டார் நம்மை அடக்கி ஆள்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது. தென்னாட்டில் வந்து வியாபாரம் செய்து நம் நாட்டுச் செல்வத்தைச் சுரண்டிக்கொண்டு போய் வட நாட்டில் பெரிய பெரிய மாடமாளிகைகளைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. அவர்கள் இங்கே வந்து தங்கி வாழட்டும். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால்

[13th May 1954] [Sri T. Shanmugam]

இங்கிருந்து பணத்தைச் சுரண்டிக்கொண்டு வட நாட்டுக்குப் போய்விடக்கூடாது என்பதைத் திராவிட இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நோக்கமாகும். வட நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தென்னாட்டில் இருக்கவேண்டாது. இதை விட்டுப் போய்விடவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவேயில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is what the Ceylon Government is also telling us. They say ‘You could earn money in Ceylon. But you should not send any pie to your relatives in India.’ That is why I say the policy of the Dravida Kazhagam that North Indians should be driven out of South India and all that will lend support to the view of the Government of Ceylon.”

DEPUTY SPEAKER :—“Is the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar withdrawing his amendment?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I am also anxious that the main resolution should be passed unanimously for being forwarded to the Central Government. It is not our intention to go contrary to the main resolution. In fact, because we wanted that the rights of temporary residents of Indian origin in Ceylon also should be protected, this amendment had been given. I am not pressing my amendment.”

With the permission of the House, the amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

That this House requests the Government to convey to the Government of India, its grave concern at the growing deterioration of the conditions of Ceylon Nationals of Indian origin after the signing of the Indo-Ceylon agreement and to take necessary steps to arrest the worsening situation and to improve the lot of such Ceylon Nationals of Indian origin.”

The motion was carried unanimously.

* DEPUTY SPEAKER :—“I now adjourn the House till 8 a.m. tomorrow, the 14th instant.”

The House then adjourned.

[13th May 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 738 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 701 supra.]

Particulars of staff employed and Selling Units maintained by Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society.—There are six Marketing Officers employed by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for marketing the handloom products of its affiliated primary weavers' co-operative societies at the following places :—

Headquarters.	Jurisdiction.
(1) Madras	Madras, Chingleput and, North Arcot districts.
(2) Tiruchirappalli ..	Tiruchirappalli and Madurai districts.
(3) Kumtakonam ..	Tanjore and South Arcot districts.
(4) Virudunagar ..	Ramanathapuram and Tirunelveli districts.
(5) Salem	Salem district and Erode Deputy Registrar's Circle.
(6) Kozhikode ..	Coimbatore Deputy Registrar's Circle, Nilgiris, Malabar and South Kanara districts.

The Marketing Officers referred to as items 3 to 6 above were appointed in February 1954 under one of the schemes financed by the Handloom Development Fund.

(1) The duties and responsibilities of the Marketing Officers are—

(i) to supervise the existing emporia of the State Society,
(ii) to start and supervise new retail depots under the Cess Fund Scheme,

(iii) to arrange for the marketing of handloom cloth produced by the primary societies through these emporia and depots,

(iv) to obtain and arrange for checking the receipts and issue statements, cash bills, etc., from the emporia and depots,

(v) to maintain necessary registers in their office showing the stock position of each unit on any day,

(vi) to reconcile the physical with book stocks periodically and take action for recovering the deficits, and

(vii) to maintain imprest cash accounts for the units in their charge, arrange for recoupment of imprest cash to such units from time to time.

[13th May 1954]

(2) The Marketing Officers will attend to such other items of work as are incidental to the proper working of the units of the State Society under their jurisdiction subject to such instructions that the management may issue from time to time and any other special work that may be assigned to them.

(3) They will have powers to appoint within the sanctioned strength, the necessary staff of Technical Supervisors, Managers, Salesmen, Assistant Salesmen, Peons, Watchmen, etc., in the scales of pay prescribed for each cadre. Any vacancy in the cadre of clerks, Inspectors or Senior Assistants will be filled up by the Head Office of the State Society.

(4) The Marketing Officers will supervise and control the working of collective weaving centres, weaving and dye factories in their jurisdiction and should inspect them at least once a quarter and report material irregularities which require the attention of the management. They are to arrange for the sale of the productions of the collective weaving centres and factories and link the working of the dye factories with the primary weavers' co-operative societies in their jurisdiction.

(5) The Marketing Officers will regulate the issue of yarn by the emporia to the primary weavers' co-operative societies with reference to the allotment made by the Head Office of the State Society and the instructions issued from time to time regarding price, etc.

(6) All contracts for production and supply of handloom cloth by forming weavers' co-operative societies should be entered into only by the Marketing Officers and a copy of such contracts should be sent to the Head Office of the State Society.

Emporia and Selling Units.—On 6th February 1954, there were 53 sales emporia and two central depots in the Madras State. Under the Cess Fund Scheme, four more central depots and ten retail sales depots have been opened. At present there are 63 retail sales depots and six central depots in the State run by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 746 asked by Sri T. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 705 supra.]

The Government have not received any such representation, but it is learnt that on 1st July 1953 the Collector of Malabar received a memorandum on the subject from the Chirakkal Taluk Kisan Sangam. The facts of the case are as follows :

[13th May 1954]

The four persons whose names are given below* and some others wanted in a rioting case, P.R. No. 5 of 1947 on the file of the Special First-class Magistrate, Tellicherry. All the four absconded and the warrants issued by the Court could not be executed. The Magistrate registered a separate case against the absconding accused and took action under sections 87 and 88, Criminal Procedure Code, and attached their properties. The first three accused neither claimed the release of their properties nor proved to the satisfaction of the Court that they did not abscond or conceal themselves for the purpose of avoiding execution of the warrants or that they had no notice of proclamation within the stipulated time. The attached properties therefore stand confiscated to the Government by efflux of time.

- * (1) Kunnumprovan Krishnan, Eruvassi, Chirakkal taluk.
- (2) Melatan Raman Nair, Payyavur, Chirakkal taluk.
- (3) Velluva Narayana Nambiar, Nedioli, Padiyur, Chirakkal taluk.
- (4) V. Kunhappan.

As regards the property of the fourth accused (Sri V. Kunhappan), his sister Parvathiammal preferred a claim for their release from attachment. But her claim was not allowed as it was learnt on enquiry that her brother had a joint right over the attached properties. The Magistrate did not however pass any specific orders on the claim petition. Subsequently, the Subdivisional Magistrate, Tellicherry, made further enquiries into the matter. The enquiry revealed that the property actually belonged to Srimathi Parvathi Ammal exclusively and that no one else had any right over them. The attached properties were therefore released to Srimathi Parvathi Ammal.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 749 asked by Sri K. Parthasarathy at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 707 supra.]

(a) There are four sugar factories in Madras State. The following are the details regarding them :—

Name of the factory.	Location.	Daily cane-crushing capacity. tons.
1 The East India Distilleries and Sugar Factories, Limited.	Nellikuppam (South Arcot district).	2,200
2 The Deccan Sugar and Abkari Company, Limited.	Pugalur (Tiruchirappalli district).	700
3 The Murugappa Sugar Company, Limited.	Mailpatti (North Arcot district).	100
4 The Madura Sugars and Allied Products, Limited.	Pandya rajapuram (Madurai district).	300

[13th May 1954]

(b) The Government of India have granted licences for the establishment of the following three new sugar factories in this State.

Name of the factory.	Location.	Daily cane-crushing capacity. tons.
1 The Kulitalai Sugar Factory, Limited.	Pettavathalai (Tiruchirappalli district).	800
2 The Cauvery Sugars and Chemicals, Limited.	Namakkal (Salem district).	600
3 The Tiruvannamalai Sugar Mills, Limited.	Tiruvannamalai (North Arcot district).	400

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 750 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 709 supra.]

Memorandum submitted to the Chief Minister, Madras, by one Jamaat E. Jazeera, an organization of the Laccadive Islands and Minicoy.

1. We submit that the Laccadive Archipelago has never been a penal settlement. But Andaman islands were a penal settlement. However, the people of those islands are now well looked after by the Government. They have got a good sea port and ships go to Port Blair once a week. It is understood that they will soon have an airport as well. But our case is much different. We are still plying our country crafts of pre-historic days. We have no steamer service. We have brought this fact to the notice of the Government by various memoranda in 1949, 1951 and 1952 through several organizations. In recognition of our repeated requests, the Government deputed Sri S. Y. Krishnaswamy, I.C.S., for investigating and suggesting how to improve the islands. We understand that he submitted a detailed report to the Government in 1952 recommending several improvements. But we are sorry to state that his report has so far not seen the light of the day and that his recommendations are shelved. Our first request is that all the recommendations made by him should be implemented immediately and urgently.

We shall again narrate some of our requirements here :—

2. We are included among the Scheduled Tribes. But we are not getting any of the amenities given to other members of the Scheduled Tribes. There was a Special Development Commissioner for Rayalaseema which was a backward region. Similarly a Development Commissioner should be appointed to the Laccadives and Minicoy till they are brought on a par with the mainland. There is a Special Deputy Collector for Kallar Reclamation in Madurai. Kallars were of course backward. We are more backward. But no Special Deputy Collector is appointed to reclaim us.

[13th May 1954]

There are many more instances to show that we have been neglected so far. So our second demand is that a Special Development Commissioner should be immediately and urgently appointed to the Laccadives and Minicoy as a short term measure till the developments are complete.

3. Our third demand is immediate introduction of steamer services to the islands. The Government should take the initiative in this matter, because the islanders at present are not rich enough to purchase a ship. The Government should either purchase a ship or float a company with the majority of the shares for the Government and the rest divided among both the people of the islands and the mainland and the company should start the service. There should be no hesitation that this would be uneconomical. We understand that the Government is deriving about 20 lakhs of rupees per year from the coir monopoly from the islands. We are requesting this benefit at least out of this profit, namely, starting a steamer service to the islands. We are an integral part of the Indian Union and we have got the claim to be as well looked after as any other section of the people of our Republic of India.

4. Our fourth demand is that the constitution framed for the whole of India should be brought into force to the islands. At present we are governed by a set of regulations made in 1912. When the world has progressed so much in all fields of activities we have been still kept in 1912. These regulations should be immediately scrapped and the Constitution should be made applicable to our islands with all its attendant civil liberties and other benefits. An outdated model of an anti-deluvian Government is at present ruling the islands. There is one Amin for each of the Malabar Islands. All the powers are crammed into his hands and as such there is no efficiency or even a systematic Government. So our fourth demand is that this Amin system should be immediately abolished and our islands should be constituted into a revenue division under a Revenue Divisional Officer. This is a long term measure as against the short term one mentioned previously.

5. Our fifth demand is about education. We have not got even higher elementary schools in our islands. About 200 boys and girls are taught only by two teachers. Our schools should be raised immediately to the status of middle schools and gradually to high schools. Only a few students can come to the mainland for higher education. These students here have no fixed place of boarding and lodging. So the Government should run a hostel for the benefit of the students coming from the islands. Our students submitted a Memorandum to the Education Minister on 14th August 1952 through our M.L.A. Sri A. Appa requesting him to sanction the lodging grants for our students. But, unfortunately, no action seems to have been taken on it so far.

6. Our sixth demand is regarding our constituency. At present we are tacked on to Chevayur firka in Malabar. This is an injustice to the islanders. No islander can hope of getting himself elected to the Assembly, because we are dominated by Chevayur

[13th May 1954]

firka. An outsider getting elected may not take any interest for our welfare. So our sixth demand is that we the people of Laccadive, Amindivi and Minicoy islands numbering about thirty thousand should be constituted into a separate constituency, considering our special needs and peculiar circumstances.

7. Our seventh demand is regarding Public Health. Some of the islands have no doctors. Even serious cases have to be brought to the mainland for treatment in the country crafts. There are several kinds of diseases prevailing in the islands. Officers of the Medical and Public Health should be deputed to investigate the causes of such diseases and eradicate them.

8. If all our demands are to be catalogued, it will be a big list. But we are at present requesting the Honourable Chief Minister of Madras to pay special attention to these seven urgent matters mentioned above, implement the suggestions made therein and improve the status of our islands which are strategic in peace time and will be still more so in times of war.

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 755 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 713 supra.]

Statement showing the number of Gazetted Officers and the strength of other establishment in the Civil Supplies section of the Board of Revenue and the Secretariat before and after the removal of food control in the State.

BOARD OF REVENUE (CIVIL SUPPLIES).

Details of staff.	Strength of staff as on 16th June 1952 the date on which rationing was abolished and other controls were relaxed.	Strength of staff as on date.
(1)	(2)	(3)
Gazetted—		
General Branch—		
Deputy Commissioner of Civil Supplies in the grade of Collectors	2	Nil.
Assistant Commissioner of Civil Supplies (Movements) in the grade of Sub-Collector ..	1	"
Secretary to the Commissioner of Civil Supplies	1	" *
Joint Secretary to the Commissioner of Civil Supplies ..	1	"
Assistant Secretaries to Commissioner of Civil Supplies ..	5	2
* State Road Transport Officer ..	1	1

* Following the partition of the State the posts of Secretary to the Commissioner of Civil Supplies and the Secretary to the Commissioner of Food Production have been combined into a single post of Secretary to the Commissioner of Civil Supplies and Food Production.

[13th May 1954]

BOARD OF REVENUE (CIVIL SUPPLIES)—cont.			
Details of staff.		Strength of staff as on 16th June 1952 the date on which rationing was abolished and other controls were relaxed.	Strength of staff as on date.
(1)	(2)	(3)	
Gazetted—cont.			
Accounts Branch—cont.			
Chief Accounts Officer ..	1	1	
Deputy Chief Accounts Officers ..	3	2	
Non-Gazetted—			
General Branch—			
Superintendents	21	10	
Upper Division Clerks	63	26	
Inspecting Accountant	1	1	
Lower Division Clerks	23	14	
Steno-typists	12	3	
Typists	20	10	
Attenders	12	5	
Peons	64	28	
Accounts Branch—			
Superintendents	15	10	
Accountants	47	36	
Upper division Clerks	2	..	
Lower Division Clerks	..	2	

SECRETARIAT.

Details.		As on 16th June 1952.	As on 31st October 1953 on the eve of reorganisation of departments.
(1)	(2)	(3)	(4)
Gazetted—			
Secretary to Government ..	1	1	
Deputy Secretary to Government	1	1	
Assistant Secretaries to Government	4	3	
Nutrition Officer	1	1	
Non-Gazetted—			
Superintendents	15	13	
Upper Division Clerks	37	34	
Lower Division Clerks	19	20	
Steno-typists	5	4	
Typists	13	12	
Attenders	2	2	
Peons (including Duffadar) ..	25	21	

13th May 1954]

APPENDIX VI.
[Vide answer to starred question No. 758 asked by Sri T. Anantha Pai at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 715 supra.]
Report on action taken against newspapers under the Press (Objectionable Matter) Act, 1951, during the year 1953.

Name of publication.	Nature of objectionable matter.	Name of press and its address.	Name of keeper of press.	Name of publisher.	Nature of action taken.	Result of the action.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Suran (Tamil weekly).	Obscene.	Arathi Press, No. 16, Mooku Chetty Street, Koppet, Madras.	M. Narayana Rao.	M. Muthu Mohan.	Action under sections 4 and 7 of the Act against the keeper and publisher.	The Chief Presidency Magistrate let off Narayana Rao, the keeper of the press with a warning as contemplated in proviso to section 4 of the Act in C.O. No. 4768 of 1953, dated 3rd July 1953. The Magistrate called upon the publisher Muthu Mohan to deposit a security of Rs. 2,000 in C.C. No. 4304 of 1953, dated 23rd July 1953. As he failed to furnish the security, the publisher's declaration was annulled.
2 Suravali (Tamil weekly).	Do.	Kannagi Nilayam Press, No. 130, Nethaji Subhas Chandra Bose Road, Madras-1.	D. Ethirajan	S. Vedamurthy	Action against the keeper of the press under section 4 of the Act ordered.	The Chief Presidency Magistrate, Madras, admonished the accused under proviso to section 4 of the Act and let him off after administering a warning in M.P. No. 14 of 19-4, dated 21st January 1954.
3 Kalai Nesan (Tamil news-sheet).	Do.	Samala Press, 132, Broadway, Madras.	T. S. Munuswami Naidu.	Venugopal	Action under section 4 of the Act against the keeper of the press.	The Chief Presidency Magistrate, Madras, passed orders demanding the keeper of the press to furnish security of Rs. 100 in M.P. No. 31 of 1954, dated 4th February 1954.

Particulars of books which were declared forfeit by Madras Government under section 11 of the Press (Objectionable Matter) Act, 1951, during the year 1953.

Name of publication.	Nature of objectionable matter.	Name of the press.	Name of the publisher.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Kama Leelai (Tamil book)	Obscene.	Sri Andal Press, Madras	Desia Pannai, Madras	Four copies of Arpuda Leelai and one copy of Vasundaravin Kathalan were seized.
2 Vasundaravin Kathalan (Tamil book).	Do.	Prabhat Printers, Madras.	Do.	
3 Yennai Kavarutha Pengal (Tamil book).	Do.	Sri Andal Press, Madras	Do.	
4 Nadigai Anjali - Devi (Tamil book).	Do.	Do.	Do.	
5 Arpuda Leelai (Tamil book)	Do.	Do.	Do.	1,123 copies were seized.
6 Kaman Palavidam (Tamil book).	Do.	Arut Peruniothi Press, Madras.	Leo Publication, Mylapore, Madras.	
7 Inba Rasam (Tamil book)	Do.	Sankar Printers, Madras	Kathalar Prachuram	230 copies were seized.
8 Aan Penn Kalavi Inbam (Tamil book).	Do.	Pankajavalli Press, Madras	Kalaikadal Veluvedu	1,035 copies were seized.
9 Nirvana Leelai (Tamil book)	Do.	Lakshmitankam Press, Madras.	B. K. Ramachandran (Inbakala Nilayam).	500 copies were seized.
10 Kama Leelai (Tamil book)	Do.	Maruthi Press, Royapetta	Do.	60 copies were seized.
11 Ameri-avil - Vibasaraktalai (Tamil book).	Do.	Ananda Parvathi Press, Madras	L. Selvaraj	160 copies were seized.

[13th May 1954]

APPENDIX VII.

13th May 1954]

[Vide answer to unstarred question No. 106 asked by Sri D. Dasarathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 724 supra.]

Statement of schemes sanctioned under the Local Development Works Programme for 1953-54 for North Arcot district.

I. Water-supply schemes—

- 1 Construction of an overhead tank at Melshanavikuppam in Vellore taluk.
- 2 Overhead tank to Town High School, Arni.
- 3 Overhead tank at Tandipadi in Chengam taluk.
- 4 Overhead tank at Korukkai village in Cheyyar taluk.
- 5 Extension of water-supply scheme at Pallur village in Arkonam taluk.
- 6 Construction of an overhead tank at Kaveripauk.
- 7 Construction of an overhead tank at Bommikuppam village, Tiruppattur taluk.
- 8 Construction of an overhead tank at Alasandapuram village, Tiruppattur taluk.
- 9 Extension of 3" water-supply main up to Thirumagal Mills in Gudiyattam town.
- 10 Construction of an overhead tank at Desur village in Wandiwash taluk.

II. Village roads—

- 11 Formation of a road from Vinnamangalam Railway station to Minnur road in Vellore taluk.
- 12 Formation of a road from Chittoor-Cuddalore road to Palavansathu village in Vellore taluk.
- 13 Construction of a culvert near Konavattam village in Vellore taluk.
- 14 Formation of a road from Ondikudisai to Arni-Arcot road.
- 15 Formation of a road from Olaijadi to Narayur in Tiruvannamalai taluk.
- 16 Formation of a road from Sri Andapattu to connect Chittoor-Cuddalore road in Tiruvannamalai taluk.
- 17 Formation of a road from Kilkacharapet to connect Tiruvannamalai-Manalur road.
- 18 Formation of a road from Melvanakkambat to Puliambat in Chengam taluk.
- 19 Formation of a road from Melpasar to connect Reddipalayam-Melmuthanur road.
- 20 Formation of a road from Vepir-Chekkoḍi to Velur in Chengam taluk.

[13th May 1954]

II. Village roads—cont.

- 21 Formation of a road from Nariapalli to Mothakal in Chengam taluk.
- 22 Formation of a road from Mamandur tank bund to burial ground in Cheyyar taluk.
- 23 Formation of a road from Ganapathipuram to connect Arkonam-Pallur road.
- 24 Formation of approach road from Munnal Railway station, Tiruttani road to Chithambadi.
- 25 Formation of a road from Mahendaravai to Velithangipuram in Arkonam taluk.
- 26 Construction of a culvert on the Kalavai supply channel between Karikanthangal and Velur in Wallajah taluk.
- 27 Formation of a road from Balur to connect Ambur-Satghur road.
- 28 Formation of a road from Vaniyambadi to Chinnakammi-ambat.
- 29 Formation of a road from mile 4/3 of Tiruppattur-Alangayam road to Pitchanur in Tiruppattur taluk.
- 30 Formation of a road from Agaram to Thathavalasai in Tiruppattur taluk.
- 31 Formation of a road from Ekalasapuram-Vadukkupet to Pillur village in Tiruppattur taluk.

III. Improvements to school buildings—

- 32 Construction of a reading room at Konavattam village in Vellore taluk.
- 33 Building for Higher Elementary school at Sathanur in Chengam taluk.
- 34 Building for Higher Elementary school at Veppur-Chek-kadi village in Chengam taluk.
- 35 Building for Higher Elementary school at Velur village in Chengam taluk.
- 36 Building for Board Higher Elementary school at Vallan village.
- 37 Building for Board High school at Kilkodungalore in Wandiwash taluk.
- 38 Construction of a building for Board Higher Elementary school at Vembakkam in Cheyyar taluk.
- 39 Construction of a Higher Elementary school at Nemili village in Arkonam taluk.
- 40 Building for expansion of Elementary school as Higher Elementary school at Melvisharam in Wallajah taluk.
- 41 Construction of a building for a Higher Elementary school at Pudupet in Tiruppattur taluk.
- 42 Extension of building for Board School at Odugathur in Vellore taluk.

13th May 1954]

IV. Improvement of Agriculture—

- 43 Improvement to spring channel in Thengal village in Wallajah taluk.
- 44 Construction of a kondam in Pennagar village in Wallajah taluk.

V. Improvements to Dispensary buildings—

- 45 Construction of a new building for the existing health centre at Padavedu village in Polur taluk.
- 46 Construction of a building for maternity and child welfare centre at Chetpet.
- 47 Construction of a building for maternity centre at K.V. Kuppam in Gudiyattam taluk.
- 48 Construction of a building for maternity centre at Mel-shanankuppam in Vellore taluk.
- 49 Extension of a new building for health centre at Kortti village, Tiruppattur taluk.
- 50 Construction of a building for Rural Dispensary at Nattarampalli village in Tiruppattur taluk.

VI. Construction of godowns—

- 51 Construction of godown in Central Bank compound by N.A.C.C.S., Limited at Vellore.

APPENDIX VIII.

[Vide answer to unstarred question No. 108 asked by Sri D. Dasarathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 725 supra.]

Name and nature of industry.	Progress of the industry.
1 Sri Andal Mills—Cotton Ginning, Gudiyattam.	A sum of Rs. 3,284-9-2 recovered. Balance written off.
2 Sri Sudarsan Oil—Vanaspathi Mills, Limited, Katpadi.	Though the Vanaspathi plant was erected in 1949-50, it has not yet gone into production. The factory has been attached by the Receiver appointed by the Debenture Trustee for non-payment of the amounts due to the Debenture holders. The proceedings instituted by the Collector of North Arcot for the recovery of amounts due to Government have been stayed by an order of the High Court of Madras, with whom the matter is pending.
3 Sri Vijayalakshmi—Silk Weaving Textiles, Gudiyattam.	The firm had incurred losses during the years 1950 to 1952 but earned a profit of Rs. 626 from the period 1st November 1952 to 31st March 1953. The firm had been fulfilling its obligations to Government as required under the mortgage deed executed in favour of Government.

[13th May 1954]

Name and nature of industry.	Progress of the industry.
1 Sri Rajeswari Mills—Textile, Limited, Gudiyattam.	The Company had earned a profit on Rs. 40,673 and of Rs. 6,663 during the years 1951 and 1952 respectively and declared a dividend of 3½ per cent for 1951 and 5 per cent for 1952. They have also created a dividend equalisation fund with Rs. 10,000 and a General Reserve Fund with Rs. 2,500 from the balance of profits earned in 1952. The industry is progressing well and it has fulfilled its obligations to Government under the mortgage deed executed in favour of Government.
5 Sri South Indian—Silk Weaving Silks, Limited, Gudiyattam.	The shareholders of the Company have decided to sell the Mills which has not been working for the last one year.

APPENDIX IX.

File answer to unstarred question No. 112 asked by Sri O. Chengam Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th May 1954, page 726 supra.]

Statement showing roads laid or proposed to be laid in Ponneri taluk.

Serial number.	Names of roads.	Estimate amounts.
(1)	(2)	(3)
	<i>Executed in 1952-53.</i>	<i>Rs.</i>
1	Metalling Chinnakavanam-Perumbedu road	14,500
2	Metalling Minjur-Kathur-Tirupalavanam road	76,000
3	Forming a road from Sembathu-Arasur	4,500
4	Forming Old Gummudipoondi to New Gummudipoondi	3,750
5	Improvements to Old diversion road to Ponneri from Pudevayal	2,500
6	Improvements to Pudevayal to Palavakkam	4,500
	<i>Executed in 1953-54.</i>	
7	Constructing causeways in mile 7/7-11 (5 & 6) of Kavaraipet-Sathiavedu road.	36,700
	<i>Proposed to be laid in 1954-55.</i>	
1	Extending Sathiavedu-Sulurpet to Varadayapalayam	15,000
2	Formation of road from Gummudipoondi-Madapakkam road to Sathiavedu (via) Rozhamagram	9,000

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

5th to 8th and 10th to 13th May 1954

Volume XV (Nos. 1 to 8)

	PAGES
A	
Aaron Spinning and Weaving Mills, North Malabar—	
Half-hour debate re closure of	75-82
Question re closure of	2-4
Adityan, Sri S. T.—	
Bills—	
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	256-258
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	234
See Questions and Answers.	
Adjournment motion re—	
Alleged beating of Ponnemkurichi Kisan Sabha members by Srivakuntam Police	730
Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	408-412
Discussion re medical aid to inhabitants of Blathur in Chirakkal taluk	729-730
Eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk (Tiruchirappalli district)	520-522
Hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore	121-126
Lathi charge on Taj Mahal Beedi Factory workers	406-407
Shooting of Indian Nationals by the French Police near Mahaborder	33
Taking up during the following sitting of — given notice of during the previous sitting	32-34
Administration—	
Question re measures for reduction of, red-tapism in	513
Agricultural Demonstrator's office—	
Question re opening of — at Quilandy	301
Agricultural implements—	
Question re—	
Bulldozers for Neyveli Lignite Investigation Project, allotment of	391
Filter point pumpsets, erection of — in Tanjore district in 1953-54	623
Hand-boring and power-drilling sets in Tiruchirappalli, number and average demand for	492-493
Pumpsets and oil engines hired out in Cuddalore taluk, number and charges collected in 1952	512
Allowances—	
Question re grant of — to Sanitary workers in Cannanore Municipality	701

A—cont.

PAGES

Ananta Pai, Sri T.—

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954	666-668
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	540-541
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	560
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	322, 326-327, 428-429, 460

See Questions and Answers.

Andhra State—

Question re census figures in Tamil districts based on languages spoken, collection by an Andhra officer	18-19
--	-------

Anicut—

Question re—

Construction of — across Tirur-Ponnani river and bund for Canolithodu	214-215
Construction of — across Varaganathi in Gingee taluk	216

Anthoni Pillai, Sri S. C. C.—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1954	239-240
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	632
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	753-755

Antony Peter, Sri—

Homeopathy, allotment of an hour for discussion on	372-373
--	---------

Appu, Sri A.—

See Questions and Answers.

Aranganathan, Sri K.—

See Questions and Answers.

Ardhanari, Sri T. S.—

Bills—

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	629
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	439-440

See Questions and Answers.

Artesian wells—

See Wells.

Arumugham, Sri R. S.—

Adjournment motion re eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk (Tiruchirappalli district)	521
---	-----

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954	671-673
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	436-437

Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	759-760
--	---------

Assembly Constituencies—

See Delimitation.

Aziznagar Settlement—

Question re residents of — (South Arcot)	598
--	-----

B

B. M. S. Motor Service, Coimbatore—

Adjournment motion re hunger strike of workers in	121-126
---	---------

Backward Classes—

Question re inclusion of Peruvannan Community in the list of	307-308
--	---------

See Scholarships.

B—cont.

PAGES

Balakrishnan, Sri V.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	530
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	556, 558
Half-hour debate re employment of ex-tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	564-565

See Questions and Answers.	578
----------------------------	-----

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—

Adjournment motion re—

Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	410-411
Hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore	122-126

Half-hour debate re—

Closure of Aaron Spinning and Weaving Mills	80-82
Employment of ex-tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	577-578

Bhodon Yagna Movement.—

Question re legislation in connexion with	601
---	-----

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1954—Considered and passed into law	238-242
Courtallam Township Bill, 1954—Considered and passed into law	653-679

Declaration of May Day Holiday Bill, 1954—Introduced	685-687
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954—Introduced	128-129

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954—Considered and passed into law	129
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954—Considered and passed into law	522-555

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954—Considered and passed into law	559-573
Message from the Governor re	624-639

Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954—Introduced	321
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954—Considered	129

Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954—Considered and passed into law	244-282
Message from the Governor re	321-373

Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954—Introduced	412-464
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954—Considered and passed into law	230

Message from the Governor re	130
Muslim Wakfs Bill, 1954—Introduced	130

Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954—Introduced	130
State (Official Language) Bill, 1954—Introduced	129

Supply of copies of original Acts while bringing in amending Bills	38-39
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954—Considered and passed into law	40-75

Block Development Officers—Question re appointment of	591-593
Blood-stain cases—Question re statistics about the examination of	100-101

	PAGES
B—cont.	
Books and publications—	
Question re—	
Ind.-Com. Journal, publication of	598-599
"Meshiehelvam," alleged stoppage of publication	318
Bridge—	
Question re—	
Bridge across Kudathalaiyar river, construction of	500-501
Bridge across Sankalkania river (South Kanara)	714
Bridge across Sankaraparan river in Gingee, construction of	511
Bridges at Alevoor and Naniltar in South Kanara, construction of	386
Kundera bridge (North Malabar) repairs to	510
Pappanad-Perugavalandam Road bridge (Tanjore), construction of	399
Puttur bridge in Kalladka, Kanhangod taluk, construction of	714
Buckingham and Carnatic Mills, Madras—	
Question re representation by workers re night shift in	217-218
Bulldozers—	
See Agricultural implements. ..	
Burial grounds—	
Question re provision of — for Harijans in South Arcot in 1952	30
Bus workers—	
See Transport.	
Business of the House—	
Change in the order of	131-132
	648, 653
	730-731
C	
Canal—	
Question re improvement of — between Nagapattinam and Vedaranyam for navigation purposes	227-228
Carts—	
Question re prohibition of entry of — with iron tyres into Kozhikode municipal area	705
Central Palm-gur Training School, Cuddalore—	
Question re expenditure on	320
Ceylon Nationals of Indian origin—	
Resolution re condition of	731-775
Chengam Pillay, Sri O.—	
See Questions and Answers.	
Chief Social Education Organizers—	
Question re selection of	619-620
Cholera—	
Question re number of cases of — at Nagore during 'Kandurai festival'	724
City Municipal (Amendment) Bill, 1954—	
See Bills.	
Civil Supplies Department—	
Question re—	
Provision of employment for retrenched personnel of	713-714
Temporary clerks of, — appointment on the results of competitive examination	389-390

	PAGES
C—cont.	
Colleges—	
Question re—	
Agricultural College, Coimbatore, admissions during 1952-53	402-404
College of Indigenous Medicine, abolition of 'Panchakarma ward' in	479-483
College of Indigenous Medicine, closure of Ayurvedic Pharmacy attached to	205-208
Engineering College, Anantapur, transfer of Tamilian students of — to some Engineering College in Madras State	691
First-grade Women's College at Cannanore, request for opening of	620
Veterinary College, Vepery, details regarding	309-311
Commercial Tax Department—	
Question re appointments in — by transfer from Revenue and Registration Departments	114
Committees—	
House Committee, nomination of members to	34
Question re Government — in Coimbatore district, appointment of non-official Harijans on	619
See Papers laid on the table of the House.	
Commonwealth Tile Factory, Kodakkal—	
Adjournment motion re closure of	408-412
Communications—	
Question re grant for improvement of — in Tanjore district	228-229
Community Projects—	
Question re—	
Improvements to Tanjore villages under	4-6
Number of social workers and others engaged in	117
Progress of work and expenditure incurred in South Arcot	701-702
Progress of work in South Kanara	398-399
Co-operative Institutions—	
Question re amount of write-off sanctioned in 1952-53 in	114
Co-operative Societies—	
Question re—	
Handloom Co-operative Societies newly formed in 1946-47 and 1952-53, number of	605
Jaggery Manufacturing —, encouragement of	380-385
Junior Inspectors of —, passing of departmental tests by	705
Manapparai Co-operative Marketing Society, defalcation in	498-499
Motor Transport Co-operative Societies for Ex-servicemen, number of	495
Number of criminal offences committed in	112-113
Producers-cum-consumers' Co-operative Societies of Malabar, cancellation of wholesale foodgrains licences of	608-609
Producers-cum-consumers' Co-operative Societies of Malabar, reorganization of	219
Producers-cum-consumers' Co-operative Society at Iritty (North Malabar), conversion into a co-operative marketing society	315-316
Producers-cum-consumers' Co-operative Society, Manchiyanam, exemption from payment of interest on Government dues	618
Producers-cum-consumers' Co-operative Society, Pallikkara, shortage of bags of rice in	613-614
Triplicane Urban Co-operative Society, embezzlement of funds of	199-202
Village Co-operative Credit Societies, number and working of	386-388
See Loans.	
Cottage Industries—	
See Industries.	
Courtallam Township Bill, 1954—	
See Bills.	
Courts—	
Question re selection posts in High Court Service, reservation for Backward and Harijan communities	502-503

	PAGES
C—cont.	
Cheri, Madras— See Slums.	
Pop competition— Conduct of — in 1952-53	518
Crossword puzzles— Question re levy of tax on	25
Cycles— Question re hiring of — by constables in Madras City for night patrol	495-496
Cyclone— Question re— Loans to cyclone-affected agriculturists in Nagapattinam taluk, grant of	725
Loss sustained by Nandanar Institutions (Tanjore), due to — nature and extent of	499
Supply of handloom cloth by the Dravida Progressive Federation for — relief	296-298
D	
Dam— Question re— Construction of — at Padna in Kasargod taluk	696
Construction of — between Pattanna river and Udianoor village	706
Dasarathan, Sri D.— See Questions and Answers.	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954— See Bills.	
Deivasigamany, Sri S.— Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1954	237
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	532
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	629-631
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	634
	233-234
	339-340
Delimitation— Question re — Government's recommendation re — of constituencies	314-315
Proposals of Government for Assembly and Parliamentary Constituencies	14
Dharmalingam, Sri M.— See Questions and Answers.	
Director of Cinchona (Ootacamund)— Question re nativity of	618
District Boards— See Election.	
Drills— Question re hand-boring and power — number of	492-493
Dysentery— Question re medical aid to people affected by — in Agathi island	221-222
E	
Education— Modified Scheme of Elementary Education, Press reports on	622-623
Question re— Modified Scheme of Elementary —, number of schools in South Arcot run under	119
Modified Scheme of Elementary Education, teaching of crafts under	699
Visual —, number of schools benefited and expenditure incurred during 1952-53	491-492

	PAGES
E—cont.	
Elections— Question re holding of — to District Boards	11
Electoral rolls— Question re revision of — for Local Authorities' Constituencies	501-502
Electricity— Question re— Electric connexions to houses in Madras City, sanction of	611-612
Kanhirapuzha Hydro-Electric Scheme, investigation of	618
Kuttiyadi Hydro-Electric Scheme, investigation of	704
Madras Electricity System, representation of Harijans in	697
Supply of — to Badagara and Quilandy	229
Supply of — to Chowghat in Ponnani taluk	226
Supply of — to Gingee taluk	10
Supply of — to villages in Walluvanad taluk	723
Taluk office at Tanjore, electrification of	308-309
Thermal stations in the State, construction and location of	516-517
Urakkuzhi Waterfalls, generation of power from	497
Employment Exchange, South Arcot— Question re registration in — and employment through	728-729
Engineering College— See Colleges.	
Estates— Question re Wynad estate workers, strike by	499-500
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954— See Bills.	
Evacuees— Question re number of — granted permits and licences to carry on business in Madras City	483-485
Examinations— Question re— E.S.L.C. Public Examination, reasons for increase in the fee.	17-18
S.S.L.C. Examination in language subjects in 1954 (March), modification in the form of	16
S.S.L.C. Examination, permission to students of 'Siromani' courses in Sanskrit Colleges to appear for	308
F	
Famine relief— Questions re road works in South Arcot under — starting of	518
Filaria— Question re prevention of — in the coastal regions of Malabar	702-704
Filter point pumpsets— See Agricultural implements.	
Firka Development Scheme— Question re progress of — in Sullia firka	298-299
Fisheries— Question re— Development of under Five-Year Plan	6-7
Fishing, introduction of new methods of	222
Five-Year Plan— Question re inclusion of new irrigation schemes in the	320
Food— Question re— Coorg rice in Malabar ration shops, complaint re quality of	111
Coorg rice supplied to Producer-cum-consumers' Co-operative Society, Tellicherry, complaint re quality of	318
Foodgrains, purchased from other States in 1953, quantity and sales tax collected	396
Increase of production of — under the National Extension Service.	405-406
Kuruvai and samba paddy, stocks of — in Tanjore district	110-111
Rice import from Andhra State	689-691

F—cont.

Forest department—	
Question re income and expenditure of — divisionwar for 1952-53.	401
Forests—	
Question re—	
Grazing of cattle in South Arcot —, representation for increase in the number of permits issued	30
Income and expenditure and illicit cutting of trees in — of South Kanara	19-720
Maharajagadai Reserve Forest, dereservation and assignment for cultivation purposes	26
Names of — reserved in Gingee taluk for taking green manure	608-610
Regeneration operation area in Chingleput and South Arcot, extent and species of trees raised	303-305
Regeneration operations in 1952-53, expenditure on	24-25
Regeneration operations in Tanjore district, allotment for	306-307
Reserve forests in South Kanara, illicit cutting of trees in	319
French India Settlement—	
Adjournment Motion re shooting of Indian nationals by the French Police near Mahe border	33
Half-hour debate re shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border	230
Question re shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border	202-205

G

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954—	
See Bills.	
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954—	
See Bills.	
Glass factories—	
Question re number and location of — in the State	113
Gopala Manon, Sri N.—	
Bills—	
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	532-534
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	340-342
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	52-54
72-74	
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	766-767
See Questions and Answers.	
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Bills—	
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	560-561
624	
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	643-644
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to Schedule to	652
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	737-740
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	164-166
Gopalan, Sri K. P.—	
Adjournment motion re Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	408-411

G—cont.

Gopalan, Sri K. P.—cont.	
Bills—	
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	526, 527
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	560, 573
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	322, 371
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	639
Half-hour debate re—	
Closure of Aaron Spinning and Weaving Mills	77-79
Shooting of Indian Nationals by French Police on Mahe border	230-231
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	731,
768-770	
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	162-164
See Questions and Answers.	
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Bills—General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	551
See Questions and Answers.	
Government Estate, Mount Road—	
Question re allotment of quarters in — to Central Government officers	700
Government offices—	
Question re shifting of — from private buildings to Government buildings	302-303
Government Press—	
Question re—	
Installation of "Vari-typers" in	16-17
Number of employees sent for medical treatment	208-212
Government servants—	
Question re—	
Maintenance of personal files of	7-10
Re-absorption of — retrenched consequent on formation of Andhra State	373-379
Govindan, Sri G.—	
Bills—Courtallam Township Bill, 1954	659-660
See Questions and Answers.	
Govindasamy Nayagar, Sri A.—	
Bills—	
Courtallam Township Bill, 1954	664-665
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	265-268
State (Official Language) Bill, 1954	129-130
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	59-60
Resolution re integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	152-153
See Questions and Answers.	
Grazing permits—	
See Forests.	

	PAGES
Half-hour debate re—	
Arrest of Rajapalayam workers	679
Closure of Aaron Spinning and Weaving Mills	75-82
Employment of ex-tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	574-580
Homeopathic system of medicine, recognition of	230
Shooting of Indian Nationals by French Police on Mahe border	230-231
Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	464-473
Handloom Cess Fund—	
Question re—	
Utilization of amount allotted from	727
Utilization of — for development of industry	519
Handloom goods—	
See Sales tax.	
Handloom weavers—	
Question re weavers, relief granted to	25-26
Handlooms—	
Question re—	
Functions of Marketing Officers for handloom products	701, 776-777
“Ryan Scheme” of handloom development, working of	11-14
Harijans—	
Question re—	
Alleged harassment of — in Mezhatthur village by the Adhikari	602-604
Construction of ‘cutcha’ houses for	501
Employment of — in temples	20-23
Encouragement given to — in the matter of trade	118
Lands for Harijan cherries in Coimbatore, acquisition of	391-392
Wells dug for the use of — in South Arcot during 1953-54	379-380
See Burial grounds.	
See Electricity.	
See House-sites.	
See Lands.	
See Midday meals.	
See Wells.	
Health Centres—	
Question re number of Primary — in the State	102-103
High Court Service—	
See Courts.	
Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954—	
See Bills.	
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954—	
See Bills.	
Hindu Religious and Charitable Endowments Department—	
Question re number of Gazetted officers appointed in	493-494
Holidays—	
Question re declaration of Onam day as public holiday throughout the State	712

	PAGES
H—cont.	
Homeopathy—	
Allotment of an hour for discussion on	372-373
Half-hour debate re recognition of	230
Question re recognition of	216-217
Honorary Presidency Magistrates—	
Question re number, term of office and allowances of — in Madras City	213-214
Hospitals and dispensaries—	
Question re—	
Badagara Taluk Headquarters Hospital, acquisition of a site for	90-91
Buttons supplied to employees of Government hospitals in Madras City, emblem of British Crown on	607-608
Dispensaries with facilities for maternity aid, number of	114
Government and local fund hospitals without doctors, number of	28
Government Hospital, Wandiwash, bed-strength and average number of patients in	725
Government hospitals in Madras City, improvements made in 1952-53	721-722
Hospital attached to Christian Medical College, Vellore, grant of subsidy to	296-298
Hospital building at Sendurai, Udayarpalayam, cost of construction	224-225
Hospital for members of Legislature in Government Estate, Mount Road, construction of	108
Maternity Hospital, existence of — at Sirkali	619
Number of — in each taluk of Pudukkottai	727-728
Ponnani Hospital, construction of maternity ward in	706
Tiruchengode Government Hospital, number of patients in 1953	398
Wenlock Hospital and Lady Goschen Hospital, Mangalore, strength of beds and staff and working of	722-723
Women and Children's Hospital, Tiruturaipundi, number of maternity cases and strength of beds and staff	512
X-ray plants in —, number and cost	488-491
Hostels—	
Question re Srimushnam Poor Students' Hostel (Chidambaram taluk), recognition of	497-498
House-building concerns—	
See Loans.	
House Committee—	
See Committees.	
Houses—	
Question re construction of ‘cutcha’ — for Harijans	501
House-sites—	
Question re—	
Assignment of — and poramboke lands to Harijans in South Arcot	118
Assignment of — to Harijans in Mannargudi taluk	23-24
Grant of — to Harijans in Madras City in 1953	509
Provision of — to Harijans of Edambedu village (Tiruvallur taluk)	93-94
Housing Schemes—	
Question re construction of houses in Vriddhachalam taluk under Co-operative	622
Ind. Com. Journal.	
See Books and Publications.	

I—cont.

PAGES

Industrial disputes—

Question re—

Royal Columbia Umbrella Works, Kozhikode, dispute between management and workers	503-504
Wynaad estate workers, strike by	499-500

Industries—

Question re—

Central Cottage Industries Research Institute, establishment of ..	404
Cottage industries, subsidy granted to — in North Arcot in 1953.	724
Village Industries Training Centres, number and candidates trained	388-389

See State aid to industries.

Inspector-General of Registration —

See Papers laid on the table of the House.

Irikkur firka—

Question re bifurcation of — (Chirakkal taluk)	99-100
--	--------

Irrigation—

Question re—

Kattalai High Level Channel Scheme, memorial re	718-719
Raja and Komarapalayam channels (Namakkal taluk), withdrawal of power pumping permits	614
Upper Bhavani dam, construction of	683-684
	595-597

Ishwara, Sri K.—

See Questions and Answers.

Jagannathan, Sri M.—

Bills—General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	543-544
See Questions and Answers.	

Jayarama Reddiar, Sri S.—

Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	344-346
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin ..	752-753

Jeevanandam, Sri P.—

Adjournment motion re Taj Mahal Beedi Factory workers, lathi-charge on	406-407
--	---------

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954	668, 669
	678
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bills, 1954	544-545
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	42-47

Resolution re—

Condition of Ceylon nationals of Indian origin	747-750
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	170-174

Junior Inspectors of Co-operative Societies—

See Co-operative Societies.

K

PAGES

Kalyanasundram, Sri M.—

Adjournment motion re—

Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	409-411
Eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district	520-521
Hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore ..	123-126
Taj Mahal Beedi Factory workers, lathi charge on	407

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	522-525
	546-548, 550
	552-554, 556
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	570-572
	624, 632-633
	636

Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 ..

Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	281
	232, 234
	322, 353-358, 365-367
	412-414, 416-417
	443-445

Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	639, 640
	644, 647

Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954	130
Business of the House, change in the order of	131

Half-hour debate re—

Employment of ex-tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	574-576
---	---------

	577
--	-----

Rajapalayam Mill workers, arrest of	679
---	-----

Shooting of Indian Nationals by French Police on Mahe border ..	231
---	-----

Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	468-469
---	---------

	574
--	-----

Homeopathy, allotment of an hour for discussion on	373
--	-----

Misreporting of the proceedings of the House in the 'Swadesa-mitran', reference to	126-137
--	---------

Modified Scheme of Elementary Education, Press reports on ..	622-624
--	---------

Rajapalayam Mill, request for discussion on closure of	127-128
--	---------

Statement re policy due to change in Ministry	34, 35, 36
---	------------

	37
--	----

See Questions and Answers.

Kanaran, Sri C. H.—

Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	337-338
---	---------

Kandasamy, Sri C.—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1954	240
---	-----

Courtallam Township Bill, 1954	655-656
--	---------

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	534-535
---	---------

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	624-625
---	---------

Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	271-273
--	---------

Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	323-326
---	---------

	451-452
--	---------

Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	645-646
---	---------

Half-hour debate re Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	468-467
---	---------

	468-467
--	---------

Resolution re—	
----------------	--

Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	763
--	-----

Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	155-159
--	---------

	PAGE
K—cont.	
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	348-350
	362, 431-432, 439, 444
Kattimuttu, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Khadi Officers—	
Question re functions, etc., of Centre	691-695
Kisan Sabha workers—	
Question re number of criminal cases filed against	19
Kolkeball, Sri S. S.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	322-323
	421, 426-428
Koran, Sri O.—	
See Questions and Answers.	
Kovathattai lake—	
Question re repairs to supply channel of	716
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Bills—	
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	527-529
	541
Hindu (Bigamy Prevention and Divorce) Amendment Bill, 1954	129
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	346-348
	370, 458-459
Half-hour debate re Homoeopathic system of medicine, recognition of —	230
Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on	372-373
Resolution re integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	145-150
	154
See Questions and Answers.	
Krishnamurthy Gounder, Sri D.—	
Bills—General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	630-631
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	760-761
See Questions and Answers.	
Krishnan, Sri R.—	
Bills—	
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	539-540
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	562
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	432-433
	456-457, 459
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	734-735
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills—	
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	415-416
	419, 442, 449
	457, 460-461
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	74

	PAGE
K—cont.	
Kunhan, Sri E. T.—	
See Questions and Answers.	
Kunhi Muhamed Shafee, Sri—	
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	758-759
See Questions and Answers.	
Kunhiranta Kurup, Sri C.—	
See Questions and Answers.	
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Bills—	
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	541-542
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	264-265
Resolution re —	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	731
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	167-168
L	
Laccadive and Amindivi Islands—	
Question re Special Officer's Report on development of	710-711
Laccadive Islands—	
Question re representation from the inhabitants of	709-710
	770-781
Land revenue—	
Question re payment of higher rate of land tax by the ryots of Anjarakandi Estate, Malabar	89
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954—	
See Bills.	
Lands—	
Adjournment motion re eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district	520-522
Question re —	
Acquisition of — for Harijan cheris in Coimbatore	391-392
Acquisition of — in the foreshore of Satyamangalam tank	511
Assignment of darkhast — in South Arcot	120-121
Assignment of house-sites and poramboke — to Harijans in South Arcot	118
Assignment of — to political sufferers in Tirumakkottai village	119-120
Assignment of poramboke — to Backward and Harijan Community members in North Arcot	114-115
Assignment of poramboke — to Harijans in Ponnani taluk	300-301
Extent of — assigned to political sufferers in Cuddalore	514
Extent of patta and sivoijama — in Martalli village (Kollegal)	219
Legislation for free transfer of	601
Poramboke — in Naraiyur and Nager villages, cultivated by Harijans, subdivision of	607
Poramboke — in Vriddhachalam taluk, cultivation of	604-605
Reserve forest lands near Kattumailur village (Vriddhachalam taluk), assignment to Harijans	509
Waste lands, expenditure on assignment and acquisition of	121
Waste lands in Cuddalore taluk, cultivation under co-operative farming scheme	502
See Temples.	

L—cont.

Legal Adviser to the Speaker— Question re appointment of	704
Legislative Assembly— Misreporting of proceedings of — in the 'Swadesamitran'	123-127
eprosy— Question re— Prevalence of — in Madarpakkam and Manellur villages (Ponneri taluk)	316
Relief measures in areas of South Kanara affected by	507
Lignite Investigation Project— Question re— Number and discharge of L.M.E. diploma-holders engaged in Neiveli	398
Number of refugees employed in Neiveli	101-102
Regional classification of staff employed in Neiveli	29
See Agricultural implements.	
Liquor permits— See Prohibition.	
Loans— Question re— Agricultural —, rates of interest charged on	31
Amount of — granted to agriculturists in Pudukkottai Division	727
Amount of — granted to house-building concerns in Madras City	115-117
Grant of — to house-building co-operative societies in Madras City	399-400
Grant of — to weavers in 1952	517-518
Takkavi loans, grant of — in Tanjore district	515
Takkavi —, representations for postponement of repayment	717-718
See Cyclone.	
Local Administration— Question re modification of existing system of	94-95
"Local Development Works"— Question re— Schemes for North Arcot under — in 1953-54	724
Schemes for Quilandy under	516
Schemes for South Arcot under	512
	585-587
M	
Madanagopal, Sri V.— Bills— General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	625-627
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	425-426
Madhavan Nambiar, Sri K.— Bills— Courtallam Township Bill, 1954	657
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	57-58
See Questions and Answers.	
Madras Educational Rules— Question re amendment of	106-108
Madras Electricity System— See Electricity.	
Madras State— See Reorganization of States.	

M—cont.

Mahomed Salih Maraikayar, Sri— Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	750
Maistris— Question re payment of cycle allowance to — of Highways	511
Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Malabar Tenancy Rules, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Malabar Tenancy (Summary Trials) Rules, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Manamadurai - Ramanathapuram road— See Roads.	
Manickam, Sri P. G.— See Questions and Answers.	
Manickavelu Naicker, The Hon. Sri M. A.— Adjournment motion re eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk (Tiruchirappalli district)	521, 522
Bills— General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	522, 523
	525, 526, 548-549, 551, 554, 556
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	559, 560
	572, 573, 634-636, 638
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	321-322
	367-371, 445-451, 453-455, 461-462, 464
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	639-641
	644, 646, 647
Manjaya Shetty, Sri Y.— See Questions and Answers.	
Manures— Question re— Purchase and sale of seeds and — by Agricultural Depot, Mount Road	226-227
Stocking of chemical — in godowns at Turaiyur in 1952-53	96-97
Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Maternity and Child Welfare Centres— Question re opening of — in Malabar	108-110
Medical Aid— Adjournment motion re provision of — to inhabitants of Blathur in Chirakkal taluk	729-730
Question re provision of Skkipo van for — to villagers in North Malabar	698
Medical vans— Question re — Location of mobile medical units	228
Provision of mobile — in North Arcot	308
Purchase of mobile — for South Arcot	215-276

M—cont.

PAGES

Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954— See Bills.	
Members of the Legislature—	
Question re construction of a Hospital in Government Estate, Mount Road, for —	108
Menon, Dr. K. B.—	
Adjournment motion re Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	412
Bills—	
Courtallam Township Bill, 1954	656, 658
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	234
	357-358
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	639-640
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to schedule to	650, 652
Police firing at Naduvattam, supply of Inquiry Report to Members	127
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	767-768
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	168-170
Messages from the Governor— See Bills.	
Midday meals—	
Question re expenditure on supply of — to Scheduled Caste pupils in 1952-53	505-507
Midwives—	
Question re — grant of travelling allowance to — in rural dispen- saries	110
Ministry—	
Statement re policy due to change in	32-33 34-38
Modified Scheme of Elementary Education— See Education.	
Mogral, Sri M. S.— See Questions and Answers.	
Motor vehicles—	
Question re issue of licences for — in Madras City in 1952	517
Motor Vehicles Rules— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952— Amendment to Schedule to	648-653
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Mounaguruswami Naidu, Sri N.—	
Bills—Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	261
Municipal Divisions—	
Question re increase in the number of — in Madras City	19-20
Muslim Wakfa Bill, 1954— See Bills.	

M—cont.

PAGES

Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja—	
Bills—	
Courtallam Township Bill, 1954	663-664
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	566-570
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	744
Statement re policy due to change in Ministry	755-758 32, 33, 35
Muthiah Pillai, Sri C.—	
Half-hour debate re Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	467-468
N	
Nallasamy, Sri B. K.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	439
Nallasivam, Sri K. R.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	360-361
Nandanar Institutions— See Cyclone.	
Narayana Kurup, Sri M.—	
Adjournment motion re Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	410
Bills—	
Courtallam Township Bill, 1954	657
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	556-559
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	243-245
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	260-261 322-323 327-330, 414-415 417-418, 426, 452- 453, 456-458
Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954	130
Supply of copies of original Acts while bringing in amending Bills	38, 39
Business of the House, change in the order of	131, 132
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to Schedule to	649-650 652
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	735-736
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	140-142
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	457
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—	
Adjournment motion re—	
Medical aid to inhabitants of Blathur in Chirakkal taluk	729-730
Taking up during the following sitting of — given notice of during the previous sitting	33-34

N—cont.

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—cont.

Bills—	
Courtallam Township Bill, 1954	660
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	530-532
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	553-554
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	624, 625
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	627-628
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	461-462
Half-hour debate re closure of Aaron Spinning and Weaving Mills	639
Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on	51-52
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to Schedule to	75-77
Police firing at Naduvattam, supply of Inquiry Report to Members.	373
Resolutions re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	650-651
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	127
	736-737
	132, 136-140, 182-183

See Questions and Answers.

National Extension Service—

Question re—

Increase of food production in Tanjore under	405-406
Progress of — in South Arcot	212

Non-Gazetted Officers—

Question re Malayalee Non-Gazetted Officers in the Secretariat and Commercial Taxes Department, number of	299-300
---	---------

Nurses—

Question re hours of duty and off-days for — in hospitals	103-106
---	---------

O

Onam day—

Question re declaration of — as public holiday throughout the State	712
---	-----

Overseer's Course—

Question re Road construction and Minor Irrigation Overseer's Course of Annamalai University, number of persons passed	393
--	-----

P

Paddy—

See Food.

Paddy crop—

Question re pest attack on — in Tirunelveli district	225-226
--	---------

Padmaprabha Gounder, Sri M. K.—

Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	455-456
	459-460

Pakkiriswamy Pillay, Sri S.—

See Questions and Answers.

Palaniappan, Sri R. M.—

See Questions and Answers.

Palanisami, Sri N. K.—

Adjournment motion re hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore	121-122
	125

P—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	551-552
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	419-421
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	432-452
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	645
	56-57
	63-68

See Questions and Answers.

Palaniyandi, Sri M.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	537
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	565-566
Half-hour debate re employment of ex-Tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	576-577
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	269-271
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	358-360
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	750-752
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	150-152

Panchaksharam, Sri S.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	537-539
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	249-251

Panchayat Board(s)—

Question re—

Conference of — Presidents of North Malabar, action on the resolution passed by	112
Difficulties and disabilities of members of — in Malabar and South Kanara	610
Nellikuppam Panchayat Board (South Kanara), alleged mal-administration of	508

Panchayats—

Question re—

Names of — getting land revenue share	722
Number and community of Executive Officers of — in Cuddalore taluk	602

Papers laid on the table of the House—

House Committee, supplementary statement of resolutions passed by	282
Inspector-General of Registration, exclusion of post from the purview of Public Service Commission	282
Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954	83
Malabar Tenancy Rules, 1954	83
Malabar Tenancy (Summary Trials) Rules, 1954	83
Motor Vehicles Rules, amendments to	282
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, amendments to	83, 282
	473
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953, amendments to	185
Public Service Commission, Report for half-year ending 30th September 1953, recording of	680
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Rules	580

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Rules, 1952 and Tenants and Panniyal Protection (South Arcot) Rules, 1953, amendments to	680
Water-cess in areas irrigated by the Walayar Reservoir Project, Malabar, enhancement of	83

Parameswaran, The Hon. Sri B.—

Half-hour debate re—	
Employment of ex-tramwaymen in City Transport and resumption of Madras Tramways	574, 575 578-580
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to Schedule to	648-651

Parliamentary Constituencies—

See Delimitation.

Parthasarathy, Sri K.—

Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1954	242, 243
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	258-260
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	415, 419 433-435, 462

See Questions and Answers.

Parulekar Committee—

Question re expenditure on	229
------------------------------------	-----

Pavement-dwellers—

Question re death of — in Madras City in October 1953	593-595
---	---------

Personal files—

See Government servants.

Peruvannan Community—

See Backward Classes.

Pick-pocketing—

Question re statistics re — cases in the State	112
--	-----

Police—

Half-hour debate re Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	464-473
Question re—	
Cycles for night patrol by constables in Madras City, hiring of	495-496
Harvest in Poovanur village, alleged interference by	508
Offences reported in Panur Police Station (North Malabar), number and classification of	723-724
Presentation of a memorandum to Inspector-General of Police by Tanjore mirasdars	220
Return of properties taken over by — in Irikkoor firka in 1948	705-706
Special Armed Police—	
Stationing of — in Tanjore district	292-296

Police firing—

Question re—	
Details re — in the State	511, 584-585
Supply of Report of Inquiry into — at Naduvattam to Members	127

P—cont.

Police officers—

Question re number of — belonging to Scheduled Castes	728
---	-----

Political sufferers—

See Lands.

Poondi Reservoir—

See Reservoir.

Press (Objectionable Matter) Act, 1951—

Question re number of prosecutions in 1953 under	715-716
--	---------

Prime Minister of India—

Question re expenditure of Madras Government on the visit of the — to Madras and election tour in Travancore-Cochin	375-378
---	---------

Proceedings of the House—

Misreporting of — in the 'Swadesamitran'	126-127
--	---------

Prohibition—

Question re—

Absorption of — staff in Madras City in the Police Department	222
Cases detected by Police and Prohibition Departments, number of	316-317
Liquor permits issued in Malabar, number of	513
Maintenance of — Chowkies around Mahe border	301-302

Public Service Commission—

Question re list of posts kept outside the purview of	91-93
---	-------

Public Service Commission Report—

See Papers laid on the table of the House.

Pudukkottai State—

Question re absorption of staff of Revenue Department of — in Madras State Service	120
--	-----

Pumpsets and oil-engines—

See Agricultural implements.

Q

Questions and Answers—

Adityan, Sri S. T.—

Question re dest attack on paddy crops in Tirunelveli district	225-226
--	---------

Ananta Pai, Sri T.—

Question re—	
Bridge across the Sankalkania river (South Kanara), construction of	714
Bridges at Alevoor and Naniltar in South Kanara, construction of	386
Elementary school teachers under South Kanara District Board, delay in payment of salaries to	717
Fisheries, development of — under the Five-Year Plan	6-7
Government and Local Fund hospitals without doctors, number of	28
Lands, legislation for free transfer of	601
Leprosy in South Kanara, relief measures in affected areas	507

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ananta Pai, Sri T.—cont.

Question re—cont.

Press (Objectionable Matter) Act, 1951, number of prosecutions in 1953 under	715-716
Red-tapism in administration, measures for reduction	513
Sales tax on inter-State trade, estimated income from	509
Taxes, on Central Government buildings, levy by local bodies.	306

Appu, Sri A.—

Question re dysentery in Agathi Island, medical aid to affected people	221-222
--	---------

Aranganathan, Sri K.—

Question re—

Anicut across Varaganathi in Gingee taluk, construction of	216
Artesian wells sunk and drillers trained under the supervision of L.B. Riggins, number of	496-497
Blood-stain cases, statistics about the examination of	100-101
Bridge across Sankaraparni river in Gingee, construction of	511
Bulldozers for Neyveli Lignite Investigation Project, allotment of	391
Central Cottage Industries Research Institute, establishment of	404
Central Palm-gur Training School, Cuddalore, expenditure on	320
Commercial Tax Department, appointments in — by transfer from Revenue and Registration Departments	114
Co-operative Institutions, amount of write-off — sanctioned in 1952-53	114
Electricity supply to Gingee taluk	10
Forest department, income and expenditure divisionwise for 1952-53	401
Forest regeneration operation area in Chingleput and South Arcot, extent and species of trees raised	303-305
Forest regeneration operations, expenditure in 1952-53	24-25
Forests reserved in Gingee taluk for taking green manure	609-610
Gazetted Officers and Superintendents in the Secretariat, number of — community war	27
Glass factories in the State, number and location of	113
Government Press, Madras, installation of "Vari-typers" in	16-17
Government Press, Madras, number of employees sent for medical treatment	208-212
Ind-Com. Journal, publication of	598-599
Lands in the foreshore of, Satyamangalam tank, acquisition of	510
L.M.E. diploma holders engaged in Neyveli Lignite Mines Project, number and discharge of	398
Loss sustained by Nandanar Institutions, due to Tanjore cyclone, nature and extent of	499
New Well Subsidy Scheme, cases of write-off under	113
Parulekar Committee, expenditure on	229
Police firing in the State, details re	511, 584
Power road rollers, rate of hire charges for	585
Primary Health Centres in the State, number of	622-623
Refugees employed in Neyveli Lignite Investigation Project, number of	102-103
Republic Day celebration in 1954, expenditure on	101-102
Residential scholarships to Backward Class students, grant of — in 1952-53	95-96
Road Construction and Minor Irrigation Overseer's course of Annamalai University, number of persons passed	400-401
	393

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Aranganathan, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Rural Development Scheme, expenditure incurred and benefits derived	27
State dignitaries, expenditure on resumption of	385-386
Trustees of temples in South Arcot, number of foreign nationals appointed as	224
Villupuram-Gingee road, taking over maintenance of — by Government	600-601
Visual education, number of schools benefited and expenditure incurred during 1952-53	491-492

Ardhanari, Sri T. S.—

Question re Tiruchengode Government Hospital, number of patients in 1953	398
--	-----

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—

Breaching of Vellaru into Pudar, representation re	700-701
Loans granted to agriculturists in Pudukkottai Division, amount of	727
Personal files of Government servants, maintenance of	7-10
Quarters in Government Estate, Mount Road, allotment to Central Government Officers	700
Staff of Revenue department of Pudukkottai State, absorption in Madras State Service	120
State guests, expenditure on	728
Women's Welfare Department in Madras City, establishment charges of	320

Chengam Pillai, Sri O.—

Question re—

Roads in Ponneri taluk, laying of	729
---	-----

Dasarathan, Sri D.—

Question re—

Bed-strength and average number of patients in Government Hospital, Wandiwash	725
Cottage Industries in North Arcot, amount of subsidy granted in 1953	724
Electric connections to houses in Madras City, sanction of	611-612
Hospital attached to Christian Medical College, Vellore, grant of subsidy to	296-298
"Local Development Works", schemes for North Arcot for 1953-54 under	724
Mobile medical vans for North Arcot, provision of	308
Police officers belonging to Scheduled Castes, number of	728
Poramboke lands, in North Arcot, assignment to Backward and Harijan community members	114-115
Selection posts in the High Court Service, reservation for Backward and Harijan Communities	502-503
	581-583
State aid to industries, grant of — in North Arcot	724-725
Women's Welfare Associations receiving Government subsidy, number of	485-486

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Dharmalingam, Sri M.—

Question re—

Bridge across the Kudathalaiyar river, construction of ..	500-501
House-sites to Harijans of Edambedu village, provision of ..	93-94
Leprosy in Madarpakkam and Manellur villages (Ponneri taluk), prevalence of ..	716
Prohibition cases detected by Police and Prohibition departments, number of ..	316-317
Tanks in Thirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate, Tiruvallur, repairs to ..	621-622
Tanks in Tiruvallur taluk maintained by Public Works Department, repairs to ..	486-487
T.B. Sanatorium at Tambaram, bed strength, etc., of ..	713

Gopala Menon, Sri N.—

Question re—

Electricity supply to Chowghat in Ponnani taluk ..	226
Filariasis, prevention of — in coastal regions of Malabar ..	702-704
Ponnani Hospital, construction of maternity ward ..	706

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

Anicut across Tirur-Ponnani river and bund for Canolothodu, construction of ..	214-215
Bus workers in Madurai, dismissal of ..	520
Buttons supplied to employees of Government hospitals in Madras City, emblem of British Crown on ..	607-608
Dam between Pattanna river and Udinoor village, construction of ..	706
Drivers and conductors of public service vehicles, possession of first aid certificates by ..	487-488
Elections to District Boards, holding of ..	11
First-grade Women's College at Cannanore, request for opening of ..	620
Handloom Co-operative Societies newly formed in 1946-47 and 1952-53, number of ..	605
Handloom Industry, utilization of Mill Cloth Cess Fund for development of ..	319
Handloom products, functions of Marketing Officers ..	701
Kundera bridge (North Malabar), repairs to ..	776-777
Nurses in hospitals, hours of duty and off-days for ..	510
Onam day, declaration as public holiday throughout the State ..	103-106
Peruvannan Community, inclusion of in the list of Backward Classes ..	712
Producers' cum-consumers' Co-operative Society, Manchiyanam, exemption from payment of interest on Government dues ..	307-308
Producers' cum-consumers' Co-operative Society, Pallikkara, shortage of bags of rice in ..	618
Road from Ezhimala to Ettikulam (Malabar), construction of ..	613-614
Road in North Malabar, avoiding French territory of Mahe, construction of ..	314
Royal Columbia Umbrella Works, Kozhikode, dispute between workers and management of ..	509
Ryan scheme of handloom development, working of ..	503-504
Sanitary workers of the Cannanore Municipality, grant of allowances to ..	11-14
Shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border ..	701
Skkiyo van for medical aid to villagers in North Malabar ..	202-205
provision of ..	698
Textile workers, payment of an advance towards bonus to — ..	605-607
Tile industry in Malabar and South Kanara, representation from Tile Workers' Union, Feroke ..	14-15
Travelling allowance to teachers for election duty in Malabar, payment of ..	696-697
Wynaad estate workers, strike by ..	499-450

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Maternity and Child Welfare centres, opening of — in Malabar ..	108-110
---	---------

Govindan, Sri G.—

Question re—

Manamadurai-Ramanathapuram road, maintenance of ..	493
--	-----

Govindaswamy Naygar, Sri A.—

Question re—

Modified Elementary Education Scheme, teaching of crafts under ..	699
Municipal divisions in Madras City, increase in the number of ..	19-20
Tahsildars reverted in South Arcot since 1st October 1953, number of ..	30

Ishwara, Sri K.—

Question re—

Wenlock Hospital and Lady Goschen Hospital, Mangalore, strength of beds and staff and working of ..	722-723
---	---------

Jagannathan, Sri M.—

Question re—

Agricultural College, Coimbatore, admissions during 1952-53 ..	402-404
--	---------

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Motor Transport Co-operative societies for ex-servicemen, number of ..	495
Shooting of Indian nationals by French police on Mahe border ..	202-205

Kandasamy, Sri C.—

Question re—

Women and Children's Hospital, Tiruturaipundi, number of maternity cases and strength of beds and staff employed ..	512
---	-----

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Co-operative Housing Schemes, construction of houses in Vridhachalam taluk under ..	622
Dispensaries with facilities for maternity aid, number of ..	114
Employment Exchange, South Arcot, registration in — and employment through ..	728-729
Poramboke lands in Nariyur and Nager villages cultivated by Harijans, subdivision of ..	607
Poramboke lands, Vridhachalam taluk, cultivation of ..	604-605
Reserve forest lands near Kattimailur (Vridhachalam taluk), assignment to Harijans ..	509
Wells dug for the use of Harijans in South Arcot during 1953-54 ..	379-380

Koran, Sri O.—

Question re—

Bus route permits granted to Harijans in Malabar during 1949-53, number of ..	118
Poramboke lands in Ponnani taluk, assignment to Harijans ..	300-301

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Coorg rice in Malabar ration shops, complaint re quality of ..	111
Crossword puzzles, levy of tax on ..	25
Electricity supply to Badagara and Quilandy ..	229
Kuttiyadi Hydro-Electric Scheme, investigation of ..	704
Legal Adviser to the Speaker, appointment of ..	704
Madras Educational Rules, amendment of ..	106-108
Offences reported in Panur Police Station (North Malabar) in 1953, number and classification of ..	723-724
Prohibition chowkies around Mahe border, maintenance of ..	301-302
X-ray plants in Government hospitals, number of ..	489-491

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishnamurthy Gounder, Sri D.— Question re Maharajagadai Reserve Forest, dereservation and assignment for cultivation purposes	26
Kunhan, Sri E. T.— Question re Harijans of Mezhatthur village, alleged harassment by the Adhikari	602-604
Kunhi Muhammed Shafee, Sri— Question re electricity supply to villages in Walluvanad taluk ..	723
Kunhirama Kurup, Sri C.— Question re— Agricultural Demonstrator's Office, opening of — at Quilandy. "Local Development Works" schemes sanctioned in Quilandy under	301 516
Madhavan Nambiar, Sri K.— Question re— E.S.L.C. Public Examination, reasons for increase in the fee .. Land tax, payment of higher rate by the ryots of Anjarakandi Estate (Malabar) Liquor permits issued in Malabar, number of Prime Minister Nehru's visit to Madras in October 1953, expenditure of Madras Government on Producers-cum-consumers' co-operative societies in Malabar, reorganization of Producers-cum-consumers' Co-operative Society at Iritty, North Malabar, conversion into a Co-operative Marketing Society Tour of Prime Minister and other Ministers for election propaganda in Travancore-Cochin, expenditure of Madras Government on	17-18 89 513 375-378 219 315-316 375-378
Manickam, Sri P. G.— Question re— Government Committees in Coimbatore district, appointment of non-official Harijans on Lands for Harijan cherries in Coimbatore, acquisition of	619 391-392
Manjaya Shetty, Sri Y.— Question re trees in the reserve forests of South Kanara, illicit cutting of	319
Mogral, Sri M. S.— Question re— Block Development officers, appointment of Laccadive and Amindivi Islands—Special Officer's Report on development of Public Service Commission, list of posts outside the purview of	591-593 710-711 91-93
Narayana Kurup, Sri M.— Question re— Badagara Taluk Headquarters Hospital, acquisition of a site for Carts with iron tyres, prohibition of entry into Kozhikode Municipal area Conference of Panchayat Board Presidents of North Malabar, action on the resolution passed by Co-operative societies, number of criminal offences committed in	90-91 705 112 112-113

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—cont.

Question re—cont. Coorg rice supplied to P.C.C. Society, Tellicherry, complaint re quality of Delimitation of Assembly and Parliamentary Constituencies, Government's proposals re Handloom Cess Fund, utilization of amount allotted from .. Kanhirapuzha, Hydro electric scheme, investigation of Local administration, modification of existing system Local Electoral rolls for Authorities, Constituencies, revision of .. Payyanur-Padiyatchal road, Chirakkal, classification and maintenance of State aid to (private) industries, loss to Government on account of "Urakkuzhi" water-falls, generation of power from	318-319 14 727 618 94-95 501-502 395-396 27-28 497
Narayana Nambiar, Sri M.— Question re— "Cutchu" houses for Harijans, construction of Dam at Padne, in Kasargod taluk, construction of Dustless highway roads for Kanhangad Panchayat, provision of Forests, in South Kanara, income and expenditure and illicit cutting of trees in Pullur bridge, in Kasargod taluk, construction of Reservoir at Thimiri in Kasargod taluk, construction of Village industries training centres, number and candidates trained	501 696 712-713 719-720 714 702 388-389
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Question re— Aaron Spinning and Weaving Mills, North Malabar, closure of .. College of Indigenous Medicine, abolition of "Panchakarma ward" in College of Indigenous Medicine, Kilpauk, closure of Ayurvedic pharmacy attached to Irikkur firka (Chirakkal taluk), bifurcation of Jaggery manufacturing co-operative societies, encouragement of Malayalee Non-Gazetted officers in the Secretariat and Commercial Taxes Department, number of Panchayat boards in Malabar and South Kanara, difficulties and disabilities of, members of Producers-cum-consumers' co-operative societies in Malabar, cancellation of wholesale foodgrains licences of Properties taken over by Police in Irikkur Firka in 1948, return of Village co-operative credit societies, number and working of ..	2-4 479-483 205-208 99-100 380-385 299-300 610 608-609 681-682 705-706 777-778 386-388
Pakkiriswami Pillai, Sri S.— Question re temple lands in Madras City, leasing out of — to hut dwellers	726
Palaniappan, Sri R. M.— Question re hospitals and dispensaries in each taluk of Pudukkottai, number of	727-728
Palanisami, Sri N. K.— Question re— Delimitation of constituencies, Government's recommendation to Delimitation Commission Fishing, introduction of new methods	314-315 223

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Foodgrains purchased from other States in 1953, quantity and sales tax collected	393
Handloom weavers, relief granted to	25-26
Homoeopathic system of medicine, recognition of	216-217
Madras Educational Rules, amendment of	106
Sales-tax on handloom cloth in 1953-54, amount of	504
Upper Bhavani dam in Coimbatore, construction of	595-597
Village roads in Erode taluk, construction under Five-year Plan.	402

Parthasarathy, Sri K.—

Question re—

Bus route from Sankarapuram to Mungilturaippattu (South Arcot), opening of	220
Grazing of cattle in South Arcot forests, representation for increase in the number of permits issued	30
Sugar factories, starting of — (in the State)	707-709

Radhakrishnan, Sri S.—

Question re—

Crop competition in 1952-53, conduct of	518-519
Neiveli Lignite Investigation Project, regional classification of staff	29

Ramalingam, Sri S.—

Question re—

Buckingham and Carnatic Mills, Madras, representation by workers re night shift in	217-218
Chief Social Education Organizers, selection	619-620
Compensation to T. K. Narayanan of Coimbatore City Transport, payment of	218
Ex-tramway men, appointment in the City Transport Service	396-398
Forest regeneration operations in Tanjore district, allotment for	306-307
Highways maistris, payment of cycle allowance to	511
Hospital for Members of Legislature in Government Estate, Mount Road, construction of	108
Kisan Sabha workers, number of criminal cases filed against	19
Maternity hospital, existence of — at Sirkali	619
Mobile medical units, location of	228
National Extension Service, increase of food production in Tanjore under	405-406
Panchayats getting land revenue share, names of	722
Sanitary Inspectors, reservation of higher posts for promotion of	401-402
Second Five-year Plan, inclusion of new irrigation schemes in	320
Takkavi loans, grant of — in Tanjore district	515
Taluk office at Tanjore, electrification of	308-309
Veterinary clinical laboratories, establishment of	100
Village communications in Tanjore district, grant for improvement of	228-229

Ramaswami, Sri K. V.—

Question re—

Government Training School, Namakkal, construction of new building for	228
Overbridge near Salem Junction Railway Station, construction of	612-613

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Rangaswami Gounder, Sri R.—

Question re Raja and Komarapalayam channels (Namakkal taluk), withdrawal of power pumping permits	614-617
---	---------

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Chemical manures, stocking in godowns at Turaiyur in 1952-53.	96-97
Ex-tramway workers, number and employment of	404-405
Government servants retrenched consequent on formation of Andhra State, re — absorption of	378-379
Triplicane Urban Co-operative Society, embezzlement of funds of	199-202

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Aziznagar Settlement (South Arcot), residents of	598
Burial grounds for Harijans in South Arcot, provision of — in 1952	30
Central Khadi Officers, functions, etc., of	691-695
Community Project Schemes in South Arcot, progress and expenditure incurred	701-702
Cox cheri, Madras, allotment of tenements of	311-313
Cycles for night patrol by constables in Madras City, hiring of	495-496
Darkhast lands in South Arcot, assignment of	120-121
Drinking water wells for Harijans at Natham Gudiyatham (North Arcot), provision of	313
Drinking water wells for Harijans in South Arcot, sinking of — in 1952	119
Electric connexions to houses in Madras City, sanction of	611-612
Elementary schools run under Modified Scheme of Elementary Education in North Arcot, number of —	119
Encouragement to Harijans in the matter of trade	118
Evacuees granted permits and licences to carry on business in Madras City, number of	483-485
Executive Officers of Panchayats in Cuddalore taluk, number of communitywar	602
Government Hospitals in Madras City, improvements made in 1952-53	721-722
Government Offices in private buildings, shifting to Government buildings	302-303
Harijans, employment of — in temples	20-23
Hindu Religious and Charitable Endowments Department, number of gazetted officers appointed up to 1952	493-494
Honorary Presidency Magistrates in Madras City, number, term of office and allowances of	213-214
House-sites and poramboke lands in South Arcot, assignment to Harijans	118
House-sites to Harijans in Madras City, grant of — in 1953	509
Laccadive Islands, representations from the inhabitants of	709-710, 779-781
Lands assigned to political sufferers in Cuddalore taluk, extent of	514
Loans granted to house-building concerns in Madras City, amount of	115-117
Loans to house-building Co-operative Societies in Madras City, grant of	399-400
Loans to weavers in Cuddalore taluk, grant of — in 1952	517-518
"Local Development Works", schemes sanctioned for South Arcot under	512

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—cont.

Question re—cont.

Madras Electricity System, representation of Harijans in ..	697
Mid-day meals, to Scheduled Caste pupils, expenditure during 1952-53 ..	505-507
Mobile medical vans for South Arcot, purchase of ..	215-216
Motor pumpsets and oil engines, hired out in Cuddalore taluk, number and charges collected in 1952 ..	512
Motor vehicles licence, issue of in Madras City, in 1952 ..	517
National Extension Scheme in South Arcot, progress of ..	212
Nellikuppam Panchayat Board (South Kanara), alleged maladministration of ..	508
New buses purchased by Government in 1953, number of ..	227
Pavement dwellers in Madras City, death of—in October 1953 ..	593-595
Pick-pocketing cases in the State, statistics re ..	112
Poondi Reservoir, loan granted to Madras Corporation for construction of ..	695-696
Prohibition staff in Madras City, absorption in the Police Department ..	222
Rajaji Hall, letting for conferences and functions in 1952 ..	504-505
Rice import from Andhra State ..	689-691
Road works in South Arcot under "Famine Relief", starting of ..	518
Rural water-supply scheme, number of wells dug and expenditure incurred in Cuddalore taluk in 1951-52 ..	28
Rural Welfare Scheme in Cuddalore taluk, progress of work and expenditure incurred in 1952 ..	622
Sales tax collection in Madras City in 1953, fall in ..	697-698
Sales tax on handloom goods, amount collected in 1950-52 and abolition of ..	600
Seeds and manure, purchase and sale of—by Agricultural Depot at Mount Road ..	226-227
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act and Tenants and Ryots Protection Act, extension to all municipalities ..	23
Slums, sanitary improvement and assignment of ..	514
Social workers and others engaged in Community Projects work, number of ..	117
Special Armed Police, stationing of—in Tanjore district ..	293-296
State aid to industries, amount of loan granted and repaid in South Arcot since 1947 ..	30
State Transport Department, Madras, discharge of Andhra employees in ..	621
Stud bulls, maintenance and purchase of ..	97-99
Takkavi loans, representations for postponement of repayment ..	717-718
Tamarind, export and increase in the price of ..	589-591
Tambaram Sanatorium, details re ..	393-395
Tanks in Cuddalore taluk, repairs to ..	513
Temporary clerks of Civil Supplies and Textile Departments, appointment on the results of competitive examination ..	389-390
Thermal stations in the State, construction and location of ..	516
Unemployment among the educated, diploma-holders unemployed ..	514-575
"Vanamahotsava" scheme, number of trees planted in Cuddalore taluk in 1952 ..	28
Veterinary College, Vepery, details regarding ..	309-311
Village Officers of Tirumalai-Tirupati Devasthanam in Tiruvallur, disbursement of arrears of pay to ..	390-391
Waste lands, expenditure on assignment and acquisition of ..	121
Waste lands, in Cuddalore taluk, cultivation under co-operative farming scheme ..	502
Works Committees in industrial concerns, formation of ..	508
X-ray plants in Government Hospitals, number and cost of ..	488-489

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sambandam, Sri K. R.—

Question re—

Community Project Scheme, improvements to Tanjore villages under ..	4-6
Cyclone relief—Supply of handloom cloth by the Dravida Progressive Federation ..	296-298
Director of Cinchona in Ootacamund, nativity of ..	618
Junior Inspectors of Co-operative Societies, passing of departmental tests by ..	705
Kuruwai and samba paddy, stocks of—in Tanjore district ..	110-111
"Mezhichelvam", alleged stoppage of publication of ..	318
Revenue Divisional Officers in Tanjore district, appointment of ..	610-611
Rural Welfare Officers absorbed in the Co-operative department, number and pay of ..	619
Sengipatti Tuberculosis Sanatorium, Tanjore, annual grant to ..	111

Sivaram, Sri N.—

Question re—

Canal between Nagapattinam and Vedaranyam, improvement of — for navigation purposes ..	227-228
Cholera cases at Nagore during Kanduri festival, number of ..	724
Cyclone relief in Nagapattinam taluk, grant of loans to agriculturists ..	725
Inspector-General of Police, presentation of a memorandum to— by Tanjore mirasdars ..	221

Subbiah, Sri A. K.—

Question re house sites, assignment of—to Harijans in Mannargudi taluk ..	23-24
---	-------

Venkatasubba Reddi, Sri O.—

Questions re—

Midwives in rural dispensaries, grant of travelling allowance ..	110
S.S.L.C. Examination, permission to students of "Siromani" courses in Sanskrit Colleges to appear for ..	308

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question re—

Filter point pumpsets, erection of in Tanjore district in 1953-54. Harvest in Poovanur village (Mannargudi taluk), alleged police interference with ..	623
Land assignment to political sufferers in Tirumakkottai ..	508
Pappanad-Perugavalandan road bridge (Tanjore), construction of ..	119-120
..	399

Venkatramana Gowda, Sri K.—

Question re—

Community Project, work in South Kanara, progress of ..	398-399
Firka Development Scheme in Sullia Firka, progress of ..	298-299
Road works to be financed from Central Road Fund, list and cost of ..	698-699

Vinayakam, Sri K.—

Question re census figures in Tamil districts based on languages taken by an Andhra officer ..	18-19
--	-------

Virupakshiah, Sri S. C.—

Question re—

Lands in Martalli village (Kollegal)—Extent of patta and sivalajama lands ..	219
Roads asphalted or tarred in Coimbatore district, number of ..	29
Rural Water-supply Scheme—number of wells dug and expenditure incurred in Kollegal taluk ..	28-29

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Bore-well at Kodukkur (Udayarpalayam taluk), sinking of ..	508
Civil Supplies (Board of Revenue) and Secretariat, provision of employment for retrenched personnel of the ..	713-714
..	781-782

Questions and Answers—cont.

Q—cont.

Viswanathan, Sri K. R.—cont.

Questions re—cont.

Engineering College (Anantapur), transfer of Tamilian students of — to some Engineering College in Madras State	691
Hand-boring and power-drilling sets in Tiruchirappalli, number and average demand for	492-493
Hospital building at Sendurai, Udaiyarpalayam, cost of construction of	224-225
Kattalai High Level Channel Scheme, memorial re	718-719
Loans granted to agriculturists, rates of interest charged on	31
Manapparai Co-operative Marketing Society, defalcation in	498-499
S.S.L.C. Examination in language subjects in 1954 (March), modification in the form of	16
Srimushnam Poor Students' Hostel, Chidambaram taluk, recognition of	497-498
Supply channel of the Kovathattai lake, repairs to	716
Tamil Nac Siddha Vaidya Sangam, action taken on the resolution passed by	510

R

Radhakrishnan, Sri S.—

See Questions and Answers.

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	535-536
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	628-629
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	245-246
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	338-339

Railways—

Question re overbridge near Salem Junction Railway station, construction of	612-613
---	---------

Rajaji Hall—

Question re letting of — for conferences and functions in 1952	504-505
	583-584

Rajam Ramasami, Sri C.—

Bills—General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	625
---	-----

Rajapalayam Mill—

Request for discussion on closure of	127-128
--	---------

Raju, Sri K. T.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	536
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	562-564
	631
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	350-352

Ramakrishna Ayyar, Sri N.—

Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on	372-373
---	---------

Ramalingam, Sri S.—

Adjournment motion re alleged beating of Ponnemkurichi Kisan Sabha members by Srivaikuntam Police	730
---	-----

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954	655, 659
	674-675
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	128
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	543, 552
	553
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	624, 625
	634, 636

R—cont.

Ramalingam, Sri S.—cont.

Bills—cont.

Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	245, 251-253, 281
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	418-419
	422-425 449-450
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	643
Suppression on Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	41, 55-56
	63, 67, 71, 72
Half-hour debate re Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district	472
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to Schedule to	650, 652

Resolution recondition of Ceylon Nationals of Indian origin	731-733
See Questions and Answers.	

Ramaswami, Sri K. V.—

See Questions and Answers.

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954	665-666
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1954	129
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	336-337

Resolution re Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	153-155
--	---------

Ramaswamy Naidu, Sri S.—

Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	744-747
--	---------

Ramaswamy Padayachi, The Hon. Sri S. S.—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1954	236
	241-242
Courtallam Township Bill, 1954	653-655
	676-678

Rangaswamy Gounder, Sri R.—

See Questions and Answers.

Rangaswamy Reddiar, Sri P.—

Bills—

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Amendments) Bill, 1954	529-530
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	561-562, 570

Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	246-249
Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	332-336
	429-431

Resolution re—

Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	764-765
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	144-145

See Questions and Answers.

	PAGES
R—cont.	
Rathina Goundar, Sri N.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	350
Ratnam Sri A.—	
Bills—	
City (Municipal) Amendment Bill, 1954	236, 240–241
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954	253–255
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954	47–48, 63, 65–67, 72
Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin	742–744
See Questions and Answers.	
Refugees—	
Question re number of — employed in Neyveli Lignite Investigation Project	101–102
Reorganization of States—	
Resolution re integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	132–185
Republic day—	
Question re expenditure on celebration of — in 1954	95–96
Reservoir—	
Question re—	
Construction of a — at Thimiri in Kasargod taluk	702
Poondi — loan granted to Madras Corporation for construction of	695–696
Resolution re—	
Condition of Ceylon Nationals of Indian origin	731–775
Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	132–185
Revenue Divisional Officers—	
Question re appointment of — in Tanjore district	610–611
Rice—	
See Food.	
Road-rollers—	
Question re rate of hire charges for	622–623
Road works—	
Question re list and cost of — to be financed from Central Road Fund	698–699
See Famine relief.	
Roads—	
Question re—	
Laying of — in Penneri taluk	726
Manamadurai-Ramanathapuram road, maintenance of	493
Number of — asphalted or tarred in Coimbatore district	29
Payyanur-Padiyatchal road, Chirakkal, classification and maintenance of	395–396
Provision of dustless Highway — for Kanhangad Panchayat	712–713

	PAGES
R—cont.	
Roads—cont.	
Question re—cont.	
Road from Ezhimala to Ettikulam (Malabar), construction of	314
Road in North Malabar avoiding French territory of Mahe, construction of	509
Village roads in Erode taluk, construction under the Five-Year Plan	402
Villupuram-Gingee road, taking over maintenance of — by Government	600–601
Royal Columbia Umbrella Works, Kozhikode—	
See Industrial disputes.	
Rulings—	
Bills—	
Amendments—An amendment seeking to reverse the principle of the Bill as agreed to, at the second reading stage, is not in order	550
Motion for circulation for eliciting public opinion—	
A motion for circulating for opinion in respect of a Bill already passed by the Legislative Council is not in order	281
Previous sanction of the President—	
Previous sanction of the President is not necessary to introduce a Bill seeking to impose a tax on the sale of goods — General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	559
Retrospective effect to validating Bills—	
The Legislature has power to enact a measure validating assessments with retrospective effect	523–524
Taxation Bills—Amendments—An amendment to increase the rate of tax in a Taxation Bill is not in order as it requires the recommendation of the Governor	413, 448
Business of the House—	
Change in the order of Business—	
The rule regarding change in the order of business will apply to non-official resolutions also	175
It is in order for a Member to move a non-official Resolution given notice of by another Member in the absence of the Member who is absent when his Resolution is reached	132
Rural Development Scheme—	
Question re expenditure on — and benefits derived	27
Rural Water-supply Scheme—	
See Water-supply.	
Rural Welfare Officers—	
Question re number and pay of — absorbed in the Co-operative Department	619
Rural Welfare Scheme—	
Question re progress of work and expenditure incurred on — in Cuddalore taluk in 1952	622
Ryan Scheme—	
See Handlooms.	
Sales tax—	
Question re—	
Fall in the collection of — in Madras City in 1953	697–698
On handloom cloth, amount collected during 1953–54	504
On handloom goods, amount collected and abolition of	609
On inter-State trade, estimated income from	509

S—cont.

Sambandam, Sri K. B.— See Questions and Answers.	
Sambasivam, Sri A.— Bills—Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 ..	268-269
Sanitary Inspectors— Question re reservation of higher posts for promotion of	401-402
Sanitary workers— Question re grant of allowances to — in Cannanore Municipality ..	701
Sannasi, Sri T. D.— Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin ..	761-763
Scholarships— Question re residential scholarships to Backward Class students, grant of — in 1952-53	400-401
Schools— Question re— Elementary schools run in South Arcot under the Modified Scheme of Elementary Education, number of	119
Government Training School, Namakkal, construction of new building for	328
S.S.L.C. Examination— See Examinations.	
Secretariat— Question re— Number of Superintendents and gazetted officers community-war in the	27
Provision of employment for retrenched personnel of	713-714
Seeds and manure— Question re purchase and sale of — by Agricultural Depot, Mount Road	226-227
Seethi Sahib, Sri K. M.— Bills—Muslim Wakfs Bill, 1954	130
Resolution re integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State	142-144
Selvaraj, Sri P.— Bills— Courtallam Township Bill, 1954	669-670
General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954	545-546
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 ..	255-256
Shanmugam, Sri T.— Bills— Courtallam Township Bill, 1954	670-671
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 ..	262-264
Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 ..	52-59

S—cont.

Shetty, The Hon. Sri A. B.— Adjournment motion re medical aid to inhabitants of Blathur in Chirakkal taluk	730
Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on	373
Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Sivaraj, Sri N.— Bills—Land Revenue (Surchage) Bill, 1954	429
See Questions and Answers.	
Skkipo van— See Medical Aid.	
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act— Question re extension of — to all Municipalities	23
Slums— Question re— Cox Cheri, Madras, allotment of tenements in	311-313
Sanitary improvement and assignment of	514
Social workers— Question re number of — engaged in Community Project work ..	117
Somayajulu, Sri S. N.— Bills — Courtallam Township Bill, 1954	660-662
Resolutions re condition of Ceylon Nationals of Indian origin ..	665
740-742	
Soundaram Ramachandran (Srimathi), Dr. T. S.— Bills — Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 ..	47, 62-65
69-71	
Speaker, Mr.— Adjournment motion re — Alleged beating of Ponnemkurichi Kisan Sabha members by Srivaikuntam Police	730
Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, closure of	408-409
411, 412	
Eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk (Tiruchirappalli district)	520-521
Hunger strike of workers in B.M.S. Motor Service, Coimbatore ..	121-126
Lathi charge on Taj Mahal Beedi Factory workers	406-407
Medical aid to inhabitants of Blathur in Chirakkal taluk ..	729-730
Shooting of Indian nationals by French Police near Mahe border.	33
Adjournment motion, taking up during the following sitting of — given notice of during the previous sitting	34
Announcement re Message from the Governor re— General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	321
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954	321
Bills — General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954	625, 630
631, 635	
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 ..	281
Land Revenue (Surchage) Bill, 1954	232-235
413-419, 440	

S—cont.

PAGES

Speaker, Mr.—cont.

Business of the House, change in the order of 131-132
174-175

Half-hour debate re—

Employment of ex-tramway men in City Transport and resumption
of Madras Tramways 575

Homoeopathic system of medicine, recognition of 230

Rajapalayam Mill workers, arrest of 679

Shooting of Indian Nationals by French Police on Mahe border .. 231

Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on — .. 372-373

Misreporting of the proceedings of the House in the 'Swadesa-
mitran,' reference to 126-127

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952,
amendment to Schedule to 649

Statement re policy due to change in Ministry 652-653

See Rulings. 32-33

Sreedharan, Sri K. T.—

Half-hour debate re closure of Aaron Spinning and Weaving
Mills 79-80

Srimushnam Hostel—

See Hostels.

State Aid to Industries—

Question re—

Amount of loan granted and repaid in South Arcot since 1947 .. 30

Grant of loans as — in North Arcot 724-725

Loss to Government on account of 27-28

State Guests—

Question re expenditure on reception of 385-386
728

State (Official Language) Bill, 1954—

See Bills.

Stud bulls—

Question re maintenance and purchase of 97-99

Subbiah, Sri A. K.—

See Questions and Answers.

Subramania Pillai, Sri I. K.—

Bills—Courtallam Township Bill, 1954 658-659

Subramaniam, Sri M. P.—

Bills—

Courtallam Township Bill, 1954 673-674

Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954 437-439

Resolution re condition of Ceylon Nationals of Indian origin .. 733-734

Subramaniam, The Hon. Sri C.—

Adjournment motion re—

Alleged beating of Ponnemkurichi Kisan Sabha members by
Srivaikuntam Police 730

Eviction of cultivating tenants in Lalgudi taluk (Tiruchirappalli
district) 520

Lathi charge on Taj Mahal Beedi Factory workers 407

S—cont.

PAGES

Subramaniam, The Hon. Sri C.—cont.

Bills—

City (Municipal) Amendment Bill, 1954 238-239

Courtallam Township Bill, 1954 669, 678

General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of
Assessments) Bill, 1954 523-525

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 530, 541

Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 .. 558, 559

Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954 571, 636

Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954 244, 245

Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 .. 261, 274-281

Supply of copies of original Acts while bringing in amending
Bills 232, 234

Business of the House, change in the order of 322, 340

Half-hour debate re— 353-355

Homoeopathic system of medicine, recognition of 362-363

Rajapalayam Mills workers, arrest of 417-418

Shooting of Indian Nationals by French Police on Mahe border .. 643-647

Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district .. 40-41,

Statement re policy due to change in Ministry 61-62, 68-69

See Rulings. 73, 75

Supply of copies of original Acts while bringing in amending
Bills 39

Business of the House, change in the order of 131, 648

Half-hour debate re— 653

Homoeopathic system of medicine, recognition of 730-731

Rajapalayam Mills workers, arrest of 230

Shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border .. 679

Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district .. 230-231

Statement re policy due to change in Ministry 469-473

See Rulings. 574

Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on — .. 372

Modified Scheme of Elementary Education, Press reports on .. 623-624

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952,
amendment to Schedule to 651, 652

Police firing at Naduvattam, supply of inquiry report to members. 127

Rajapalayam Mills, request for discussion on closure of .. 128

Resolutions re—

Condition of Ceylon Nationals of Indian origin 731, 733

Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State
with Travancore-Cochin State 734, 744

Statement re policy due to change in Ministry 748, 770-775

See Rulings. 175-181

Supply of copies of original Acts while bringing in amending
Bills 37-38

Business of the House, change in the order of

Half-hour debate re—

Homoeopathic system of medicine, recognition of

Rajapalayam Mills workers, arrest of

Shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border .. 707-709

Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district ..

Statement re policy due to change in Ministry

See Rulings.

Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on — ..

Modified Scheme of Elementary Education, Press reports on ..

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952,
amendment to Schedule to

Police firing at Naduvattam, supply of inquiry report to members. 763-764

Rajapalayam Mills, request for discussion on closure of ..

Resolutions re—

Condition of Ceylon Nationals of Indian origin

Integration of Malayalam-speaking areas of Madras State
with Travancore-Cochin State

Statement re policy due to change in Ministry

See Rulings.

Supply of copies of original Acts while bringing in amending
Bills

Business of the House, change in the order of

Half-hour debate re—

Homoeopathic system of medicine, recognition of

Rajapalayam Mills workers, arrest of

Shooting of Indian nationals by French Police on Mahe border .. 875-877

Special Armed Police, stationing of — in Tanjore district .. 256

Statement re policy due to change in Ministry 273-274

See Rulings.

Homoeopathy, allotment of an hour for discussion on — ..

Modified Scheme of Elementary Education, Press reports on ..

T

Tahsildars—	
Question re number of — reverted in South Arcot since 1st October 1953	30
Taj Mahal Beedi Factory Workers—	
Adjournment motion re lathi charge on	406-407
Taluk Office, Tanjore—	
Question re electrification of	308-309
Tamarind—	
Question re export and increase in the price of	589-591
Tamilnad Siddha Vaidya Sangham—	
Question re action taken on the resolution passed by —	510
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Rules, 1952—	
See Papers laid on the table of the House.	
Tanks—	
Question re—	
Repairs to — in Cuddalore taluk	513
Repairs to — in Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate, Tiruvallur	621-622
Repairs to — in Tiruvallur taluk maintained by Public Works Department	486-487
Taxes—	
Question re levy of — on Central Government buildings by local bodies	306-307
Teachers—	
Question re elementary school — under South Kanara District Board, delay in payment of salaries to	717
Temples—	
Question re—	
Number of foreign nationals appointed as trustees of — in South Arcot	224
Temple lands in Madras City, leasing out of — to hut-dwellers	726
Tenants and Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953—	
See Papers laid on the table of the House.	
Tenants and Ryots Protection Act—	
Question re extension of — to all municipalities	23
Textile Department—	
Question re temporary clerks of — appointment on the results of competitive examination	389-390
Textile workers—	
Question re payment of an advance towards bonus to	605-607
Thermal Stations—	
See Electricity.	
Thinakaranasami Thevar, Sri S.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	442-443
Tile Industry—	
Question re representations from Tile Workers' Union, Feroke	14-15
Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate—	
See Tanks.	

T—cont.

Tramways—	
Question re ex-tramway workers, number and employment of	404-405
See Transport.	
Transport—	
Question re—	
Bus route from Sankarapuram to Mungilturaippattu (South Arcot), opening of	220
Bus route permits granted to Harijans in Malabar, number of	118
Bus workers in Madurai, dismissal of	520
Coimbatore City Transport, payment of compensation to T. K. Narayanan, a worker	218
Drivers and conductors of public service vehicles, possession of first aid certificates by	487
Ex-tramway men, appointment in the City Transport Service	396-398
New buses purchased by Government in 1953	227
Transport Department, discharge of Andhra employees in	621
Travancore-Cochin State—	
See Reorganization of States.	
Travelling allowance—	
Question re payment of — to teachers for election duty in Malabar.	696-697
Tree-planting—	
See "Vanamahotsava" Scheme.	
Trees—	
See Forests.	
Triplicane Urban Co-operative Society—	
See Co-operative Societies.	
Tuberculosis Sanatorium—	
Question re—	
Annual Government grant, Sengipatti — in Tanjore	111
Tambaram	393-395
Tambaram —, bed strength, etc., of	713
U	
Unemployment—	
Question re number of diploma-holders unemployed	514-515
Urakkuzhi Waterfalls—	
See Electricity.	
V	
Vadivelu, Sri S.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	355-356
Vagheesam Pillai, Sri G.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	352-353
"Vanamahotsava" Scheme—	
Question re number of trees planted in Cuddalore taluk in 1952	28
Varadarajulu Naidu, Dr. P.—	
Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	440-442
Vellaru—	
Question re representation re breaching of — into Pudar	700-701

V—cont.

PAGES

Venkatasubba Reddy, Sri O.— See Questions and Answers.	
Venkataswamy Naidu, Sri K.— Bills—Courtallam Township Bill, 1954	662-663
Venkatesha Sholagar, Sri P.— Bills— Courtallam Township Bill, 1954 Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954 See Questions and Answers.	666 435-436
Venkatrama Ayyar, Sri S.— Bills—Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954	330-332
Venkatramana Gowda, Sri K.— See Questions and Answers.	
Veterinary— Question re establishment of — clinical laboratories	100
Veterinary College— See Colleges.	
Village Officers— Question re disbursement of arrears of pay to — of Tirumalai- Tirupati Devasthanam in Tiruvallur	390-391
Vinayagam, Sri K.— Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1954 Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954 Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 Resolution re integration of Malayalam-speaking areas of Madras State with Travancore-Cochin State See Questions and Answers.	237-239 256 234, 235 342-344 354 49-51 159-162
Virupakshiah, Sri S. C.— See Questions and Answers.	
Visual Education— See Education.	
Viswanathan, Sri K. R.— See Questions and Answers.	

W

Water-cess— See Papers laid on the table of the House.	
Water-supply— Question re— Rural — scheme, number of wells dug and expenditure incurred in Cuddalore taluk in 1951-52 Rural — scheme, number of wells dug and expenditure incurred in Kollegal taluk Well-subsidy Scheme— Question re cases of write-off under the new	28 28-29 113

W—cont.

Wells—

Question re— Artesian wells sunk and drillers trained under the supervision of L. B. Riggins, number of Bore-wall at Kodukkur (Udayarpalayam taluk), sinking of Digging of — in South Arcot for the use of Harijans during 1953-54 Provision of drinking water — for Harijans at Natham, Gudiyattam (North Arcot) Sinking of drinking water — for Harijans in South Arcot in 1952.	49 379
Women's Welfare Associations— Question re number of — receiving Government subsidy	485
Women's Welfare Department— Question re establishment charges of — in Madras City	
Works Committees— Question re formation of — in industrial concerns	

X-ray plants—

See Hospitals and Dispensaries.

X

V 211, 31 N 54
N 55-1532

